

Arimaa Nokku

19 :1 ஏப்ரல் 2025

அரிமா நோக்கு

ISSN 2320-4842

ஆசிரியர்: ஈரோடு தமிழன்பன்

மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, வரலாறு, மெய்யியல், அறிவியல்சார் பன்னாட்டுக் கானாண்மதழ்
INTERNATIONAL QUARTERLY ON LANGUAGE, LITERATURE, ART, CULTURE, HISTORY, PHILOSOPHY AND SCIENCE

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்தின் ஏற்பினைப் பெற்றிருந்த ஆய்விதழ்
PEER REVIEWED AND ERSTWHILE UGC - CARE LISTED JOURNAL

அரிமா நோக்கு

19:1 ஏப்ரல் 2025

ஆசிரியர்

ஈரோடு தமிழன்பன்
இனையாசிரியர்
வ. ஜெயதேவன்

ஆசிரியர் குழு

நா. கணேசன் (அமெரிக்கா)
நா. கம்பிரமணியன் (கனடா)
பொன். செல்வகணபதி
ஒய்லா மதிவாணன்
சீதா லக்ஷ்மி (சிங்கப்பூர்)
மு. மரமசிவன் (மலேசியா)
யத்மாவதி விவேகானந்தன்
கிரா. பிரேமா
யா. கிரேக்கமார்
மருதன் அரங்கராசன்
வெ. சிவசுப்பிரமணியன்

அறிவுரைக் குழு

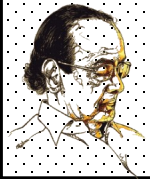
இந்தியாவிலும் அயல்
நாடுகளிலும் உள்ள
தமிழியல் அறிஞர்கள்,
பல்கலைக்கழகப்
பேராசிரியர்கள்
மற்றும்

படைப்பாளிகள்

அச்சீட்டாளர்

என். சிவகுமார்
கிருஷ்ணராஜ் பிரிண்டர்ஸ்
36 தேவராஜன் தெரு
சென்னை 600 014

மயிலைநாதரின் தனித்தமிழ்ச் சிந்தனை	பா. மதிவாணன்	04
பெரும்பண்ணையூர், சிமிழி, புதுக்குடி கிராம மக்களின்..	க. கார்த்திகா	07
திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் உவமை நயம்	எஸ். பூதீதர்	11
புறநானூற்றில் வாழ்வியல் நெறிகள்	மா. ரேவதி	15
கம்பராமாயணம் உணர்த்தும் வைணவப் போக்கு	வெங்கடலட்சுமி, ம.	17
தமிழ்மக்களின் வனசாட்சி நாவலும் வாழ்வியலும்	க. ஹேமலதா	19
இஸ்லாம் வழங்கும் தலாக் முறை	டி.மே. சாகிதா பானு	22
சமயங்களின் ஒற்றுமைத் திருத்தலம்-பழமுதிர்சோலை	ஆ. சித்ரா தேவி	25
தமிழக...மம்பாடி இன மக்களின் அடையாளச் சிக்கல்	மு. ஈஸ்வரி	27
பெரியார்...இயக்கக் கூறுகள்: ஓர் ஆய்வு	ந. வெனின்-ம.விசய்ஆனந்து	29
சங்ககாலக் குறிஞ்சித் திணை மக்களின் வாழ்வியல்...	சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி	32
மு.மேத்தாவின் கவிதைகளும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினைகளும்	வை. இரமேஷ்	34
நீதி நூல்களில் இவ்வறப் பெண்களின் சிறப்புகள்	ர. திய்யபாரதி	37
பத்துப்பாட்டில் மருத்திணை வேளான் செயல்பாடுகள்	கு. தனவாட்சுமி	40
மேற்குத்தேய மருத்துவ மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு	ஷேனினா சிவநேசன்	42
தொல்காப்பியக் கலைச்சொற்கள்	அ. செந்திநாராயணன்	45
சமுதாய நோக்கில் குற்றப்பரம்பரையினர்	சி. சுந்திரசேகர்	49
கவரா நாயுடு...கோயில் அமைப்பும் வழிபாடும்	க. விஜி	52
சங்கத் தமிழரின் முந்நீர் வழக்கமும் வணிகமும்	த. தமிழரசி	55
வேளிர்-வேந்தர்-மாண்புகள்	வீ. மஞ்சு	57
சூல் புதினம் காட்டும்...	கி. முருகலட்சுமி	61
தொல்காப்பியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல்	ம. தனப்பிரியா	65
கனிவியில் தமிழ் மின்விதழ்கள்	கு. நிவேதா	68
அகநானூற்றில் சேர மன்னர்களின் பதிவுகள்	இரா. சங்கர்	72
தொல்காப்பிய நிறுத்தசொல் உருவாக்கமும் அதன் கணித முறைமையும்	காட்வின் சுதர்சன். அ.	75
நீலகேசியில் அறிவியல் பார்வை	ஜி. இராஜவேல்	80
கவிதை புரிதலும் புனைதலும்	மு. நளினி	82
தொல்காப்பிய நோக்கில் ஆதிபகவன்	க. தமிழ்ச்செல்வன்	87
மூவர் தேவாரத்தில் இறைவனின் வடிவங்கள்	க. நா. உமையாள்	91
மறைமலையடிகள் உணர்த்தும்-சைவ உணவின்...	பா. கனிதா	95
இந்திரா செவந்திராஜனின் 'தேடாதே தொலையாதே'...	ஆர். தமிழரசி	98
ஊடகத்துறையும் வானொலியும்	ஹலென் ரீட்டா-விண்ணரசி	101
Police Akka Scheme...in Coimbatore District	Renjni P. - M. Rosy	104
Mysticism and Supernatural Elements in <i>Breaking Free</i> by Vaasanthi	Shruti	107
Cultural Echoes...	R. Sabarinath	114
Social Reassurance Women's Programmes...	G. Karihalan	116
Impact of Agriculture on Industrialisation of Coimbatore District	M. Rosy-Daisy Thangammal	119
Understanding the Orthographic Systems of English and Tamil...	Arulmany, A.S.	121
Textual Problems on Translating...	B. Revathi	125
From Myth to Contemporaneity: Values and Water in Cho. Dharman's <i>Sool</i>	B. Poovilangothai	128
The Humanization of Dalits: Bama's School	Ummer Ali. M	133

தலைவாயில்

ஈரோடு தமிழன்பன்

மொழிப் போராட்டச் சிந்தனைகள்

மொழிசார்ந்து எத்தனையோ இயக்கங்கள், போராட்டங்கள் உலகெங்கும் அவ்வப்போது எழுவதை வரலாறு கண்டுகொண்டுதான் வருகிறது. பிற நாட்டு ஆதிக்கங்களுக்கு உட்பட்டுத் தம் தாய்மொழியை இழந்த எத்தனையோ நாடுகள் இன்னும் மீளமுடியாத துயரில் இருந்துவருகின்றன. இவற்றிடையே தம் தாய்மொழி இருந்தும் பிறமொழிக் கலப்பின் அடர்த்தியால், அழுத்தத்தால் சிதைவுகளுக்கு உட்பட்டுத் தடுமாறு நிலையில் தவிக்கும் மொழிகளும் இருக்கின்றன. மொழித்தாய்மைக் கோட்பாட்டு இயக்கங்கள் வலுமிக்க தொழில், அறிவியல், கல்வி, ஊடக உறவுகள், வளர்ச்சிகள் போன்றவற்றால் மொழிக் கலப்பை எல்லைப்படுத்த வெகுமக்கள் ஆதரவும், பங்கேற்பும் இல்லாத நிலையில் தம் கண்முன்னே தம் தாய்மொழிச் சொற்களைக் காக்க முடியாமல் கலங்கி நிற்கின்றன.

தாய்மொழியை இழந்த நாடுகளில் அவற்றைக் கைப்பற்றிய நாடுகளின் தாய்மொழிகளே வளர்ச்சியும் வாழ்வும் பெற்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இலத்தீன்அமெரிக்கநாடுகள் பலவற்றில் மிக உயர்ந்த படைப்புகளைச் செய்தவர்கள், பரிசுகளைப் பெற்றவர்கள் கூடத் தம் தாய்மொழியை இழந்தவர்களாகவே உள்ளனர். உலகின் மிக உயர்ந்த நோபல் பரிசுபெற்ற சிலேநாட்டுக் கவிஞர் பாப்லோ நெருதா ஸ்பெயின் மொழியில்தான் கவிதைகளை எழுதினார். ஆனாலும் தன் தாய்மொழியில் எழுதவாய்ப்பிழந்த துயரம் அவரைப் பெரிதும் வருத்தியது; தன்மான உணர்ச்சியைத் தாக்கியது. நோபல் விருதைப் பெற்றபின் அவர் சொன்னார் "இந்தப் பரிசுத்தொகையைக்கொண்டு என் தாய்மொழியான அராவ்கானியா மூலமாகவே கல்வி கற்பிக்க ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவேன்" என்று.

இங்கிலாந்தில் கூட ஆங்கிலம் உரிய இடத்தைப் பெறப் போராடிய காலம் ஒன்று உண்டு. எத்தனையோ நாடுகளை அடிமைப்படுத்தி ஆட்சி அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலம் சொந்த மண்ணில் நொந்துபோய்த் தலை தாழ்த்தியதை வரலாறு சொல்கிறது.

ஆங்கிலம் உரோமானியர்கள் பேசிய இலத்தீன் மொழியையும் எழுத்தையும் அடித்தளமாகக் கொண்டு உருவானது. இன்றைய ஆங்கில எழுத்துமுறை உரோமன் எழுத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. காலப்போக்கில் மொழித்தொடர்பில் ஒரு வர்க்கப் பிரிவு முகம்காட்டியது. இங்கிலாந்தில் ஆட்சி அதிகாரங்களை பிரெஞ்சுமொழி பேசுவோரே தம் வயம் வைத்திருந்தனர். ஆங்கிலம்பேசுவோர் கீழ்வர்க்கமாகக் கருதப்பட்டனர். ஆங்கில மொழிப் பற்றாளர்கள் கிளர்ச்சித் தணலை மூட்டினர். 14ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஆங்கில மொழி அறிவியலாளர்களும் பற்றாளர்களும் போராடி-ஆங்கிலம் மீண்டும் அதிகார மொழியாக மாற்றம் பெற்றது. கி.பி. 1348இல் இலத்தீன்மொழிவழிக் கற்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கல்வி ஆங்கிலவழிக்கு மாற்றப்பட்டது. 1362வரை பிரெஞ்சு மொழியிலேயே இருந்த நீதி, சட்டம் போன்றவை ஆங்கிலமொழிக்கு மாற்றப்பட்டன. மூன்றாம் எட்வர்டு மன்னன்தான் முதன்முதலாக இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் ஆங்கிலத்தில் பேசினான். எனவே, மொழிப் போராட்டம் என்பது மொழியின் விடுதலையோடுமட்டும் தொடர்புடையதன்று; இனத்தின் உரிமையோடும் தொடர்புடையதாகவே பார்க்கத்தக்கது.

◇

முக்கிய அறிவிப்பு

கட்டுரையாளர்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் மட்டுமே அச்சிதழ் அனுப்பப்படும்.

எவரும் இணையப் பதிப்பை வாசிக்கவும் தரவிறக்கம் செய்யவும் அச்சிட்டுக்கொள்ளவும் பின்வரும் இணைய வலைத்தளத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்:

<http://www.arimaanokku.in>

IMPORTANT ANNOUNCEMENT

The print version of the journal will be sent only to authors, libraries, and institutions.

Anyone can access the PDF version of the journal in the website:

<http://www.arimaanokku.in>

கட்டண விவரம்

வாழ்நாள் உறுப்பினர்	ரூ. 5000/-	US \$ 200
புரவலர்	ரூ. 7000/-	US \$ 300
பெரும்புரவலர்	ரூ. 10,000/-	US \$ 500
மீப்பெரும் புரவலர்	ரூ. 20,000	US \$ 1000
நிறுவனம்சார் உறுப்பினர் (Institutional Membership)	ரூ. 15,000/-	US \$ 700

விளம்பரக் கட்டணம்

பின்னட்டை (பல வண்ணங்கள்)	ரூ. 15,000/-
உள்ளட்டை (பல வண்ணங்கள்)	ரூ. 10,000/-
முழுப்பக்கம் (கருமை & வெண்மை)	ரூ. 3, 000/-
அரைப்பக்கம் (கருமை & வெண்மை)	ரூ. 1, 500/-

கட்டணம் செலுத்த:

NEFT/ DD in favour of ARIMAA NOKKU payable at Chennai

HDFC Bank (IFSC Code: HDFC0000795), Perungudi Branch, Chennai 600 096

Current Account No. 50200006240790

அரிமா நோக்கு, அன்பகம், # 1, 15ஆவது குறுக்குத்தெரு, குறிஞ்சி நகர், பெருங்குடி, சென்னை 600 096

ARIMAA NOKKU, Anbaham, # 1, 15th Cross Street, Kurinji Nagar, Perungudi, Chennai 600 096

மின்னஞ்சல் (Email): nokku2007@gmail.com

வலைத்தளம் (Website): <http://www.arimaanokku.in>

செல் (Mobile) : 91-9444932320

ஞானபீட விருது 2024

2024ஆம் ஆண்டுக்கான ஞானபீட விருதுக்கு வினோத் குமார் சுக்லா தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். இவ்விருது பெறும் 12ஆவது இந்தி எழுத்தாளர் அவர்.

1937 சனவரி முதல் நாள் சத்தீஸ்கரின் ராஜ்நந்த்கானில் பிறந்த அவர், மாய எதார்த்தவாதஎழுத்தாளராக இனங் காணப்பட்டவர்; கவிஞர், புதின ஆசிரியர், சிறுகதை ஆசிரியர் எனப் பன்முகப் படைப்பாளி.

ஐபல்பூரிலுள்ள ஜவகர்லால் நேரு கிருஷி விஸ்வ வித்யாலாவில் பயின்று வேளாண் நிறையறிவியல் (M. Sc.) பட்டம் பெற்றவர் அவர்; ரெய்ப்பூர் வேளாண் கல்லூரியில் பேராசிரியராய்ப் பணியாற்றியவர்.

அவரது முதல் கவிதைத் தொகுதி 1971இலும் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி 1981இலும் வெளிவந்தன. அவரது முதல் புதினம் 1979இலும் முதல் சிறுகதைத் தொகுதி 1988இலும் வெளிவந்தன.

சுவரில் வாழ்ந்த ஒரு சன்னல் என்னும் புதினப் படைப்புக்காக 1999ஆம் ஆண்டில் சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றார். அவரது வேலைக்காரனின் சட்டை என்னும் புதினம் திரைப் படமாகியுள் ளது. உலக இலக்கியச் சாதனைக்காக PEN Nabokov விருது 2023இல் பெற்றார். இவ்விருது பெற்ற ஒரே இந்தியர் அவரே ஆவார். மேலும், வீரசிங் தேவ் புரஸ்கார், எஸ்ஆர்ஜன் பாரதீ சம்மான், ரகுவீர் சஹாய் ஸ்மிருதி புரஸ்கார், பவானிபிரசாத் மிஷர் புரஸ்கார், மத்தியப் பிரதேச ஷிகர் சம்மான், மைதிலீஷரன் குப்த் ராஷ்ட்ரீ சம்மான், சாகித்ய அகாதமி சம்மான் முதலிய விருதுகளையும் அவர் பெற்றுள்ளார்.

சிறிய தருணங்களை வாழ்க்கை, மொழி, நீதி ஆகியவை பற்றிய ஆழமான வினாக்களாக மாற்றும் ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளியாகப் போற்றப்படும் அவரது படைப்புகில், 'குளத்து நீரைக் கட்டுகளாகத் தாமரைப் பூக்கள் கட்டிவைக்கின்றன, ரங்கோலிகள் பறக்கின்றன, மரங்களில் கிளிகள் கலக்கின்றன, ஒரு மனிதன் கம்பளிக் கோட் அணிந்து ஒரு சிந்தனையைப்போல நடந்து செல்கிறான், ஒரு கருத்தைப்போல மழுப்பலாக மாறும் ஒருவர்' எனச் சந்திக்க நிறைய உண்டு. 'அவரைப் பொறுத்தவரை, பொருள்கள் தமது இயற்பியலை மீவியற்பிய லோடு ஒன்றிணைவதுவே (the physical merging with the metaphysical) அவற்றின் அடிப்படை இயல்பு.' 'அன்றாட வாழ்க்கையின் அழகு, சோர்வு, மனமின்மை, அநீதி ஆகியவற்றுடன் இடையறாது உள்முக உரையாடலில் ஈடுபட்டுள்ளவர் அவர்'. 'அவற்றைத் தமது எழுத்துகளில் பதிவுசெய்வதன் வாயிலாக, வாழ்க்கையின் அபத்தத்தின் மீதும் குழப்பத்தின் மீதும் அவர் ஒழுங்கை விதிக்கிறார்'. அவரைப் பற்றி வர்ஷா திவாரி என்பவர் Frontline 31 மார்ச்சு 2025 இதழில் வினோத் குமார் சுக்லா: சாதாரமானவற்றில் எல்லையற்றவற்றைக் காணும் கவிஞர் எனும் தலைப்பில் அருமையான, விரிவான கட்டுரை ஒன்று எழுதியுள்ளார். ஆர்வமுள்ளோர் பின்வரும் வலைத் தளத்தில் வாசிக்கலாம்:

<https://frontline.thehindu.com/books/vinod-kumar-shukla-jnanpith-award-hindi-poet/article69372762.ece>

"There is evil in the world because some things cannot be hidden; there is good in the world because some things are hidden."

— Vinod Kumar Shukla

புத்துணர்

வ. ஜெயதேவன்

மயிலைநாதரின் தனித்தமிழ்ச் சிந்தனை

முனைவர் பா. மதிவாணன்

பேராசிரியர் (பணி நிறைவு), தமிழியல் துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தனித்தமிழ் என்னும் தொடர் சாமிநாத தேசிகரால் அதனை மறுக்கும் வகையில் எதிர்மறையாக ஆக்கப்பெற்றது ஒரு நகைமுரண். இந்தத் தொடரை முன்வைக்காமல் தனித்தமிழை உடன்பாட்டு நிலையில் வரையறுத்த முன்னோடி நன்னூல் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர்.

இயல், திரி, திசைச் சொற்களாகிய தமிழ்ச் சொற்களோடு தம் காலத்தில் நிலவிய [பிராகிருத, பாலி, சமற்கிருத மாதிரி] வட சொற்களையும் விலக்காமல் செய்யுளீட்டச் சொற்களாக ஏற்று, வட எழுத்தை மட்டும் விலக்கி இலக்கண இலக்கிய மரபுகளின் அடிப்படையில் தமிழின் தனித்தன்மையை நிறுவியது தொல்காப்பியம். சமற்கிருத மேலாண்மைக் காலத்தில் முதன்முதலாகக் கருத்தளவில் வடசொல், திசைச்சொல் கலவாத் தனித் தமிழுக்கு வித்திட்டார் நன்னூலின் முதல் உரையாசிரியரான மயிலைநாதர்².

பிற்சோழர் காலப் (பொதுக் காலம் 850 - 1270) பேரரசில் வழங்கிய மொழிகளென ஏழு மொழிகளைக் குறிப்பிடலாம்; இவை தவிரத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடன் பேரரசு கொண்டிருந்த வணிக, நட்புறவுகளால் வேறு பல இந்தோ ஆரிய, திபெத்திய, பர்மிய மொழிகளும் அறிமுகமாகியிருந்தன. மேலும் பல்லவர்காலத் தொடரே சமயம் ('தேவ'பாடை), இலக்கியம், மெய்யியல் முதலிய பண்பாட்டு நடைமுறைகளில் சமற்கிருதச் செல்வாக்கு மேலோங்கித் தொடர்பு மொழியின் தேவையையும் நிறைவு செய்தது³.

11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழப்பேரரசன் பேரால் 'வடமொழிவழித் தமிழ் இலக்கண'மாக வீரசோழியம் தோன்றியது. அதே நூற்றாண்டில் தொல்காப்பிய மரபில் அதன் சுருக்கம் எனத்தக்க நேமிநாதமும் தோன்றியது

மன்னியசீர் வடநூலிற் ...

... போலிபோலத் தொகு தமிழ்க்கும்

... பன்னிய தாதுக்களைப் படைத்துக் கொள்க ...

என்பது வீரசோழியத் தாதுப்படலத்தின் முதற் காரிகை.

வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமிழ்திரனாரின் மாணாக்கரும் உரையாசிரியருமான 12ஆம் நூற்றாண்டின் பெருந்தேவனார், தமிழ்ச் சொல்லிற்கு எல்லாம் வட நூலே தாயாகி நிகழ்கின்றமையின், அங்குள்ள வழக்கெல்லாம் தமிழுக்கும் பெறும் என்று அடித்துச் சொல்லித் தமிழின் தனித்தன்மையை அசைத்துப் பார்த்தார்; உடனே தம் கூற்றுக்கு முரணாக அவை மூன்று வகைப்படும். அவையாவன தமிழ்த்தாதுவும் வடமொழித்தாதுவும் திசைச் சொல் தாதுவுமாம் என்று, தனித்த தமிழ்த் தாது இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். தமிழ் மரபு அவரை அசைத்துப் பார்த்திருக்கிறது.

நேமிநாதமோ அதன் உரையோ, செய்யுளீட்டச் சொற்களுக்குத் தனித்தமிழ் சார்ந்து விளக்கம் தரவில்லை. தொல்காப்பியம் தமிழின் தனித்தன்மை கருதியதேயன்றித் தனித்தமிழ் கருதாமையால் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுக்கும் தனித்தமிழைக் கருதும் வாய்ப்பில்லை.

சோழப்பேரரசு சரிந்துகொண்டிருந்த 13ஆம் நூற்றாண்டில், கருநாடகப் பகுதியை ஆண்ட சீயகங்கன் என்னும் சிற்றரசன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பவணந்தி தமிழிலக்கணத்தை, முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன் என்கிறது சிறப்புப் பாயிரம்.

பவணந்தி வடமொழிச் செல்வாக்கையும் தமிழில் அதன் தாக்கத்தையும் சோழப் பேரரசுக் காலத்தில் புழங்கிய பிற மொழிகளையும் கணக்கில் கொண்டாலும் இயன்றவரை தமிழ் மரபு பேணி, தோன்றிய நாள் தொட்டுச் செல்வாக்குக் குன்றாத நல்ல நூலாக நன்னூலை இயற்றினார்.

இயற்சொல் திரிசொல் இயல்பின் பெயர்வினை

எனஇரண்டு ஆகும் இடைஉரி அடுத்து

நான்குமாம் திசைவட சொல்அனு காவழி (நன்னூல், 269) என்னும் நூற்பாவில் நான்கு கருத்துக்கூறுகளைக் காணலாம்:

1. இயற்சொல், திரிசொல்

2. பெயர், வினை(ச்சொற்கள்) என இரண்டு. அடுத்து...

3. இடை, உரி(ச்சொற்கள்) [ஆக] நான்கு.

4. திசை, வடசொற்கள் அணுகாவழி ...

பெயர், வினை இரண்டு; அடுத்து இடை, உரியோடு நான்கு என இருவகைப்படுத்தி, இவற்றுக்கு மட்டுமே தொகை கொடுத்திருக்கிறார் பவணந்தியார்; இயல், திரி சொற்களுடன் திசை, வட சொற்களை ஒருங்கு கூறினாரல்லர்.

மயிலைநாதர் திசை வடசொல் அணுகாவழி எனவே இப்பகுதிப்படுவது தமிழ்நாட்டிற்குரிய சொல்லென்பதும், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் ஈண்டுச் சேரவும் பெறுமென்பதும், சேர்தல் ஒரு தலையன்மையின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் ஈண்டுக் கூறார் என்பதும்மாயிற்று என விளக்குகிறார்.

சேரவும் பெறும் என எதிர்மறையும்மையார் கூறுவதும் திசை, வடசொற்கள் ஒருதலையல்ல (கட்டாயமல்ல) என்பதும் நோக்கத்தக்கன.

நன்னூலில் உள்ள சிக்கல் ஒன்றையும் கருதுதல் வேண்டும்.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி (தொல். எச்ச. 394) எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவை அடியொற்றி, செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும் ஒன்பதிற் நிரண்டினிற் றமிமொழி நிலத்தினும் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப (நன்னூல் 272) எனச் செந்தமிழ்ச் சேர்ந்த பன்னிரு வட்டாரக் கிளை மொழிகளோடு, தம் காலத்தில் புழங்கிய தமிழொழிந்த பிறமொழிகளையும் ஒருங்கே திசைச் சொல் எனத் தோன்றுமாறு நூற்பா யாத்துவிட்டார். ஆனால் மயிலைநாதர், செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும்[செந்தமிழ்,கொடுத்தமிழ் என்னும்] இருவகைத் தமிழாம் ஒருமொழி நிலத்தை யொழிந்த பதினேழ் நிலத்தினும்...வழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்கிறார். அஃதாவது பன்னிரு நிலத்துக் கொடுத்தமிழ், பதினெட்டுள் ஒன்றாகிய செந்தமிழ் ஆகியவை ஒழிந்த பதினேழு மொழிகள்தாம் திசை மொழிகள்.

இருவகைத்தமிழாம் ஒருமொழிநிலம் என்பது எதுகை நயமும் வரையறைச் செறிவும் ஒருங்கமைந்த தொடர். நூற்பாவில் பன்னிரு நிலம் எனப்படினும் ஒருமொழி நிலந்தான் என வரையறுத்துத் தெளிவுபடுத்துகிறார் மயிலைநாதர்.

செய்யுளை வரையறுக்கும் பல்வகைத் தாதுவின்... எனும் நூற்பா (267) உரையில், பல சொல்லாவன, எனப் பட்டியலிட்டு விரிவாக விளக்கி, எழுத்ததிகாரத்துட் செய்யுட்கென்றுவிதந்தோதினவு முதலான செய்யுட் சொற்களும் இவையல்லா வழக்குச் சொற்களும் திசைச்சொற்களும் வடசொற்களுமெனக் கொள்க என்கிறார் மயிலைநாதர். அங்கும் திசைச்சொற்களின் வேறாகச் செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தின் வழக்குச் சொற்களை அவர் கருதியுள்ளார்.

இஃது[வடசொல்] ஒரு நிலத்திற்கேயுரியதன்றிப் பதினெண் பூமிக்கும் விண்ணிற்கும் புவனாதிகட்கும் பொதுவாய் அரிமா நோக்கு 19 : 1 ஏப்பிரல் 2025

வருதலின், திசைச்சொல்லின் அடக்காது வேறோதினா ரென்க என்கிறார் மயிலைநாதர். தமிழல்லாத் திசை மொழிகளுள் ஒன்றாக வடமொழியைக் கொள்ள இடமுண்டு என்பது பொருள். இக்கருத்தைச் சங்கர நமச்சிவாயர் முதலிய நன்னூல் உரையாசிரியர்களும் வழிமொழிந்துள்ளனர்.

காலப்போக்கிலான மொழி மாறுதல்களைக் கணக்கில் கொண்டு, முந்துநூல் கண்டு எழுத்து சொல்லதிகாரங்களைத் தமிழ் மரபுணர்வோடு படைத்தவர் பவணந்தி. மரபில் தனித்தமிழின் வித்தை இனங்கண்டவர் மயிலைநாதர்.

பிறதிராவிடமொழி இலக்கணங்களின் செய்யுட் சொல் வகைப்பாட்டை நோக்கினால், தமிழ் மரபின் தனித் தன்மை உணரமுடியும்.

பொதுக் காலம் 13ஆம் நூற்றாண்டில் கேத்தனா இயற்றிய தெலுங்கு இலக்கண நூலான ஆந்திர பாஷா பூஷணம் தெலுங்குச் சொற்களை, 1) தற்சமம் 2) தற்பவம், 3) அச்ச தெலுகு, 4) தேசியம், 5) கிராமியம் என்று வகைப்படுத்துகிறது.

15ஆம் நூற்றாண்டில் சமற்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட ஆந்திர சப்த சிந்தாமணி என்னும் தெலுங்கு இலக்கண நூல் 1) தஜ்ஜா, 2) சமா, 3) தேசியம், 4) கிராமியம் என்று வகைப்படுத்தி யுள்ளது.

கன்னட மொழியில் 14ஆம் நூற்றாண்டில் கேசிராஜா என்பவர் எழுதிய சப்தமணி தர்ப்னா 1) சம சமஸ் கிருதா, 2) அபபிரம்சா, 3) தற்சமா, 4) தேசியம், 5) கிராமியம் என்று வகைப்படுத்தி யுள்ளது.

14ஆம் நூற்றாண்டில் சமற்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட மலையாள இலக்கண நூலான லீலா திலகம் 1) தேசி, 2) சமஸ்கிருத பவா, 3) சமஸ்கிருத சமா என வகைப்படுத்துகிறது. இதில் தேசி முதலில் இருந்தாலும் அடுத்துச் சமற்கிருதம் இரண்டு வகைகளில் இடம் பிடித்துக்கொள்கிறது.

17ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கண விளக்கம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக் கொத்து என்னும் மூன்று வடமொழிவழித் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எழுந்தன.

பிரயோக விவேகம் தற்பவந் தற்சமமே பெரும் பான்மையுஞ் சாற்றினமே (2) என்றது. ஆனால் வட சொல் நான்காவதாக, இறுதியாக, இடம் பெறுவதே தமிழ் மரபு.

தென்னிந்திய மொழிகளின் இந்த வகைப்பாட்டு மரபே ஃபிரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸுக்குத் (1777 - 1819) அம்மொழிகளின் சமற்கிருதம் சாராத் தனித் தன்மை காணத் துணை நின்றது.

மாமிடி வெங்கையா தொகுத்த 'ஆந்திர தீபகம்' என்னும் தெலுங்கு அகராதியின் தத்சமம், தத்பவம், தேசியம், கிராமியம் என்னும் வகைகள் கொண்டு விரிவான எடுத்துக்காட்டுகள் தந்து, சமற்கிருதத்தோடு தென்னிந்திய மொழிகளின் சொற்றொடர்க் கட்டமைப்பையும் ஒப்பிட்டுத் தென்னிந்திய மொழிகள் தனி மொழிக் குடும்பம் சார்ந்தவை என்று நிறுவினார்

எல்லிஸ்.³

பின்னால் இராபர்ட் கால்டுவெல் (1814 - 1891) விரிவாக ஆராய்ந்து திராவிட மொழிக்குடும்பம் (1856) எனப் பெயரிட்டுத் தனித்தன்மையை நிலைநாட்டினார். இது பின்வந்த அறிஞர்களால் மேலும் ஆராயப் பட்டு விரிவும் செழுமையும் உறுதியும் பெற்றது.

சாமிநாததேசிகர் தம் இலக்கணக் கொத்தில் போகிற போக்கில் எழுப்பிய வினா,

அன்றியும் தமிழ்நூற்கு அளவு இலை; அவற்றுள் ஒன்றே யாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ? (பாயிரவியல் 7: 25 - 26) என்பது. அந்த நூற்றாண்டில் அதை யாரும் எதிர்கொள்ளத் துணிந்திருக்க மாட்டார்கள். அந்த வினாவுக்கு வரலாறு விடை கண்டது.

திராவிட மொழிக் குடும்பக் கண்டுபிடிப்பும் சங்கச் சான்றோர் செய்யுள்களின் மீட்சியுமாகிய புறத் தூண் டல்களால், ஆறு நூற்றாண்டுக்கு முன் பொருட்படுத்தப் படாமல் கருத்தளவில் கிடந்த தனித்தமிழ்ச் சிந்தனை இயக்கமாக எழுச்சியுற்றது. இந்த இயக்க வரலாற்றில் மயிலைநாதர் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்.

குறிப்புகள்

1. வடசொல் என்றனால் தேய வழக்காகிய பாகதச் சொல் லாகி வந்தனவும் கொள்க என்கிறார் தெய்வச்சிலையார் (தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 5 உரை). சமற்கிருத மேலாண்மை காரணமாக வடமொழி என்றாலே சமற்கிருதம் என்றாகிவிட்டது.
2. நன்னூலின் பழைய உரையாசிரியர் மயிலைநாதர். அவருடைய உரையில் காணப்படும், இதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாரும் உளர் (நன். 271) என்பது போன்ற சொல் லாட்சி மயிலைநாதருக்கு முன்னரோ அல்லது அவர் காலத் திலோ நன்னூலுக்கு வேறு உரை இருந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. அது ஆசிரியர் மாணவர் வழியில் வாய்மொழியாக வழங்கிய உரையா? எழுத்து வடிவில் ஏட்டில் நிலவிய உரையா என்று சொல்வதற்குப் போதிய சான்றுகள்

கிடைக்கவில்லை. எனவே கிடைத்துள்ள நன்னூல் உரைகளில் மயிலைநாதர் உரையே காலத்தால் முந்தியது - அ. தாமோதரன்(பதிப்பாசிரியர்), 'பதிப்புரை', பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல் மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயர் செய்து சிவஞான முனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம் புத்துரை என்னும் விருத்தியுரையும் , ப.21.

3. சு. இராசாராம், இலக்கணவியல்: மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், பக். 203 - 217.

4. செ.வை. சண்முகம், 'திராவிட மொழிகளில் சொல் வகைப்பாடு' (அச்சில் வராத கட்டுரை)

5. F.W. Ellis, 'Note to the Introduction', A Grammar of the Telooogo Language by A.D.Campbell, pp.1 - 31.

துணை நூல்கள்

இராசாராம், சு., இலக்கணவியல்: மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடு களும், காலச்சுவடு, நாகர்கோயில், 2010.

கோபாலையர், தி.வே.(பதிப்பாசிரியர்), புத்தமிழ்திரனார் இயற்றிய வீரசோழியம் பெருந்தேவனார் இயற்றிய உரையும், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம், சென்னை, 2005

சண்முகம், செ.வை., 'திராவிட மொழிகளில் சொல் வகைப்பாடு' (அச்சில் வராத கட்டுரை)

சாமிநாதையர், உ.வே. (பதிப்பாசிரியர்), நன்னூல் மூலமும் மயிலைநாதருரையும், வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1918.

தாமோதரன், அ.(பதிப்பாசிரியர்), பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல் மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயர் செய்து சிவஞான முனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம் புத்துரை என்னும் விருத்தி யுரையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999.

வேங்கடாசலம் பிள்ளை, R. (பதிப்பாசிரியர்), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரை, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சாவூர், 1929 .

A.D.Campbell, A Grammar of the Telooogo Language, Asian Educational Services, 1991.[reprint of the third ed. (1849),(First ed.1816.)]

**Literature, whether handed down by word or mouth or in print,
gives us a second handle on reality.**

- Chinua Achebe

(10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேலுசாமி, ம. (க.ஆ.). “சிறுதெய்வ ஆய்வில் மேற்கொள்ளப் படும் ஆய்வுமுறையியல்”, ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புற வியல் ஆய்வு முறைகள். தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், முதற்பதிப்பு, 1991: 247-272.

தகவலாளர் பட்டியல்

வ. எண்	தகவலாளி	வயது	சாதி	தொழில்	தெரு, ஊர்/ஊராட்சி	நாள்
1.	புஷ்பராணி	48	பறையர்	விவசாயக்கூலி	செல்வம் தெரு, பெரும்பண்ணையூர்	06.03.2024
2.	செங்கம்மாள்	64	படையாச்சி	விவசாயம்	குடியானத்தெரு, சிமிழி	09.03.2024
3.	கோகிலா	36	பள்ளர்	விவசாயக்கூலி	மேலத்தெரு, புதுக்குடி	12.03.2024
4.	கருப்பாயி	56	பறையர்	விவசாயக்கூலி	கீழ்த்தெரு, புதுக்குடி	15.03.2024
5.	ஜெயலெட்சுமி	48	பறையர்	விவசாயக்கூலி	வடக்குத்தெரு, பெரும்பண்ணையூர்	18.03.2024
6.	மாலதி	43	வேளாளர்	மண்பாண்டத் தொழில்	கொத்தெரு, சிமிழி	20.03.2024
7.	சிவசங்கம்	62	வேளாளர்	மண்பாண்டத் தொழில்	கொத்தெரு, புதுக்குடி	22.03.2024
8.	பானுமதி	61	வேளாளர்	மண்பாண்டத் தொழில்	திப்பணம்பேட்டை, புதுக்குடி	25.03.2024
9.	சுமதி	47	படையாச்சி	விவசாயக்கூலி	குடியானத்தெரு, பெரும்பண்ணையூர்	28.03.2024

பெரும்பண்ணையூர், சிமிழி, புதுக்குடி கிராம மக்களின் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் மக்கட்பேற்றுச் சடங்குப் பின்புலம்

க. கார்த்திகா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (Ref.No.30112/Ph.D.K8/Tamil/Full Time/October 2016/Confirm./Dt:15.04.2019), தமிழ்த்துறை, அரசினர் மகளிர் கல்லூரி (த.) கும்பகோணம் 612 001 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் ப. செந்தில்குமாரி

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அரசினர் மகளிர் கல்லூரி (த.) கும்பகோணம் 612 001 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதச் சமூகம் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்திக்கொள்ள மேற்கொண்ட செயல்முறைகளைச் சடங்குகள் எனலாம். இச் சடங்குகள் நம்பிக்கையின்பாற்பட்டவை. தொன்றுதொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் இச்சடங்குகள் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலில் ஒன்றாகக் கலந்துள்ளன. அவ்வகையில் குடவாசல் வட்டாரத்திலுள்ள மூன்று கிராமங்களின் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் மக்கட்பேற்றுச் சடங்கு குறித்து இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

கருவிச் சொற்கள்: பழக்கவழக்கம், உற்றுநோக்கல் முறை, ஆய்வுக்களம், மக்கட்பேறு வேண்டுகல், மக்கட்பேற்றுச் சடங்குகள், வளைகாப்புச் சடங்கு முறை செய்தல், ஆண்களின் பங்களிப்பு, மருத்துவச்சி ஆலோசனை, பிறப்புச் சடங்குகள், பதினாறு கும்பிடுதல்.

முன்னுரை

மனித வாழ்க்கையில் சடங்குகள் எப்பொழுது தோன்றின என்பதைக் கணிக்க முடியாது என்கின்றனர் சமூக வியலாளர்கள். எனினும், மனித சமுதாயம் நம்பிக்கை வயப்பட்டு இயங்குவதைக் காண்கிறோம். தனிமனித நம்பிக்கை காலப்போக்கில் சமுதாய நம்பிக்கையாக மாற்றம் பெறுகின்றது. மொழிபோலச் சடங்குகளும் பழங்குடி மனிதர்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில்தோன்றி இணைந்துகொண்டன. மனிதர்களின் வாழ்வியல் சடங்குகள், படிநிலைவளர்ச்சி கண்டு பண்பாட்டு நாகரீகத்தோடு தொடர்பு கொண்டன. மனிதர்களின் எண்ணங்களும் நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளின் தோற்றத்திற்கான கூறுகளாகும். தமிழ்நாட்டில் மாரியம்மன் வழிபாடு, கருப் பண்ணசாமி வழிபாடு ஆகியவை சிறுமரபினைச் சேர்ந்தவை என்று முத்துச்சண்முகனார் கூறுகின்றார். **பெரும்பாலும் கிராமத் தெய்வ வழிபாடுகள் (Folk Religions) சிறு நெறியில் அடங்கும்** என்கிறார் அவர் (முத்துச் சண்முகம், ப.159). தமிழரின் நாகரிகம் உலகமெங்கும் பரவியதற்குக் காரணம் பாரம்பரிய சடங்கு முறை கள்தாம். அவ்வகையில் தமிழர்களின் சடங்கு முறையில் முதன்மையாகப் போற்றப்படுவது மக்கட்பேற்றுச் சடங்கு முறை ஆகும். இது ஒரு பெண் தாய்மையுடைய முதற்கொண்டு மகப்பேற்றுக் காலம் வரை நடத்தப் பெறுகிறது. ஒரு பெண்ணின் பெருமை, அவள் கற்பு நெறியுடன் தாய்மையடைந்து குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் பொழுது பேசப்படுகிறது. இத்தகு பிறப்புச் சடங்குப் பின்புலம் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

பழக்கம் வழக்கம்: விளக்கம்

நாட்டுப்புற மக்களது நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கங்களை நாட்டுப்புறவியல் ஆராய்கின்றது. நாட்டுப்புற நம்பிக்கை நாட்டுப்புறவியலின் அடிப்படைப் பொதுக்கூறு (Common Denominator) எனப்படும். **தனி மனிதனிடம் இயல்பாக வந்தமைந்த நடத்தையைப் பழக்கம் எனவும் குழுவிலுள்ள பலருடைய மனவெழுச்சி, உணர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இயைந்து நிற்பது வழக்கம் எனவும் சமூகவியலாளர்கள் (Sociologists) கூறுகின்றனர்.** இதனையே தனிமனிதன் ஒருவன் பழகிப்போன மொழியில் திரும்பத் திரும்பச் செய்துவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைப் பல மனிதர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்கின்றபோது அது வழக்கம் ஆகிறது எனலாம். இவற்றையெல்லாம் உற்றுநோக்கும் போது பழக்கம் என்பது தனிமனிதனைச் சார்ந்த தொடக்கநிலை என்றும், வழக்கம் என்பது சமுதாயம் சார்ந்த தொடர்நிலை என்றும் கூறலாம் (சு.சக்திவேல், ப.276) என்பர். இக்கருத்தையே, W.G.Sumner என்னும் மேலைநாட்டறிஞர் குறிப்பிடுவதனை 'வாழ்வியற் களஞ்சியம்' (தொ.15, ப.571) பின்வருமாறு விளக்குகிறது: **ஒரு தனிமனிதனிடத்தில் அது பழக்கத்தையும், ஒரு குழுவினிடத்தில் வழக்கத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. ஆக, பழக்கத்தைப் போலவே, வழக்கமும் அமைகிறது. வேறு வகையில் சொன்னால் ஒட்டு மொத்தமாகத் தனி மனிதர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலை ஒரே ஒழுங்கு முறையில் செய்து வரும்பொழுது அது குழுவின் பொதுச் செயலாக அமைந்து வழக்கம் ஆகிறது.** நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் படிக்கற்கள் எனலாம்.

உற்றுநோக்கல் முறை (Observation method)

கள ஆய்வில் தரவுகள் சேகரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஆய்வு முறைகளில் முக்கியமான, **வினாப் பட்டியல் (Questionnaires), உற்றுநோக்கல் (Observation), நேர்முகப்பேட்டி (Interviews) எனும் மூன்று ஆய்வு முறைகளைக் குறித்தும், அவை மூலம் பெறப்படும் தரவுகளின் தன்மை, தரம் குறித்தும் அத்தரவுகளைச் சமூகவியல் ஆய்வில் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் குறித்தும் அமைவது** என மேலை நாட்டினர் விளக்கியதனை ம. வேலுசாமிதம் சிறுதெய்வ ஆய்வில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு முறையியல் என்னும் கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டி

விளக்குகிறார் (மேற்கோள்: ஆறு. இராமநாதன், ப. 248). இவ்வாய்வுக்கட்டுரைக்குத் தரவுகள் உற்று நோக்கல் முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக்களம்

திருவாரூர் மாவட்டம், குடவாசல் வட்டாரத்திலுள்ள 49 வருவாய் கிராமங்களுள் பெரும்பண்ணையூர், சிமிழி, புதுக்குடி ஆகிய மூன்று மட்டும் ஆய்வுக்களமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த 3 கிராமங்களும் ஆய்வாளர் வசிக்கும் பகுதிக்கருகில் அமைந்துள்ளதால் தகவலாளர்களிடம் நேரில் சென்று தரவுகள் திரட்ட எளிதாக இருந்தது.

மக்கட்பேறு வேண்டுகல்

கிராம மக்களின் வழிபாடு அனைத்துமே தமது துன்பங்கள் நீங்கி உலக இன்பங்களைப் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டவை. மேற்கூட்டிய 3 கிராம மக்களுள் பெரும்பாலோர் தாம் வழிபடும் மாரியம் மனிடம் குழந்தை வரம் வேண்டி நீங்கள் இன்னது செய்தால் நான் இது செய்கிறேன் என்பதுபோல் வேண்டுகின்றனர். அவர்கள் தமது பொருளாதார நிலைக்கேற்ப ஆடு, பசு, கன்று, கோழி போன்ற உயிர்களைக் குழந்தை பெற்ற பின் வழங்கித் தமது வேண்டுகளை நிறைவேற்றுகின்றனர். இந்த வேண்டுகளை ஒரு சிலவற்றை ஆறு.இராமநாதன் தன் ஆய்வில் கண்டறிந்து முடிபுகளாகக் குறிப்பிடுகிறார் (ப.308). அவை வருமாறு:

நல்ல கணவன்/மனைவி கிடைத்து விரைவில் மணமாக வேண்டும்

குழந்தை பாக்கியம் வேண்டும்

ஆண் குழந்தை வேண்டும்

மருத்துவமனை செல்லாமல் வீட்டிலேயே சுகப்பிரசவம் நடக்க வேண்டும்

மகளுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும்

தன் பிள்ளைக்கு நல்ல புத்தி தர வேண்டும்

பள்ளித் தேர்வில் வெற்றி பெற வேண்டும்

மக்கட்பேற்று சடங்குகள்

முதல் தகவல் தெரிவித்தல்

பெண் தாய்மையுற்றதை முதலில் அப்பெண்ணின் தாய்வீட்டாருக்குத் தெரிவிப்பது வழக்கம். அச்செய்தி கேட்ட பெற்றோர், உறவினர்கள்மகிழ்ந்து, தாய்மையுற்ற பெண்ணை நேரில் பார்த்துவிட்டுச் செல்வர். தன் மகளைக்காண வரும்போது இனிப்பு, பழம் போன்றவற்றைக் கொண்டு வந்து பெண்ணுக்குக் கொடுப்பர். மகளுக்குத் தேவையான நல் ஆலோசனைகள் கூறி மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

தாய்மையின் அறிகுறி

தாய்மையுற்ற பெண் முதல் நான்கு மாதங்கள் தன் கணவர் வீட்டில் இருப்பாள். அவளுக்குக் கணவன், உறவினர்கள் தேவையானவற்றை அன்புடன் செய்து தருவார்கள். காரணம் வம்ச விருத்தியை மனித சமுதாயம் விரும்புவதும் தங்கள் வாரிசு உடல் நலத்துட

னும் கூர்ந்த அறிவுடனும் விளங்க வேண்டும் என்பதுமே ஆகும். ஏனெனில் தாய்மையுற்ற பெண்ணிற்கு முதல் மூன்று (அ) நான்கு மாதங்கள் வரை வாந்தி, மயக்கம் போன்றவை ஏற்படும். இது தாய்மையுற்றதன் பரிணாம வளர்ச்சியின் அறிகுறி என்பர். இது பொதுவாகப் பெரும்பான்மையான கருவுற்ற பெண்களுக்கு ஏற்படுவது இயல்பு. குழந்தை ஆரோக்கியமாக வளர ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்த உணவுகளும் பழங்களும் கொடுப்பார்கள்.

‘ஊரான் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும்’ என்ற பழமொழிக்கேற்ப கருவுற்ற தன் மனைவியை கணவனானவன் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்வான் என்று பெரும்பண்ணையூரைச் சேர்ந்த புஷ்பராணி கூறுகிறார்.

ஐந்தாம் மாதம் மருந்து

தாய்மையுற்ற பெண்ணிற்கு ஐந்தாம் மாதம் மருந்து கொடுக்கும் வழக்கம் தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு பழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது. பெண்ணின் தாய்வீட்டில் நல்ல நாள் பார்த்து ஐந்தாம் மாதம் அப்பெண்ணிற்கு மருந்து கொடுக்க ஒருசில உறவினர்களுடன் (ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில்) வந்து மருந்து தருவது வழக்கம். இந்தச் சடங்கு முறைபற்றி,

வெற்றிலையுடன் குங்குமப்பூ வைத்து மடித்து வைத்துக் கொள்வர். கருவுற்ற பெண்ணை குளிக்க வைத்து விட்டு, புத்தாடை உடுத்தக்கூடாது என்பதால் அந்தப் புது ஆடையை அப்பெண்ணிற்கு முறையுள்ளவர்கள் உடுத்திக்கொண்டு, அவர்கள் கொடுக்கும் ஆடையை உடுத்தச் சொல்லி, சாமி அறைக்கு முன்பு அமரச் செய்வர். மடித்து வைத்திருக்கும் மருந்தினை வெற்றிலை, சீவல், பூ, குங்குமம், பழம் இவற்றோடு வைத்து வணங்கி, மூத்த சுமங்கலிப் பெண்கள் மூன்று பேர்களின் கையால் கொடுப்பர். தம் குலதெய்வத்தை வேண்டிக் கொடுக்கப்படும் இம்மருந்து வயிற்றில் வளரும் சிசுவக்காகக் கொடுக்கப்படும் முதல் மருந்து ஆகும். காலையில் வெறும் வயிற்றில் இம் மருந்து கொடுக்கப்படும். இச்சடங்கிற்குமுன் உணவு உண்ணக் கூடாது என்பது வழக்கம். ஐந்தாம் மாதம் மருந்து கொடுத்த பிறகு தாய்மை அடைந்த அப்பெண் தன் தாய்வீட்டில் தங்கச்சொல்லி, பத்து நாட்களுக்குப் பின்னர் தன் கணவன் வீட்டிற்கு அழைத்து வருவார்கள் என்று சிமிழியைச் சேர்ந்த செங்கம்மாள் கூறுகிறார். மேலும், ஒரு சிலகுழுவின் வெற்றிலை குங்குமப்பூவிற்குப் பதிலாகக் கறிவேப்பிலையுடன் ஒரு கல் உப்பு வைத்துத் துவையல் போன்று அரைத்துக் கொடுப்பர். பெரும்பாலும், சமூகத்தில் பொருளாதாரத்தில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ்வாழும் சமூகத்தினரிடையே இவ்வழக்கம் உள்ளது என்றும் கூறுகின்றார்.

ஏழாம் மாதம் மருந்து

மீண்டும், ஏழாவது மாதம் அப்பெண்ணைப் பிறந்ததத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஏழாம் மாதம் மருந்து கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. சிலர் ஐந்தாம் மாதம் மருந்து போலவே கொடுப்பர். இதனை, ஒரு சிலர் இதிலிருந்து வேறுபட்டுப் பூவரசம் பட்டையையும், மூக்கரட்டான் கிழங்கையும் உரலில் போட்டு இடித்து நன்றாகச் சாறு பிழிந்து வடிகட்டிச் சுத்தமான பாத்திரத்தில்

எடுத்துக்கொண்டு, காலையில் தாய்மையடைந்த பெண்ணைச் சாமி அறைக்கு முன்பு அமரச்செய்து 'தாயும் வயிற்றில் வளரும் குழந்தையும் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டு மருந்து கொடுப்பார் என்கிறார் புதுக்குடி கிராமத்தைச் சேர்ந்த கோகிலா.

பத்தியம் முரித்தல்

மூன்று நாளும் பெண் பத்தியம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது அப்பெண் உப்பு இல்லாத கஞ்சியும் பருப்புத் துவையலும் உணவாகச் சாப்பிட வேண்டும். நான்காவது நாள் பத்தியம் முரிப்பதற்காக உப்பு, சங்கு இலை இரண்டையும் சோற்றில் சேர்த்துச் சாப்பிட வேண்டும். இந்த நிகழ்வு முடிந்த பிறகு கருவுற்றிருக்கும் அப்பெண் கணவன் வீட்டில் வந்து இருப்பாள். இந்த நிகழ்வு குழுவுக்குக் குழு மாறுபடும் என்று புதுக்குடியைச் சேர்ந்த கருப்பாயி கூறுகிறார்.

வளைகாப்பு

கருவுற்ற பெண்ணிற்கு 7 (அ) 9ஆம் மாதம் வளை காப்புச் சடங்கு நிகழும். இதனைச் சீமந்தம் எனவும் கூறுவர். தாய்மையடைந்த பெண்ணுக்கு வளைகாப்பு இரு வதற்காக நல்ல நாள் பார்த்து இரு வீட்டார்களும் சேர்ந்து கலந்து பேசி முடிவெடுப்பர். அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளில் பத்திரிகை மூலமோ/புலனம் (Whatsapp) அல்லது நேரில் சென்றோ உற்றார் உறவினர்களுக்குத் தகவல் சொல்லி வாழ்த்துவதற்கு அழைப்பு விடுப்பர். இந்நிகழ்விற்குப் பெண் பிறந்தகத்திலிருந்து சுற்றத்தாருடன் வரும்போது உடன் ஒன்பது வகையான சோறு, தட்டு, பலகாரக் குடங்கள் எடுத்து வருவர். காலையில் பெண்ணையும், மாப்பிள்ளையையும் குளிக்கச்செய்து, பெண்ணை அலங்காரம் செய்து, பந்தலில் பலர் மத்தியில் நான்காலியில் அமர வைப்பார்கள். மாப்பிள்ளை புத்தாடையுடன் பந்தலில் இருப்பார். இந்நிகழ்வு பொதுவாகப் பெண் புகுந்த வீட்டில் நடைபெறுவது வழக்கம்.

வளைகாப்புச் சடங்கு முறை செய்தல்

கருவுற்ற (அப்பெண்) நான்காலியில் அமர்ந்த பிறகு முதலில் காப்பு என்று சொல்லப்படும் வேப்பங்காப்பினை கைகளுக்கு ஒன்றாக அணிவிப்பர். அதன்பிறகு ஒன்பது (எண்ணிக்கையில்) கண்ணாடி வளையல்களை ஒவ்வொரு கையிலும் அணிவிப்பர். பெண்ணின் கன்னங்களில் சந்தனம் பூசி மாலை அணிவிப்பர். அந்த நிகழ்ச்சிக்கு வந்த உற்றார் உறவினர்களான பெண்களுக்குச் சிறிய சில்வர் தட்டு ஒன்றில் வெற்றிலைப்பாக்கு, சுவீட், சர்க்கரை கலந்த பச்சையரிசி, மஞ்சள், குங்குமம், சீப்பு, கண்ணாடி, வளையல் வைத்துக் கொடுக்கப்படும். பெண்ணை ஆரத்தி எடுத்து பணம் மற்றும் பரிசுப் பொருட்கள் வழங்குவர். அனைவருக்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டாரால் உணவு வழங்கப்படும். இந்த நிகழ்ச்சி இனிதே நிறைவு பெண்ணைத் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வர். ஒருசில வசதிவாய்ப்பு மிகுந்த டெற்றோர் தம் பெண்ணிற்கு ஏழாவது மாதம் சீமந்தம் செய்து தாய் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிடுவர் என்று பெரும்பண்ணையுரைச் சேர்ந்த ஜெயலெட்சுமி கூறுகிறார்.

வளைகாப்பின் நோக்கம்

வளைகாப்பு என்பதற்கு முதல் கருப்பத்தின் ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதத்தில் பெண்ணுக்கு வளையல்

அணிவிக்கும் சடங்கு என்று பால்ஸ் அகராதி (ப.733) விளக்குகிறது. பெண் வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்கு ஏழாவது மாதத்திலேயே கேட்கும் திறன் ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாகத் தாயானவள் கண்ணாடி வளையல்களை அணிந்து கைகளை அங்கும் இங்கும் அசைக்கும்போது வளையல் சத்தம் கேட்கும். அது கை நரம்பு வழியாகக் கருவில் வளரும் குழந்தைக்குக் கேட்கும் திறனை அதிகரிக்கும். அதனால் பிறக்கும் குழந்தை செவிடாகும் வாய்ப்பு இல்லை என்பதை அறிந்து தாய் மகிழ்வாக இருந்தால் பிறக்கும் குழந்தை எவ்வித குறையுமின்றி நல்ல முறையில் பிறக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த வளைகாப்பு விழா கொண்டாடப்படுவதாகக் கள ஆய்வில் சிமிழியைச் சேர்ந்த மாலதி என் பாட்டி எனக்கு திருமணம் நிகழ்விருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஓர் அரிய செய்தியாக வழிவழி நம் மக்களிடையே இது வழக்கமாக நடக்கும் (மாலதி, சிமிழி) என்று குறிப்பிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் இச்செய்தியினை விளக்கினார்.

ஆண்களின் பங்களிப்பு

தன் மனைவி தாய்மையுற்ற நாளிலிருந்து குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் நாள் வரை கணவன் தன் தலைமுடியை நீக்குவதில்லை. தாடி வளர்ப்பார். எந்த உயிர்களையும் கொல்லுவதில்லை. தம் செயல் பாடுகளில், உடலில் காயம் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக்கொள்வார். அவ்வாறு ஏதாவது நடந்தால் தன்னால் வளரும் குழந்தைக்கு ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படும் என நம்புகின்றனர். ஒருசிலர் ஏழாவது மாதத்திலிருந்து தலைமுடியையும் தாடியையும் வெட்டுவதில்லை. குழந்தை பிறந்த மூன்றாவது நாள் தலைமுடியும், முகச் சவரம் செய்வதாகவும் புதுக்குடியைச் சேர்ந்த சிவசங்கம் கூறுகிறார்.

மருத்துவச்சி ஆலோசனை

குழந்தை பிறப்பதற்கு ஒருசில மணித்துளிக்கு முன் தாய்மையுற்ற பெண்ணிற்கு ஏற்படும் வலியை இடுப்பு வலி (அ) பிரசவ வலி என்பர். இவ்வலி ஏற்பட்டதும் கிராம மருத்துவச்சியை அழைத்துவந்து ஆலோசனை பெறுவர். அவரது ஆலோசனைப்படி வசதி வாய்ப்புள்ளோர் தனியார் மருத்துவமனையிலும், வசதி வாய்ப்பில்லாதோர் அரசு மருத்துவமனையிலும் பிரசவம் பார்த்துக்கொள்வர். இதற்கு ஆகும் செலவு முழுவதையு் பெண் பிறந்த வீட்டகத்தார் ஏற்றுக் கொள்வர். இது இன்றைய சனநாயக அரசு ஆட்சிக் காலமாகையால் அரசு மருத்துவமனைகள் எல்லாவற்றிலும் இலவசப் பிரசவ வசதிகள் பெரிதும் துணை செய்கின்றன.

பிறப்புச் சடங்குகள்

பேறுகளுள் முக்கியமாகக் கருதப்படுவது மழலைச் செல்வமாகும். பண்டைத் தமிழர்கள் மக்கள் பேற்றினை உயர்ந்ததாகவும் சிறப்புடையதாகவும் கருதினர். குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னும் பின்னும் பழக்க வழக்கங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு சடங்குகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். சங்க இலக்கியத்தில், தலைச்சன் மக்கட்பேறு பெற்ற வீட்டில் ஐயவி

என்ற நெய்யுடனே கலந்து ஒளிவீசுகின்ற வெண்சிறு கடுகு எனும் திரண்ட விதைகளைப் பேய்க்காப்பாக விளங்கும்படி தூவி வைத்திருப்பர். மக்கட்பேறு வாய்த்த தாய்க்கு நெய்யூசி நீராட்டிச் சடங்குகள் மேற்கொண்டதை,

**கடும்புடைக் கடுஞ்சூல் நங்குடிக் குதவி
நெய்யோ டிமைக்கும் ஐயவித் திரள்காழ்
விளங்குநகர் விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகிப்**

புதல்வனை யின்றெனப் பெயர் பெயர்த்து என்கிறது நற்றிணை (370:2-5). ஒருவன் அடையக் கூடியவற்றுள் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது மக்கட்பேறு என்பதை வள்ளுவர்,

**பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற (குறள்.61)** என்கிறார்.

பிறப்பிற்குப் பின் நடைபெறும் சடங்குகள்

குழந்தை பிறந்ததும் தொப்புள் கொடியை முடிச்சு போட்டுவிடுவார்கள். ஏனெனில் காற்று உள்ளே போகாமல் இருக்க வேண்டும். காற்று உள்ளே நுழைந்தால் குழந்தைக்கு உடல்நலக்கேடு வரும் என்பதற்காகக் கட்டப்படுகிறது. குழந்தை பிறந்ததும் தாய்க்குக் குளிர்ந்தநீர் கொடுக்கப்படுகிறது. வீட்டில் தனி அறையில் தாயையும் பிள்ளையையும் பாதுகாப்பாகத் தங்க வைப்பர்.

குளிப்பாட்டும் முறை

குழந்தை பிறந்த நாளன்று குளிப்பாட்டுவர் அதன் பிறகு மூன்றாம் நாள்தான் குளிப்பாட்டும் வழக்கம் உள்ளது. வெந்நீர் வைத்து அதில் நொச்சி, ஆரசுபதி இலை முதலியவற்றைப் போட்டு, காயவைத்துத் தாயை நீராடச் செய்வர். **இடுப்புக்கு ஊற்றுதல்** என இதனைக் கூறுவர். தாயின் நலன் கருதி இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

மூன்றாம் நாள் மருந்து

குழந்தை பிறந்து மூன்று நாள் கழித்து தாய்க்கு நாட்டு மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. காயக்கருப்பட்டி, சுக்கு, அரையச்சாமான், சித்திரத்தை, பூண்டு, மிளகு இவற்றை அரைத்து குழந்தைப் பெற்ற தாயினை கிழக்கு முகமாக அமரச் செய்து குலதெய்வத்தை வேண்டிக் கொடுப்பார்கள். தாயும் சேயும் தனி அறையில் இருக்கும் வரை இந்தப் பத்திய மருந்து கொடுக்கப்படும். தாய்க்குப்பால் இல்லையென்றால் பால்சுறா, சீலா போன்ற மீன்கள் சமைத்துக் கொடுப்பர். தாயையும், சேயையும் தனி அறையில் வைத்து அவ்வீட்டுக் கூரையில் வேப்பிலை செருகப்படும் என்றுகள் ஆய்வின் பொழுது புதுக்குடியைச் சேர்ந்த பானுமதி கூறுகிறார்.

பதினாறு (பெயர் சூட்டுதல்) கும்பிடுதல் (பேச்சியம் மன்)

குழந்தை பிறந்த பதினாறாம் நாள் சிறுதெய்வமான பேச்சியம்மனக் கும்பிடும் பழக்கம் இன்றுவரை நாட்டுப்புற மக்களிடம் இருந்துவருகிறது. அன்று குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டப்படுகிறது. அன்று காலையில் தாயையும் சேயையும் குளிப்பாட்டி ஆடைகளை உடுத்தச்செய்வர். பின்பு குழந்தைக்குக் கருமை,

முகப் பவுடர் போட்டு வீட்டில் உள்ள முறத்தில் படுக்கவைத்து, வெளியில் சென்று சூரிய பகவானிடம்காட்டி வேண்டிக்கொள்வர். இவ்வழக்கம் பிரிக்கப் படாத தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதும் உள்ளது.

அன்று காலை குழந்தையின் கையில் வசம்பினை நூல் கயிற்றால் கட்டிவிடுவர். அக்குழந்தை கைகளை அசைத்து வாயில் வைத்துச் சுவைக்கும் பொழுது பேச்சுத்திறன் அதிகரிக்கும். பால்மணி, அரணாக்கொடி போன்றவற்றையும் குழந்தைக்கு அணிவிப்பர். **அன்று இரவு பேச்சியம்மனுக்குப் படையலிடுவர். கீரை, கொழுக்கட்டை, கருவாட்டுக் குழம்பு, களி, அசைவ உணவு (கோழி-பெட்டை), முட்டை போன்றவற்றை வைத்துச் சாமி கும்பிடுவர். அப்போது குழந்தையின் தாய்மாமன் வீட்டிலிருந்து வாங்கி வந்த தொட்டிலில் இட்டுப் பெயர் சூட்டுவர். இதனை வயதில் மூத்தவர் செய்வர். குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் பொழுது பேச்சியம்மனுக்குச் செய்வதை செய்யாமல் இருந்தால் அம்மன் குழந்தையை சேட்டை செய்யும் என்ற அடிப்படையில் சிறுதெய்வ வழிபாடு செய்வதாகப் பெரும்பண்ணையூர் கிராமம் இலந்தவனஞ்சேரித் தெருவைச் சேர்ந்த சுமதி கூறுகிறார்.**

முடிவுரை

இந்துமதத்தின் கூறுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் தனக்கெனத் தனித்த-மரபு வழிப்பட்ட-தோற்றக் கதைகளையும் வழிபாட்டிடங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் வழிபடுவோரையுமுடைய சிறுதெய்வ வழிபாடு நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கைப் பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக மரபுவழியாகத் தொடர்ந்து வரும் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் இவையெல்லாம் மக்களிடையே புதிய புதிய தெய்வங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. அத்தெய்வங்களிடம் பணிந்து வேண்டுதல் வாயிலாக-அத்தெய்வங்களுக்கு நன்மை செய்வதன் வாயிலாக-தான் நன்மையைப் பெற இயலும் என்று நம்புவதும் நன்மையைப் பெற்றுவிட்டதாக மகிழ்வதும் நாட்டுப்புற மக்களின் உளவியல் சார்ந்த செயல்களாக எண்ண முடிகின்றன.

துணைநூற் பட்டியல்

இராமநாதன், ஆறு. (க.ஆ.). “சிறு தெய்வ ஆய்வுமுறை: அறிமுகமும் தீப்பாய்ந்தம்மன் வழிபாட்டு ஆய்வும்.”, ஆறு. இராமநாதன், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள். தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், முதற்பதிப்பு, 1991: 271-377.

சக்திவேல், சு. திருநெல்வேலி மாவட்ட நாட்டுப்புறவியல் அளவாய்வு. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், முதற்பதிப்பு, 2007.

பாலசுப்பிரமணியன், தெ. (மு.ப.ஆ.). வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி 15. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2009.

முத்துச்சண்முகம். தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடுகள். மதுரை: முத்துப் பதிப்பகம், 1978.

முருகன், வெ. (ப.ஆ.). பால்ஸ் தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கில அகராதி. சென்னை: பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 2 ஆம் பதிப்பு, 2015:491.

(தொடர்ச்சி: பக். 6)

திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் உவமை நயம்

எஸ். ஸ்ரீதர்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்)
முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை, ஜமால் முகம்மது கல்லூரி (த)
திருச்சி 620 020 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: **முனைவர் க. இக்பால்**
இணைப்பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை
ஜமால் முகம்மது கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சி 620 020

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உவமை என்பது தெரிந்த ஒரு பொருளைத் தெரியாத பொருளை விளக்குவதற்குப் பயன்படும் உத்தி முறையாகும். இதனைப் பல்வேறு முறைகளில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழ் இலக்கியங்களில் உவமை நயம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளவை ஏராளமாக உள்ளன. அவ்வகையில் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் திருமங்கையாழ்வார் தம் பாசுரங்களில் பயன்படுத்தியுள்ள உவமை நயங்கள் குறித்து ஆய்ந்து இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

முன்னுரை

இயல்பாக ஒரு பொருளைக் காணும்போது, அதனுடன் தொடர்புள்ள பிறிதொரு பொருள் நினைவிற்கு வரும். அப்படி நினைவிற்கு வந்த பொருளையும் ஒப்பிடுதலே உவமையாகும். கூறவந்த பொருளைப் பொருள் எனவும் அதன் இயல்பை விளக்க வந்ததை உவமம் எனவும் வழங்குதல் தொல்காப்பியர் மரபு. வடநூலார் இவற்றை முறையே உவமேயம், உபமானம் என்பர். உவமையாவது, ஒப்புமை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது என்பது அறிஞர்தம் கருத்து. உபமா எனும் வடமொழிச் சொல்லின் திரிபே உவமை என்பது பிறிதொரு பாலரின் கூற்று. ஒரு கருத்தை/செய்தியைத் துல்லியமாக அறிந்துகொள்ள உவமை பயன்படுகின்றது. சிறிய கருத்தையும் பூதாகரமாகக் கூறும் ஆற்றல் உவமைக்கு உண்டு. எச்செய்தியையும் உவமையோடு கூறினால்தான் அது ரசிக்கும். அந்த வகையில் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் உள்ள உவமை நயத்தைப் பின்வருமாறு காண்போம்.

இராமனின் அம்பு - சூரியன்

வானுளாரவரை வலிமையால் நலியும்

மறிகடல் இலங்கையர்கோனை

பானுநேர் சரத்தால் பனங்கனிபோலப்

பருமுடியுதிர் வில் வளைத்தோன்¹

கதிரவனைப் போன்ற சரங்களை இராமன் இராவணன்மீது எய்ய, அவனது பத்துத் தலைகளும் பனம்பழம் வீழ்வதுபோல அற்று விழுந்தது தரையிலே. அப்பேர்ப்பட்ட வீரமுள்ள எங்கள் திருமால் திருக்கண்ணங்குடியில் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்று திருமங்கையாழ்வார் பாடுகிறார். இங்கு இராமன் எறிந்த அம்புகள் சூரியனுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது காண்க.

முகிலும் மின்னலும்

பொன்னிவர் மேனி மரகதத்தின்

பொங்கிளஞ்சோதி யகலத்து ஆரம்

மின் இவர் வாயில் நல்வேதம் ஒதும்

வேதியர் வானவராவர் தோழீ

முதன் முதலில் திருமாலைக் காணும்போது, பேயாழ்வார் **திருக்கண்டேன், பொன்மேனி கண்டேன்!!** என்கிறார். நாயன்மார்களும் சிவனைப் **பொன்னார் மேனியனே** என்று அழைத்தனர். அத்தகு திருமாலின் பரந்து விரிந்த மார்பினில் திகழும் மாலை முகிலோடு சேர்ந்த மின்னல் போன்று விளங்கிற்று என்கின்றார் ஆழ்வார். இப்பாசுரத்தில், திருமாலின் மார்பில் துலங்கும் மாலை முகிலோடு சேர்ந்த மின்னலுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

மலைக்கு உவமை

தாரார்ந்த மார்வன் தடமால் வரைபோலும்

போராணை பொய்கைவாய்க் கோட்பட்டு நின்றலறீ

பெரிய திருவடிமீது, கரிய திருமால் அமர்ந்திருப்பது, பொன்வரை உச்சியில் கருமேகம் படிந்தது போன்றுள்ள தெனச் சான்றோர் நயம்பட உரைப்பர், முதலை வாய் அகப்பட்ட கஜேந்திரன் **ஷடமால்** வரை போன்றது என ஆழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு, போர் ஆனை (கஜேந்திரன்) வலிய, பெரிய மலைக்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

மண்ணிய தின்னெனவும்; வாய்த்த மலைபோலும்
தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை⁴ என்று சிறிய
 திருமடலில், கஜேந்திரனை மலைக்கு உவமையாகக்
 கூறிய ஆழ்வார், பெரிய திருமடலில் தாடகையையும்
 அவன் உருவத்தையும் மலையோடு உவமிக்கிறார்.

காரார் வரைக் கொங்கை⁵
 கஜேந்திரன் என்ற யானையைத் **தடமால்வரை** என்றும்,
 அரக்கி தாடகையை **வாய்த்த மலைபோலும்** என்றும்
 உவமித்த திருமங்கையாழ்வார், நிலமகளின் நகில்க
 ளைக் **காரார் வரைக் கொங்கைகள்** என உவமிக்கிறார்.
 அதாவது. மேகங்கள் கவிந்திருக்குமென் மேன்மை
 பொருந்திய மலைகளே நிலமகளின் கொங்கைகள்.
 மூன்றிலுமே, மலையை உவமையாகக் கூறியது சிறப்
 பாகும்.

நெருப்பும் பிடரியும்

திரிபுர மூன்றெரித்தானும் மற்றை மலர்மிசை மேலயனும்
வியப்ப
முரிதிரை மாகடல்போல் முழங்கி மூவுலகும் மறையால்
வணங்க
எரியனகேசர வாளெயிற்றொடு இரணிய னாகம் இரண்டு
கூறா
அரியுரு வாமிவரார் கொலென்ன அட்டபுய கரந்தே
னென்றாரே⁶

திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள் சிவனும் தாமரை
 யில் தோன்றிய பிரமனும் மூவுலகத்தாரும் முழங்கி
 முறைப்படி வழிபாடு செய்ய, திருமாலும் அரிவுருவம்
 கொண்டு, நெருப்புப் பிழம்பு போன்ற பிடரியோடும்
 கத்தி போன்ற கூர்மையான பற்களோடும் இரணிய
 அரக்கனை மடியில் கிடத்தி அவன் உடல் இரு பிளவா
 கும்படி வதம் செய்ததை மேற்சொன்ன பாசுரத்தில்
 கூறுகிறார். இங்கு நெருப்புப் பிழம்பு பிடரிக்கும், கூர்
 மையான கத்தி, கூர்மையான பற்களுக்கும் உவமை
 களாகக் கூறப்பட்டன.

வெண்கொற்றக்குடை - நிலவு

பூணூலா மென்முலைப் பாவைமார் பொய்யினை
மெய்யிதென்று
பேணுவார் பேசும் அப்பேச்சை நீபிழையெனக்
கருதினாயேல்
நீணிலா வெண்குடை வாணனார் வேள்வியில்
மண்ணிரந்த
மாணியார் வல்லவாழ் சொல்லுமா வல்லையாய்
மருவு நெஞ்சே⁷

வாமனன் வெண்கொற்றக் குடையுடன் மாவலி
 வேள்விச் சாலை சென்று மூன்றடி மண் யாசித்த
 வரலாறு இங்குக் கூறப்பட்டது. இங்கு வாமனன் கைக்
 கொண்ட வெண்கொற்றக் குடைக்கு நீள் நிலாவை
 (பரந்த நிலா) உவமையாகக் காட்டியுள்ளார் மங்கை
 மன்னன்.

அசோக மலரும் வண்டும்

தாதுமல்கிய பிண்டிவிண்டலர்கின்ற
தழல்புரையெழில் நோக்கி
பேதைவண்டுகள் எரியெனவெருவரு
பிருதி சென்றடை நெஞ்சே⁸

இமயத்தில் அசோக மலர்கள் மலர்ந்து, தீயைப்போல
 அழகிய தோற்றத்தைக் கண்டு அறிவற்ற வண்டினம்
 அதை நெருப்பென்றே எண்ணி அஞ்சியிருக்கும்.
 இங்கு இமயமலையில் மலர்ந்த அசோக மலர்களின்
 சிவந்த நிறம் நெருப்பிற்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்
 டுள்ளது. பேதை வண்டுகள் அதை நெருப்பென்று
 அஞ்சிற்று.

வெண்துகிற் கொடி

விலங்கவிலுரிஞ்சிமேல் நின்ற விசும்பில்
வெண்துகிற்கொடியென விரிந்து
வலந்தருமணி நீர்க்கங்கையின் கரைமேல்⁹

விண்ணில் வெண்மையான கொடியாடையை விரித்
 தது போன்று கங்கையாறு நிலத்தில் வீழ்கையில் நீர்
 தெளிவுடன் இருக்கும் என்பதைத் திருமங்கையாழ்வார்
 மேற்கூறிய பாசுரம்வழி விளக்குகிறார். இங்கு வெண்
 துகிற்கொடி (வெண்மையான கொடியாடை) விசும்பி
 லிருந்து வீழும் கங்கையாற்றின் நீருக்கு உவமையா
 கச் சொல்லப்பட்டது.

இடி ஓசை

கனையாரிடி குரலின் கார்மணியின் நாவால்
தினையேனும் நில்லாது தீயிற் கொடிதாலோ¹⁰
 தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தனிமைத் துன்பத்தில்
 வாடும்போது, மாட்டுக் கழுத்தில் தொங்கும் கருத்த
 மணியின் நாக்கு அசைந்து ஒலிப்பதுகூட இடியின்
 ஒலிபோலத் தீயைக் காட்டிலும் துன்பமாய் உள்ளது
 என்கிறார் திருமங்கையாழ்வார். இங்கு மாட்டின் கழுத்து
 மணியோசை இடியோசைக்கு உவமையாயிற்று.

ஆழ்வார்கள் இறைவன் அழகைக் குறிப்பிடும்போது
 நவமணிகளை உவமையாகக் கூறியுள்ளனர். அவற்றுள்
 சில உவமைகள்:

மாணிக்கம்

இலங்கொளிரசேர் மணிக்குன்றன்ன
ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோளெம்மான் தன்னை¹¹
 திருக்கடல் மல்லையில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமாலை,
 திருமங்கையாழ்வார் மாணிக்க மலைபோல் அழகுடை
 யவன் என்று உவமிக்கிறார்.

மரகதம்

மாறில் சோதியமரகதப் பாசடைத் தாரை மலர் வார்ந்த
தேறல் மாந்திவண்டு இன்னிசை முரல் திருவெள்ளறை¹²
நின்றானே

தாமரை மலர்களிலிருந்து ஒப்பில்லாத சோதி மயமான
 மரகதமணிபோன்று பசுமை நிறமிக்க தேனைப் பருகி
 யதால் திருவெள்ளறை எனும் தலத்திலுள்ள வண்டு
 கள் இனிய கானம் இசைக்கும் என்கிறார் ஆழ்வார்.
 இங்குத் தாமரை மலர்கள் மரகதமணிக்கு உவமையா
 கக் கூறப்பட்டது.

பவளம்

செம்பவளம் இவர் வாயின் வண்ணம் தேவர் இவரது
உருவம் சொல்லில்

அம்பவளத் திரளையும் ஒப்பர்...¹³

இங்குத்திருமாலின் திருவாயின் சிவந்த நிறம் பவளத்
 திற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொன்

அ. அம்பொன் மதிள் பொழில்புடை சூழ்ந்தழகார்
செல்வத்தணியழந்தார் நின்றுகந்த
அமரர்கோவே¹⁴

திருவழுந்தூரிலுள்ள திருமாலின் கோயில் மதில்கள் பொன் போன்றவை என்றும், பொன்னால் ஆனவை என்றும் திருமங்கையாழ்வார் பாடுகிறார். கோயில் மதில்கள் பொன்னிற்கு உவமையாக்கப்பட்டது.

ஆ. செங்கமலத்திருமகளும் புவியும்
செம்பொன் திருமவடியினிணைவரு¹⁵

செந்தாமரையிலுள்ள திருமகளும் நிலமகளும் சிவந்த பொன் போன்ற இறைவன் திருவடிகளை வருடினர் என்கிறார் ஆழ்வார். இறைவனது திருவடிகள் பொன்னிற்கு உவமையாயின.

பஞ்சியன்ன மெல்லடியான்¹⁶

பஞ்சு போன்மிருதுவான பாதங்களை உடையவள் தன் மகள் எனத் தன்னைத் தாயாகப் பாவித்து ஆழ்வார் பாடுகிறார். இங்கு மிருதுவான பாதங்கட்குப் பஞ்சு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார்கள் தாமரை மலரை உவமையாக்கியுள்ளனர். ஏனெனில், தாமரை மலரில் வாசம் செய்பவன் திருமகள் அன்றோ! அதனால்தான் தாமரைக்கு அவ்வளவு ஏற்றம்.

நீரார் கமலம் போல் செங்கண்மால் என்றொருவன்¹⁷

முழுவதும் நீரால் நிரம்பிய தடாகத்தைவிடப் பெரிய பரப்பில் திருமாலின் சிவந்த கண்கள் தாமரை பூத்தது போன்று பரந்து விரிந்துள்ளன எனத் திருமங்கையாழ்வார் இறைவன் கண்களைத் தாமரைக்கு உவமையாக்கியுள்ளார்.

கார்வண்ணன் திருமேனி கண்ணும் வாயும்
கைத்தலமும் அடியினையும் கமல வண்ணம்¹⁸

விசேடமாக இப்பாசுரத்தில் திருமாலின் கண்களும், திருவாயும், திருக்கைகளும், திருவடிகளும் தாமரை மலரை ஒத்தவை என்று திருமங்கையாழ்வார் பாடுகிறார். இங்கு, தாமரை உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அஞ்சனம் புரையும் திருவுருவனை
ஆதியை அமுதத்தை¹⁹

அஞ்சனம்போன்று அழகிய வடிவம் உடையவனாய், ஆதியாய், அமுதமாய், இனியவனாய், அஞ்சன வண்ணன் இருக்கின்றான் என்கிறார் ஆழ்வார். இங்கு உருவத்திற்கு அஞ்சனம் உவமை.

ஈசி போமின் ஈங்கு இரேன்மின் இருமி இளைத்தீர்
உள்ளம்

கூசியிட்டீர் என்ற பேசும் குவளையங் கண்ணியர்பால்
நாசமானபாசம் விட்டு நல்நெறி நோக்க லுறில்
வாசம்மல் கதண் துழாயான் வதரி வணங்குதமே²⁰

மனிதன் இளமைப் பருவம் முடியுமுன்னே நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளில் சிலவற்றிற்குச் சென்று இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்கிறார் திருமங்கையாழ்வார். முதுமையில் பார்த்துக்கொள்ளலாம் எனில் அது இயலாமல் போகும் என்கிறார். அதாவது, வயது முதிர்ந்து, உடல் இளைத்த காலத்து, கன்னியர்களிடம் வைக்கும்

ஆத்மநாசத்திற்குக் காரணமான துராசையை விடுத்து, வதரி தலத்திற்குச் சென்று பதரிநாதனை வணங்குக என்கிறார் ஆழ்வார்.

இப்பாசுரத்தில் குவளையாம் கண்ணியர்பால் என்ற அடியில் குவளையமலர் போன்ற அழகிய கண்களை யுடைய பெண்டிர் என்கிறார். இங்குப் பெண்டிரின் கண்களுக்குக் குவளையமலரை உவமையாகக் கூறுகின்றார் திருமங்கையாழ்வார்.

இடை

ஒரு பெண்ணுக்கு இடை இன்றியமையாதது. இடை, பெண்களுக்கு இல்லாததுபோல் இருக்க வேண்டும். ஆண்கள் பெண்களைக் காதலிக்கும்போது, முதலில் இடையில் கை வைத்து, இறுதிவரை உன்னைக் கைவிடேன் என்று கூறிவிட்டு இடையில் (பாதியில்) கைவிட்டுவிடுகிறான். இந்த இடையை வரணிக்காத வர்களை இல்லையெனலாம். இடை இல்லையெனில், ஒரு பெண்ணின் அழகிற்கு விடை இல்லையெனலாம். இடையைப் பலவாறு கூறுவர். அவை சின்ன இடை, மெல்லிடை, கொடியிடை, மின்னலிடை, இல்லாத இடை, நூலிடை, முதலியன. இவற்றுள் மின்னலிடையைச் சொல்லும்போது திருமங்கையாழ்வார், **மின்னனைய நுண்மருங்குல்²¹** என்கிறார்.

தவம் செய்தோர் இந்திரலோகத்திற்குச் செல்வார்கள். இந்திரனின் அரியணையில் அமரும் பேறு பெற்று மகிழ்வார்கள். தேவலோகப் பெண்டிர் அவர்களுக்குச் சாமரம் வீசி உபசரிப்பார்கள். குறிப்பாக, மின்னல் போன்று ஒளிவீசும் இடையினை உடைய இளமகளிர் தங்களது புன்சிரிப்பால் அவர்களது தேவையறிந்து உபசரிப்பர். இப்பாடலில் பெண்ணின் இடைக்கு மின்னலை உவமையாகக் காட்டுகிறார் ஆழ்வார். இந்தப் பாசுரத்தின் தாக்கத்தால் கவியரசு கண்ணதாசன் **இல்லையென்று சொல்வதுந்தன் இடையல்லவா, மின்னல் இடையல்லவா** என ஆலயமணி திரைப்படத்தில், **கல் லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாகுமா** என்ற பாடலில் கூறியுள்ளார்.

தேரணங்கு அல்குல் செழுங்கயற்கண்ணி²²

திருமங்கையாழ்வார் **நப்பின்னையின்** இடையைத் தேர்த் தட்டு போன்றுள்ளது எனவும், அவளது கண்கள் கயல்மீன் போன்றுள்ளது எனவும் உவமிக்கிறார். இதையே கம்ப நாட்டாழ்வாரும், **தேர்முக அல்குலான்** எனச் சீதாபிராட்டியின் இடையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

உறியார்ந்த நறுவெண்ணெய் ஒளியால் சென்று அங்கு
உண்டானைக்கண்ட ஆய்ச்சி உரலோடு ஆர்க்க
தறியார்ந்த கருங்களிறேபோல நின்று
தடங்கண்கள் பனிமல்கும் தன்மையான²³

வெண்ணெய் திருடிய கண்ணனைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்த யசோதை அவனை உரலோடு கட்டினாள். அது சமயம், குழந்தை கண்ணன், கம்பத்தில் கட்டுண்ட யானை போன்று நின்றான். இங்கு உரலில் கட்டப்பட்ட கண்ணன், கம்பத்தில் கட்டப்பட்ட களிற்றுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

கறவா மடநாகு தன்கன்று உள்ளினால்போல்

மறவாது அடியேன் உன்னையே அழைக்கின்றேன்²⁴

கறக்கப்பெறாத மடப்பமுள்ள இளம் பசுவின் கன்றானது, தன் தாயை நினைத்துக் கதறுவதுபோல, திருநறையூர் திருமாலை ஆழ்வார் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆழ்வார் திருமாலை நினைத்து அழைப்பது, கன்றின் கதறலுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

தொகுப்புரை

இராமன் எறிந்த அம்புகள் சூரியனுக்கும், நெருப்புப் பிழம்பு பிடரிக்கும், கூர்மையான கத்தி கூர்மையான பற்களுக்கு, திருவழுந்தூரிலுள்ள திருமால் கோயில் மதில்கள் பொன்னிற்கும் உவமையாக்கப்பட்டன. திரு நறையூர் திருமாலை ஆழ்வார் நினைத்து அழைப்பது கறக்கப்பெறாத மடப்பமுள்ள இளம் பசுவின் கன்று தன் தாயை நினைத்துக் கதறுவதற்கு உவமையாக்கப்பட்டது.

முடிவுரை

ஆழ்வார்கள் தம் பாசுரங்களில் இயற்கைப் பொருள் களோடும் (கதிரவன், சந்திரன், மலை, இருள், மேகம், வானம்) மரம், செடி, கொடிகள், தாமரை, குவளை, நவமணிகள், விலங்குகள், பறவைகள், பழங்கள் போன்றவற்றோடும் ஒப்புமை செய்து பக்தி மூலம் வீடுபேற்றைக் காட்டியமை தேற்றம். எனவே, ஆழ்வார்கள்தம் உவமைகள் அழகானவை; ஆழமானவை.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) பெரிய திருமொழி 9-1-7
- 2) மேலது 9-2-1
- 3) சிறிய திருமடல் வரிகள் 96, 97
- 4) பெரிய திருமடல் வரிகள் 292, 293
- 5) சிறிய திருமடல் முதல்வரி
- 6) பெரிய திருமொழி 2-8-1
- 7) மேலது 9-7-3
- 8) மேலது 1-2-9
- 9) மேலது 1-4-3
- 10) மேலது 9-4-7
- 11) மேலது 2-5-5
- 12) மேலது 5-3-7
- 13) மேலது 9-2-4
- 14) மேலது 7-8-1
- 15) மேலது 7-8-1
- 16) மேலது 7-5-8, 10-7-10
- 17) சிறிய திருமடல் வரி எண் 22
- 18) திருநெடுந்தாண்டகம் 18ஆம் பாசுரம்
- 19) பெரிய திருமொழி 5-3-10
- 20) மேலது 1-3-8
- 21) பெரிய திருமடல் வரி எண் 44
- 22) பெரிய திருமொழி 1-4-6
- 23) மேலது 2-10-6
- 24) மேலது 7-1-1

வாழ்நாள் உறுப்பினர்கள்

592 அ. சிவக்குமார்	608 மு. உமையாம்பிகை	625 ந. ஆ. வேளாங்கண்ணி
593 ஜெ. செந்தில் மித்ரா	609 சே. கரும்பாயிரம்	626 வெங்கடடைச்சுமி ம.
594 ஜோ. ஸ்டீன்லி விக்டர்	610 அருள்மணி ஏ.எஸ்.	627 S.V. Krishna Priya
595 ஜி. இராஜவேல்	611 மு. ஈஸ்வரி	628 J. Safiya Banu
596 வெ. நளினி	612 சி. ரேணுகா தேவி	629 ச. சிவகாம சுந்தரி
597 க. நாகேஸ்வரி	613 த. நாகம்மாள்	630 டே. எட்வின் சார்லஸ்
598 து. அனிதா	614 டி கே காவ்யா	631 கி. அபிராமி
599 இரா. யசோதா	615 டி. பவித்ரா	632 கே. வாசுகி
600 ம. நிகிதா	616 ஜோ. தனடைச்சுமி	633 ப. யாழ்மொழி
601 அ. ரஞ்சிதா	617 Reshmi Ravindran P	634 இரா. சுதாமதி
602 த. கற்பகவல்லி	618 Henna, C	635 M. Paul Joses
603 Sree Prasad R.	619 Keerthana, S	636 R. Lavanya
604 Anuja Koothottil	620 காட்சின் சுதர்சன் அ.	637 முதல்வர், வைகை கலை & அறிவியல் கல்லூரி, முத்தம்பட்டி
605 A. Jebila Ilavarasi	621 கிருத்திகா ச.	சேலம் மாவட்டம் 636 111
606 I. SugirthaMaryRajammal	623 Praveen Kumar S	638 P. Kowsalya
607 சு. சசிக்குமார்	624 மா. காயத்ரி	

புறநானூற்றில் வாழ்வியல் நெறிகள்

மா. ரேவதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதிநேரம்)
தமிழாய்வுத்துறை, கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி, பரமத்தி வேலூர்
(இணைவு: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் மா. கோபி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி
பரமத்தி வேலூர் 638182 (இணைவு: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்னும் மனிதநலக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சங்ககாலச் சமுதாயம் அமைந்திருந்தது. தமிழின் வீரபுகழ்பாடல்களான சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூறு தனக்கென ஒரு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. அரசர் தொடங்கி நாட்டின் சாதாரண குடிமகன்வரை தமது வாழ்க்கையை எவ்வகையில் நெறிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் காணலாம். அவ்வகையில் புறநானூற்றில் அமைந்த வாழ்வியல் நெறிகள் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் என்பவை எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றான புறநானூறு புறம் சார்ந்த 400 பாடல்களைக் கொண்டது. இது தமிழின் வாழ்வியல் கருவூலமாக விளங்குகிறது. பிற நாட்டு அறிஞர்கள் பலரும் தமிழ்மீது பற்றுக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தது இந்நூலே ஆகும். இதனை ஜி. யு. போப் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் எனும் மனிதநலக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சங்ககாலச் சமுதாயம் அமைந்திருந்தது. அவ்வகையில் புறநானூறு தமிழர்களின் வீரத்தையும் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையையும் பாங்குற எடுத்துக்காட்டுகிறது. புறநானூற்றில் காணப்படும் வாழ்வியல்நெறிகள் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

புறநானூற்றில் வாழ்வியல் நெறிகள்

அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்று அறிவிற் சிறந்த புலவர் ஔவையார் கூறுகிறார். பெற்றகரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற மக்கள் நல்ல வண்ணம் வாழச் சில நெறிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். எப்படியும் வாழலாம் என்பதை விடுத்து இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று மனிதில் உறுதி மேற்கொண்டு செயலில் அதனை நடத்திக் காட்டுதல் வேண்டும். அதுபோல இப்புறநானூற்றுப் பாடலில் வேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்கள் அவர்களின் ஆட்சிமுறை, புலவர்களின் வாழ்க்கை முறை, ஒழுக்கம், வீரம், ஈகை, கல்வி, நட்பு, விருந்தோம்பல், நிலையாமை, வழிபாடு போன்ற பண்டைய தமிழ்மக்களின் நாகரீகத்தையும், பண்பாட்டையும் அறிந்துகொள்ள பெரிதும் துணைபுரிகிறது.

ஒழுக்கம்

மனிதனை விலங்கிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது ஒழுக்கம் ஆகும். மண்ணில் வாழும் மனிதர்களுக்கெல்லாம் ஒழுக்கம் உயிரைக்காட்டிலும் மேலானதாகும் என்று வள்ளுவர் இப்படிச் குறிப்பிடுகிறார்:

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும் (குறள் 13).

புறநானூற்றில் ஔவையார், மக்களின் ஒழுக்கநிலையே ஒரு நாடு சிறந்த நாடாகத் திகழ்வதற்கு அடிப்படை என்று கூறுகிறார்.

நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ;

அவலா கொன்றோ; மிசையா கொன்றோ;

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்,

அவ்வழி நல்லை; வாழிய நிலனே (புறம்.187: 1-4)

நாடாக இருந்தாலும், காடாக இருந்தாலும், மேடாக இருந்தாலும், பள்ளமாக இருந்தாலும் அங்கு வழி நடத்திச் செல்லும் ஆடவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று ஔவையார் அறிவுறுத்துகின்றார்.

வீரம்

சங்க காலத்தில் போர் என்பது தவிர்க்கவியலாத ஒரு நிகழ்வாக இருந்தது. ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் தோற்றலும் இந்த உலகத்தில் புதுமையன்று. ஆண்கள் மட்டுமன்றிப் பெண்களும், சிறுவர்களும், பழந்தமிழர்கள் அனைவரும் வீரமிகக்வர்களாகவே வாழ்ந்தனர். மகன் இறந்த சோகத்தை எண்ணாது அவன் மார்பில் விழுப்புண் பட்டு இறந்த செய்தி அறிந்து மகிழ்ந்த வீரத்தாயையும் கண்முன் நிறுத்துகின்றது.

கெடுக சிறதை; கடிது இவள் துணிவே. வீரப்போர் செய்து பெறும் புண் விழுப்புண், மிக உயர்ந்ததாய்ப் போற்றப்பட்டது. முதுகில் பெறும் இழிந்த புண் புறப் புண் எனப்பட்டது. பெருஞ்சேரலாதன் என்ற மன்னனும், சோழன் கரிகால் பெருவளத்தானும் வெண்ணிப் பறந்தலை என்ற களத்தில் போரிட்டனர். கரிகாலன் எறிந்த வேல் சேரலாதனின் நெஞ்சைத் துளைத்து முனை முதுகின்வழி ஊடுருவிவிட்டது.

மார்பின் வழியாகப் பெற்ற புண்தான் ஆனாலும் முதுகிலும் புண் ஆகிவிட்டதே? இது இழிவு என்று கருதி வடக்கிருந்து உண்ணா நோன்பிருந்து உயர் விட்டான். வெற்றிபெற்ற உன் வீரத்தைக் காட்டிலும், மார்பின் வழியாகப் பட்டாலும் அது புறப்புண்தான் என்று அதற்காக நாணி வடக்கிருந்து உயர்விட்ட பெருஞ்சேரலாதனின் வீரமே பெருவீரம். கரிகாலனைப் பார்த்து வெண்ணிக்குயத்தியார் என்ற புலவர் இப்படிப் பாடியுள்ளார்:

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப்பறந்தலை

மிகப்புக்ம் உலகம் எய்திப்

புறப்புண் நாணி, வடக்கிருந்தோனே (புறம். 66:5-8).

ஈகை

பண்டு தமிழர் மறுமைப் பயன் நோக்காது பிறர் வறுமையைப் போக்குதலைக் கடமையாகக் கொண்டு அறம் செய்தனர். ஒருவருடைய துன்பத்திற்கு அவர் வேண்டுவன அறிந்து உதவுதலே ஈகையாகும். ஒரு வர்க்கு ஒரு பொருளை எப்பயனும் கருதாது அளித்தலே சிறந்தது என்பதை உறுதியாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். இதனை வள்ளுவர்,

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு (குறள் 231) என்கிறார்.

பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தமக்குக் கிடைத்த செல்வத்தைத் தாமே துய்க்க வேண்டும் என்று எண்ணாது அனைவரும் இன்புற்று வாழவேண்டும் என்று பரந்துபட்ட உயர்ந்த நெறியோடு வாழ்ந்தனர். தாம் துன்புற்ற காலத்தில் உதவியவர்க்கு நன்றி மறவாது, செல்வம் வந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்; தமக்கு உதவாதவர்களுக்கும் வறுமை அவரை எய்தும் காலத்தில் உதவ வேண்டும் என்ற தன்னல மற்ற போக்கினையும் புறநானூற்றுப் பாடல்வழி அறிய முடிகின்றது.

இன்னோர்க்கு என்னாது என்னோடும் சூழாது

வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது, நீயும்

எல்லோர்க்கும் கொடுமதி(புறம்.163:57) எனும் இப்பாடல் வழியாகப் பெருச்சித்திரனார் குமண வள்ளலிடம் பெற்ற பரிசினைத் தன் மனைவியிடம் கொடுத்து **இதை வைத்துக்கொண்டு நீண்ட காலம் வளமாக வாழலாம் என்று எண்ணாதே மற்றவருக்கும் கொடு** என்ற கூற்று புலவரின் நல்லுள்ளத்தைக் காட்டுகிறது.

கல்வி

மனிதன் வாழ்க்கையை நன்முறையில் அமைத்துக் கொள்ளவும் மேற்கொண்ட செயல்களைச் செம்மையுறச் செய்யவும் கல்வி பெரிதும் உதவுகிறது. நன் னெறிக்கண் நின்று பலருக்கும் பயனுடையவராக வாழ்

வது சங்ககால வாழ்க்கைத் தத்துவம் எனலாம். கல்வியை **வாழும் உயிர்க்குக் கண்** என்று வள்ளுவர் போற்றுகிறார். **கற்கை நன்றே, கற்கை நன்றே, பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே** என்பர். சான்றோர். இதனையே புறநானூறு.

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே(புறம்.183:1-2)

கூறுகின்றது. மேலும் உடன் பிறந்தோருள்ளும் கற்ற மகளின்பால் தாயின் அன்பும் மிகுதியாதலைக் காணலாம். அரசும் குடிக்கு மூத்தோனை வருகவென்னாது அவருள் அறிவுடையோனை வருகவெனத் தன்பால் அழைக்கும் இயல்புடையது. வேற்றுமை தெளிவாகத் தெரிந்த நால்வகைக் குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்தான் ஒருவன் கற்பானாயின் கல்லாத மேற்குலத்தான் ஒருவனும் அவனிடத்தே வழிபட்டு நிற்கும் நிலையினை அடைவான். கல்வியின் சிறப்பை அறிந்ததால் அந்த அறநெறியை வற்புறுத்தவே பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

நட்பு

இருவர் நட்புடையவர்களாக இருப்பதற்குப் புணர்ச்சியும் பகுத்தலும் வேண்டாம்; இருவருக்கும் ஒத்த உணர்ச்சியே நட்புக்கு உரிமையைத் தரும். இதனை,

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்

நட்பாங்கிழமை தரும் (குறள்-785) என்கிறார் வள்ளுவர்.

பிராந்தையாரும், கோப்பெருஞ்சோழலும் ஒருவரை ஒருவர் காணாமல் நட்பு கொண்டிருந்தனர். ஒன்றிய உள்ளத்து உணர்ச்சியினால் ஒருவரையொருவர் கேள் விப்பட்டு நட்புக் கொண்டிருந்தனர்.

பிரிரோன் என்ப உயிர் ஒம்பு நனே

செல்வக் காலை நிற்பினும்

அல்லற்காலை நிலன் மன்னே(புறம்.215,7-9) என

பது கோப்பெருஞ்சோழன் பாடியது. மன்னர்களின் உணர்வுகளுக்கேற்ப நல்ல நண்பர்களாகப் புலவர்கள் விளங்கினார்கள் என்பது புறநானூற்றுப் பாடல்களிலிருந்து புலனாகிறது.

விருந்தோம்பல்

இல்லறத்தின் மாண்பு விருந்தோம்பலாகும். நம்மை நாடிவரும் விருந்தினரை இன்முகத்தோடு வரவேற்று உண்டி முதலியவை கொடுத்து, மிக்க அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் அவர்களை உபசரிப்பது தலைசிறந்த பண்பாகும். இதனைத் தொல்காப்பியம்,

விருந்து புறந்தருதல் சுற்றம் ஒம்பலும்

பிறவும் அன்ன கிழவோன் மாண்புகள் (தொல்.பொருள் கற்பியல் 11) என மனைவிக்குரிய மாண்பாகக் கூறுகிறது. இவ்விருந்தோம்பல் பற்றிப் புறநானூற்றில் பல பாடல்களில் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளனர்.

உறவினர்களும் நண்பர்களும், புதிதாக வருவோரை யுமே விருந்தினர்கள் என்று தமிழ் மக்கள் கருதினர். இவ்வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பி வாழ்வதே சிறப்பு எனக் கருதப்பட்டது. வீட்டுக் வரும் விருந்தினரை வரவேற்றுச் சுவையான

(தொடர்ச்சி: பக். 21)

கம்பராமாயணம் உணர்த்தும் வைணவப் போக்கு

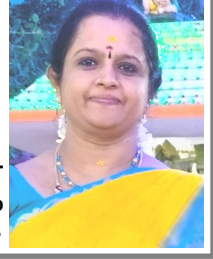

வெங்கடலட்சுமி, ம.

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (22PHTMF003), தமிழ்த்துறை
அவினாசிலிங்கம் மணையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்
கோயம்புத்தூர் 641 043

நெறியாளர்: முனைவர் ச. குருஞானம்பிகா

உதவிப்பேராசிரியர் (SG), தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மணையியல்
மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் 641 043

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இறைவனையடைதற்கு வைணவம் இன்றியமையாதது என்பதை வைணவத் தத்துவங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றில் ஐவகை ஞானங்கள் என்றழைக்கப்படும் அர்த்த பஞ்சக ஞானத்தின் விளங்குபொருளாகக் கம்பராமாயணம் அமைந்துள்ளது. கரும, ஞான, பக்தி யோகங்களை முறையாகப் பின்பற்றி வாழ்ந்த மனிதர்களுக்குத் தாம் வாழ்ந்த அற வழியின் சார்பாக இறையருள் கிட்டும் என்பதே கம்பராமாயணம் உணர்த்தும் தத்துவமாகும். தெய்வங்களை மானுடர்களாக்கி, ஐவகை இயல்புகளையும் விரித்துக் கூறும் கம்பராமாயணம் வைணவப் பேருலகத்திற்கு ஒரு சிறந்த சான்றாக அமைகின்றது. எனவே, கம்பர் பெருமான் குறிப்பிடும் அறநெறித் தன்மைகளை வைணவத் தத்துவங்கள்வழி வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

வைணவ சமயம் தனிச் சிறப்போடு விளங்கும் வண்ணம் ஆன்றோர்களாலும் சான்றோர்களாலும் வைணவப் பேருலகம் விரிவாக ஓங்கி வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இச்சமயத்தின் சிறப்பினைக் கூறவே வைணவ நெறிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வைணவ நெறிகளை விளக்கும்படி பல வைணவ இலக்கியங்கள் இருப்பினும், அவற்றுள் தனிச்சிறப்புடையது கம்பராமாயணம் ஆகும். நெறியின்றி வாழ்ந்து துன்புற்று உலக உயிர்கள் துடிப்பதைக் கண்டு ஆற்ற இயலாத சான்றோர்கள், தாம் இன்பமடைந்த நல்வழிகளை உயிர்களுக்குப் புகட்டிச் சென்றுள்ளனர். இவ்வகையில் மக்கள் நல்லிணக்கம் பெற்று வாழ வேண்டும் என்று தாம் கண்ட நெறிகளைக் கம்பராமாயணம் எனும் காவியத்தைத் தந்து சென்றுள்ளார் கம்பர். ஆகவே, மக்கள் இனிதே வாழ வைணவ சமய நெறிகள் எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதைக் கம்பராமாயணப் பாடல்களைக் கொண்டு விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் பொருண்மையாக அமைகின்றது.

கருணையின் வெளிப்பாடு

இறைவன் தான் மேற்கொள்ளும் பிறவிகள் யாவும், உலக உயிர்கள்மீது கொண்டுள்ள கருணையை வெளிப்படுத்தவே என்று வைணவ மெய்ப்பொருள் உணர்த்துகின்றது. எனவேதான் இறைவனைக் **கருணையிற் பிறந்தான்** என்பர். பிற குணங்களும், யோகமும் இறைவனிடம் இரண்டறக் கலந்து நிற்பினும் அவை அனைத்திலும் மேலான ஒரு யோகமாகக் கருதப்படுவது இறைவனின் கருணை என்னும் குணமேயாகும். இக்குணமே அனைத்தினும் மேலானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

வைணவத்தின் உயர் கொள்கை

இராமாவதாரத்தில் கம்பர், **ஆராயின் நான்முகன் படைப்பில், மண்ணில், வானில், அனைத்துயிர்களிலும் இறைவன் உள் இல்லாத பொருள்களை யாம் கண்டதில்லை (கம்ப.6:3:43)** என்று குறிப்பிடுகின்றார். எல்லாப் பொருட்களிலும் இறைவன் மறைந்து காணப்படுகின்றார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தன்னுள்ளே உலகங்கள் எவையும் தந்து, அவை

தன்னுள்ளே நின்று, தான் எவையும் தாங்குவான் (கம்ப. 6:3:5) என்பது கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் உணர்த்துகின்ற உயரிய கொள்கைகளாகும்.

பஞ்சபூதமானவன்

பஞ்சபூதங்கள் அனைத்தும் திருமாலாக இருப்பதனால், அவன் திருமேனியே பல பொருளாக இருப்பதால், அவன் ஐம்பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக இருப்பதால் திருமாலே பஞ்சபூதம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் கம்பர். இவ்வாறே திருமழிசையாழ்வாரும்,

பூநிலாய வைந்துமாய் புனற்கண்ணின்ற நான்குமாய்

தீநிலாய மூன்றுமாய்ச் சிறந்த காலிரண்டுமாய்

மீநிலாய தொன்றுமாகி வேறு வேறு தன்மையாய்

நீநிலாய வண்ண நினை யார் நினைக்கவல்லரே (திருச்சந்த:1) என்று ஐம்பூதங்களுக்கும் உள்ளுறையாக எம்பெருமான் இருக்கின்றான் என்றும், அண்டங்கள் அமைவதற்குக் காரணமாகவும் திருமால் இருக்கின்றார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். கபந்தன் இராமனை, பரம்பொருள் என்று சுட்டுகின்றார். அவனே எல்லாம், அவனிடமிருந்தே உலகம் அனைத்தும் தோன்றினவென்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அரிமா நோக்கு 19 : 1 ஏப்பிரல் 2025

தோய்ந்தும் பொருளனைத்தும் தோயாது நின்ற சுடரே தொடக்கறுத்தோர் சுற்றமே பற்றி

நீய்ந்தவரிய நெடுங்கருணைக் கொல்லா நிலையமே நெறிமுறையினேடி (சரபங்கர் பிறப்பு நீங்கு படலம்: 27)

எனும் பாடல் வாயிலாக இராமன் பரத்துவத்தையும், வியாபகத்தையும் சுட்டி முப்பொருளுக்கும் உறுப்பாய் அமைந்துள்ளான் என்பதால் விசிஷ்டாத்வைதத்தைக் கம்பர் நிறுவுவதை அறிய இயலுகின்றது.

துன்பத்தில் உழல்பவன்

இறைவன் என்னும் பரம்பொருள் துன்பமே தீண்டற் கரியாத தூய்மையான உடம்பினனாக இருப்பவன். அவன் துன்பப்படுவது போன்று தோற்றமளித்துத் துன்புறுவது யாவும் மக்களுக்கு ஏதேனும் நன்மை விளைவிக்கக் காரணமாக அமைவதால்தான் என்பதே வைணவநெறி உணர்த்தும் கருத்தாகும். இவ்வாறு இறைவன், துன்பமுறுதல் யாவையும் எதற்காக என்று எண்ணினால், அவன் துன்பத்தை விதியென்றறியாத உயிர்களுக்கு, இறைவன்பால் அன்று மேல் ஓங்கும், அது வளர்ந்து அருளாக விளையும், அன்பும் அருளும் முற்றித் தூய்மையான ஞானமாகப் பெருக்கெடுக்கும்.

இறைவனிடம் நிகழ்ந்த ஞானத்தால் உலக உயிர்களுக்கு வீடுபேறு நிலையாகக் கிட்டும் என்பதே இறைவன் வகுத்த நியதியாகும் என்கிறது வைணவத் தத்துவம். இத்தகைய நிலையினைக் கருத்திலிருத்தி இறைவன் உயிர்களிடம் உள்ள கருணையால், தான் துன்ப நிலை எய்துகின்றான்.

துன்ப விளையாட்டிதுவேயும் உன்னைத் துன்பம்

தொடர்வின்மை

இன்ப விளையாட்டாம், எனினுமி அறியாதேமுக்கு

இடருற்றால்

அன்புவிளையும்; அருள்விளையும்; அறிவுவிளையும்

அவைவெயல்லாம்

முன்புபின்பு நடுவில்லாய்! முடிந்தால் அன்றி

முடியாவே! (கம்ப. 6:21:227)

துன்பத்தின் நிழலும் அணுகாத இறைவன், தந்தையைப் பிரிதல், தலைவியைப் பிரிதல், தமையனைப் பிரிதல், அடியவர்களைப் பிரிதல் போன்றவற்றிற்காகத் துன்புற்றான் என்பது இறைமைத் தன்மைக்கு மாறுபடாமல் தன் அவதாரத் தன்மையினை நிலை நிறுத்திக் காட்டியுள்ளான் என்பதற்குச் சான்றாகக் கம்பர் காட்டும் காட்சிகளாகும்.

மெய்ப்பொருளான

இறைவன் எங்கும் எதிலும் நிலைத்திருப்பவன் என்பதால் **நித்தியப்பொருள்** என்று அழைப்படுகின்றான். **சத்** என்னும் சொல் பரம்பொருளைக் குறிக்கும். அதற்கு மறை என்று பொருள். **சத்** என்னும் சொல்லை மெய்ப்பொருள் என்கின்றார் கம்பர்.

விராவி அளித்தருள் மெய்ப்பொருளுக்கே

இராமன் எனப் பெயர் இட்டனர் (கம்ப.1:5:112)

என்பார் கம்பர். இவ்வேதம் **சத்** என்று இராமனைக் குறிப்பதாகக் கம்பர் தன் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இராமனைக் கம்பர் மெய்ப்பொருள் என்று

கூறி, இராமனின் மெய்ப்பொருள் தன்மையினைக் கம்பராமாயணம்வழி விளக்கிக் காட்டுவதை அறிய முடிகின்றது.

பிறவிக் கரையேற்பவன்

இறைவனின் அன்பில் மூழ்கி, ஞான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியோர் பிறவிப்பயனை அடைவர் என்பதே வைணவ நெறி. அதனையே, கம்பரும் தன் பாடல்களில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

மறப்பரோ நின் தன்மை? அதுவாகில் மற்றவர்போல்

பிறப்பரோ? (கம்ப. 3:1:51) என்று குறிப்பிடுகின்றார்

விராதன். இறைவனின் திருக்கல்யாண குணங்களில் ஆழ்ந்து ஈடுபட்டு வாழ்பவர்கள், பிறவிப் பிணியை விட்டு நீங்கி வாழ்வர் என்கின்றார் கம்பர். மேலும், **பனிநின்ற பெரும்பிறவிக் கடல் கடக்கும் புணைபற்றி நனிநின்ற நமயத்தோர் எல்லோரும் நன்று என்னத் தனிநின்ற தத்துவத்தின் தகை மூர்த்தி (கம்ப. 3:1:52)**

என்னும் பாடல் வாயிலாக, இறைவனைத் துணையாகக் கொளின், துயர்தரு பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடக்கலாம் என்பது சமயங்கள் அனைத்தும் உணர்த்தும் ஒப்பற்ற தத்துவமாகும். இத்தத்துவத்தின் தலைவரே திருமால் என்கிறார் விராதன். எனவே, திருமால் உலக உயிர்களின் பிறவியைக் கடக்கச் செய்து, பிறவிக் கரையினை ஏறச் செய்பவன் என்பதைக் கம்பரின் கவிவாயிலாக அறியலாம்.

பேரொளியாளன்

திருமால் பேரொளியாக உலகெங்கும் ஒளிர்வவன் என்பதை வைணவ சமயம் சுட்டுகிறது. இறைவன் உலகனைத்திலும் பரவிக் காணக்கூடிய பேரொளியானவன். பிரபஞ்சத்தில் காணும் பேரொளியிலெல்லாம் சிறந்த பேரொளியாக விளங்குபவன். கம்பராமாயணத்தில், **சோதிச் சுடர்ப்பிழம்பு (கம்ப. 3:11:75)** என இதைக் கம்பர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். **சோதி நீ, சோதிச் சுடர்ப் பிழம்பும் நீ** என்று வேதம் உரை செய்து து என்று கவந்தன் துதி போற்றுகின்றார். இவ்வாறே, திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வாரும்,

பரஞ்சோதி நீ பரமாய் நின்னிகழ்ந்து பின்மற்று ஓர்

பரஞ்சோதி இன்மையின், படிவிலி நிகழ்கின்ற

பரஞ்சோதி நின்னுள்ளே படர்உலகம் படைத்தளம்

பரஞ்சோதி! கோவிந்தா! பண்டுகரைக்க மாட்டேனே!

(திருவாய்.3:1:3) என்கின்றார். எனவே, திருமால் என்னும் பேரொளியே உலகம் யாவும் வியாபித்துள்ளதை வைணவத் தத்துவங்கள்வழி அறியலாம்.

முடிவுரை

வைணவப் பெருங்கடவுளான திருமால், தன் பரத்துவத்தன்மையையும் வியாபகத் தன்மையையும் உலகம் முழுக்க விளங்கச் செய்துள்ளார். அவரது வியாபகத் தன்மையை எடுத்துக்காட்ட எழுந்தவையே வைணவ இலக்கியங்களாகும். இவை அனைத்தும் இறைவனின் நிலைப்புத் தன்மை, மேலான அறிவு, எங்கும் எதிலும் காணப்படும் தன்மை, முக்தி யோகம் போன்ற அனைத்தையும் பிரதிபலிப்பனவா யமைந்துள்ளன. அவ்வகையில்

(தொடர்ச்சி: பக். 24)

தமிழ்மகனின் வனசாட்சி நாவலும் வாழ்வியலும்

க. ஹேமலதா

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத் துறை
டிர்னிடி மகளிர் கல்லூரி, நாமக்கல் 637 002
(இணைவு: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் இரா. சாவித்திரி

உதவிப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழாய்வுத் துறை
டிர்னிடி மகளிர் கல்லூரி, நாமக்கல் 637 002 (இணைவு: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

'இலக்கியமும் அறநூலும் சமுதாயமென்னும் ஆற்றுக்கு நீரும் கரையும் போல்வன' என்பார் வ.சுப.மாணிக்கம். இக்கூற்றுக்கு இணங்கவே அற இலக்கியங்கள் இன்றுவரை சமுதாயமென்னும் ஆற்றுக்குக் கரைபோல நின்றனவாகத் துவருவதை அற இலக்கியங்களின் துணையோடு தமிழ்மகனின் வனசாட்சி நாவல்களில் காணலாகும் கருத்துக்களும் வாழ்வின் நெறிகளும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பதிவு குறித்து இக்கட்டுரையில் விரிவாகக் காணலாம்.

முன்னுரை

அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்கிறார் அறிவினிற சிறந்த ஓளவைப்பிராட்டியார். பெறுதற்கரிய மானி டப்பிறவியைப் பெற்ற மக்கள் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கேற்ப சில நெறிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழலாம் என்பதை விடுத்து இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று மனதில் உறுதிபெற்று செயல்பட வேண்டும். நிலையாமை நிலைபெற்றிருக்கின்ற இவ்வுலகில் நிலைபெற வாழ வேண்டும். எனவேதான் புறநானூற்றில்,

மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தேர்

தன்புகழ் நீறித்த தாமாய்ந் தனரே (புறம்.165:1-2) என்ற பாடல்களில் மன்னுலகில் பிறக்கும் அனைவரும் பிறருக்கு உதவிகள் செய்வதன் மூலம் மண்ணுலகிலும், மக்கள் மனதிலும் நிலையாய் வாழ வழிவகுக்கும் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

கதைச்சுருக்கம்

பிழைப்பதற்கே வழிதேடிக்கொண்டு வறட்சியால் வாடிய மக்களிடையே தனது பேச்சாற்றலைக் கொண்டு மக்களைத் தன் வசப்படுத்திய கங்காணி தான் வேலையில் சேர்த்துவிடுவதாகச் சொல்லிக் கண்டிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். பின் அங்கிருந்து ஹட்டன் என்ற ஊருக்கு அழைத்துச்செல்கின்றனர். கங்காணி தனக்கு மேல் உள்ள பெரியகங்காணியைப் பார்த்து, பன்னெண்டு பொம்னாட்டி...பத்தொம்பது ஆம்பளைங்க, முணு பையனுங்க ... அவனுங்களுக்கும் பத்து வயசு தாண்டியாச்சு எனத் தன் கணக்கிற்குப் பலம் சேர்த்தான் கங்காணி வைத்தி. இவ்வாறு வந்தவர்கள் தம்மிடம், வேலை பிடிக்காமல் செல்ல நினைத்தாலும் கடனை (வரும் வழியில் போட்ட உணவிற்கான)க் கழித்து முடித்துவிட்டுக் கிளம்புக என்றான். அவன் கடனைக் கழிக்க நினைத்த மக்களுக்குக் காப்ச்சல், வியாதி என அனைத்தும் வந்து முன்னேற முடியாமல் நிலை குலைந்து நின்றனர். இதனால் தமது வாழ்க்கையை முழுவதுமாக மீட்க முடியாமல் அங்கே (இலங்கையில்) வாழும் மக்களின் இன்னல் கள் முழுவதுமாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன இந்நாவலில். மாணேஜர் வாடா என்றார். புருஷன் பொண்டாட்டி இருவரின் கணக்கிலும் சேர்த்து சொஸைட்டி பணம் 4200 ரூபாய் சேர்த்துத் தருவதாகச் சொல்லி 4500 கொடுத்து நான்கு இடத்தில் கைநாட்டு வாங்கிக் கொண்டார்.

வாழ்க்கை

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்னும் அடியில் உலக வாழ்வியலின் தத்துவம் முழுவதையும் அடக்கிவிட்டார் கணியன் பூங்குன்றனார். தமிழ் என்பது எழுத்துக்கும் சொல்லுக்குமான இலக்கணமொழி மட்டுமல்ல. எக்காலத்திற்கும் ஏற்ற வாழ்வியலுக்கே இலக்கணம் வகுத்த மொழி அது.

அறம் பொருள் இன்பம் என்பனவே மனித வாழ்வியலின் அடிப்படை. இம்மூன்றினையும் வகுத்து முறைப் படுத்தி மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தவர்களே தமிழர்கள்தாம்; குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியின் ஒப்பற்ற இலக்கியமான திருக்குறள்தான்.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது என அது எடுத்தியம்புகின்றது.

தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையானது தாம் வாழும் சூழலுக்கு ஏற்பக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐம்பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டு ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட வாழ்வியலைக் கொண்டுள்ளது.

வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நெறிமுறைகளாக அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்றாக பகுத்துக் கூறுவது பண்டைத் தமிழ் மரபு. இதனை, இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவழி

அறியலாம். சங்க இலக்கியமும் இவ்வாறே குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வுலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் இன்பத்தையே தழுவி நிற்கின்றன. இத்தகைய இன்ப நுகர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுவது பொருள். அப்பொருள் அறவழியில் வரவேண்டும் என்பதே பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் அறநெறியாகும். இம்முன்றனோடு 'வீடு' என்பதனையும் சேர்த்து உறுதிப் பொருளை நான்கெனக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர்.

திருக்குறளில் இந்நான்கினையும் போற்றும் வகையில்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் (குறள்: 50) என அற நெறிப்படி வாழ்பவன் தெய்வத்திற்கு இணையாகக் கொள்ளப்படுவான் என்கின்றார் திருவள்ளுவர். இத் தகைய முறையில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலில் முற்றிலும் மாறுபட்ட முறையில் தம் வாழ்வின் கருத்துக்கேற்ப வனசாட்சி நாவலில் வரும் கருத்துரைகள் காணப்படுகின்றன.

வாழ்வியல் நெறிகள்

காணமுயலெய்த அம்பினில் யானை

பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது என்ற திருவள்ளுவர் இலக்கினை நோக்கி முயற்சி செய்யாமல் விடுத்து வாழும் வாழ்க்கையை முயல் வேட்டைக்குச் சென்று மனமுறிந்து செல்வதனைவிட யானை வேட்டைக்குச் சென்று தோல்வியைப் பெறுவதே மேல் என்கிறார்.

நன்றே செய்தல் வேண்டும்

நன்றும் இன்றே செய்தல் வேண்டும்

இன்றும் இன்னே செய்தல் வேண்டும் (கபிலர் அகவல் வெண்பா). கபிலரின் கருத்துக்கு ஏற்ப மக்கள்

வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இதனை,

இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும்

அசைவுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு இனம்மென வினைவயின் பிரிந்த வேறுபடு கொள்கை என்ற நற்றினைப் பாடல் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

சங்க இலக்கியம்வழிப் புலனாகும் வாழ்வியல் நெறிகளைப் பின்வருமாறு மூவகைப்படுத்தலாம்:

1. அறம் சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள்
2. பொருள் சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள்
3. இன்பம் சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள்

அறம் சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகளில் வாய்மை, பொய்மை, செய்ந்நன்றி அறிதல், நடுவுநிலைமை அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பிறன் இல் விழையாமை, புறங்கூறாமை, புலால் மறுத்தல், கொல்லாமை, இன்னா செய்யாமை பற்றிய குறிப்புகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பொருள் சார்ந்த நெறிகளாகப் பேசுவதுடன் நில்லாமல் பொருளின் அருமையையும் தேவையையும் முதன்மையையும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். உதாரணமாக, **அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு (குறள் 247)** என்று திருவள்ளுவரும் போற்றியுள்ளது நோக்கத்தக்கது. இந்நோக்கிலே தமிழ்மகன் தன் நாவலான வனசாட்சியில் பொருள் தேடிச் செல்லும் மக்களின்;

உடல் உழைப்பினைச் சுரண்டிக்கொண்டு கூலியாகக் குறைந்த பணம் கொடுத்த முதலாளிகளின் சுரண்டல் தன்மையை குறிப்பிடும்போது மக்களின் பொறுமைக் கான காரணமாகப் பொருள் ஒன்றினையே சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இதனைத் தமிழ்மகன்,

ஒரு மரணம் நிகழ்ந்த தடயத்தை மறைக்க முடியாத ஆழ்ந்த மௌனம் ஆட்சி செய்தது. அங்கே பசி எடுத்தது. சிறுகுடலைப் பெருங்குடல் சாப்பிட்டுக் கொண்டது. ஆனால் யாரும் அதை வெளிப்படுத்தவில்லை. பண்பின் வெளிப்பாட்டைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றுவது பசியின் கையில்தான் இருந்தது. அது எப்போது எல்லை மீறியோ? என்ற வரிகளில் பசியின் கொடுமையையும் அக்கொடுமையினால் விளைந்த துன்பங்களையும் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டியுள்ளார். மேலும் கூலி விவரங்களைப் படிக்கும் கங்காணி, பெரிய கங்காணி

உங்களுக்கு மாசத்துக்கு நாலு ரூபா கூலி. மாசத்தில் இருபத்தெட்டு நாள் வேலை ரெண்டு நாள் லீவு. அதைத் தாண்டி லீவு போட்டிருங்கனா சம்பளம் வீணா போயிடும். பத்து நாலுக்கு மேல லீவு போட்டிருங்கனா உங்க மாச சம்பளம் மூணு ரூபாயாக்கிவிடுவோம் எனக் கங்காணியின் அதிகாரத் தோரணையையும் அறிவிப்புச் செய்தியையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒப்பிக்கப்பட்டது. அன்றியும், குடியிருக்கக் கொடுக்கப்பட்ட வீட்டின் நிலையைக் கண்ட பரமசிவன்,

எதுக்கு இந்த கரும் எல்லாம்? கொஞ்சம் ஓலை குடுத்தா நான் பக்கத்துல தனியா ஒண்ணு கட்டிக்குவேன் இல்ல? எனக் கேட்க, **தனியாலாம்கட்டினா கைய வெட்டிப் போடுவாரு தொரை... இதுக்குள்ளதான் இருக்கணும்** என்று சீறினான் ராமசாமி.

இவ்வாறாக மக்களிடம் ஆங்கிலேய துரை தம்மிடம் நடந்துக்கொள்ளும் விதத்தினை அப்படியே மக்களிடம் திணிக்கும் முறையையும், தன் அதிகாரத்தைக் காட்டக் கிடைத்த அடிமைகள் இவர்கள் தாம் என்ற தோரணையும் மிகவும் அழகாகப் பிரதிபலித்துள்ளார்.

கல்வி முறை

பண்டைத் தமிழர்கள் கல்வியைக் கண்ணெண்ப் போற்றியுள்ளனர். இதற்கு உதாரணமே நமக்கு நம் முன்னோர் தந்துள்ள இலக்கியங்கள். ஆனால் இடைப்பட்ட காலத்தில் பெண் கல்வி மறுக்கப்பட்டதோடு சாதிப்பிரிப்பு முறைகளும் வன்கொடுமைகளும் தலை தூக்கின என்பதனை, **எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெண்ததும்** என்னும் வெற்றிவேற்கைப் பாடலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

அறிவுத்திறன், நல்லொழுக்கம், பெருந்தன்மை போன்ற தனித் தன்மைகளுடன் கூடிய ஒருவரே ஆசிரியராக இருந்துள்ளனர். அதனாலே ஆசிரியரை **ஆசான்** என்றழைத்தனர்.

ஆணுக்குச் சமமாகப் பெண்ணும் கல்வி கற்க வேண்டும். சுயசிந்தனையும் வாழ்க்கை பற்றிய விழிப்புணர்வும் கிடைக்க வழிவகுக்கப் பெண் கல்வி அவசியம். காலங்காலமாக அடிமைப்பட்டு, வதைபட்டு வாழும் பெண்களை அடிமைத் தளையிலிருந்து மீட்டு அவர்களுக்குக் கல்வியின் மூலம் விழிப்புணர்வூட்டிச்

சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு இணையான மதிப்பினைப் பெற்றுத் தருவதே பெண்ணியம்.

நிலையாமைச் சிறப்பு

அற இலக்கியங்களைப்போலக் குறுந்தொகையும் நிலையாமைத் தத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. அறத்தின் வழி நடைபெறுபவையே நிலைத்து நிற்கும். மற்றவை அனைத்தும் விரைவில் அழிந்து போகும். இவ்வாறு நிலையாமைக் கருத்தை அடியொற்றிக் குறுந்தொகையில் மதுரைக் கணக்காயன் மகன் நக்கீரன்,

**ஆழியல் ஆயிழை! அன்புபெரிது உடையன்
பழியும் அஞ்சும், பயமலை நாடன்
நில்லா மையே நிலையிற்று ஆகலின்
நல்லிசை வேட்ட நயன் உடை நெஞ்சின்
கடப்பாட்டாளன் உடைப்பொருள் போலத்
தங்குதற்கு உரியது அன்று, நின்**

அங்கலுஞ் மேனிப் பாஅய பசப்பே¹² என நிலையில்லாதது என்பது செல்வம் மட்டுமே. இவ்வுலகில் வாழும் ஒவ்வொருக்கும் புகழ் மட்டுமே நிலையானது என்றும் புகழை விரும்பும் நீதியையுடைய ஒப்புவாளன் பெற்ற செல்வத்தைப்போலத் தலைவியின் பசலையும் தங்குவதற்கு உரியதன்று என்று நிலையாமைமையின் சிறப்பை உணர்த்துகிறார் புலவர். இவ்வாறாகக் குறுந்தொகை, எட்டுத்தொகை அகநூல்களுள் சிறப்புப் பெற்றது என்றாலும்கூட மிகச் சிறந்த அறக்கருத்துகளையும் உணர்த்துவதாக இருப்பது மிகச் சிறப்பதானதாகும். இக்கருத்தினையே மக்க

ளும் மக்களைச் சார்ந்தோரும் முழுதுமாகக் கொண்டு வாழ்க்கைமுறையை வாழ்ந்துவந்துள்ளனர். வள்ளுவர், **ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்** என்று தெளிவுபடுத்துகின்றார். மேலும், அறம் இருவகைப்படும்: 1. தனிமனித அறம், 2. சமூக அறம். விருந்தோம்பல், கொடை, பிறருக்கு உதவுதல், பிறருக்கு ஊறு விளைவிக்காதிருத்தல் முதலிய செயல்பாடுகளை அடக்கியது அறம் எனலாம். **முடிவுரை**

சங்ககால மக்கள் தமக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்துவந்துள்ளனர். இக்கட்டுரையின் வாயிலாக வனசாட்சி நாவலில் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கைமுறைக்காகப் போராடிய போராட்டங்களும் அவற்றிற்காகப் பட்ட துன்பங்களும் அவற்றிலிருந்து மீள முடியாது துடித்த துடிப்புகளும் தமிழ்மகன் தெளிவாகச் சுட்டியுள்ளார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தெ.பொ.மீ., தமிழும் பிற பண்பாடும், ப.102
2. தட்சிணாமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.6
3. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.887
4. ஓளவை.துரைசாசிப்பிள்ளை, நற்றிணை, 160
5. சாமி சிதம்பரனார், குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், .283
6. குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், பா.எண்.3

(16ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உணவளித்து விருந்தோம்புவதே பழியற்ற வாழ்க்கை என்பதை, **வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை (புறம். 108)** என்கிறார் ஊன்பொதி பசங்குடையார்.

நிலையாமை

வாழ்வில் அழியக்கூடிய ஒவ்வொன்றும் நிலையாமையேயாகும். உலகில் செல்வம், யாக்கை, இளமை என எலாமே நிலையில்லாதவையே. அவற்றின் மேலுள்ள பற்றை விடுத்து ஈகை முதலிய அறச்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்துத் தம்புகழ் நிறுவித் தாம் மாய்ந்தனர் (புறம். 165, 1-2) என்று குமணனின் நிலையாமையைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

வழிபாடு

இயற்கையின் ஆற்றல் கண்டு மனிதன் அஞ்சியதன் அடிப்படையில் இயற்கை வழிபாடுகளும் விழாக்களும் தோன்றின. காலப்போக்கில் இயற்கைக்கு உருவம் தந்து வழிபடத் தொடங்கினர். நல்லது நடந்தால் தெய்வ அருள்; தீயது நடந்தால் தெய்வ கோபம் என நம்பினர்.

போரில் வீரமரணம் எய்திய மறவனின் நினைவாக அவன் உருவம் எழுதிய கல்லை நட்டு, அதற்கு எதிரே அவனது வேலினை ஊன்றிக் கேடயத்தை

யும் வைத்து அக்கல்லையே அவ்வீரனாக எண்ணி வழிபடுவது வழக்கமாய் இருந்ததை, **பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி மரல்வகுத்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு, அணிமயிற் பீலி சூட்டிப், பெயர் பொறித்து (புறம். 264, 1-3)** என்னும் சான்றுகளால் அறியலாம்.

முடிவுரை

இலக்கியத்தின் அடிப்படை வாழ்க்கை. வாழ்க்கையின் நெறிகளை வடிவமைத்துக் காட்டுவதே இலக்கியம். அவ்வகையில் புறநானூற்றில் இடம்பெறும் வாழ்வியல் நெறிகளை முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்து கொண்டால் மனிதன் வாழ்நாள் முழுவதும் இன்பமாக வாழமுடியும் என்பதை அறிய முடிகிறது. வாழ்வின் பயனே முடிந்தவரை பிறருக்கு உதவிடும் வகையில் வாழ்ந்துகாட்டலாகும். அத்தகைய வாழ்வைப் பண்டு தமிழர்கள் பண்பாட்டோடு வாழ்ந்துவந்தனர் என்பதைப் புறநானூற்றின்வழி அறியலாகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. புறநானூறு மூலமும் உரையும், புலியூர் கேசிகன், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
2. தமிழ் நூல் வரலாறு, பாலுர் கண்ணப்ப முதலியார், ஜீவா பதிப்பகம், சென்னை.
3. வாழ்வியல் நெறிகள், சி. பாலசுப்பிரமணியன், நறுமலர் பதிப்பகம், சென்னை.
4. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
5. தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம், மு.சண்முகம் பிள்ளை.

இஸ்லாம் வழங்கும் தலாக் முறை

டி.மை. சாகிதா பானு

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை
கந்தசாமி கண்டர் கல்லூரி, பரமத்தி வேலூர்

நெறியாளர்: முனைவர் த. க. புஷ்பராஜ்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, கந்தசாமி கண்டர் கல்லூரி
பரமத்தி வேலூர் 638 182 (இணைவு: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்)

தலாக் இறைவனால் வெறுக்கப்படும் கடுமையானதோர் நடவடிக்கை. அது அல்லாஹ்வின் சினத்திற்காளாகும் செயல்; அவரது அர்ஷ் என்னும் சிம்மாசனத்தில் நடுக்கம் உண்டாக்கக்கூடிய செயல்!

திருமணத்தால் புதிய உறவுகள் உண்டாகின்றன. தம்பதிகளுக்கு இடையில் பரஸ்பரம் நெருக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் திருமணம் விரும்பத்தக்க செயல் என்கிறது இஸ்லாம். தலாக் என்னும் விவாக முறிவால் தம்பதிகளின் குடும்பங்களுக்கிடையே வெறுப்பு, கோபதாபங்கள் உண்டாகின்றன. எனவே தலாக் ஒரு வெறுப்புக்குரிய செயல் என இஸ்லாம் கூறுகிறது. இருப்பினும் தம்பதிகள் சேர்ந்து வாழ்ந்தால் இறை நியதிகள் மீறப்படும். தொல்லைகள் தோன்றும் என்னும் நிலை ஏற்பட்டால் இஸ்லாமிய ஷரீஅத் தலாக் (மணவிலக்கை) அனுமதிக்கிறது.

முறையான காரணமின்றித் தலாக் கூறுவது பெரும் பாவமாகும். அவ்வாறு தலாக் கூறி ஒரு பெண்ணின் வாழ்வைச் சிதைப்பவர் இறைவனின் சாபத்திற்குரியவர் ஆவார். இருப்பினும் தக்க காரணத்துடனோ காரணமின்றியோ 'மூன்று தலாக்' கூறப்பட்டுவிட்டால் மணவிலக்கு ஏற்பட்டுவிடும். திருமண பந்தம் முற்றிலும் முறிந்துவிடும்.

ஷரீஅத் முறைப்படி தலாக் கூறுவது

தலாக் என்பது ஆண் செய்யும் விவாக விலக்குச் செயலாகும். பெண் தலாக் கூறினால் செல்லாது. ஒரு பெண் தானாக விவாக விலக்கை வேண்டினால் 'குலா' 'ஃபஸ்கு' என்னும் முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். 'நான் என் மனைவியைத் தலாக் சொல்லிவிட்டேன்' என்று கூறுவதைப்போல 'விவாகரத்து செய்துவிட்டேன்', 'டைவர்ஸ் செய்து விட்டேன்' என்று கூறுவதாலும் மணவிலக்கு உண்டாகிவிடும். 'நீ என்னைப் பிரிந்து விடு, உனக்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை' என்பன போன்ற வார்த்தைகளை மிரட்டலுக்கும் மணவிலக்கை (தலாக்கை) நாடிக் கூறிவிட்டால் மணவிலக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

தலாக் கூறுபவன் புத்தி சுவாதினமுடையவனாகவும், பருவமடைந்தவனாகவும் இருக்க வேண்டும். போதை நிலையில் தலாக் கூறினாலும் மணவிலக்கு உண்டாகிவிடும். விரும்பிக் கூறுதல், விளையாட்டுக்குக் கூறுதல், பலவந்தப்படுத்தப்பட்டுக் கூறுதல் (தலாக் முக்ரஹ்) ஆகியன எந்நிலையில் கூறினாலும் தலாக் நிகழ்ந்துவிடும்.

தலாக் உண்டாக சாட்சிகள் தேவையில்லை. தனிமையில் மனைவியிடம் கூறினாலும் தலாக் உண்டாகிவிடும். மனைவி ஏற்றுக்கொள்ளாவிடினும் தலாக் நிகழ்ந்துவிடும். தபால் எழுத்து மூலம் தலாக் எழுதுவதாலும் மணவிலக்கு உண்டாகிவிடும். ஆனால், 'நான் தான் தலாக் எழுதினேன்' என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது சாட்சியங்கள் மூலம் நிரூபணம் செய்யப்பட வேண்டும்.

தலாக் ரஜ்இய்யி

ஒருவர் தன் மனைவியைப் பார்த்து ஒன்று அல்லது இரண்டு தலாக் கூறியிருந்தால் அதற்கு ரஜ்இய்யி தலாக் என்று கூறப்படும். இவ்வாறு தலாக் கூறியவர் பெண்ணின் இத்தா காலம் முடியும் முன்னர் (அதாவது: மூன்று மாதவிடாய் காலம் கழியும் முன்) அப்பெண்ணை (ரஜ்அத்) மீட்டுக்கொள்ளலாம். இத்தாக் காலம் முடியும் முன்னர் மீட்டுக்கொள்ளாவிட்டால் திருமண பந்தம் முறிந்துவிடும். மீண்டும் இந்த தம்பதிகள் சேர்ந்து கொள்ள விரும்பினால் திருமணத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தலாக் முஹல்லா

ஒருவர் தன் மனைவிக்கு மூன்று தலாக் கூறிவிட்டால் அத்திருமணம் முற்றிலும் முறிந்து போகும். இத்தாக் காலத்தில் தாம்பத்திய உறவை மீட்டுக்கொள்ள முடியாது. மேலும், இத்தா முடிந்தபின் மறுமணமும் செய்து கொள்ளமுடியாது. ஆனால் இப்பெண் வேறு ஒருவரைத் மணந்து அவருடன் உடலுறவு கொண்டபின் அந்த இரண்டாம் திருமணம் (கணவன் இறந்ததாலோ, தலாக் கூறியதாலோ) முறிந்துபோய்விடின் முதல் கணவனை மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஹலாலாவின் நோக்கத்திற்காகவே திருமணம் செய்தல் கூடாது.

தலாக் கூறும் முறை

ஒருவர் தன் மனைவியை தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்ய நாடினால் மனைவியை மாதவிடாய் முடிந்தபின் உடலுறவுக்கு முன் ஒரு தலாக் கூறிவிட வேண்டும். இத்தா காலத்தில் அப்பெண்ணை மீட்டிக்கொள்ளாவிடில் இத்தா முடிந்ததும் பெண் மணவிலக்குப் பெற்றுப் பிரிந்துவிடுவாள். இதுவே சரியான சிறப்பான முறை.

மூன்று தலாக்குகள் கூற வேண்டிய நிலை ஏற்படில் மூன்று மாதங்களில் (மாதவிடாய் துப்புரவு ஆன நிலையில்) மாதத்திற்கு ஒன்றாக மூன்று தலாக் கூற வேண்டும். (மூன்று தலாக் கூறுவதில் இதுவே சிறப்பான முறையாகும்) மாதவிடாய்க் காலத்தில் தலாக் கொடுப்பதை நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள். ஆயினும் மாதவிடாய்க் காலத்தில் தலாக் கூறப்பட்டால் தலாக் நிகழ்ந்துவிடும்.

அதுபோலவே மூன்று தலாக்குகளை ஒரே மாதத்தில் கூறுவதும் அல்லது ஒரே சமயத்தில் மூன்று முறை கூறுவதும் அல்லது ஒரே வாக்கியத்தில் முத்தலாக் (மூன்று தலாக்) கூறுவதும் பாவமாகும். எனினும் இப்படி கூறுவதால் மூன்று தலாக்குகளுமே நிகழ்ந்து முழு விவாகரத்து ஏற்பட்டுவிடும்.

ஆனால் சரியான மார்க்க ஞானமும் நபி மொழிகள் பற்றிய தெளிவான அறிவும் இல்லாத சிலர் ஒரே சமயத்தில் மூன்று தலாக் கூறப்பட்டால் அது ஒரு 'தலாக்'காவே ஆகும் எனக் கூறி நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இது மிகத் தவறான செயலாகும். இது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் நல்வழியை மீறிய காரியமாகும். தலாக்கினால் பிரிந்துவிட்டவர்களைச் சேர்ந்து வாழவைப்பதால் ஹராமான வாழ்க்கையைச் செய்யத் தூண்டுவதாகும். இது பற்றிய சில நபிமொழி ஆதாரங்களை இங்குப் பார்ப்போம்.

ஆதாரம் 1

ஒருவர் தன்மனைவிக்கு ஒரே சமயத்தில் மூன்று தலாக் கூறிவிட்டார். இச்செய்தி நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிந்தபோது மிகவும் சினமுற்றவர்களாக எழுந்து நின்று **நான் உங்களிடையே இருக்கும்போது அவர் அல்லாஹ்வின் வேதத்துடன் விளையாடுகின்றாரா?** எனக் கூறினார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சினம் கண்ட தோழர் ஒருவர், **யா ரஸூலல்லாஹ் நான் அந்த மனிதனைக் கொன்று விட்டோமா?** என்று கேட்டார். (நஸா: மிஷ்காத்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கடும் சினமுறக் காரணம் அந்த மூன்று தலாக்கும் நிகழ்ந்ததால்தான் என அறியலாம். மூன்று தலாக் ஒரு தலாக்காக இருந்திருப்பின் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த அளவு சினமடைந்திருக்கமாட்டார்கள். (ரஜ்அத் செய்து) மீட்டிக்கொள் என்று கூறியிருப்பார்கள். மேலும் காழி அபூபக்கர் பின் அரபீ (ரஹ்) அவர்கள் பின் வருமாறு கூறினார்கள்:

இதன்மூலம் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் இதை மூன்று தலாக்காகவே உறுதி செய்தார்கள். உவையிர் அல் அஜ்வானீ என்பவர் தன் மனைவிமீது துர்நடத்தைப் புகார் கூறியபோது லிஆன் செய்யும்படி அவ் விருவருக்கும் நபிகள் கட்டளையிட்டார்கள். நான் இப்பெண்ணை என்னுடன் வைத்துக்கொண்டால் நான் பொய் சொன்னதாகிவிடும் என உவையிர் கூறிநபிகள் நாயகத்தின் முன்னிலையிலேயே தன் மனைவிக்கு மூன்று தலாக் கூறினார்.

ஆதாரம் 2

நான்காம் கலீபாவான ஹுரைத் அலீ(ரலி) அவர்கள் ஷஹீதாக்கப்பட்டபோது அவர் மருமகள் ஆயிஷா

அரிமா நோக்கு 19 : 1 ஏப்பிரல் 2025

தமது கணவரான ஹஸன்(ரலி) அவர்களிடம் வந்து (உங்கள் தந்தை இறந்துவிட்டதால்) 'உங்களுக்கு அர சாட்சி வரவிருக்கும் சுபச்செய்தி யைக் கூறுகிறேன்' என்றார். உடனே ஹஸன் (ரலி) கோபப்பட்டவராக 'அமீருல் முஃமினீன் இறந்துவிட்டார். நீ எனக்கு சுபச் செய்தி கூறுகிறாயா? போய்விடு! உனக்கு மூன்று தலாக் கொடுத்து விட்டேன் என்றார். பிறகு தான் கூறிய தலாக்கினால் மனைவியைப்பிரிந்ததை எண்ணி வருந்தி அழுதார்.

இஸ்லாத்தின் அழகிய முறை:

ஒரு தலாக் மட்டும் சொல்லி விட்டுவிட வேண்டும். அதை அவள் மாதவிடாய் இன்றிச் சுத்தமாக இருக்கும்போது உறவு கொள்ளப்படாத நிலையில் சொல்ல வேண்டும். இப்படி ஒரு தலாக் சொன்ன பிறகு மூன்று மாதவிடாய்க் காலம் முடியும்வரை இத்தாவாகக் காத்திருக்க வேண்டும். அந்தக் காலகட்டத்தில் கணவன் அவளை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றக் கூடாது. அவளும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறக் கூடாது என்பதாக அல்லாஹ் கூறுகிறான். அதில் அவள் தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக மார்க்க அறிஞர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். ஏனெனில், அதன் மூலம் கணவனுக்கு மனைவிமீது பிரியம் ஏற்பட்டு அவனது கோபம் தணிந்துவிடலாம் என்பதற்காக.

மூன்று மாத கால இடைவெளியில் ஒரு வேளை சமரசம் ஏற்பட்டால் இருவரும் சேர்ந்துகொள்ளலாம். இல்லையெனில் அந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு மண உறவு முறிந்துவிடும். ஒரு வேளை அதற்குப்பிறகு இருவரும் சேர்ந்துகொள்ள விரும்பினால் திருமண உறவைப் புதுப்பித்துக்கொண்டு வாழ்வைத் தொடரலாம். மீண்டும் தலாக் சொல்ல நாடினால் முதல் விலக்கு முடியும்போது சொல்ல வேண்டும். மூன்றாவது தலாக் சொல்ல விரும்பினால் இரண்டாவது விலக்கு முடியும்போது தலாக் சொல்ல வேண்டும். இதுதான் இஸ்லாம் வழிகாட்டக்கூடிய தலாக் முறையாகும்.

இதில் இன்னும் சில விளக்கங்கள் உண்டு. எனினும் இது சுருக்கமான அறிமுகம். இன்று முஸ்லிம்களில் சிலர் இதற்கு மாற்றமாகச் செயல்படுகிறார்களே எனில் அதிலுள்ள உண்மையை நாமும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஒருசிலர் இஸ்லாம் கூறிய இந்த அழகிய வழிகாட்டுதல்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஒரே தடவையில் மூன்று தலாக் சொல்லிவிடுகின்றனர். இது நிச்சயமாகச் சாபத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

உமர் அலி அவர்கள் ஒரே தடவையில் முத்தலாக் சொன்ன நபர் கொண்டுவரப்பட்டால் அவருக்கு அடி கொடுத்துத் தண்டிப்பார்கள். பிறகு அவ்விருவரையும் பிரித்துவைத்துவிடுவார்கள். (முஸ்னன் இப்னு அபீ சைபா)

பெண்களுக்கான தலாக் உரிமை

ஆண்கள் தலாக் சொன்னால் நிகழ்ந்து விடுகிறது. ஆனால் பெண்களுக்கு தலாக் சொல்லும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெண்ணியம் பெரிதும்

அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது என்பன போன்ற வாதங்களை எதிரிகள் மீடியாக்களின் முன் வைக்கின்றனர். இதற்கு ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்வதென்றால் திருமணத்தை முறித்துக்கொள்ளும் உரிமையை இஸ்லாம் ஆண்களுக்கு மட்டுமன்றிப் பெண்களுக்கும் வழங்கியே இருக்கிறது. இஸ்லாம் பெண்களுக்குத் தலாக் உரிமையை மறுக்கிறது என்று அதன்மீது குற்றம் சாட்டுவது முழுக்க முழுக்க இஸ்லாம் பற்றிய அறியாமையின் வெளிப்பாடே.

கணவன் அநியாயக்காரனாகவோ குறைவுள்ளவனாகவோ இருந்து அவனோடு வாழ்வதில் பெண்ணுக்குச் சிரமமிருந்தால், அவளும் தான் விரும்பியவாறு அந்தக் கணவனிடமிருந்து பிரிந்துவிடலாம். இதற்கான உரிமையை இஸ்லாம் அவளுக்கு வழங்கியுள்ளது. கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் தலாக் பெறுவதில் தனித்தனி முறைகள் உள்ளன.

ஒரு பெண் தன் கணவனைப் பிரிவதற்கு இஸ்லாம் இரண்டு வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தி தந்துள்ளது. அவை: 1. குலா, 2. ஃபஸ்க்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஸாபித் இப்னு கைஸ் என்பவரின் மனைவி நபியவர்களிடம் தனது கணவர் விஷயமாக முறையிடுவதற்காக வந்தார். அவள் அழகானவள் அவளது கணவரோ விகாரமான தோற்றமுடையவராக இருந்தார். இருவருக்குமிடையில் நிக்காஹ் நடைபெற்று விட்டது. ஆனால் மனைவிக்குச் சேர்ந்து வாழ விரும்பவில்லை. எனவே அவரின் மனைவி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து முறையிட்டதைப் பற்றி ஸஹிஹுல் புகாரியில் வந்துள்ளது.

அல்லாஹ்வின் தூதரே என் கணவரின் மார்க்கப் பற்று குறித்து நான் அவர்மீது எந்தக் குறையும் கூறவில்லை ஆனால் இஸ்லாம் விதித்த கடமைகளைச் செய்யமுடியாமல் குஃபர் ஏற்பட்டு விடுமோ என நான் அஞ்சுகிறேன் என்று கூறினார். மேலும் அப்பெண் கூறுகிறாள், அவரைப் பார்க்கும்போது எச்சில் துப்பவேண்டும் என்பதைப் போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்மீது உள்ளத்தில் வெறுப்புத்தான் உள்ளது என்பதை நபி(ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார். இதைக்கேட்ட நபிகள் அப்பெண்ணின் உணர்வையும் சஞ்சலத்தையும் புரிந்து கொண்டார்கள்.

(18ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வைணவத் தத்துவங்கள் உணர்த்தும் யாவும் கம்ப ராமாயணத்தில் கம்பர் புலப்படுத்தியுள்ளமையை அறிந்துகொள்ள இயலுகின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. புலவர் அமுதன், கம்பன் காட்டும் வைணவப் பேரூலகம், கவிதா பப்ளிகேசன், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு 2013.
2. டாக்டர் அருட்கவி அரங்க சீனிவாசன், வைணவத் தத்துவ

நபி(ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம் கூறுனார்கள் (உமது கணவராகிய) **அவர் உமக்கு வழங்கிய தோட்டத்தை அவரிடம் திருப்பிக்கொடுத்து விடுகிறாயா?** என்று கேட்டார்கள். இதைக் கேட்டதும் ஆம் என்றாள் உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸாபித் அவர்களிடம் வந்து **இவளிடமிருந்து தோட்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு, தலாக் சொல்லி விடுவீரா?** (நூல் புகாரி)

உடனே ஷாபித் அவர்களும் தோட்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவளுக்குத் தலாக் சொல்லிவிட்டார்கள். கணவனாகச் சொன்னால் தலாக் ஆகும். மனைவி தன் கணவனிடம் இருந்து தலாக்கைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டால் அது அரபியில் குலா என்று சொல்லப்படும். அந்த அடிப்படையில் ஸாபித் அவர்களின் மனைவி பெற்றுக்கொண்ட தலாக் தான் இஸ்லாத்தில் ஏற்பட்ட முதல் குலா ஆகும்.

முஸ்லிம்கள் அனைவருமே தம் மனைவிமார்களை மூன்று தலாக் சொல்வதைப் போன்றும் இஸ்லாம் மூன்று தலாக் முறையை வலியுறுத்துகிறது என்றும் ஊடகங்களில் வதந்திகளைப் பரப்புவது முற்றிலும் தவறாகும். இதன்மூலம் இஸ்லாத்தின் மதிப்பைக் குறைத்துவிடலாம் என்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் அல்லாஹ் கூறுகிறான், (இஸ்லாம் என்ற) **அல்லாஹ்வுடைய பிரகாசத்தை தம் வாய்களினால் ஊதி அனைத்துவிடலாம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் இந்நிராகரிப்பாளர்கள் வெறுத்த போதிலும் அல்லாஹ் தன் லுடைய பிரகாசத்தை (உலகெங்கும் ஜொலிக்கும்படி) முழுமையாகவே ஆக்கிவைப்பான்.** எப்போதெல்லாம் எதிர்ப்புகள் அதிகமானதோ, அப்போதெல்லாம் இஸ்லாம் வளர்ந்தது. இஸ்லாம் என்பது எதிர்ப்புகளால் வளர்ந்த மார்க்கமே. எதிர்ப்புகள் இஸ்லாத்தை வளர்க்குமே தவிர இஸ்லாத்தை ஒருபோதும் அழிக்க முடியாது.

பார்வை நூல்கள்

1. முத்தலாக் ஓர் ஆய்வு- மவ்லவீ எம் எஸ் உமர் பாருக் தாலூதி.
2. முத்தலாக் ஓர் ஆய்வு- மௌலவி அல்ஹாபிழ் ஜலீல் அஹ்மத் உஸ்மானி.
3. முத்தலாக் ஓர் ஆய்வு- மௌலான ஹபீப் முஹம்மது தாலூதி.
4. முத்தலாக் மசோதா- திரு .அ. அன்வர் ராஜா.
5. இஸ்லாம் வழங்கும் பெண்ணுரிமை- எஸ் முஹம்மது பஷீர்.

ஞான அடிப்படைகள், பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, முதற்பதிப்பு 1984.

3. சுவீரா ஜெயஸ்வால், வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1991.
4. அருணாச்சலம். ப., வைணவ சமயம் ஓர் அறிமுகம், பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, முதற்பதிப்பு 1982.
5. ஜகதீந்தரன், நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம், ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1993.

சமயங்களின் ஒற்றுமைத் திருத்தலம் – பழமுதிர்சோலை

ஆ. சித்ரா தேவி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தொலைநிலைக் கல்வி இயக்ககம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

நெறியாளர்: முனைவர் க. பரமேஸ்வரன்

உதவிப்பேராசிரியர், தலைவர் (பொ.), தமிழ்த்துறை தொலைநிலைக் கல்வி இயக்ககம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

முருகனின் ஆறாம்படை வீடாகத் திகழ்வது பழமுதிர்சோலை. இம்மலை சோலைமலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இத்தலத்தில் காடும் குன்றும் அருவியும் காண்போர் மனத்தைக் கவர்வனவாக உள்ளன; சைவ வைணவ ஒற்றுமையைப் பறைசாற்றுவதாகவும் இத்தலம் அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

முருகப்பெருமானின் ஆறாவது படைவீடாகப் போற்றப்படுவது பழமுதிர்சோலை. மதுரைக்கு வடக்கே 12 மைல் தொலைவில் கள்ளழகர் கோவில் உள்ளது. ஆழகர்கோவில் திருமாலிருஞ்சோலை என்றழைக்கப்படும். அங்குப் பழமுதிர்சோலையின் மலைக்கிழவோனாக முருகப்பெருமான் விளங்குகிறார். சோலைமலை, திருமாஞ்சோலை மலை, திருமாலிருங்குன்றம் என்று வேறுபெயர்களும் இந்த மலைக்கு உண்டு. முருகன் ஓளவைப்பாட்டிக்கு அறிவுரை கூறிய இடம் என்பர். ‘சுட்ட பழம் வேண்டுமா, சுடாத பழம் வேண்டுமா?’ என்று தமிழ்ப்புலமை பெற்ற அவ்வையிடம் வாதிட்ட இடமே பழமுதிர்சோலை. அங்குச் சென்று முருகப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தால் அறிவாற்றல் பெருகும். முருகப்பெருமானைக் கைகூப்பித் தொழுதால் நலம் யாவும் வந்துசேரும்.

பழமுதிர்சோலை

பழமுதிர்சோலை மிகவும் அரிய திருத்தலம் ஆகும். இங்குள்ள சுனை நூபுரகங்கை¹ (திருப்ப.352) எனப் படும். மிகவும் பெருமை வாய்ந்த இதனைச் சிலம்பாறு என அழைப்பர். இதனை, சிலம்பாறு பாயும் திருமாலிருஞ்சோலை² (ஒன்பதாம் திருமுறை, 1836) என்ற பெரியரிழ்வாரின் பாசுரத்தின் வாயிலாக அறிய இயலுகிறது. மேலும் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர், பழமுதிர்சோலையைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். குறிப்பாக, பழமுதிர்சோலை முருகப்பெருமானை, மலைக்கிழவோனே (திருமுருகு. 317) என்று போற்றியுள்ளார்.

அருணகிரிநாதரும் பழமுதிர்சோலையும்

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் பழமுதிர்சோலை முருகனைப் புகழ்ந்து 16 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஒவ்வொரு பாடலிலும், சோலைமலை நின்ற பெருமானே⁴ என்றும், சோலைமலையுற்ற பெருமானே⁵ திருமலிவான பழமுதிர்சோலை மலைமிசைமேவு பெருமானே⁶ என்றும், ஆதிச்சோலை மலைப்பதியிற் திகழ் பெருமானே என்றும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். (திருப். 1-2-3-13).

முதற்பாடல்

பழமுதிர்சோலை முருகனைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட முதல் திருப்புகழ்ப் பாடல் வாதினையடர்ந்த என்று தொடங்குகிறது.

நாதமொடு விந்துவான உடல் கொண்டு

நானிலம் அலைந்து திரிவேனோ

நாகமணிகின்ற நாதநிலை கண்டு

நாடியதில் நின்று தொழுவேனே⁸ (திருப்.1) என்ற பாடலடிகள் மூலம் நாதவிந்துக்களான இவ்வுடம்பை விடாது கொண்டு குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்று சொல்லப்படும் நானிலத்தில் அலைந்து திரிகின்றேன் என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

வாகையோடு சென்றமலை

அருணகிரிநாதர் பழமுதிர்சோலை திருப்புகழ்ப்பாடலில் முருகப்பெருமான் வாகையோடு சென்று நின்ற மலை என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இதனை,

சூரர் குலம் வென்று வாகையோடு சென்று

சோலை மலை நின்ற பெருமானே⁹ (திருப். 1) என்பதால் அறிய இயலுகிறது.

பழமுதிர்சோலையின் ஆறாவது ஆதாரம்

பழமுதிர்சோலை ஆறாவது படைவீடு. ஆஞ்ஞை என்பது ஆறாவது ஆதாரம். புரவ நடுவே நிலப்பறையேன்ற வடிவத்துடன் ‘ய’ கரத்தை இடமாகக் கொண் டது¹⁰ பழமுதிர்சோலை முருகப்பெருமான் அறுபடைத் திருத்தலங்களில் வீற்றிருப்பதால் ஆறு திருப்பதியில் வளர்பெருமானே¹¹ என முருகப் பெருமானை அருண

கிரிநாதர் போற்றிப் பாடியுள்ளார் (திருப். 1-2).

சித்திரத்தில் களிமயில்

சூரபன்மன் மாமரமாக வடிவெடுத்துக் கடல் நடுவே நின்றான். அவனை வேலாயுதத்தால் இரு கூறாகப் பிளந்தார் முருகப்பெருமான். ஒரு கூறை மயிலாகவும் மற்றொரு கூறைச் சேவலாகவும் மாற்றி மறக் கருணையால் ஆட்கொண்டார். அன்று முதல் முருகப் பெருமானுக்கு மயில் வாகனமாகவும் சேவல் கொடியாகவும் விளங்குகின்றன ஆனால் தலை மயிர் கொக்கொக்க நரைத்து என்று தொடங்கும் பாடலில் அருணகிரிநாதர், **களிமயில் சித்திரத்தில் நடத்திப் பொருகோவே¹²** (திருப். 15) என்று பாடியுள்ளார். இதனால், சூரபன்மனுடன் போரிடும்போதே முருகன் மயிலில் ஆரோகணித்திருந்தது புலனாகிறது.

ஆறாம்படைவீடு மாறிவிட்டது

பழமுதிர்சோலை முன்பு இருந்த நிலை வேறு. இன்று அது காலத்தால் மாறிவிட்டது. குறிப்பாக **முருகு என் றால் அழகு என்பது தானே பொருள் அழகர் எனினும் முருகர் எனினும் அது ஒரே பொருளாகக் குறித்து நிற்கும். இப்போது அழகர் கோவில் திருமால் கோவிலாக விளங்குகிறது. பண்டைக் காலத்தில் பலபத்ரன் கோயிலும் திருமால் கோயிலும் முருகவேள் கோயிலும் இருந்தன. பிறகு கால வேற்றுமையால் மறைந்தும் மாறியும் விட்டன¹³** என்கிறார் வாரியார் சுவாமிகள் (திருப். ப. 359).

முருகனின் அடியார்கள்

திருமுருகாற்றுப்படையில் வரும் பழமுதிர்சோலை என்பதற்குப் பழம் முற்றிய சோலை என்று நச்சி னார்க்கினியார் உரை கூறுகிறார். புராண வரலாறுகளிலும் இலக்கியங்களிலும் பழமுதிர்சோலை தலம் முருகன் தலம் என்பதற்கு ஆதாரம் ஏதும் இல்லை.

கந்தபுராணத் துதிப்பாடலில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் வள்ளியம்மையைத் திருமணம் புரிய விநாயகரையானையாக வந்துதவ முருகப்பெருமான் அழைத்த தலம் பழமுதிர்சோலை என்பர். எனவே ஆறுபடை வீடாகிய பழமுதிர்சோலை வள்ளி மலையைக் குறிக்கும் என்பர் ஒருசாரார். ஆனால் அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் வள்ளி மலையையும் பழமுதிர்சோலையையும் தனித்தனியே பாடியிருக்கிறார். மேலும் பழமுதிர்சோலையில் இன்றும் காணப்படுகின்ற **நாபுர கங்கை** என்னும் சிலம்பாற்றைப் பழமுதிர்சோலைத் திருப்புகழில் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

சைவ வைணவ ஒற்றுமை

அழகர்கோயில் அடிவாரத்தில் சுந்தரராசப்பெருமாள் நின்றகோலத்தில் அருள்பாலிக்கிறார். அழகர்கோயில் மூலவருக்குக் கள்ளழகர் என்பது திருநாமம். மலையலங்காரன் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இங்கே பெருமாளுக்குச் சனிக்கிழமை விசேஷ நானல்ல. முருகப் பெருமாளுக்கு உகந்த வெள்ளிக்கிழமையே விசேஷ நாளாகும். அந்நாளில் பூவாங்கிச் சாற்றப்படுகிறது; தேனும் தினை மாவும் நைவேத்தியமாகப் படைக்கப்படுகிறது. தவிர பெரும்பாலும் அர்ச்சனைக்கு அரளி பூவாங்கிச் சாற்றப்படுகிறது. மற்ற விஷ்ணு ஆலயங்

களைப் போல் பக்தர்களுக்குத் துளசி வினியோகிப் பதில்லை. கோயில் மூலஸ்தானத்திலேயே சோலை மலைக்குமரன் எனும் வெள்ளி விக்ரகம் இருப்பது போல் பஞ்சலோகத்தில் சக்கரத்தாழ்வார் மூலவரைப் போன்று உற்சவ விக்ரகமும் இருந்து. இத்திருத்தலம் ஒற்றுமையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது.

மயிலாக வந்தான் இந்திரன்

சூரபன்மன் சக்ரவாகப்பறவை உருவெடுத்துப் போர் புரிய வந்தபோது இந்திரன் மயிலாக வந்து முருக வேளைத் தாங்கினான்; தாங்கும் பேறு பெற்றோமே¹⁴ என்று மகிழ்ந்தான் இந்திரன். அதனால் அருணகிரி நாதர் **களிமயில் நடத்திய சித்திரத்தில் பொருகோவே (திருப்.416)** என்று முருகப் பெருமானைப் போற்றிப் பாடினார் என்பதை உய்த்துணர இயலுகிறது. இந் நிகழ்வைக் கந்தபுராணத்தில்

பன்னிருநாட்டத் தண்ணல் படர்கிறை மயுரமாகி முன்னுறுமகவான் தன்மேல் மொய்ப்புடன் புக்கு வைகி¹⁵ (கந்த. 7669) என்ற பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

காதல் சோலை

முருகப்பெருமான் உறையும் பழமுதிர்சோலையைக் காதல் சோலை என்று அருணகிரிநாதர் போற்றியுள்ளார். பழமுதிர்சோலையை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் அருணகிரிநாதர் பல திருத்தலங்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதை,

காசி ராமேசுவரம் ரத்னகிரி சர்ப்பகி

ஆருர் வேலூர் தேவர் கச்சி மதுரைப் பறியல்

காவை மூதூரணக் கிரிதிருத்தணியில் செந்தில் நாகை

நாவலூர் திருவேணாயப் பதியின் மிக்கதிகழ்

காதல்சோலை வளர் வெற்பிலற முத்தர் புகழ்தம்பிரானே¹⁶ (கந்த.9) என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

பழமுதிர்சோலை ஆறாம் படைவீடு என்றும் அங்கு நூபுர கங்கை இருப்பது குறித்தும் அறிய முடிகிறது. அழகர் மலைதான் பழமுதிர்சோலை, காதல்சோலை என்று கருதப்படுவதைத் திருப்புகழ்ப் பாடல் வாயிலாக நிறுவப்பெற்றுள்ளது மயிலாக வந்த இந்திரன் வரலாறு கந்தபுராணப் பாடல்வழிப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பார்வை நூல்கள்

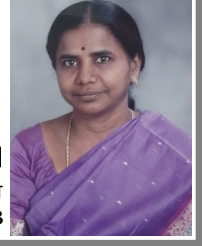
1. செங்கல்வராய பிள்ளை (உ.ஆ.), அருணகிரிநாதர் திருப் புகழ், கழக வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு-2011
2. செங்கல்வராய பிள்ளை (உ.ஆ.), திருவகுப்பு, கழக வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு- 2011
3. பூவண்ணன்(உ.ஆ.), கந்தபுராணம்-10 தொகுதிகள் வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
4. அருணாச்சலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 16ஆம் நூற்றாண்டு, தி.பார்க்கர் சென்னை, முதற்பதிப்பு -2005
5. கிருபானந்த வாரியார்(உ.ஆ.), கந்தர் அனுபூதி, குகனூர் வரியர் பதிப்பகம் சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு 2003.
6. ராமசுப்பிரமணியன், வ.த., பன்னிரு திருமுறைகள் (தொகுதி 7) வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை முதற்பதிப்பு 2003.

தமிழகத்தில் வாழும் லம்பாடி இன மக்களின் அடையாளச் சிக்கல்கள்

மு. ஈஸ்வரி

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பதிவெண்: 20PHTMP001) தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்
கோயம்புத்தூர் 641 043

நெறியாளர்: முனைவர் க. கலாவதி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் (ப.நி.), அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் 641 043

முன்னுரை

மனித சமூக வரலாற்றில் பழங்குடிகளே முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். பழமையான குடிகள், தொல்குடிகள் என்று அழைக்கப்படும் பழங்குடியினர் நாகரிக வாசமின்றித் தம் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்திவருகின்றனர். மனித சமுதாயம் பழங்குடிகள் அமைப்பிலிருந்து வளர்ந்துவந்ததாகும். மனித சமூகத்தின் அடிப்படையே பழங்குடி மக்கள்தாம். ஆனால் நாகரிகம் என்ற பெயரில் பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்கிவரும் நம் சமூகத்தின் ரிடையே பழங்குடிகள் பெரிதாக மதிக்கப்படுவதில்லை. உலகப் பொருளாதாரத்தில் சம அளவு ஈடுகொடுக்கும் மேலை நாடுகளிலும் இதே நிலைதான். உடல் தோற்றத்திற்கும் நிறத்திற்கும் மதிப்பளிக்கும் சமூகம் சக மனிதர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிப்பது இல்லை.

சுதந்திர இந்தியாவில் பேச்சரிமையும் குடியரிமையும் பல போராட்டங்களுக்குப் பிறகு கிடைத்த போதிலும், தற்போதும் சில பிரிவினருக்கு முழுமையாகக் கிடைப்பதில்லை. விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வாதாரம் முன்னேற்றம் அடைவதில்லை. குறிப்பாகப் பழங்குடிகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் கல்வி வளர்ச்சியும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. அவர்கள் தமது வாழ்வில் சந்தித்துவரும் சவால்களும் போராட்டங்களும் ஏராளம். காட்டாக, கேரள மாநிலத்தில் மனநலம் பாதிக்கப்பட்ட பழங்குடி இளைஞன் தன் வயிற்றுப் பசிக்காக அரிசி திருடிய குற்றத்திற்காக அடித்துக் கொல்லப்பட்டான். இவ்வாறு அடித்துக் கொல்லப்பட்டது குற்றத்திற்கான தண்டனை அல்ல; அதிகார வர்க்கம் என்றுமே தன் அதிகாரத்தை எளியவர்களிடமே ஏவும் என்பதை வெளிப்படையாக்கிய சம்பவமாகும். பல நூற்றாண்டுகள் கடந்தாலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஒடுங்கிக்கொண்டே இருக்கும் நிலை ஒன்றுதான் நிரந்தரமாக இருக்கின்றது. பழங்குடி மக்கள் விளிம்பு நிலையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்குப் போராடிக்கொண்டுள்ளனர். பெரும்பாலும் பழங்குடியினரே மிகவும் சிரமத்திற்குள்ளாகி வாழ்வாதாரத்தை இழந்து தவிக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் லம்பாடி இன மக்கள் பழங்குடியினர் பட்டியலில் இடம் பெறாமல் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும் இவர்கள் பண்பாட்டில் உயர்ந்து நிற்கின்றனர். தாம் பழங்குடிகளே என்கின்ற அதிகாரபூர்வ ஆவணமின்றிக் கல்வி, பொருளாதாரம் என முன்னேற்றம் அடையாமல் நிலவுடமைதாரர்களிடம் அடிமைக் கூலிகளாக வாழ்ந்துவருகின்றனர். கல்வி, பொருளாதாரம், நாகரிக வளர்ச்சி எனப் பின்தங்கி இருப்பினும் லம்பாடி பழங்குடிகள் தம் பண்பாட்டில் உயர்ந்து நிற்பதைப் புலப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

லம்பாடி இனமக்கள் தமிழகம் வந்தடைந்த விதம்

லம்பாடி இனமக்களுக்கு வேட்டை மற்றும் காடு சார்ந்த தொழில்கள்தாம் முக்கியம் என்பதனால் அவர்கள் காடுகள், மலைப்பிரதேசங்களை ஒட்டியே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் இராஜஸ்தானிலிருந்து வெவ்வேறு காரணங்களால் புலம்பெயர்ந்து பல்வேறு இடங்களில் பரவியுள்ளனர். ஆயின், அவர்கள் தம் சம்பிரதாயங்கள், பரம்பரைப் பழக்கவழக்கங்களை இன்றளவும் கடைப்பிடித்துவருகின்றனர்.

லம்பாடி இனத்தவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்தில் இலம்பாழிகள், இராஜஸ்தானில் பஞ்சாரக்கள், ஆந்திர மாநிலத்தில் சுகாலிகள், தெலுங்கானா மற்றும் தமிழகத்தில் லம்பாடிகள் என்று பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு பெயர்களுடன் வாழ்ந்துவருகின்றனர். பஞ்சாரா = பன் + சரன். பன் = வனம். சரன் = நாடோடிகள். அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று தானியங்கள் மற்றும் பசு வியாபாரம் செய்தலால் நாடோடிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். பஞ்சாரா இனத்திலேயே மிக முக்கியமானதாக லம்பாடி இனத்தைக் கருதினர். சமஸ்கிருத மொழியில் லம்பானி என்றால் உப்பு என்பது பொருள். உப்பு வியாபாரம் செய்ததால் இவர்கள் லம்பானிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். லம்பானி என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் லபன் என்பதாகும். லபன் என்றால் சீரான, உயரமான என்பது பொருளாகும்.

ஆங்கிலேயர் குரூப் என்பவர் தனது மஹமதிய சரித்திரம் என்ற நூலில் கி.மு 750-ல் தோல்பூர் மீது சிக்கந்தர்களோடு போர் செய்த நிகழ்வை விவரிக்கும் போது லம்பாடிகள் குறித்து கூறியுள்ளார். மொஹமத் கலீம் பெரிஸ்டாரின் நூலில் A history of the rise and progress of the mohammedan faith in the country of the hind என்ற வரிகளின் மூலம் லம்பாடி இன மக்கள் முகலாயப் படைக்குத் தேவையான உணவு மற்றும் ஆயுதங்களைக் கொடுப்பதற்குப் பல்வேறு இடங்களுக்குப் பிரிந்து வந்தார்கள் என்பது தெரிகிறது (தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும் பக்.எண். 367).

1911ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி பீகார், வைஹா ராபாத், மும்பை போன்ற முக்கிய இடங்களில் லம்பாடி இன மக்களின் எண்ணிக்கை ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் மேற்கத்திய நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் கிடையாது என்பது நிரூபணமாகிறது² (தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும் பக்.எண். 369).

இவ்விரு சான்றுகளின் மூலம் லம்பாடி இனத்தவர் இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இந்தியப் பழங்குடிகள் என்பதும் அவர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகத் தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதும் தெரிய வருகிறது. பல்வேறு திசைகளில் சிக்குண்ட லம்பாடியினர் மைசூர் சுல்தான் போர்செய்யும்போது போருக்குத் தேவையான பொதிகளை ஏற்றி வந்தவர்களில் சிலர் தமிழக, ஆந்திரா, கர்நாடகா மலைப் பகுதிகளில் குடியேறினர்.

வனப்பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்ததையடுத்து இவர்கள் வனத்தை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றும் சில குடும்பங்கள் மலையை ஒட்டிய பகுதிகளில் வாழ்ந்துவருகின்றனர். மலைகளிலிருந்து விரட்டப்பட்ட லம்பாடிகள் தர்மபுரி, திருவண்ணாமலை, மேட்டூர்,திருப்பத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களில் மலைகளை ஒட்டிய கிராமங்களில் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

லம்பாடிகள் தாம் வாழும் பகுதிகளைத் தண்டா என்கின்றனர்.தண்டா என்பதற்கு குறைவுபடாத, கெடாத, அழியாத,தடைப்படாத என்பது பொருள் என்று தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகின்றது.

தண்டா ஈகை நின் பெரும் பெயர் ஏத்தி³ (பெரும் பாணாற்றுப்படை 460) என்பதற்குக் குறையாத கொடையினை உடைய நின் பெரிய பெயரைப் புகழ்ந்து சொல்லி என்பது பொருளாகும். இதனால் தண்டா என்னும் சொல் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. லம்பாடி இனமக்கள் தாம் வாழும் பகுதிகளைத் தண்டா என்று பெயரிட்டதன் காரணம் அழியாத புகழை உடைய பகுதி என்பதும் இதனால் புலப்படுகிறது.

லம்பாடி இன மக்களின் அடையாளச் சிக்கல்

லம்பாடி இனமக்கள் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தமிழ்நாட்டிலேயே குடியேறி வாழ்ந்துவந்த போதும், அரசின் வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகள் அவர்களைச் சென்றடையவில்லை. லம்பாடிகள், தமிழக அரசு ஆவணத்தில் பட்டியலினப் பழங்குடியினராக அங்கீகரிக்கப்படாமல் பிற்பட்டோர் பிரிவில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அன்றாட வருமானத்திற்கான வழிகள் அதிகம் இல்லாத நிலையில், லம்பாடிகள் அரசின் வளர்ச்சித்திட்டப்பணியையே எதிர்நோக்கியுள்ளனர்.

ஆந்திராவில் பழங்குடியினர் பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ள லம்பாடிகள் கர்நாடகத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ளனர். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் 260 பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரோடு சேர்த்துப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளனர். கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் 260 பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரோடு இவர்கள் போராடிப் போட்டியிட வேண்டியுள்ளது.

லம்பாடிகளில் பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள் குறைவான

வர்களே உள்ளனர். அதில் ஈரோடு மாவட்டம் குமாய லூரைச் சேர்ந்த லம்பாடியினப் பழங்குடிப் பெண்ணான சாந்தி இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு முடித்துத் திருமணமாகி ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். அங்கு லம்பாடிகள் பழங்குடியினர் பட்டியலில் இருப்பதால், அவருக்கு ஆசிரியராக அரசுப் பணி கிடைத்துள்ளது. பாப்பாத்தி என்பவரது தாய்வீடு கர்நாடக மாநிலம் ஆகும். அவரது கணவர் வீடு தமிழகத்தில் உள்ளது. இவர்களது முதல் குழந்தை தாய்வீடான கர்நாடகத்தில் பிறந்ததால் அவருக்குப் பட்டியலினச் சான்றிதழை வழங்கியுள்ளனர். இரண்டாவது மகன் தமிழகத்தில் பிறந்துள்ளதால், அவர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ளார். இதனால் பழங்குடி இனச் சான்றிதழ் பெறுவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதனைக் கள ஆய்வின்போது தகவலாளி (சுப்பன் வயது-57) மிகவும் உருக்கமாகக் கூறினார்.

லம்பாடி பழங்குடியினர் தம் குழந்தைகளை அதிகம் படிக்கவைக்க விரும்புவதில்லை. செலவு செய்து படிக்க வைத்தாலும் வேலைவாய்ப்பில் மற்ற பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தினரோடு போட்டியிட வேண்டும் என்பதே அவர்கள் மனதில் ஆழமான தாக்கத்தை உண்டாக்கி ஏற்படுத்தி மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகின்றனர்.

கடந்த 15 ஆண்டுகட்கு முன்புவரை, பரந்து விரிந்து கிடக்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையையே நம்பி அவர்கள் வாழ்க்கை இருந்தது. மலையில் விளையும் நெல்லிக்காய், கிளாப்பழம், இலந்தைப்பழம், நாவல் பழம், தேன் போன்றவற்றை சேகரித்து அவற்றை விற்று வரும் வருமானத்தில் அவர்கள் வாழ்ந்துவந்த நிலையில் வனத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டதால் அவர்கள் வாழிடச் சூழலையும் அடிப்படை வாழ்வாதாரத்தையும் இழந்து அதன்பிறகு குத்தகைக்காரரிடம் கூலிக்கு மரம் வெட்டவும், மூங்கில் வெட்டவும் பண்ணைக் கூலிகளாகப் பணிபுரியும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் பதுங்கி வாழ்ந்து வந்த வீரப்பனைப்பிடிக்கவந்த அதிரடிப்படையினர் லம்பாடி இன மக்களையும் மலையை நம்பி வாழ்ந்த ஏனைய பழங்குடி மக்களையும் காட்டிற்குள் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. வீரப்பன் கூட்டாளிகள் என மலைக் கிராம மக்கள் 127 பேர்மீது மைசூர் நீதிமன்றத்தில் போடப்பட்ட தடா வழக்கிலும் லம்பாடிகள் சிக்கிச் சீரழிந்தனர். எட்டு ஆண்டுக் காலம் சிறைக் கொடுமையை அனுபவித்த பின், நீதிமன்றம் அவர்களைக் குற்ற மற்றவர்கள் என விடுதலை செய்தது. தடா வழக்கினால் வனத்திற்குச் செல்லாமல் விவசாயக் கூலிகளாகவும், அரசுக் கட்டுமான வேலைகளில் கூலி வேலை செய்து வாழ வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. விவசாயக் கூலிகளாகச் சென்றவர்களை நிலவுடைமையாளர்கள் அடிமைகளாகவே நடத்தினர்.

இப்படி, சமூகரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும், கல்வி அடிப்படையிலும் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தும் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டதால் மிகக் கடுமையான சூழல்களை எதிர்கொண்டுவருகின்றனர். இந்நிலையில் வளர்ச்சி என்பதே இச்சமூக மக்களுக்கு எட்டாத ஒன்

(தொடர்ச்சி: பக். 31)

பெரியார் சிந்தனையில் உருவான இயக்கக் கூறுகள்: ஓர் ஆய்வு

முனைவர் ந. லெனின்

உதவிப்பேராசிரியர், ஆய்வு நெறியாளர், மொழிகள் துறை
பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்) வல்லம், தஞ்சாவூர் 613 403

ம. விசய்ஆனந்த்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பதிவு எண்: 216012866013 / 2016)
பெரியார் சிந்தனை உயராய்வு மய்யம்
பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்) வல்லம், தஞ்சாவூர் 613 403

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டால் எந்த நிகழ்வையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும் பழக்கம் வந்துவிடும். அந்த ஆய்வுப் பழக்கத்தால் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடலாம். பெரியார் 10, 11 அகவையிலேயே வியாபாரத்திற்கு வந்துவிட்டார். இயல்பிலேயே துடுக்காகவும் ஏன்? எப்படி? என்று கேட்டுக்கொண்டே இருப்பவராகவும் இருந்ததால் பலருடன் பழக வாப்பி கிடைத்தது.¹ அதன்மூலம் பல அனுபவங்களையும் உண்மைகளையும் பெற்றுக்கொண்டார். இதைச் சிந்தித்தால் பாவம், இந்தக் காரியத்தை ஆராய்ந்தால் பாவம் என்ற தடையை தகர்த்தெறிந்து துணிவுடன் செயல்பட்டார். அனுபவம் பல வகையான மக்களை, நிகழ்வுகளைச் சந்தித்து, அதிலிருந்து நல்ல பாடத்தை/குறிக்கோளை/ வாழ்க்கை நெறிமுறையைக் கற்றுக்கொண்டு வாழ முடிவு செய்தார். இதைத்தான் பெரியார் வாழ்வில் காணலாம்.

பெரியார் காசிப்பயணம் மூலம் பல அனுபவங்களை, உண்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதைச் சிந்தித்தால் பாவம், இந்தக் காரியத்தை ஆராய்ந்தால் பாவம் என்ற தடையைத் தகர்த்தெறிந்து துணிவுடன் செயல்பட்டார். அனுபவம் பல வகையான மக்களை, நிகழ்வுகளைச் சந்தித்து, அதிலிருந்து நல்ல பாடத்தை/குறிக்கோளை/வாழ்க்கை நெறிமுறையைக் கற்றுக்கொண்டு வாழ முடிவுசெய்து வாழ்வதாகும். இதைத்தான் பெரியார் வாழ்வில் காணலாம். அவர் காசிக்குச் சென்றபோது பசியால் வாடினார். உணவகத்தில் பிராமணர்கள் மட்டும் உணவருந்த வேண்டுமென்ற சட்டம் இருந்தது. பிராமணர் அல்லாதவர்கள் உணவகத்தில் உணவருந்தினால் தீட்டுபட்டுவிடும் என்று பெரியாரைத் தடுத்தனர். அதனால் அவர் எச்சில் இலையில் உள்ள உணவை உண்டு பெற்ற அனுபவத்தில் அவரது வாழ்வுமுறையே மாறியது. அவரது சிந்தனை முறையை/வாழ்வின் குறிக்கோளை மாற்றியமைத்தது. அவரது அனுபவம் அவரது சிந்தனையை கூர்மைப்படுத்தியது. அடிமைப்படுத்தும் கூறுகளையும் நயனற்ற செயல்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் அகற்றும் சிந்தனையைத் தந்தது. பகுத்தறிவுள்ள சமுதாயத்தை படைக்கும் சிந்தனையை அவரது அனுபவம் தூண்டியது.

தரவுச் சொற்கள்: சடங்கு, தீட்டுப்படுத்தல், காசி, ஆக்கம், எச்சில், குறிக்கோள், காலிகள், சிலை, தடைகள், அவமானம், காவலர்.

முன்னுரை

சிந்தனைவாதிகள் நயனற்றவை, மூடநம்பிக்கைகளை இடித்துரைத்து அகற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அவ்வாறு செய்யும்போது ஏற்படும் அனுபவம் எதிர்ப்பும் இன்னலும் நிறைந்தவையாக இருந்தன. பெரியார் பேசிய கூட்டத்தில் எதிரிகள் கல் வீசினர். சேலம் கல்லூரியில் பெரியார் பேசியபோது சனங்க மாணவர்கள் கடவுள், மதம், சாதி ஆகியவற்றைப்பற்றிப் பேசக்கூடாதெனக் குரல் எழுப்பினர். அதற்கு மாற்றாகப் பல மாணவர்கள் கடவுளையும் மதத்தையும் சாதியையும் பற்றிப் பேசங்கள் என்று எதிர்க்குரல் எழுப்பினர். அதுபோலக் கடலூரில் நடந்த கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு மூன்று சக்கர வாகனத்தில் திரும்பி வரும்போது அதிக இருட்டுள்ள இடத்தில் ஒருவன் ஒரு செருப்பை வீசினான். அதை ஓட்டுநர் எடுத்துக்கொடுக்கப் பெரியார் அதைப் பார்த்தார். அது நன்றாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் ஒரு செருப்பை வைத்து ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதனால் மீண்டும் அதே இடத்திற்குச் சென்றபோது அவன் இன்னொரு செருப்பை வீசினான். அதற்கு நன்றி கூறிவிட்டு அந்தச் செருப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். அவர்மீது செருப்பு வீசப்பட்ட இடத்தில் பெரியார் சிலை உள்ளது.¹ பார்ப்பனர்களும் அவர்களின் கூலிகளும் காலிகளும் கல் எறிவதும் காலித்தனம் செய்வதும் அவரது அனுபவத்தில் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. கல்லால் அடித்தனர். அழுகிய முட்டையால் அடித்தனர். மலத்தை வாரி அடிப்பர். அவை மிகச்சிறந்த அனுபவத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக இருந்தன.

கூர்ந்து நோக்குதல்

பகுத்தறிவால் ஏற்பட்ட அனுபவம் கூர்ந்து நோக்கும் பண்பை வளர்த்தெடுக்கிறது. தமிழர்களின் இலக்கியத்தையும் பழக்கவழக்கங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் உற்றுநோக்கத் தூண்டும் சிந்தனைத்திறனை பகுத்தறிவாகும். மனிதர்களின் எண்ணத்தையும், பேச்சையும், செயல்களையும் நன்கு கூர்ந்து நோக்கி, ஆய்வு செய்வது சிறந்த சிந்தனையாளரின் கடமையாகும். பெரியார் சீரிய சிந்தனைவாதி என்று அவரது பேச்சிலும் எழுத்திலும் காணலாம். பெரும்பாலும் சிலப்பதிகாரத்தை மேலோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டுச் சிறப்பான இலக்கியம் என்பர். ஆனால், அது இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற ஓர் ஆரியக் கதையே என்பது பெரியாரின் கருத்து. ஆரியம் தலைதூக்கி நம் அரசர்கள் ஆரியத்திற்கு அடிமைகளாய், தாசர்களாய் இருந்த காலத்தில் பகுத்தறிவும் இனவுணர்ச்சியும் இல்லாமல் சித்திரித்ததுதான் சிலப்பதிகாரக் கதை.²

சிலப்பதிகாரக் காலத்திலேயே ஆரியம் தலைதூக்கி யிருந்ததைத் திருமால், இந்திரன், பலதேவன், இயக்கி போன்ற தெய்வங்களால் அறிய இயலும். அரசர்கள் ஆரியக் கோட்பாடுகளுக்கு அடிமைகளாகியிருந்தனர். செங்குட்டுவன் இமயமலை செல்லுமுன் சிவபெரு மானை வணங்கிவிட்டுச் சென்றான்.

**நிலவுக்கதிர் முடிந்த நீளிருஞ் சென்னி
உலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் செவடி
மறந்தேர் வஞ்சி தாலையோது புனைந்து
இறைஞ்சாச் சென்னி இறைஞ்சி வலங்கொண்டு (கால்
கோட்காதை, 54-57)** என்ற சிலப்பதிகாரப் பாடல் செங்குட்டுவன் ஆரியக் கடவுளுக்கு அடிமையாகிப் போனான் என்பதை விளக்குகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் தலைவிதித் தத்துவம், ஆரியச் சிந்தனைகள், தேவையில்லாதபோதும் புராணக் கதை, மகளிர் கொடுமை, கோவலனின் ஆணாதிக்கம், தேவை யில்லாத தெய்வக்கதை, கண்ணகியின் மடத்தனம், பகுத்தறிவில்லாத செயல்கள், தெய்வ அச்சம், ஆரிய ருக்கு அரணாகிய கதை, கோவலனைக் காப்பாற்றாத கவுந்தி, ஆயர்களின் மூடநம்பிக்கை, அறிவுக்குப் புறம் பான அசரீரி, கருணையில்லாத கதாநாயகி, சினத்தி லும் பார்ப்பனர்களுக்குப் பாதுகாப்புப் போன்றவை உள்ளன என நுணுக்கமாகப் பெரியார் ஆய்வு செய் கிறார். கூர்ந்து நோக்கும்போது மெய்மையைப் பொய்மை யிலிருந்து விடுவிக்க முடியும் என்பதை அவர் தெளி வுறுத்துகின்றார். **நான் ஓர் அதிசய மனிதன், நான் மகான் அல்லன், அப்படி, இப்படி கூறுபவன் அல்லன். ஆனால் துணிவு உடையவன். கண்டதை ஆராய்ந்து அறிந்ததை துணிவோடு விளக்குபவன். தன்னலத்திற்காகத் தன்னலத் துடன் பாடுபடுகின்றவர்களும் தன்னல உணர்ச்சியுள்ள வர்களும் மக்கள் வெறுப்புக்குப் பலியாகமாட்டார்கள். ஆனால் நான் கூர்ந்து நோக்கி, ஆராய்ந்து அறிந்ததை மக்கள் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சாது துணிவுடன் உரைப்பதால் மக்களது வெறுப்புதான் கிடைக்கும். பகைமைதான் மிஞ் சும்** என்கின்றார். கூர்ந்து நோக்குதல் அறிவின் அடித் தளமாகவும் ஆய்வின் பிறப்பிடமாகவும் தெளிவின் வடிவாகாலாகவும் சிந்தனையைக் கூர்மைப்படுத்தும் பட் டறையாகவும் இருக்கிறது.

ஆராய்ந்து சுட்டிக்காட்டல்

கூர்ந்து நோக்கி ஆராய்ந்து அறிந்ததை நேராகச் சுட்டிக் காட்டும்போது சிந்தனை பிறக்கும். கூரிய அறிவு படைத் தவர்கள் தாம் கண்டதை, அறிந்ததை நேரடியாகச் சுட்டிக்காட்டி மாற்றத்திற்கு வழிகாட்டுவர். சுட்டிக்காட் டுதல் பகுத்தறிவாலும், ஆய்வாலும், ஆழ்ந்த சிந்தனை யாலும் மறக்கவியலாத அனுபவத்தாலும் வருகின்றது. சுட்டிக்காட்டுதல் தெளிவின் வெளிப்பாடாகும். சுட்டிக் காட்டுவதால் குழப்பத்தைப் போக்கி, நேரத்தைச் சேமித்து, அழிவைத் தடுத்து, மூடநம்பிக்கையைத் தவிர்த்து, பயனுள்ள, நேர்மையான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். சுட்டிக்காட்டுவது தெளிவாக இலக்கு நோக்கிச் செயல்படப் பயன்படுகிறது. எதிரி யின் இலக்கை, நன்மையை, தீமையை, ஆக்கத்தை, அழிவை, வளத்தை, வறுமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதால் வாழ்க்கை வளமாக வாழ முடியும். சுட்டிக்காட்டுதல்

நேர்மையிலும் உண்மையிலும் வெளிப்படுகிறது. சீரிய சிந்தனைவாதி சரியான வழியைச் சுட்டிக்காட்டி, ஒளி மயமான எதிர்காலம் நோக்கி வழிநடத்திச் செல்வார்.

துவைக்க ஒரு சாதி, செருப்பு தைக்க ஒரு சாதி, கூட்ட ஒரு சாதி, மயிர் நீக்க ஒரு சாதி, பிணம் புதைக்க ஒரு சாதி என்பதுபோலச் சமைக்கப் பெண் சாதியை சனாதன வர்ணாசிரம மதம் உற்பத்தி செய்து வைத்திருக்கிறது. சமையலறையை பெண்களின் தலை எழுத்தில் வைத்திருக்கிறது. பெண்கள் பொது வாழ்க் கைக்கு வரவோ, கல்வியறிவு பெறவோ, சுதந்திரத் தன்மை பெறவோ முடியாமல் சமையல் அறையில் கட்டிப்போடப்பட்டுள்ளனர். தனிச் சமையலறையை அகற்றி, கூட்டுச் சமையல் முறையை அறிமுகப்படுத்தி னார். ஏழை பணக்காரன் இல்லாத பொதுவுடைமை போலச் சமைப்பவன் சாப்பிடுகிறவன் என்ற வேறுபா டில்லாமல் சமத்துவத்தை வீட்டில் கடைப்பிடிக்க வேண் டுமென்று சுட்டிக்காட்டினார். ஆண் பெண் சமத் துவத்தை நிலைநிறுத்த வலியுறுத்துகின்றார்.

சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பகுத்தறிவு அவரவர் துணியை அடிப்படையாக கொண்டது. அதனால் இராகு காலத்தில் திருமணம் செய்வது, பார்ப்பானை யும் அவனது தாய்மொழியான சமசுகிருதத்தையும் விலக்கி வைத்துவிட்டு, தமிழில் மன்றாட்டு சொல்லி, தாலிகட்டாமல் மோதிரங்களை மாற்றிக்கொள்ளத் துணிவு வேண்டுமென்று சுட்டுகிறார். சுயமரியாதைத் திருமணம் பகுத்தறிவின் பயனாக வெளிவருகிறது. பாம்பும் பார்ப்பானும் வந்தால் முதலில் பார்ப்பானை அடி என்று சுட்டுகின்றார். ஏனென்றால் பாம்பிற்குப் பல்லில் மட்டும்தான் நஞ்சு இருக்கும். ஆனால் பார்ப் பானுக்கு உடம்பு முழுதும் நஞ்சு இருக்கும் என்கி றார். அதுபோல் சமயத்தையும் கடவுளையும் அழித் தால்தான் சாதியை ஒழிக்க முடியும் என்கின்றார்.

இயக்கமாதல்

மாற்றமுள்ள சிந்தனை படைத்தவர்கள் தமது சிந் தனைகளை இயக்கமாகக் கட்டமைக்க வேண்டும். தனிநபர் சிந்தனையாக இருந்தால் நீண்ட நாள் பல னையும் மாற்றத்தையும் வாழ்வையும் தராது. தனிநபர் சிந்தனை குழுச்சிந்தனையாக மாற்றப்படும்போது ஆக்கபூர்வமான மாற்றமும் வாழ்வும் கிடைக்கும். இயக்கச் சிந்தனையில்தான் எல்லா மக்களும் சம உரிமையில் பங்கேற்க முடியும்; மக்களாட்சிச் சிந் தனை பிறக்கும். தனிநபர் சிந்தனையில் சமத்துவம், நயன், உரிமை, பங்கேற்பு, ஈடுபாடு, பொதுநலம் போன்ற மக்களாட்சிக் கூறுகள் உயிர் வாழும். இயக் கச் சிந்தனையில் தொடர் செயல்பாட்டுச் சிந்தனை கள் தோன்றும். சிந்தனை மக்களை ஒருங்கிணைக்க வல்லதாக இருக்க வேண்டும். சிந்தனை/பகுத்தறிவு மக்களைப்பிரிக்காமல் சேர்க்கும் தன்மை படைத்தாக இருக்கிறது. அப்போதுதான் இயக்கங்கள் உருவாகும். இயக்கச் சிந்தனையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க லாம். ஆனால் போட்டி மனப்பான்மை, பகைமை, வெறுப்புணர்வு கூடாது. பெரியாரின் இயக்கச் சிந்தனை யில் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. ஆனால் இயக்

கங்களைக்கட்டியெழுப்பியது. கருத்து வேறுபாடு சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் மெய்யறிவுத் தேடலுக்கும் வளமான வழிக்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. இயக்கச் சிந்தனை ஒருங்கிணைக்கும் ஆற்றலுடையது. உயிர்த் துடிப்பு மிக்கது, சாதிக்கும் சக்தி கொண்டது.

பெரியாரின் சிந்தனையில் இயக்கக் கூறு அல்லது குழுமனப்பான்மை உள்ளது. அவர் நான் என்ற சொல்லை விளக்கும்போது இந்த இயக்கத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறார். தன்னை அறிந்தவனே கடவுளை அறிந்தவனாக இருக்கிறான் என்றும் தன்னைத் தானே அறிந்திருந்தால் கடவுளை அறியவேண்டியதில்லை என்றும், தன்னை அறிந்தவனே ஞானி என்றும் கூறுவர். இதில் ஒரு மனிதன் தன்னை நான் என்று கூறுகிறான். நான் என்பது தனிநபர் அல்லன். பல கூட்டுப் பொருள்களால் சேர்ந்திருக்கும் வடிவத்தையே பெரிதும் குறிக்கும் சொல்லாக உள்ளது. உலகத்தில் பெயரும் உருவமும் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் ஒருவிதச் சேர்க்கையே ஆகும். அதனால் நான் என்பது பல உறுப்புகளின் கூட்டுச்சேர்க்கை ஆகும். அதனால்தான் நாம் என்கிறோம். நாம்/நாங்கள் என்பது ஒரு குழுத்தன்மையையும் ஓர் இயக்கத் தன்மையையும் குறிக்கிறது.⁴ இயக்கக்கூறுதான் இயற்கையின் விதியாக இருக்கிறது. அதனால் தனது சிந்தனையை இயக்க மாக மாற்றினார். அவர் தனிநபர் அல்லர். ஓர் இயக்கமாக இருக்கிறார். அதுபோல அவரது சிந்தனையும் இயக்கமாக உருவாக்கப்பட்டால்தான் செயல்பாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும். சிந்தனை தனிநபர் சார்ந்ததல்ல. மாறாக, சமுதாயம் அல்லது இயக்கம் சார்ந்தது. அதனால்தான் தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டும். சிந்திப்பவன் பொதுநலவாதியாகவும் சமுதாய அக்கறை உள்ளவனாகவும் செயல்படுவதை எவராலும் தவிர்க்க முடியாது என்பதைப் பெரியார் தெளிவுபடவிளக்குகிறார். வாழ்ந்தும் காட்டியுள்ளார். தனது சிந்தனையையும் கருத்தியலையும்

இயக்கமாகக் கட்டமைத்துச் செயல்பட்டவரே பெரியார்.

முடிவுரை

தமிழகத்தில் பல அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. திராவிட இனமும் முன்னரே பெரும் வழி வகுத்தார். பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் ஓர் தந்தையாக நின்று செயல்பட்டு அவர்களை முன்னேற்றிக் காட்டினார். எனவே 1938-இல் நடந்த பெண்கள் மாநாட்டில் பெரியாருக்குப் பெரியார் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

பெரியாரின் 95 ஆண்டு பணிகள் தமிழகத்தின் அரசியல் போக்கை மாற்றியது. ஆதிக்க வர்க்கத்தின் ஆட்சியிலிருந்து எளிய மக்களும் அரசியல் பேசலாம், அரசியலில் நுழையலாம், நமக்கான திட்டங்களை நாமே தீட்டலாம். நமக்கான சட்டங்களை நாமே போடலாம் என்ற நிலை உருவாகி ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்த தந்தை பெரியாரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்ட அண்ணா தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் ஆகிறார். அண்ணா வழியில் கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர், நெடுஞ்செழியன், ஈ.வி.கே.சம்பத், அன்பழகன் உள்ளிட்ட ஏராளமான திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் தமிழகத்தில் உருவானார்கள். இதற்குப் பெரியார் என்ற அந்த மாபெரும் ஆளுமையே காரணம் எனலாம்.

பார்வை நூல்கள்

எம்.ஆர்.ரகுநாதன், பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார், 2009, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.

அமுதா, பெரியாரும் பெண்களும், பெரியார், திராவிடம், இந்துத்துவம், தொகு. சகாயராஜ், 2017, (திண்டுக்கல்: வைகறை பதிப்பகம்)

தொ.பரமசிவன், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பார்ப்பணியத் தாக்கம், பெரியார், திராவிடம், இந்துத்துவம், தொகு. சகாயராஜ், 2006, (திண்டுக்கல்: வைகறை பதிப்பகம்)

இரா.மணியன், பெரியாரின் இலக்கியச் சிந்தனைகள் தி.ஆ. 2037, (சென்னை: புரட்சிப்பாதைப் பதிப்பகம்)

(28ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

றாக உள்ளது. தம் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையையும் தொழிலையும், காட்டை நம்பி வாழ்ந்த வாழ்க்கையையும் இழந்து தமிழகத்தில் முன்னேறவும் வழியில்லாத நிலையில் தமிழ்நாட்டு லம்பாடி மக்களின் வாழ்க்கை தேக்க நிலையிலேயே இருக்கிறது.

கர்நாடகத்தில் நாற்பது லட்சம் பேரும் ஆந்திராவில் ஐம் பது லட்சம் பேரும் இருக்கிறதால் குறைந்தபட்சம் ஒட்டுக் காகவது அவங்க கோரிக்கையை நிறைவேற்றறாங்க. ஆனா, இங்க தமிழ்நாட்டுல நாங்க குறைவான ஆளுங்க தான். அதிலேயும் ஒரே இடமாலில்லாம பரவலா இருக்கோம். அதனால் நாங்க யாருக்கும் முக்கியமா படல எங்க பொழப்பும இப்படியே வீணாகிட்டு இருக்கு கூலி வேலைகளும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறதில்ல என்று வேதனையுடன் கூறுகிறார் மதுநாயக் (தகவலாளி வயது 55)

முடிவுரை

ஒடுக்கப்பட்ட ஒதுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச் சூழலிருந்து

சமூகத்தோடு கலந்து முன்னேறி அடுத்த கட்டத்திற்குச் செல்லவும் தடைகளை எதிர்கொள்ளவும் லம்பாடி மக்களுக்கு ஊன்கோலாக இருப்பது இடஒதுக்கீடு ஒன்றுதான். ஆனால் அந்த இடஒதுக்கீட்டின் பலனைப் பெற முடியாததால் இன்றளவும் அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவுமே வாழ்கின்றனர்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. எட்கர் தர்ஸ்டன், தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், முதற்பதிப்பு 1978.

2. கா.கோவிந்தன், பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை, எழிலகம் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1965.

3. திருவண்ணாமலை, தர்மபுரி மாவட்டம் சார்ந்த லம்பாடிப் பழங்குடியினரிடமிருந்து கள ஆய்வின்போது பெறப்பட்ட தகவல்கள் ஆய்வுக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தகவலாளிகள்: 1.மதுநாயக், வயது 55, பெரிய தண்டா, திருவண்ணாமலை மாவட்டம். 2.சுப்பன், வயது 57, பரிசப்பட்ட தண்டா, தர்மபுரி மாவட்டம்.

சங்க காலக் குறிஞ்சித் திணை மக்களின் வாழ்வியல் செய்திகள்

சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர், ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, ஈரோடு 638 009

முனைவர் மு. கவிதா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, ஈரோடு 638 009

முன்னுரை

சங்கத் தமிழரின் வாழ்வையும் வளத்தையும் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அவ்வகையில், குறிஞ்சி நிலம் குறித்த செய்திகள், அந்நில மக்களின் தெய்வ வழிபாடு, தொழில்கள், உணவுமுறைகள், பொழுதுபோக்கு, பிற உயிரினங்கள் நிலை போன்ற செய்திகள் ஆகியவை சங்க காலக் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள்வழி இக்கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

அகத்திணைகள்

தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் அகத்திணைகளை ஏழாகப் பகுத்துரைக்கின்றது.

கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப

அதாவது, கைக்கிளை (ஒருதலைக்காதல்), முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை (பொருந்தாக் காமம்) என்பனவாகும். இவற்றுள் எனும் கைக்கிளை, பெருந்திணை தவிர்த்த, பிற ஐந்திணைகளும், காளை ஒருவனுக்கும் கன்னி ஒருத்திக்கும் இடையே முகிழ்ந்து வளரும் காதல் அன்பைப் பற்றிப் பாடும் திணைகள் ஆகும். இவ்வெந்து திணைகளைப் பாடும் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் தலைவன் தலைவி உள்ளத்தே நிகழும் நினைவுப் போராட்டங்களைத் தம் நெஞ்சுக்குக் கூறுவதாக அமையினும் நெருங்கிய தோழி, செவிலி, பாணன், பாங்கி ஆகியோரிடம் தம் உள்ளம் திறந்து உரைப்பனவாகவே விளங்குகின்றன. இவ் ஐவகைத் திணைகளின் -ஐந்து நிலங்களின் தன்மையை ஒட்டியனவாக அந்நிலங்களில் வாழும் மக்களின், பிற உயிரினங்களின் நிலையை முதல், கரு, உரிப்பெருட்கள் விளக்குகின்றன. இதுவே சங்க அகத்திணைப் பாடல்களின் மரபாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள்

சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில் மொத்தம் 2351 பாடல்கள் உண்டு. இவற்றுள் அக நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய எட்டுத்தொகை நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டுள் குறிஞ்சிப்பாட்டும் குறிஞ்சித்திணை பற்றியவை. நற்றிணையில் 132, குறுந்தொகையில் 147, ஐங்குறுநூறில் 100, கலித்தொகையில் 29, அகநானூற்றில் 80 பாடல்களும் குறிஞ்சித்திணையில் அமைந்தவை. பத்துப்பாட்டுள் குறிஞ்சிப்பாட்டு இத்திணையினது. இவ்வகையில் சங்க இலக்கியப் பாடல்களுள் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் மொத்தம் 489 உள்ளன. இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் கபிலரால் பாடப்பட்டனவாகும். கபிலர் சங்க இலக்கியங்களில் மொத்தம் 197 பாடல்கள் பாடியுள்ளதாக அறியப்படுகிறது.²

குறிஞ்சித்திணை - முதல், உரிப்பொருள்

குறிஞ்சியாவது மலையும் மலை சார்ந்த இடங்களிலும் இயற்கை அழகும் வளங்களும் நிறைந்தனவாக அமைந்திருக்கும். மலைப்பகுதிகளிலே குறிஞ்சி மலர் சிறந்து காணப்பெற்றதால் அந்நில மக்கள் அம்மலரை விரும்பி அணிந்ததாலும் குறிஞ்சி நிலமக்கள் எனப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். மேற்கண்ட நிலத்தில் தனித்து வேட்டைமேல் செல்லும் இளைஞனும் திணைப்புணம் காத்து நிற்கும் கன்னியும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதலுற்று ஒன்றுபடுவதற்கு மேற்கண்ட பொழுதுகள் நிலைக்களமாகிறது. இதனால் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சி நிலத்தின் ஒழுக்கம் அல்லது உரிப்பொருள் என்றழைக்கப்படுகிறது. குறிஞ்சி நிலத்தில் காதல் வாழ்க்கைக்கு சான்று பகர்வதாக கீழ்க்கண்ட குறுந்தொகைப் பாடல் விளங்குகிறது.

யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ?

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளீர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல் நீர்போல

அன்புடைய நெஞ்சம் கலந்தனவே¹

இப்பாடல் தூய அன்பினரான இருவரின் உள்ளப் பாங்கினை எடுத்துரைக்கிறது.

கருப்பொருள்

கருப்பொருள் என்பது அந்தந்தத் திணைக்குரியனவாகவும் அவற்றின்கண் உள்ளனவாகவும் விளங்குவன. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

**தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ**
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிபீ⁴ எனக் குறிப்
பிடுகின்றார். பொதுவாக, தெய்வம், மக்கள், உணவு,
விலங்கு முதலான பதினான்கு கூறுகளும் மக்கள்
வாழும் நிலத்தில் கருக்கொண்டுள்ளன. இக்கருப்
பொருட்கள் அனைத்தும் அவ்வவ் நிலத்தில் வாழும்
மக்களின் வாழ்வியலை வரையறுக்கின்றன.

குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியல்

குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாக முருகப் பெருமான். இவர்
மலைமேலுள்ள கடவுளாகவும் தமிழகத்தின் பழமை
யான கடவுளாகவும் போற்றப்படுகிறார். இந்நிலத்தின்
ஊர் சிறுகுடி எனப்படுகிறது. மாங்கனிகள், நெல்லிக்
காய்கள், பலாக்கனிகள் மலிந்த, நிமிர்ந்து உயர்ந்த
மூங்கில் கோல்கள் வளர்ந்துள்ள சோலைகளையுடையது
குறிஞ்சி நிலம்.

**குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்த பல திறத்
தினர் சுட்டப்படுகின்றனர். கானகநாடன், புனவன்,
சேணோன், கானவன், இளையர் அல்லது வீளையர், மறவர்,
மலையன், வெற்பன், குறவன் போன்ற பல பெயர்களால்
குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பெண்
தலைமகள் கொடிச்சி⁵ குறமகள் அல்லது குறத்தி என்று
குறிக்கப்பட்டுள்ளன.**

குறிஞ்சி நிலத்தின் நீர்நிலைகள் சுனைநீரும் அருவி
நீரும் ஆகும். அருவிகள் வேனிற் காலத்தில் வறண்டு
விடும். குறிஞ்சிப் பூக்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு
ஒரு முறை பூக்கும். காந்தள், இந்நிலத்தின் முதன்மைப்
பூவாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் தேனெடுத்தல்,
கிழங்கு பறித்தல், வெறியாடல் போன்ற தொழில்கள்
செய்துவந்தனர். இது மலைப்பகுதி என்பதால் பறவை
களாக, கிளி, மயில் விளங்குகின்றன. விலங்குகளாக,
புலி, யானை, சிங்கம், கரடி காணப்படுகின்றன. இங்கு
முக்கிய உணவுப் பொருட்கள் மலைநெல், மூங்கில்நெல்,
தினைகள் ஆகும்.

உணவு, உடை, அணிகலன்கள்

குறிஞ்சி நில மக்கள் அங்கு விளையும் திணையையும்
தேனையும் அவரையையும் பலாப்பழத்தையும்
உணவாக உண்டுவந்துள்ளனர். கிழங்கு வகைகளையும்
மாமிச உணவையும் உண்டுவந்துள்ளனர். இந்நிலப்
பெண்கள் தழைகளையே ஆடையாக அணிந்துள்ளனர்.
அவர்கள் இடையில் ஆடை அணிந்திருந்ததைக்
கீழ்க்கண்ட குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

**தழையணி அல்குல் தாங்கல் செல்லா
நுழைசிறு நுசப்பிற் கெவ்வமாக்⁶**

அதிலும் அசோக மரத்தின் பெரிய தழைகளையே
ஆடையாக அணிந்திருந்தனர் என்பதை,

**அஞ்சிலோதி அசையியள் கொடிச்சி
திருந்திழை அல்குற்குப் பெருந்தழை உதவிச்
செயலை முழுமுதல் ஒழிய அயல**

பெண்கள் தமது மார்பில் விளா, புக்கு ஆகியவற்
றின் இளந்தளிர்களை அப்பியிருந்ததைச் சங்க இலக்
கியங்களில் காணமுடிகிறது. பெண்கள் தமது கைகளில்

சங்கினை அறுத்து வரிசையாக வளையல்கள் அணிந்
தும் தம் புதல்வர் கழுத்தில் புலிப்பல்லாகிய தாலியை
அணிவித்தும் இருந்துள்ளனர்.

தெய்வ வழிபாடு

சேயோன் மேய மைவரை உலகம்⁷ என்று தொல்காப்
பியர் குறிப்பிடுகிறார். குன்று இருக்குமிடமெல்லாம்
குமரன் இருக்கும் இடம் என்பதால் இக்குறிஞ்சி நில
மக்கள் முருகனை வணங்கிவந்ததைச் சங்க இலக்கி
யங்கள் காட்டுகின்றன. பெருந்தெய்வ வழிபாடாகிய
முருக வழிபாடு இந்நிலத்தில் தொன்றுதொட்டு இருந்
துள்ளது. சூர் பேமுதிர் கடவுள், நெடுவேள், வேலன்,
முருகு, சேய் போன்ற பல பெயர்களில் முருகன் குறிக்கப்
பட்டுள்ளதைக் குறிஞ்சிப் பாடல்களில் காணலாம்.

குரவைக் கூத்து

முருகன் அசுரர்களைக் குத்திக் கொன்றதால் குருதி
பாய்ந்த சிவந்த திரண்ட அம்புடையவன். வீர வளை
யலை உடையவன். கரிய கொம்புகளில் பூத்து விளங்
கும் குறிஞ்சிப்பூக்கள் கொண்ட மலைகளில் உறைப
வன். இத்தகு முருகனுக்கு அவன் திருவுளம் மகிழும்படி
குரவைக் கூத்தாடியுள்ளனர். இக்கூத்தில் முருகவேளின்
இளமையும் அழகும் வீரமும் சிறப்பான முறையில்
பேசப்படுகின்றன. வெறியாடுபவனாகிய வேலன் மூலம்
தெய்வம் வெளிப்படும் எனும் உறுதியான நம்பிக்கை
யில் வெறியாட்டம் நிகழ்த்தியதை,

**வேலன் புனைத்த வெறிஅயர் களம்தொறும்
செந்நெல் வான் பொரி சிதறி அன்ன⁸**

என்கிறது குறுந்தொகை. வேலன் வேடம் புனைந்
தோன் வெறியாட்டயர்கின்ற விழாக்கள் நடைபெறும்
இடங்களில் வழிபாடு செய்து பலி தூவியதால் செந்
நெல்லின் வெண்பொரி சிதறிக்கிடப்பதைப்போல் என
உவமை கூறப்படுதிலிருந்து மலையில் விளைகின்ற
செந்நெல், வெண்நெல் இவற்றால் பொரி செய்து வேல
னுக்குப் பலி தூவி வழிபாடு செய்ததை அறியலாம்.

குறிஞ்சிக்கலியில் குரவைப்பாட்டு, வள்ளைப் பாட்டு

வள்ளைப்பாடல்கள், தொன்மம் அல்லது புராணக்
கதை, பேச்சு வழக்குகள், பல்வேறு ஓசை அமைப்பு
கள் என்று பல சான்றுகள் நாட்டார் வழக்காறுகளாக
இடம்பெற்றுள்ளன. கலித்தொகைப் பாடல்கள் யாவும்
ஓரங்க நாடகமாக அமைந்திருப்பது சிறப்பு. அத்தகு
நாடகப் பாடல்களுக்குள் நாடக உத்திகளுக்கு வழி
கோலுகின்றது. குறிஞ்சிக்கலியின் முதல் பாடலும்
இறுதிப்பாடலும் (37, 65) இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்
காட்டுகளாகும்.

உயிர்ப்பலி இடுதல்

சமய உணர்ச்சி பெற உரிய பழக்க வழக்கங்களுடன்
பலியிடுவதால் நன்மை விளையும் எனக் கருதி மந்திரச்
சடங்குகள் செய்தல் பண்டு இனக்குழு மக்களின் சமய
வழிபாட்டில் முக்கிய கூறாகும். குறிஞ்சி நில மக்களும்
தெய்வத்திற்கு ஏதாவது ஒன்று வழங்கினால் தமக்கு
நன்மை விளையும் என நம்பினர். சிறிய ஆட்டுக்குட்
டியை அறுத்துச் சோறாக்கி முருகனுக்குப் பலியாக
இட்டுள்ளனர்.

(தொடர்ச்சி: பக். 36)

மு. மேத்தாவின் கவிதைகளும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சனைகளும்

முனைவர் வை. இரமேஷ்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு 637 205

முன்னுரை

இன்று உலகெங்கும் தமிழர்கள் பரவி வாழ்ந்துகொண்டுள்ளனர். இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள இனப்பிரச்சனையை ஒட்டுமொத்தத் தமிழினத்தின் பிரச்சனையாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தமிழகத்தில் அவ்வுணர்ச்சி உள்ளுணர்வாக இருந்தாலும் அரசியல் காரணங்களுக்காக வெளிப்படுத்த இயலாமல் உள்ளனர் என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் தமிழ்க் கவிஞர்களிடத்திலும் தமிழின உணர்வாளர்களிடத்திலும் காலந்தோறும் அவ்வுணர்ச்சி கனன்று கொண்டிருப்பதைப் படைப்புகள்வழி அறியமுடிகிறது. இந்த வரிசையில் மேத்தா ஈழத்தமிழர்தம் சிக்கல்களைத் தமது கவிதைகளில் ஆராய்கிறார். அவற்றை வெளிப்படுத்தவும் செய்கிறார்.

இலங்கையில் தேசிய இனப்பிரச்சனை காரணமாகப் போரும், போராட்டச் சூழலும், இன முரண்பாடும், பேரின வாத ஒடுக்குமுறையும் அவரது படைப்பின் அடிப்படையாகும். இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது தமிழர்கள்தாம். கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த காடாக இருந்த இலங்கையைத் தமது முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் நாடாக மாற்றிய தமிழர்களை வேரோடு அழிக்க நினைக்கும் கொழும்பின் ஒடுக்குமுறையைத் தமது கவிதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

உண்மையில்-அது

கொழும்பு அல்ல. . .

கொழும்பு

உழைப்பால் இலங்கையை

உருவாக்கிய தமிழர்களைச்

சுவடே இல்லாமல்

சுட்டெரிக்க நினைக்கிற

கொழும்பு¹ என்று சிங்களர்களுக்கு எதிராகப் புரட்சியை விதைக்கிறார். அதாவது உழைப்புச் சுரண்டலின் உச்ச கட்டமாக, மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்தும் அவலம், மானிடத்தில்தான் நிகழ்ந்து. உழைத்த வர்க்கத்தினருக்கு உரிய மதிப்போ, பொருளோ தராது அவரது உழைப்பில் சுகம் தேடுகின்றனர். உழைத்த தமிழர்கள் உரிமைக்காகப் போராடினால் கொலைவெறித் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, அதற்கு அதிகார வர்க்கமும் துணைபோவதால் இவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் மட்டுமன்றி உரிமைகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. ஈழத்தமிழ் மக்களுக்குரிய மதிப்பும், பாதுகாப்பும், உரிமையும் வழங்க வேண்டியது தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கடமையாகிறது. அவர்கள் ஒடுக்கப்படுவதின்றும் காக்கப்படுவதன் அவசியத்தைக் கவிஞர்,

கடையடைப்பு நடத்துகிற

நேரமல்ல

கடை அடைத்தால்

நம்முடைய

உள்ளூர் மக்களுக்கே

உபத்தரவம்

கடையடைப்பு நடத்துகிற

நேரமல்ல-இது

படையடைப்பு நடத்துகிற

நேரம்!

இலங்கையின் ஆளுகைக்குட்பட்டு, சிங்களவர்தம் அராஜகப்போக்கினை எதிர்க்க வலுவின்றி, வழியின்றித் தவிக்கும் இத்தகையோரின் வாழ்வுமிகக் கொடுமையானது. இதனைக் கண்டும் காணாதிருக்கும் சமூகம் ஒரு குருட்டுச் சமூகமே. சூனியம் ஓர் இனத்தைச் சூழ்வதும் அதன் சொந்தங்கள் சும்மா இருப்பதுமான சூழல் உலகில் வேறு இனத்தில் நடக்காத ஒன்றாகும். நாய்காலி யுத்தத்தில் தமிழகம் மும்முரமாகிவிட்டது. ஆனால், ஈழ மக்கள் வாழ்வாதாரத்தில் கோட்டைவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஈழ மக்கள் இலங்கையில் உயிர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தமிழகத்தில் கடையடைப்பு, போராட்டம் நடத்தினால் அங்கு ஒரு பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. மேலும், கடையடைப்புக்குப் பதில் இலங்கைமீது படையெடுப்பு நடத்துங்கள் என்கிறார்.

கடலில் மிதப்பதுபோல் காட்சியளிக்கும் இலங்கைத் தீவில் வாழும் தமிழர்கள் உண்மையிலேயே கண்ணீர்க் கடலில் மிதந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என அறிந்து இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களின் துயரம் பற்றி மனம் நொந்து தம் கவிதையில்,

தண்ணீர் குடம்போல்
தனித்துக் காட்சிதரும்
சின்னஞ் சிறிய சிங்களத்தில்
தமிழர்களின்

கண்ணீர் குடமன்றோ

கவிழ்க்கப்பட்டு விட்டது³ என்று கடல்கடந்து சென்ற மக்கள்நிலை இன்னும் மோசமாகவே உள்ளது என்று தமது கவிதை மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

மு.திருச்செல்வமும் இலங்கைத் தமிழர் இன்னல்கட்கு அந்நாட்டு அரசும் உடந்தையாக உள்ளதை, தமிழரின் வாழ்விடங்களிலும் நிலப்பகுதிகளிலும் சிங்கள மக்களை வலிந்து குடியேற்றியது இலங்கை அரசு. வடக்கு மாகாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் இந்தக் குடியேற்றங்கள் நடைபெற்றன. ஆட்சிப்பொறுப்பு சிங்கள வரின் கையில் இருந்தது. குடியேற்றத்துக்கு எதிராக அரசியலமைப்பில் தமிழர்கட்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படவில்லை. தமிழர்களின் நிலங்கள் குடியேற்றத்தினால் பறிக்கப்பட்டன. இதற்கு ஆட்சி உடந்தையாக இருந்தது⁴ என்று குறிப்பிடுகிறார். மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு முடிவுகட்ட வேண்டியவர்கள், மக்களையே முடித்து விடத்துணிந்துவிட்டதுதான் ஈழத் தமிழர்களின் அவல நிலைக்கு அடிப்படை. அதாவது இந்திய அரசின் உதவிவுடன் நிறைவேற்றப்பட்ட அனைத்து வகை மக்களுக்கும் பயனளிக்கும் 13ஆவது சட்டத்திருத்தத்தை உடனடியாக சிங்கள அரசு செயல்படுத்துதல் ஒன்றே நிரந்தரத் தீர்வாக அமையும் எனலாம்.

உலக மக்கள் ஒருநாள் இறப்பார்கள் என்பது உலக நியதி இயற்கைக்கு மாறாக இலங்கையில் தமிழரின் இனப் படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு ஆதங்கப்படுகிறார்.

சமுதாய வீதியிலோ
ஆதாரமில்லாத
அவல வாழ்க்கையின்
சேதாரங்களெல்லாம்
இயற்கையானவை!
பந்தயத் திடல்களில்
எப்போதாவதுதான்
விபத்து ஏற்படுகிறது
இங்கேயோ பலருக்கு
வாழ்க்கையே விபத்தாய்
வழங்கப்படுகிறது.

மக்கள் ஒரு காலம் துன்பமுற்றால் மற்றொரு காலம் இன்பமாக வாழ்வதுண்டு. ஆனால் இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்கு என்றைக்குமே விடிவுகாலம் இல்லையோ என்று எண்ணத்தக்க வகையில் அவர்கள் காலமெல்லாம் கண்ணீர் சிந்தி வாடுகிறார்கள் என்பது மேத்தாவின் கவிதைவழி ஆராய முடிகிறது.

கடல்கடந்து சென்று திரவியத்தையும் அரிய கல்விச் செல்வங்களையும் நம் நாட்டில் கொண்டு வந்து சேருங்கள் என்றனர் நம் முன்னோர். அவர்களின் வாக்கிற்கிணங்கத் தேடிக்கொண்டிருப்பது தமிழர்தம் உயிரற்ற உடல்களை என்பதை,

ஆனால் ஒரு திருத்தம்.
இப்போதும்
திரைக்கடலோடித்

தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். . .
திரவியத்தை அல்லதள்ளாடி
மிதக்கின்ற

தமிழர்களது பிணங்களினை⁵ என்று ஈழக் கொடுமையால் விளைந்த அழிவை எண்ணிக் கவிஞர் வருந்துகிறார். பல்வேறு கவிஞர்களும் ஈழக்கொடுமையைப் பற்றிப் பாடியிருந்தாலும் மேத்தாவினுடைய கவிதை தனித்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகிறது.

ஆனந்தவிகடனும் ஈழமக்களின் வாழ்க்கை நிலையை, கவனமாகக் காலை வையுங்கள். கண்ணிவெடி இருக்கலாம் என்ற வாசகம் ஈழமக்கள் வாழ்க்கையில் இயல்பானது. பாதங்களைப்பார்த்து வையுங்கள், பிணங்கள் தட்டுப் படலாம் என்பதுதான் இன்றைய யதார்த்தம். பிணங்கள் பார்த்துப் பழகிய மனங்கள் இப்போது அழுவதில்லை. கொடுத்து வைத்தவர்கள் சீக்கிரமாகப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்பது ஆறுதல். குண்டுகள் வீசப்படும்போது முதலில் பிணம் விழுகிறது. உயிரோடு பிழைப்பவரின் மனம் அடுத்ததாக விழுகிறது. ஓர் இனம் நடைப்பிணமாக மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது⁶ என்ற செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது. இலங்கையில் உள்ள தமிழ் இன மக்கள் உயிருக்கே உத்தரவாதம் இல்லாமல் கிடந்து துடிக்கிறார்கள். குடியிருக்க வீடில்லை. உணவில்லை. மாற்று டையில்லை. மருந்து இல்லை. உயிர் கொஞ்சம் ஒட்டிக்கொண்டுள்ளது என்பதைத் தவிர சொல்லிக் கொள்ள எதுவுமே இல்லை. அவர்களின் வாழ்க்கை தினம் ஒரு போராட்டத்துடனே கழிகிறது. இன்றைய விடியல் வாழ்வா அல்லது சாவா என்ற நிலையிலேயே நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழர்களின் இத்தகு நிலையை இந்திய அரசியல்வாதிகள் கண்டுகொள்ளாத உணர்வற்ற தன்மையை,

பூந்தோட்டமே
அங்கு
பொசங்கிப் போனபின்
மரங்கள்
இங்கே

மாநாடு போடுகின்றன⁷ என்று இவர்களின் முறையற்ற மாநாட்டினால் மனித உயிர்களைத் திரும்பப் பெற முடியாது எனச் சாடுகிறார். இந்தியா விடுதலையுற்று இவ்வளவு ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்ட பிறகும் வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் இன்னல் இன்னும் நீங்கவில்லை. அன்றியும், இந்தியா விடுதலைபெற்ற பிறகுதான் அயல்நாட்டுத் தமிழர் துயரம் ஒன்றுக்குப் பத்தாக வளர்ந்து அவர்களை வாட்டுகிறது என்பதையும் உணரமுடிகிறது.

மானுட நேயமே எந்த இலக்கியத்திற்கும் உயர்ந்த சிறப்பைத்தரும். கவிஞன் தனது சமகாலத்தில் நிலவுகிற சிறுமைகளைக் கண்டு ஆத்திரப்படுவதற்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களை எண்ணி அழுவதற்கும் இத்தகு மனிதாபிமானமே காரணம். ஈழத்தமிழரின் உடைமையையும் உயிரையும் பறித்து வாழக்கூடிய இழிநிலை எல்லாக் கவிஞர்கட்கும் சினம் விளைவித்துள்ளது.

அங்கே நெருப்பு
அனைந்து போனபின்
நெஞ்சில் நெருப்பு
நீளுகின்றது

என் கவிதை இப்போது
எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. . .
எரிப்பதற்காக!

இப்படிப் பலவாறு மேத்தாவின் சமூகச் சிந்தனைகள் விரிகின்றன. தான் வாழும் காலத்தின் நாட்டுநடப்பில் முழுமையான ஆர்வமுடைய கவிஞன் மட்டுமே இவ்வாறு சிந்திக்க இயலும். சமுதாயச் சிக்கல்கள் பற்றி யெல்லாம் பாடினால் இலக்கியத்தின் தூய்மையும் தரமும் கெட்டுவிடும் என்பதை மேத்தா ஏற்கவில்லை.

கவிஞன்-எழுத்தாளன் என்பவன், சமுதாயத்தின் தாயை நிகர்த்தவன். தாய் பத்தியமிருந்தால்தான் பிள்ளை ஆரோக்கியமாகத் திகழ முடியும். சமுதாயம் வாழ எழுதுகோல் ஏந்துபவனே கவிஞன், எழுத்தாளன் ஆவான்.

மேத்தாவும் சமுதாய நிலையை நன்கு புரிந்துகொண்டவராகவே தமது கவிதைகளில் காட்சியளிக்கிறார். கவிஞர்கள் தாம் வாழுகின்ற காலத்தின் சிக்கல்கள் பற்றிச் சிந்திக்கிறபோதுதான் அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட்டவர்கள் ஆகிறார்கள். கவிஞன் என்பவன் காலத்தை வென்று நிற்கக் கூடியவன் என்பது அவர் கவிதைகளை ஆராய்கையில் வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

**எங்களது கைகளிலே
முயற்சிபெறும்
விதைகள் இருக்கும் வரை
விழ மாட்டோம்!
புதைத்தாலும் நாங்கள்
புதையல்களாய் வெளிப்படுவோம்!
துருப்பிடித்துப் போவோம்
தூங்குகின்ற புயல்கள் யாம்!**¹¹

இவ்வாறு சமுதாயத்திற்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதில் மேத்தா சிறப்புற்று விளங்குவதற்கு அவரது கவிதைகள் சான்று பகர்கின்றன.

வெறும் கற்பனை உலகில் மட்டும் உலவுகின்ற கவிஞர் படைப்புகள் காலத்திற்கு எவ்வகையிலும் துணைபுரிக தில்லை. கண்முன் காணும் சமுதாய எதார்த்தம் சிறந்த கவிஞர்களைத் தாம் வாழ்கிற சூழலையும் புரிந்து

கொண்டு பாடவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்துகிறது; சமூகச் சிக்கல்களைப் பேசவைக்கிறது. மேத்தா அத்தகு சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவர்.

**தீவிரமான சொற்களை
நான்
தேடிக் கொண்டிருந்தபோது
வெளிக்கிடச் சிறையில்
வேட்டை நாய்களால்
குதறப்பட்டன
விடுதலைப்புலிகள்**¹²

இலங்கையில் தமிழர்கள் இன்னலுற்று வாழ்வதை, இனக்கொலைக்கு ஆளாவதை மேத்தா தம் கவிதையில் ஆராய்கிறார். தம் கவிதையில் ஒவ்வொரு கருத்திலும் இலங்கைத் தமிழரின் பாதிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். அழகிய கருத்துகளைச் சேகரிக்கும்போது, தமிழினப் பெண்களின் ஆடை கிழிந்து அலங்கோலப்பட்டதையும், வார்த்தைகளை விதைக்கும்போது பெண்களின் கற்பு சூறையாடப்பட்டதையும், அவர்கள் விதவைகளாய் ஆனதையும் மனம் வெதும்பிக் கூறுகிறார்.

முடிவுரை

இலங்கையில் தமிழினப் படுகொலையும் இனச் சீரழிப்பும் நிகழ்ந்தபோதெல்லாம் மேத்தா கொதித்தெழுந்து பாடியுள்ளார். இந்தக் கொதிப்புணர்வு தமிழருக்கென்றோர் நாடு அமைய வேண்டுமென்ற வேட்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இனவழி நாட்டுணர்வை வளர்த்திருக்கிறது. இதனால் தமிழ்த் தேசிய உணர்வு வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் ஈழம் மலர வேண்டுமென்ற வேட்கை தமிழகக் கவிஞர்களிடம் மிகுதியாக இருப்பதை இதன்வழி அறியலாம்.

பார்வை நூல்கள்

மு.மேத்தா, திருவிழாவில் ஒரு தெருப்பாடகன்.

மு.திருச்செல்வம், ஈழத்தமிழர் இறைமை.

மு.மேத்தா, ஒரு வானம் இரு சிறகு.

நாளிதழ் ஆனந்தவிகடன், நாள் 25.03.09.

கா.மு.ஷெரீப், கவிகாழு ஷெரீப் கவிதைகள், ப. 6.

(33ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

**பல்வேறுருவியர் சில்லவிழ் மடையொடு
சிறுமறி கொன்றிவள் நறுநுதல் நீவி
வணங்கினை கொடுத்தியாயின் அணங்கிய
வின்தோய் மாமலைச் சிலம்பன்
ஒண்தார் அகலமும் உண்ணுமோ பவியே**¹⁰

என்பதால் ஆட்டுக்குட்டியைப் பலி கொடுத்த வேலன் நிலையை உணரலாம். முதல் தினை விளைந்ததும் கடவுளுக்குப் படைத்துள்ளனர். இத்தெய்வம் கடவுண் விதைக்கும் தினையைக் காத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இவ்வழக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

செங்கதிர் பரப்பி உலகத்து இருளை அகற்றி எழுகின்ற ஞாயிற்றைச் சேயோனாக எண்ணி வணங்கிவந்துள்ளனர் குறிஞ்சி நில மக்கள். ஊர் மன்றத்திலுள்ள கடம்பமரத்தில் தெய்வம் உறைவதாக எண்ணி அதனையும் வணங்கியுள்ளனர். தேன், தினை, அவரை,

பலா, கிழங்கு வகைகள் போன்றவற்றை உண்டதையும், தழை ஆடைகளை அணிந்ததையும் காணும்போது குறிஞ்சிநில மக்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்க்கை மேற்கொண்டிருந்தது தெளிவாகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ச.வே.சுப்பிரமணியன்(ப.ஆ.),தொல்.பொருள் அகம்.நூற்.1
2. செ.ரவிசங்கர், தமிழியல் ஆய்வு 2011, ப.317
3. குறுந்தொகை, பா.40
4. ச.வே.சுப்பிரமணியன்(ப.ஆ.),தொல்.பொருள் அகம்.நூற்.18
5. பா.வைடீரியம்மாள், குறுந்தொகை ஆய்வுக்கோவை, ப. 1093.
6. குறுந்தொகை, பா.159
7. குறுந்தொகை, பா.214
8. ச.வே.சுப்பிரமணியன்(ப.ஆ.),தொல்.பொருள், அகம். நூற்.5
9. குறுந்தொகை, பா.58
10. குறுந்தொகை, பா.362

நீதி நூல்களில் இல்லறப் பெண்களின் சிறப்புகள்

ர. திவ்யபாரதி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (BDU2110632779055)
தமிழாய்வுத்துறை, தந்தை ஹேன்ஸ் ரோவர் கல்லூரி, பெரம்பலூர்
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் பி.எஸ். செல்வராணி

உதவிப்பேராசிரியர் & நெறியாளர் (BDU06332000352), தமிழாய்வுத்துறை
தந்தை ஹேன்ஸ் ரோவர் கல்லூரி, பெரம்பலூர் 621 220

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண்களுக்கு மட்டுமே கற்பு உரியது என்றும் அதுவே பெண்களின் நற்குணங்களில் உயரிய பண்பு என்றும் தொல் காப்பியம் கூறுகிறது. திருவள்ளுவரின் கற்புக் கோட்பாடு சமுதாயச் சீர்கேட்டைத் தடுக்கும் வகையில் சமன்மைக் கோட்பாட்டில் அமைந்துள்ளது. சமன் கோட்பாடாகக் கற்பு அமையாத நிலையே சமுதாயச் சீர்கேட்டிற்கு, குறிப்பாக ஆணாதிக்கப் போக்கிற்குக் காரணம். எனவே சமன்மைக் கோட்பாடு தேவை. விருந்து = புதியது. மனிதர்களின் சிறப்பான பண்புகளுள் ஒன்றாகவும் இல்லறப் பெண்கள் போற்றக்கூடிய கடமைகளுள் ஒன்றாகவும் விருந்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பெண்கள் விருந்தினை விருப்பத்தோடு கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அது சிறக்கும். விருந்தினர் என்போர் புதியோர் ஆவர். அவர்களை எதிர்கொள்ளும் மனிதர்களின் செயல்பாடுகளைப் பொறுத்தே மனிதர்களின் மகிழ்ச்சி அமையும். சிறு முகக் குறிப்பும் மிகப்பெரிய விளைவினை ஏற்படுத்தும் ஆற்றலுடையதாகும். இவ்வகையில் நீதி நூல்கள் வெளிப்படுத்தும் இல்லறப் பெண்களின் மாண்புகளை இக்கட்டுரை ஆய்ந்து விளக்குகிறது.

கருச்சொற்கள்: பதிவ்ரதாதர்மம், கற்பென்னும் ஒழுக்கம், நாற்பொருள் ஒழுக்கம்

முன்னுரை

கற்பு என்பது அறம், கற்பின் தலைநின்றல் அறத்தொடு நின்றலாகும் என வரையறை செய்திருந்தால் இறையனார் கூற்று ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் பொருந்துவதாக இருந்திருக்கும். பெண்டிர்க்கு மட்டும் அறவுணர்வு வேண்டும் என்பது சிந்தனைக்குரியது. இது அக்காலத்தில் பொதுவாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறை என்பதற்கு அக்கால நூல்கள் சான்றாகும். பெண்ணை அவளது இயல்பான குணங்களுடன் பார்க்கும் பதிவுகள் முந்தைய இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் இல்லை எனலாம். ஒன்று பத்தினி என்று புகழ்வது அல்லது பரத்தை என்று இகழ்வது அல்லது கடமைகளைக் கட்டாயமாக்கித் திணிப்பது போன்ற கருத்தியல்களை உள்ளடக்கியே பதிவுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. பெண்ணிற்குக் கற்பும் நாணமும் உயிரினும் பெரியது என்பது இலக்கியங்கள் வழிப் புலனாகிறது. இல்லறப் பெண்களின் பல்வேறு மாண்புகளை இனங்கண்டு விளக்குவதாகப் பின்வரும் பகுதிகள் அமைகின்றன.

பெண்களின் மதிப்பு

பெண் அகவாழ்விற்கு உரியவளாகப் பெரும்பாலும் இருந்ததால் அவளது இருப்பும் மதிப்பும் ஆணைச் சார்ந்தே வரையறை செய்யப்பட்டன. மனையுறை மகளிர்க்கு அவ் ஆடவர் உயிரென மதிக்கப்பட்டதைக் காண முடிகிறது. பெண் எப்போதும் தன் நலனைவிடத் தன் கணவன் அல்லது குடும்பத்தின் நலனையே முதன்மையாக எண்ணவேண்டும். பெண் தன்னையும் காத்து, அவள் சார்ந்திருக்கும் பிறரையும் காப்பதே மதிப்பாகக் கருதப்பட்டது; அவளே அடங்கி நடக்கவேண்டும். ஏனெனில் பெண் தவறாக நடக்கவேண்டும் எனத் துணிந்தால் அவளைத் தடுக்க இயலாது என்பதையும் கீழ்க்காணும் குறள் கூறியுள்ளதை,

சிறைகாக்கும் காப்பு எவன்செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை (குறள்-57)

இல்லறப் பெண்களின் தகுதி

தகுதி வாய்ந்த இல்லறத் தலைவியையுடைய இல்லமே நல்லில்லமாகும். தலைவியின் தகுதி என்பது அவள் தலைவனை மதித்து நடக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது என்பதை,

தெய்வம் தொழாஅள் குமுநன் தொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை (குறள் - 55) என்பதால் அறியலாம். சமுதாய தெய்வங்களை அவ்வழியில் தான் வணங்காதவளாகித் தன் கணவனையே தெய்வங்களின் திரண்ட ஒருமை வடிவமாக மனத்துலள் உருவகித்து வணங்கி அவனை அத்தகைய தெய்வமாக்கும் முயற்சியில்முனைபவளாகிய கற்புடைய வாழ்க்கைத்துணைவியானவள், பெய்தால் நல்லது என்று விரும்பும் மக்கள் குறிப்புணர்ந்து காலமும் இடமும் அளவும் அறிந்து பெய்யும் மழை என்று கூறத் தக்கவள் ஆவாள் என்ற கருத்து பெண்ணுக்குச் சிறப்பையும் அவளை மனைவியாகப் பெற்றவனுக்கு மதிப்பையும் பெற்றுத் தருவதாக அமைவதை அறிய முடிகின்றது.

கற்பும் பெண்மையும்

கற்பு-திருமணமான பெண்ணின் ஒழுக்கம் காக்கும் உறுதி, தூய ஒழுக்கம், கற்புடைய பெண்கள் என்பதாக அமை

கிறது. மேலும் கற்பு-கல்வி, கற்பனை, நீதிநெறி, மகளிர் நிறை, மதிலுன்மேடை, மதில், முல்லைக்கொடி, முறைமை விதி என்பதும் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கதாகும். ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் ஒருமையுடைத்தாய் அமைவதே சிறந்த ஒழுக்கமுடைய கற்பு. கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை என்பதாக அமைகின்றது.

பதிவ்ரதாதர்மம், வான்றகுகற்பின் களவுக் கூட்டத்துக்குப் பின் தலைவன் தலைவியை விதிப்படி மணந்து இல்லறம் புரியும் ஒழுக்கம், கல்வி, தியாகம், வேலைப்பாடு, சங்கற்பம், ஆணை, கதி என தமிழ் லெக்சிகன் கூறுகிறது.

கற்பு = கல் + பு; கல் போன்ற உறுதி வேண்டும் என்ற நெறியைக் கற்பிப்பது கற்பு.³ கற்பென்பது திண்மையானதாக இருக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இச்சமூகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்ததை அறியமுடிகின்றது.

பெண்டிர்க்கு அறம் என்பது கற்பு, கற்பின் தலைநிற்றல் அறுத்தோடு நின்றலாகும். அறமும் கற்பும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளதான கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆண்களின் அறம் என்பது செயலாகவும், பெண்ணின் அறமென்பது பாதுகாப்பாகவும் அமைந்துள்ளதை மேற்கண்ட கூற்று உணர்த்துகின்றது. இதில் சரியாக நடப்பதே சமூகத்தில் மதிப்பினைப் பெற்றுத்தரும்.

கற்பு என்பது அறம், கற்பின் தலைநிற்றல் அறுத்தோடு நின்றலாகும் என வரையறை செய்திருந்தால் இறையனாரது கூற்றுஆண், பெண் இருபாலருக்கும் பொருந்துவதாக இருந்திருக்கும். பெண்டிர்க்கு மட்டும் அறவுணர்வு வேண்டும் என்பது சிந்தனைக்குரியது. இது அக்காலத்தில் பொதுவாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதற்கு அக்கால நூல்கள் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் (தொல்.பொருள். 150)

கற்பு பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியதென்றும், காமம் வந்தால் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அப்படி இருக்கவேண்டியது பெண்களின் நற்குணங்கள் என்றும் கூறுகிறது தொல்காப்பியம்.

திருவள்ளுவரின் கற்புக் கோட்பாடு சமுதாயச் சீர்கேட்டைத் தடுக்கும் வகையில் சமன்மைக் கோட்பாட்டில் அமைந்துள்ளது. சமன்மைக் கோட்பாட்டின் தேவையினை, கற்பு சமன் கோட்பாடாக அமையாத நிலையே சமுதாயச் சீர்கேட்டிற்கு, குறிப்பாக ஆணாதிக்கப் போக்கிற்குக் காரணமாக அமைந்துவிட்டது⁴ என்பது உண்மை.

இல்லத்திலிருந்துகொண்டே கற்பைப் பேணாத பெண்களை வசைபாடியுள்ளதை. கணவனுக்குக் கூற்று கற்பு கெடும் மனைவி (நான்மணி 83.4) என்னும் அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. பெண்களை எமன் என்று சொல்வது அக்காலத்து வழக்கு. சான்று:

என்னே கிரேதத் திரேணுணுகையே கூற்றுவனாந்
தன்னேர் திரேதத்திற் சானகியே -பின்புகத்திற்
கூடுந் திரௌபதியே கூற்றாங் கலியுகத்தில்
வடுதொறுங் கூற்றுவனாமே என்பது இராவணனால் கடத்தப்பட்டுப் போருக்குக் காரணமான சீதையையும் மகாபாரதப் போருக்குக் காரணமான திரௌபதியையும்

அழிவுக்குரிய எமனாகக் கூறுவதோடு கற்பில்லாமல் பெண்கள் இருந்தால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த இல்லத்திற்கு எமனாக இருந்து அழிவைத் தருவார்கள் என்பது பெண்ணுக்கு மட்டுமே கற்பு என்பதை வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றது.

பண்புள்ள மனைவி தன் கணவனுக்கு மணிமுடியாவாள், இழிவு வருவிப்பவள் அவனுக்கு எலும்புருக்கி போலிருப்பாள் என்பதும் பெண் ஆணுக்குச் சிறப்புத் தேடித் தருபவளாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தக் காணலாம். இதனைக் கீழேவரும் சான்றுகளும் காட்டுகின்றன.

குடும்பங்கள் ஆக்கப்படுவது பெண்களின் ஞானத்தினால் அழிக்கப்படுவது அவர்களின் மடமையினால்⁵ என்பதும் பெண்ணை அறிவுள்ளவளாகக் காட்டுவதைவிட அவள் ஏற்கெனவே வகுக்கப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகளின்படி வாழவேண்டும் என்பதற்கான சான்றாகத் திகழ்கிறது.

நச்சரிப்பவளும் சிடுசிடுப்பவளுமான மனைவியுடன் வாழ்வதைவிடப் பாலை நிலத்தில் தனியே வாழ்வதே மேல் எனக் கூறப்படுபவை ஆணுக்கு முதன்மை கொடுப்பவையாகும். ஆண் கூறும் சொற்களை அப்படியே ஏற்று நடப்பவளாக உள்ள பெண்ணை மதிக்கப்பட்டதை அக்காலச் சமூகச் சூழல் காட்டுகின்றது. விவிலியத்தின் காலமும் பெரும்பாலான அற இலக்கியங்களின் காலமும் சற்றேறக்குறைய அமைவதையும் எண்ணிப் பார்க்கலாம். அதனாலேயே அவற்றின் பெண் குறித்த கருத்துக்களில் பல்வேறு ஒப்புமைகள் உள்ளன.

கற்பென்னும் ஒழுக்கம்

ஒரு கணப்பொழுதில் நடந்துவிடும் கற்புக்கேடும் மிகப் பெரிய குற்றமாகும். அது பெண்ணுக்குத் தெரியாமல் அல்லது அவளது உணர்வில்லாமல் நடப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லையென்ற அடிப்படையற்ற அறக் கோட்பாட்டை அற இலக்கியங்கள் பின்பற்றியுள்ளதைப் பொதுவான நிலையில் அறியமுடிகின்றது.

வழுக்கெனைத்தும் இல்லாத வாள்வாய்க் கிடந்தும்,
இழுக்கினைத் தாம் பெறுவர்ஆயின் இழுக்கு எனைத்தும்
செய்குறாப் பாணி சிறிதே, அச்சின் மொழியார்
கை உறாப் பாணி பெரிது (நாலடி. 362)

பெண் சிலவாகிய மொழிகளைப் பேசுபவள். வழுக்கு இல்லாமல் வாள்போல் மின்னும் மேனி கொண்டவள் அவள் ஒழுக்கத்தில் வழுக்கி இழுக்கினைப் பெறுவாளாயின் என்ன பயன்? அவள் இழிந்த செயல்களைச் செய்யச் செய்யாத காலம் சிறிதாகவே இருக்கும். அவள் ஒழுக்கம் இல்லாமல் நடந்துகொள்ளும் காலம் பெரிதாகவே (மிகுதியாகவே) இருக்கும் என்பதால் அறியலாம்.

இங்குக் கூறப்பட்ட ஒழுக்கத்தில் வழுக்குதல் என்பது பெண்ணின் உடல் சார்ந்த கற்பில் தவறுதலைக் குறிப்பதாகும். மின்னும் உடலழகால் பெண்ணுக்கு மதிப்பு வருவதில்லை அவள் போற்றும் கற்பு என்னும் ஒழுக்கத்தாலேயே மதிப்பினைப் பெறுவாள் எனக் கூறுவது கற்பு என்னும் ஒழுக்கத்தைப் போற்றியே ஆகவேண்டும் என்பதைக் கடுமையாக வலியுறுத்து

வதை அறியமுடிகின்றது.

கற்பம் நாணமும்

இல்லறத்தில் ஈடுபடும் பெண்களே கற்பு என்னும் உறுதிப்பாட்டைப் பேணுவர் பொருட்பெண்டிருக்கு அத்தகைய உறுதித் திறம் என்பது வாய்க்காமலேயே போய்விடும்; அவர்களுக்கு வெட்கம் என்பது கட்டகத் திலும் இல்லாத நிலையே இருக்கும் என்பதை,

எஞ்ஞான்றும் எம்கணவர் எம்தோள்மேல் சேர்ந்து எழினும்

அஞ்ஞான்று கண்டேம்போல் நானுதுமால், எஞ்ஞான்றும் என்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ, பொருள்நசையால்

பல்மார்பு சேர்ந்து ஒழுகுவார் (நாலடி. 385)

பல மார்புகளைத் தழுவி இன்பத்தை வழங்கும் மகளிர்க்கு பொருளே முதன்மை என்பதைத் தவிர பிற மதிப்புகளுக்கு அவர்கள் முதன்மை கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதால் மதிப்பு என்பதற்கான அளவீடாகக் கற்பு இருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

நாணம் வலியுறுத்தப்படுதல்

பெண்ணுக்கே உரிய மதிப்புமிக்க பண்பாக நாணம் கூறப்பட்டுவருகிறது. பெண், தனக்குப் பெருமை வரும் போதும், ஆணின் அன்பில் திளைக்கும்போதும் நாணம் என்னும் அணிகலனை அணிந்துகொள்ள வேண்டும். அதுவே அவள் மதிப்பை மேன்மையுடையதாக்கும்.

நாணின்றி ஆகாது பெண்மை நயமிரு

ஊணின்றி ஆகா துயிர்வாழ்க்கை - பேணுங்கால்

கைத்தின்றி ஆகா கருமங்கள் காரிகையாய் வித்தின்றிச் சம்பிரதம் இல் (பழமொழி 327)

நாணம் இல்லையேல் பெண்மை எனக் கூறமுடியாது என்பது நாணத்தின் மதிப்பைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

பெண்கள் நாணமுடையவராய் இருந்தனர்

பெண்ணுக்குரிய இலக்கணமாக அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்ற நூற்பொருள் ஒழுக்கம் கூறப்படுகின்றது. அதிலும் நாணமே பெண்ணுக்கான அடிப்படைப் பண்பு என்று கருதப்பட்டுள்ளது. அதில் குறைந்தோர் ஆணைப் போன்றவர் என்று தூற்றப்பட்டுள்ளனர். அழகென்பது உடல் வனப்பில் மட்டுமல்ல, அது வெளிப்படுத்தும் மொழியிலும் அமைந்திருந்ததை அற இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

நிலத்துக்கு அணி என்ப, நெல்லும் கரும்பும்,

குளத்துக்கு அணி என்ப தாமரை, பெண்மை

நலத்துக்கு அணி என்ப, நாணம், தனக்கு அணி தான் செல் உலகத்து அறம் (நான்மணி. 9)

நிலத்திற்கு மதிப்புத் தருவதாக அமைவது நெல்லும் கரும்புமாகும். அதுபோலக் குளத்திற்கு அழகையும் மதிப்பையும் தருவது தாமரை. பெண்மைக்கு அழகையும் மதிப்பையும் தருவது நாணம். அதுபோல அடுத்த உலகத்திற்குச் செல்லத் துணைசெய்வது அறமாகும். பெண்ணுக்கு நாணமே மதிப்பு என்கிறது இப்பாடல்.

உயிருடன் இருத்தலைவிட ஒருவர் இறந்த பின்பும் உலகத்தாரால் எண்ணப்படுபவராக இருத்தலே மதிப்பிற்குரியதாகும்.

குரியதாகும்.

பத்தினி சேவகன் பொத்தில் கடுந்தவசி

பொத்தில் பொருட்டிறத்துச் செவ்வியான் பொத்தின்றி

வைத்தா ரதுவழக்குஞ் சான்றவர் தஞ்செம்மை

செத்தா லறிக சிறந்து (சிறு. 96)

பத்தினியின் பெருமை அவளது இல்லாமைக்குப் பிறகு பேசப்படுவது அவள் வாழ்ந்த காலத்தில் கடைப்பிடித்த மதிப்புமிகு பண்புகளாலேயே என்பது பெறப்படும்.

நாணத்தைவிடக் கற்பே சிறந்தது:

பெண்ணுக்கு பெருமதிப்பினைப் பெற்றுத் தருவதாக நாணம் இருந்துள்ளது. அந்நாணமும் உயிரைவிட மதிப்புமிக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது. அதனையும் தாண்டிய மதிப்பினைப் பெண்ணுக்குப் பெற்றுத் தருவதாகக் கற்பு இருந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியர் காலந் தொட்டு அறியமுடிகின்றது.

உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்

செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று (தொல். களவியல். 22)

பெண்ணின் மதிப்பிற்குக் கற்பு என்னும் ஒழுக்கநெறி பெரிதும் காரணமாக அமைந்துள்ளதை அற இலக்கியங்கள் மிகச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளன.

ஊர் புகழும் கற்புடையவள் சிறந்த இல்லாள்

கற்புடைய பெண்ணையே ஊரார் புகழ்வர். உயர்ந்த பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கும் பெண்ணே சமூகத்தில் மதிக்கப்படுவாள் என்பதை,

நால் ஆறும் ஆறாய், நனி சிறிதாய், எட்டறனும்

மேல் ஆறுமேல் உறை சோரினும், மேலாய்

வல்லாளாய், வாழும் ஊர் தற் புகழும் மாண் கற்பின்

இல்லாள் அமைந்ததே இல் (நாலடி. 383) என்பதன்

மூலமும், கணவனின் விருப்பத்திற்கும், ஊராரின் கட்டுக்கோப்பிற்கும் தக்க வாழ்வதே பெண்ணிற்கு மதிப்பைப் பெற்றுத் தரும் என்பதையும் கீழ்க்காணும் பாடலும் உணர்த்துகிறது:

கட்கு இனியாள், காதலன் காதல் வகை புனைவாள்

உட்கு உடையாள், ஊராண் இயல்பினாள், உட்கி

இடன் அறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்

மடமொழி மாதராள் பெண் (நாலடி. 384)

ஒழுக்கம் குறைந்த கற்பில்லாப் பெண்ணைச் சிறை வைத்தாலும் அவள் திருந்துவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. நாயின் வால் வளைந்திருப்பது இயல்பு. அதனை நிமிர்த்த முயல்பவர்கள் தோல்வியையே அடைவர். அதுபோலவே கற்பில்லாப் பெண்ணின் நிலையும், அவளை மாற்ற நினைக்கும் மற்றவர் நிலையும் மதிப்பினை இழப்பதாக அமைந்துவிடும்.

பெண்ணுக்குக் கூறப்படும் அறிவுரைகள் ஆணுக்கும் சில கூறப்பட்டுள்ளதை, **பெற்றான் அதிர்ப்பின், பிணை அன்னாள்தான் அதிர்க்கும் (நான்மணி.19:1)** என்பதால் அறியலாம். கணவன் ஒழுக்கம் கலங்கும்போது மனைவி அவளது கடமையில் கலங்குவாள் என்பதில் கூறப்படும் அறவுரை இல்லற மதிப்பினை உயர்த்தும் நோக்கில் கூறப்பட்டதாகும்.

(தொடர்ச்சி: பக். 51)

பத்துப்பாட்டில் மருதத்திணை வேளாண் செயல்பாடுகள்

கு. தனலட்சுமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழாய்வுத்துறை, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி 620 017

(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: **முனைவர் அ. கோபிநாத்**

இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, பிஷப் ஹீபர்

கல்லூரி, திருச்சி 620 017 (இணைவு: பாரதிதாசன்

பல்கலைக்கழகம்)

முன்னுரை

நம் நிலப்பரப்பானது ஐந்து மாறுபட்ட தட்ப வெப்பச் சூழல் கொண்டது. இதில் மனிதனின் இன்றியமையாத உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளுள் உணவு முதன்மை பெறுகின்றது. ஆகவேதான் ஆதி மனிதன் வாழ்வாதாரத்தைக் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, இரை தேடி உண்பதிலிருந்து (வேட்டைச் சமூகம்) நம் தமிழ்ச் சமூக வரலாறு தொடங்குகின்றது. இதனடிப்படையில் நம் தமிழர்கள் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல் (குறிஞ்சி), நிரைகளைக் கொண்டு தமது வாழ்வாதாரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளப் போராடுதல் (முல்லை) என்ற நாடோடி வாழ்விலிருந்து தம்மை ஒரு சமூகமாக நிலைநிறுத்திக்கொண்டு, நீரையும் நிலத்தையும் முறையாகப் பயன்படுத்தி, வாழ்வோம்பல் தொடங்கிய நிலப்பரப்பு மருதத்திணை ஆகும். அத்தகை சீர்மை மிக்க மருதத்திணை வேளாண் செயல்பாடுகளைப் (உழவுத்தொழில்) பத்துப்பாட்டுப் பாடலடிகள் கொண்டு எடுத்தியம்பும் நோக்கில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இலக்கணச் சான்று

மருதத்திணை வேளாண் செயல்பாடுகளை எடுத்துரைப்பதற்கு முன்பாக, அந்நிலத்தின் தகவலமைப்பு, வேளாண் மாந்தர்கள் குறித்த இலக்கணச் சான்றுகளைச் சுட்டுவது இங்கு இன்றியமையாதது. தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பிய அகத்திணையில் ஐந்து திணைகளின் தகவல்களைத் தன் வயமாக்குகின்ற நிலவுடைமைப் பொருட்கள் குறித்துக் குறிப்பிட்டுக் கருப்பொருள் உள்ளடக்கிக் கூறுகின்றது. இதனடிப்படையில் கருப்பொருள் தொழிலைச் செய்தி (அகம்.20) என்கிறது. இதில் மருதத்திணைத் தொழில்-உழவு, உணவு-நெல் எனச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஒவ்வொரு திணையில் வாழும் மக்களின் திணைநிலைப் பெயர் குறித்துத் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது. இதில் மருதத்திணை மக்களின் நிலைப் பெயர்களாக, *மக்கள் பெயர்: உழவன், உழத்தியர்; தலைமக்கள் பெயர்: ஊரன், மகிழ்நன்* (அகம். 24) எனப்படுகின்றனர். மேலும் வேளாண் தொழில் மேற்கொள்வோரை *வேளாண்* என்பதோடு அவர்களின் தொழில் குறித்த மரபு இலக்கணத்தை மரபியல் விளக்குகிறது. வேளாண் நால்வகைச் சாதியினரின் இலக்கணத்தை எடுத்துரைக்கும் மரபியலில், வேளாண் மாந்தற்கு உழுதுண்டு வாழ்தல், வேந்தரால் ஏவப்பட்ட படைத்தொழில் புரிதல் தொழில் என்பதனை,

வேளாண் மாந்தர்க்கு குழுதா ணல்லது

இல்லென மொழிப பிறவகை திகழ்ச்சி (மரபு. 81)

வேந்து விடு தொழிலிற் பட்டையும் கண்ணியும்

வாய்ந்தனர் என்ப அவர்பெறும் பொருளே (மரபு. 82) என மரபியல் வேளாளரின் தொழில் வரைநிலையைச் சுட்டுகின்றது. ஆகவே இலக்கணத்தின் வாயிலாக மருதத்திணையின் தொழில், மக்கள் பெயர், மரபு நிலைத் தொழில் குறித்து மேற்கண்டவற்றின் வாயிலாக அறியலாம்.

நிலவுடைமைச் சமூகம்

மேய்ச்சல் சமூகத்தின் வளர்ச்சியாக உருவானது நிலவுடைமைச் சமூகமாகும். நம் தமிழர்கள் நிலத்தை உழுது விதையை விதைக்கும் முறையைச் செயல்படுத்தியதன் விளைவே வேளாண்மையின் தொடக்கமாகும். நம் முன்னோர்கள் விதை விதைக்கும் முறையைக் கண்டறிந்ததைக் குறிப்பிடுவது இங்கு இன்றியமையாததாகும். நிலத்தில் விதைத் தானியங்கள் நீராலும் காற்றாலும் அடித்துச்செல்லப்பட்டன. பன்றிகள் கிழங்கு தோண்டிய குழிகளில் விழுந்த விதை வளர்ந்ததை உற்று நோக்கியதன் விளைவே உழுது விதைத்தல் என்ற முறை ஆகும்.

கிழங்ககல் கேழல் உருத சிலம்பில் (ஐங்குறு. 270); கடுங்கட கேழல் உருத பூழி (புறம். 168) போன்ற சங்கப் பாடலடிகள் அதற்குச் சான்றாகும். மேலும் நிலத்தைச் செழுமைப்படுத்தப் பல வகை உழவுக் கருவிகளைக் கண்டறிந்து, பழுக்கப்பட்ட எருதுகளைக் கொண்டு அக்கருவிகள் இலகுவாக உழவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது எனலாம். பின் நேர்த்தியாகவும் செம்மையாகவும் மனிதன் உழவு மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது சுமார் பத்தாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்புதான் எனலாம். நம் தமிழரின் முதல் சொத்து நிரைகள்; அடுத்த சொத்து நிலம். உடைமைப் பொருளாக இவை கைக்கொள்ளப்பட்டது மருதத்திணையில்தான் எனலாம்.

இரை-உணவாதல்

உலகில் உயிர்கள் அனைத்தும் உயிர்வாழ உணவு இன்றி யமையாதது. அதனடிப்படையில் இசை உணவாகிய வரலாறு மனித நாகரிக வரலாற்றின் முதற்கட்டமாகும். உணவுத் தேவையே மனித சமூகத்தின் நாகரீக பரிணாம வளர்ச்சி சார் சூழ்நிலைகளை நிர்ணயித்து என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்களே சான்றாகின்றன. இரை தேடிய ஆதிகால இனக்குழுக் குடிகள் சிலவற்றைத் தவிரப் பெரும்பகுதி மக்கள், உணவை விரும்பியே உற்பத்தி செய்து சமைத்து உண்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இதன் விளைவாகத் தகுதிகளும் அதன் உச்ச அதிகாரப் பெருமதிப்பும் பாசன வசதி பெற்ற நெல் வேளாண்மைப் பகுதிகளில் உருவாயின. ஆகவே உணவு பற்றிய சான்று விளக்கம் வேந்தர் அரசாண்ட வேளாண் பகுதியிலிருந்தேகிடைத்துள்ளது.

**உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணர்போர் ஈண்டு**

உடம்பும் உயிரும் புடைத்திசி னோரே (புறம். 18) என்ற புறநானூற்று பாடலடிகள், உணவு நீரும் நிலமும் ஒன்றுவதன் வெளிப்பாடு என உணர்த்துகின்றது. அத்தோடு அனைத்து உயிருக்கும் பொதுவான அடிப்படையிலே உணவு, ஒரு சமூகத்தின் நாகரீக மாற்றத்தையும் அதிகார வர்க்கத்தையும் நிலவுடைமைச் சமூகத்தையும் ஆண்டான் அடிமை பிரிவினையையும் தோற்றுவித்ததுமருதத்தினை நில வளம் எனலாம்.

மருதத்தினை வேளாண் செயல்பாடுகள்

மருதம் சமதளமான நிலப்பரப்புடையது. ஆகவேதான் தொழிலைச் செழுமையாக மேற்கொள்ள ஏதுவாயிற்று. இந்நிலத்தின் பயிர்கள் நெல்லும் கரும்புமாகும். இப்பயிர்த் தொழில் மேற்கொண்ட வேளாளர்கள் கையாண்ட செயல்பாடுகள் பத்துப்பாட்டுப் பாடலடிகள் கொண்டு இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

உழவர்கள் விதையை மண்ணில் விதைத்து, அதை மீண்டும் விதையாகக் கைக்கொள்ளும் செயல்பாடுகள் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன.

1. நிலத்தை உழுதல்

உழவர்கள் நிலத்தை உழுவதற்காக, உழவுத் தொழில் பயின்ற பெரிய எருதுகளைக் கலப்பையின் நுகத்திற் பூட்டி, கலப்பையிலுள்ள கொழு முழுதும் மண்ணில் புதையும்படி அழுத்தி வளைய உழுது, விதைத்து, பின்னர் களைக்கொட்டால் களைகளைக் களைத்துப் பயிர் விளைவித்த முறையைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை,

உடுப்பு முகமுழுக் கொழுமுழுக ஊன்றி

தொடுப்பு எறிந்து உழுத துளர்படு துவை என்கிறது. அகல உழுவதை விட ஆழ உழுவதே உழவின் சிறப்பு என்பதை இப்பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. களையெடுக்கும் கருவிகளும் சுட்டப்படுகின்றன.

2. நாற்று நடுதல்; களைபறித்தல்

ஏறுகள் தம்முள் போரிட்டமையால் சேறாகிய வயலில் அச்சேற்றைச் சமப்பட மிதித்த உழவர்கள் முடிநாற்றை நடுவதாக (பெரும். 209-212)ப் பெரும்பாணாற்றுப்

படை பதிவுசெய்கின்றது. இப்போதும் உழவர்கள் ஓர் இரவு ஊறவைத்த நெல்மணியை நார்ச் சாக்குப்பையிலிட்டு இறுகக் கட்டி, மூன்று நாட்களுக்குப் பின் முளையிட்ட நெல் மணியை நாற்றாங்கால் பயிராக விளைவித்து, பின் சேறாகிய வயலில் நாற்று முடியை நடுவதனை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

நாற்று நட்ட வயலின் கண் நெல் விளைவதற்கு இடையூறாக உள்ள களைகளை உழவர்கள் நீக்கும் செயல்முறையைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை, **களைஞர் தந்த களைக்கால் நெய்தல் (பெரும். 213)** என்கின்றது.

3. நெல் அரிந்து அறுத்தல் கடா விடுதல்

உழவர்கள் நெல் அரிந்து கடா விடும் முறையைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை சுட்டுகின்றது. உழவர்கள் முற்றிய பெரிய செந்நெல்லை அறுத்து, மருத மரத்தின் நிலத்தில் போராகக் குவிப்பர். அந்நெற் போர்களது பெரிய அடியை வாங்கி விரித்து, கடா அடித்துப் பின்னர், நெல்லின்கண் உள்ள துகள் அறும்படி வைக்கோல், தூசு முதலியவற்றைத் தூற்றிக் குவித்த நெற்பொளிகள் மலைபோல் குவிந்து காணப்படும். மருத நில வளம் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றது. (பெரும். 230-231, 237-240).

மருத நிலத்தில் அறுக்க ஏதுவான கரும்புக் கழனியிடத்தும் அமிழ்தலுக்குக் காத்திருக்கும் நெல் விளைந்த கழனியிடத்தும் உழவர்கள் ஆரவாரிப்பதை,

அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின்

இனக் களமர் இசை பெருக (பொருநர். 193-194) எனப் பொருநாற்றுப்படை குறிக்கிறது. நெற்கதிர்களை அறுப்போரின் ஓசை முதுவெள்ளிலை எனும் ஊரில் எப்போதும் ஆர்ப்பரிக்கும் என்பதை மதுரைக்காஞ்சி, 110, நெற்போரடித்து உழவர்கள் கடாவிடும் செயலை மலைபடுகடாம் 461-432 ஆகியவை கூறுகின்றன. இன்றும் உழவர்கள் நெல்லையடித்து, அந்நெல்லின் அரிசியைப் பொங்கல்வைத்து இறையை வணங்கிக் கடாவிடும் முறை வழக்கில் உள்ளது.

உழவர்கள் நெற்பொலியினை அரிந்து அடித்து தூசு இன்றி நெற்போராக குவிக்கும் செயல்பாட்டினைப் பத்துப்பாட்டுப் பாடலடிகள்வழி அறிய முடிகிறது.

4. கரும்பு சாகுபடி

மருத நில வேளாண்மையில் நெல் மட்டுமன்றிக் கரும்பும் செழித்து ஓங்கியுள்ளது. பண்டு தமிழர்கள் கரும்பு விளைவித்துச் சாறு எடுப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்ததைப் பத்துப்பாட்டு தெரிவிக்கிறது. ஆலைகளில் கரும்புச்சாறு காய்ச்சும் கொட்டிகள் ஆரவாரிப்பதைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை (260-262), கரும்புச்சாறு எடுக்கும் ஆலைகள் குறித்து மதுரைக் காஞ்சி (255-258) ஆகியவை கூறுகின்றன.

விளைவு அறா வியன் கழனி,

கார்கரும்பின் கமழ ஆலைத்

தீத் தெறுவின், கவின் வாழ (பட்டினப். 8-10) எனப் பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் (341) ஆகியவை கூறுகின்றன.

(தொடர்ச்சி: பக். 44)

மேற்கத்தேய மருத்துவ மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு

வேளினா சிவநேசன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், மொழிபெயர்ப்புத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

நெறியாளர்: முனைவர் ப. இராஜேஷ்

இணைப்பேராசிரியர், மொழிபெயர்ப்புத்துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு கிரேக்கத்தில் உருவாகி மேற்கு ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன் ஐரோப்பாவிடத்தில் இழக்கப்பெற்று, பின்பு மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் (அவர்களில் பலர் மருத்துவர்கள்) இரு சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பு இயக்கங்களின் போக்கில் மீட்கப்பட்டு மேம்படுத்தப்பட்ட மேற்கத்தேய மருத்துவ அறிவு பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் ஐரோப்பாவின் தொடக்ககாலப் பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவப் பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தன.

பண்டைய மருத்துவம்

17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எட்வின் ஸ்மித் பாப்பிரஸ், கி.மு. 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஈபர்ஸ் பாப்பிரஸ் ஆகியவை பண்டைய மருத்துவத்தின் ஆரம்ப நூல்களுக்கான பதிவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. ஈபர்ஸ் பாப்பிரஸ் என்பது தோல் நோய்கள் மற்றும் ஒப்பனை-சார் பிரச்சினைகள் தொடர்பான முக்கியமான குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளதால் முழுமையானதொன்றாகவும் குறிப்பாக, தோலியலில் ஆர்வம் செலுத்தும் வகையிலும் காணப்படுகின்றது. இந்தக் குறிப்புக்களாவன தோல் அழற்சி, கொப்புளங்கள், செதில், சிரங்கு, புண்கள் மற்றும் குடல்புண்கள் போன்ற நோய்களை எகிப்தியர்கள் அக்காலத்தில் அடையாளங் கண்டுள்ளதாகக் காட்டுகின்றன. எகிப்திய மருத்துவமானது கிரேக்க மற்றும் மெசொப்பொத்தேமியன் மருத்துவத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் மேலும் ஹிப்போக்ரடீக்ஸ் குறிப்புக்கள் தொகுப்பின் பெரும்பகுதி எகிப்திய மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மேற்கத்திய மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு மிகவும் செல்வாக்கு செலுத்திய பண்டைய மருத்துவப் பணிகள் ஹிப்போக்ரடீஸ், செல்சஸ், டியோஸ்கோரைடஸ் மற்றும் கேலன் ஆகியோரைச் சாரும். ஹிப்போக்ரடீஸ் (சுமார் கி.மு.460-கி.மு.370) கிரேக்கத் தீவான கோஸ் எனும் இடத்தில் பிறந்தார். அவர் நான்கு திரவங்களின் கோட்பாட்டை ஆதரித்ததுடன் இத்திரவங்களில் ஏற்படும் சமமின்மையானது நோயை விளைவிக்கும் என நம்பினார். அவர் தோல் குறைபாடுகளை 'இடியோபாடிக்' (தோலுக்குப் பரவாநிலை) அல்லது எக்ஸாந்தெமா என வகைப்படுத்தினார். இது சமமின்மையான திரவங்களின் காரணமாகத் தோல்வழியாக வெளியேறியதால் ஏற்பட்ட நிலையாகக் கூறப்படுகிறது. எக்ஸாந்தெமா மேலும் பைமாட்டா (கொதிப்பு மற்றும் கட்டிகள்), லோபோய் (சொரியாசிஸ் மற்றும் பிட்ரியாசிஸ் போன்ற உலர் மற்றும் செதில் நிலைகள்) மற்றும் ஹெல்கோடியா (வெசிகல்ஸ் மற்றும் கொப்புளங்கள் போன்ற ஈரப்பதமான நிலைகள்) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. செல்சஸ் (சுமார் கி.மு 25-சுமார் கி.பி. 50) ஒரு ரோமானிய நாட்டில் மதிப்பிற்குரியவரும் பாரிய கலைக்களஞ்சியத்தின் எஞ்சியிருக்கும் ஒரே பகுதியான த ரீ மெடிசினாவின் ஆசிரியரும் ஆவார். அவர் தனது அடிமைகள் மற்றும் காவலர்களைப் பராமரிக்க உதவும் மருத்துவத் தகவல்களை ஒருங்கே திரட்டிய மாபெரும் அறிஞராகக் கூறப்படுகிறார். அவர் சிகிச்சைக்கான நடைமுறை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தியதோடு அல்சர், கிளாவஸ், வார்ட்ஸ், விட்டிலிகோ மற்றும் அலோபீசியா உட்பட ஏனைய பல தோல் நோய்கள் தொடர்பாகவும் விவரித்துள்ளார். டியோஸ்கோரிடீஸ் (சுமார் கி.பி. 40-90) ஒரு கிரேக்க மருந்தியல் நிபுணரும் தாவரவியலாளரும் ஆவார். தாவரங்கள் மற்றும் மருந்துகளில் குறைந்தது 700 பதிவுகளைக் கொண்ட விரிவான ஐந்து-தொகுதி மருந்தியலைக் கொண்ட த மெட்ரீயா மெடிகா எனும் நூல் எழுதினார். இந்தத் தாவரங்களில் பெரும்பாலானவை தோல் நோய்க்குச் சிகிச்சையளிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கேலன் (கி.பி. 129 முதல் சுமார் 216 வரை) பெர்கமோன் (தற்போது துருக்கியில் உள்ள பெர்காமா) எனும் இடத்தில் பிறந்தார். பதினாறு வயதில் மருத்துவக் கல்வி கற்கத் தொடங்கிய அவர் ஸ்மிர்னா மற்றும் அலெக்ஸாண்டிரியாவில் உடற்கூறியல் தொடர்பான கற்கையைக் கற்றார். அவர் ஒரு சிறந்த மருத்துவராகவும் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக இருந்தபோதிலும் நான்கு திரவங்களின் சமமின்மையின் வெளிப்பாடுகளாக விளக்கங்களை அளித்திருப்பதன் காரணமாகத் தோல் புண்களுக்கான அவரது அணுகுமுறை நடைமுறைக்கு மாறாக தத்துவார்த்தமாக இருந்தது.

ஆரம்ப இடைக்காலம் (5 முதல் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை)

மேற்கு ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன் ஐரோப்பாவில் கிரேக்க மொழியின் அறிவு (மற்றும் மருத்துவப் பயிற்சி) கணிசமாகக் குறைந்தது. இருப்பினும் கிரேக்கோ-ரோமன் முன்னோடிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் முழுமையாக மறக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. கி.பி 6 மற்றும் 7ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில்

ரவென்னாவிலுள்ள ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியிலும் கி.பி 529இல் புனித பெனடிக்டினால் நிறுவப்பட்ட பெனடிக்டைன் மடாலயங்களான கலாப்ரியாவிலுள்ள காசினோவோரனின் விவாரியம் மற்றும் மான்டே காசினோவிலும் சில ஹிப்போக்ரடிக் மற்றும் கேலினிக் நூல்கள் இத்தாலியில் இலத்தீனுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஐரோப்பாவில் அறிவு விளக்கம் குன்றியிருந்த **இருண்ட காலங்களில்** நூல்கள் மருத்துவ அறிவியல் அல்லது கோட்பாட்டு அடிப்படையைச் சிறிதே கருத்தில் கொண்டதோடு மிக முக்கியமாக சிகிச்சைக் கான நடைமுறை வழிகாட்டிகளாகவே பயன்படுத்தப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பானது மத்திய கிழக்கில் இஸ்லாமிய மருத்துவத்தின் மலர்ச்சிக்கும் இறுதியில் மேற்கத்திய உலகில் அவற்றின் பாதுகாப்பிற்கும் பங்களித்தது.

கிரேக்க-அரேபிய மொழிபெயர்ப்பு இயக்கம்

ஆரம்ப இடைக்காலத்தில் மேற்கத்திய நாடுகளையிட மத்திய கிழக்கில் கிரேக்க மருத்துவ பாரம்பரியத்தின் மீது அதிக ஆர்வம் இருந்துவந்தது. ஆரம்ப இடைக்காலத்தில் பல அரேபிய மருத்துவர்கள் பண்டைய கிரேக்க மருத்துவ நூல்களை சிரியாக் மற்றும் அரபு மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்த்தனர். ஆனால் மருத்துவத்திற்கான மத்திய கிழக்கினுடைய மொழிபெயர்ப்புப் பங்களிப்புகள் ஆரம்பகால கிரேக்க எழுத்தாளர்களோடு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அல்-ராஸி மற்றும் அவிசென்னா போன்ற மருத்துவர்கள் ஹிப்போக்ரடிக் மற்றும் கேலினிக் நூல்களை ஆய்வு செய்து தொகுத்து வழங்கியதோடு மாத்திரமல்லாமல் மருத்துவ அறிவியலில் சுயாதீனமான மற்றும் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த பங்களிப்பையும் மேற்கொண்டனர். 8ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அந்நேரத்தில் மத்திய கிழக்கில் ஒரு பாரிய கலாசார மற்றும் வர்த்தக மையமாக இருந்த பாக்தாத்தில் வசித்த அப்பாஸிட் கலிபா என்பவராலும் அரேபிய சமுதாயத்தின் மேல் மட்டத்தினராலும் இந்த முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட்டன. மருத்துவரும் பல்வேறான மருத்துவத் தலைப்புகளை அடிப்படையாக கொண்டு நூல்கள் பல எழுதிய நூலாசிரியருமான ஹுனைன் இப்னு இஷாக் (809-875) பாக்தாத்தில் மிகவும் பிரபலமான மற்றும் வல்லுநரான மொழிபெயர்ப்பாளரும் ஆவார். மேலும் அவர் அவரது உறவினர்கள் மற்றும் பிற பங்காளர்கள் சிலருடன் இணைந்து கேலனின் சுமார் 90 படைப்புகளை கிரேக்க மொழியிலிருந்து சிரியாக்மொழிக்கும் சுமார் 40 படைப்புகளை அரேபிய மொழிக்கும், மேலும் சில ஹிப்போக்ரடிக் நூல்களையும் மொழிபெயர்த்தார். இந்த அரேபிய நூல்களில் பல மூரிஷ் ஸ்பெயினில் அமைந்துள்ள சிறப்பான நூலகங்களுக்குள் நுழைந்தன.

இடைக்காலம் & அரேபிய-இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பு

ஆபிரிக்கரான கான்ஸ்டன்டைன் (1020-1087) கிரேக்க-அரேபிய அறிவியலை மேற்கத்திய நாடுகளுக்குக் கொண்டுசென்ற முதல் முக்கியமான மொழிபெயர்ப்பாளர்களுள் ஒருவராவார். அவர் கார்தேஜில் ஒரு சாராசெனாக் (வட ஆபிரிக்க முஸ்லீம்) பிறந்ததுடன்

அவர் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மதம் மாறிய மான்டே காசினோவின் பெனடிக்டைன் மடாலயத்தில் பல அரேபிய மருத்துவ நூல்களை இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தாகக் கூறப்படுகிறது. மேற்கத்திய நாடுகளில் மருத்துவ அறிவியல் மறுமலர்ச்சியில் பங்காற்றிய மிக முக்கியமான அறிஞர்களில் இவரும் ஒருவர். கான்ஸ்டன்டைனின் பணியைத் தொடர்ந்து அரேபிய-இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பு இயக்கம் 12, 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஸ்பெயினில் வளர்ச்சியடைந்தது. ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளின் துறவிகள் மற்றும் அறிஞர்களால் பல அற்புதமான நூலகங்களில் காணப்பட்ட (டோலிடோ மற்றும் கார்டோபாவில் உள்ளவை) அரேபிய நூல்கள் இலத்தீன் மற்றும் காஸ்டிலியன் மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டவையும் இதில் உள்ளடங்கும். இவற்றில் கிரேக்க மூல மருத்துவ நூல்களின் அரேபிய மொழிபெயர்ப்புகளும் அடங்கும். இவ்வாறானதொரு கட்டத்தில் கிரேக்க மூல நூல்களில் சில காணாமல் போனதன் விளைவாக அவற்றின் அரேபிய மொழிபெயர்ப்புகள் மாத்திரமே பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மான்டே காசினோஇ சலேர்னோ மற்றும் முதல் ஐரோப்பிய மருத்துவக் கல்லூரிகள்

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோலக் கிரேக்க மொழியிலிருந்து இலத்தீன் மொழிக்குச் சில தொடக்ககால மருத்துவ மொழிபெயர்ப்புகள் ரவென்னாவிலும், ஸ்கில்லெட்டியத்திலுள்ள காசினோவோரஸ் விவாரியத்திலும், மான்டே காசினோவிலுள்ள பெனடிக்டைன் மடாலயத்திலும் 6ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. துறவிகளில் பலர் நோயுற்றவர்களின் பராமரிப்பில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தபோதும் இந்த ஆவணங்களை மடாலயத்தின் எழுதுகூடங்களில் பிரதியெடுத்து மொழிபெயர்த்ததாக அறியப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கைகள் தொடக்ககால மருத்துவப் பாடத்திட்டத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியதோடு மேலும் மான்டே காசினோவிலிருந்து வெகு தொலைவில் அமைந்திருந்த சலேர்னோவில் ஸ்கொலா மெடிகா சலேர்னிடானா எனும் ஒரு இடைக்கால மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கும் பங்காற்றியது. சலேர்னோவிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரி 10 மற்றும் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் அபார வளர்ச்சியுற்றதுடன் அரேபிய மற்றும் யூத செல்வாக்குகளோடு இணைக்கப்பெற்று கிரேக்கோ-இலத்தீன் பாரம்பரியத்தைப் பேணியது எனவும் அறியப்படுகிறது. சலேர்னோவில் கான்ஸ்டன்டைன் கற்பித்ததற்கு எவ்வித ஆதாரமும் காணப்படவில்லை எனினும் அவரது மொழிபெயர்ப்புகள் சலேர்னிடன் பாடத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்ததோடு ஆர்டிசெல்லா எனும் மருத்துவக்கலையின் அடிப்படையை உருவாக்கியது.

தொடக்ககால ஐரோப்பிய மருத்துவக் கல்லூரிகளில் குறிப்பாக மான்டபெல்லியர், பாரிஸ், போலோக்னாவில் கற்பித்தலின் அடிப்படை உரையாக இது இருந்தது. பின்னர் 13ஆம் நூற்றாண்டில் மான்டபெல்லியர் மருத்துவக் கல்லூரியின் தோற்றத்தால் சலேர்னோ

மருத்துவக் கல்லூரியின் செல்வாக்கு படிப்படியாகக் குறைந்தது. ஆர்டிசெல்லா எனும் மருத்துவக் கலை தொடக்கத்தில் ஐந்து நூல்களை உள்ளடக்கிக் காணப்பட்டது. இவை ஹுனைன் இப்னு இஷாக் எழுதிய ஹிப்போகிரட்டீஸின் உள்ளொளியுரைகளான அபோரிஸம்ஸ், கணிப்புகளான ப்ரொக்நோஸ்டிக்ஸ் த யுரினஸ் ஒப் தியோபிலஸ் மற்றும் த பல்சஸ் ஒப் பிலாரெட்டஸ் தொடர்பான உரையின் சுருக்கமான ஐசகோஜி('அறிமுகம்') ஆகும். கேலனின் தெக்னி 12ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இவற்றோடு சேர்க்கப்பட்டதுடன் சில அரேபிய நூல்கள் பிற்பட்ட காலங்களில் சேர்க்கப்பட்டன. ஆர்டிசெல்லா பின்னர் பாரிஸ், நேபிள்ஸ், சலெர்னோ போன்ற இடங்களில் மருத்துவப் பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோடு மான்ட்பெல்லியர், ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனியிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலும் மேலும் (விரிவாக்கப்பட்ட வடிவத்தில்) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவுரை

ஹிப்போகிரட்டீஸ் கேலன் மற்றும் அவர்களோடு பணிபுரிபவர்கள் மருத்துவத்தின் கற்பித்தல் மற்றும் பயிற்சிக்கான முதல் அறிவாராய்ச்சி அடிப்படையை நிறுவினர். இருண்ட காலங்களில் அவர்களின் கொள்கைகள் பெரும்பாலும் மேற்கத்தேய நாடுகளில் மறக்கப்பட்டாலும்கூட மத்திய கிழக்கில் அல்-ராசி மற்றும் அவிசென்னா போன்ற மருத்துவர்களால் அவை தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தன. 9, 10ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாக்தாத் இயக்கத்தின்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரேக்க மொழியிலிருந்து அரபு மொழிக்கான மொழிபெயர்ப்புகள் மூரிஷ் ஸ்பெயினிலுள்ள நூலகங்களில் சேகரிக்கப்பட்டன. மேலும் அவை 12, 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலத்தீன் மற்றும்

காஸ்டிலியன் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இந்நூல்கள் ஐரோப்பாவில் மருத்துவ நடைமுறைக்கான ஓர் அறிவாராய்ச்சி அடிப்படையை மீண்டும் நிறுவியத்துடன் தொடக்ககால மருத்துவக் கல்லூரிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பிப்பதற்கான அடிப்படையை உருவாக்கியது.

துணைநூற்பட்டியல்

- Pusey, W. A. (1933). The history of dermatology. Springfield, IL: Thomas.
- Liddell, K. (2000). Choosing a dermatological hero for the millennium: Hippocrates of Cos (460-377 BC). Clinical and Experimental Dermatology, 25(1), 86-88.
- Rosenthal, T. (1961). Aulus Cornelius Celsus-His contributions to dermatology. Archives of Dermatology, 84, 129-134.
- O'Malley, C. D. (1961). Dermatological origins. Archives of Dermatology, 83, 204-213.
- Musitelli, S., Marandola, P., & Jallous, H. et al. (1994). The medical school at Ravenna. American Journal of Nephrology, 14(4-6), 317-319.
- Tracey, D. J. (2018). An early history of medical translation. https://www.researchgate.net/publication/32818108_An_Early_History_of_Medical_Translation.
- Prince, C. (2002). The historical context of Arabic translation, learning and the libraries of medieval Andalusia. Library History, 18(2), 73-87.
- McVaugh, M. R. (2015). Constantine the African. In Complete dictionary of scientific biography. Retrieved from <http://www.encyclopedia.com/doc/1G2-2830900976.html>.
- d'Alverny, M.-T. (1982). Translations and translators. In R. L. Benson, G. Constable, & C. D. Lanham (Eds.), Renaissance and renewal in the twelfth century (pp. 421-462). Cambridge, MA: Harvard University Press.
- O'Boyle, C. (2005). Articella. In T. F. Glick, S. Livesy, & F. Wallis (Eds.), Medieval science, technology, and medicine: An encyclopedia (p. 421-462). Routledge.

(41ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

5. வயலில் நீரை நிரப்பதல்

உழுத வயலில் உழவர்கள் நீர் நிரப்பும் முறையை மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது. பயிர்கள் தழைக்கும்படி, அவ்வயல்களில் நீர் நிறைதற்குக் காரணமான களங்களிலிருந்து நீரை இடா (இப்போது பரி/சால்) எனும் கூடைகளில் முகந்து, ஏற்றத்துடன் மேலும் கீழும் இயங்குகின்ற, அகன்ற நீர் இறைக்கும் பன்றிப் பத்தர் கொண்டு வயல்களில் உழவர்கள் நீர் நிரப்பியதை,

நீர்த் தெவ்வம் நிரைத் தொழுவர்

பாடும் சிலம்பு இசை (மதுரைக். 89-90) என்கிறது. மாடுகளைக் கொண்டு ஏற்றம் இறைக்கும் உழவர்கள், ஏற்று இறைக்கும் கணக்கை எண்ணுவதற்கேற்பப் பாடுவது உழவர்தம் வழக்கமாகும்.

முடிவுரை

நம் சமூகத்தின் மனித வரலாற்றில் உணவு என்பது நாகரீகம், பண்பாடு, பொருளாதாரம், பாரம்பரியம், மதிப்பு, மரியாதை, சொத்துரிமை என்ற பரிணாம வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியது மருத நிலமாகும். மருத நிலப் பரப்பே நாடோடியான மனிதனை நிலைநிறுத்தி

நாகரீகம் என்ற பண்பாட்டிற்கு மேம்படுத்தியது. மருத நில மக்கள் காட்டையழித்து நாடாக்கி, மண்ணைப் பிசைந்து கழனியாக்கிப் பொன்னாக மாற்றும் வல்லமை படைத்தவர்கள்; உழைக்கச் சளைக்காதவர்கள் என்பதனைப் பத்துப்பாட்டுப் பாடலடிகள் பறைசாற்றுகின்றன எனலாம். ஏரும், போரும் உழவரின் தொழில் என்பதால்தான் வள்ளுவர்,

உழுதுண்டு வாழ்வோரே வாழ்வர் மற்றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல்கு பவர் என உழவின் உன்னதத்தைத் தனது குறளில் உணர்த்துகின்றார். இவ்வாறு இக்கட்டுரை ஆய்ந்து விளக்கியது.

துணை நின்ற நூல்கள்

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆ.சி. ராஜ் கௌதமன் - பத்துப்பாட்டு (தொகுதி. 1,2), நியூ செஞ்சரி பூக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.

பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும், தமிழினி பதிப்பகம், 2012.

வி.கி. சசிவல்லி - பண்டைய தமிழர் தொழில்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1989.

பெ. மாதையன் - சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2004.

தொல்காப்பியக் கலைச்சொற்கள்

முனைவர் அ. செந்தில்நாராயணன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை 625 009

கருவி மொழியும் கலைச்சொற்களும்

மக்களின் அன்றாடப் பயன்பாட்டிலுள்ள மொழிக்கும் அறிவியல் உள்ளிட்ட அறிவுத்துறைகளை விளக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மொழிக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. இவற்றுள் முன்னது பொதுமொழி என்றும், பின்னது கருவிமொழி என்றும் குறிக்கப்பெறும். தனித்துறை என்று குறிக்கப்படும் ஒரு துறையை விளக்கும் அல்லது ஆராயும் கருவிமொழியானது, மக்களிடம் புழக்கத்திலிருக்கும் பொதுமொழியில் காணப்படும் சொற்களையும் தொடர்களையும் பயன்படுத்தும் வேளையில், அக்குறிப்பிட்ட துறை சார் கருத்தாக்கங்களை எடுத்துரைக்க ஏற்கெனவே பயன்பாட்டிலுள்ள சொற்களுக்குப் புதிய பொருளை ஏற்றியுரைத்தல், புதிய கலைச்சொல்லாக்கங்களை உருவாக்கிக்கொள்ளுதல் ஆகிய சில வழிமுறைகளைப் பின்பற்றிக்கொள்ளும்.

கலைச்சொற்கள்

குறிப்பிட்ட அறிவுத்துறை சார்ந்த கருத்தாக்கங்களை வரையறுக்க அத்துறை சார்ந்து சிந்தித்தோர் உருவாக்கிய சொற்களும் சிறு சொற்றொடர்களும் கலைச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன. பெயரெச்சம், வினையெச்சம் உள்ளிட்ட தமிழ் இலக்கணம் சார்ந்த சொற்களையும், மின்கலம் முதல் விண்கலம்வரை ஏராளமான அறிவியல் துறை சார்ந்த சொற்களையும் இவ்வகைக்குக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

துறை சார்ந்த வரையறைக்கு ஏற்கெனவே பொதுமொழியில் வழங்கிவரும் சொற்களும் பயன்படக்கூடும். எனினும் பொதுமொழியிலிருந்து பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் பொதுமொழியில் வழங்கிவரும் பொருளில் அமையாது குறிப்பிட்ட துறைக்குரிய சிறப்புப் பொருளை ஏற்றுவரும். காட்டாகப், பொதுமொழியில் வழங்கிவரும் அழுத்தம் எனும் சொல்லைக் குறிப்பிடலாம். இது இயற்பியலில் pressure என்பதைக் குறிக்கப் பயன்படும் போது இயற்பியல் கலைச்சொல்லாகிவிடுகிறது.

பொதுமொழியிலுள்ள சொற்கள் தம்முடன் சில ஒட்டுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு கலைச்சொல்லாக ஆக்கப் படுவதும் உண்டு. காட்டுகள்: கனசதுரம், காற்றாலை.

ஒரு கலைச்சொல்லிற்கு அத்துறைசார்ந்த ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பொருள்களும் இருக்கக்கூடும். கிளவி என்பதற்கு எழுத்து என்றும் சொல் என்றும் இரு பொருள்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு கலைச்சொற்களுக்குச் சில வரையறைகளை அமைத்துக்கொள்ள முடியும்.

தொல்காப்பியக் கலைச்சொற்கள்

தொல்காப்பியர் தமிழ்மொழியின் அமைப்பையும் அதன் இலக்கிய மரபையும் ஆராய்ந்து விளக்கும் முகமாகத் தொல்காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார். தனது கருத்தை முன்வைக்க அவர் கையாண்ட மொழியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் தமிழ் மொழியின் அமைப்பை விளக்கும் கலைச்சொற்களையும் தமிழ் இலக்கிய மரபை விளக்கும் கலைச்சொற்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொல்காப்பியர் தமது நூலுள் பல இடங்களில் தமக்கு முன்பிருந்த இலக்கண மரபுகளை அவ்வாறே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். இது அவர் பயன்படுத்தும் என்ப, மொழிப, என்மனார் போன்ற இடங்களால் விளங்கும். எனவே தாம் பயன்கொண்ட கலைச்சொற்களுள் எவற்றையெல்லாம் தமக்கு முன்பிருந்த மரபிலிருந்து அவர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார், எவற்றைத் தாம் புதிதாக உருவாக்கினார் என்பதைப் பிரித்து இனங்காண்பதற்கு அவருக்கு முன்பிருந்த நூல்கள் தேவையாகின்றன. அவ்வாறான நூல் எதுவும் இன்று நமக்குக் கிடைக்காததால் தொல்காப்பியர் உருவாக்கிய கலைச்சொற்களை இனங்காண்பது இயலாது. இந்நிலையில் தொல்காப்பியத்துள் இடம்பெறும் இலக்கணக் கலைச்சொற்களை அவர் உருவாக்கிய கலைச்சொற்களாகக் கொள்ள வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளோம். நிற்க.

தொல்காப்பியத்தில் அமைந்த சொல்லதிகாரத்தில் வினைச்சொல் தொடர்பான கலைச்சொற்களை விளக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வினை

வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது

நினைபுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும். (சொல். 198, சேனா.)

இந்நூற்பாவில் குறிக்கப்பட்டுள்ள வினை எனும் கலைச்சொல் தெரிநிலைவினையையும் குறிப்புவினையையும்

உள்ளடக்கியதாக இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் கொண்டுள்ளனர். **உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க (சொல். 195, இளம்.)** என்று இளம்பூரணர் காட்டிய எடுத்துக்காட்டுகளும், **வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவுமுள அவையும் ஆராயுங்கால் கால முடைய வென்றற்கு நினைபுங்காலை என்றார் (சொல். 198, சேனா.)** என்று சேனாவரையர் எழுதியுள்ள விளக்க மும் **உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க (சொல். 198, சேனா.)** என்று சேனாவரையர் காட்டியுள்ள எடுத்துக் காட்டுகளும் மேற்சொன்ன கருத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

பிற சொல்லதிகார உரையாசிரியர்களான தெய்வச் சிலையார், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர் போன்றோர் இந்த இடத்தில் குறிப்புவிளையை இணைத்துக்கொள்ள வில்லை.

மேற்கண்ட **வினையெனப்படுவது...** என்ற நூற்பாவில் இடம்பெற்ற வினை என்ற சொல்லிற்குரிய எடுத்துக் காட்டுகளாக இளம்பூரணர், சேனாவரையர், தெய்வச் சிலையார், கல்லாடர் ஆகியோர் காட்டியிருப்பவை வினைமுற்றுக்களே. இதன்வழி இவ்வுரையாசிரியர்கள் நால்வரும் வினை என்பதை வினைமுற்றாகக் கொண்டுள்ளமை புலனாகின்றது.

மாறாக, நச்சினார்க்கினியர் ஒருவரே இந்த இடத்தில் வினை என்பதை வினை முதல்நிலையாக (வினையடியாக)க் கொண்டுள்ளார். **வினை என்றது முத நிலையை. இஃது ஆகுபெயராய்த் தன்னான் பிறக்கின்ற சொல்லை உணர்த்திற்று. (எ-டு) உண், தின், கரு, செய் என்பன வினை. உண்டல், தின்றல், கருமை, செய்மை என்பன அம் முதல்நிலையான் பிறந்த வினைப்பெயர். உண்டான், தின்றான், கரியன், செய்யன் என்பன அம்முதல் நிலையான் பிறந்த வினைச்சொல். இங்ஙனம் வினையாற் பிறத்தலின் வினையியல் என்றார் (சொல். 200, நச்சர்.)** என்றவாறு அமைந்த உரைப்பகுதி அவரது கருத்தைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

வினையின் தொகுதி காலத் தியலும் (சொல். 415, சேனா.) என எச்சவியலுள் அமைந்த நூற்பாவிற்குச் சேனாவரையர் எழுதிய உரையும் நச்சினார்க்கினியரின் மேற்கண்ட கருத்துடன் பொருந்தி வருமாறு அமைந்துள்ளது. **ஈண்டு வினையென்றது எவற்றையெனின் வினைச்சொற்கும் வினைப்பெயர்க்கும் முதனிலையாய், உண், தின், செய், சொல் என வினைமாத்திர முணர்த்தி நிற்பனவற்றையென்பது. இவற்றை வடநூலார் தாது வென்ப (சொல். 415, சேனா.)** என்றவாறு எழுதியுள்ளார்.

வினைச்சொல்

குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோன்றிக் காலமொடு வருஉம் வினைச்சொல் எல்லாம் உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும் ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும் அம்மு வருபின தோன்ற லாறே.(சொல்.195, தெய்வ.)

தமிழ் வினைச்சொற்களை உயர்திணைக்குரியன என்றும் அஃறிணைக்குரியன என்றும் விரவுவினையாக

அமைவன என்றும் பாகுபடுத்திப்பார்க்கும் இந்நூற்பாவில் காலம், உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய மூன்று கலைச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

காலம்

காலம் காட்டுதல் என்பது வினைச்சொல்லுக்குரிய பொது இலக்கணம் ஆகும். இந்நிலையில் காலம் என்பதும் வினையிலக்கணத்தில் அமையும் கலைச் சொல்லாக அமைகிறது. காலம் என்பது இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூன்றாக அமைகிறது. இவை முறையே இறப்பு என்றும் நிகழ்வு என்றும் எதிர்வு என்றும் தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தொழிலைச் செய்யுங் காலம் (சொல்.,113 நச்சர்.) என நச்சினார்க்கினியரால் இது விளக்கப்பட்டுள்ளது. **இறப்பின், நிகழ்வின், எதிர்வின், என்றா அம்முக்கால மும் குறிப்பொடும் கொள்ளும் மெய்த் நிலை உடைய, தோன்றலாறே. (சொல். 200. சேனா.)**

இறப்பு

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு என இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் விளக்கமளிக்கின்றனர். (சொல். 197, இளம்.), (சொல். 200, சேனா.), (சொல். 202, நச்சர்.) அதாவது தொழில் தொடங்கி முற்றுப்பெற்ற நிலைமை.

நிகழ்வு

நிகழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமை என்று இளம்பூரணரும், சேனாவரையரும் குறிக்கின்றனர். (சொல். 197, இளம். 158), (சொல். 200, சேனா.) **தொழில் தொடங்கி முற்றுப்பெறாமல் நடக்கின்ற நிலைமை** என நச்சினார்க்கினியர் குறிக்கின்றார் (சொல். 202, நச்சர்.).

எதிர்வு

எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை' என இளம்பூரணரும், சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் குறிக்கின்றனர். (சொல். 197, இளம்.), சொல். 200, சேனா.), (சொல். 202, நச்சர்.).

உயர்திணை

உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே அஃறிணை என்மனார் அவரல் பிறவே ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன் சொல்லே (சொல். 1, இளம்.)

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் இந்த முதல் நூற்பா உயர்திணை மற்றும் அஃறிணை என்னும் இரு கலைச்சொற்களின் விளக்கத்தினைத் தருகிறது.

உயர்திணை

மக்களென்று சுட்டப்படும் பொருள் (சொல். 1, இளம்.) மக்களென்று கருதப்படும் பொருள் (சொல். 1, சேனா.) உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றினும் மக்களென்று சுட்டப்படும் பொருள் (சொல். தெய்வ.)

உயர்திணை என்பது உயர்ந்த ஒழுக்கம் என இறந்தகால வினைத்தொகை (சொல். 1, நச்சர்.)

மக்களாகிய நன்கு மதிக்கப்படும் பொருள் (சொல். 1, கல்லா.)

அஃறிணை

மக்களல்லாத பிறபொருள் (சொல். 1, இளம்.)

மக்களென்று கருதப்படாத பிறபொருள் (சொல். 1, சேனா.)

அவரல்லாத (மக்களல்லாத) பொருளும் பிறபொருளும் (சொல். 1, தெய்வ.)

அவ்வொழுக்கம் (உயர்ந்த ஒழுக்கம்) அல்லதாகிய ஒழுக்கம் எனப் பண்புத்தொகை. அது பொருளை உணர்த்தி நின்றது ஆகுபெயராய் (சொல். 1, நச்சர்.)

அவரினீங்கிய (மக்களின் நீங்கிய) அல்லவாகிய பிற பொருள் (சொல். 1, கல்லா.)

இவை உயர்திணை, அஃறிணை எனும் கலைச்சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் தரும் விளக்கம்.

வினைக்குறிப்பு

தொல்காப்பியர் குறிப்புவினையாக அமையும் வினைகளைப் பொருண்மை அடிப்படையில் பட்டியலிட்டும் சில வாய்பாடுகளில் அமைத்தும் காட்டியுள்ளாரே தவிர அதை வரையறை செய்யவில்லை. உரையாசிரியர்களே வினைக்குறிப்பு என்னும் குறிப்புவினை குறித்துச் சிந்தித்துள்ளனர்.

கரியன், செய்யன் என்புழித் தொழின்மை தெற்றென விளங்காது குறித்துக் கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார் (சொல். 201, சேனா.) என்றவாறு அமைந்த சேனாவரையரது விளக்கம் குறிப்புவினையில் தொழில் குறிப்பாகக் கொள்ளப்படும் எனச் சொல்கிறது.

வினையெஞ்சு கிளவி

செய்து, செய்யு, செய்பு, செய்தென

செய்யியர் செய்யிய செயின் செய செயற்கு என

அவ் வகை ஒன்பதும் வினை எஞ்சு கிளவி (சொல். 224, சேனா.)

தொல்காப்பியர் வினையெஞ்சு கிளவி எனக் குறித்தது வினையெச்சத்தையே. வினையெஞ்சு கிளவி என்பதை வாய்பாட்டின் அடிப்படையில் விளக்கிய தொல்காப்பியர் அது குறித்து விளக்கம் ஏதும் தரவில்லை. இங்கும் உரையாசிரியர்களே இக்கலைச் சொல் குறித்து விளக்கியுள்ளனர்.

வினையே ஒழிபாக நிற்பல் (சொல். 224, இளம்.), என இளம்பூரணரும், மற்றொரு வினைச்சொல்லோடல்லது முற்றுப் பெறாது நிற்கும். இவ் வினைச்சொல்லாவது பாலுணர்த்தாது காலங்காட்டி நிற்கும் (சொல். 222, தெய்வ.) எனத் தெய்வச்சிலையாரும் விளக்கமளித்துள்ளனர்.

பெயரெஞ்சு கிளவி

நிலனும், பொருளும், காலமும், கருவியும், வினைமுதற் கிளவியும், வினையும், உள்பட அவ் அறு பொருட்கும் ஓரன்ன உரிமையு, செய்யும், செய்த என்னும் சொல்லே

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா நிலம், பொருள், காலம், கருவி, வினைமுதல், வினை என்ற அறுவகைப் பெயரும் பெயரெச்சத்தை முடிப்பதற்காக வரும் என முதலில்

கூறிய பின்னர் அப்பெயரெச்சம் செய்த, செய்யும் என்னும் வாய்பாடுகளில் அமையும் என்கிறது. தொல்காப்பியரால் இது பெயரெஞ்சு கிளவி என்று குறிக்கப்பட்டிருக்க. எல்லா உரையாசிரியர்களும் இதனைப் பெயரெச்சம் என்றே குறித்துள்ளனர்.

வியங்கோள்

தொல்காப்பியப் பகுப்பின்படி வியங்கோள் வினை என்பது விரவுவினை என்ற பகுப்பினுள் அடக்கப் பட்டுள்ளது. வியங்கோள் குறித்தும் வியங்கோள் வினைக்குரிய ஈறுகள் குறித்தும் தொல்காப்பியர் தனித்துச் சுட்டவில்லை. வியங்கோள் வினைக்குரிய ஈறுகளைத் தொல்காப்பியர் உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறியுள்ளார் என்கிறார் சேனாவரையர். அஃதே வியங்கோளீறு கூறாராயிற் றென்னையெனின் எழுத்தோத்தினுள் ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும் என அகரவீற்றுள் எடுத்தலாற் பொருந்திய மெய்யூர்ந்து அகரவீறாய் வருதலும் . . . மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல் எனவும் உடம்பொடு புணர்த்தலான் அல்வீறாய் வருதலும் ஆவீறாய் வருதலும் பெறுதலின் வியங்கோளீறும் கூறினாரெனவேபடும் (சொல். 226, சேனா.)

வியங்கோள் வினை ஏவல் பொருண்மையில் வரும் என்பது அனைத்து உரையாசிரியர்களாலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. வியங்கோள் என்பது ஏவநிற்பது (சொல். 217, இளம்.) என இளம்பூரணரும் படர்க்கைப் பொருள்மேல் ஏவற் பொருண்மையைக் கொண்டுவுரும் முற்றுச்சொல் (சொல். 224, நச்சர்.) என நச்சினார்க்கினியரும் விளக்கியுள்ளனர்.

ஏவல் பொருண்மையோடு வாழ்த்தல் முதலிய பொருள்களிலும் வியங்கோள் வரும் என்பது சேனாவரையர் மற்றும் தெய்வச்சிலையாரது கருத்தாகும். வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்துதன் முதலாகிய பிற பொருளுமுடைத்தாகலின் இக்குறி மிகுதிநோக்கிச் சென்ற குறியென வுணர்க (சொல். 222, சேனா. ப. 211) என்பது சேனாவரையரது கருத்து. வியங்கோள் என்பது யாதோ எனின், செய்க என்னும் பொருட்கண்ணும் தவிர்க என்னும் பொருட்கண்ணும் வேண்டிக் கோடற் பொருட்கண்ணும் வருவது (சொல். 220, தெய்வ.) என்பது தெய்வச்சிலையாரது விளக்கம்.

உரையாசிரியர்கள் சுட்டியவை

பின்வரும் சொற்கள் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் இடம் பெறாமல் உரையாசிரியர்களால் விளக்கம் செய்யப் பட்ட வினை இலக்கணக் கலைச் சொற்களாகும்.

தொழில் - பொருளது புடைபெயர்ச்சி (சொல். 158, சேனா.)

நிலன் - தொழிலைச் செய்கின்ற இடம் (சொல். 113, நச்சர்.)

பயனிலை - தொடர்மொழிக்குப் பயனாகவரும் முடிக்குஞ் சொற்பொருள் (சொல். 66, சேனா.)

முற்று - பிறிதொரு சொல்லோடியையாது தாமே தொடராதற்கேற்கும்

முற்றுச்சொல் - மற்றொரு சொல் நோக்காது முடிந்து நிற்பது (சொல். 421, இளம்.)

செய்கையும் பாலும் காலமும் செயப்படுபொருளும்

தோன்றிநின்றல் (சொல். 421, இளம்.),

எக்கால் அவைதம் எச்சம்பெற்று நின்றன அக்கால் பின் யாதும் நோக்காவாய்ச் செப்பு மூயிற்றுப்போல அமைந்து மாறுவது (சொல். 421, இளம்.)

முன்னிலை - முன்னின்றான் தொழின்மை கூறுவது (சொல். 217, இளம்.) எதிர்முகமாக நின்ற பொருளினது தொழில் உணர்த்தும் முற்றுச்சொல் (சொல். 224, நச்சர்.)

முன்னிலை வினைச்சொல் - எதிர்முகமாய் நின்றான் தொழிலுணர்த்துவது (சொல். 222, சேனா.)

முடிவாக

இலக்கணம் உள்ளிட்ட அறிவுத்துறைகளை விளக்கம் செய்யப் பயன்படுத்தும் மொழி கருவிமொழி எனப் படுகிறது. இக்கருவிமொழியில் எடுத்துக்கொண்ட கருத்தாக்கங்களை விளக்குவதற்கு குறிப்பிட்ட அந்த துறைசார்ந்த புதிய கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அல்லது ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தை விளக்கக் கையாண்ட கலைச்சொற்களுள் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவை எவை என்பதைக் கண்டறிவது கடினம் எனினும் அவர் பயன்கொண்ட கலைச்சொற்களை விவாதத்திற்கு உட்படுத்துவதன்மூலம் அவர் காலத்திய கருவிமொழியின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தொல்காப்பியர் வினையிலக்கணத்தை விளக்கப் பயன்படுத்திய கலைச்சொற்களைப் பகுத்தாய்ந்தபோது பின்வரும் சில முடிவுகளைப் பெறமுடிந்தது.

தொல்காப்பியர் பயன்கொண்ட வினை, வினைச்சொல், வியங்கோள் ஆகிய கலைச்சொற்கள் நிலைபேறு பெற்றுள்ளன. அவ்வாறே, வினை இலக்கணத்தோடு தொடர்புடைய உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய கலைச்சொற்களும் நிலைபேறுபெற்றுள்ளன.

வினைக்குறிப்பு, வினையெஞ்சு கிளவி, பெயரெஞ்சு கிளவி உள்ளிட்ட கலைச்சொற்கள் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் காலத்தில் முறையே குறிப்புவினை என்றும், வினையெச்சம் என்றும், பெயரெச்சம் என்றும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன.

வினையெஞ்சு கிளவி, பெயரெஞ்சு கிளவி ஆகிய வற்றைவிடவும் வினையெச்சம் பெயரெச்சம் உள்ளிட்டவை சொற்சீர்மை உடையனவாகவும் ஓசைநயம் உடையனவாகவும் இருத்தல் இம்மாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

வினைக்குறிப்பு எனத் தொல்காப்பியரால் குறிக்கப்பட்ட கலைச்சொல், பின்னாளில் குறிப்புவினை என மாற்றம் பெற்றுள்ளது. தெரிநிலைவினை எனும் கலைச்சொல் உணர்த்தும் பொருண்மையின் எதிர் இணையாக அமைவதால் இம்மாற்றத்தை அச்சொல் பெற்றிருக்கலாம்.

காலத்தின் பாகுபாடாக இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு எனும் மூன்றையும் தொல்காப்பியர் கொண்டார். அவை பின்னர் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்பன

ஒருவகையில் பொதுமொழிக்குரியன போல வும் பின்பு வந்த இறந்தகாலம் உள்ளிட்டவை கலைச் சொல்லுக்குரிய விளக்கமான தன்மையில் அமைந்தவை போலவும் இருத்தலின் இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்றெல்லாம் ஊகிக்கமுடிகிறது.

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கும் உரையாசிரியர்கள் காலத்திற்கும் இடையே ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டு இடைவெளி அமைந்துவிட்டது. இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் மொழியில் கணிசமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். அந்த மாற்றங்களும் கலைச்சொல் நிலை பேறாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

எனினும் எழுத்திலக்கணத்திலும் பொருளிலக்கணத்திலும் தொல்காப்பியர் பயன்படுத்திய கலைச்சொற்களில் பேரளவில் மாற்றங்கள் நிகழவில்லை எனத் தோன்றுகிறது. குறிஞ்சி, முல்லை, வெட்சி, காஞ்சி உள்ளிட்ட திணைப்பெயர்கள், தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, கூற்று, களவு, கற்பு உள்ளிட்ட கலைச்சொற்கள், உவமை, உள்ளுறை உள்ளிட்ட கலைச்சொற்கள் மாற்றம் பெறவில்லை.

வினை, உயர்திணை போன்று சொற்சீர்மையுடன் இருப்பவை நிலைபெற்றுள்ளன எனவும் வினையெஞ்சுகிளவி, பெயரெஞ்சு கிளவி போன்று தொடர்நிலையில் அமைக்கப்பட்டவை மாறுதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளன எனவும் கொள்ள முடிகிறது.

தொல்காப்பியர் பயன்கொண்ட கலைச்சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துப் பின்வந்த கலைச்சொற்களுடன் ஒப்பிட்டு விரிவான தளத்தில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும்போது மாற்றம் மற்றும் மாற்றமின்மைக் கான காரணங்களைத் தெளிவாகக் கண்டடைய முடியும்.

துணைநூற்பட்டியல்

அகத்தியலிங்கம், ச. 8 பாலகப்பிரமணியன், க., 1974., இலக்கணஆய்வுக் கட்டுரைகள்-1, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம்.

கணேசையர், சி. (ப-ர்), 2007. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் மூலமும் சேனாவரையருரையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

சுந்தரமூர்த்தி, கு. (ப-ர்), 1962. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியருரை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.

----- 1964. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கல்லாடனார் விருத்தியுரையும் பழைய உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.

----- 1979. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.

----- 1996. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.

பாலகப்பிரமணியன், க. முனைவர், 2016., தொல்காப்பியச் சொற்பொருளடைவு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

ஜெயதேவன், வ. (ப-ர்), நாகராஜன், ப. வெ., 2004, தொல்காப்பிய அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

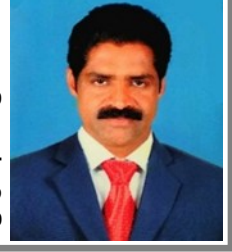
சமுதாயவியல் நோக்கில் குற்றப்பரம்பரையினர் (எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் 'நெடுங்குருதி' புதினத்தை முன்வைத்து)

சி. சந்திரசேகர்

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் [பதிவு எண்: BDU 2110632779054]
முதுகலைத் தமிழாய்வுத் துறை ஜமால் முகமது கல்லூரி, திருச்சி 620020
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் த. செல்வராசு
இணைப்பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழாய்வுத் துறை
ஜமால் முகமது கல்லூரி (த), திருச்சி 620020

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நெடுங்குருதி புதினத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேம்பலை கிராம மக்களின் வாழ்வியலைச் சமுதாயவியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் மையக் கருத்தாகும். இப்புதினத்தில் குற்றப்பரம்பரையாகக் கருதப்பட்ட மக்களைப் பற்றிய செய்திகளை எஸ்.ரா குறிப்பிட்டுள்ளார். குல வழக்கப்படி கொள்ளையடிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டல், அடக்குமுறைக்கு உள்ளாதல், விடுதலைக்காகப் போராடல், அரசால் இயற்றப்பட்ட குற்றப்பரம்பரைச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றை வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் துணைகொண்டு புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகளோடு பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது. குற்றப்பரம்பரையினர் பற்றிய பார்வையும், அவர்கள் வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் பற்றிய செய்திகள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. களவுக்குச் செல்பவர்களின் வாழ்வியலையும், அதில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும், அதற்கு அரசு எடுத்த தீர்வுகளும் பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கருவிச்சொற்கள் (Keywords): நெடுங்குருதி, குற்றப் பரம்பரையினர், வேம்பர்கள், வாழ்க்கை, கொள்கை, சட்டங்கள்

முன்னுரை

குற்றப்பரம்பரையாகக் கருதப்பட்ட வேம்பர்கள் தமது விடுதலைக்காகப் போராடியதே நெடுங்குருதி புதினத்தின் கதைக்களமாகும். வேம்பலை என்ற கிராமத்தைச் மையமாகக் கொண்டு புனைவாக உருவாக்கப்பட்ட நெடுங்குருதியே இப்புதினம். இதனைத் தன் நடையில் சில புனைவுகளோடு எழுதியுள்ளார் எஸ். ராமகிருஷ்ணன். நாகு என்ற பதினொரு வயது சிறுவனை மையமாக வைத்து, அவன் வளர்ந்து இறக்கும்வரை நடைபெறும் நிகழ்வுகளையும், அதன்பின் அவன் மகள் மற்றும் மகன் வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் பல சமூகச் சிக்கல்களோடு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சங்க காலத்தில் பாலை நிலத்தில் வழிப்பறி செய்தல், சூறையாடல், ஆறலைத்ல் ஆகிய தொழில்களைச் செய்த ஆறலைக் கள்வர்களைப் பின்பற்றி வந்தவர்களே கள்வர்கள். இக்கள்வர்களே நெடுங்குருதி புதினத்தில் **வேம்பர்கள்** எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இம்மக்கள் வறுமை, வேலையின்மை ஆகிய காரணங்களால் திருடுவதைப் பரம்பரைத் தொழிலாக மேற்கொண்டுவந்துள்ளனர்.

வேம்பர்களின் வாழ்க்கை

இம்மக்கள் ஊரில் பல நாட்கள் தங்க மாட்டார்கள். மழைக் காலத்தில்கூட அவர்கள் திருடத் தொலைதூரக் கிராமங்களை நோக்கிச் செல்வார்கள். அவர்கள் ஊர் திரும்பும்போது பண்ட பாத்திரங்கள், தானிய மூடைகள், கல் அட்டிகைகள், ஆடுகள், கோழிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுவருவார்கள். அவை தீரும்வரை ஊரில் மாமிச வாடையும் குடியும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கும். பிறகு மீண்டும் திருடச் செல்வார்கள். **ராத்திரி உச்சிநத்தம் போனது என்னாச்சு (வேல ராமமூர்த்தி, குற்றப் பரம்பரை, ப.89)** என்று கேட்கும் வழக்கம் குற்றப்பரம்பரை நாவலில் சொல்லாடலாகக் காணப்படுகின்றது. திருட்டுத் தொழிலைக் குறிக்கக் **'கள்ளத்திற்குச் செல்லுதல்', 'களவுக்குப் போதல்', 'உச்சிநத்தம்', 'திருட்டுக்குப் போதல்'** எனப் பல சொல்லாடல்கள் கிராமங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சிறிது காலத்தில் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு வரும் வழியில் சிந்திய கம்பும், கேப்பையும், சோளமும் பெருகி வளர, களவுக்குப் போக மனமின்றிக் காட்டைத் திருத்துவதில் கவனம் கொண்டனர். நாயைப் பழக்கி முயல் வேட்டைக்குச் செல்லவும், இதற்காக உடல் மெலிந்த நீண்ட சிப்பிப்பாறை நாய்களை வாங்கிவந்து கலப்பில் லாமல் விருத்தம் செய்து கையில் குத்தீட்டியும் நாயுமாக முயலையும் வெருகையும் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். **கள்ளர்கள் கொள்ளையிடும் வீட்டின் அமைப்பை ஆக்காட்டிக் குருவியின் துணையோடு அறிவதும், கன்னக்கோலிட்டுத் திருடுவதும், விலைமதிப்பற்ற பொருட்களைக் கூட கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வந்தபின் அவற்றின் அருமை தெரியாமலேயே பச்சமுத்து போன்ற பணிவுமிக்க அயோக்கியர்களிடம் தாரை வார்ப்பதும் உண்மையில் வாழ்ந்த ஒரு வாழ்க்கைப் பதிவுதான். (வேல ராமமூர்த்தி, குற்றப் பரம்பரை, ப.9)** என்று குற்றப்பரம்பரை நாவலில் திருட்டுத் தொழிலைப் பற்றி வேலராமமூர்த்தி கூறியுள்ளார்.

வேம்பர்களின் கொள்கை

வேம்பலை வாழ் வேம்பர்கள் பெண்கள், வயதானவர்கள், குழந்தைகள், புதுமணத் தம்பதிகள் ஆகியோரிடம்

கொள்ளையடிக்கக் கூடாது என்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். பிறர் பொருளைக் கொண்டு வாழ்வை நடத்தினாலும் இவ்வாறான கொள்கைகளால் வேம்பர்கள் சிறப்புற்று விளங்கினர். **வேம்பர்கள் பெண்கள், வயதானவர்கள், குழந்தைகள், புதுமணத் தம்பதிகள் ஆகியோரைக் கொள்ளையடிப்பதில்லை (இராமகிருஷ்ணன், எஸ்., நெடுங்குருதி, ப.30).** இக்கொள்கையானது அவன்-இவன் எனும் திரைப்படத்தில் மனதில் பதியுமாறு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குற்றப் பரம்பரையினர் சட்டம் 1871

இச்சட்டத்தின் சாராம்சமாக கைவினை, தச்சவேலை போல, (தகீயர் போன்ற) சிலருக்குக் களவும் குலத் தொழில், அவர்களை முற்றிலுமாக ஒழிப்பது மட்டுமே குற்றங்களைக் குறைக்க ஒரே வழி என்பது நீதிபதி ஜேம்சு ஸ்டீபன் முன்மொழிந்த கூற்றாகும். இது பின்னாளில் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கோடிக்கணக்கான அப்பாவி மக்களைப் பிறவிக் குற்றவாளிகளாக அடையாளப்படுத்திச் சமூக நீதிக்கெதிராகக் குற்றம் சாட்ட வழி வகுத்தது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் எந்தவொரு சாதியையும் 'குற்றப்பரம்பரை' என அறிவிக்கலாம். அதை நீதிமன்றம் கேள்வி கேட்க முடியாது. 'குற்றவாளி - நிரபராத்' என்ற பாகுபாடு கிடையாது. ஒரு சாதியில் பிறந்த அனைவரும் 'பிறவிக் குற்றவாளிகள்' என்றது அந்தச் சட்டம் (<https://www.vikatan.com>).

தமிழ்நாட்டில் கள்ளர், மறவர், பிரமலைக் கள்ளர், அம்பலக்காரர், வலையர், கேப்மாரி என 89 சாதிகள் குற்றப்பரம்பரையினர் என அறிவிக்கப்பட்டனர். அதில் குறவர், உப்புக்குறவர், ஆத்தூர் மேல்நாட்டுக் குறவர், சி.கே.குறவர் போன்ற சாதிகளும் குற்றப்பரம்பரைப் பட்டியலில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழகத்தில் 68 சாதியினர் குற்றப்பரம்பரையினராக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர், அதில் குறவர் சமூகம் மட்டுமே இருபதுக்கும் மேல் இருக்கும் (<https://www.keetru.com>).

கைரேகைச் சட்டம்

குற்றப்பரம்பரைப் பட்டியலில் கொண்டுவரப்பட்ட சாதி ஆண்கள் குறிப்பாக 16 - 60 வயதிற்கு இடைப்பட்டவர்கள் காவல் கண்காணிப்பில் இருக்க வேண்டும். அவர்களிடம் நாள்தோறும் கைரேகை பதிவு செய்யப்படும். மேற்கண்ட சாதிகளில் குறிப்பாக, கள்ளர், மறவர், அம்பலக்காரர், வலையர் போன்ற சில சமூகத்தினர் கைரேகைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். விவசாய நிலம் வைத்திருந்த விவசாயிகள், நிலவரி கட்டுவோர், நிரந்தரத் தொழில் செய்வோர், அலுவலர், நிரந்தரமாக ஒரே இடத்தில் வசிப்போர் ஆகிய பெரும்பான்மையோர் கைரேகைச் சட்டத்தில் இணைக்கப்படவில்லை.

ராத்திரிச் சீட்டு

ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குச் செல்ல நேர்ந்தால், ராத்திரிச் சீட்டு பெற்றுச் செல்லவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இச்சீட்டில் வரிசை எண், பெயர், குற்றப்பதிவு எண், வெளியே போவதற்கான காரணம், செல்லும் வழித்தடம், நேரம், திரும்பும் நேரம், பெரு

விரல் ரேகைப்பதிவு ஆகிய விவரங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. மூன்று பிரதிகளைக் கொண்ட இச்சீட்டின் முதல்படி உள்ளூர்க் காவல்நிலையத்திற்கும், இரண்டாவது படி அந்த நபர் செல்ல இருக்கும் காவல்நிலையத்திற்கும், மூன்றாவது படி அந்த நபரிடமும் தரப்பட்டது. வழியில் எங்காவது தங்க நேர்ந்தால் அக்கிராமத்தின் தலைவனது கையொப்பம் பெறப்பட வேண்டும்.

இதன்படி, குறிப்பிட்ட அந்த சமூகத்தை சேர்ந்த கூட்டங்களில் வாழும் ஆண்களும், குழந்தைகளும், வாரம் ஒருமுறை அருகே இருக்கும் காவல் நிலையம் சென்று தாங்கள் ஊரில் தான் இருக்கிறோம் என தங்கள் இருப்பை நிரூபிக்க கையொப்பம் இட வேண்டும் என்ற சட்டமும் இருந்தது. ஒருவாரம் கையொப்பம் இடத் தவறினாலும் போலீஸ் வீடு தேடி வந்த அடித்து இழுத்து செல்லும் (<https://tamil.boldsky.com>).

பெருங்காமநல்லூர் போராட்டம்

1920இல் உசிலம்பட்டி அருகே உள்ள பெருங்காம நல்லூர் என்ற கிராமத்தில் இச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அதை அடக்குவதற்காக அரசாங்கம் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் மாயாக் காள் என்ற பெண் உட்பட பதினேழு பிரமலைக் கள்ளர் சமூகத்தினர் மரணம் அடைந்தனர். இது குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற மிக முக்கியப் போராட்டம் ஆகும்.

இப்போராட்ட நிகழ்வை நினைவூட்டும் வகையில் நெடுங்குருதி புதினத்தில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பனிரெண்டு துப்பாக்கி ஏந்தியய போலீஸ்காரர்கள் வேம்பலைக்குள் வந்தபோது நாய்கள்கூட அடங்கியிருந்தன. அவர்கள் மூன்று மூன்று பேராகப் பிரிந்து தெருவிற்குள் நடந்தார்கள். துப்பாக்கி வெடிக்கும் ஒசை கேட்டு நாகுவின் அப்பா திடுக்கிட்டு எழுந்தபோது ஒருவன் இருட்டிற்குள்ளாக ஓடிக்கொண்டிருந்தான். பெண்கள் கூச்ச விட்டார்கள். யாரோ வைக்கோல் படப்பிற்குத் தீ வைத்து விட்டு ஓடினார்கள். நெருப்பு கொழுந்து விட்டு எரியத் துவங்கியது. (இராமகிருஷ்ணன், எஸ்., நெடுங்குருதி, ப. 328). இதனைக் கொண்டு அம்மக்கள் எதிர்கொண்ட துயரங்களை அறியலாகிறது.

சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுதல்

காலையில் சூரியன் உதித்ததிலிருந்து, மாலையில் சூரியன் மறையும்வரை அவர்கள் தம் வீட்டிலிருந்து எங்காவது போக வேண்டுமென்றால் அனுமதிச் சீட்டு பெறப்பட வேண்டும். பக்கத்து ஊருக்கு செல்வதாக இருந்தாலும் காவல் துறையினரிடம் அனுமதி பெற்று செல்ல வேண்டும். அல்லது போகும் ஊரின் தலையாரியிடம் ஒப்புதல் பெற்றுச் செல்ல வேண்டும். மேற்கண்டவற்றில் ஏதேனும் தவறினால் மூன்று ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்படும். குற்றப் பரம்பரையினராக அறிவிக்கப்பட்டவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் முழுஅதிகாரமும் காவல்துறையினருக்கு ஆங்கில அரசால் அளிக்கப்பட்டது. காவல்துறையினரின் அடக்குமுறைகள் ஒங்குவதை ஆங்கில அரசு ஊக்குவித்தது (<https://kallarkulavaralaru.blogspot.com>).

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தின் பெயரால் நடந்த இக் கொடுமைகளை எதிர்த்து 1930களிலிருந்தே பல விமர்சனங்களும் வாதங்களும் எழுந்தன. 1936இல் சட்டப் புத்தகத்திலிருந்து இச்சட்டத்தை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார் ஜவஹர்லால் நேரு. சென்னை உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி சுப்பராவ், ஹரிஜன சேவா சங்கத் தலைவர் கி.சி. தக்கா, ப. ஜீவானந்தம், பி. ராமமூர்த்தி, முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஆகியோரும் நேருவின் கருத்தை வலியுறுத்தினர். அதன் விளைவால் 1947இல் காவல்துறை அமைச்சராக இருந்த பி.சுப்பாராவ் இச்சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுதற்கான தீர்மானம் ஒன்றைக் கொணர்ந்தார். பேகம் சுல்தான், அம்ருதீன் போன்றவர்களால் இதற்கு முட்டுக்கட்டை போடப்பட்டபோதும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பின் தானாகவே இச்சட்டம் காலாவதியானது.

முடிவுரை

குற்றப்பரம்பரையாகக் கருதப்பட்டவர்களைப் பற்றிய புதினமே நெடுங்குருதி. சாதியத்தைக் கொண்டும் திருட்டுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இக் குற்றப்பரம்பரைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அதில் அம் மக்களின் வறுமை நிலையையும், வறண்ட மண்ணின்

அவல நிலையையும், அக்காலப் பெண்களின் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் பற்றியும், பாலியல் கொடுமைகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையில் வேம்பர்களின்நிலை, குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தால் ஏற்பட்ட விளைவுகள், சட்டதிருத்தங்கள் குறித்துப் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள குறிப்புகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்றவை

ராமகிருஷ்ணன்.எஸ், (2018), நெடுங்குருதி, தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை.

வேல ராமமூர்த்தி, (2015), குற்றப் பரம்பரை, டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், சென்னை.

https://kallarkulavaralaru.blogspot.com/2019/08/blog-post_79.html

<https://www.keetru.com/index.php/2020-09-25-12-16-02/venkayam-nov-2020/41321-2020-12-23-12-52-33>

<https://tamil.boldsky.com/insync/life/2017/how-some-communities-affected-criminal-tribes-act-018510.html>

<https://www.vikatan.com/government-and-politics/judiciary/remembering-the-perungamanallur-protest-and-massacre-on-its-100th-year>

http://thevarkalam.blogspot.com/2010/03/blog-post_12.html

(39ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி:

விருந்தோம்பல் பண்புகள்

பெண்ணின் இலக்கணம் பற்றிக் கூறும்போது தொல் காப்பியர் விருந்தோம்பலையும் இணைத்துக் கூறுகிறார் விருந்து என்பது வெறும் உணவு பற்றியது மட்டுமன்று; அது ஒரு பண்பாட்டு அடையாளம் என்பதையும் தாண்டி, புதிய உறவுகளை நடப்புக்களைப் பெறுவதற்கான கருவியாக இருந்துள்ளது. விருந்தோம்பலின் இனிய செயலால் ஒரு இல்லறத் தலைவி அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளாள் என்பது இதன் சிறப் பைத் தெளிவாக்கும்.

விருந்தே தானும் புதுவது கிளர்ந்த

யாப்பின் மேற்றே (தொல். பொருள். 1495) என்பது புதியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே விருந்து என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

வறுமையிலும் விருந்தோம்பல் செய்பவள் நல்லவள்

விருந்திரைப் போற்றுவது பெண்ணின் இயல்பான பண்பாகும். வறுமை வந்துற்றபோதும் அதற்குக் கலங்காமல், தனது துன்பத்தை மறைத்து விருந்தினரைப் பேனுபவளாக இல்லறத் தலைவி இருக்கவேண்டும் என்பதை நாலடியார் இப்படிக் கூறுகிறது:

குடநீர் அட்டு உண்ணும் இடுக்கண் பொழுதும்,
கடல் நீர் அற உண்ணும் கேளீர் வரினும்,
கடன் நீர்மை கையாறாக் கொள்ளும் மடமொழி
மாதர் -மனைமாட்சி யான் (நாலடி. 382)

வாழ்முடியாத அளவு வறுமை வந்தாலும் அதனைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் மிகுதியான விருந்தினர் வந்தாலும் அவர்களை இன்முகத்தோடு வரவேற்று அவர்

களது பசியைப் போக்கும் குணம் கொண்டவளே மனையின் பெருமையாக அமைவாள். அவளாலேயே அவ்வில்லம் மற்றவரால் போற்றப்படும் பெருமை உடையதாக அமையும்.

முடிவுரை

இல்லறத்தைப் பெண்கள் போற்றிப் பாதுகாத்துக்கொள்வதோடு அவர்களுக்குரிய பல்வேறு கடமைகளையும் செவ்வனே ஆற்ற வேண்டும். அற இலக்கியங்கள் முதலில் இல்லறப் பெண்களின் பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் பெரும்பாலும் வலியுறுத்துகின்றன. அறநூல்களில் தலைமையானதாகக் கருதப்படும் திருக்குறள் முதலில் இல்லறவியலைக் குறிப்பிட்டுப் பதிவு செய்துள்ளது. சமூகத்தின் தேவைகளைப் பெரிதும் நிறைவேற்றும் இல்லறப் பெண்களின் கடமைகளை வலியுறுத்துவதன்வழியாக, அவர்களின் மதிப்புகளையும் அறநூலார் பதிவு செய்துள்ளனர். இவ்வகையில் இல்லறப் பெண்களின் பல்வேறு பண்புகளை இனம் கண்டு விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்தது.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. திரு.வி.க., திருக்குறள் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, ப. 36.
2. தமிழ் லெக்சிகன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, ப. 861.
3. இரா. பிரேமா, கற்பு கலாச்சாரம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், தாகம் கட்டுரைகள், 1998, ப. 8
4. மேலது, ப. 21.
5. விவிலிய நீதிமொழி ப. 12:4
6. மேலது, ப - 14;1
7. மேலது, ப - 12; 19

கவரா நாயுடு வகையறாரின் குலதெய்வக் கோயில் அமைப்பும் வழிபாடும்

க. விஜி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோவை 641 018

ஆய்வு நெறியாளர்: முனைவர் சு. இராமதிலகம்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோவை 641 018

முன்னுரை

குலதெய்வ வழிபாடு என்பது தமது சமூகத்திற்காகப் போராடி மறைந்தோரையும் குடும்பத்திற்காகப் பாடுபட்ட முன்னோரையும், சிறுவயதில் இறந்தோரையும் நினைத்து அவர்களைத் தெய்வங்களாக நினைத்து வழிபட்டு வருவதாகும். **குருவை மறந்தாலும் குலதெய்வத்தை மறவாதே** என்ற சொலவடை இன்றளவும் கிராம மக்கள் வழக்கில் இருந்துவருகின்றது. ஒவ்வொரு சாதி, மத, குல ரீதியாக வாழும் மக்கள் குலதெய்வ வழிபாட்டைத் தம் முன்னோர் காலம் தொட்டு இன்றுவரை பின்பற்றிவருகின்றனர். அவ்வகையில் தேனி மாவட்டத்திலுள்ள அல்லி நகரத்தில் வாழும் கவராநாயுடு இன வகையறார்கள் குறித்தும், அவர்களது குலதெய்வக் கோயில் அமைப்பும் வழிபாடும் குறித்தும் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிச்சொற்கள்: குலதெய்வம், வழிபாடு, வகையறார், கிராமம், குழுக்கள், திருவிழாக்கள்

ஆய்வு அணுகுமுறை: விளக்க முறை, பகுப்பு முறை, தொகுப்பு முறை ஆகியவை இவ்வாய்வின் அணுகுமுறைகளாகும்.

குலதெய்வம்

பெருங்குழுக்களும் சிறு குழுக்களும் கைக்கொள்வதாகக் குலதெய்வ வழிபாடு உள்ளது. இக்குழுக்கள் மண உறவாலும் உறவுமுறையாலும் பிணைக்கப்பட்டு ஒரு குலமாக உள்ளன. குலதெய்வங்கள் சாதி அமைப்புடனும் உறவுமுறைகளுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஒவ்வொரு குலத்தின் பல்வேறு பிரிவினரும், கூட்டத்தினரும், வகையினரும் உள்ளனர். அவ்வகையில் கவராநாயுடு இனமக்களுக்குள்ளே எண்ணற்ற வகையினர் உள்ளனர். ஒவ்வொரு வகையறாரும் வெவ்வேறு குலதெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். இவ்வகையினரது குலதெய்வ வழிபாடானது தலைமுறை தலைமுறையாகத் தம் மூதாதையர்களின் மரபுவழியான நினைவுகளுடன் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பங்காளிமார் அல்லது வகையறார்

அல்லிநகரத்தில் கவராநாயுடு இனமக்கள் அதிகளவு வசித்துவருகின்றனர். இவ்வினத்திலே பல்வேறு பிரிவினர் உள்ளனர். அப்பிரிவினர்களில் பன்னிரண்டு வகையறார்கள் மட்டுமே அல்லிநகரத்தில் உள்ளனர். ஒவ்வொரு வகையறாருக்கும் தனித்தனியே குலதெய்வங்களும் கோவில்களும் உள்ளன.

பங்காளிகள்

பாக்கமார் வகையறார் மீனியநாயுடு வகையறார் ஜனுக்கள் வகையறார் கஸ்தூரி வகையறார்
சின்னச்சாமி வகையறார் கூட்டணி வகையறார் பாப்பி நாயுடு வகையறார் சாபாஸ் வகையறார்
பள்ளப்பட்டி வகையறார் யானைக்காரர் வகையறார் கொடிக்கால் வகையறார் நாயினாநாயுடு வகையறார்

கவரா நாயுடு இன வகையறாரின் குலதெய்வங்கள்

பாக்கமார்களின் குலதெய்வங்கள்: பெரியாண்டவர், சன்னாசியப்பன், அங்காளீஸ்வரி, மீனம்மா, கோணம்மா, கன்னிமார், கருப்பச்சாமி, முனியாண்டி.

மீனிய நாயுடு குலதெய்வங்கள்: ஸ்ரீநல்லாண்டவர், பாப்பத்தியம்மன், மதுரைவீரன், மீனாட்சியம்மன், முன்னோடி கருப்பன், லட்சுமியம்மன், நாகம்மா.

யானைக்காரரின் குலதெய்வங்கள்: ஸ்ரீமதுரைவீரன், வெள்ளையம்மா, பொம்மியம்மா, அழகாயம்மன், குருநாதன், கோவிந்தன் ஜனுக்களின் குலதெய்வங்கள்: அங்காளீஸ்வரி, கோவிந்தன், ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி, நாகம்மா

நாயினாநாயுடுவின் குலதெய்வங்கள்: பெத்தண்ணச்சாமி, ஞானம்மாள், பசுமாட்டுக்காரர்சாமி

சாபாஸ் பங்காளிக் குலதெய்வங்கள்: ஸ்ரீநல்லாண்டவர்சாமி, ஸ்ரீமூர்த்தியம்மாள், ஸ்ரீகோவிந்தன், சன்னாசியப்பன், ஸ்ரீவீரப்பயனார், நாகம்மா கொடிக்கால் வகையறாரின் குலதெய்வங்களான நாகம்மா, அங்காளீஸ்வரி பெருமாள்

உறவுமுறைகள்

பன்னிரண்டு வகையறாரும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்றாலும் இவர்களுக்குள்ளே உறவுமுறைகளில்

வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவற்றுள் சம்பந்தகார உறவு முறைகளாகவும் மற்றொன்று அண்ணன்-தம்பி உறவு முறைகளாகவும் உள்ளனர். சம்பந்தகார உறவுமுறைகளானவர்கள் பாக்கமார், சின்னச்சாமி, பாப்பிநாயுடு, பள்ளப்பட்டி இந்த நான்கு வகையறார் ஆகியோரும் மற்றும் அண்ணன்-தம்பி உறவுமுறைகளானவர்கள் மீனியநாயுடு ஜனுக்கள், கஸ்தூரி, கூட்டணி, சாபாஸ், யானைக்காரர், கொடிக்கால், நாயினா நாயுடு இந்த எட்டு வகையறாரும் உள்ளனர். இந்த நான்கு வகையறார்களானபாக்கமார், சின்னச்சாமி, பாப்பிநாயுடு, பள்ளப்பட்டி தமக்குள்ளே எந்தவொரு திருமண உறவும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. அவ்வாறே மீதமுள்ள எட்டு வகையறார்களும் தமக்குள் திருமண உறவு வைத்துக் கொள்வதில்லை. இந்த நான்கு வகையறாரும் அவர்களின் ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பரிசம் போடுவதெனில் எட்டு வகையறார்களில் ஏதோ ஒரு குடும்பத்தில் பரிசம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதேபோல எட்டு வகையறாரின் குடும்பத்தில் உள்ள ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பரிசம் போடுவதென்றால் நான்கு வகையறார்களில் ஏதோ ஒரு குடும்பத்தில் பரிசம் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

கோவில்களின் அமைப்பு முறைகள்

பன்னிரண்டு வகையறாருடைய குலதெய்வக் கோவில்கள் பெரும்பாலும் சிறிய கோயில் அமைப்பிலேயே உள. கவராநாயுடு இனத்தினர் அனைவரது கோவில்களிலும் நான்கு அல்லது ஐந்து குலதெய்வங்களும் பரிவாரத் தெய்வங்களும் உள்ளன. அல்லிநகரத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டோரின் சில வகையறாரது குலதெய்வங்கள் மட்டும் உள்ளனரிலும், வேலைதேடி அல்லி நகரத்திற்கு வந்த ஒரு சில வகையறாரது குலதெய்வங்கள் வெளியூரிலும் உள்ளன. பன்னிரு வகையறாரது குலதெய்வங்கள் தோட்டத்திலும், குளத்திலும், சாலை வசதியற்ற இடங்களிலுமே உள்ளன. குல தெய்வக் கோயில்கள் பெரிய அளவில் கோபுரம் ஏதும் கொண்டிருப்பதில்லை. இவ்வகைக் கோவில்கள் ஆகம முறைப்படி அல்லது மூன்று கால பூசைகள் எதுவும் மேற்கொள்வதில்லை. பெரும்பாலும் கவராநாயுடு இன வகையறாருடைய குலதெய்வங்கள் ஒருசிலர் தவிர, ஏனையோர் கிழக்கு நோக்கியே கோவில்கள் அமைந்துள்ளனர். நம் முன்னோர் உருவ வழிபாடு தொடங்கும் முன்பே இயற்கையை தெய்வமாக வணங்கிவந்துள்ளனர். அவ்வகையில் பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றான சூரியனையும் வழிபட்டுவந்தனர். சூரியன் உதிக்கும் திசை கிழக்கு என்பதால் பெரும்பாலான கோவில்கள் கிழக்கு நோக்கியே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வழிபாட்டு முறைகள்

பன்னிரு வகையறார் குலதெய்வ வழிபாட்டு முறையானது ஒவ்வொருவருக்கென்றே தனித்தனியாகவே அமைந்துள்ளது. அவற்றுள் முதலாவது உருவ வழிபாடாகவும், மற்றொன்று உருவமில்லா வழிபாடாகவும் உள. இரண்டாவதாக ஆயுதங்கள் வைத்தும் சேலை வைத்தும் வழிபடுகின்றனர். மூன்றாவதாக ஆண்கள் மட்டுமேசென்றுவழிபடுகின்றனர். மற்றொரு வழிபாட்டு முறையானது ஆண்கள் வாயை இறுக்கக்கட்டிக்கொண்டு

பூசை செய்து வழிபடுவதாகும். கவரா நாயுடு இனத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு வகையறாரும் தமது குலத் திற்கேற்பக் குலதெய்வ வழிபாட்டைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

உருவமற்ற தெய்வங்கள்

கவராநாயுடு இனத்தைச் சார்ந்த பன்னிரு வகையார்கள் கல், வேல், அரிவாள், பெட்டி, புடவை ஆகிய வற்றைத் தமது குலதெய்வமாகக் கருதிக் காலங்காலமாக வழிபட்டுவருகின்றனர். இவ்வகைத் தெய்வங்கள் வெட்டவெளியிடத்தில், மரத்தடியில், அல்லது குளத்தருகில் சிறிய கோவில்களாகவோ நான்கு புறங்களிலும் சுவர்களை மட்டும் எழுப்பியோ வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. ஒருசில வகையாரது குலதெய்வங்கள் அல்லிநகர ஊருக்குள்ளேயோ எல்லையிலோ உள. இன்றும் இவ்வினத்து வகையார்கள் உருவமற்ற தெய்வங்களைத் தம் குலதெய்வங்களாக வணங்கிவருகின்றனர்.

உருவமுள்ள தெய்வங்கள்

நாகரீகம் வளர்ச்சியுற்ற நிலையில் மனிதனின் சிந்தனைக் கேற்ப தெய்வ வழிபாட்டிற்குக் கன உருவச்சிலைகள் தோன்றலாயின. இதனால் தெய்வத்திற்கு உருவம் தந்து சிலைகள் அதிகளவு செய்யப்பட்டன **உருவமற்ற ஒன்றை மனம் நினைத்தல் இயலாது எனவே தெய்வத்திற்கு முன்னோர்கள் உருவம் கொடுத்தனர்.**¹ அவ்வகையில் கவராநாயுடு இனத்துப் பன்னிரு வகையார்கள் திருவிழாவின்போது மட்டுமே தம் குலதெய்வங்களை மஞ்சள், தேங்காய் போன்றவை கொண்டு உருவங்களாக வடிவமைத்து வழிபட்டுவருகின்றனர்.

திருவிழாக்கள்

உற்சவம்/ஊர்வலம் என்று திருவிழா குறிக்கப்படுவது உண்டு. திருவிழாவின் முக்கிய நோக்கமே மக்கள் ஒன்றுகூடிக் கொண்டாடி, உண்டு, உறவினரோடும், நண்பர்களோடும் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொள்ளுதல் எனலாம். திருவிழாக்கள் ஓரிடத்தில் வாழும் மக்களது நாகரீகம், கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையிலும் அமைந்திருக்கின்றன. அவ்வகையில் கவராநாயுடு இனத்தின் பன்னிரண்டு வகையறாருடைய குலதெய்வத் திருவிழாவானது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மூன்று நாட்கள் நிகழும். ஒருசிலர் வகையார்களது குலதெய்வத் திருவிழா மாசி மாதத்திலும் மற்ற சில வகையார்களுடையது ஆடி மாதத்திலும் நடைபெறும். இத்திருவிழா நடைபெறுமுன் அந்தந்த வகையார்கள் தமது குலதெய்வக் கோவிலில் அமர்ந்து திருவிழா பற்றிய முன் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்துவர். பின்னர் அந்தந்த வகையார்களின் முக்கியமான ஐந்து தலைக்கட்டு உடையவர்களும் பூசாரியும் சேர்ந்து தம் வகையார்களின் இல்லங்கட்கு மற்றும் சம்பந்தகாரர்களின் இல்லங்கட்குச் சென்று திருவிழா அழைப்பிதழ் தந்து அழைப்பர். பிறகு நண்பர்களுக்கும் அழைப்புகள் தந்து வரவேற்பர்.

திருவிழாவின்போது அந்தந்த வகையார்களது குலதெய்வக் கோவில் சுவரில் வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு

அடித்துப் பந்தக்காலிட்டு வண்ண வண்ணக் காகிதப் பூக்கள் கொண்டு அலங்கரிப்பர். திருவிழாவின்போது ஆண்கள் அனைவருமே மூன்று நாள்களிலும் பச்சை நிற அல்லது மஞ்சள் நிற வேட்டி மட்டுமே அணிந்து கொண்டு கைகளில் கங்கணம் கட்டிக்கொள்வர். தம் குடும்பத்தில் பிறந்த பெண் பிள்ளைகளுக்கும் புதிய ஆடைகளை எடுத்துத்தருவர். அந்தந்த வீட்டில் பிறந்த பெண்பிள்ளைகளும் உடன்பிறந்தோருக்கும் பெற்றோருக்கும் புதிய ஆடைகளை எடுத்துக்கொடுப்பர்.

திருவிழாவின் முதல் நாளன்று புதிய பெட்டி செய்து அதில் சேலை, சலங்கை போன்றவற்றை வைத்து அப்பெட்டிக்குச் சந்தனம், குங்குமம் இட்டுப் பூக்களால் அலங்கரித்துப் பூசை செய்தபின் மேளதாளத்துடன் அப்பெட்டியைக் கோவிலுக்குக் கொண்டு செல்வர். இரண்டாம் நாளன்று நெருப்பில் சுடாத மூன்று மண் பாணையை அந்தந்த வகையார்களுடைய பெண்கள் மூன்று பேர்தலையில் சுமந்துகொண்டு தம் குலதெய்வக் கோவிலுக்குச் சென்று பொங்கல் வைப்பர். மூன்றாம் நாள் அசைவ விருந்து நடைபெறும். இவ்விருந்தில் உற்றார், உறவினர்களும் நண்பர்களும் கலந்துகொள்வர். மாலைநேரத்தில் தெய்வம் சார்ந்த நாடகமோ அல்லது பாடல்கள் பாடியோ நிகழ்ச்சிகளை நடத்தித் திருவிழாவினை நிறைவு செய்வர்.

வேண்டுதல்கள்

முற்காலத்தினர் தம் இல்லங்களில் சுபநிகழ்ச்சி ஏதேனும் நடைபெற்றால் முதலில் தம் இல்லறைத் தெய்வத்திற்குப் பொங்கல் வைத்து வழிபடுவர் என்பதை,

யாயும் அவனே என்னும் யாமும்

வல்லே வருக வரைந்த நாள் என

நல் இறை மெல் விரல் கூப்பி

இல் உறை கடவுட்கு ஓக்குதும்² (அகநா. 282) என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள்வழி அறிய முடிகிறது. கவராநாயுடு இனத்தின் பன்னிரு வகையார்களும் தம் குடும்பத்தில் சுப நிகழ்வுகள் ஏதேனும் நடைபெற்றால் முதலில் வழிபடுவது இல்லறைத் தெய்வம் தான். இல்லறைத் தெய்வம் என்பது தம் குலதெய்வத்தை வீட்டில் வைத்து வழிபடுவதே ஆகும். தம் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல வரன் அமைய வேண்டும் என இல்லறைத் தெய்வத்திடமே முதலில் வேண்டிக்கொள்

வர். குடும்பத்தில் முதலில் ஆண் அல்லது பெண் பிள்ளை பிறந்தால் குலதெய்வத்தின் பெயரையோ குலதெய்வத்தின் பெயரின் முதல் எழுத்தில் தொடங்கும் பெயரை வைப்பர். முதலில் பிறந்த குழந்தைக்கு மொட்டையடித்தல், காதுகுத்தல் போன்ற நிகழ்வுகளை எல்லாம் குலதெய்வக் கோவிலில்தான் வைப்பர். நினைத்த காரியம் கைகூடினால் தம் குலதெய்வக் கோவிலுக்குச் சென்று பொங்கல்வைத்தல், கடா வெட்டுதல், ஆடை, அணிகலன்களை அளித்தல் போன்ற நேர்த்திக்கடன் செய்து தம் வேண்டுதலை நிறைவேற்றுவர்.

முடிவுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தில் குலதெய்வ வழிபாட்டைக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் வாழும் பல்வேறு இனத்தோர் இன்றளவும் மேற்கொண்டுவருகின்றனர். குலதெய்வ வழிபாட்டை அதிகளவு கிராம மக்கள் மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பெரும் திருவிழா வாகக் கொண்டாடிவருகின்றனர்.

குலதெய்வ வழிபாடு அந்தந்தச் சமூகத்தினரின் உளம் சார்ந்தது. இவ்வழிபாடு கிராம மக்களை நெறிப்படுத்தவும் ஒற்றுமைப்படுத்தவும் செய்கிறது.

தேனி மாவட்டம் அல்லிநகரத்தில் வாழும் கவரா நாயுடு இனத்தின் பன்னிரு வகையார்களில், பெரும் பாலோர் கல், மரம், வேல், அரிவாள் போன்றவற்றை மரபான உருவமில்லாத குலதெய்வங்களாக வழிபட்டு வருகின்றனர்; பன்னிரு வகையார்களது கோவில் மிக எளிமையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது; சில வகையார்களின் குலதெய்வக் கோவில் ஊருக்குள்ளேயும் ஊர் எல்லையிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; அல்லிநகரத்தில் கொண்டாடப்படும் திருவிழாக்களின் சிறப்பு, அங்கு வாழும் மக்களின் இறைநம்பிக்கை சார்ந்த வேண்டுதல் முறைகள் ஆகியவற்றை இக்கட்டுரைவழி அறியலாம்.

துணைநூல்கள்

1.கொங்கு நாட்டுப்புறம்- (புதிய பார்வை), முனைவர் வஞ்சி. கருப்புசாமி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் -2005.

2.அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு-2019.

Science and literature are not two things, but two sides of one thing. —Thomas Huxley

சாகித்ய அகாதமி - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பரிசு 2024

பெண்கள் மீதான ஆண்களின் கண்ணோட்டம், அனுகுமுறை ஆகியவற்றைத் தன் சொந்த பாலியல் தொழில் வாழ்க்கை அனுபவப் பின்னணியில் தன்வரலாற்று நூலாக நளினி ஜமீலா மலையாளத்தில் எழுதிய நூலை முனைவர் ப. விமலா (தமிழ்ப் பேராசிரியர், தூய சவேரியார் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை) அவர்கள் *எனது ஆண்கள்* எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 2024ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாக இதனைத் தெரிவுசெய்து சாகித்திய அகாதமி முனைவர் ப. விமலாவுக்குப் பரிசு வழங்குகிறது.

சங்கத்தமிழரின் முந்நீர் வழக்கமும் வணிகமும்

முனைவர் த. தமிழரசி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

அவினாசிலிங்கம் மணையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்

தமிழ் இலக்கியங்கள் பல்வேறு வாழ்வியல் விழுமியங்களைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில் தமிழர்கள் பண்டு கடல் வணிகத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டிருந்தனர். தமிழர்தம் வணிக மேலாண்மைக்குப் பல இலக்கியச் சான்றுகள் உள. தொல்லியல் சான்றுகளும் பயண இலக்கியங்களும் உலகில், அவர்கள் கடல் வணிகத்தில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதை உறுதிசெய்கின்றன. பழந்தமிழகத்தில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலங்களில் வாழ்ந்தோர் தம் நிலத்தில் விளைந்த பொருள்களைப் பிற திணை சார்ந்தோரிடம் தந்து தமக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பிற திணையினரிடம் பெற்று வாழ்ந்துவந்துள்ளனர். இப்பொருள்களின் பரிமாற்றங்கள் நாளடைவில் பண்டமாற்று முறையாக மாறியது. இத்தகு தொடக்கமே வணிகத்தின் முதல் படியாகும். இப்பண்டமாற்று முறையின் வளர்ச்சியே நெய்தல் நிலப்பகுதிகளில் கடல் வணிகம் தொடங்கக் காரணமாயிற்று.

குறிப்புச்சொற்கள்: மதலை-ஞெகிழி-நாவாய்-கருங்கறி மூடையும்-ஓச்சுநர்-நன்கலன்-உய்ம்மார வைகல்

கலங்கரை விளக்கம்

இக்காலத்தில் கலங்கரை விளக்கங்கள் உருவாக்கிக் கடலில் வருகிற கலங்களுக்குத் திசைகாட்டிகள் அமைத்ததைப் போன்று சங்ககாலத்து மக்களும் கலங்கரை விளக்கம் அமைத்துள்ளனர். அவர்கள் அமைத்த மாடங்கள் வானத்தை முட்டும் அளவிற்கு உயர்ந்திருந்தன என்பதனை,

வானம் ஊன்றிய மதலை போல

ஏணி சாத்திய ஏற்றருஞ் சென்னி

விண் பொர நிவந்த வேயாமாடத்து

இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர் ஞெகிழி

உரவு நீர் அழுவத்து ஓடுகலம் கூரையும் துறை (பெரும். 346:51)

வானத்தைத் தொடுவதுபோல ஏணி சாத்தப்பட்டு ஏற்றகரிய உச்சியில் ஓங்கிய கூரை வேயாத மாடத்தில் சுடரை உடைய தீக்கடைகோல் மூலம் ஒளியை உண்டாக்கி அதன்வழிக் கடல் வணிகத்திற்கு வழிகோலியுள்ளனர்.

கலம் தந்த பொற்பரிசம்

கழித்தோணியான் கரை சேர்கிறது (புற. 343)

சேர நாட்டின் முசிறித் துறைமுகத்தில் யவன நாட்டின் மரக்கலங்கள் பொற்காசுகளைக் கொணர்ந்து நிற்கிறது அப்போது சேர நாட்டின் தோணிகளில் மிளகு மூட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு போய் இறக்கி வைத்துவிட்டு அதற்கு விலையாகப் பொற்காசுகளை பெற்றுத் திரும்பியுள்ளனர் என இப்பாடலடிகள்வழி அறியலாம்.

குதிரை வணிகம்

பால்போல வெண்ணிறமுடைய வெள்ளிய தலையாட்டமுள்ள குதிரைகளுடன் வடதிசையிலிருந்து சேகரிக்கப் பட்ட வளங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு வருகின்ற நாவாய்கள் சூழ்ந்திருக்கிற பெருமை வாய்ந்த கடல்துறை எனப் பின்வரும் பாடடிகள் கூறுகின்றன:

.....பாற்கேழ்

வால் உளைப் புரவிபொடு வடவளம் தருஉம்

நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை (பெரும். 391- 93)

இப்பாடலடிகள் நாட்டிற்கு வளம் சேர்க்கும் வகையில் பிற பகுதிகளிலிருந்து குதிரைகளும் நாவாய்களின் வழிக் கொணரப்பட்டதை விளக்குகின்றன.

நாவாய்கள்

பூம்புகாரின் நெடிய அலைகளை உடைய கரையின் முன் நெருங்கி நிற்கும் கப்பல்கள் அதிகமாக உள்ளன. அவை கூம்புகளின் மேல் வணிகர்களின் கொடிகள் அசைந்தவாறு காணப்படும் காட்சி, கட்டப்பட்டிருக்கும் தறியை அசைகின்ற களிற்று யானைகளைப் போன்று இருந்ததை,

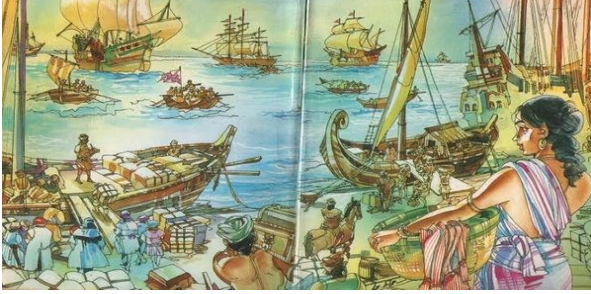
வெளில் இலக்கும் களிறு போலத்

தீம் புகார்த் திரை முன் துறைத்

தூங்கு நாவாய் துவன்று இருக்கை

மிசைக் கூப்பின் நசைக் கொடியும் (பட. 172- 175)

சோழ நாட்டில் பூம்புகார்த் துறைமுகம் மிகச் சிறந்த கடல் வணிகத்திற்கு ஏற்றதாகத் திகழ்ந்தது. அதற்குப் பூம்புகாரின் கரையில் நெருங்கி நிற்கும் நாவாய்கள் சான்றாகும்.

நீரின் மீதும் நிலத்தின் மீதும் பல்வேறு பொருட்களை தமிழர்கள் கொணர்ந்தனர். அவற்றை நாட்டின் வளம் மேம்படப் பயன்படுத்தினர் இவ்வாறு கொணர்ந்த பொருட்கள் குறித்த செய்தியை,

நீரின் வந்த நிமிர் பரிப்புரவியும்

காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்

வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும் (பட. 185-193)

என்னும் பட்டினப்பாலைவழி அறியலாம். கடல் வழி யாகப் பாய்மரக்கப்பலில் கொணரப்பட்ட நிமிர்ந்த செல வினையுடைய குதிரைகளும் மேலைக் கடற்புறத்தி லிருந்து கொணர்ப்பெற்ற கரிய மிளகுப் பொதிகளும், பொதிய மலையில் கிடைக்கும் சந்தனமும் அகிற்கட் டைகளும் கொற்கைத் துறையிலிருந்து வந்த முத்தும் கீழைக் கடல் பவளமும், கங்கையாற்றங்கரையிலிருந்து வந்த யானை, மாணிக்கம், பொன் போன்றவையும் கடாரத்திலிருந்து பெறப்பட்ட நுகர்பொருள்களும் சீனத் திலிருந்து தருவிக்கப்பெற்ற கருப்பூரம், குங்குமம் முத லான பல பொருள்களும் தமிழகத்தில் இறக்குமதியான செய்தி பண்டையோர் வணிகம், பண்டமாற்று யுத்தி ஆகியவற்றை நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

கடலில் நெடுந்தூரம் பயணிக்கவும் கப்பலில் சென்று வரவும் பழங்காலத்திலேயே மக்கள் பழகியிருந்தனர். கரிகால் சோழனின் முன்னோரான சோழ மன்னன் ஒருவன் கடற்காற்றினது உதவியால் கடலில் நாவாய் ஓட்டினான் என்ற குறிப்பானது,

நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி

வளி தொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக (புற. 66) எனும்

புறநானூறுப் பாடலில் இடம்பெறுகின்றது. அதாவது காற்றைப் பயன்படுத்திக் கப்பலைச் செலுத்துகின்ற முறையை சங்க கால மக்கள் அறிந்திருந்தது தெரிய வருகின்றது. காற்றின் இயல்பறிந்து நீர் நிறைந்திருக் கிற பெரிய கடலில் மரக்கலத்தை ஓட்டிய வலியவர் களின் வழித்தோன்றலாக இருக்கின்ற செருக்குடைய யானைகளைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள கரிகால் வளவனைக் குறிக்கும்போது நாவாய்களை வணிகத் திற்குப் பயன்படுத்திய முறை குறித்த செய்தி புலனா

கிறது.

கீழை, மேலை நாட்டினரோடு ஈராயிரம் ஆண்டுக ளாகக் கடல் வணிகம் செய்துவருகின்றனர். இதனை, வரலாற்றுச் சான்றுகளும் மேலை நாடுகளின் பயணி களது பயணக்குறிப்புகளும் அரண்செய்கின்றன. பல் வேறு நாட்டிலிருந்தும் தமிழகத்துறைமுகங்களுக்குக் கப்பல்கள் வந்தன என்பதனை

வேறு பல் நாட்டுக் கால் தர வந்த,

பல வினை நாவாய் தோன்றும் பெருந் துறை,

கலி மடைக் கள்ளின் சாடி அன்ன, எம் (நற். 295: 5,6)

காற்றுச் செலுத்துதலால் பல தொழில்கள் செய்தற்கு உரிய பொலிவு பெற்ற கலங்கள் ஓங்கித் தோன்றும் பெரிய துறை என்பதிலிருந்து துறைமுகங்கள் யாவும் பல்வேறு வணிகக் கப்பல்களால் நிறைந்து வளம் சேர்த் ததை அறியமுடிகின்றது.

தமிழகத்து வளங்கள் யவனர்கள் (கிரேக்கர், உரோமா னியர்கள்)மனதைஅதிகம் ஈர்த்தன. அவர்கள் பொன் னைத் தமிழகத்திற்குத் தந்துவிட்டு, அதற்குப் பண்ட மாற்றாக மிளகை எடுத்துச் சென்றனர் என்ற செய்தி அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் தெரிய வருகின்றது. பொன்னும் மிளகும் பண்டமாற்றாகப் பயன்படுத்தப் பட்டன.

சுள்ளிடும் பேரியாற்று வெண் நுரை கலங்க,

யவனர் தந்த வினை மாண் நன் கலம்

பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்

வளம் கெழு முசிறி ஆர்ப்பு எழ வளைஇ,

அருஞ் சமம் கடந்து, படிமம் வவ்விய

நெடு நல் யானை அடுபோர்ச் செழியன்

கொடி நுடங்கு மறுகின் கூடற் குடாஅது (அக.149: 9,10

யவனர்கள் முசிறியில் ஓடும் சுள்ளி எனும் பேராற் றின் நுரை கலங்குமாறு மரக்கலங்களை ஓட்டிச்சென்று பொன்னை விலையாகத் தந்து மிளகு மூட்டைகளை ஏற்றிச்செல்வர். இத்தகு முசிறியைச் செழியன் முற் றுகை இட்டான்; போரில் வெற்றியும் கண்டான். இந்த வெற்றியை முருகப்பெருமானின் திருப்பரங்குன்றத்தில் கொண்டாடினான் என்னும் செய்தி யவனர்களுக்கும் தொல் தமிழர்களுக்குமிடையேயான வணிகத்தொடர் பினைப் பறைசாற்றுகின்றது.

நெடிய பாய்மரத்தோடு கூடிய மரக்கலங்கள் பொன் மிகுதற்குக் காரணமாகிய சிறந்த பொருட்களை எல்லாம் கொண்டு வந்தன என்றும், துறைமுகங்களில் மேலை நாட்டுக் குதிரைகளும் பிற பொருட்களும் மரக்கலங் களில் வந்திறங்கின என்றும் மதுரைக்கஞ்சி கூறுகிறது.

விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஓச்சுநர்

நனந்தலைத் தேளத்து நன்கலன் உய்ம்மார்

புணர்ந்து உடன்கொணர்ந்த புரவியொடு அனைத்தும்

வைகல் தோறும் வழிவழிச் சிறப்ப (மது. 321-324)

சிறந்தமரக்கலங்களைக் கடலில் இயக்குவோர் மேலை நாடுகளிலிருந்து வந்து, தாம் கொணர்ந்த குதிரைகளை விற்று, தமிழகத்திலிருந்த அணிகலன்களைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய வளமான வணிகச் செயலானது நாள் தோறும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இது தமிழர்தம் வணிகத்திற்குச் சான்றாகும்.

(தொடர்ச்சி: பக். 100)

வீ. மஞ்சு

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பதிவு: BDU2310632780329)
தமிழ்த் துறை, அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (த)
கும்பகோணம் 612 001 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் கோ. ஜெயபதி

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (த)
கும்பகோணம் 612 001 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

வேளிர்- வேந்தர் - மாண்புகள்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்ககாலத் தமிழகத்தை முவேந்தர் (சேர, சோழ, பாண்டியர்) ஆண்டனர். அவர்களின் புகழ், வீரம், ஆட்சிச் சிறப்பு, கொடை, போர்த்திறன் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன. அவர்களின் ஆளுமைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் குறுநில மன்னர்கள், சிறுர் மன்னர்கள், வேளிர் போன்றோரும் ஆட்சி செலுத்தினர். எனினும் வேந்தருக்கு அடுத்த நிலையில் சிறப்பித்துப் பாடப்படுவோர் வேளிரே ஆவர். வேந்தர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் வேளிர் இருந்துள்ளனர். எனவே, வேளிர் தோற்றம், வேந்தர்களுடனான வேளிர் உறவுநிலை ஆகியவை பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முன்னுரை

முப்பது சங்கப்பாடல்களில் வேளிர் பற்றிய தகவல்கள் உள. சிறந்த வீரர்களாகவும், வள்ளல்களாகவும், புலவர்களை ஆதரிக்கும் புரவலர்களாகவும், கபிலர், பரணர், ஓளவையார், அரிசில்கிழார், பெருஞ்சித்திரனார் ஆகிய பெரும் புலவர்களின் பாராட்டிற்கு உரியவர்களாகவும், வேந்தர்களுக்குப் படைத்தலைவர்களாகவும் வேளிர் சிறப்பித்து இருந்துள்ளனர். அவ்வேளிர்கள் பற்றி இக்கட்டுரையின் வாயிலாகக் காண்போம்.

வேளிர் தோற்றம் பற்றிய கருத்துகள்

சங்கப் புறப்பாடல் ஒன்றில் கபிலர் இருங்கோவேள் என்ற சிற்றரசனைப் பாடுகிறார்:

நீயே-வடபான் முனிவன் தடவினுட் டோன்றிச்
செம்பு புனைந் தியற்றிய சேனெடும் புரிசை
உவரா வகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத்தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே (புறம்.201:8-12)¹

இதன் பொருள்: நீதான் வடதேசத்து முனிவர் ஒருவரது யாகத்திறோன்றி செம்பால் அழகாகச் செய்யப்பட்ட மிகப்பெரிய கோட்டையையுடைய, வெறுப்பில்லாத பொன் மயமாகிய துவாரகையை ஆண்டு, நாற்பத்தொன்பது தலைமுறையாக வந்த வேளிர்க்குள்ளே சிறந்த வேளாய் உள்ளன.

வேள் பற்றித் தமது வேளிர் வரலாற்றில் இராகவையங்கார் விரிவாக ஆய்ந்துள்ளார். வேளிர் பற்றிய அவர் கருத்தே இன்றுவரை போற்றப்பெறுகின்றது. வேளிர் என்போர் வடக்கிலிருந்து வந்த யாதவர்கள். அங்கு ஏற் பட்ட அரசியல் நெருக்கடியில் குடிபெயர்ந்து தென்னகம் வந்தவர்கள்.² இவ்வேளிர்களே தென்னகத்து வேளாளர்களின் முன்னோடிகள். வேளிர்கள் குடிபெயர்ந்த யாதவர்கள் என்பதற்குப் மேற்கூறிய புறநானூற்றுப் பாடலே அவருக்குச் சான்றாக அமைந்தது.³ அவர், வேள், வேளாளர் ஆகிய சொற்கள் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடையவை என்றும், வேளிர் வேளாளர்களின் முன்னோடிகள் என்றும் கருதலாம் என்கிறார்.⁴ மொ.அ. துரை அரங்கசாமி, வேள் என்ற சொல் வெள், வெளிச்சம் ஆகியவற்றிலிருந்து உருவானது என்கிறார். வேள், ஒளி ஆகிய சொற்கள் ஒரு பொருள் நுதலியவை என்பதைக் கூறி மேற்கோளுடன் அவர் விளக்குவார்.

இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற

ஒளியோ டொழுகப் படும். (குறள்-698)

இக்குறளுக்குப் பொருள்: அரசரை இளையர் தமக்கு இன்ன முறையுடையவர் என்ற அமைதியானது அவரிடத்தில் உள்ள ஒளியோடு பொருந்த ஒழுக வேண்டும்.⁵

பட்டினப்பாலை

பட்டினப்பாலையில் பல்ஒளியர் பணிபொடுங்க என வரும் அடியில் பல ஒளியர் என்று கூறுவது வேளிர்களுையே எனலாம். வேளிரை ஒளியர் எனக் குறிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வேள், ஒளி ஆகியன ஒருபொருள் நுதலிய சொற்கள்.⁶

ஒளிக்கும் வேளிருக்குமிடையேயான தொடர்பை நிறுவ அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற, நெல்வேலி சிழிவன் வொளியன் முழாகை செய்பிதோன் என்பது இடம்பெறும் தமிழ் பிராமி கல்வெட்டு துணையாகின்றது. அக்கல்வெட்டில் பயின்று வரும் வொளியன் என்ற சொல் ஒளியன் என்பதன் திரிபாகும்.

வடமொழியில் பயின்று வரும் ராஜா என்ற சொல் வேள் என்ற சொல் உருவான சமூகப் பின்னணியில் உருவாயிற்று என்பதை அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. ராஜா என்ற சொல் ரஜ் என்ற வேரி

லிருந்து உருவானது என்பர். மேலும் அந்த வேரின் விரிந்த பொருளுடையதாகத் தலைவன் என்ற சொல் உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்பார் ரோமிலா தாபர்.⁸

தமிழகத்தில் வேந்தராட்சி நிலைபெறுவதற்கு முன்பே வேள் ஆட்சி உருவாகி நிலைபெற்றதாக கூறுகிறார் அவர். தொல்குடிகளின் இரத்த உறவால் வேள் குடித் தலைவன் எழுச்சி பெற்றான். சங்ககாலத்திற்கு முன்பே வேளர் உருவாகிவிட்டனர். ஒவ்வொரு தொல்குடிக்கும் ஒரு வேள் இருந்திருக்க வேண்டும். தொல்குடிகளில் இருந்த மக்களுக்கும் வேளுக்குமிடையிலான உறவு இரத்த உறவின் அடிப்படையில் உறுதிப்பட்டு நின்றது. ஆகோள் பூசலில்தான் முதலில் வேள் உருவானான் என்றும் பூசல் காலங்கள் மட்டுமன்றி அமைதிக் காலங் களிலும் வேளாகவே நிலைபெற்றான் என்கிறார் அவர்.⁹

வேளர் மன்னர்கள்

மு. இராவையங்கார் அவர்கள் சிறப்புற்று விளங்கிய வேளர் மன்னர்கள் அறுவரைக் (வேள்-ஆய், வேள்-பேகன், வேள்-ஆவி, வேள்-பாரி, வேள்-எவ்வி, நன்னன் வேண்மான்) கூறுகிறார். அவர்கள் வள்ளல் களும் ஆவர்.¹⁰

சங்ககால அரச வரலாறு என்னும் நூலின் ஆசிரியர் சங்ககால வேளர்கள் என இருபதின்மரைக் கூறுகிறார். அவர்களை மூவேந்தர் ஆட்சிப் பகுதிகளைக் கொண்டும் வகைப்படுத்துகிறார்.¹¹

சேர நாட்டு வேளர்கள்

1. நெடுவேளாவி, 2. வேளாவிக் கோமான் பதுமன், 3. வையாவிக் கோப்பெரும் பேகன், 4. நன்னன் வேண்மான், 5. வெளியன் வேண்மான் ஆய் எயினன், 6. வெளிமான், 7. எருமையூரன்

பாண்டிய நாட்டு வேளர்கள்

1. ஆய் அண்டிரன், 2. பொதியிற் செல்வன் திதியன், 3. பாரிவேள், 4. இருங்கோவேள்

சோழ நாட்டு வேளர்கள்

1. நெடுங்கை வேண்மான், 2. நெடுவேளாதன், 3. செல்லிக்கோமான் ஆதனெழினி, 4. வாட்டாற்று எழினி யாதன், 5. அமுந்தூர் வேள் திதியன், 6. வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன், 7. வேளெவ்வி, 8. நன்னன் சேய் நன்னன், 9. பொருநன்

வேளர் மன்னர்களின் சிறப்புகள்

நன்னன் வேண்மான்

சேரநாட்டையொட்டி மேல்கடற் கரையதாகிய வியலூரில் இருந்தாண்டவன் நன்னன் வேண்மான். குறி சொல்லும் மரபைச் சார்ந்த சிறு கோல் கைக்கொண்ட மகளிர்-அகவன்மகளிர்-பிறரால் வணங்கப்படும் இறை மகளிர் அன்பு பெற்றவன், வீரக்கழல் அணிந்தவன்

நுணங்குகண் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரொடு

அகவுநர்ப் புரந்த அன்பின் கழல்தொடி

நறவு மகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான்

வயலை வேலி வியலூர் அன்ன நின்

அலர்முலை ஆகம் (அகம்.97:10-14)

என வரும் மாமூலனாரின் பாடலடிகளால் இவன் வண்மையும் இவனுடைய வியலூர் வளமும் விளக்க மாகின்றன. அன்பும் வீரமும் கொண்ட நன்னன் எனப் போற்றப்படுகிறான். அவன் போரில் இறந்தபோது (மகிழ் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த வேண்மான்) வியலூரே அழுததுபோல் என் கண் நீர் பொழிகிறது எனத் தலைவி கூறுகிறாள். தன் தலைவனுக்காக வருந்தும் ஊர் எனின் அவன்தன் பெருமை புலனாகும். சேரன்செங்குட்டுவனால் இவனுடைய ஊர் அழிக்கப் பட்டது. செங்குட்டுவனின் தமையனான களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரலுடன் வாகைப்பெருந்துறையில் நடைபெற்ற போரில் நார்முடிச்சேரலால் கொன்றழித் தப்பட்டான் என்பதைக் கீழ்வரும் பாடல் கூறுகிறது.¹²

குடாஅது

இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவில்,

பொலம்பூண் நன்னன் பொருதுகளத்து ஒழிய,

வலம்படு கொற்றம் தந்த வாய்வான்,

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்

இழந்த நாடு தந்தன்ன

வளம்பெரிது பெறினும், வாரலென் யானே. (அகம்.199:13-19)

கொண்கானத்து நன்னன்

நன்னன், கொண்கானம் என்னும் பகுதியை ஆட்சி செய்தவன். நன்னன் வேண்மான் தவிரக் கொண்கானத்து நன்னனும் இலக்கியங்களில் பேசப்படுகிறான். இவன் வள்ளல் தன்மை, வீரம் ஆகியவை நிரம்பியவன் எனப் புறப்பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.

திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்

அறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்கும்

சின்னீர் வினவுவர் மாந்தரது போல்

அரசருழையராகவும் புரைதபு

தண்பல விழிதரு மருவிநின்

கொன்பெருங்கானம் பாடலெனக் கெளிதே (புறம்: 154)

புகழும்- பழியும்

வணர்க்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ

உணர்வோர் யாரென் னிடும்மை தீர்க் கெனக்

கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்

தண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே (புறம்: 155)

பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பாணன் வறுமையில் உள்ளான்; அவன் வறுமை போக்கக் கொண் பெருங்கானத்துக் கிழவன் உள்ளான்; அவனைப் போய்ப் பார்த்தால் வாரி வழங்குவான். ஏற்கெனவே வறுமையுற்ற புலவரின் மண்டைகள் புகழ்மிக்க அவன் மாற்பை நோக்கி நின்றன என்று புலவர் பாடுகிறார். இப்பாடலிலும் நன்னன் கொடைத்திறமும் போற்றப்படுகின்றது.¹³

வாரி வழங்கும் வள்ளலான நன்னன் அரசுத் தோட்டத்தில் விளைந்த மாம்பழத்தை உண்ட பெண்ணைக் கொலை செய்தான். அதனைப் புலவர்கள் கண்டித்தனர், வசை பாடினர்.

ஒன்பதிற்று ஒன்பது களிற்றொடு அவன் நிறை

பொன் செய்பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்

பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் (குறுந்.292:3-5)

நன்னனுடைய குலக்குறி(காவல்மரம்) மாமரம் ஆகும். குலக்குறிக்கு ஊறு ஏற்பட்டால் தனக்கு ஊறு என்று பழங்குடி மக்கள் கருதுவர். அம்மரத்தின் எந்தப் பகுதியையும் எதற்கும் பயன்படுத்தக் கூடாது. உணவாக உண்ணக் கூடாது. காரணம் அது தெய்வம். இன்றும் கொங்கில் சில குடியினர் அவர்க்குரிய குலக்குறியை உண்ண மாட்டார்கள். அதற்குச் சிறந்த சான்று வரகுணா பெருங்குடி. இந்தப் பின்னணியில் நன்னன் தன் குலக்குறிக்கு ஊறு செய்த பெண்ணைக் கொன்றதை அவன் குற்றமாகக் கருதவில்லை. காரணம் அது பழங்குடி பண்பாட்டின் ஒரு கூறாகும்.¹⁴ தனக்குப் பழி நேரினும் குலம் ஊறுபடாமல் வாழ வேண்டும் என்னும் எண்ணம் கொண்டவனேயன்றி அவன் கொடுங்கோலன் அல்லன் எனலாம்.

ஆய்வேள்

ஆய் மன்னர்கள் வேள் என்றும், மாவேள் என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றனர். பொதிய மலையைச் சூழ்ந்துள்ள நாடு ஆய்நாடு ஆகும். இம்மன்னன் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனும் சிறந்த வீரனும் ஆவான். இவனின் கொடைத் திறனைப் பாராட்டிப் பல புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இவன் கொடையாகக் களிறுகள் வழங்குவதைப் பார்த்து மோசிகீரனார் ஆய் மன்னனைப் பாடல் மூலம் கேட்கிறார். **ஆயே நின் னாட்டில் ஓர் இளம்பிடி ஒரு கருப்பத்தில் பத்து கன்றுகளை ஈன்றெடுக்குமோ? உன்னை நாடி வரும் பரிசிலர்க்கு முகம் மலர்ந்து நீ கொடையாக அளித்த யானைகளை எண்ணினால் நீ கொங்கரைத் தோற்கடித்து மேற்குக் கடற்கரைக்குத் துரத்தியபோது அவர்கள் எறிந்து விட்டுச் சென்ற வேல்களைக் காட்டிலும் மிகுதியாகும்**¹⁵ என்று பாடுகிறார்.

நீலநாகக் கலிங்கம் கொடை

நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்

ஆலமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த

சாவம் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோள்

ஆர்வ நன்மொழி ஆய் (சிறுபடை. 96-97)

ஆய்வேள் தனக்கு நாகம் நல்கிய ஒளி பொருந்திய நீலநிறத்தினை உடைய ஆடையையும் கல்லால மரத்தின்கீழ்வீற்றிருக்கும் இறைவனுக்கு விரும்பித் தந்தான். இக்கொடை அவனது¹⁶ தன்னலம் கருதாப் பண்பை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

எருமையூரன்

மைசூர் நாடும் அதன் தலைநகர் மைசூர் நகரமும் பண்டு எருமை நாடு எனவும் எருமையூர் எனவும் முறையே பெயர் பெற்றிருந்தன. அவ்வூரில் வாழ்ந்த வீரனை அக்காலப் புலவர்கள் எருமையூரன் என்றே அழைத்தனர். எவரும் இயங்குதற்கு அஞ்சும் நள்ளிரவிலே சென்று தன் நாட்டைச் சூழ உள்ள பகைவர்களின் காவற் படைகளைப் பாழ் செய்துவிட்டு அவ் வூர்ப் புறத்தே வாழும் ஆனிரைகளையும் அவற்றின் கன்றுகளோடு ஓட்டிக் கொணர்ந்து, தன்னாட்டு மன்றுகளை நிறைவிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தவன்; அவன் ஆட்சி வடுகர் வாழும் வேங்கடம் வரையிலும் குடநாடுவரையிலும் பரவியிருந்தது நால் வேறு வளங்

களையும் நனிமிகக் கொண்டது அவன் நாடு. அயிரி எனும் ஆறுடைமையாலும் அழகுற்று அது விளங்கிற்று இவ்வாறு பெருநாடும், பேராண்மையும் உடையனாய் வாழ்ந்த எருமையூரன், பாண்டிய நாட்டுப் பெருவேந்தனாய் வாழ்ந்த நெடுஞ்செழியன் பகைவர்களாய் சேரன், சோழன், திதியன், எழினி, இருங்கோவேண்மான், பொருநன் முதலாயினருடன் ஒன்று சேர்ந்து அச்செழியனை எதிர்த்துத் தலையாலங்கானம் எனும் இடத்தே கடும்போர் ஆற்றி அவனால் கொன்றழிக் கப்பட்டான்.¹⁷

பாரிவேள்

பறம்புமலையையும் அதனைச் சூழ்ந்த முந்நாறு ஊர்களைக் கொண்ட பறம்பு நாட்டையும் ஆண்ட வேளிர் வழியினன் பாரிவேள். பற்றிப்படர்தற்குக் கொழுகொம்பின்று ஆடி அசைந்த முல்லைக் கொடிக்குத் தன் தேரையே பந்தர்போல் நிறுத்திக் கொடுத்த உணர்சிக் கொடையாளனாகிய இப்பாரி இன்னும் இரவலர்க்கு ஈந்து ஈகைப் புகழிலே இணையின்றிச் சிறந்தான். அவன் புகழ்மீது அழுக்காறு கொண்ட மூவேந்தர்கள் அவனை வஞ்சத்தால் வீழ்த்தினர்.¹⁸

அமுந்தூர் வேள் திதியன்

திதியன் சோழநாட்டு வேளிருள் ஒருவன். இவனது ஊர் அமுந்தூர். இப்போது மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ள தேரமுந்தூரே அது. அன்று அன்னி மிஞிலியின் தந்தையின் கண்களைக் களைந்த கோசர்களைச் சினைங்கொண்டு கொன்று அவன் மனத்துயரை ஆற்றினான்.¹⁹

நன்னன் சேய் நன்னன்

இந்நன்னன் மேற்சொல்லப்பட்ட நன்னனினும் வேறானவன். பிற்காலத்துத் தொண்டை நாட்டின் இருபத்து நான்கு கோட்டங்களுள் ஒன்றான பண்டைப் பல்குன்றக்கோட்டத்துத் தலைநகரான செங்கண்மாவிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த வேள்குல மன்னன் நன்னன் சேய் நன்னன் இவன். இவன் தந்தை பெயரும் நன்னனே. இவனது செங்கண்மா நகர் திருவண்ணாமலைக்கு மேல்திசையில் இக்காலத்துச் செங்கமென விளங்குகின்றது. இவனுக்குரிய மலை நவிர மலை ஆகும். இன்று திரிசூலகிரியென்ற பெயரில் உள்ளது.

ஈகைப் பண்பிலே சிறந்து விளங்கிய இவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கௌசிகனார் பா நலம்பட மலைபடுகடாம் என்ற தனி நூலைப் பாடியுள்ளார்.²⁰

வேளிர்-போர்த் தொடர்பு

வேளிர் மன்னர்கள் பெருநில வேந்தர்களுக்குத் துணையாகப் போரில் பங்கெடுத்து வஞ்சினம் உரைத்துள்ளனர். சேர, பாண்டியர் இருபெரு வேந்தரும் தத்தமக்குப் பணிந்து துணைவந்த பதினொரு வேளிரோடும் கூடி வெண்ணிவாயில் என்னுமிடத்தே போர்புரிய வந்தபோது சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானோடு போரிட்டு அவர்கள் எதிர்த்து வீரமரணமுற்றதை வெண்ணிப்போர் மூலம் அறிகிறோம்.²¹

காய்சின மொய்ம்பின் பெரும்பெயர்க் கரிகால்
ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி வாயில்,
சீர்கெழு மன்னர் மறவிய ஞாட்பின்
இமிழிசை முரசம் பொருகளத்து ஒழிய,
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய,
மொய்வலி அறுத்த ஞான்றை,
தொய்யா அழுந்தார் ஆர்ப்பினும் பெரிதே (அகம். 246: 8-14)

தலையாலங்கானத்துப்போர்

தமிழ் மன்னரெல்லோரும் தலையங்கிப் பொருத
தலையாலங்கானத்துப் போரிலே சேரல், செம்பியன்
ஆகிய இருபெருவேந்தரொடும் இருங்கோவேண்மான்,
எருமையூரன், எழினி, திதியன், பொருநன் என்ற
ஐம்பெரும் வேளிரும் கூடிவந்து பாண்டியன் நெடுஞ்
செழியனை எதிர்த்துப் போரிட்டு மடிந்ததைக் காண்
கிறோம்.²²

செழியன்,

ஆலங்கானத்து அகன்தலை சிவப்ப,
சேரல், செம்பியன், சினம் கெழு திதியன்,
போர் வல் யானைப் பொலம் பூண் எழினி,
நார் அரி நறவின் எருமையூரன்,
தேம் கமழ் அகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தின்
இருங்கோ வேண்மான், இயல் தேரப் பொருநன், என்று
எழுவர் நல்வலம் அடங்க, ஒரு பகல்
முரைசொடு வெண்குடை அகப்படுத்து, உரை செல,
கொன்று களம் வேட்ட ஞான்றை (அகம்.36:14-22)
திருமணத்தொடர்பு

வேளிர்கள் பலர் வேந்தர்களுக்கு பெண் கொடுக்கும்
உரிமையுடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். வெளி
யன் வேள்மகள் நல்லினி என்பாளைச் சேரமான்
உதியஞ்சேரலும் வேளாவிக்கோமான் பதுமன் மகளிர்
இருவருள் ஒருத்தியை இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேர
லாதனும் மற்றொருத்தியைச் செல்வக் கடுங்கோவாழி
யாதனும் மையூர் கிழானாகிய வேளின் மகள் அந்
துவஞ்செள்ளையைப் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை
யும் மணந்து மக்களைப் பெற்ற செய்தியை பதிற்றுப்
பத்துப் பதிகங்கள் பகர்கின்றன. சோழ வேந்தருள்
உருவப்பல்தேர் இளஞ்சேட்சென்னி அழுந்தார் வேள்
மகளையும் அவன் மகன் கரிகாற்பெருவளத்தான்
நாங்கூர்வேள் மகளையும் மணந்ததை அறிகிறோம்.²³

முடிவுரை

வேள் என்றதொல்குடியைச் சார்ந்த வேளிர் வீரத்திலும்
கொடையிலும் வேந்தர்களுக்கு இணையாகச் சிறப்
புற்று வாழ்ந்துள்ளனர். பெருநில வேந்தர்களுக்குப்
போரில் படைத்துணைக் கொண்டும் வீரர்களாகச்
செயல்பட்டுள்ளனர். சிலர் தான் அடங்கி இருக்கும்
பெருநில வேந்தரை எதிர்த்து அவர்களால் அடக்கப்

பட்டும் கொன்றழிக்கவும் பட்டுள்ளனர். மண உறவு
கொண்டும் இருந்துள்ளனர். வேளிர் தோற்றம் பற்றிய
பல கதைகள் இருப்பினும் அவர்கள் புகழ், வீரம்,
குலப்பற்று மிக்கோராய்ச் சிறப்புடன் விளங்கியமை
புலனாகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. புறநானூறு, பக்.488
2. வேளிர் வரலாறு
(சங்க கால அரசியல்)- (ர. பூங்குன்றன்), பக்.17
3. மேலது- பக்.17
4. மேலது-பக்.17
5. மேலது-பக்.18
6. மேலது-பக்.19
7. மேலது-பக்.19
8. மேலது-பக்.19
9. மேலது-பக்.19
10. வேளிர் வரலாறு(மு.இராகவையங்கார்)
11. சங்க கால அரச வரலாறு-பக்.258, 267, 279
12. மேலது-பக்.261
13. வேளிர் வரலாறு
(சங்க கால அரசியல்)- (ர. பூங்குன்றன்)- பக்.74
14. மேலது-பக்.79
15. மேலது-பக்.81
16. மேலது-பக்.84
17. சங்க கால அரசர் வரிசை-5, பக்.64
18. சங்க கால அரச வரலாறு- பக்.270
19. மேலது-பக்.284
20. மேலது-பக்.291
21. மேலது-பக்.50
22. மேலது-பக்.50
23. மேலது-பக்.50

பார்வை நூல்கள்

புறநானூறு, கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நியூ செஞ்
சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, அக்டோபர்
2011.

(சங்க கால அரசியல்), ர. பூங்குன்றன், தடாகம் வெளியீடு,
முதற்பதிப்பு, ஜனவரி 2021.

வேளிர் வரலாறு, மு.இராகவையங்கார், செந்தமிழ் பிரசுரம், 1913.

சங்க கால அரச வரலாறு, வ. குருநாதன், தமிழ்ப் பல்கலைக்
கழக வெளியீடு, பிப்ரவரி 2001.

சங்க கால அரசர் வரிசை-5, புலவர் கா. கோவிந்தன், கழக
வெளியீடு, 1963.

அகநானூறு, இரா.செயபால் (உ.ஆ.), நியூ செஞ்சுரி புக்
ஹவுஸ், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு 2007.

சிறுபாணாற்றுப்படை-கழக வெளியீடு.

Find out who you are and be that person. That's what your soul was put on this
earth to be. Find the truth, live that truth, and everything else will come.

- Ellen DeGeneres

சூல் புதினம் காட்டும் இயற்கை வேளாண்மையும் பொருள் உற்பத்தி முறைகளும்

கி. முருகலட்சுமி

தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (Roll No. PHTMF002)
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனம்

ஆய்வு நெறியாளர்: **முனைவர் சு. பரணி**
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும்
உயர்கல்வி நிறுவனம், கோவை 641 043

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கரிசல்மண் சார்ந்த விவசாயத்தை மண்மணம் மாறாமலும் அம்மண் மக்களின் வாழ்வியலைச் சூல் புதினத்தில் சோ. தர்மன் பதிவுசெய்துள்ளார். விவசாயத்திற்கு நீர், விதை, பயிரிடும் முறை ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அவர் இப் புதினத்தில் களம் காண்கின்றார். விவசாயி தன் நிலத்தில் உற்பத்தி செய்த பொருளிலிருந்து விதை எடுத்து அதை மீண்டும் பயன்படுத்திச் செய்த முறை மாற்றப்பட்டுள்ளது. இயந்திரமயமான இன்றைய உலகில் இயற்கை நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே அறியப் பல்வேறு நவனக்கருவிகள் இன்றுள்ளன. ஆனால் பண்டு இயற்கையோடு இயைந்த சமூகம் இவற்றை யெல்லாம் எந்த நவனக் கருவியுமின்றி அன்றாடச் செயல்பாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கொண்டே கணக்கிட்டுள் ளது. இயற்கை நிகழ்வுகளைக் கண்டறிய நவனக் கருவிகளைப் பயன் படுத்துவதன்மூலம் இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கு மான உறவு தடைப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. இயற்கை முறையில் கிடைக்கின்ற பொருட்களை மனிதன் பயன்படுத்தியபோது உடல் ஆரோக்கியத்துடனும் நோயற்ற வாழ்வும் வாழ்கின்றான். மனிதன் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை வாழ இயற்கை விவசாயத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

திறவுச்சொற்கள்: உழுதல் - எருதுவிடுதல் - தொடிப்புழுதி - பயிரிடுதல் - கண்மாய் - தெலாகிணறு - கொழு - கரம்பைமண் - சங்கன் செடி.

முன்னுரை

இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்த பண்டைய தமிழர் ஐந்திணையின் தன்மை ஆராய்ந்து பயிர்செய்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியமுதல் சமகால இலக்கியம்வரை எடுத்தியம்புகின்றன. இன்ன நிலத்தில் இன்ன பயிரே வளரும் என்ற இயற்கை விஞ்ஞானம் கைவரப் பெற்றவராகத் தமிழர் 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை விளங்கியுள்ளனர். அதற்குப் பின் ஏற்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சி என்ற பெயரில் இயற்கையைச் சிதைத்து செயற்கையை ஊட்டி மண்ணை மலடாக்கி மனிதனையும் மலடாக்கச் செய்கின்ற ஒருசெயற்கை விவசாயத்தையே காணமுடிகிறது. இயற்கை விவசாயம் அழிந்துவருவதை இன்று நிலவியலும் பல்வேறுபட்ட உணவுச் சிக்கலைக் கொண்டு அறிய முடிகிறது. இயற்கை வளமாகி மண் வளத்தோடு தொடர்புடைய வேளாண்மை வளர்த்தெடுத்தல்மட்டுமே மண் வளத்தையும் மனித வளத்தையும் மீட்கமுடியும். இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் இயற்கை வேளாண்மை பற்றிப் பேசும் சூல் புதினம்வழி இயற்கை வேளாண்மை, பொருள்சார் உற்பத்தி முறை ஆகியவை பற்றி இக் கட்டுரை விளக்க முனைகிறது.

இயற்கை வேளாண்மை

இயற்கைக்கு எதிராக மனிதன் உற்பத்தி செய்யும் ஒவ்வொரு பொருளும் செயற்கைதான். மனித வளர்ச்சியின் பொருட்டு மண்ணையும் வின்னையும் இயற்கைச் சிதைவிற்கு உட்படுத்துவதை விஞ்ஞான வளர்ச்சி எனப் பிறழ் நம்புகிறோம். ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும் என்பதற்கேற்ப மண்ணையும் காக்கணும் செயற்கை அழியணும் என்னும் ஒன்றைச் சிந்தனையோடு செயற்கை வேளாண்மைக்கு எதிரான இயற்கை வேளாண்மையின் போர் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் உள்ளது.

குப்பை இடுதல்

மண்வளம் பெருக்கவும் பயிர் வளம் கூட்டவும் குப்பையிடுதல் எனும் வேளாண் நிகழ்வு இன்றியமையாதது. இக் கருத்து, நாட்டுப்புற மக்கள் பல மாதங்களாக மாடுகளின் கழிவுகளைச் சேமித்துவைத்து அதை உரமாக இடுவதை எருதுவிடுதல் அல்லது குப்பை இடுதல் என்பதன் வாயிலாகப் புலனாகிறது. சங்கன் குப்பைக் குமிகளைக் கூடையில் அள்ளி இரு கைகளிலும் ஏந்தி வட்டம் சுற்றி வீசி எறிகிறான். சிதறி விழும் குப்பைகளினூடே பருத்திச் சுளைகளைப்போல் வெள்ளை வெளேரென்று நிலத்தில் விழும் குப்பை புழுக்கள் அப்படியே பலாச்சுளைகளை நிலத்தில் வீசி எறிந்ததுபோல் பரவிக் கிடக்கின்றன (சூல்.பு.ப.4). கரிசல் காடுகளில் கோடைக்காலம் வந்தபின் மண் வளத்தை மேம்படுத்த ஆடு, மாடுகளின் கழிவுகளை இயற்கை உரமாகப் பயன்படுத்துவதை இப்புதினம்வழி அறியமுடிகிறது.

எருது விடுதல்

நெல் விதைத்தபின் அவை வளர்ந்து நாற்றாக நடும்போது நீர் பாய்ச்சிய வயலில் மட்டக்கலப்பை கொண்டு

எருது பூட்டி ஒட்டுவதே சேற்றுமூவு அல்லது எருது விடுதல் எனப்படும். நிலத்தை உழுது பண்படுத்துதல் வேளாண்மையின் முதன்மைச் செயல்பாடு ஆகும். நிலத்தை உழுவதைவிடவும் சிறப்பானது நிலத்திற்கு எருவிடுதல் ஆகும். இக்கருத்தினை,

ஏரினும் நன்றாம் எருஇடுதல் கட்டிலின்

நீரினும் நன்றதன் காப்பு என்ற வள்ளுவர் கூற்றால் அறியலாம். பசுமையான செடிகொடிகளை வயலிலிட்டு ஏர்களைப் பூட்டி எருதுகள் கொண்டு உழுவதை இன்றும் காணலாம். எருவிடுதலால் இயற்கை உரம் கிடைக்கிறது. **உழுதல்**

புது நிலத்தை அல்லது பயிர் செய்யும் நிலையிலுள்ள நிலத்தைக் கலப்பை, எருது கொண்டு மண்ணைக் கிளறுவதே உழுதல் அல்லது புதுமண் எழுப்புதல் ஆகும். அப்பணியைச் செய்யும் முன் நிலத்தைப் பதப்படுத்துவது இன்றியமையாதது.

கண்மாயின் கரம்பையும் குப்பைகளுக்கிடையும் நிலத்தை மறைத்து நிரம்பிக் கிடந்தன. உழுவதற்கு ஏற்ற பருவம். உழவு முடிந்து மழை பெய்துவிட்டால் கரிசல் மண் அப்படியே காட்டுக் கம்மங்கஞ்சியைப் போல் நெகிழ்ந்து விடும் (சூல். 4. ப. 11).

மண்ணை வளப்படுத்த அனைவரும் கூட்டுமூவு முறை மூலம் வயல்களை உழுத் தொடங்கினர். இவ்வாறு கூட்டுமூவுசெய்யும்போது, முன்னத்தி ஏர் பிடிக்கும் சேவுகள் எட்டுக் கலப்பைக்கு ஒருசால் என்ற கணக்கில் மாடுகளை வேகவேகமாய் பத்தினான். பக்குவப்படுத்தப்பட்ட கரிசல் மண் அப்படியே கலப்பைக் கீறலில் சந்தனமாய் மகிந்து விரிந்தது. உழுத இடங்களில் கருப்பு வைரமாய் மண் பரத்து இடந்தது புழுபூச்சிகள் பொறுக்குவதற்காகக் காக்கைகளும், மைனாக்களும் நிறை பிடித்து திரிந்தன. பறந்து தாவிப் பிடித்தன குதிக்கும் விட்டில்களை. மாடுகளின் கால் மிதியில் பறக்கும் பூச்சிகளைப் பிடிக்க மைனாக்கள் குதித்துப் பறந்து பின்னர் குறித்து திரிந்தன. மைனா பறக்கும்போது அதன் இறக்கைகளுக்கு அடியில் உள்ள வெள்ளைநிறம் அப்படியே காற்றில் சக்கரம் உருண்டு போல் தெரியும். ஜோடிஜோடியாய்த் திரியும் மைனாக்களும் கூட்டங்கூட்டமாய்த் திரியும் காக்கைய்களும் ஏர்க்கால்களின்முன்னும் பின்னும் நிறைந்திருந்தன. வயல்கள் முழுவதும் நிகழும் காட்சிகள் கண்களுக்கு விருந்தாகும். அகல உழுவதைவிட ஆழ உழுவதே மேல் என்ற பழமொழிக்கு விளக்கமாக மேற்கூறிய செயற்பாடு அமைகிறது.

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்து

எருவும் வேண்டாது சாலப்படும் எனும் குறள், ஒரு பலம் புழுதி கால் பலமாகும்படி உழுது காயவிட்டால் ஒரு பிடி எருவும் இட வேண்டாம், அந்நிலத்தின் பயிர் செழித்துவளரும் என்பதால் உழுதலின் சிறப்பை உணரலாம்.

விதைத்தேர்வும் விதைப்பும்

நிலத்திற்கேற்பவும் பருவத்திற்கேற்பவும் பயிர் விதைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதை விதைத்தேர்வு என்பர். விதைக்குமுன் விதைகளைத் தேர்வுசெய்தல் முக்கியம். முளைப்புத்திறன் குறைந்த தரமில்லாத விதைகளை விதைத்துவிட்டால் முளைக்காதுபோக வாய்ப்புண்டு.

விதைத் தேர்வினையடுத்து நடைபெறுவது விதைப்பு ஆகும். விவசாயிகள் பயிர்களை விதைத்தும் நடவு செய்தும் பயிரிடுகின்றனர். இவ்வாறு பயிரிடப்படும் பயிர்கள் போதிய இடைவெளியில் இருந்தால் காற் றோட்டம் பயிர்களுக்கு நன்கு கிடைத்து நல்ல விளைச்சல் தரும் என்பது நம் முன்னோர் முடிபு. இதனை மலைபடுகடாம்,

பால் வார்புகெழீ இப் பல்கவர் வளிபோழ்பு

வாலிதின் விளைந்தன ஐவன வெண்ணெல் என்கிறது. **கீழ்க்கடைசியிலிருந்து மேல்கடைசிவரை கூட்டம்கூட்டமாய்ப் பெண்கள். நிலாவெளிச்சம் பட்டப்பகலாய்த் தமது தோட்டங்களில் விதைத்த வாட்டசாட்டமான மிளகாய் வற்றல்களைப் பிரித்து நன்கு காயவைத்துத் தனியே வைத்திருப்பார்கள். அதுதான் விதை வற்றல். இவ்வற்றல்களை இரண்டாய் ஒடித்து விதைகளை விரித்துவைத்துள்ள நுனி களில் தட்டத்தட்ட விழுத்தாட்டி சோதிக்க வேண்டும். புரையேறித் தும்மல் வந்துகொண்டே இருக்கும். தும்மல் போடுமுன் மூக்கில் முணுமுணுப்பு வந்தவுடன் அண்ணாந்தபடி முகத்தைக் கோணல்மானவால் சுளிப்பார்கள். பொம்பளைகளின் சிரிப்பாணியில் தெருவே கலகலக்கும் (சூல். 4. ப. 25)**

தமது தோட்டங்களில் விளைந்த மிளகாய் வற்றவில் திரட்சியானவற்றைச் சேகரித்து, அதிலுள்ள விதைகளை எடுத்து விதைத்து விளைச்சல் எடுப்பர். இரவில் விதைச் சேமிப்பு வேலை நடைபெற்றது ஏனெனில், பகல் முழுவதும் வயல்வெளிகளில் உழைத்துத் திரும்பும் மக்களுக்கு இரவுமட்டுமே ஓய்வு நேரம். தமக்குக்கிடைக்கும் ஓய்வையும் பயனுள்ளதாக மாற்றும் விவசாயிகளின் வாழ்வியலில் விதைச்சேமிப்பும் அடங்கும்.

பகலாய்ப் பொழியும் நிலவொளி கிழக்கு மேற்காய் நீண்டு கிடக்கும் தெருவில்முற்றங்கள் நிறைய ஒவ்வொரு வீட்டின் முன்னாலும் கூட்டங்கூட்டமாய்ப் பெண்கள். சீனியம்மாள் நிலக்கடலை மூட்டைகளிலிருந்து சம்மணமிட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் ஒவ்வொரு பொம்பிளையின் முன்னாலும் மரக்காலால் அளந்து அளந்து நிலக்கடலைகளைக் குமிக் கிறாள். விதைக்கடலை உடைப்பு என்பது ஒரு நுணுக்கமான வேலை. கடலைப் பருப்பின் மேல் மூடியிருக்கும் மெல்லிய சிவப்புத் தொலியில் இலேசாகக் காயம் பட்டாலும் கடலைச் செடி முளைக்காது. ரொம்பவும் கோளாறாக உடைக்க வேண்டும் (சூல். 4. ப. 24).

நிலாக்காலங்களில் வீட்டுத் திண்ணைகளில், முற்றங்களில், தெருவில் பெண்கள் கூட்டமாக அமர்ந்து விதைக் கடலையிலுள்ள பருப்புக்குச் சேதம் நேராது உடைப் பார்கள். அப்படி உடைக்கும்போது கேலி கிண்டல் என்று தமக்குள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு வேலை செய்வார்கள். ஆனால் இன்று விவசாயச் சூழல் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. விதையைப் பக்குவப்படுத்தி அதனைச் சேமித்துப் பயிரிடும் முறையினைத் துல்லியமாக ஆசிரியர் பதிவுசெய்கிறார்.

பயிரிடுதல்

புதிய விதைகளை அல்லது நாற்றுக்களை நடவுசெய்தல் பயிரிடுதல் எனப்படும். நிலத்தை உழுது எருவிட்டுக் கிடைபோட்டுப் பண்படுத்திய பின் செய்யப் படுவது பயிரிடுதல் ஆகும். **இந்த வருடம் முதல் நடவு**

பொன்னையா ரெட்டியார் வயலில் என்று கார் முடிவு செய்திருந்தது. மடைக்குடும்பன் முதல் நெல் நாற்று முடியைக் கும்பிட்டுக் குடும்பச்சியின் கையில் கொடுக்க, கும்பிட்டு வாங்கிய குடும்பச்சி முதல் நாற் றைத் தண்ணீருக்குள் பதித்து நட்டாள். குலவைச்சத்தம் ஏகமாய் ஒலித்தது. நாளையிலிருந்து நடவுவேலைகள் ஆரம்பித்துவிடும். ஊர்த்தலைகள் அனைத்தும் வயக்காடுகளிலும் கண்மாய்க் கரைகளிலும் நிரம்பிநிற்கும். தண்ணீராய் தெரியும் வயல்காடுகள் இன்னும் சிலநாட்களில் பயிர்களின் - வேர்ப் பிடிப்பில் பச்சைப் பச்சேலென்று அடர்ந்து வரப்புகள் மறைந்து ஊர் வயலெல்லாம் ஒரே வயவாக மாறிப்போகும் (சூல். 4. ப. 56) என்று ஊர் மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக நாற்றுகளை நடவு செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

நீர் ஊறு செவி நாறுமுடி அடுத்து என்று நன்றாக உழுத பிறகு களைகளை நீக்கி உரம் இட்டு அந்த வயல்களில் நாற்றுகளை ஆழமாக நட்டதைப் பெரும் பாணற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது.

கலப்பையின் வால் பகுதியில் இரும்பாலான கொழு பொருத்தப்பட்டுள்ளது. இது சங்க காலந்தொட்டே கொழு பொருத்திய கலப்பை இருந்துள்ளது.

நம்ம கலப்ப ஒத்தக் கலப்பையா இல்லரெட்டக் கலப்பையா. சால் எப்பிடி அடிக்கான்.

ஒழவு ஆழமாபுடிக்கானா இல்லையா. கொழுவுமொட்டக் இல்லகோடிக் கொழுவா (சூல். 4. ப. 12)

உடுப்புமுகம் முழு கொழு மூழ்க ஊன்றி என்கிறது பெரும்பாணற்றுப்படை. இக்கொழுகலப்பை நிலத்தில் ஆழமாக உழுதுவரவும் மண்ணைக் கிளறவும் பயன்படுகிறது. .

நீர் மேலாண்மை

குளிர்ச்சி உடையது என்பதனால் நீரைத் தண்ணீர் என்று தமிழர்கள் அழைத்தனர். நீர் என்பது வானத்திலிருந்து வருவது என்பதால் அதனை அமிழ்தம் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

கண்மாய்-பாண்டி மண்டலத்தில் (தற்போதைய மதுரை மாவட்டம்) ஏரிக்கு வழங்கும் பெயர். (கம்மாய், நீர்மாய், இடம்). தெலாக் கிணறு-குடிப்பதற்கும் வேறு வகைக்கும் பயன்படும் நீர்த் தேக்கம்.

தெலாக் கிணறுகள் ஊரைச் சுற்றிலும் ரூபவ் காடுகளிலும் பல இடங்களில் இருக்கும். காடுகளில் வேலை செய்பவர்கள், ஆடுமாடுகள், உழவு அடிப்பவர்கள் வழிப்போக்கர்கள் போன்றவர்களுக்காகவே வெட்டப்பட்டவை. சின்னதாக ஒருகிணறு குறைந்த ஆழம் ஒருதெலா ஒரு நீண்ட கல் தொட்டி (சூல். 4. ப.13)

கண்மாய்க்கரைப் பாராமரிப்பு

கண்மாய்க் கரைகள் இயற்கையான முறையில் செடி, கொடி, மரங்களால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சங்கன் செடி, புதர்களின் வேர்கள் கண்மாய்க் கரையை வலை போலப்பின்னிக்கொண்டு சல்லடையாய் மண் அரிப்பைத் தாங்கும் என்பதால் புதர்களை ஊர்க்காரர்களே பாதுகாத்து வருகின்றனர். கரையெங்கும் நிரைந்து வரிசை வரிசையாய் பனைகளின் கூட்டம். புனை மரங்களில் சல்லடை

போன்ற சல்லி வேர்கள் தாங்கி நிற்கும் தடுப்பரண்கள். பனைமுழுவதும்படர்ந்து கத்திப்போல் காப்த்துத் தொங்க கொடி வீசிக்கிடக்கும் பால் கொடிகள் கொவ்வாய் செடிகள். அவ்வளவு பெரியகண்மாயில் மூன்றே மூன்று பாதைகள் வழி மட்டுமே தரையிலிருந்து கரைமேல் ஏரி கண்மாய்க்குள் இறங்க முடியும். கரைகளில் மற்ற இடங்களில் கால் வைக்க முடியாத படிகரையைப் பாதுகாக்கும் பல்வேறு வகை புதர்ச் செடிகள். சில இடங்களில் திருகு கள்ளிகளும் இன்னும் சில இடங்களில் சப்பாத்தி கள்ளிக் கூட்டங்களும் கரைக்கு அரணாய் நிற்கும் வேலிகள் (சூல். 4. ப. 1)

மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் புதர்ச் செடிகளைக் கரை களுக்குப் பாதுகாப்பு அரணாக்கி மக்கள் கண்மாய்க் கரையைப் பாதுகாக்கின்றனர். கண்மாய்க் கரைகளில் பனை மரங்களின் சல்லிவேர்கள், அவற்றைச் சுற்றிப் படர்ந்துள்ள செடிகொடிகள், சப்பாத்திக்கள்ளி, சங்கன் செடிகள் கண்மாய்க் கரையைப் பாதுகாக்கின்றன என இயற்கையான முறையில் கண்மாய்க் கரை பாதுகாக்கப்பட்டது குறித்துச் சூல் குறிப்பிடுகிறது. கண்மாய்க் கரைகளில் கண்ட இடங்களில் பாதைகள் இல்லை என்பது கண்மாயைப் பாதுகாக்க மக்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி எனலாம். கண்மாய்க்குள் வந்து தேங்கும் வண்டல் மண்ணை வருடத்திற்கு ஒருமுறை தூர்வாரினால் தேவையான மழைநீர்ச் சேமிக்கப்பட்டு விவசாயம் செழிக்கும். உருளைக்குடி கண்மாய் பல ஊர்களுக்கும் பயன்படுகிறது. இது பெரிய கண்மாய் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

கரம்பைமண் வளமுள்ள கண்மாய் உருளைக்குடி கண்மாய்தான். எட்டயபுரம் ராஜாவின் கண்காணிப்பிலுள்ள எல்லாக் கண்மாய்களும் ஊரணிகளும் தெப்பங்களும் நீராவினும் கோடையில் குடிமராமத்து செய்யப்பட்டு விவசாயத்திற்கு மழைநீர்ச் சேமிக்கத் தயார் நிலையில் வைக்கப்படும். பல ஜாதிகள் உள்ள ஊர்களில் எல்லாரும் சேர்ந்து செய்வதும் உண்டு. இல்லையெனில் வருடத்திற்கு ஒரு ஜாதியெனப் பிரித்து மராமத்துபார்ப்பதும் உண்டு. (சூல். 4. ப.3).

மண் வளம் பாதுகாக்கப்படல்

இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு மண்ணுக்கு உரமிடுவர். செடிகொடிகளைப் பறித்து உழுத தொழியில் போட்டு அழுகிவிடுவார்கள். சித்திரை உழவு என்று மண்ணை வளப்படுவதத்த் தரிசு நிலங்களைக்கூட உழுது போடுவார்கள். வருடத்திற்கு ஒருமுறை கண்மாயிலிருந்து கரம்பை மண் எடுத்து நிலத்தில் போட்டு வைப்பார்கள் என்கிறது சூல்.

ஒருமாசத்தில் காடுகளிலும் தோட்டங்களிலும் வயக் காடுகளிலும் வரிசைவரிசையாய்க் கரம்பை மண்குமிகள் அணிவகுத்து நிற்கும். கண்மாய்க்கரை முடிவிட்டால் குப்பையடிப்பு நிகழும். கரம்பை மண்குமிகட்கு அடுத்த வரிசையில் குப்பைகுமி வரிசைகள் விடியவிடிய வண்டி மாடுகளின் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும். நிலா வெளிச்சம் குப்பையடிப்பு வேலைக்குத் தோதாக இருக்கும். குப்பைகுமிகளைச் சிதறி அதன் மேல் கரம்பை மண்ணைச் சிதறி அப்டறம் கோடைஉழவு, நிலம் மணப் பெண்ணாய் கனிந்து கிடக்கும். மழைநீர் தேங்கி மண் மகிர்ந்து உரம் கலந்து விதைப்பிற்குத் தயாராய் நிற்கும்.

(சூல். 4. ப.3).

ஆடு,மாடுகள் போடுகின்ற சாணிக் குப்பைகளை வயலில் போட்டு அதன் மேல்கரம்பைமண் போட்டு உழவு செய்யும்போது நிலம் நெகிழ்ந்து கொடுக்கும். நிலத்திற்கு இயற்கை உரமிட்டு மண்ணை நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் வைத்திருந்தால் அதில் விதைக்கப்படும். விதை முளைத்து முழுப்பலனைத் தரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மண்ணை இயற்கை முறையில் வளப்படுத்துவது மண்ணுக்கு உயிர் கொடுப்பது, மண்வளம் பாதுகாப்பதாகும்.

மழைக்கான அறிகுறிகள்

உலகில் நீருக்கும் நீர்நிலைகளுக்கும் முதன்மை ஆதாரமாகத் திகழும் மழைதான் உலகிலுள்ள அத்தனை உயிர்களுக்கும் முதன்மையானது ஆகும். அந்த மழையின்றி உலகில் எந்த உயிரும் தழைக்காது. இதனை வள்ளுவரும்,

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லாமல் மற்றஆங்கே

பசும்புல் தலைகாண்ப தரிது என்கிறார். மேலும் இத்தகைய மழையின் சிறப்புணர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் **மழை போற்றுதும், மாமழைபோற்றுதும்** என்று இதனைத் தெய்வமாக நினைத்துப் போற்றியுள்ளனர். காற்றோட்டம் குறைவு, அதிகப் புழுக்கம், மேகம் இருண்டிருத்தல், மயில் நடனமாடுதல் முதலிய பலவற்றை மழை வருவதற்கான அறிகுறிகளாகப் பண்டைய சமூகம், கூறியுள்ளது. இதற்குச் சான்றாகப் புறநானூறு,

வெள்ளிதென்புலத் துறைய விளைவயற்

பள்ளம்வாடியபயனில் காலை என வெள்ளிக் கோளின் இடப்பெயர் வினை வைத்து மழைவரவினைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த அறிகுறிகள் அனைத்தும் மழை வருவதற்கு முன்பு எல்லோரும் அறியக்கூடியவை. சூல் புதினமும் மழை வருவதற்கான அறிகுறியாக, **ஆடுக மேய்ச்சத் தரையில் இப்பிடி கூடி நின்னா என்ன அர்த்தம் கோட்டிக்காரப் பயலே! மழைக்கு அதிகாரம் அர்த்தம். நீ பேசாம இரு. தானா கலஞ்சபோகும்** (சூல். 4. ப.20) என ஆடுகள் கூட்டங்கூட்டமாக வட்டஞ்சுற்றி நிற்பதைக் கூறுகிறது. இதனைக் கி.ரா.வும், மழைவரப் போவதை ஆடுகள் முன்னதாகவே அறிவித்துவிடும். சரியாகமேயாது கூட்டம்கூட்டமாக அடையும். ஆட்டுக்காரர்களே அவைகளின் செய்கைகளைக் கவனித்து அன்று மழைவரும் அல்லது வராது என்று சரியாகச் சொல்லி விடுவார்கள் என்று தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்றியும், **மழைக்குக் கோப்பாயிருச்சுணா தூண்டில் போட்ட, ஒரு மீனா பிடிபடாது, தைலான் குருவி தரையோட தாழப் பறந்து திரியும். ராத்திரியில நிலா கோட்டகட்டும். எறும்பு முட்டைகளை தூக்கிட்டு சாரைசாரையாக மேடுதேடிப் போகும். ராவுல கூப்பாடுபோடும், காற்றடிக்கிறது நின்னுவேக்காட்டம் கூடிரும்** முதலியவற்றையும் மழை வருவதற்கான அறிகுறிகளாகக் குறிப்பிடுகிறது.

பருத்தி

பருத்தி ஒரு பணப்பயிர் ஆகும். பருத்திச்செடி நில நடுக்கோட்டுப்பகுதியில் தோன்றிய ஒரு செடியினம். ஆடை உற்பத்திக்கு பயன்படுவதினால் பல்லாயிரம் கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பருத்தி விளைவிக்கப்படு

கிறது. தொழிற்புரட்சி இங்கிலாந்தில் உருவான காலகட்டத்தில் அதிகம் ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களில் பருத்தியும் ஒன்று. அதனால் இங்கிலாந்தில் பருத்தித் தொழில் வளர்ச்சி படுவேகமாக இருந்தது. தற்போது பருத்தி ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா உட்பட உலகெங்கும் பயிரிடப்படுகிறது. இந்தியாவில் பருத்தி முக்கியமான பயிர். கரிசல்மண், வண்டல்மண், செம்மண்ணில் அது நன்கு வளரும்.

பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் அன்ன எனக் கொட்டை நீக்கி மென்மையாக்கிப் பஞ்சு இழையைப் பிரித்தெடுத்ததைப் பனுவல் என்கிறது புறநானூறு. பருத்தியிலிருந்து பருத்திக் கொட்டைகளைப் பிரித்தெடுத்துப் பக்குவப்படுத்தி விதையாகப் பயன்படுத்துவார்கள்.

சம்சாரிகள்தம் நிலத்தில் விளைந்த பருத்தியை அரவைக்குக் கொடுத்து விதைகளை வாங்கிக்கொள்வார்கள். மாடுகளுக்குப் போக மீதியைமாட்டுச் சாணக் கரைசல் அல்லது களிமண் கரைசலுக்குள் போட்டு பருத்திவிதைகளை நன்றாகக் கிண்டி பிசைந்து முற்றத்தில் படர்த்திக் காயவைப்பர். பிறகு விதைக்காக அள்ளிவைத்துக் கொள்வர். விதைகளில் ஒட்டியிருந்த பஞ்சு இப்போது அறவே நீக்கப்பட்டு விதைபட்டாணிக் கடலைகளைப்போல் தனித்தனியே பிரித்துவிடும். விதைத்தால் படர்ந்து சிதறி நிலத்தில் விழ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எந்தும்குத்துமாக பத்தாபரக்க முளைத்துப் பழுதாகிப்போகும். விதை நெல்லும் தயாராய் தனியே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்மாய் பெருகிவிட்டால் நாற்றுப் பாவுதல் பெரிய சடங்கு மாதிரி நடக்கும். விதைகளின் தயாரிப்புக்கு பின்னர் மழைத்துளிக்குத் தவமிருப்பார்கள் ஊர்மக்கள் (சூல். 4. ப. 25-26).

பருத்தி விதைகளைச் சாணிக் கரைசலில் தேய்த்துக் காயவைத்துப் பிறகு நடவுசெய்வார்கள். விதைகளைப் பக்குப்படுத்திய பின்பு நடடால் விதை பழுது இல்லாமல் முளைக்கும் என்று விதைக்கும் விதையை நேர்த்தி செய்த விவசாயிகளின் செயல்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

வெற்றிலைக் கொடிக்கால் வளர்ப்பு முறை

மருத்துவ மூலிகையான வெற்றிலை மலேசியாவில் தோன்றியது. இது இந்தியா, இந்தோனேசியா ஆகிய பகுதிகளில் வளர்க்கப்படுகிறது. தமிழகத்தின் தஞ்சை மாவட்டம்கும்பகோணத்திலும், தேனிமாவட்டம் சின்னமனூர், கூடலூர் காவேரிக்கரையிலும், நாமக்கல் மாவட்டம் பாண்டமங்கலம், வேலூர், பொத்தனூர் பகுதியிலும், கரூர் மாவட்டம் புகர் பகுதியிலும், திருச்சி மாவட்டம் தொட்டியம் பகுதியிலும் பண்ப்பயிராகப் பயிரிடப்படுகிறது. மதுரை அருகே சோழவந்தானில் பயிரிடப்படும் வெற்றிலைக்கு நல்ல வரவேற்பு உண்டு. வெற்றிலை விற்பவர்கள் மதுரை நகரில் இருந்ததை, மதுரைக்காஞ்சி நீடுகொடி இலையினர் கோடு சுடு நூற்றினர் என்கிறது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் **வளர்ந்த கொடியின்றவெற்றிலையினை உடையாரும் சங்கு சுடுதலால் உண்டான சுண்ணாம்பை உடையாரும்** என உரைவிளக்கம் தந்துள்ளார். உருளைக்குடி கிராமத்தில் வசிக்கும் மகாலிங்கம்பிள்ளை வெற்றிலைக்கொடிக்கால் வளர்ப்பு முறையில் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்குகிறார். அவ்வூரில் அனைத்துச் சடங்குகளுக்கும் அவர் வெற்றிலையே தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். (தொடர்ச்சி: பக். 67)

தொல்காப்பியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல்

முனைவர் ம. தனப்பிரியா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல்
தமிழ்க்கல்லூரி, கோவை 641 010

தமிழில் கிடைத்துள்ள மிகப்பழமையான இலக்கணம், முதல் நூல், முதன்மையான நூல் எனும் சிறப்புடையது தொல்காப்பியம். தொல்-காப்பு-இயம் என மூன்றாகப் பகுத்துப் பொருள் கொள்ளும்போது தொன்மையான மரபினைக் காப்பது என்று பொருள்படும். தமிழரின் தொன்மையான வாழ்வியல் முறைகளைக் காப்பது, தமிழரின் எழுத்துக்களை, சொற்களை, தொன்மையான மரபினை இன்றும் காத்துவருவது தொல்காப்பியம் எனலாம். இத்தகு சிறப்புடைய தொல்காப்பியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியலை விளக்குவதே இக்கட்டுரை.

என்மனார் புலவர்

எழுத்ததிகாரத்தின் முதல் இயல் நான்மரபியலில் தொடங்கி இறுதியாகப் பொருளதிகாரம் மரபியலில் முடிகிறது தொல்காப்பியம். இதன் ஆசிரியர் 1600க்கும் மேற்பட்ட நூற்பாக்களில் சுமார் 300 இடங்களில் *என்மனார் புலவர்* என்கிறார். எனில், தனக்கு முன்னோர் கூறிய கருத்துக்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பது தெளிவு. எழுத்தைக் கற்றவர்கள் சொற்களைப் படித்துப் பொருள் உணர்ந்துகொள்வர். செய்யுள் இயற்றும் இலக்கணம் கற்றவர்கள் செய்யுள் படைக்க முற்படுவர். அதனை நூலாகப் படைக்கும்போது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடித்தளத்தில் நின்று வழுவின்றிப் படைத்திட வேண்டும் என்பதற்காக எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என முறையாக அமைத்துள்ளார் தொல்காப்பியர்.

பகுத்தறிதல்

உலகில் மனிதர்களைத் தவிரப் பிற உயிரினங்கள் அனைத்தும் இயற்கையை ஒட்டி என்றும் ஒரே தன்மையாக வாழும் இயல்பினைக் கொண்டுள்ளன. தம் வாழ்நாளில் முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சி, பழக்க வழக்கத்தில் மாற்றம், சீர்திருத்த நோக்கம், உயர்நிலை அடைய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி அவற்றிற்கு இல்லை. வாழ்வதற்கான சட்டதிட்டம், பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, ஒழுக்கம், நன்மைதீமையினைப் பகுத்தறிதல் முதலான ஆற்றல்களைக் கொண்டது மனித இனம் மட்டுமே. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் மனிதனின் மொழி. கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக மொழியைப் படைத்து, அம்மொழியினைக் கற்று, கற்றதால் அறிவு பெற்று, அவ் வறிவை மற்றவர்களுக்கும் பயன்படச்செய்து, நூல்களைப் படித்தும், படைத்தும், தம் முன்னோர் படைத்த நூல்களைக் கற்று இன்புற்று, முன்னோர் வாழ்க்கை முறைகளை அறிந்து, அவற்றைப் பின்பற்றி, அவர்தம் பட்டறிவினை அறிந்து, தம் நாகரிக மேம்பாட்டினை மேற்கொள்ளுதல் மனித இனத்திற்கான சிறப்பியல்பாகும்.

பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு அரண்

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தின் முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்க் குடி. இத்தகு பழம்பெருமை மிக்க தமிழர் வாழ்வியல் முறையினைத் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய பழந் தமிழ்நூல்கள்வழி அறிய முடிகின்றது. இலக்கியங்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு அரண் எனலாம்.

மக்கள் தாமே ஆற்றி வுயிரே என்கிறது தொல்காப்பிய மரபியல். (தொல்.பொருள்.571)

ஒன்றறிவதுவே உற்றறிவதுவே

இரண்டறிவதுவே அதனோடு நாவே

மூன்றறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே

நான்கறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே

ஐந்தறிவதுவே அவற்றோடு செவியே

ஆற்றறிவதுவே அவற்றோடு மனனே

நேரிதின் நெறிப்படுத்தினரே (தொல்.பொருள்.571) என்ற நூற்பா மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐந்து அறிவினோடு வேறுபட்டுத் தனிச் சிறப்புடைய ஆறாம் அறிவான பகுத்தறிவைப் பண்டைய தமிழ் உயிரியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டுள்ளதை நாலாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே தொல்காப்பியம் பதிவுசெய்துள்ளது.

தொழிற்றிறம்

உயரிய நல்வாழ்க்கை நாகரிகம் எனப்படுகிறது. நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அனைத்தும் ஒருங்கு அமைய, மக்களுக்குரிய நல்ல பண்புகளோடு வாழ்வது நாகரிக வாழ்க்கையாகின்றது. அத்தகைய நாகரிக வாழ்வினை மேற்கொள்ள அடிப்படையானது மன முயற்சியும், மெய் முயற்சியும். இவற்றின் பயன் தொழிற்றிறம். இத் தொழிற்றிறத்தின் பயன் நாகரிக நல்வாழ்வு. இதனைத் தொல்காப்பியம்,

வினையே, செய்வது, செயப்பாட்டு பொருளே,

அரிமா நோக்கு 19 : 1 ஏப்பிரல் 2025

நிலனே, காலம், கருவி என்றா... என்று ஒரு தொழில் செய்வோன், அவனால் செய்யப்படும் தொழில், அத் தொழிலாற் பெறப்படும் பொருள், அத்தொழில் செய்யும் இடம், காலம், கருவி எனத் தொழிற்றிறத்தின் இலக்கணம் கூறுவதால் அக்காலத் தமிழ் மக்களின் தொழிற்றிறமும் நாகரிக நல்வாழ்வும் இனிது விளங்குகிறது.

உழவு, கைத்தொழில், வாணிகம் என்ற முத்தொழிலிலும் தமிழர்கள் முதன்மையுற்றுத் திகழ்ந்ததைத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள்வழி அறிய முடிகின்றது. மரபியலில்,

**வேளாண் மாந்தர்க் குழுதாணல்வ
தில்லென மொழிப பிற வகை நிகழ்ச்சி
எண்வகை உணவின் செய்தி**

ஏரோர் களவழி (தொல். மரபியல், 625, 623) என உழவுத் தொழில் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ள.

யாறும் குளமும் காவும் ஆடி (தொல். கற்பியல், 50) என்பதால் அக்காலத் தமிழர் மழைநீர் தேங்கி நிற்கக் குளங்களை வெட்டியிருந்தமை அறிய முடிகின்றது. மழை பொய்த்த காலத்திலும் உழவுத் தொழில் தடையின்றி நடைபெற ஏரி, குளங்கள் முதலிய நீர்நிலைகளைப் பராமரித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

வருவிசைப் புனைலைக் கற்சிறை போல (தொல். புறத். 7) என்பதில் சிறை என்பது அணை. கற்சிறை = கல்லால் செய்த அணை. ஆற்றின் குறுக்கே அணைகட்டி நீரைத் தேக்கிக் கால்வாய் வழியாய் நிலத்திற்குப் பாய்ச்சிவந்தமை பெறப்படுகின்றது. பண்டைய தமிழர் கல்லணை கட்டும் தொழில் திறம் பெற்றிருந்தனர் என்பது அறியற்பாலது.

உழவு

தாம் வாழும் நிலப்பரப்பினை அதன் தன்மைக்கேற்ப ஐவகையாகப் பகுத்துக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பெயர் சூட்டி அவற்றுள் மருத நிலத்தை நெல் விளையும் நன்செய் நிலமாகக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளான் தமிழன். நெல்லுணவு இன்றும் நல்லுணவாக மதிக்கப்படுகின்றது. பழங்காலத்திலேயே உணவு உற்பத்தியில் பெரும் நாகரிக வளர்ச்சியுடன் நம் முன்னோர் வாழ்ந்துள்ளனர்.

உடை

உடை, நாகரிகத்தின் முதற்படி. உடுத்து உடை நெய் தொழிலில் பெரும் நுட்பமான அறிவுடன் தமிழர் திகழ்ந்தமைக்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

பாலாவி யன்ன பஞ்சாடையும் பாம்புரி யன்ன படாடையும், நெய்து உற்பத்தி செய்கின்ற பயிற்சி பெற்றவர்கள் தமிழர். பண்டு ஏற்றுமதி வணிகத்தில் தமிழரின் ஆடை முதன்மையிடம் பிடித்துள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள, **உடை பெயர்த் துடுத்தல்** (தொல். மெய்ப்ப. 258), **கொடியும் குடையும்** (தொல். மரபியல்:72) என்ற நூற்பாக்கள் நெய்தல் தொழில், தையல் தொழில் குறித்தவையாகும்.

பொன்னாலும் மணிகளாலும் வகைவகையாக அணி

கலன்கள் செய்து தம்மை அழகுபடுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்த தமிழரின் நகை நாகரிகத்தினை, **பொன்னன்ன கிளவி, நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு, ஊழணி தைவரல், வண்டே இழையே** என்ற அடிகள் கூறும்.

வாணிகம்

உழவு முதலிய தொழில்களால் உண்டாக்கிய பொருள்கள் கொண்டும், கொடுத்தும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் எப்போதும் எல்லாம் பெற்று வாழும்படி செய்து வாணிகம். வாணிகச் சிறப்பே ஒரு நாட்டின், ஓர் இனத்தின் செல்வச் சிறப்பாகின்றது. அவ்வகையில் உள் நாட்டு, வெளி நாட்டு வணிகத்தில் தமிழர் சிறந்து விளங்கியதைத் தொல்காப்பியம் பதிவுசெய்துள்ளது. **முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉ வோடில்லை** (தொல். அகத். 357) என்பதில் முந்நீர் என்பது கடல் நீர். எனவே, கடல் கடந்து செல்லும் வழக்கம் தமிழருக்கு இருந்தமை அறியலாகின்றது.

தமிழர் தம் மொழியினை இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாகப் பகுத்துள்ளனர். அம்முத்தமிழிற்கும் இலக்கியமும் இலக்கணமும் செய்து தம் மொழி வளர்த்த தனிச் சிறப்பினைப் பெற்றவர்கள்.

இசையோடு சிவணிய, இசைபொருட் கிளவி, முன் தேர்க் குரவை, பின் தேர்க் குரவை, வெறிக் கூத்து, வள்ளிக் கூத்து, துறைமை நல்யாழ், மகிழ்ந்து பறை தூங்க, துடி நிலை, கூத்தர் பாணர் பொருநர் விறலியர் என்பனவற்றால் நாகரிக நற்கலைகள் எனப்படும் கூத்து, இசை முதலியவற்றால் பழந்தமிழர் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பதும், கூத்தர், பாணர் முதலானோர் இசை, கூத்து என்னும் தமிழுக்காகவே வாழ்ந்துவந்தனர் என்பதும் இலக்கியங்கள்வழி அறிய முடிகின்றன.

நூல் அறிவு

நம் முன்னோர் கலைகளில் மேம்பட்டிருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் தொல்காப்பியம் முழுதும் விரலிக் கிடக்கின்றன. **ஞாயிறு திங்கள், ஓரையும் நாளும், நாள் முன் தோன்றும், திங்கள் முன் வரின், கார் முதலிய பெரும் பொழுது ஆறும், மாலை முதலிய சிறுபொழுது ஆறும்** குறித்த செய்திகள் தமிழரின் வான நூல் அறிவினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

முல்லை முதலாக நிலத்தை நான்காக வகுத்துக் கூறுதலும், நானிலத்திற்கும் தனித்தனி உணவு, மா, மரம், புள், மரம், தொழில் முதலியன கூறுதலும், **வண்புகழ் மூவர், தண்பொழில் வரைப்பின் நாற்பெயர் எல்லை, எறிகடல் வரைப்பு** என்பன நில நூல் அறிவினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

பயிர்களைப் புல், மரம் என இருவகைப்படுத்தி, தொடு, மடல், ஓலை, எடு, இதழ், பாளை, ஈர்க்கு, குலை என்பன புல்லின் உறுப்புகள் எனவும், இலை, முறி, தளிர், தோடு, சினை, குழை, பூ, அரும்பு, நனை என்பன மரத்தின் உறுப்புக்களாகக் கூறுவன அவர்தம் **பயிர் நூல் அறிவு** குறித்தும், பறவை, விலங்கு, ஊர்வன, நீர் வாழ்வனவற்றின் ஆண், பெண் இளமைப் பெயர் மரபு கூறுதலும், ஓரறிவு முதல் ஆற்றிவாகப் பகுத்தல் **உயிர்நூல்** அறிவினையும், உந்தி, தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ணம் நுனிநா,

கண், தோள், முதுமை, இளமை குறித்த செய்திகள் உடல் நூல் அறிவினையும், மெய்ப்பாட்டியல் குறிப்புகள் உள்ளத்தின் தன்மையைத் தெள்ளிதிற புலப்படுத்துகின்றன என்ற வகையில் **உளநூல் அறிவினையும்**, எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்பன **கணக்கு நூல் அறிவினையும்**, நடுகல்லில் மறவனின் உருவம் செதுக்குவதால் **சிற்பக்கலையினையும்**, மடல் ஏறும் தலைவன்வழி ஓவியத்திறன் எனத் தமிழரின் கலை வாழ்வின் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

தமிழர் வழிபாடு

தொல்காப்பியம் கூறும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐவகை நிலங்களுக்கும் முறையே மலை, காடு, வயல், கடல் என வரையறை செய்த தமிழன் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் தெய்வங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள்வழி அறிய முடிகின்றது. முல்லை நிலத் தெய்வமான திருமால் வெளிப்படுமாறு குரவைக் கூத்து ஆடுதலை முல்லைக் கலிப்பாடல்,

பாடியிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய வாடு கொணோ மியாய் பரவதும் (கலி.105:71-72) என்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படை, குறிஞ்சிக் கடவுள் முருகன்மீது பாடப்பட்டுள்ளது. குறவர் முதலானோர் ஒன்று கூடி, முருகன் வெளிப்படுமாறு ஆடுவதை, **படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை நெடுவேட் பேணத் தணிவு வளிவன் (அகம். 22)** என அகநானூறு சுட்டுகிறது. மருதநில மக்கள் இந்திரனை வழிபட்டதை, **வையைப் புதுப்புனல் ஆடத் தவித்தமை**

(64ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இங்கபிள்ளையவாள் ஆத்துத் தண்ணி கொளத்துத் தண்ணி கண்மாய்த் தண்ணி ஊரணித்தண்ணி எல்லாமே மழத் தண்ணிதான். ஆத்துத் தண்ணிமலையில் உற்பத்தியாகி வார தண்ணி. இதுவ எல்லாத்துலயும் மண்டியும் மருடும் தூசியும், செத்தையும் கலந்துதான் இருக்கும். சுத்தம்ங்கிறது கெணத்துத் தண்ணிதான்; வெத்தல வெவசாயத்தப் பொறுத்தவரையில் ஆத்துத் தண்ணியும் வேணும் கெணத்துத் தண்ணியும் வேணும். அப்பத்தான் வெத்தலையில் காரம் இருக்கும். அத்தோட மெல்லுறத்துக்கு கொஞ்சம் மொரமொரப்பும் வேணும். இல்லனாமண்ணத் தின்னது மாதிரி சப்புனு இருக்கும். வெத்தலவாயோட ஒட்டாது. (சூல். 4. ப.106). சோ.தர்மன் இப்புதினத்தில் மருத் துவருணம் வாய்ந்த வெற்றிலையின் விளைச்சல் பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

மனிதன் இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டதையும், தாவர இனங்களும் பிற உயிரினங்களும், மனித வாழ்க்கையும் ஒரு சங்கிலித்தொடரைப்போல ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்திருந்தது. கண்மாய்ப் பராமரிப்பு மக்களிடம் இருந்தவரை தூர்வாரி முறையாகத் தண்ணீர் தேக்கப் பட்டு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கண் மாயைத் தூர்வாரிக் கரம்பை மண்ணை நிலத்தில் கொட்டி அதில் சாணிக் குப்பைகள் சேர்த்து உழவு செய்தனர். இதனால், நிலம் நெகிழ்ந்து உற்பத்திக்குத்

தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிக்கு (கலி. 98) என்னும் கலித்தொகையடிகள் கூறுகின்றன. நெய்தல் நில மக்கள் வருணனை வழிபட்டதைப் பட்டினப்பாலை,

சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு

மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினான் (பட.11) என்கிறது. பாலை நிலக்கடவுள் கொற்றவையின் வெளிப்பாடு குறித்து கலித்தொகை, **சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந்து ஈகெனக் கணைக் கதிர்க் கனலியை காழற விளைவரோ(கலி.16)** என்கின்றது. இதனைத் தொல்காப்பியம், **மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும் சேயோன் மேய மை வரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெரு மணல் உலகமும் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே (தொல். அகத். 5)** என்கின்றது. இவ்வகையில் தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும் கடவுள் வழிபாட்டில் பண்டைய தமிழர்தம் நிலையை விளக்குகிறது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் மக்கள் வாழ்க்கை முறை, அவ்வாழ்க்கையில் பின்பற்றிய ஒழுக்கங்கள் குறித்துக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் விளக்கப்பட்டன. . **துணை நூற்பட்டியல்**

தொல்காப்பியம், தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, 2014.

தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம், அமராவதி பதிப்பகம், 2017.

கலித்தொகை, சாரதா பதிப்பகம், 2003.

பட்டினப்பாலை, மறைமலையடிகள், தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2003.

அகநானூறு, சாரதா பதிப்பகம், 2019

துணைபுரிந்தது. இவ்வாறு சூல் புதினத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இயற்கை வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான் மண்வளமும் மனித வளமும் மேம்படும் என இவ்வாய்வுவழி அறியலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கௌமாரீஸ்வரி. எஸ்., திருக்குறள் (பரிமேலழகர் உரை) சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, ஏப்ரல் 2002.
2. கௌமாரீஸ்வரி. எஸ்., இனியவைநாற்பது மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
3. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, டிசம்பர் 2006.
4. சோமசுந்தரம்.போ.வ., சிறுபாணாற்றுப்படை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, செப்டம்பர் 1953.
5. சோமசுந்தரம்.போ.வ., மலைபடுகடாம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2014.
6. சோமசுந்தரம்.போ.வ., மதுரைக்காஞ்சி, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
7. புலியுர்கேசிகன், புறநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2005.
8. பொன் சின்னதம்பி முருகேசன், சுற்றுச் சுழலியல் உலகம் தழுவிய வரலாறு, எதிர் வெளியிடு, பொள்ளாச்சி. முதல் பதிப்பு, 2016.
9. கோவிந்தனார், கா., பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை, எழிலகம், திருவந்திபுரம் (செய்யாறு), முதல் பதிப்பு, 2002.

கு. நிவேதா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்), தமிழாய்வுத் துறை
காவேரி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சி 620 018
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வு நெறியாளர்: முனைவர் ப. சசிரேகா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), திருச்சி 620 018 (இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

கணினியில் தமிழ் மின்னிதழ்கள்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதனை அஃறிணை உயிர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துவது பகுத்தறிவு. இப்பகுத்தறிவின் துணையால் மனிதன் நன்மை தீமைகளை அறிந்துகொள்வதோடு அன்றாட வாழ்வில் தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளையும் தெரிந்துகொள்கிறான். அவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளச் சமூக ஊடகங்களான இதழ்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவை துணைபுரிகின்றன. எனினும் 21ஆம் நூற்றாண்டின் இரட்டைக் குழந்தைகள்போல விளங்கும் கணினி, இணையம் அனைத்துச் சமூக ஊடகங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. இவற்றின் மூலம் இருந்த இடத்திலிருந்தே உலகின் எந்தவொரு பகுதியின் நிகழ்வுகளையும் உடனடியாக அறியமுடிகிறது. கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் வளர்ச்சி நிலைகளிலிருந்து செய்தித் தொடர்புகள் அச்சு வடிவிலுள்ள செய்தித்தாள்கள் வழியே வெளிவந்தன. தொடக்க காலங்களில் அச்சு வடிவிலான இதழ்கள் தற்காலச் சூழல்களில் கணினியில் இணைய மின்னிதழ்களாக வெளிவருகின்றன. மின்னிதழ்கள் நாள், வாரம், மாதம், காலாண்டு, அரையாண்டு, ஆண்டு எனும் வரிசையில் வெளிவந்து எவ்வாறு செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றன, உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு எந்த அளவிலான செய்திகளை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன ஆகியவற்றை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

முன்னுரை

காலத்திற்கேற்ப மக்களின் தேவைகளை அறிந்து சமூகத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் செய்திகளை உடனடியாக வெளிப்படுத்தி அரசு மற்றும் தனியார் அமைப்புகள் செய்துவரும் நலப்பணிகளை எடுத்துரைத்துச் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட்டுவரும் இதழ்கள் தொடக்க காலத்திலிருந்து இக்காலம்வரை பயணம் செய்து கடந்து வந்த பாதைகள், இணையத்தின் வழியாக மின்னிதழ்கள் எவ்வாறு பணியாற்றித் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகின்றன என்பதனைப் பின்வரும் பகுதிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

இதழ்கள்

இதழ் (Journal) அல்லது சஞ்சிகை (magazine) என்பது அச்சு வடிவில் செய்திகள், கருத்துக்கள், இயற்கலைப் படைப்புகள் போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ளுதல், பகிர்ந்துகொள்ளுதல், பரப்புதல் எனும் மும்முறைச் செயல்பாடுகள் கொண்டதாகும். இதழ்கள் எனும் பொதுவான சொல்லால் குறிப்பிட்டாலும் அவற்றின் இயல்பு, வெளிவரும் காலம், அவற்றின் உள்ளடக்கம் போன்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்திலிருந்து அதிக அளவிலான அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள், அதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அறிவியல் தொடர்புச் சாதனங்கள் தோன்றச் சமூக மக்களை அதிக அளவு சிந்திப்பதைத் தொடங்கிவைத்தது. அரசியல், சமூகம் தொடர்பான செய்திகள் மற்றும் மாற்றங்களை ஊடகங்கள் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தன. ஊடகங்களில் மிகச் சிறப்பாகக் கருதப்படுவன இதழ்களே ஆகும். புதிதாக இதழ்கள் உருவாகி நாள், வாரம், மாதம், ஆண்டு என ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் மக்களுக்கு உடனடியாக அனைத்து விதமான செய்திகளையும் எடுத்துரைத்தன.

மின்னிதழ்கள் (e-journals)

செய்திகள் அல்லது அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை மின்னியல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி உலக வலையமைப்பு, மின் அஞ்சல் போன்ற தொழில்நுட்ப வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி வெளியிடும் இதழ்கள் மின்இதழ்கள் (e-journals) எனப்படுகின்றன. 1980களில் மின்னிதழ்கள் தொடங்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்காலங்களில் அச்சுப்படிக்களின் மூலம் மட்டுமே மின்னிதழ்கள் வெளிவந்தன. Post Modern culture எனும் மின்னிதழ் இணையம் செயல்படத் தொடங்கிய காலத்தில் ஜான்ஸ் ஹாப்கின்ஸ் பல்கலைக்கழக அச்சகம் (John Hopkins university) மூலமாக 1990இல் வெளிவந்தது.

இணையத்தில் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ASCII(American Standard Code for Information Interchange) என அழைக்கப்படும் அமெரிக்கத் தர நிர்ணயப்படுத்தப்பட்ட குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி 1993ஆம் ஆண்டு கணினியில் மின் அஞ்சல் வழியாக மின் இதழ்கள் வெளிவந்தன. இதன் பின்னரே உலக வலைத் தளத்தின் வாயிலாக மின் இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. மின்இதழ்கள் அச்சு வடிவிலும் மின்மயமாக்கப்படும், மின் வடிவில் மட்டுமே செயல்படும் வகையிலும் அமைகின்றன. தமிழில் அச்சு வடிவில் வெளிவரும் செய்தித் தாள்கள், வணிக இதழ்கள், வணிக இதழ்கள் 1990ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இணையம் வழியாக வெளிவருகின்றன.

அம்பலம்(www.ambalam.com), குயில், நாடகன், கணியன் (www.kanian.com), நம் குடும்பம் (namkudumbam.com), சிந்தனைத் தடாகம், தமிழ் ஆன்லைன் நெட்(tamilonline.net), தமிழ்ப்பக்கம், வெப் உலகம் (webulagam), பதிவுகள் (www.pathivukal.com), தமிழ் சினிமா(www.tamilcinema.com), தமிழ்க் கணினி (www.tamilkanini), திண்ணை போன்ற இதழ்கள் மின் வடிவில் மட்டும் வெளிவருகின்றன. ஆனந்தவிகடன், அவள் விகடன், கல்கி, கணையாழி, அருள்பூமி, சினிமா எக்ஸ்பிரஸ், சுவடுகள், தினமணி, தினகரன், தினமலர், விடுதலை போன்ற இதழ்களாகத் திகழ்கின்றன.²

இணைய இதழ்கள்

மனித வாழ்வில் கணினியும் இணையமும் மாபெரும் திருப்புமுனைகள் ஆகும். இணையம் பல்புற சார் கருத்துக்களை வழங்கும் வற்றாத ஜீவநதியாகச் செயல்படுகின்றது. இன்றைய சூழல்களில் இணையத்தில் இதழ்கள் பல்வேறு செய்திகளை உடனடியாக அறிவிக்கும் வண்ணம் வெளிவருகின்றன.

இணையத் தமிழ் இதழ்கள் தோன்றப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் தம் கருத்துக்களை, தமிழ் சார்ந்த செய்திகளை உலகெங்கு முள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற சிந்தனையே முக்கிய காரணமாகும். தமிழ்மொழியின் சிறப்பு, கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்ற சிறப்புக் கூறுகள் இணைய இதழ்கள் மூலம் உலகளாவிய தமிழ் வாசகர்களைச் சென்றடைய இவ்விதழ்கள் உதவுகின்றன. உலகின்பல பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள், இடம், பண்பாடு, நாகரிக மாற்றங்கட்கு ஆட்பட்டிருந்த சூழலிலும் இணையம் மூலம் ஒன்றிணைய முடிகிறது. இதற்கு அடிப்படையாக அமைவது இணையத் தமிழ் இதழ்களேயாகும்.

1992, 1993ஆம் ஆண்டுகளில் எஸ்.டி. தமிழ் இலக்கிய மன்றம் நடத்திய இதழ் உலகின் முதல் மின்னிதழ் என அறியப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து 1993 நவம்பரில் தமிழ் கம்ப்யூட்டர் எனும் கணினி மின்னிதழ் தொடங்கப்பட்டது. 1995இல் ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த பாலாப் பிள்ளை தமிழ்.நெட்(tamil.net) எனும் இணைய இதழ் தொடங்கினார்.

தமிழ் இணையத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் பேராசிரியர் ந.கோவிந்தசாமி 1997இல் கணியன் எனும் மின்னிதழைத் தோற்றுவித்தார். 1998 ஏப்ரலில் உலகத் தமிழர்களை ஊக்குவிக்கும்(International Tamil motivational movement) இயக்கம் இன்தாம் எனும் இணைய முகவரியில் செயல்பட்ட இந்த இதழ் சென்னையைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டுள்ளது. இன்று உலகில் 80 நாடுகளில் மாதத்திற்கு இருபது இலட்சம் வாசகர்களால் இது பார்வையிடப்படுகிறது.

1998 இறுதியிலிருந்து ஆறாம் திணை எனும் இதழ் வெளிவருகிறது. இந்த இதழின்கீழ்க் குழந்தை இலக்கியம், திட்டிவாசல் நிகழ்வுகள் போன்ற இதழ்களும் நடத்தப்படுகின்றன. மேலும் 2001ல் தொடங்கப்பட்ட தென்றல் (www.thendral.com) எனும் இதழும் இவ்விதழின்கீழ் வெளிவருகிறது.

கவிதைக்கென மட்டும் வெளிவரும் நிக்முமோ நிக்காதோ எனும் மின்னிதழ் 1998ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவருகிறது. பா.மகாதேவன் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ் 2000ஆம் ஆண்டில் வார்ப்பு எனும் பெயரில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு வெளிவந்தது. இவ்விதழ் கவிதை, கவிஞர்கள், கவிதை தொடர்பான கட்டுரைகள் ஆகியன வற்றைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது.³ பதிவுகள் எனும் மின்னிதழை 2000இல் கனடாவைச் சார்ந்த தி.வ.ந. கிரிதரன் தோற்றுவித்தார். இலக்கியச் செய்திகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள், விஞ்ஞானச் செய்திகள் போன்றனவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. மீனாட்சி என்பரால் 2001, 2002ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஓவியம் மின்னிதழ் தொடங்கப்பட்டது.

உலகிலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் என அனைவரும் பங்கேற்கும் திசைகள் இதழ் 2003 ஏப்ரல் முதல் வெளிவருகிறது. ஒருங்குறிஎழுத்துரு(Unicode)வில் வரும் முதல் தமிழ் மின்னிதழ் எனும் சிறப்பு இதற்கு உண்டு. பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வியல் நிறைஞர் மற்றும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் வண்ணம் 2004இல் பேராசிரியர் தி.நெடுஞ்செழியன் தமிழாய்வு எனும் இணைய இதழைத் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியிட்டார். ஆய்வு மாணவர்களுக்கு இவ்விதழ் பேருதவியாக அமைகிறது.

இணைத் தமிழ் இதழ்களின் இலக்கணம்

இணையம்வழி வளர்ச்சி பெற்றுவரும் மின்னிதழ்கட்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களை இணையத்தில் தமிழ் எனும் கட்டுரையில் மு.பழனியப்பன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இணைய இதழானது,

இணையத்தின் இயல்புகளை உள்ளடக்கிய வடிவமைப்பு

அச்ச இதழ்களின் இணையப் பரிமாற்றம்

கால வரையறைக்குள் வலையேற்றம் செய்தல்

பலவகை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள்

சீரமைக்கப்பட்ட படைப்புகள்

முதன்மை மற்றும் உள்ளடக்கங்கமான செய்திகளைக் கொண்டிருத்தல்

போன்ற பல பண்புகளை இலக்கணமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இணையத்தமிழ் இதழ்களின் சிறப்பியல்புகள்

உலகளவில் ஒன்றிணைந்து செயல்படும் தமிழ் இணைய இதழில் அனைத்துச் செய்திகளையும் கணினியில் தயாரித்து வெளியிடுவதால் அச்சிடும் பணி இல்லை. மின்னஞ்சல்மூலம் மின் இதழ்களில் இவ்வாய்ப்பு இல்லை. இணைய இதழ்களில் வெளிவரும் செய்திகள் உலகிலுள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களையும் சென்றடைவதால் வாசர்களில் எல்லை விரிகிறது. பிற தகவல் தொடர்பு ஊடகங்களில் பெறக்கூடிய தனிப்பட்ட வசதி அனைத்தையும் இணைய இதழ்கள் மூலம் ஒருங்கிணைத்துப் பெறமுடிகிறது. பார்வையாளர்கள் மற்றும் வாசகர்களின் தேர்வுத் தன்மையை இணைய இதழ்கள்

அரிமா நோக்கு 19 : 1 ஏப்பிரல் 2025

கணினி, இணையம், திறன்பேசி தொழில்நுட்பங்கள், குறிப்புகள், துணுக்குகள், வழிமுறைகள் போன்றவற்றை விளக்கும் வகையில் கணியம் (Kaniyam), கற்போம் (Karpom), டெக்தமிழ் (Techtamil), சங்கமம் (Sangamam) போன்ற இணையதளங்கள் இணைய இதழ்களாகச் செயல்படுகின்றன.

கணியம்(Kaniyam)

கணினியின் அடிப்படைச் செய்திகள் முதல் உரை, ஒலி, ஒளி என அதிநுட்பமான பல்லுடக வசதிகள் நிறைந்த அம்சங்கள் வரையிலான செய்திகளை தொடர்ச்சியாகத் தருவதைத் தனது இலக்காகக் கொண்டு மாத இதழாக இணையத்தில் வெளிவருகிறது.

திரு.சீனிவாசன் ஆசிரியராக விளங்கும் இந்த இதழ் www.kaniyam.com எனும் இணையதளத்தில் வெளிவருகிறது. இவ்விதழ் Pdf கோப்பு வடிவங்களில் மாதந்தோறும் வெளிவருகிறது. Mysql, Linux போன்ற நுட்பங்களுக்கு மின்னூல்களையும் இவ்விதழ் மூலம் வெளியிடுகிறது.

கணினித் தொழில்நுட்பங்கள், வரைகலைப் பயிற்சிகள், தமிழகத்தில் நடைபெறும் கணினி அச்சத் துறை தொடர்பான நிகழ்வுகள், சார்பான செய்திகள் இவ்விதழில் வெளிவருகின்றன. கணினியைப் பயன்படுத்திய ஆரம்ப காலக் கட்டங்களில் சுஜாதா பத்திரிகைகளில் கணினி பற்றிய செய்திகளையும் கதைகளையும் எழுதினார். நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

தினமலர், குமுதம் போன்ற இதழ்கள் கணினியைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொடர் கட்டுரைகளாக வெளியிட்டன. தினமலர் இதழில் கற்போம் கம்ப்யூட்டர் எனும் தலைப்பிலும், குமுதம் இதழில் படித்தவர்க்கும், பாமரர்க்கும்கணிப்பொறி எனும் தலைப்பின் கீழ்த் தொடர் கதைகளை வெளியிட்டது.

கணினியைப் பற்றிய செய்திகளைத் தமிழில் வெளிப்படுத்தும் வகையில் 1994ம் ஆண்டு தமிழ் கம்ப்யூட்டர், 1998ம் ஆண்டு கம்ப்யூட்டர் நேரம், கம்ப்யூட்டர் உலகம், 1999ம் ஆண்டில் இண்டர்நெட் உலகம், 2000ஆம் ஆண்டில் கணினிமொழி இதழ்களும் வெளிவந்தன. இண்டர்நெட் உலகம், கம்ப்யூட்டர் டே, கம்ப்யூட்டர் இன்ஃபோ போன்ற இதழ்கள் கணினி பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் இலங்கையிலிருந்து வெளிவருகிறது.¹¹ காலச்சுவடு (www.kalachuvad.com), ஆறாந்திணை (www.aaramthiniyai), உலகத்தமிழ் (www.ulagathamizh.com), இ-சங்கமம் (www.e-sangamam.com), வெப்தமிழன் (www.webtamilan.com), தமிழம்-வலை (www.thamizham.net), தமிழ்த்திணை (www.thamilthinai.com), வல்லமை (<http://www.vallamai.com>), வெப்துனியா இணைய இதழ் ([https://tamilwebdunia.com](http://tamilwebdunia.com)), காலச்சுவடு (www.kalachuvad.com), பதிவுகள் (<http://www.pathivukal.com>) போன்ற இணையத் தமிழ் இதழ்களும்

பல துறை சார்ந்த கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவருவதில் குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

முடிவுரை

நாள்தோறும் செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் இதழ்கள் அச்ச வடிவில் வெளிவந்த காலங்களைக் கடந்து தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக மின்னிடழ்களாக இன்று இணையத்தில் வெளிவருவனவற்றை நாளிதழ், வார, மாத இதழ்களாகக் கால அடிப்படையிலும், இலக்கியம், பக்தி, தொழில்நுட்பம், சினிமா போன்று உள்ளடக்கம் கொண்டு வெளிவருவதையும் இக்கட்டுரை வழி அறியமுடிகின்றது.

இணைய இதழ்களின் தன்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தரமான இதழ்கள், மக்கள் இதழ்கள், நச்சு இதழ்கள் எனப் பாகுபாடு அமைவதையும், மின்னிடழ்களின் சிறப்புகள், பயன்கள், இலக்கணம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்திற்காக மட்டும் வெளிவரும் கணியம் (Kaniyam), கற்போம் (Karpom), டெக்தமிழ் (Techtamil), சங்கமம் (Sangamam) போன்ற இதழ்கள் தொடர்பான செய்திகளையும் இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தியது. திண்ணை, முத்துக்கமலம், அம்பலம் போன்ற இணையத் தமிழ் இதழ்களின் சிறப்புகள், உள்ளடக்கம், ஈழத் தமிழ் இதழின் உள்ளடக்கம் பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்கியது.

துணை நூல்கள்

1. டாக்டர் ம.செ.இரபிசிங், தமிழ் இணையம் மற்றும் தமிழ் வலைத்தளங்கள், பங்களிப்பும், பயன்பாடுகளும், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, மார்ச்.2009 ப. 156.
2. டாக்டர் இராதா செல்லப்பன், தமிழும் கணினியும், கவிதை அமுதம் வெளியீடு, திருச்சி, முதற்பதிப்பு, நவம்பர், 2011, ப. 158.
3. முனைவர் துரை.மணிகண்டன், ஊடகவியல், கமலினி பதிப்பகம், தஞ்சை 613 102, முதற்பதிப்பு, மே, 2018, ப.134.
4. முனைவர் துரை.மணிகண்டன், இணையமும் தமிழும், கமலினி பதிப்பகம், தஞ்சை 613 102, முதற்பதிப்பு, செப்டம்பர் 2008, ப.55.
5. டாக்டர் இராதா செல்லப்பன், தமிழும் கணினியும், கவிதை அமுதம் வெளியீடு, திருச்சி, முதற்பதிப்பு, நவம்பர், 2011, ப.160.
6. (<https://ta.wikipedia.org/wiki/%87%AE%E0%B4%E0%AF%8D>)
7. (<https://www.muthukamalam.com>)
8. ராம்குமார், இண்டர்நெட், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, நவம்பர் 2000, ப.85.
9. துரை.மணிகண்டன், இணையமும் தமிழும், கமலினி பதிப்பகம், தஞ்சை, முதற்பதிப்பு, செப்டம்பர் 2008, ப.54
10. முனைவர் இல.சுந்தரம், கணினித்தமிழ் விகடன் பிரசுரம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, மே, 2015, ப.338
11. டாக்டர் இராதா செல்லப்பன், தமிழும் கணினியும், கவிதை அமுதம் வெளியீடு, திருச்சி, முதற்பதிப்பு, நவம்பர், 2011, ப.162.

What is wonderful about great literature is that it transforms the man who reads it towards the condition of the man who wrote.

- E. M. Forster

அகநானூற்றில் சேர மன்னர்களின் பதிவுகள்

முனைவர் இரா. சங்கர்

இணைப்பேராசிரியர்-தலைவர், தமிழ்த்துறை,
அரசு கலைக்கல்லூரி, தருமபுரி 636 705

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க அக இலக்கியங்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றில் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன், வானவரம்பன், களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரல், கடல்பிறக்கோட்டிய சேரன் செங்குட்டுவன் போன்ற சேர மன்னர்கள் சிறந்த போர் வீரர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளமை பற்றித் தக்க சான்றுடன் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

கலைச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், அகநானூறு, சேர மன்னர்கள், வீரம், போர், கொடை.

முன்னுரை

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகவும் அகத்திணை சார்ந்த நானூறு பாடல்களின் தொகுப்பாகவும் விளங்கும் அக நானூறு, நெடுந்தொகை என்றும் அழைக்கப்படும். இது ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கின்றது. அகநூலாயினும் புறச்செய்திகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது இது. அவ்வகையில் சேர மன்னர்கள் பற்றியும், தித்தன், மத்தி, நன்னன், கரிகாற்பெருவளத்தான், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் போன்ற பெருநில வேந்தர்கள் பற்றியும் ஆதன் எழினி, ஆட்டனத்தி, அன்னிமிஞிலி, பாணன், பழையன் போன்ற குறுநில மன்னர்கள் பற்றியும் எண்ணற்ற வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஆக, அகநானூறுவழி அறியலாகும் சேரமன்னர்தம் குறிப்புகளை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அகநானூறு

சங்கப்பாடல்களில் அகத்திணைப் பாடல்களே புலவர்களால் மிகுதியாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. நானூறு அகப் பாடல்கள் கொண்ட அகநானூறு களிற்றியானை, மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக்கோவை ஆகிய முப்பகுப்புடையது. ஒன்றை எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் பாலைத்திணையாகவும், இரண்டு, எட்டு எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் குறிஞ்சித்திணையாகவும், நான்கு எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் முல்லைத்திணையாகவும், ஆறு எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் மருதத்திணையாகவும், பத்து எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் நெய்தல் திணையாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நானூறு பாடலைப் பாடியவர்கள் நூற்று நாற்பத்தைந்து புலவர்களாவர். இந்நூலுக்குப் பால்வண்ண வில்வத்தரையனார் பாட்டு வடிவில் உரை எழுதினார் என அறியப்பெறுகிறது. முப்பத்தோரடிப் பேரெல்லை கொண்டதால் புலவர்கள் கருப்பொருளை விரித்துப் பாடும்போது மூவேந்தர்களின் ஆட்சித்திறம், அவர்தம் வீரம், கொடைத்தன்மை ஆகியவற்றைப் போற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

சேர நாடு

பண்டைய காலத்தில் தமிழகமானது சேர, சோழ, பாண்டியநாடு எனப் பகுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பல சான்றோர்களின் வாயிலாக அறிய இயலுகிறது தமிழ்நாடு மிகப் பழைய காலமாகவே, சேர, சோழ, பாண்டிய என்ற ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. இந்நாட்டை மூவேந்தர் நாடு எனப் பெயரிட்டு அழைப்பர் தொல்காப்பியனார்; 'வண்புகழ் மூவர் பொழில் வரைப்பு' என்பது தொல்காப்பியம் (தொல். பொருள். செய்.79) என்று புலவர் கா. கோவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

பண்டைய நாளில் இத்தமிழகமானது வடக்கே வேங்கடம் முதல் தெற்கே புதுக்கோட்டைக்கு அண்மையிலோடும் வெள்ளாறு வரையிற் சோழநாடும், வெள்ளாற்றுக்கும் தென்குமரிக்கும் இடைப்பகுதி பாண்டிநாடும், மேலைக்கடலுக்கும் மேலைமலைத் தொடருக்கும் இடையிலுள்ள நிலப்பகுதி சேரநாடுமாகும் (சேரமன்னர் வரலாறு, ப.20) என ஓளவை சு. துரைசாமிபிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்.

சா.கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் சேரன்வஞ்சி என்னும் நூலில் சேரநாட்டிலுள்ள பேரியாறு என்னும் ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பட்டினமாகிய கருவூர்ப்பட்டினமே சேரர்களது வஞ்சிமாநகர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கொங்குநாட்டில் உள்ள கரூர், ஆனிலை என்ற பகுதியைப் பிற்காலச் சேரர்கள் வென்று தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டனர். அதனைச் சேரர் கொங்கு என அழைத்தனர். சங்க இலக்கியங்கள் குறிக்கும் வஞ்சி மாநகரம் முன்பிருந்த கருவூர்ப்பட்டினமேயாகும் என்றும் இதுவே இக்காலக் கரூர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

அயிரை, கொல்லி, பாயல், நன்றா, நேரி ஆகிய மலைகளும், ஆன்பொருநை, காஞ்சியாறு, குடவனாறு, காரியாறு, பேரியாறு முதலிய ஆறுகளும் கொண்டது சேர நாடாகும்.

சேரர்

மூவேந்தர் நாடுகள் முறையே குடபுல, குணபுலம், தென்புலம் என வழங்கப்பெற்றுவந்தது. குடபுலம் என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டது சேரநாடாகும். இது பழங்காலத்தில் வழங்கிய பன்னிரண்டு நாடுகளில் குட்டம்,

குடம், கற்கா, பூழி, மலாடு என்ற ஐந்து நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய பகுதியாகும்.

மூவேந்தர்களில் சேரரே சிறந்தவர் என்ற கொள்கை அக்கால மக்களிடமும் புலவர்களிடமும் இருந்துள்ளதனையே,

போந்தை வேம்பே ஆர்என வருஉம்

மாவருந் தானையர் (தொல். புறத். 5) என்று தொல் காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. சேரலர், சேரல், சேரமான் என்பது பொதுப்பெயராகவும், வானவரம்பன், வானவர், குட்டுவர், குடவர், பொறையர், பூமியர், வில்லவர், கடுங்கோ, கோதை என்பது சிறப்புப் பெயராகவும் விளங்கியுள்ளமையை வானவரம்பன் (அகம். 45), வானவன் (அகம்.28,213,159,381,309; புறம்.39,126), குடவர் (அகம்.213) எனும் சங்கப்பாடல்கள்வழி அறியலாம். சேலம், கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, ஈரோடு, தர்மபுரி, நாமக்கல், கரூர், கிருஷ்ணகிரி போன்ற தமிழ் நாட்டு மாவட்டங்களும், கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம் வரையுள்ள பகுதிகளும் சேரர்கள் அன்று ஆட்சி செய்த பகுதிகளாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சேரமன்னர்கள்

பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், ஆடுகோட்டாட்டுச் சேரலாதன், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல், கோக்கோதை மார்பன், மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ, அந்துவன் போன்றோர் குறித்து இனி காணலாம்.

பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன்

சங்ககாலச் சேரமன்னனான இவன் குட்டநாட்டை ஆண்டவன். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும் பல் யானை செல்கெழுக்குடவனும் இவனுடைய மக்கள் ஆவர். வேளிர்கள் தமக்கு உரியவர்களாக இருந்தமையால் தென்பாண்டிநாட்டை வென்று தென்கடற் கொடியைத் தன் நாட்டுக்கு எல்லையாகக் கொண்டு நாட்டின் நிலப்பரப்பை விரிவாக்கினான் என்பதால், **நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ்சேரல் (அகம்.65)** என்று புலவர் மாமூலனார் உதியஞ்சேரலை வாழ்த்தியுள்ளார். மேலும் உதியன் வள்ளலாகத் திகழ்ந்தான். அவன் இரவலர்க்கு உணவு அளித்ததைத் தனது கடமையாகக் கொண்டிருந்தான். தனது அடுக்களையில் எப்பொழுதும் ஆரவாரம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் என்பதை, **உதியன் அட்டில் போல ஒலியெழுந்து (அகம். 168)** எனும் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய சேரமான் பாடல்வழி அறியலாம். இவன் போர்க்களத்தில் போர் புரிந்த வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோற்று விழா நடத்தினான். பெருஞ்சோற்றுநிலை என்பதை, **பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்றுநிலை (தொல். புறத். 8)** எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா உணர்த்துகின்றது. பாரதப்போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் இருப்படைக்கும் உதியன் பெருஞ்சோறு வழங்கியுள்ளதை, **பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் (புறம். 2)** எனும் புறநானூற்றுப் பாடலால் அறிய இயலுகிறது. மேலும் மற்றொருமொரு பாடலில் உதியன் சேரலாதன் தன் முன்னோர்க்குத் தென்புலக் கடனைச் செய்தபோது அவர்க்குப் பலியாகப் பெருஞ்சோறு படைத்தான் என்றும் கூறப்பட்டுள்ள

ளது. அப்பாடலாவது,

மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்தின்

துறக்கம் எய்திய தொய்யா நல்லிசை

முதியர்ப் பேணிய உதியஞ் சேரல்

பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை இரும்பல் (அகம். 233)

உதியன் சேரலாதன் கரிகாலனுடன் போரிட்டபோது ஏற்பட்டபுறப்புண்ணுக்காக மானம் பெரிதென எண்ணி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்ததை அகநானூற்றில்,

கரிகால் வளவனோடு வெண்ணிப்பறந்தலைப்

பொருது புண் நாணிய சேரலாதன்

அழி கள மருங்கின்வான் வடக்கிருந்தென (அகம். 55)

என மாமூலனார் பாடியுள்ளார். அக்காலத்தில் அதிகார, சுகபோக அரசு வாழ்வைக்காட்டிலும் மானம் பெரிதென வாழ்ந்த அரசு வாழ்க்கையை இந்நிகழ்வால் புலனாகிறது.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

இவன் உதியஞ்சேரலாதனின் மகன். குடவர்கோமான் நெடுஞ்சேரலாதன் எனவும், குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் எனவும் அழைக்கப்பெறுவான். சிலப்பதிகாரம், **குமரியோடு வட இமையத்து ஒருமொழி வைத்து உலகாண்ட சேரலாதற்கு** (சிலம்பு, வாழ்த்து, உரைப் பாட்டு, ப.432) என்கிறது. இவன் தாய் வெளியத்து வேண்மாளான நல்லினி ஆவாள். இவன் தம்பி பல்யானை செல்கெழுக்குடவன். நெடுஞ்சேரலாதன் இளமையில் முரசுசியூர் முடிநாகனாரிடம் கல்வி பயின்றான். அக்காலச் சான்றோர்கள் மன்னர்களை வாழ்த்தும்போது பொதியமும் இமயமும்போல நிலைபெறுக என வாழ்த்துவதை மரபாகக் கொண்டுள்ளனர். இதனைக் கருத்தில் கொண்ட சேரலாதன் பொதியத்துக்கும் சேரருக்கும் இருந்த தொடர்பைப் போல இமயமும் சேர அரசர்களும் தொடர்புறவேண்டுமென எண்ணிச் சான்றோர் கருத்தறிய முயன்றான். இதனைச் சோழப் பாண்டியர்களுக்கும் தெரிவித்து அவர்களின் துணையோடு இமயத்தில் தன் விற்பொறியைப் பொறித்தான். அன்றிலிருந்து இவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என அழைக்கப்பட்டான். இதனைப் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்,

கடம்பு முதல் தடிந்த கடுஞ்சின முன்பின்

நெடுஞ்சேரலாதன் வாழ்க அவன் கண்ணீர் (பதிற்று. 20)

என்பதால் அறியலாம். நெடுஞ்சேரலாதன் கடற் படை உடையவன். இமயமலையில் விற்கொடி பொறித்தவன்.

-----**இமயத்து**

முன்னோர் மருளவணங்குவில்பொறித்து (அகம். 127)

ஆரியர் அலறத் தாக்கிப் பேர்இசைத்

தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவில் பொறித்து

வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன் (அகம். 396)

என்ற பாடல்களின் மூலம் இமயத்தில் வில் பொறித்தவன் இமயவரம்பன் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கடம்பினை வெட்டி அதனால் செய்த முரசினைக் கொண்டவன் என்பதும் பின்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

வலம்படு முரசிற் சேரலாதன்

முந்நீர் ஓட்டிக் கடம்புஅறித்து (அகம். 127)

**சால்பெருந் தானைச் சேர வாதன்
மால்கடல் ஓட்டிக் கடம்பு அறுத் தியற்றிய
பண்அமை முரசின் கண்அதிர்த் தன்ன (அகம். 347)
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்/வானவரம்பன்**

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் இமயவரம்பன், நெடுஞ் சேரலாதனின் மகனாவார். மலைகளை எல்லையாகக் கொண்டு ஆண்டார்கள் சேரமன்னர்கள். வரை என்ற சொல் எல்லையைக் குறிக்க வரம்பு என்று மருவி, பின்னர் அதற்குட்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்யும் மன்னன் வரம்பன் என அழைக்கப்பட்டதைப் பதிற்றுப் பத்து 6ஆம் பதிகம் **வானவரம்பன் பேரினிது விளங்கி** என்று குறிப்பிடுகிறது.

தொண்டை நாட்டுக்கும் கொண்காண நாட்டுக்கும் இடையிலிருந்த தண்டாரணியத்தில் வாழ்ந்த வேந்த ருக்கும் சேரருக்கும் பகை உண்டானது. அப்போது சேரலாதன் நிரைகவர்ந்து வந்து தனக்கு உதவிபுரிந்த வருக்கும், பிறருக்கும் பகிர்ந்தளித்தான். அப்பொழுது தண்டாரயத்திற்குட்பட்டவற்றுள் வரையாடுகள் அதிகம் இருந்ததால் அவனுக்கு ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் எனும் பெயர் வழங் கப்பட்டது.

**கடல்கால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல்
வான வரம்பன் அடன்முனைக் கலங்கிய (அகம், 45)**
எனும் வெள்ளிவீதியார் பாடல் அவன் வீரச் சிறப்பை உணர்த்துகின்றது.

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் பதுமன்தேவிக்கு ம் மகனாகப் பிறந்தவன். இவன் தமையன் ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன். இவன் தன் தலையில் நார்முடி அணிந்திருந்தான். **களங்காயாற் கண்ணியும், நாரால் முடியும் செய்து அணிந்துகொண்டமையால் வந்த காரணப் பெயராம்** என்று புலவர் கா. கோவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார். அது பட்டுநூல் போர்வை கொண்டு செய்யப்பட்டது. ஆகையால் வெள்ளை நிறத்துடன் நாரால் செய்யப்பட்ட முடிபோல் காட்சியளித்தது. மணி களும் முத்துகளும் சேர்த்து அழகு செய்யப்பட்ட கோவையால் அழகுபடுத்தப்பட்டிருந்த பட்டுத் துணியால் ஆன முடியை அணிந்திருந்ததால் இவன் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் என்று சிறப்பித் துக் கூறப்பட்டுள்ளான். இவன் நன்னன் என்பவனு டன் போரிட்டு அவனைப் போர்க்களத்திலே இறந்து படுமாறு செய்து தான் இழந்த நாட்டைப் பெற்றான் என்பதை,

**களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்
இழந்த நாடுதற் தன்ன
வனம்பெரிது பெரினும் வாரலென் யானே (அகம். 199)**
எனும் பாடலால் அறியமுடிகிறது.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலின் இளையவனும், அவன் தந்தை இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் மற்றொரு மனைவியான சோழன் மணக்கிள்ளியின் மகன் ஆவான். குடநாட்டுப் பகுதியில் தன் தமைய

னுக்குத் துணைநின்றான். தமையன் இறந்தபின் ஆட்சி புரியத் தொடங்கினான். கடலில் பகைவர்மேல் வேல் எறிந்து அவர்களைப் பிறக்கிடச் செய்தமையால் அவ னுக்குக் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டது (புறம். 126, சிலம்பு. 28:119). இவனின் வெற்றிச் சிறப்பினை,

**கொய்சுவல் புரவிக் கைவண் கோமான்
நல்தேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன (அகம். 270)**

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. கோப்பெருநற்கிள் ளிக்கும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கும் இடையே பகை ஏற்பட்ட பொழுது, கிள்ளி யானைமீது அமர்ந்திருந்த பொழுது யானை அடங்காமல் இருக்க, சேரன் செங் குட்டுவன் யானையை அடக்கிச் சோழனை மீட்டு இருவரும் நட்பால் இணைந்தனர் என்பதை,

**அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை (குறள். 76)**

எனும் குறள் கருத்தானது வலியுறுத்துகிறது. மற்றொரு பாடலில் போர்புரியும் வேட்கை காரணமாக கடலை வளைத்து போரிட்டபோழுது அவன் ஆற்றலுக்குத் தோற்றுப் பின்னனுக்கு ஓடியதாகப் பரணர் பாடியுள் ளார்

----- **மறவேல் குட்டுவன்
பொரு முரண் பெறா அதுவிலங்கு சினம் சிறந்து
செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி
நீர் மாண் எஃகம் (அகம். 212)
கோக்கோதை மார்பன்**

கோக்கோதைமார்பன் தோண்டி என்ற கடற்கரை நகரை ஆண்ட மன்னனாவான். சோழ பாண்டியர்களாகிய இருபெரு வேந்தர்களும் போர்செய்து வெற்றி பெற்ற தைக் கோதைமார்பன் என்னும் சேரவரசன் பார்த்து மகிழ்ந்ததை,

**கிள்ளிவளவன் நலமர் சாஅய்க்
கடும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி
ஏதின் மன்னர்ஊர்கொளக்
கோதை மார்பன் உவகையிற் பெரிதே (அகம்.346)**
எனும் பாடலடியால் உணரமுடிகிறது.

மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ

மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ சேரருள் இரும் பொறை மரபில் வந்தவனாதல் வேண்டுமெனப் புலவர் கா.கோவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

**இலமலர்அன்ன அம் செந்நாவின
புலம்மீக் கூறும் புரையோர் ஏத்த
பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ளல்
நிறை அருந்தானை வெல்போர் மாந்தரம்
பொறையன் கடுங்காப் பாடிச் சென்ற**

குறையோர் கொள்கலம் போல (அகம்.142) என அவன் கொடைத்தன்மையை, அவனைப் பாடிச் செல் லும்பாணர் முதலான இரவலர்க்கு அவர்தம் வறுமை தீர்ப் பெரும்பொருள் வழங்க கை கவிமும். அதுவே பகைவர்மேல் போரேடுத்துச் சென்றால் நிறுத்துதற்கு அறிய கைவன்மையுடையவன்என்றுசிறப்பித்துள்ளார்.

அந்துவன்

அந்துவன் சேரலிரும்பொறை **(தொடர்ச்சி: பக். 79)**

தொல்காப்பிய நிறுத்தசொல் உருவாக்கமும் அதன் கணித முறைமையும்

காட்வின் சதர்சன். அ

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர் 610 005

பேராசிரியர் ச. இரவி

தமிழ்த்துறை

புல முதன்மையர், சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் புலம்
தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர் 610 005

முன்னுரை

பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று அதிகாரங்களை உடையது. இதன் எழுத்ததிகாரத்தின் அடிப்படை நோக்கம் புணர்ச்சி இலக்கணம் கற்பிப்பதேயாகும். இத்தொல்காப்பியப் புணர்ச்சியானது நிறுத்தசொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் இணைவதை விளக்குகிறது. இவ்வாறு சொற்களை இணைக்கும் இப்புணர்ச்சியுள் தொல்காப்பியம் பின்பற்றும் நிறுத்தசொல் உருவாக்கம் கணித முறைமையில் அமைந்துள்ளது என்பது இவ்வாய்விற்குரிய கருதுகோளாகக் கொள்ளப்பட்டு, அதனை விளக்கும் கருவியாகக் கணித விதிகளுள் ஒன்றான BODMAS எனும் முறைமை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன்வழித் தொல்காப்பிய நிறுத்தசொல் உருவாக்கமும் BODMASஇன் அடைப்புக்குறி (B) இணைவுப் பொருத்தப்பாடும் ஒப்பிடப்பட்டுத் தொல்காப்பியத்தின் கணிதத் தன்மையை வெளிக்காட்டுவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பிய உருபியலும் நிறுத்தசொல் உருவாக்கம்

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தின் இறுதி ஆறு இயல்களான புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் ஆகியன நிறுத்தசொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் இணையும் நிகழ்வான புணர்ச்சியினை விளக்குகின்றன. இவற்றுள் உருபியலானது வேற்றுமை உருபுகள் பெயரைச் சார்ந்து புணரும் உருபு புணர்ச்சியினைச் செய்து காட்டும் செயல்முறை இயலாக அமைந்துள்ளது. இது உயிரீறுகளின் புணர்ச்சியினைச் செய்து காட்டும் உயிர் மயங்கியல்(விள+குறிது), புள்ளியீறுகளின் புணர்ச்சியினைச் செய்து காட்டும் புள்ளி மயங்கியல்(மண்+குடம்), குற்றியலுகரவீறுகளின் புணர்ச்சியினைச் செய்து காட்டும் குற்றியலுகரப் புணரியல்(கொக்கு+கால்) போன்ற மற்ற செயல்முறை இயல்களிலிருந்து மாறுபட்ட தன்மை கொண்டுள்ளது. எவ்வாறெனில் உயிர் மயங்கியல்(எ=ள்+அ), புள்ளி மயங்கியல்(ண்), குற்றியலுகரப் புணரியல்(கு) என்ற மூன்று இயல்களும் நிறுத்தசொல்லின் ஈறுகளை மையமிட்டதாய் அமைந்திருக்க உருபியல் மட்டும் குறித்துவரு கிளவியினை(வேற்றுமை உருபுகள்) மையமிட்டதாய் அமைந்துள்ளது. சான்று: மரம் (நிறுத்தசொல்-பெயர்) + ஐ (குறித்துவரு கிளவி-வேற்றுமைஉருபு).

மேலும், உருபியல் என்பதும் வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழிகளாக நின்று வருமொழிகளோடு புணரும் இலக்கணம் கூறுவதோ என்று எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் அவ்வாறின்றி உருபுகள் வருமொழிகளாக வர நிலைமொழிப் பெயர்கள் எவ்வாறு ஆம் என்பது உருபியலில் கூறப்படுகின்றது (உருபியல்-தொல்காப்பியம் உரைவளம், ப. IX) என்ற கருத்து உருபியலானது குறித்துவரு கிளவியினை மையமிட்டதாக அமைந்துள்ளது என்பதனை வெளிக்காட்டிப் பிற இயல்களிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது என்பதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. இங்கு வேற்றுமை உருபுகள் குறித்துவரு கிளவியாக அமைந்து பெயரினைச் சார்வதினை விளக்குவது உருபியல் என்பது பெறப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் உருபியலுக்கான புணர்ச்சிக் கோட்பாட்டினை ⇒ பெயர் (நிறுத்த சொல்) + வேற்றுமை உருபு(குறித்துவரு கிளவி) என்பதாகப் பொதுமைப்படுத்த முடிகிறது.

பெயர் (நிறுத்தசொல்) + வேற்றுமை உருபு (குறித்துவரு கிளவி) என்பதாக முறைப்படுத்தப்பட்ட உருபியலுக்கான கோட்பாட்டு முறைமையுள் நிறுத்தசொல்லாக அமையும் பெயரின் ஈறானது எப்படியும் உயிர், மெய் அல்லது குற்றியலுகரமாகவே அமைந்திருக்க முடியும். எனவே உயிரீறு, மெய்யீறு அல்லது குற்றியலுகர ஈறுடன் குறித்துவரு கிளவி இணைவதாகக் கொண்டு இதனையும் உயிர் மயங்கியலிலோ, புள்ளி மயங்கியலிலோ, குற்றியலுகரப் புணரியலிலோ அடக்கியிருக்கலாம். இதற்கு விளக்கம் தரும் ஆ.சிவலிங்கனார், நிலைமொழிகள் உயிரீறு மெய்யீறுகளாக அமைதலினால் உயிர் மயங்கியலிலும், புள்ளி மயங்கியலும் அடக்கிவிடலாம் என்றாலும் அவை பெயர், வினை, இடை என்னும் மூன்று சொற்களுக்கும் இலக்கணம் கூற உருபியல் பெயர்ச் சொற்களுக்கே இலக்கணம் கூறுதலினால் தனியியலாகக் கூறப்பட்டது (உருபியல்-தொல்காப்பியம் உரைவளம், ப. IX) என்பார். எனினும் பெயர், வினை, இடை என்ற சொல் பகுப்புப் பிரிவிற்காக ஆசிரியர் 'உருபியல்' என்ற தனியியல் அமைத்திருக்க வேண்டுமா? என்ற ஐயம் எழுகிறது. இந்நிலையில் உருபுகள் பெயரோடு கூடியபின் இரண்டும் ஒருசொல் நீர்மைத்தாய் நிறுத்தசொல்லாக அமைந்து குறித்துவருகிளவியொடு புணரும். அங்ஙனம் உருபொடு கூடி உயிரீறாகவும் புள்ளியீறாகவும் குற்றியலுகர ஈறாகவும் நிற்கும் பெயர்கள், உயிர் மயங்கியல் முதலாய அகத்தோத்தினுள் கூறப்பெறும் விதிகளைப் பெற்று குறித்துவருகிளவியொடு புணரும் (தொல்காப்பியம்[தொகுதி 1] எழுத்ததிகாரம், ப.182) என்ற ச.பாலசுந்தரனாரின் கருத்து இதற்கு விடையளிக்கிறது. அதன்வழி, முதலில்

வேற்றுமை உருபுகள் பெயரினைச் சார்ந்து ஒருசொல் நீர்மையுடைய நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட நிறுத்தசொற்களே உயிரீறு, புள்ளியீறு, குற்றியலுகர ஈறுகளைக் கொண்டதாக அமைந்து குறித்துவரு கிளவியுடன் இணைகின்றன. இவற்றின் இணைவுகளே உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் ஆகிய மூன்று இயல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு தொல்காப்பியம், புணர்ச்சிக்குரிய நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்கிப் பின்னர் அது குறித்துவரு கிளவியுடன் இணையும் தன்மையினை விளக்கும் ஒரு சீரான ஒழுங்கமைவுடைய நூல் என்பதை அறிய முடிகிறது. **நிலை மொழிகளின் ஈறுகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றிற்கு ஏற்பச் சந்தி விதிகளை வகுப்பது தொல்காப்பியருடைய அணுகு முறை (இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை-தொகுதி 3, ப.49)** என்ற பொற்கோவின் கருத்து இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. சான்றாக மரத்தை + கண்டான் என்ற புணர்ச்சியில் மரத்தை என்ற நிறுத்தசொல் கண்டான் என்ற வல்லெழுத்தை முதலாக உடைய குறித்துவரு கிளவியுடன் வல்லெழுத்தைப் பெற்றுப் புணரும் முன்னரே, மரம் + ஐ $\Rightarrow$ அத்து பெறல் $\Rightarrow$ மரத்தை என்ற நிறுத்தசொல் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. இதன்வழி, செயல்முறை இயலாகக் குறிக்கப் பெறும் உருபியலானது புணர்ச்சிக்குரிய கருவிகளில் ஒன்றான நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்கும் கருவியியலின் நீட்சியாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

ஆதாரமாக அமையும் ஆறன் உருபு புணர்ச்சி

வேற்றுமையுருபுகள் புணரும் முறைமையினை விளக்கும் இடத்தில் தொல்காப்பியம், **ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி/ஈறாகு அகரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும் (தொல்.116)** என்பதன் வழி 'அது' என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு அகரத்தினை நிறுத்தசொல்லாகக் கொண்ட பெயருடன் சாருகையில் அதன் அகரமுதலினை இழந்து புணரும் என்பதைச் சுட்டுகிறது. இங்கு ஈறாகு(ஈறு+ஆகு) அகரமுனை என்பதால் நிறுத்த சொல்லின் அகர ஈறானது இயல்பான அகர ஈறல்ல, அது விதியினால் ஆக்கப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது. இதற்கு நமது, தமது முதலியனவற்றை உதாரணங்களாகக் காட்டுவர் உரையாசிரியர்கள். நமது என்பதை நாம்+அது எனப் பிரித்து விளக்கியுள்ள தொல்காப்பியம், **ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்/கூறிய குற்றொற் றிரட்ட வில்லை / ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும் / நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன்னான(தொல்.162)**-வழி 'ம்' என்ற புள்ளியினை அகரமொடு நிறுத்தி ம் + அ = ம என்று விதியினால் வருவிக்கப்பட்ட அகர ஈறாக மாற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு அகரத்தினை விதியின் வழி வருவித்துப் பின் அதே புணர்ச்சியில் அகரத்தினைக் கெடுத்திருப்பதன் காரணம் விளங்கவில்லை. ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவியைக்கெடுப்பதற்குப் பதில் ஈறாகு புள்ளி அகரமுனை நிலையாமல் புணர்த்தியிருக்கலாம். இதற்கு விளக்கம் தர முற்படும் இளம்பூரணர், **ஈறாகு அகரம் இதற்குத்தாராது, இவ்வுருபகரமே ஏறி முடிய அமைதலின்,**

அது கேடாதல் வேண்டா எனின், நெடுமுதல் குறுகி விகாரப்பட்டு நின்ற மொழியாகலின் அதன்மேல் உருபகரமேறி முடியல் வேண்டா ராயினார் போலும் (தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்-இளம்பூரணர் உரை, ப. 142) என்று சமாதானம் கூறியிருப்பார். எனினும் 'நாம்' என்பது 'நம்' என்று குறுகி விகாரப்பட்டு நின்றதால், அதன்மேல் 'அது' என்ற உருபு ஏறி நிற்க வேண்டாம் என்று அவர் கூறியிருக்கும் சமாதானம் ஏற்புடையதாகத்தோன்றவில்லை. இதனை **ஐயுற மொழிந்திருக்கும் ஆய்வு** எனச் சுட்டும் கு. சுந்தரமூர்த்தியின் கருத்து இதற்கு வலுசேர்க்கிறது. இளம்பூரணரின் விளக்கவுரையினை ஐயுற மொழிந்திருக்கும் ஆய்வு என்பதாகச் சுட்டும் சுந்தரமூர்த்தியே நச்சினார்க்கினியரின் உரை சிறப்பானது என எடுத்துக்காட்டியிருப்பார். இந்நிலையில் நச்சினார்க்கினியரின் விளக்கத்தினையும் அறிதல் அவசியமாகிறது. **நிலைமொழிக்கு ஓர் அகரம் பெறுமென விதியாது உருபு அகரம் ஏறி முடியுமென விதித்தால் வருங்குற்றம் உண்டோ எனின், நிலைவ லெனவ கேண்மதி' (புறம்-35)** என்றாற் போல ஆறாவதற்குரிய அகர உருபின் முன்னரும் ஓர் அகர எழுத்துப்பேறு நிலைமொழிக்கண் வருதலுளதாகக் கருதினாராதலின், ஆறனுருபிற்கும், நான்கனுருபிற்கும் பொதுவாக நிலைமொழிக்கண் அகரப்பேறு விதித்து, அது வென்னும் ஒருமை உருபு வந்தால் ஆண்டுப் பெற்று நின்ற அகரத்தின் முன்னர் அதுவென்பதன்கண் அகராங் கெடுகவென்று ஈண்டுக் கூறினாராதலின் அதற்குக் குற்றம் உண்டென்று உணர்க (தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்-நச்சினார்க்கினியார் உரை, ப.86) என்பது அவரது விளக்கம். 'நிலைவ லெனவ கேண்மதி' (புறம்-35) என்பதை எடுத்துக்காட்டி நச்சினார்க்கினியர் கூறும் அமைதி பொருந்துமாறில்லை. அவை குறிப்பு வினைமுற்றுவிகுதியாலன்றி உருபாகாமையின் என்க (தொல்காப்பியம் [தொகுதி1] எழுத்ததிகாரம், ப.142) என்று கூறி பாலசுந்தரனார் மறுத்துள்ளார். பாலசுந்தரனாரின் கருத்துப்படி நிலைவ கூறுதல் என்பது குறிப்பு வினைமுற்று. அது ஏற்பிற்குரியதே. அதனை ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய புணர்ச்சி முறைமைக்கான சான்றாகக் கொள்ளமுடியாது.

இந்நிலையில் அகரத்தினை வருவித்து, பின் அதே புணர்ச்சியில் அகரத்தினைக் கெடுத்திருப்பதற்கு நச்சர்தரும் விளக்கமும் பொருத்தமானதாக இல்லை. அவரின் கருத்தினை மறுத்திருக்கும் பாலசுந்தரனாரும், அகரத்தினை வருவித்துக் கெடுத்திருப்பதன் காரணத்தை விளக்கவில்லை. எனவே இதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிய முற்படுகையில், தொல்காப்பியத்திலே இதற்கான விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. தொல்காப்பியத்தின் இவ்விளக்கத்தினை விளங்கிக் கொள்கையில், எண்களின் இணைவினைக் கணிதம் BODMAS விதியின்வழி முறைப்படுத்துவதைப் போலவே எழுத்துகளின் இணைவினைத் தொல்காப்பியம் புணர்ச்சி விதிகளின் மூலம் முறைப்படுத்துவது புலனாகிறது.

BODMAS முறைமையும் புணர்ச்சி முறைமையும்

BODMAS என்பது பல செயல்பாடுடன் கூடிய எண்களை இணைக்கையில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய சரியான வரிசை

முறையினைக் குறிக்கும் ஒரு கணித விதிமுறை ஆகும். 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே கணிதத்தில் தரப் படுத்தப்பட்ட இணைவுகளைக் குறிப்பிடும் தன்மை இருப்பினும் BODMAS என்னும் இவ்விதி 20ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தோன்றிய ஒன்றாகும். தவறான வரிசை முறை தவறான விளைவிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனைத் தவிர்க்க என்கள் எத்தகைய வரிசை முறையில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விளக்க உரு வாக்கப்பட்ட விதிமுறையே BODMAS ஆகும். இது அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் PEDMAS எனப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

என்களை இணைக்கையில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய சரியான வரிசை முறையினைச் சுட்டும் 'BODMAS' என்பது $\Rightarrow$

B $\Rightarrow$ Brackets - அடைப்புக்குறி = [{ () }]

O $\Rightarrow$ Order - வரிசை = வர்க்கம் - x^2 , வர்க்கமூலம் - $\sqrt{\quad}$

D $\Rightarrow$ Division - வகுத்தல் = $\div$

M $\Rightarrow$ Multiplication - பெருக்கல் = $\times$

A $\Rightarrow$ Addition - கூட்டல் = +

S $\Rightarrow$ Subtraction - கழித்தல் = - ஆகியனவற்றைக் குறிக்கிறது. இதன்வழி, கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல், அடைப்புக்குறி, வரிசை போன்ற செயல் பாடுகளையுடைய எண்களின் இணைவானது முதலில் இடமிருந்து வலமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பின்னர் அடைப்புக்குறி $\rightarrow$ வரிசை $\rightarrow$ வகுத்தல் $\rightarrow$ பெருக்கல் $\rightarrow$ கூட்டல் $\rightarrow$ கழித்தல் என்ற முறைமையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும். இம்முறையியலின்படி என்களை இணைப்பதன்வாயி லாகவே சரியான விளைவினைப் பெறமுடியும் என்பது BODMAS விதி வகுக்கும் வரைமுறையாகும். மேலும் இவற்றுள் அடைப்புக்குறிகள் (), { }, [] என்ற மூன்றும் இடம்பெறுகையில் முதலில் பிறை வடிவ அடைப்புக்குறியும் (), இரண்டாவது நெளிவு அடைப்புக்குறியும் { }, மூன்றாவது சதுர வடிவ அடைப்புக்குறியும் [] தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சான்று: $[240 \times (2^2 \times 3)] \div 480 \times 10 + 4 - 2$
 $\Rightarrow$ என்ற பல செயல்பாடுகளுடைய எண்களின் இணைவினை முதலில் இடமிருந்து வலமாகக் கொண்டு, **B $\rightarrow$** அடைப்புக்குறிக்குள்ளானவற்றை இணைத்தல் வேண்டும் என்பதின்படி $\Rightarrow [240 \times (2^2 \times 3)]$ என்பது முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றுள்ளும் [], () என்ற இரு வகை அடைப் புக்குறிகள் இடம்பெற்றிருக்கும் நிலையில் முதலில் பிறை அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கும் $(2^2 \times 3)$ $\rightarrow$ என்பதனை இணைத்தல் வேண்டும். அதிலுள்ளும் வர்க்கமும் (O - Order), பெருக்கல் (M - Multiplication) செயல்முறையும் இடம்பெற்றுள்ளது. அதனையும் BODMAS முறையினைப் பயன்படுத்தி **O $\rightarrow$** என்

பதனை முதலில் பயன்படுத்தி $2^2 = 4$ எனவாக்கி, பின்னர் **M $\rightarrow$** என்பதின்படி $4 \times 3 = 12$ என இணைக்கப்படுகிறது. அதற்கடுத்த நிலையில் சதுர அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கும் $[240 \times 12]$ என்பது இணைக்கப்பட்டு $\Rightarrow 2800 \div 480 \times 10 + 4 - 2$ என்பது பெறப்படுகிறது.

பின்னர் BODMAS முறையியலில் அடுத்தநிலையில் உள்ள **D $\rightarrow$** பயன்பட்டு $2800 \div 480 = 6$ என இணைந்து $\Rightarrow 6 \times 10 + 4 - 2$ என்றாகிறது. இதனை அடுத்து, **M $\rightarrow$** என்ற செயல்பாட்டினைக் கொண்டு $\Rightarrow 60 + 4 - 2$ என்றாகவும், பின்னர் **A $\rightarrow$** என்பது பயன்பட்டு $\Rightarrow 64 - 2$ என நிற்கிறது. இறுதியில் **S $\rightarrow$** என்ற செயல்பாட்டின்வழி '62' என்பதாக இணைக்கப்படுகிறது. இதுவே முறையான தீர்வாகவும் அமைகிறது.

ஆனால், $[240 \times (2^2 \times 3)] \div 480 \times 10 + 4 - 2 \Rightarrow$ என்ற இதே எண்களின் இணைவினை BODMAS முறைமையினைப் பின்பற்றாமல் இணைக்க முயன்றா $2800 \div 480 \times 12 (10 + 4 - 2) \Rightarrow 2800 \div 5760 (480 \times 12) = 0.5$ என்பதாயும், $2800 \div 4800 (480 \times 10) + 2 (4 - 2) \Rightarrow 2800 \div 4802 (4800 + 2) = 0.6$ என்பதாயும், $2800 \div 4800 (480 \times 10) + 2 (4 - 2) = 2.6$ என்பதாயும் பல்வேறு விளைவுகளைத் தந்து நிற்கிறது. இது முறைமையியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கணித விதிமுறைக்கு எதிரானது ஆகும். இச்சிக்கல் தீர்க்கவே எந்த எண்ணை எந்த எண்ணுடன் இணைக்க வேண்டும் என்ற செயல்பாடுகளுக்கான வரிசை முறைமையினை விளக்குகிறது BODMAS விதி.

என்களை இணைக்கையில் கணிதத்தில் பின்பற்றப் படும் BODMAS எனும் இம்முறையியலானது நிறுத்த சொல்லினை முழுமையாக உருவாக்கிய பின்னரே, அதனைக் குறித்துவரு கிளவியுடன் இணைக்கும் தொல் காப்பியப் புணர்ச்சி முறையியலுடன் ஒத்த தன்மையில் அமைந்திருப்பதை உணரமுடிகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, தொல்காப்பியப் புணர்ச்சியில் முதன்மையதாய் அமையும் இந்நிறுத்தசொல் உருவாக்கமானது, BODMASஇல் முதன்மையதாய் அமையும் அடைப் புக்குறி இணைவினை(B) ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. கணிதத்தில் எப்படி அடைப்புக்குறிக்குள்ளான இணைவு முதலில் நடைபெற்றுப் பின்னர் அடுத்து வரும் எண் களுடனான இணைவிற்குத் தயாராகிறதோ அப்படியே தொல்காப்பியப் புணர்ச்சியில் நிறுத்தசொல்லுக்குள் ளாக நடக்கும் இணைவு முதலில் நிகழ்ந்து, நிறுத்த சொல் உருவாக்கம் பெற்ற பின்னரே குறித்துவரு கிளவியுடனான இணைவிற்குத் தயாராகிறது. இதனை நமது என்ற ஆறன் உருபு புணர்ச்சிக்குரிய சான்றில் பொருத்திப்பார்ப்பதன்வழித் தெளிவாக அறியலாம்.

நமது = நாம் + அது எனத் தொல்காப்பியம் பிரித்து விளக்கியுள்ளது. இதில் **நாம்** என்பது நிறுத்தசொல் லாகவும் **அது** என்பது குறித்துவரு கிளவியாகவும்

நிற்கின்றன. நாம் + அது என்ற புணர்ச்சியில் ஈறாக அகரம் இதற்குத் தராமல்(ம்+அ) புணர்த்தி இருக்கலாம் என்ற இளம்பூரணரின் கேள்வி ⇒

நாம் + அது என்பதில் நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன்னான (தொல்.162) என்பதின் வழி நெடுமுதலினை மட்டும் குறுக்கி, நம் + அது என்றாக்கி, புள்ளியற்றுமுன் உயிர்தனித் தியவாது (தொல்.139) என்பதன் வழி ⇒ நமது என்ற புணர்ச்சி முறைமைக்கு வழி செய்கிறது. ஆனால் இப்புணர்ச்சி முறைமையானது தொல்காப்பியப் புணர்ச்சிக்கோட்பாட்டின்வழி முறையற்ற ஒன்றாகும். எவ்வாறெனில்⇒ நாம் + அது என்பதில் நாம் என்பதின் நெடுமுதலைக் குறிக்கி, நம் என்பதாக மாற்றி, அதனை அது என்ற குறித்துவருகிளவியுடன் புணர்த்துகையில்⇒ நம்+அது என நிற்கிறது.இப்புணர்முறைமை குறியுதன் முன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டல் (தொல்.161) என்ற விதிக்குள்ளாகி நம் + ம் + அது என்ற புணர் முறைமைக்குள்ளாகி ⇒ நம்மது என்றாகிவிடும்.

இது $[240 + 2] \times 3 \Rightarrow$ என்ற கணித முறைமையில் BODMAS விதியினைப் பின்பற்றாமல் அடைப்புக்குறியினைத் விடுத்து $240 + 6 (2 \times 3)$ எனும் இணைப்பதனை ஒத்திருக்கிறது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டே முதலில் நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்க ஈறாக புள்ளியில் அகரத்தினை வருவித்து நிறுத்த சொல் உருவாக்கிப் பின் தன் விதியினைத் தானே மீறாவண்ணம் குறித்துவருகிளவியுடன் இணைத்துப் புணர்த்தியுள்ளது தொல்காப்பியம். இந்த அகர வருவித்தலை BODMASஇலுள்ள அடைப்புக்குறியுடன் (B) பொருத்துகையில் நமது என்ற புணர்முறைமையினை ⇒ [நாம் + அ] + அது எனக் கொள்ள முடிகிறது.

[நம] நிறுத்தசொல்லின் உருவாக்கமும் BODMASஇன் அடைப்புக்குறி இணைவுப் பொருத்தப்பாடும்

புணர்ச்சியில் முதலில் நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்கிப் புணர்த்தும் வரிசை முறைமையினைப் பின்பற்றும் தொல்காப்பியம் நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்குவதிலும் வரிசை முறையைப் பின்பற்றியுள்ளது சிறப்பிற்குரியது. எவ்வாறெனில் நாம் + அது என்பதில் நிறுத்த சொல்லாக அமைந்த நாம் என்பதை ஈறாக புள்ளி அகரமொடு நிலையல் என்பதாக அமைந்த 162ஆம் நூற்பாவின் மூன்றாம் அடியைப் பயன்படுத்தி முதலில் ⇒ [நாம் + அ] = நாம் என்றாக்குகிறது. பின்பு அதே நூற்பாவின் நான்காம் அடியான நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன்னான என்பதை அடுத்த நிலையில் பயன்படுத்தி⇒ (நா → ந) ⇒ நம் என்ற நிறுத்த சொல்லினை வருவித்திருக்கிறது. அதன் பின்னரே அது என்ற குறித்துவருகிளவியுடன் புணர்த்தியுள்ளது.

இத்தொல்காப்பியப் புணர்ச்சியின் நம் என்ற நிறுத்த சொல் உருவாக்கத்தில் நடைபெறும் இந்த உள்வரிசை முறை இணைவினை BODMASஇன் அடைப்புக்குறி இணைவுக்குள்ளாக நிகழும் உள்வரிசை முறைமையுள்ளும் ஒப்பிட முடிகிறது. அதன்வழி நாம் + அ

→ என்ற அகரம் பெறும் முதல் முறைமையை () - என்ற பிறை அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ளதாகவும், நா → ந என்ற நெடுமுதல் குறுகும் இரண்டாம் முறைமையை { }- என்ற நெளிவு அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ளதாகவும் கொள்ள முடிகிறது. இதனை [{நா} (ம் + அ)] என முறைப்படுத்தலாம்.

இங்கு, பிறை அடைப்புக்குறி முதலில் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதின் அடிப்படையில் (ம்+அ=ம)⇒ [{நா}ம] எனவாகி, பின் நெளிவு அடைப்புக்குறி தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதின் அடிப்படையில் {நா → ந} ஆக நெடுமுதல் குறுகி⇒ [நம] என்ற நிறுத்த சொல் உருவாக்கம் நிகழ்ந்திருப்பதாகக் கொள்ளமுடிகிறது. இதன்வழித் தொல்காப்பியம் கணிதத் தன்மையிலான ஓர் ஒழுங்குமுறையினை உடைய இலக்கண நூல் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. மேலும் கெடுக்கப்படவிருக்கும் அகரத் தோற்றம் நிறுத்த சொல் உருவாக்கத்தில் பெரும் அவசியத்தையும் அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு வருவிக்கப்பட்ட [நம] என்ற நிறுத்த சொல் அது எனும் உருபுடன் இணைகையில் ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி/ ஈறாக அகரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும் (தொல்.116) என்பதன்வழி அது என்பதன் அகரம் கெட்டு நம் + (அ)து என்றாகி நமது என்று புணர்ந்துள்ளது.

எனினும் நம் + அது என்பதில் நிறுத்தசொல்லின் ஈறு, குறித்துவருகிளவின் முதல் என்ற இரண்டுமே அகரமாக நிற்கையில் எதற்காக நிறுத்தசொல்லீறான அகரத்தினைக் கெடுக்காமல், அது என்ற குறித்து வருகிளவியின் முதலினைக் கெடுத்துள்ளது என்ற கேள்வி எழுகிறது. இதற்குப் பாலகந்தரனார் சாரியை அகரத்திற்குக்கேடு கூறாமல் உருபின் அகரத்திற்குக் கூறியுதன் காரணம், அச்சாரியை நான்கனுருபிற்கும் ஆறனுருபிற்கும் பொதுவாக விதிக்கப்பட்டமையான் என்க(தொல்காப்பியம்[தொகுதி1] எழுத்ததிகாரம், ப.141)

என விளக்கம் தருகிறார். நச்சினார்க்கினியரின் கருத்தும் இதனை ஒத்ததே. நான்கு மற்றும் ஆறு ஆகிய இரண்டு வேற்றுமை உருபுகளுக்கும் தேவையான பொதுவான நிறுத்தசொல்லினை உருவாக்கியிருப்பதனைச் சுட்டியுள்ள இவ்விளக்கம் ஏற்புடையதாகத் தோன்றினும் இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் அது அல்ல. ஏனெனில் நம் என்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள அகர ஈற்றினைக் கெடுத்தோமேயானால் அங்கு நம் (அ) + அது என்றாகி மீண்டும் பழைய விதிமீறல் நிலைமைக்கே வந்துவிடும். எனவே தொல்காப்பியம் அகரத்தினை விதிவழி வருவித்ததும், அதனைக் கெடுக்காது குறித்துவருகிளவியின் அகர முதலினைக் கெடுத்ததும் ஒரு முறையியல் சார்ந்தது என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

புணர்ச்சிக்குத் தேவையான நிறுத்தசொல்லை உருவாக்கிய பின்பே அதனைக் குறித்துவருகிளவியுடன் இணைக்கும் முறைமையினைத் தொல்காப்பியம் பின்பற்றியுள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. இந்த நிறுத்தசொல் உருவாக்கத்தினை உணர்த்தவே உயிர்

மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என்ற செய்முறை இயல்களுக்கு முன்னதாக உருபியலை வைத்திருக்கும் வைப்பின் முறைமையையும் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. மேலும் அதன் நிறுத்தசொல் உருவாக்க முறைமையை BODMAS என்னும் கணித விதிமுறையின் அடைப்புக்குறி (B) இணைவு முறைமையில் பொருத்துகையில் அதன் நிறுத்தசொல் உருவாக்கத்திலுள்ள கணித முறைமையினை உணர முடிகிறது. இது தொல்காப்பியத்தில் 'நமது' என்ற புணர்ச்சியில் உள்ள 'நம' எனும் நிறுத்தசொல் உருவாக்கத்துடன் இணைத்து விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆய்வின் கருதுகோளுடன் பொருந்தியமைவதால் தொல்காப்பியம் கணிதத் தன்மையிலான ஓர் ஒழுங்குமுறையினை உடைய இலக்கண நூல் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. இறுதியாய் BODMAS விதியின் மீதமுள்ள கூறுகளான வகுத்தல் செயல்பாட்டினைப் புணர்ச்சியின் வகைப்பாட்டுள் ஒன்றான மெய் பிறிதாதலுடனும், பெருக்கல் செயல்பாட்டினைத் தன்னுருபு இரட்டலுடனும், கூட்டல்

செயல்பாட்டினை மிகுதல் புணர்ச்சியுடனும், கழித்தல் செயல்பாட்டினைக் குன்றல் புணர்ச்சியுடனும் ஒப்பிட இயலுமா என்பது உயராய்விற்குரியது.

துணை நின்ற நூல்கள் (ம) இணைய இணைப்புகள்

கௌமாரீஸ்வரி.எஸ், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்-நச்சினார்க்கினியார் உரை, சாரதா பதிப்பகம், 2019.

சிவலிங்கனார்.ஆ, உருபியல்-தொல்காப்பியம் உரைவளம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2015-2016.

சீனி நைனா முகம்மது.செ, புதிய தமிழ் புணர்ச்சி விதிகள், அடையாளம் பதிப்பகம், 2013.

சுந்தரமூர்த்தி.கு(ப.ஆ), தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்-இளம்பூரணர் உரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1979.

பாலசுந்தரம்.ச, தொல்காப்பியம்(தொகுதி 1) எழுத்ததிகாரம், பெரியார் பல்கலைக்கழகம், 2012.

பொற்கோ, இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை-தொகுதி 3, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், 2011.

Importance of Bodmas Rule - Africa Feeds
byjus.com/maths/what-is-bodmas/

Develop an interest in life as you see it; the people, things, literature, music - the world is so rich, simply throbbing with rich treasures, beautiful souls and interesting people. Forget yourself.

- Henry Miller

(74ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்பவன் சேரருள் ஒருவன். இவனது இயற்பெயர் அந்துவன். இவன் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் தந்தை எனக் கூறப் படுகிறான். **அந்துவன் என்பவன் திருப்பரங்குன்றத்தி லுள்ள முருகனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இக் கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் திருப்பரங்குன்றத்தி லுள்ள சங்ககாலக் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது.**

**அந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை
இன்றும் பைஞ்சுனை ஈரணிப் பொலிந்த
தண்ணறுங் கழுநீர்ச் செண்ணியற் சிறுபுறம்
தாம்பா ராட்டிய காலையும் உள்ளார் (அகம். 59)**
என்னும் பாடல் அந்துவன் பாடியதாகும். இப்பாடல் முருகனின் பெருமையைப் போற்றுகிறது **நிறைவுரை**

சங்க அகநூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றில் போர் பற்றிய செய்திகளும், மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகளும் மிகுதியாகக் காணக்கிடக்கின்றன.

மூவேந்தர்களில் சேரர்களே சிறந்தவர்களாகக் கருதப் பட்டுள்ளனர் என்பது பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

சேரல், சேரலர், சேரமான், வானவரம்பன், வானவர், குட்டுவர், குடவர், பொறையர், பூமியர், வில்லவர், கடுங்கோ, கோதை போன்ற பெயர்கள் சிறப்புப் பெயர்களாக உள்ளமை இலக்கியச் சான்று மூலம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பெருஞ்சோற்று

உதியன் சேரலாதன், வானவரம்பன், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல், கடல்பிறக்கோட்டிய சேரன் செங்குட்டுவன் போன்ற சேர மன்னர்கள் சிறந்த போர் வீரர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளமை அகநானூறுவழி உறுதி செய்யப்பட்டது.

அந்துவன் எனும் மன்னன் பாடல் இயற்றியுள்ளான் என்பதும், கோதை மார்பன் என்பவன் சோழன் போரில் வென்றமையைப் பார்த்து மகிழ்ந்துள்ளான் என்பதும் உரைக்கப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, பாலசுந்தரம்.ச(உ.ஆ), பெரியார் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, சேலம், 2012.

திருவள்ளுவர், திருக்குறள், திருக்குறள் பழைய உரை, ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி (ப.ஆ), தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை, 1993.

இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம், சிலம்பொலி செல்லப்பன் தெளிவுரை, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை, 1994.

கோவிந்தன் கா., சங்ககால அரசர் வரிசை -1, சைவ சித்தாந்த நண்பதிப்பு கழகம், சென்னை, 1954.

துரைசாமிபிள்ளை, ச, சேரமன்னர்வரலாறு, வள்ளுவர் பண்ணை, சென்னை, 2002.

பரிமணம், அ, மா, (ப.ஆ), அகநானூறு, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை, 2004.

பரிமணம், அ, மா, (ப.ஆ), புறநானூறு, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை, 2004.

பரிமணம், அ, மா, (ப.ஆ), பதிற்றுப்பத்து, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை, 2004.

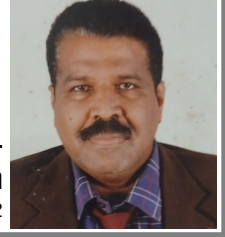
நீலகேசியில் அறிவியல் பார்வை

ஜி. இராஜவேல்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த் துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி,
சென்னை 600 030

முனைவர் வா.மு.சே. முத்துராமலிங்க ஆண்டவர்
நெறியாளர்-முதல்வர், கொ. கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
சென்னை 600 102

முன்னுரை

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்று நீலகேசி. இதன் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்றான குண்டலகேசிக்கு எதிர்நூல் நீலகேசியாகும். இது பொது ஆண்டு 6ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப் பட்டிருக்கலாம் எனப் பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். பொது ஆண்டு 14ஆம் நூற்றாண்டில் சமய திவாகர வாமண முனிவர் மணிப்பிரவாள நடையில் இதற்கு விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து இந் நூலை 1936இல் முதன்முதலில் அச்சேற்றியவர் மெய்யியல் பேராசிரியர் அ.சக்கரவர்த்தி நயினார் ஆவார். இது சமண சமயச் சிறப்புகளையும் பிற சமயங்களின் குற்றங்களையும் எடுத்தியம்புகிறது. அவ்வாறு எடுத்தியம்புவதில் இந்நூல் ஒரு சிறப்பு உத்தியை, அதாவது, வினா-விடை போன்ற தருக்க நடையை, ஆள்கிறது. இந்நூலின் தலைவி நீலகேசி என்னும் பேய்; அது ஒரு கற்பனைப் பாத்திரம். தீய குணங்களோடு உலாவிய நீலகேசியை ஒரு சமண முனிவர் ஆற்றுப்படுத்துகிறார். பின்னர் முழுக்க முழுக்கச் சமண சமயம் தழுவும் நீலகேசி பின்வரும் சமய வாதங்களைச் சார்ந்த சமயக் கணக்கர்களை வாதத்தில் வென்று அவர்களையும் சமண சமயத்தின் மேன்மையை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்கிறாள்: (அ) புத்த வாதம், (ஆ) ஆசிவக வாதம், (இ) சாங்கிய வாதம், (ஈ) வைசேடிக வாதம், (உ) வேத வாதம், (ஊ) பூத வாதம்.

பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத பேயைத் தலைவியாகக் கொண்டிருப்பினும், நீலகேசி காப்பியத்தில் பல அறிவியல் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அந்த அறிவியல் கருத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 214

புத்தர் ஜாதகக் கதையில் புத்தர் தன் உடம்பில் பாதியைப் பிளந்து ஒருவற்கு ஈவது போன்றும் கண்ணை ஈவது போன்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவ்வாறு பிளக்கப்படும் உடம்போ கண்ணோ இன்னோர் உடம்பில் ஒட்டவைக்கப்படமுடியாது; அவற்றைக் காகமே உண்டுபோகும் என்று நீலகேசி கூறுகின்றாள். உடல் உறுப்புகளை ஒட்டவைப்பது பல்வேறு கட்ட மருத்துவ ஆய்வுகளுக்குப் பின் பொது ஆண்டு இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் ஓரளவுக்குச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. முற்காலத்தில் அது இயலாத ஒன்றாகவே இருந்துள்ளது. இதில் தெளிவான அறிவியல் பார்வையை நீலகேசி முன்வைக்கிறாள்.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 310

குழந்தை என்பது கடவுளால் தரப்படுவது என நம்பப்பட்டுவந்த காலத்தில், குழந்தை எப்படிப் பிறக்கிறது என்பதனை அறிவியல் நோக்கில் நீலகேசி கூறியுள்ளது. தந்தை, தாய் இருவரது புணர்ச்சிப்போதில் பெருகும் சுக்கிலமும் சுரோணிதம் எனும் கருநீரும் பொருந்திச் சதையில் கருப்புக்கட்டிச் சாறு கலப்பதுபோலக் கலந்து தாயின் கருப்பையில் அடங்கிக் கருவாக வளரத் தொடங்கும் என்கிறது நீலகேசி. பிற்காலத்தில் பட்டினத் தார் பாடிய ஒரு மடமாதும் ஒருவனும் ஆகி என்னும் பாட்டிற்கு மூலமாக அமைந்தது இந்நீலகேசி எனலாம்.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 328

மரத்தைச் சுற்றிவந்து வழிபடும் வழக்கம் இக்காலத்திலும் காணப்படுகிறது. ஆனால், அந்தக் காலத்திலேயே அதனை மடமை என்று சாடியது நீலகேசி. புத்தர் ஓர் அரச மரத்தின்கீழ் அமரந்திருந்தபோது மெய்யறிவு பெற்றார் என்பதற்காக அந்த அரச மரத்தைத் தொழுவது மடமை என்கிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 362

மரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மயிரின் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறிவியல் நோக்கோடு நீலகேசி கூறுகிறது. மரம் அடிப்பகுதியிலும் வளரும், நுனிப்பகுதியிலும் வளரும், எப்பகுதியிலும் வளரும். ஆனால், மயிர் நுனிப்பகுதியில் வளராது, அடிப்பகுதியில் தான் வளரும் என்கிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 363

மரம், செடிகளுக்கு உணர்வுண்டு, அவை உறங்குவதுண்டு என்பது அண்மைக் கால அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு; ஆனால், நீலகேசி அன்றே இது பற்றிக் கூறியுள்ளது. உயிரினங்கள் சில இமை குவித்து உறங்கும், சில இமை குவியாது உறங்கும். அதுபோல, மரங்களில் சில தமது இலைகளைக் குவித்து உறங்கும், சில இலைகளைக் குவியாது உறங்கும் என்கிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 516

ஒளி, ஒலியின் வேக மாறுபாடு பற்றிக் கூறி நீலகேசி நமக்கு வியப்பூட்டுகிறது. ஒரே காலத்தில் தோன்றுகிற ஒளியையும் ஒலியையும் நாம் ஒருங்கே பெறுவதில்லை; ஒளியை முதலில் கண்டு ஒலியைப் பின்பே கேட்கிறோம் என அறிவியல் பேசுகிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 539

உளவியல் சார் அறிவியலை இப்பாடலில் நீலகேசி சுட்டுகிறது. கொலை, காமம், களவு ஆகிய தீவினைகள் உடம்பால் நிகழ்வன எனல் தவறு; அவை நிகழ் மனத்தின் உதவியும் தேவை என்கிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 684

வானவில் தோன்றும் காரணத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்குகிறது நீலகேசி. நாள்மீனோடு சேர்ந்து இயங்குகிற ஞாயிற்றின் ஒளிக்கதிர்கள் மழைத்துளியுள்ள முகில்மேல் பட்டால் வானவில் தோன்றும் என்கிறது அது.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 695

ஞாயிற்றின் ஒளி மிகுதியாலே கோள்மீன்களும் நாள்மீன்களும் பகலில் மறைந்திருந்து, ஞாயிறு மறையும் போதே தோன்றும் என்ற வானவியல் உண்மையைக் கூறுகிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 720

நிலத்திலிருந்து நீர் ஆவியாகி மேலே சென்று முகிலாகிப் பின் மழையாகப் பொழிகிறது என அறிவியல் பேசுகிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 829

அறிவியலடிப்படையில் எந்த நூலும் தானே உருவாக முடியாது. எனவே, வேதம் சுயம்புவாக உருவானது என்ற கூற்றை நீலகேசி மறுக்கிறது. ஊரின் நடுவில் உள்ள வீட்டு முன்றிலில் இரவு நேரத்தில் யாரும் காணாப் பொழுதில் எவனோ மலம் கழித்துவிட்டால், யாரென அறிய முடியாததால் அம்மலம் சுயம்புவாகத் தோன்றியது எனக் கூற முடியுமா என அறிவியல் தருக்கம் பேசுகிறது நீலகேசி.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 830

மருத்துவ நூல் கற்ற அறிஞர் மலத்தை ஆய்ந்து பார்த்தால், அதைக் கழித்தவனுக்குப் பிணி உள்ளதா, இல்லையா எனக் கூற முடியும்; ஆனால், அதைக் கழித்தவன் மேற்குலத்தோனா, கீழ்க்குலத்தோனா எனக் கூற முடியாது; அதுபோன்றே நுண்ணறிவு உள்ள சான்றோர் வேதத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அதனைச் செய்தவர் அறிவுடையோரா, அறிவில்லாதோரா எனக் கூற முடியும், ஆனால் அதைச் செய்தவர் மேற்குலத்தோரா, கீழ்க்குலத்தோரா எனக் கூற முடியாது என நீலகேசி புரட்சி அறிவியல் பேசுகிறது.

நீலகேசி- பாடல் எண்: 836

பசுக்கள், எருமைகள், குதிரைகள், புலி, நாய் முதலானவற்றை இரக்கமற்றுக் கொன்று வேதவாதிகள், வசுக்கள், உருத்திரர் பிதிரர் உட்படப் பல தேவர்களுக்கு ஊட்டுவது போல் நடித்துக்கொண்டு தாமே தின்கின்றனர் என்னும் பகுத்தறிவு அறிவியலை நீலகேசி தயக்கமின்றி எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை

இற்றைக்கு 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய நீலகேசியில் அறிவியற் கருத்துகள் பல விரவிக் கிடப்பதைக் காண்கிறோம். அதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் சிலவற்றை மேலே கண்டோம். நீலகேசி எடுத்து வைக்கும் இத்தகைய அறிவியற் கருத்துகள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்துள்ளன. பிற சமயங்களில் அறிவியற் கருத்துகளே இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனால், அவற்றை நீலகேசியில் காண முடியவில்லை.

பார்வை நூல்கள்

1. நீலகேசி, பதிப்பாசிரியர் பேரா.அ.சக்கரவர்த்தி நயினார், நிழற்படப் பதிப்பு, தஞ்சை: தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், 2011.
2. நீலகேசி விளக்கவுரை, பெருமழைப் புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார், கழக வெளியீடு, 1973.

Literature is a defense against the attacks of life. It says to life: You can't deceive me. I know your habits, foresee and enjoy watching all your reactions, and steal your secret by involving you in cunning obstructions that halt your normal flow.

- Cesare Pavese

Literature does not exist in a vacuum. Writers as such have a definite social function exactly proportional to their ability as writers.

This is their main use.

- Ezra Pound

கவிதை புரிதலும் புனைதலும்

முனைவர் மு. நளினி

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், எஸ்.ஐ.வி.இ.டி.கல்லூரி, சென்னை 600 073

மொழிவளத்தைத் தன்னுள் தேக்கிவைத்து இலக்கியஇன்பம் நல்குவதோடு ஒளிவெள்ளம் பாய்ச்சிச் சமகாலத்தைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன கவிதைகள். கற்பனையை, சிந்தனையைத் தூண்டி அடுத்த கட்டத்துக்கு மனித சமூகத்தைக் கரம்பிடித்து வழிநடத்துகின்றன; அனுபவப் பதிவுகளால் மானுடத்தை வளப்படுத்துகின்றன. இவை போன்ற காரணங்களால் காலந்தோறும் கவிதை புரிதலும் புனைதலும் தேவைப்படுகின்றன.

கவிதையின் ஆழஅகலங்களைப் புரிந்து சுவைத்தல் இன்பம். ஒவ்வொரு சொல்லையும் கவனமாகக் கையாண்டு படைக்கப்பட்டுள்ள கவிதைகள் நுட்பமான பொருள் புலப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. சங்க மரபுக் கவிதை முதல் சமகால நவீன கவிதை வடிவங்கள்வரையிலும் பொருள் அடுக்குகளை (semantic layers) அறிந்து சுவைத்தால் அவை முழுமையான இலக்கிய இன்பம் நல்கிப் படைப்பாற்றலை வளர்க்கும். ஓர் எழுத்து - ஒலி கவிதையின் கருவையே மாற்றியமைக்கக் கூடும். சின்ன சின்ன உத்திகள் கவியைச் செப்பமாக்கிச் செறிவு செய்வதோடு கவிமொழி ஆளுமையை வசப்படுத்துகின்றன. பூடகங்களை, புதிர்களைப் புகுத்துதலும், புரிந்து விடுவித்தலும் பொருண்மை புரிதலை விசாலப்படுத்தும். கவிதையின் இவை போன்ற நுட்பமான இடங்களைச் சங்க இலக்கியத்தை முன்வைத்து இக்கட்டுரை உருப்பெருக்கி (zoom) விளக்க முயல்கிறது.

கவியின் விதை

ஒவ்வொரு சொல்லும் கவிதையில் இன்றியமையாதது. ஒரு சொல்லை நீக்கினால் கருத்து, உணர்ச்சி, ஓசை, சூழல்பொருள் சிதையாது எனில் அங்கே அச்சொல் தேவையற்றதும் ஒவ்வாததும் ஆகும். அதனை நீக்குவது அவசியம். சொல்லைச் செதுக்கும் கலைவடிவம்தான் கவிதை. கவிதையின் உயிர்நாடி ஒரு சொல்லில் இயங்குவதையும் காண முடியும். அந்த ஒரு சொல்லை நீக்கினால் அக்கவிதையே தேவையற்றதாகிவிடும். கவியின் விதையாக, தாங்கிப்பிடிக்கும் வேராக, இக்கவிதை ஏன் பாடப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு விடையாக, மறைபொருளும் நுண்பொருளும் தன்னுள் கொண்டு, அறிய வேண்டியதும் ஆராய வேண்டியதுமாக, கவிதையின் அடுத்த கட்ட இயக்கத்தைத் தீர்மானிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் ஒரு சொல்லைக் கவிதையில் அமைத் தெழுதுவதும் அடையாளம் கண்டு சுவைப்பதும் சிறந்த படைப்பாளருக்கும் தேர்ந்த வாசகருக்குமான சந்திப்புப் புள்ளியாக அமைகிறது.

அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!

மனவுக்கோப் பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே;

இன்னும், பாடுக பாட்டே-அவர்

நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே! (ஒளவையார், குறுந். 23)

தலைவியின் உடல் மெலிவுக்கு வருந்தி, கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் குறி கேட்கிறாள் செவிலித்தாய். வேலனே காரணம் என்று கட்டுவிச்சி சொல்லக்கூடும்; அடுத்து வெறியாடல்; அதிலிருந்து தலைவியைக் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டவள் தோழி. கட்டுவிச்சி மலைவளம் பாடத் தொடங்கிவிட்டாள். அவள் குறி சொல்லும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது. இப்பொழுது அவள் வளம் பாடிக்கொண்டுள்ள மலையில்ல்தான் தலைவன் வசிக்கிறான். மிகச் சரியான அந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறாள் தோழி. 'இப்போது பாடிய அவருடைய மலையின் வளத்தை மீண்டும் பாடுக' என்று கேட்கிறாள். இதன் மூலம் 'அவருடைய மலையா? யார் அவர்?' என்று செவிலித் தாயைக் கேட்க வகை செய்துவிட்டாள்.

இனி இந்தக் கதையில் மிகப்பெரும் திருப்பங்கள் ஏற்படும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மணம் புரிவர் என்பது குறிஞ்சித்திணைப் பாடல் என்றதனால் உய்த்துணரலாம். இந்தப் பாடலில் 'அவர்' என்ற சொல்லின் இன்றியமையாமை வியக்கவைக்கிறது. அந்தச் சொல் இன்றி இந்தப் பாடல் எந்தத் தாக்கத்தையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திவிடாது. இந்தப் பாடலின் உயிர் நாடி அங்கேதான் இயங்கிக்கொண்டுள்ளது. அறத்தொடு நின்றலுக்கும் அச்சொல்தான் குறிப்பு மொழியாகிறது.

ஓர் ஓசை - எழுத்து கவிதையில் செலுத்தும் செல்வாக்கு

ஓசை, உணர்ச்சிப் பொருளைத் தாங்கி நிற்கிறது. சில கவிதைகள் உணர்ச்சியையே மையப்பொருளாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன.

பாலை நிலத்தில் கோடைக்கால நண்பகலில் நடந்தலையும் கால்களின் தள்ளாட்டத்தை, கண்ணைப்பறிக்கும் அந்த ஒளிவெள்ளத்தில் தன் மகளைத் தேடித்தேடி ஒளிமங்கிய கண்களின் சோர்வை, இப்பெருந்தேடலில் எவ்வளவோ பேரைச் சந்தித்தும், தன் மகளைமட்டும் காணாத செவிலித்தாயின் தீராத துயரை ஓர் எழுத்து - ஓசை வெளிப்படுத்திக் கவிதையை உணர்ச்சி மயமாக்குகிறது.

**காலே பரிதப் பினவே; கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாழிழற் தனவே;
அகலிரு விசம்பின் மீனிலும் பலரே
மன்றஇவ் வுலகத்துப் பிறரே (வெள்ளிவீதியார், குறந். 44)**
இக்கவிதையில் பல இடங்களில் ஏகாரம் உணர்ச்சிப் பெருக்கை உண்டாக்குகிறது. பாலை நில வெம்மை யான மணல் பரப்பை, அனல் காற்றை வாசகர் மனதில் நொடிப்பொழுதில் அமைத்துத் தாய்மை கொண்டு தேம்பவைக்கிறது. ஏகாரம் மட்டும் இல்லையெனில் இக்கவிதை உணர்ச்சியற்ற வெற்றுடலாய்க் கிடக்கும்.

வரலாற்றை மாற்றும் ஓர் எழுத்து

ஓர் எழுத்து கவிதையைத் தாங்கும்; உணர்ச்சிப் பொருளை ஏந்தும் என்பதல்லாமல் ஓர் எழுத்து வரலாற்றையே மாற்றும் என்பதற்கான சான்றுகளும் உள்ளன.

பட்டினப்பாலையில் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார் புகார்நகரில் இயங்கும் பன்னாட்டுவனிகச் சந்தையைக் காட்சிப்படுத்துகிறார். எந்தெந்த நாட்டுப் பொருட்கள் அங்கு இடம்பெற்றிருந்தன என்பதை வரிசைப்படுத்து கிறார்.

**நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்.
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலை பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணக்கடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத்து உளவும் காழகத்து ஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி
வளம்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின் (185-193)**

ஈழத்து உளவும் என்பதற்கு ஈழத்து உணவும் என்பது பாடபேதம் என்பர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் போன் றோர்; ச.வே.சு., ம.வே.பசுபதி ஆகியோர் பதிப்புகளில் இப்பேதமே பாடமாகக் காணப்படுகிறது. ஈழத்திலுள்ள சிறந்த பொருட்கள் சந்தையில் இருந்தன என்பதற் குப் பதிலாக ஈழத்து உணவுப்பொருட்கள் இருந்தன என்று பொருள்கொண்டால் காவிரி பாயும் சோழ வள நாட்டில் விளையாத உணவுப் பொருட்களா என்ற கேள்வி எழும்; ஈழத்திலிருந்து உணவுப் பொருட்கள் மட்டும் தானா, வேறு எதுவும் அங்கு இல்லையா என்றும் எண்ணத் தோன்றும். வரலாற்றுக் குழப்பம் ஏற்படும். **குணக்கடல் துகிரும்** என்றதோடு குறிப்பிட் டுப் பொருளைச் சுட்டுதல் முடிந்து, தொகுத்துச் சுட்டு தல் தொடங்குகிறது. அதன்படியும் **ஈழத்து உளவும்** என்று பொருள்கொள்வதே பொருந்தும்.

வரலாற்றைத் தாங்கும் ஒருசொல்

சங்க அக, புறப் பாடல்களில் வரலாற்றுச் செய்திகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அவை கவனமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாரியின் வளம் கொழிக்கும் பரம்புமலைமீது மூவேந் தருக்கும் வேட்கை மேலிட்டது. பாரியைப் போரில் வெல்ல முடியாத அம்மூவரும் கலைஞர்போல் வேட மிட்டு, கலைஞர்க்கு வேண்டிய பரிசில் நல்கும் பாரி யின் கொடைப்பண்பைப் பயன்படுத்திப் பரம்புமலை யைக் கைப்பற்றினர்; பாரியைக் கொன்றனர். தந்தையை இழந்து பாரிமகளிர் பாடிய கையறுநிலைப்பாடல் சங்கக்

கையறுநிலைப்பாடல்களிலேயே துன்பியல் நிரம்பியது.

**அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவின்,
எந்தையும் உடையேம் பெம் குன்றும் பிறர் கொளார்;
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெம்
குன்றும் கொண்டார்; யாம் எந்தையும் இலமே. (பாரிமக ளிர், புறம்.112)**

‘வென்றிமுரசம் கொண்ட வேந்தர்களானாலும் எந்தை யை வீரத்தால் வெல்ல இயலாது பரம்பு மலையைச் சூழ்ச்சியால் அபகரித்துக்கொண்டனர்’ என்ற செய்தி யைக் ‘கொண்டார்’ என்ற சொல் நாசக்காகப் பதிவு செய்வதோடு அதில் எள்ளல் குறிப்பும் தொனிக்கிறது. பதிலாக ‘வென்றார்’ என்று பதிவோ பாடபேதமோ இருந்தால் இலக்கணப்பிழை நேர்ந்திராது; பொருட் பிழை அறிய முடிந்திருக்காது; பெரும் வரலாற்றுப் பதிவுப் பிழை நேர்ந்திருக்கும். இச்சொல் கவனமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

நக்கீரர் பாடியுள்ள நெடுநல்வாடையில் ‘வேம்பு’ என்ற ஒரு சொல் தலையாலங்கானதுச் செருவென்ற பாண் டியன் நெடுஞ்செழியனின் பெருவெற்றியைத் தாங்கி நிற்கிறது. இதனை அவரே அகநானூற்றில் பாடியுள்ள 36ஆம் பாடலையும் இணைத்து நோக்கத் தெள்ளி தின் விளங்கும்*.

சுவை கூட்டும் இடைச்சொல்

கவிதையிலுள்ள இடைச்சொற்கள் பொருண்மைக்கு வெவ்வேறு வண்ணம் தீட்டிச் சுவை கூட்டுகின்றன. தலைவன் தன்னைக் கலந்து பிரிந்தான்; மறந்தானோ எனத் துடிக்கிறாள் தலைவி. ‘தான் இவளைக் கூட வில்லை’ எனப் பொய்யுரைப்பனோ என்று அஞ்சுகின் றாள். யார் தனக்கு சாட்சி சொல்லக்கூடும் என எண்ணிப்பார்க்கிறாள்.

**யாரும் இல்லை; தானே கள்வன்
தானது பொய்ப்பின் யான் எவன் செய்கோ
தினைத் தாளன்ன சிறுபசுங்கால
ஒழுகுநீர் ஆரல்பார்க்கும் குருகும் உண்டு
தான் மணந்த ஞான்றே (கபிலர், குறந்.25.)**

தலைவன் தன்னைக் கலந்த பொழுது அங்கு யாரும் இல்லை; யாரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்பே இல்லை. ‘குருகும்தான் இருந்தது, அது வந்து சாட்சி சொல் லுமா?’ என்ற பொருளிலும், ‘குருகும்தான் இருந்தது, அது எங்களைக் கவனிக்காமல் ஓடும் நீரில் ஆரல் மீனையல்லவா கவனித்துக்கொண்டிருந்தது; எப்படி அது வந்து சாட்சி சொல்ல முடியும்’ எனும் பொரு ளிலும் ‘உம்’ எனும் இடைச்சொல் செயல்படுகிறது. அங்கே ‘உம்’ என்ற இடைச்சொல் இல்லையெனில் குருகு இருந்தது; அதுவே சாட்சி எனப் பொருள் படும். கவிதைக்கு அழகும் பொருளும் கூட்டும் வண்ணமாக ‘உம்’ பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பொருள் புலப்பாட்டில் அடைச்சொற்கள்

சொல்ல வந்த பொருளை விளங்க உரைத்தலோடு, கவிதையில் பொருள் மயக்கம் தோன்றாமல் அடைச் சொற்கள் காக்கின்றன.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயிலியல்
செறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே (இறையனார், குறந்.
2)

‘தும்பி’ என்ற சொல்லுக்கு யானை, வண்டு, மீன்
சாதிவகை, மரவகை, சுரை போன்ற பொருள்களைச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி தருகிறது.

காரெழிற் றும்பி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அந்த
சொல் கரிய மேகம் போன்ற அழகுடைய யானை
யைக் குறித்திருக்கும். அஞ்சிறை என்பதை அழகான
சிறகுகளை உடைய என்று பொருள்கொண்டால் தன்
நாவையே தூம்பாக்கித் தேன் பருகும் தேன்சிட்டை
யும் குறிக்கும்; அகத்தே சிறகுகளையுடைய தும்பி
என்று பொருள்கொண்டதால் வண்டினைக் குறித்தது.

முறஞ்செவி வாரணம் முன்சமம் முருக்கிய புறஞ்சிறை
வாரணம் (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை. 245)

முறம் போன்ற செவிகளையுடைய யானையை நேர்
நின்று எதிர்த்துப் போரிட்டு வெற்றி கொண்ட புறத்தே
சிறகுகளையுடைய கோழி என்பது இதற்குப் பொருள்.
வாரணம் என்பது கோழியையும் குறிக்கும் யானை
யையும் குறிக்கும். இங்கு எதனை எது வென்றது
என்பதை அடைகளே தெளிவுபடுத்துகின்றன. இவ்
அடைமொழிகளும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன.

காலையும் பகலும்,கையறு மாலையும்/ ஊர்தஞ்சு
யாமமும் விடியலும் ... (குறந்.32) என்ற அள்ளூர்
நன்முல்லையார் பாடலில் அடைகளின் பொருட்
சுவை அறிந்து மகிழத்தக்கன.

அளபெடையும் கவியழகும்

செய்யுளின் ஓசை குறையும்போதும், பெயர்ச்சொல்
வினையெச்சப் பொருள் தரவும், வினையடி எச்சப்
பொருள் தரவும் இனிய ஓசை வேண்டியும் செய்யு
ளில் உயிரெழுத்துக்களும் ஒற்றெழுத்துக்களும் அள
பெடுக்கின்றன. இவை பொருள் புலப்பாட்டில் செல்
வாக்கு செலுத்தவில்லை என்று கருதப்படுகிறது.
அளபெடை வடிவம் செய்யுள் நடையால் ஏற்பட்ட திரி
பாதலின் உரை கூறுவதற்கெடுத்துக்கொண்ட மூலத்தொடர்
களிலெல்லாம் அளபெடைச்சொற்கள் அளபெடை நீக்கியே
குறிக்கப்பட்டுள்ளன என்கிறார் தேவநேயப்பாவாணர்
(திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை, சில சிறப்புக் குறிப்புகள்).
ஆனால் அளபெடைகள் பொருளின் ஆழ், நுட்ப,
தீவிர, பிரமாண்டத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றன என்ப
தைப் பின்வரும் சான்றுகள் உறுதி செய்யும்.

நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு
வளம்புரி பொரித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல னிமிர்ந்த மாஅல்போலப்
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலநேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி
(முல்லை. 1-5)

இப்பாடலில், வளைஇ என்பது உலகையே வளைத்
துக்கொண்டு நின்ற மேகத்தின் பிரமாண்டத்தையும்
மாஅல் என்பது நெடுமாலாய் நின்ற திருமாவின்
பிரமாண்டத்தையும் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

பெருநகை கேளாய் தோழி! காதலர்
ஒருநாள் கழியினும் உயிர் வேறுபடும்
பொம்மல் ஒதி நம் இவண் ஒழியச்
செல்ப என்ப தாமே; சென்று
தம் வினை முற்றி வருஉம் வரை நம் மனை
வாழ்தும் என்ப நாமே; அதன்தலைக்
கேழ்கிளர் உத்தி அரவுத்தலை பணிப்பப்
படுமழை உருமின் உரற்றுஞரல்
நடுநாள் யாமத்துத் தமிழம் கேட்டே (ஒளவையார், நற்.
129)

கூற்று: பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை
முகம்புக்கது.

ஊயிர்வேறுபடும் என்பதில் உயிரே போய்விடும்
என்ற அபாயத்தையும் தம் வினைமுற்றி வருஉம்வரை
என்பதில் நெடுங்காத்திருப்பின் வலியையும் அள
பெடைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

நியாயம் அறிதல்

கவிதையில் வலிந்து ஒரு சொல்லையோ, கருத்தையோ
உவமை உருவகங்களையோ புகுத்துதல் கவிதைக்கு
நேர்மை செய்வதாகாது. ஒரு செய்தி கவிதையில்
கூறற்கான நியாயத்தைப் புரிந்துகொள்வது வாசகர்
கடமை.

வசையில் புகழ் வயங்கு வெண்மீன்

.....

.....

முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும் (பட.1-218)

திருமாவளவனின் வீரம், வெற்றிச்சிறப்பையும் அவனது
நாடு நகர் சிறப்புகளையும் பதிவுசெய்வது உருத்திரங்
கண்ணனாரின் நோக்கம். அதனை அகப்பொருளில்
பதிவுசெய்யத் திட்டமிடுகிறார். பாலைத்திணை செல
வழுங்கல் துறையை அதற்குத் தேர்வு செய்கிறார்.
முதல் 218 அடிகளில் காவிரியாறு பாயும் சோழ
நாட்டு வளத்தையும் புகார்நகரச் சிறப்பையும் கிளவித்
தலைவன் வாயிலாக விளக்கி, ‘பொருள் தேட விழை
யும் நெஞ்சே இவ்வளவு சிறப்பினை உடைய புகார்
நகரையே பெறுவதானாலும் தலைவியை விட்டு வர
மாட்டேன்’ என்று தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுவதுபோல்
தலைவிக்குக் கூறுவதாகப் பதிவுசெய்கிறார். தலைவன்
தலைவியிடத்துக் கூறுவதன் நியாயம் - நோக்கம்
என்ன என்பதைத் தலைவியின்இடத்திலிருந்து வாசகர்
ஆராய்ந்தறிய வேண்டும்.

சோழ நாடு வளமுடையதாகவும் வணிக நேர்மை
யையும் மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேயமாகவும்
விளங்கக் காரணம்வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்
யாக் காவிரியாறு புரப்பதுதான். இவ்வாறு இல்லறம்
சிறக்கப் ‘பொருள்’ தேவை என்பதைத் தலைவி உணர
வேண்டும். இதுவே தலைவனின் நோக்கம் என்பது
நிதானமான வாசிப்பில் காணக் கிடைக்கும்.

புலப்பாட்டுப் பொருளறிதல்

கவிதைசொல்ல வந்த கருத்தை, உணர்ச்சியை நேரடி
யாகச் சொல்லாமல் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தத் துடிப்
பதையும் அறிந்து உணர்தல் வாசகருக்கு இருக்க
வேண்டிய அடிப்படைத் திறன் பெரும்பாலும் பிறிது

மொழிதலணி என்ற கவியழகுடையன இக்கவிதைகள்.

**ஞாயிறு பட்ட அகல்வாய் வானத்து
அளிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை
இறையற ஓங்கிய நெறியால் மரஅத்த
பிள்ளை உள்வாய்ச் செரிஇய
இறைகொண்டமையின் விரையுமாற் செலவே
(ஒளவையார், குறுந்.92)**

அலகில் தன் குஞ்சுகளுக்கான உணவோடு மாலையில் கூட்டுக்கு விரையும் பறவைகள் பற்றியதுபோல் தோன்றினும் இக்கவிதை கடல்படுபொருள் தேடச் சென்ற தலைவனைக் காணாத தலைவியின் அச்சத்தை, ஏக்கத்தை, பசித்திருக்கும் தன் குழந்தைகளின் துன்பத்தை, அன்றாடங்காய்ச்சியின் அவலநிலையை, நெய்தல்நில மக்களின் வலிமிருந்த வாழ்வைப் புலப்படுத்துகிறது.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த காலத்து, தலைமகள் முன்பிருந்த ஆற்றாமை நீங்கி, அவனோடு அளவளாவுங்காலை 'இப்பிறவி முடிந்து மறுபிறவியிலும் நீயே எனக்குக் கணவனாக வேண்டும். நான் உன் நெஞ்சுக்கு நிறைவானவளாக விளங்க வேண்டும்' என்கிறாள்.

**இம்மை மாறி மறுமையாயினும்,
நீயாகியர்என் கணவனை பானாகியர்
நின் நெஞ்சு நேர்பவளே (அம்முவனார், குறுந்.49)**

இப்பாடலின் நுண்பொருளை அகழ்ந்தறிய வேண்டிய தாயுள்ளது. இப்பிறவியில் 'நான் உன் மனைவியாக இருந்தும் உன் மனதுக்கு நெருக்கமானவளாக இல்லையே' என்ற தலைவியின் ஏக்கத்தையும் 'இந்தப் பிறவியில் அது நடக்கப்போவதில்லை' என்ற தலைவன் மீதான நம்பிக்கையின்மையையும் அடுத்த பிறவியிலாவது அவனது நேசம் தனக்கே உறுதிசெய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்ற தனது வேட்கையையும் சொல்லாமல் புலப்படுத்துகின்றாள் தலைவி.

தலைவன்மீது எல்லையற்ற காதல் கொண்ட தலைவி அவனது குணக்கேட்டை வெறுப்பினும் அவனை வெறுக்க முடியவில்லை. விரும்பத்தகாத ஒன்றின்மீது மாறாத நேசம் வைப்பது மனப்போராட்டத்தில் தொடங்கி வாழ்க்கைப் போராட்டமாக எல்லையற்று விரிந்து விம்மிப்பெருகும் வலியில் ஆழ்த்துகிறது. அதன் ஆழஅகலங்களையே இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

மறைபொருள் அறிதல்

எல்லாவற்றையும் நேரடியாகக் கூறாது மறைபொருளும் புதைபொருளும் கொண்டு கவிதைகள் செறிவுற்றிருக்கும். அடுத்தடுத்த அடுக்குகளில் பொருள் கொள்ளுமாரும் ஆராய்ந்தறியுமாரும் பொருண்மை அடுக்குகளைக் கொண்டிருக்கும்.

**கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்பாற்று
நீர்வழிப் படும புணைபோல் ஆருயிர்
ஆருயிர் முறைவழிப் படும ... (கணியன் பூங்குன்றன்,
புறம்.192)**

மலையினின்று உருண்டு அருவிப்பெருக்காக வீழ்ந்து, ஓடும் காட்டாற்றின் வலிமையோடு விதியின் வலிமை ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறுபுணை அதில் சிக்கினால்,

அதன் போக்கில் இழுத்துச் செல்லப்படுவதுபோல, வாழ்க்கை விதியின் வலிய கரங்களால் செலுத்தப்படுகிறது என்கிறது இக்கவிதை. காட்டாற்று வெள்ளத்தில் சிக்கினும் துடுப்பு இருந்தால், புணையில் உள்ளவர் அதனை லாவகமாகச் செலுத்தினால், கரை சேர இயலும்; அதுபோல அறிவைக் கைக்கொண்டு அதனைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி விதியை வெல்ல முடியும் என்பதையே இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது. அதை ஏன் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் பூடகமாகச் சொல்கிறார் ஆசிரியர் என்ற கேள்வி எழுகிறது. வாழ்க்கையைச் செலுத்துவதற்கான துடுப்பு எது என்று தேடவைக்கிறார். தேடல்தான் அடைவுக்கான பாதை எனக் காட்டுகிறார். இக்கவிதையின் மறைபொருளைக் காணப் பயன்படும் அறிவும் புரிந்துகொள்ளும் திறனுமே வாழ்வைத் தன் இலக்கு நோக்கிச் செலுத்தத் துணை செய்வது என்ற மறை திறவையும் (clue) தந்துதுவகிறார். விதியை மதியால் வெல்லலாம்; மதியைக்கொண்டே ஒருவர் தன் சிக்கலுக்குச் சரியான தீர்வு காண முடியும் என்பதை இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

காட்சிக்கலை

கவித்திறனால் கண்முன் நிறுத்தும் காட்சியை வாசகரால் கண்டு ரசிக்க முடியுமானால் அதுவே படைப்புப் படைப்பாளரும் வாசகரும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் பயணிக்கும் தருணமாகும்.

**அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும்
உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே
இரண்டே, தீம்சளைப் பலவின் பழம் வீழ்க்கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே
நான்கே, அணிநிற ஓரி பாய்தலின், மீதழிந்து
திணிநெடுங்குன்றம் தேன்சொறியும்மே (கபிலர், புறம்.109)**

அருவி கொட்டும் அழகிய பரம்புமலை, கபிலர் கண்களுக்குத் தேன் சொரியும் தேனடையாகக் காட்சியளிக்கிறது. அதை வாசகர்கண்முன் நிறுத்துகிறார். ஐம் பத்தேழு வகை ஒலிகள் திசைகள்தொறும் ஒலிக்க நிற்கும், அருவி கொட்டும் கரிய நவிரமலை, மதநீர் ஒழுக் நின்று பிளிறும் யானையாகக் காட்சியளிக்கிறது என்கிறார் பெருங்குன்றார் பெருங்கௌசிகனார்.

மலைபடுகடாம் மாதிரத்து இயம்ப (மலைபடு. 348)

உணர்ச்சியைக் கடத்தும் காட்சி

உடல் மொழி உள்பாங்கை, உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது. கவிஞர் உடல் மொழியைக் காட்சிப்படுத்துவதன் மூலம், மொழிவடிவம் தராமல் உணர்ச்சியை அப்படியே வசகருக்குள் கடத்துகிறார்.

**சிறநில நற்றுண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுளனோ என வினவுதி, என்மகன்;
யாண்டுளனாயினும் அறியேன்; ஒரும்
புலிசேர்ந்து போகிய கல் அளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத்தானே! (காவற்பெண்டு,
புறம்.86)**

மன்னோ, மாதோ என்பனமுறையே அரசே, பெண்ணே எனப் பொருள்பட்டு ஆடுஉமுன்னிலை, மகடுஉ முன்

னிலையாக முற்காலத்தில் வழங்கியதைத் தேவநேயப் பாவாணர் திருக்குறள் மரபுரையின் முகவுரையில் (4.10.1969) குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பெண்ணே! என் மகன் போர்க்களத்தில் புலியென விளங்கித்தோன்றுவான்' என வீரனின் தாய் பெருமிதத்தோடு மறுமொழி கூறுகிறாள். 'நின் மகன் யாண்டுள்ளான்' என வினவும் பெண் சிற்றில் நற்றுான் பற்றி நின்றாள் என்றதனால் அப்பெண், அம்மூதாட்டியின் மகன் மேல் காதல் கொண்டுள்ளாள் என்பதை அறிய முடிகிறது. அந்தத் தாயும் அதை உணர்ந்தவளாகத் தன் மகனின் வீரத்தையும் அவனைப் பெற்றதால் தன் மணிவயிறு பெற்ற பேற்றையும் அவளிடம் மகிழ்ச்சியோடு பகிர்ந்துகொள்கிறாள். புறப்படல் ஆயினும் அப்பெண்ணின் உடல் மொழி அழகான காதலை வெளிப்படுத்துவதை ஆழ்ந்த வாசிப்பனுபவம் உள்ளோர் தெளிவாக உணரலாம்.

கவிதையை வாசித்தல், உணர்தல், கவிதையில் பாத்திரங்களாக ஊடாடி வாழ்தல் இவை யாவும் படிப்பாளி, படைப்பாளிகளுக்கான பயணப்படிநிலைகள். உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, இறைச்சி நயவுரைகள், வாசகரைக் களத்தில் சேர்க்கும் திணைக்குறிப்பு, கதையில் இணைக்கும் துறைவிளக்கம் இவை போன்றவையும் கவிதை-புரிதல், புனைதலில் பெரும்பங்காற்றுகின்றன.

*குறிப்பு

வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எஃகம் (176)

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே (188)

நெடுநல்வாடை

கொய்குவல் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்
ஆலங்கானத்து அகன் தலை சிவப்பச்
சேரல் செம்பியன் சினம் கெழு திதியன்
போர்வல் யானைப் பொலம்பூண் எழினி
நாரிஅரி நறவின் எருமை யூரன்
தேம்கமழ் அகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தின்
இருங்கோ வேண்மான் இயல்தேர்ப் பொருநன் என்று
எழுவர் நல்வலம் அடங்க ஒருபகல்
முரைசொடு வெண்குடை அகப்படுத்து உரைசெலக்
கொன்று களம் வேட்ட ஞான்றை
வென்றிகொல் வீரர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே (அகநா. 6)
துணைசெய்தவை

- 1.சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும், ச.வே.சுப்பிரமணியன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- 2.செம்மொழித்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், ம.வே. பசுபதி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை, 2010.
- 3.பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், கழக வெளியீடு, சென்னை, 2007.
- 4.சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், உ.வே.சா. பதிப்பு, 2001.
- 5.திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை, ஞா.தேவநேயப்பாவாணர், தமிழ் மண் பதிப்பகம், மறு ப. 2000.
- 6.<https://www.hindutamil.in/news/supplements//62565.html>
- 7.you tube video Mk Pets & gardening தேன் சிட்டு தேன் பருகும் காட்சி
- 8.<http://sangacholai.in>

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையமும் ஆய்விதழ்களும்

புலமையைப் புலப்படுத்தவும், படித்துப் புலமை ஒளி பெறவும், சிந்தனையைத் தூண்டவும் ஆய்விதழ்கள் துணைபுரியும் என்பது ஒருபுறமிருக்க, இன்று உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் கட்டுரை வெளியீடு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ள சூழலில் ஆய்விதழ்களின் பயன்பாடு புதிய பரிமாணம் பெற்றுள்ளது.

1. முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு வழங்குமுன் இரண்டு கட்டுரை வெளியீடுகள் தேவை.
2. ஆய்வு நெறியாளராக உரிய ஏற்பினைப் பெறக் கட்டுரை வெளியீடுகள் தேவை.
3. பணி நியமனம் பெறவும் பணிநிலையில் மேம்பாடு பெறவும் கட்டுரை வெளியீடுகள் தேவை.

இவற்றின் காரணமாக ஆய்விதழ்கள் பெருகின; வணிக நோக்கமும் முதன்மை பெற்றது.

ஒருகாலத்தில் துறைத் தலைவரோ பாடத் திட்டக் குழுவின் தலைவரோ கட்டுரை வெளியீட்டுக்கு ஏற்பளிக்கும் நிலை உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் இருந்துவந்தது. பின்னர்ப் பாடத் திட்டக் குழு பரிந்துரைக்கும் இதழ்களில் வெளியான கட்டுரைகள் ஏற்கப்பெற்றன.

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் (UGC) ஆய்விதழ்களைத் தெரிவுசெய்து பட்டியலிட்ட அய்விதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளே ஏற்கத் தக்கவை என விதி வகுத்தது. ஆய்விதழ்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் கூடியது. இந்நிலையில் ஆய்விதழ்களைக் கையாளத் தன்னால் இயலாது என உணர்ந்த பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் இதற்கென CARE (Consortium for Academic and Research Ethics) என்னும் தனி அமைப்பைப் புனே பல்கலைக்கழகத்தில் 2018இல் நிறுவியது. அவ்வமைப்பு தக்க ஆய்விதழ்களைத் தெரிவுசெய்து ஏற்பளித்துவந்தது. இந்நிலையில் அவ்வமைப்பையே கலைப்பது எனவும் ஆய்விதழ்களைத் தெரிவுசெய்து ஏற்பளிக்கும் முறையைக் கைவிடுவது எனவும் 3.10.2024இல் நிகழ்ந்த கூட்டத்தில் பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் முடிவெடுத்துள்ளது. (தொடர்ச்சி: பக். 94)

தொல்காப்பிய நோக்கில் ஆதிபகவன்

சு. தமிழ்ச்செல்வன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர் 610 005

நெறியாளர்: முனைவர் க. இரமேஷ்

தமிழ்ப் பேராசிரியர், தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர் 610 005

முன்னுரை

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் 34 செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்று நோக்கு. தொல்காப்பியர் குறிக்கும் முன்னம், எச்சம், மெய்ப்பாடு, இறைச்சி, உள்ளுறை, நோக்கு முதலியவை கொண்டு செய்யப்படுவதால் செய்யுளானது செவ்வியல் தன்மை உடையதாகிறது. இவற்றுள், நோக்கு, கேட்போர்க்கு இன்பம் பயப்பதோடு அடிக்கருத்தை நுட்பமாக விளக்கும் தன்மையது; மீண்டும் மீண்டும் கேட்கத் தூண்டுவது. இவ்வுறுப்புடைய இலக்கியம் பல காலம் கடந்து நிற்கும். இதனை ஒருவகையில் இலக்கிய மதிப்பீட்டு முறை என்றும் சொல்லலாம். நோக்குக் கோட்பாடு மூலமாகத் திருக்குறள் உரைகளின்வழி ஆதிபகவன் என்பதன் பொருள், குறளில் நோக்கு அமையும் முறை ஆகியவை குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

நோக்கு

தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் முதல் நூற்பா 34 செய்யுள் உறுப்புகளை இப்படிச் கூறுகிறது:

மாத்திரை எழுத்து இயல் அசை வகை எனாஅ
யாத்த சீரே அடி யாப்பு எனாஅ
மரபே தூக்கே தொடை வகை எனாஅ
நோக்கே பாவே அளவு இயல் எனாஅ
திணையே கைகோள் கூற்று வகை எனாஅ
கேட்போர் களனே கால வகை எனாஅ
பயனே மெய்ப்பாடு எச்ச வகை எனாஅ
முன்னம் பொருளே துறை வகை எனாஅ
மாட்டே வண்ணமொடு யாப்பு இயல் வகையின்
ஆறு தலை இட்ட அந் நால் ஐந்தும்
அம்மை அழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே புலனே இழைபு எனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ
நல் இசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பு என
வல்லிதின் கூறி வகுத்து உரைத்தனரே (செய்யுளியல், 1)

இதில் பத்தாவது உறுப்பு நோக்கு. மாத்திரை, எழுத்து, அசை, சீர், அடி என்ற அனைத்தும் நோக்குடையதாகச் செய்வது நோக்கு. இதனைத் தொல்காப்பியம்,

மாத்திரைமுதலா அடிநிலைகாறும்

நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே (செய்யுளியல், 103) என்று ஒரே ஒரு நூற்பாவில் விளக்குகிறது.

பிற்காலத் தமிழறிஞர்கள் மூலமாக இது வளர்ச்சி காண்கிறது. குறிப்பாக, தமிழண்ணல், செ.வை.சண்முகம் ஆகியோர் நோக்குக் குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

முல்லை வைந் நுனை தோன்ற, இல்லமொடு
பைங் காற் கொன்றை மென் பிணி அவிழ்,
இரும்பு திரித்தன்ன மா இரு மருப்பின்,
பரல் அவல் அடைய, இரலை, தெறிப்ப,
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறக்கொடுப்ப,
கருவி வானம் கதழ் உறை சிதறி,
கார் செய்தன்றே, கவின் பெறு கானம்.
குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்சவற் புரவி,
நரம்பு ஆர்த்தன்ன, வாங்கு வள்பு அரிய,
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாது உண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி,
மணி நா ஆர்த்த மாண் வினைத் தேரன்,
உவக்காண் தோன்றும் குறும் பொறை நாடன்,
கறங்கு இசை விழுவின் உறந்தைக் குணாது,
நெடும் பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தட்
போது அவிழ் அலரின் நாரும்

ஆய் தொடர் அறிவை! நின் மாண் நலம் படர்ந்த (அகம்.4)
என்ற பாடலைப் புலவர் எவ்வாறு நோக்குமையதாகச் செய்தார் என்று பேராசிரியர் நுட்பமாகத் திறனாய்வு செய்துள்ளார். **அடிநிலை காரும்** என்றதால் ஓரடிக் கண் நோக்கு, பலவடிக்கண் நோக்கு, இடையிட்டு நோக்கு என்பார் இளம்பூரணர். தமிழ்க் கவிதையின் சிறப்பை அறியவும் செம்மையை விளக்கவும் நோக்கு உதவுகிறது. தமிழ்க் கவிதைகளின் அழகியல் கூறுகளைக் கண்டறியத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் பெரிதும் உதவுகிறது.

அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி வகுத்தனர் உணர்த்தல் வல்லோர் ஆறே (செய்யு.10)
என்பதில் **வகுத்தனர் உரைதலும்** என்பதை வகையுளின் என்பர் இடைக்காலத்தார் (பாலசுந்தரம்). எனவே செய்யுள், பாவுக்குரிய தளை பெற்றால் மட்டும் போதாது. கேட்போர் அதனைக் கைவசம் வைத்தல் வேண்டும். எனவே இதனை வகுத்தனர் புலவர்பெருமக்கள் எனக் கொள்க. மாத்திரை, எழுத்து, அசை, சீர், அடி என்ற ஐந்து மட்டுமன்றி **அடி உள்ளனவே தளையொடு தொடையே (செய்யு. 32)** என்பதால் தளையும் தொடையும் நோக்கு தல் நோக்கு ஆகும். எனவே செய்யுளின் ஓசை நயம், அதனை மதிப்பிடும் கருவி நோக்கு. இது அடியுள் தொடை, தளை அடங்கும். இவற்றை நோக்குமையதாக வாகச் செய்வர் புலவர். செய்யுளும் நோக்குமையதாக அமையும். இதனை வாசகன் நோக்கி அறிதல் எனப் பிரிப்பர் அறிஞர்கள். நோக்கு அமைவதே செவ்வியல் இலக்கியம். அவ்வாறு இல்லாவிடின் அது செவ்வியல் தன்மை பெறாது காலத்தால் அழிந்துபோகும்; படைப்பின் மதிப்பு குன்றிப் போகும். புலவர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த போட்டியில் செய்யுளின் அடிக் கருத்தை வாசகனுக்குப் புலப்படுத்த நுட்பமான உத்திகளைக் கையாள வேண்டியுள்ளது. இதனால் பாடல் செறிவும் செம்மையும் அமையப் படைக்கப்பட்டது. படைப்பாளனின் திறன் படைப்பில் புலனாகும் என்பதைக் கண்டறிய நோக்கு எனும் கருவி உதவுகிறது.

திருக்குறளில் நோக்கு

திருக்குறளில் நோக்குத் தன்மையும் அதன் வடிவச் சிறப்பும் எங்ஙன் கருத்துச் செறிவினை அமைக்கிறது என்பதையும் **ஆதிபகவன்** என்பதன் பொருள் யாது என்பதையும் நோக்குக் கோட்பாடுவழிக் காண்போம்.

எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியின் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல் யாப்பு என மொழிப யாப்பு அறி புலவர் (செய்யு. 74).
யாப்பு என்பது அடிக்கருத்தைக் குறித்த வடிவத்தில் படிப்போன் உணரும் வண்ணம் முடியச் செய்வது. அத்தகு சிறப்புடையது யாப்பு. திருவள்ளுவரின் குறுகிய அடியிலான வடிவத்தேர்வும் பொருள் நுட்பமும் திருக்குறளை நிலைத்து நிற்கச் செய்துள்ளன.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன் முதற்றே யுலகு (குறள், 1)

இது அடியெதுகையில் அமைந்துள்ளது. பாவாணர் உரை தரும் விளக்கம்: **இறைவன், கடவுள், தேவன் என்னும் பிற சொற்கள் இருக்கவும் பகவன் என்னுஞ் சொல்லை யாண்டது, அகரம் என்னும் சொற்கு எதுகையாயிருத்தல்**

நோக்கியே தொடை நோக்காக அமையினும், அது மட்டுமன்றி இசைக்கும் என்று உணர்க. ஆதி அடுத்த அடியின் பகவனோடு சேர்ந்து இசைக்கும்போது சிறப்பாக அமையும் இதையே வகுத்தனர் உரைத்தல் என்பர்.

அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி வகுத்தனர் உணர்த்தல் வல்லோர் ஆறே. (செய்யுளியல், 10) என்பதின் மூலம் செய்யுள் என்பது மனனம் செய்ய உகந்த வடிவாகவும் கேட்போர் செவி இன்புறு தலாகவும் அமைவது. அதை இவ்வாறு அமைப்பது நோக்கு. அவ்வாறு அமைந்த முதல் குறள் வள்ளுவரால் எழுதப்பட்டதா என்ற ஐயமும் உண்டு. வ.உ.சி கடவுள் வாழ்த்து, வான்சிறப்பு நீத்தார் பெருமை, முதலிய மூன்று இயலும் இடைச்செருகல் என்று உரைப்பது கண்டுகொள்க கி.நா.ஆய்வு வட்டத்தில் நாச்சிமுத்து ஐயா திருக்குறள் காலம் குறித்து கூறும் போது கடவுள் வாழ்த்து பாடும் மரபு இடைக்காலத்தது. எனவே குறளின் காலம் பின்னுக்கு வர கடவுள் வாழ்த்து காரணமாகிறது. என்றும் வள்ளுவர் வகுத்த முதல் குறளின் பொருண்மையானது உரையாசிரியர் பார்வையில் நோக்கின், ஆதி பகவன் என்பதற்கு பழைய உரைக்காரர் முதல் தற்கால உரையாசிரியர் தரும் விளக்கம் வருமாறு:

புலியூர்க்கேசிகன்: அகரஓலியே எல்லா எழுத்துகளுக்கும் முதல் அதுபோல், ஆதிபகவன் உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனாக இருக்கின்றான்.

மு. வரதராசன்: எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோல உலகம் கடவுளை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கிறது.

சாலமன் பாப்பையா: எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தில் தொடங்குகின்றன. (அதுபோல) உலகம் கடவுளில் தொடங்குகிறது.

மு. கருணாநிதி: அகரம் எழுத்துக்களுக்கு முதன்மை ஆதிபகவன், உலகில் வாழும் உயிர்களுக்கு முதன்மை.

பரிமேலழகர்: எழுத்து எல்லாம் அகரம் முதல- எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரம் ஆகிய முதலை உடையன. உலகு ஆதிபகவன் முதற்று. அது போல உலகம் ஆதிபகவன் ஆகிய முதலை உடைத்து (இது தலைமை பற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டு உவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாதமாத்திரை ஆகிய இயல்பார் பிறத்தலானும் ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வான் முற்றும் உணர்தலானும் கொள்க தமிழ் எழுத்திற்கே அன்றி வட எழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி எழுத்து எல்லாம் என்றார். ஆதிபகவன் என்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூல் முடிபு உலகு என்றது ஈண்டு உயிர்கள் மேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுளுக்கு உண்மை கூற வேண்டுதலின், 'ஆதிபகவன் முதற்றே என உலகின் மேல் வைத்துக் கூறினார். கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவன் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஏகாரம் - தேற்றத்தின்கண் வந்தது இப்பாட்டான் முதற் கடவுளது உண்மை கூறப்பட்டது).

தேவநேயப்பாவாணர்: எழுத்து எல்லாம் அகர முதல - நெடுங்கணக்கில் (அல்லது குறுங்கணக்கில்) உள்ள எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக வுடையன; உலகு ஆதிபகவன் முதற்று- அதுபோல உலகம் முதற்பகவனை

முதலாகவுடையது. இது உவமத்தையும் பொருளையும் இணைக்கும் உவமையுருபின்மையால் முதன்மை பற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குரிய அங்காப்பின் றியும் மகரமெய் ஒலிக்கப் பெறுதலால் 'நெடுங்கணக்கி லுள்ள எழுத்துக்களெல்லாம்' என்று உரைக்கப்பட்டது. பெரும்பான்மை பற்றியென்க. பகவன் என்பது பகுத்துக் காப்பவன் அல்லது எல்லாவயிற்கட்கும் படியளப்பவன் (Dispenser) என்று பொருள்படும் தென் சொல். பகு - பகவு-பகவன். பகு என்னும் வினைமுதல் வடமொழியில் பஜ் (bhaj) என்று திரியும். ஒ. நோ; பகு - பஜ் (bhuj), உரு - யஜ். பகவன் என்னும் சொல் முதற்காலத்திற்கு கடவுளையே குறித்தது. ஆயின், பிற்காலத்தார் அதைப் பிரமன் விட்டுண்டு உருத்திரன் என்னும் ஆரிய மத முத் திருமேனியர்க்கும் அருகன் புத்தன் என்னும் பிற மதத் தலைவர்க்கும் வழங்கிவிட்டமையால், கடவுளைக் குறிக்க முதல் என்னும் அடை கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. கடவுள் என்னும் சொல்லும் இங்ஙனமே இழிபடைந்து விட்டமையால், முதற்கடவுள் என்றும் முழுமுதற்கடவுள் என்றும் அடைகொடுத்துச் சொல்லும் வழக்கை நோக்குக. பகம் (ஆறு) என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக் கொண்டு, பகவன் என்பதற்குச் செல்வம், மறம், புகழ், திரு, ஓதி (ஞானம்), அவாவின்மை என்னும் அறுகுணங்களையுடையவன் என்று பொருள் கூறுவது பொருந்தாது. இறைவன் கடவுள் தேவன் என்னும்பிற சொற்கள் இருக்கவும் பகவன் என்னுஞ் சொல்லை யாண்டது, அகரம் என்னும் சொற்கு எதுகையாயிருத்தல் நோக்கியே. ஆதி என்பது வடசொல்; அதாவது வடநாட்டுச்சொல். இதன் விளக்கத்தை என் 'வடமொழி வரலாறு' என்னும் நூலுட் காண்க. ஆதிபக வன் என்னுந் தொடர்ச்சொல் தமிழியல்பிற்கேற்ப ஆதிப் பகவன் என்று வலியிக்கும் இருக்கலாம். ஏகாரம் தேற்றம்; ஆதலால் இன்றியமையாததே. இவ்வேகாரத்தை ஈற்றசை யாகக் கொண்டு, "கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்." என்னும் இடைக்காடர் பாராட்டு எங்ஙனம் பொருந்தும் என்று புலவர் ஒருவர் வினவு, அதற்கு இராமலிங்க அடிகள் "முதல் தே" எனப் பிரித் தாற் குற்றமென்ன? என்று எதிர் வினவியதாகச் சொல் லப்படுகின்றது. ஏகாரம் ஈற்றசையுமன்று; அடிகள் விடை மிகைப்படக்கூறலாகவும் உவமச் சொல்லிய (வாக்கிய) அமைப்பொடு ஒவ்வாததாகவும் இருத்தலாற் பொருந்துவது மன்று. அகரம் எல்லா எழுத்துக்கட்கும் முதலாகவும், ஏனை யுயிரெழுத்துக்களோடு நுண்ணிதாகக் கலந்தும், எல்லா மெய்யெழுத்துக்களையும் இயக்கியும், நிற்பல் போல்; இறைவனும் உலகிற்கு முந்தியும் உயிருக்குயிராகியும் உயிரற்ற பொருள்களை யெல்லாம் இயக்கியும் நிற்பவன் என்னும் உண்மை, இம்முதற் குறளால் உணர்த்தப்பெற் றது. உலகம் பலவாதலின், உலகு என்பதைப் பால்பகா அஃறிணைப் பெயராகவும் முதற்று என்பதை வகுப்பொரு மைக்குறிப்புவினை முற்றாகவுங் கொள்ளின், உவமத்தின் பன்மை பொருளிற்கும் ஏற்கும். [அருவிலிருந்து உருவாக ஆபவனே ஆதி என்னும் இறைவன். அவனே ஆண் பெண் என்றற் றொடக்கத்துப் பலவாகப் பகவுபடுபவன் ஆதலினால் பகவன் எனப்படுவான். அருவான இறை நிலையிலிருந்து உருவாகத் தானே ஆதலையுடையவன் ஆதி எனவும் அமையும் ஆதியான வனே பலவாகப் பகுபடும் நிலையில் பகவன் எனப்படுவான். எனவே, ஆதியும் பகவனுமான இறைவனிடத்திலிருந்து உலகங்கள் தோன்றுவன எனவே பொருத்தம். (மொ.அ.துரை அரங் கணார்-அன்பு நெறியே தமிழர் நெறி, பக்கம் 205,206) மேற்கண்ட விளக்கம் பொருந்துவதே என்பர்பெரும்புலவர் பேராசிரியர் முனைவர் இரா.சாரங்கபாணி (திருக்குறள் உரைவேற்றுமை - பக்கம் 5 - அண்ணாமலைப் பதிப்பு 1989). 'ஆதல்' என்ற தொழிற்பெயரடியாகப் பிறந்ததே ஆதி என்ற தமிழ்ச்சொல். செய்தல் - செய்தி; உய்தல்-

உய்தி. தோற்றுவிப்பாரின்றித் தானே தோன்றிய இறைவனைத் 'தான் தோன்றி' (சயம்பு) என்பர். ஆதி-ஆதன்-ஆதப்பன் என்ற பெயர்கள் செட்டிநாட்டில் பெருவழக் கில் உள்ளன. ஆதி என்பது முதல், மூலம், தொடக்கம், அடிப்படை எனவும், முதல்வன், முதலி, முன்னவன், மூலவன் எனவும் பொருள்படும் தமிழ்ச் சொல்லே. இச் சொல் 543-ஆம் குறளிலும் ஆளப்பட்டிருத்தல் காண்க. அகராதி (Dictionary) என்பதும் தமிழ்ச்சொல்லே. பகவன் என்பதற்கு, மொ.அ.து. உரைத்தாங்குஆண் பெண் என்றற் றொடக்கத்துப் பலவாகப் பகவுபடுபவன் என்றோ, தொடக் கத்தில் ஒன்றாக நின்று, காலப்போக்கில் (பல் சமய மாகிப்) பல பெயரில் பகுபட்டவன் என்றோ கொள்ள லாம்: பதிப்பாசிரியர்.]

மணக்குடவர்: எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய வெழுத் தைத் தமக்கு முதலாக வுடையன. அவ்வண்ணமே உலகம் ஆதியாகிய பகவனைத் தனக்கு முதலாக வுடைத்து.

வீ முனிசாமி: உலகில்வழங்கிவரும் எழுத்துக்கள் எல்லாம் ஒளிவடிவான அகரமாகிய முதலை உடையன அதுபோல, உலகம் ஆதிபகவன் ஆகிய முதலை உடையது.

சிவயோகி சிவக்குமார்: அ என்ற எழுத்துக்கு முதலா வதுபோல ஆதியில் பகுக்க முடியாத வானம் (பகவான்) முதலாக கொண்டது இந்த உலகம்.

பழையபுரை: அகரமுதலாயே உயிரெழுத்துப் பன்னி ரண்டும் உடலெழுத்துப் பதினெட்டினும் பொருந்த எச் சமயப்புராணத்தினும், எச்சாத்திரத்தினும் விளங்குவதுபோல சகல வாத்துமாக்களுக்கும் சவ சீவனாயிருக்கப்பட்டவன் ஆதிபரமேசுரன் ஆதலால் அவனே தெய்வம்.

பரிதியார்: உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டுக்கும் அகரம் முதலெழுத்தாதன் முறைமைபோல ஆதியான பகவன் முதலாம் உலகத் துக்கு என்றவாறு.

காளிங்கர்: அகரமும் அதுவே, முதலும் அதுவே அகர மாகிய எழுத்தின்கண் விரிந்தன எனையெழுத்துக்களும், வற்றானாயெ சொற்களும், மற்றைச் சொற்றொடர்புடைய எனைத்துக்கலைகளும் மற்றும் யாவையுமாயெவது மற்றி யாதொருபடியப்படியே மூலகாரணனாகய இறைவன் கண்ணே விரித்தனவும். அலை, ஓசை ஊறு ஒளி சுவை கந்தம் என்னுந்நுண்பூதமும், மற்று அவற்றின்வழி விரிக்க வான் வளி இ நீர் கிமை என்கின்ற ஐம்பெரும் பூதமும், அவற்றின்வழி விரிக்க ஈட்பன கிம்பன வாருய இரு வகைப் பல்லுயிர்களும், மற்றும் இவ்வுயிர்கள் வாழ் உலகங்களனைத்தும் என்றவாறு.

இராமானுஜ கவிராயர்: விகாரமான செயற்கையினாலும், தாதமேயாகய இயற்கையினாலும் பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும்; அதுபோலச் செயற்கையறிவி னாலும், இயற்கையறிவினாலும், மற்றும் அறிவதினாலே. ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் காண்க இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவக்த எடுத்துக்காட்டு உவமை, உதாரண மாக எடுத்துக்காட்டி, உவமிப்பது எடுத்துக்காட்டு உவமை எனக்காண்க தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத் துக்கும் அகரம் முதலாக இறதைக் குறித்து, எழுத்தெல் லாம் அக முதல என்றார் உலகு என்று. இங்கே உயிர் களைச்சாட்டிக்கின்றது காணப்பட்ட உலகினாலே காணப் படாத கடவுளின் உண்மை சொல்லவேண்டியதால் ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு என்று உலகின்மேல்வைத்துச் சொன்னார் அப்படிச் சொன்னாரானாலும், உலகுக்கு முதல் ஆதிபகவன் என்பது கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம் தெளிவுப் பொருளிலே வந்தது. குறனாலே, முதற்கட வுளது உண்மை சொல்லப்பட்டது.

நுண்பொருண்மாலை: அவைபோல என்னாது ஒருமையாய் அதுபோல என்றது காண்க, வாளைது எடுத்துக் காட்டுவமை என்னாது தலைமைபற்றி வந்தது என்றதனானும், முதற்றையுலகு என உலான்மேல் வைத்துக் கூறின ரேனும், உலாற்கு முதல் ஆதிபகவன் என்பது கருத்தாகக் கொள்க என்பதனானும் எழுத்திற்கெல்லாம் முதல் அகரம்; அதுபோல உலாற்கு முதல் ஆதிபகவன் என்க ஆதிபகவன் என்பது பகரவொற்று மிகாமையான் வட நான் முடிபென்றார் என்க. தமிழ்முடிபாயின்-அறைபறை கண்ணார்க்கு (1180) உரைத்தாங்கு* உரைப்பர் எடுத்துக் காட்டுவமையாவது உவமவுருபு பெறாது அதுபோல எனப் பெய்துரைப்பக் இடப்பத, இதனை இசையெச்சம் என்றே முதினனார் சேனாவரையர் (தொல் சொல். சூ 440.) on காகத் திருகண்ணிழ் கொன்றே மணிகலந்தாகங் இரு வர்"(71.) என்னுங் கோவையாருரையிற் காண்க காணப் பட்டவுலகு உயிர்மேனிற்றார் காணப்படுத லெவ்வாறெ னின், முன்னர் உலகம் வழங்கி வருதலால் (11) என் பதற்கு உயிர் உடம்பொடு காணப்பட்டு வருதலால்' என் னும் உரையானும், உயிரீரும் வாள் (334.) என்பதனா னுங் காணப்படும்.

உலகிற்கு ஆதிபகவன் முதல். அதுபோல எழுத்துக்கு அகரம் முதல் எடுத்துகாட்டு உவமையணி. இங்கே ஒப்பு நோக்கி விளக்குகிறது. அ என்பதற்கு ஆதி பகவனுக்கு என்ன தொடர்பு என வினவின் உதடு திறந்தாலே பிறக்கும் அ. இது எழுத்துக்கு முதலாகிற்று உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவன். இதனை மணக் குடவர் எழுத்துகளில் முதன்மையானது அ. உலகில் வாழும் உயிர்களுக்கு முதன்மையானவர் ஆதிபகவன் என்றார். இங்கே பகவன் என்பதைப் பக என்ற சொல்லின் வேராகப் பார்ப்போம்.

தமிழண்ணல் நோக்குக்கோட்பாடு குறித்துக் கூறும்போது ஒரு நூலைப்பற்றிய முழுமை அறிவு, செய்யுள் உறுப்பு பற்றிய சிறப்பு அறிவு, மரபு பற்றிய புரிதல் என்கிறார்.

இங்கே திருக்குறளின் பிற குறள்களில் பகவு பக வருதல் உண்டு அதன் பொருண்மையானது பிளவு பிளவுப்பட்ட என்றாகிறது. எனவே பகவன் என்பதை மொ.து கூற்றுப்படி(அட்டவணை) பிளவுப்பட்டவன் என்றாகலின்,

முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே. (அகத். 4)

நிலம், பொழுது பிளவு இந்த உலகிற்கு முதலாக உள்ளது என்று உணரலாம். இங்கே ஆதி என்பது அடையாகத் தரக் காரணம் பல பிளவுகளின் முதல் பிளவு என்பது நோக்கியே.

ஆண், பெண் பிளவு பிளேட்டோ கருத்துடன்கூடப் பொருந்தும். இத்தகு சிந்தனையை நோக்குக் கோட் பாடுவழி உணரலாம். முதல் குறளில் உலகின் தோற் றம் குறித்த சிந்தனையை வள்ளுவர் பதிவுசெய்கிறார். இவ்வாறு, குறுகிய அடி வடிவில் நுட்பமாக விளக் கும் வள்ளுவர் செய்யுள் நோக்குத் தன்மை கொண் டது. இதனாலே செவ்விலக்கியமாகத் தமிழ் இலக் கியம் திகழ்கிறது என்றுணர்க. சிலர் இந்த அதிகாரம் முழுவதும் வரும் பெயர்கள் சமண சமய தீர்த்தகரர் களைக் குறிப்பதாக விளக்கம் தருவர்.

பகவன் என்பது பகுக்கப்பட்டு வந்த நிலையில் பகுக்க

இயலாத முதல் நிலை. எனவே ஆதிபகவன் என்றா னது. அறிவியல் சிந்தனைப் போக்கினை இதன் மூலம் உணரலாம். உலகத் தோற்றம் குறித்த சிந்தனை தொல் காப்பியர் மரபியல் நூற்பா உரைக்கிறது.

நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின் (தொல்.1579)

இந்த ஐந்தின் பகவா என்பதும் பொருத்திப் பார்க்கத் தக்கது.

நோக்குக் கோட்பாட்டின்வழி, ஆதிபகவன் என்பது எதுகை நோக்கி மட்டுமன்றி, பொருண்மைக்கு மட்டு மன்றி, பகவன் எனும் சொல் இக்குறள் முழுமைக் குமே நோக்குடையது.

தொகுப்புரை

மேலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கு நிகரானது நோக்குக் கோட்பாடு. திருக்குறளின் முதல் குறளில் வரும் ஆதிபகவன் என்பதன் பொருள் உரையாசிரி யரிடையே வேறுபாடு இருப்பினும், நோக்குக் கோட் பாட்டினூடே அணுகும்போது அதன் பொருண்மை முழுமையுறுகிறது. இதன் மூலம் உலகத் தோற்றம் குறித்த சிந்தனை தமிழர்களிடையே தோன்றியதும், அதனைத் தொல்காப்பியர் நெறிநின்று வள்ளுவர் விளக்குவதும் நோக்குக்கோட்பாடுவழிப் புலனாகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

இராகவையங்கார்.ரா. (2017, மு.ப), தமிழ் வரலாறு, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.

சண்முகம். செ.வை. (2006, மு.ப), யாப்பும் நோக்கும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

சிவலிங்கனார்.ஆ. (1993, மு.ப), தொல்காப்பியம்: பொருளதிகா ரம்: உரைவளம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

சுப்பிரமணியன்.ச.வே. (2021, நா.ப), தமிழ் இலக்கண நூல் கள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

தண்டபாணி தேசிகர், (1950), திருக்குறள் உரைவளம்: அறத் துப்பால், தருமபுர ஆதீனம்.

திருஞானசம்பந்தம்.ச. (2020), தொல்காப்பியம்: பொருளதிகா ரம் மூலமும் உரையும், கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.

தேவநேயப் பாவாணர்.ஞா. (2020, மு.ப), பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.

பரிமேலழகர் (2023, ஒன்பதாம் ப.), பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.

பலராமன்.க. (2009, மு.ப), பழந்தமிழில் அறிவியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

பாலசுந்தரம், ச. (2012, மு.ப), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் ஆராய்ச்சிக்காண்டிகையுரை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்.

பாலசுப்பிரமணியன்.சி. (1995, மு.ப), தொல்காப்பியக் கட்டுரை கள், பாரிநிலையம், சென்னை.

பேராசிரியம் (2018, மு.ப), தொல்காப்பியம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

மாணிக்கம்.வ.சுப., (2014, ஆ.ப), தமிழ்க் காதல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

முத்துராஜன்.ஆர், (2015), செவ்விலக்கியக் கவிதை மரபும் ஆய்வு நோக்கும், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.

இணையதளம்

<https://www.valaitamil.com/akara-mudhala-ezhuththellaam-aadhi-pakavan-mudhatre-ulaku-kural-1.html>

<https://www.thirukkural.net/ta/kural/kural-0001.html>

Tamil digital library

மூவர் தேவாரத்தில் இறைவனின் வடிவங்கள்

க. நா. உமையான்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வுத் துறை தருமபுரம்
ஞானம்பிகை அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, மயிலாடுதுறை
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் இரா. இளவரசி

உதவிப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழ் உயராய்வுத் துறை
தருமபுரம் ஞானம்பிகை அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி
மயிலாடுதுறை 609 001(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

முன்னுரை

மனிதனின் மனத்தைச் சமைப்பதே சமயம். கடனத்தன்மை வாய்ந்த மனித மனத்தை இரக்கத்தன்மையாக மாற்றுவது அது, அதாவது தீமைத்தன்மையை மாற்றி நன்மை நிலைக்குப் பக்குவப்படுத்துதல் எனலாம். வேதத்தின் பயனாகிய சைவ சமயத்தின் ஈடிணையற்ற தெய்வமான சிவபெருமானின் வடிவங்களை மூவர் தேவாரம்வழி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

போக வடிவம், யோக வடிவம், வேக வடிவம் என்று சிவபெருமான் வடிவங்களை மூவகையாகக் கூறுவர். உமாமகேசுவர மூர்த்தம், சந்திரசேகர மூர்த்தம், சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம், இடபாருட மூர்த்தம் போன்றவை போக வடிவங்களாகும். உயிர்களுக்கு போகம் அளிக்க இறைவன் போக வடிவங்கொண்டு காட்சி தருகிறார். தகஷிணாமூர்த்தி சுகாசன மூர்த்தம், கங்காளர், வீரபத்திரர் போன்ற மூர்த்தங்கள் உயிர்களின் வினை மாசுகளை நீக்க இறைவன் கொண்ட வடிவமாகும். அவ்வடிவங்களை 64 என வகைப்படுத்துவர். அவற்றைச் சுருக்கி 25 என்பர். இவ்வடிவங்களை இப்போது அறியலாம்.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி

ஸக உமாஸ்கந்தர் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு உமையுடனும் கந்தனுடனும் விளங்குபவர் என்று பொருள். இனிய கணவனாக உமையுடனும் பாசமிகு தந்தையாகக் கந்தனுடனும் சிவன் காட்சி தரும் இனிய கோலம்.

அசுரனை அடக்க இறைவன் கந்தனை திருஅவதாரம் செய்து கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரால் வளர்க்கப் பெற்றவரை அம்பாள் தனது திருக்கையால் சேர்த்தணைத்துக் கந்தனாக்கினார். உமையோடும் முருகனோடும் காட்சி தருவதே சோமாஸ்கந்தர் திருவுருவமாகும். திருவாரூரே இவருக்குரிய சிறப்புத் தலமாகும். திருஞான சம்பந்தர் திருக்காறாயில் பதிகத்தில்

யானே தந்தையும் ஆகிய நன்மைகள்

ஆயானே ஆய நல்லன்பர்க்கு அணியானே சேயானே¹ என்று கூறியுள்ளார்.

நடராச மூர்த்தி

உலக இயக்கங்களின் உயிர்த்துடிப்பு ஆடல்வல்லான் நடராசப்பெருமானால் நிகழ்ந்துகொண்டுள்ளது. இயக்கம் என்பது மாபெரும் அறிவியல் தத்துவமாகும். இதனைக் காட்டும் எழில் வடிவம் நடராசர் வடிவம். பஞ்சபூத நடனமே பெருமான் ஆடும் நடனம். நடராசப் பெருமானை,

குழலின் ஓசை வீணை மொந்தை கொட்டமுழவுஅதிரக்

கழலின் ஓசை ஆர்க்க ஆடும் கடவுள் என்று சம்பந்தரும்,

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின்சிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீரும்

இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே² என நாவுக்கரசரும்,

பறையும் குழலும் ஒலிபாடல் இயம்ப

அறையும் கழல் ஆர்க்க நின்றாடும் அமுதே என்று சுந்தரரும்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன்

நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்

அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்

மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்³ எனச் சேக்கிழாரும் இறைவனின் திருக்கூத்தைப் போற்றியுள்ளனர்.

இடபாருட வாகனமூர்த்தி

சிவபெருமான் இடபக்கொடியும் இடப வாகனமும் உடையவர். இடபாருட மூர்த்தி அடியார்களுக்கு அருளும் கோலமாகக் காணப்படுகிறார். திருபுரங்களை அழிக்கச் சென்றபோது அச்சு முறிந்தது. திருமால் வெள்விடையாக உருவெடுத்து ஆணவத்தோடு தாக்கியதால் சுமக்க மாட்டாது செவி, வாய், மூக்கு வழியாக உதிரம் பெருகியது. தன் பிழையை மன்னித்துத் திருமால் வேண்டியதால் சிவபெருமான் அருள் புரிந்து திருநாளை ஏற்று

அமர்ந்ததை, **விடைய தேறில் விடவர வசைத்த விர்த்தரவர் விடையானை** என்று சம்பந்தரும், **போர் விடை ஊர்தியான்**⁴ எனத் திருநாவுக்கரசரும் போற்று வது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்யாணசுந்தர மூர்த்தி

உலகம் இன்புற்றிருக்க இறைவன் எடுத்த கோலமே கல்யாண சுந்தரர் கோலமாகும். உயிர்கள் உய்யும் வண்ணம் சிவபெருமான் உமையம்மையைத் திருமணம் செய்தருளினார். சக்தியோடு சிவன் கலந்திருந்தால் தான் உலகம் இயங்கும் கல்யாணசுந்தர பெருமானின் வடிவத்தை, **மங்கை மணந்த மார்பர் மழுவான் வலனான் றேந்திக் கங்கை சடையிற் கரந்தார்** என்று சம்பந்தரும், **நேசமாகிய நித்த மணாளனை** என நாவுக்கரசரும் போற்றியுள்ளனர்.

சந்திரசேகர மூர்த்தி

தக்கன் பெண்களை மணந்த சந்திரன் அவர்களில் ரோகிணி என்பாளிடம் தனியன்பு காட்டி, ஏனைய இருபத்தாறு மனைவியரை வெறுத்து ஒதுக்கினான். இதனால், தக்கன் மற்ற மகள்களின் நிலைக்கு வருந்தி, சினமுற்றுச் சந்திரனைச் சபித்தார். அதனால் சந்திரன் தனது கலைகள் குன்றி மெலிந்தார். பரிகாரம் தேடி சிவபெருமானிடம் அடைக்கலம் கொண்டு சிவனைப் போற்றித் துதித்தார். மூன்றாம் பிறையளவில் தேய்ந்திருந்த சந்திரன், தன் காலில் விழுந்தது கண்ட பரமன் கருணையுடன் அவனைத் தலையிலே சூடிக் காத்தார். சிவபெருமானின் பிறையை ஏற்றுத் தன் தலையில் சூடியதை, **நிலைபுனல் பிறையொடு நிலவநீர்சடை** என்று நாவுக்கரசரும், **பித்தா பிறைசூடிப் பெருமானே** எனச் சுந்தரரும் சந்திரசேகர வடிவத்தைப் போற்றி கின்றனர்.

பிட்சாடன மூர்த்தி

உயிர்களையெல்லாம் உய்வித்து ஆட்கொள்ள விரும்பி யேற்ற கோலம்தான் பிட்சாடனர் வடிவம். இதனை, **பிறையுறு செங்சடை யார்விடை யார்பிச்சை நச்சியே வெறியுறு நட்பலி தேர்ந்துகழ் வீழிமிழலையார்** எனச் சம்பந்தரும், **எடுத்த வெல்கொடி யேறுடை யான்தமல் உடுப்பல் கோவண முன்பது பிச்சையே** என நாவுக்கரசரும்,

கண்ணுறுமாதர் யாரும் காமன் ஐங்கணையின் மூழ்கி உண்ணிகழ் உணர்வு மாழக உயிர் பதைபதைத்துச்சோர அண்ணல் தன் காதல் என்னும் ஆழ்ந்திரைப்பட்டார் அன்னா⁵ என்று கந்தபுராணத்திலும் காணலாம்.

காமதகன மூர்த்தி

சிவபெருமானுக்குரிய தனிச்சிறப்பு அவர் காலனை வதைத்ததும், காலனை எரித்ததும் மனிதன் வெல்ல விரும்பும் காமமும், காலமும் அவனையே வென்று விடுகின்றன. இறைவன் காமனை எரித்ததால், காமதன மூர்த்தி என்றும், காமாரி என்றும் போற்றுகின்றனர். காமனை எரித்த தலம் திருக்குறுக்கை. இது அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். **காமனை யழலர் கொள விழிசெய்து** என்று சம்பந்தரும், **காமனுடன்**

வேவக் காய்ந்த கண்ணானை என்று நாவுக்கரசரும், **காய்ந்தவன் காய்ந்தவன் கண்ணழ வாலன்று காமனை** என்று சுந்தரரும் குறிப்பிடுவது போற்றத்தக்கது.

காலாந்தக மூர்த்தி

உயிர்களுக்கு எல்லாம் காலனாக இருக்கும் எமனுக்கே காலனாகத் திகழ்பவர் சிவபெருமான். இவர் காலாந்தகன், காலக்காலன் காலசம்ஹார மூர்த்தி என்று பலவாறு போற்றப்படுகின்றார். காலனிடமிருந்து நம்மைக் காப்பவராகக் காலகாலன் உள்ளதை,

தஞ்சமென்று தன் தாளது வடைந்த

பாலன்மேல் வந்த காலனை உருள

நெஞ்சில் ஓர்உதை கொண்ட பிராணை என்று சுந்தரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஜலந்தரவத மூர்த்தி

ஜலந்தரனைச் சிவபெருமான் வதைத்தத் திருத்தலம் விற்குடி ஆகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாளூர் வட்டத்தில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இத்தலம் பருந்தை மயானம் எனவும் அழைக்கப்படும். ஜலந்தரனை அழித்த வடிவமே ஜலந்தரவத மூர்த்தி வடிவமென்பதை, **சலமிகு சலந்திரன் போர் வேண்டி னானைச் சக்கத்தாற் பிளப்பித்த சதுரர்**⁶ என்று நாவுக்கரசரும் போற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரிபுராந்தக மூர்த்தி

திரிபுரம் எரித்த வீரட்டத்தலம் திருவதிகையாகும். இத்தலம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பண்ருட்டிக்கு அருகில் உள்ளது. இத்தலத்துக்கு உள்ள மற்றோர் சிறப்பு திருநாவுக்கரசரை சமண சமயத்திலிருந்து மீட்டு சைவ மதத்துக்கு மாற்றியது இத்தலத்து இறைவன் தான். **திரிபுரங்கள் வேவ எய்தானை** என்று நாவுக்கரசரும், **விண்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத்தேரிந் மேருத் தின்சிலை குனிய நின்றார்**¹⁰ எனச் சேக்கிழாரும் கூறுவது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

கஜாரி மூர்த்தி

சிவபெருமானின் எட்டு விரச்செயல்களுள் ஒன்றாக கஜசம்ஹாரம் கூறப்படுகின்றது. கயாசுரன் என்ற அரக்கன் யானை வடிவம் கொண்டு, சிவபெருமானை எதிர்த்ததால் அவனைப் பெருமான் கொன்று தோலை உரித்தார். **போர்ப் பணையானை உரித்த பிரான்** என நாவுக்கரசரும், **கருங்கை யானையினீடுரி போர்த்திடுங் கள்வனார்** எனச் சம்பந்தரும்,

குன்ற மலைக்குமரி கொடியேதிடையாள் மெருவ

வென்றி மதகரியின் உரி போர்த்தும்¹¹ என்று சுந்தரரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரபத்திர மூர்த்தி

சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய வர் வீரபத்திரர். தக்கனது வேள்வியை அழிக்கச் சிவ பெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர். அச்சமயம் உமையம்மையும் வீரபத்திரனுக்குத் துணையாக பத்ர காளியை அனுப்பினார். தன்னை மதியாமல் தக்கன்

யாகத்துக்கு வந்தவர்களுக்குச் சிவபெருமான் பாடம் புகட்டுகின்றார். வீரபத்திரன், சந்திரன், இந்திரன், எச்சன், அரக்கன், அங்கி போன்றவர்களைத் தண்டித்த விமலன் என்று சம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தட்சிணாமூர்த்தி

சிவபெருமான் ஞானாசிரியனாகத் தட்சிணாமூர்த்தி, ஆலமர் செல்வனாக அருந்தவ முனிவர்கள் நால்வருக்கும் சொல்லாமல் சொல்லி உபதேசிக்கும் ஞானமூர்த்தியே தட்சிணாமூர்த்தி. இவ்வடிவத்தைச் சிவாலயங்கள் அனைத்திலும் காணலாம். இவரே இவ்வுலகின் ஞானாசிரியராகவும், நல்லாசிரியராகவும் திகழ்கிறார். இவரது வடிவமே தத்துவ விளக்கமாக அமைந்துள்ளது. **மாதவர் நால்வர்க்காலின் கீழருள் புரிந்த அறத்தினர்** எனச் சம்பந்தரும், **நால்வர்க் காலின்கீழ் உரைத்த அறவனை** எனச் சந்தரரும் போற்றி யுள்ளனர்.

கிராத மூர்த்தி

தவம் செய்த அர்சுனன், வேடன் வேடம் கொண்ட பெருமானிடம்போர் புரிந்ததைப் பாராட்டிப் பாசுபதக் கணை அளித்து பாரதப் போரில் வெற்றி பெற வாழ்த்தியதை,

அருச்சுனர் கம்பும் வில்லும் துடியுடை வேடராகித் தூய மந்திரங்கள் சொல்லி¹² என நாவுக்கரசரும், **மறவனை அன்று பன்றிப் பின் சென்ற மாயனை** என்று சந்தரரும் போற்றுகின்றனர்.

விஷாப ஹரண மூர்த்தி

தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைய முற்பட்டபோது வாசுகி ஆகிய பாம்பு நஞ்சு கக்கியது. அனைவரும் இறைவனைச் சரணடைந்தனர். இறைவன் சுந்தரரை அனுப்பி நஞ்சைத் திரட்டித் தாமுண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தி **நீல கண்டர்** என்று பெயர் பெற்றதை, **கடல்தனில் அமுதோடு கலந்த நஞ்சை மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே** என்று சம்பந்தரும், **ஆலால முண்டுகந்த ஐயன் தன்னை** என நாவுக்கரசரும், **உம்பரார் தொழுதேத்தந் தடங்கடல் நஞ்சண்ட கண்டா¹³** என்று சந்தரரும் போற்றியுள்ளனர்.

கங்காள மூர்த்தி

கங்காளம்=எலும்பு. இதை நரம்பில் கோத்து அணிந்துள்ளவர் கங்காளர். அதாவது, சிவபெருமான். படைத் தல் தொழில் செய்யும் பிரமனும், காத்தல் தொழில் செய்யும் திருமாலும் செருக்கை அடக்கி அவர்களின் எலும்பை இறைவன் நரம்பில் கோத்து மாலையாகத் தோளில் அணிந்துகொள்வதை, **கரியுரித்தமாடு கங்காளர்** என்று சம்பந்தரும், **சூடிக்கொண்டார் கங்காளர் தோள்மேற் கொண்டார்** என்று நாவுக்கரசரும் போற்றுகின்றனர்.

சக்ரதான மூர்த்தி

பெருமான் சலந்தராசரனைக் கச்சரத்தால் கொல்லக் கொண்டருளிய திருக்கோலமே சக்ரதான மூர்த்தி. திருமால் தன்னைக் கண் கொண்டு அர்ச்சனை செய்த பயனால் சுதர்சன சக்கரம் அருளியதை, **சக்கரமார் கந்தானுஞ் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்¹⁴** என்று சம்பந்தரும், **செருமேவு சலந்தரனைப் பிளந்த சுடர் ஆழி**

செங்கண் மலர் பங்கயமாய் சிறந்தானுக் கருளி என்று சந்தரரும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கஜமுக அனுக்கிரக மூர்த்தி

சிவபெருமானுக்கும் உமையம்மைக்கும் இடையில் ஸ்கந்தன் வடிவமிருப்பின், அவ்வடிவம் சோமாஸ் கந்த வடிவம் எனவும், இடையில் விநாயகர் வடிவம் இருப்பின் அவ்வடிவம் கஜமுக அனுக்கிரக வடிவம் எனவும் வழங்கப்பெறும். இவ்வடிவை நாவுக்கரசர், **மெல்லியலும் விநாயகனும் தோன்றக் கண்டேன்** என்கிறார்.

சண்டேச அனுக்கிரஹ மூர்த்தி

கும்பகோணத்துக்கு அருகிலுள்ள சிற்றூர் சேய்ஞலூர் இது கந்தவேல் சிவபெருமானை வழிபட்ட தலமாக வின் இப்பெயர் பெற்றது. இவ்வூரில் சிவபெருமான் மற்றொரு மகனைப் பெற்றார். விசாரசன்மரின் பக்தி கண்டு இறைவன் மகிழ்ந்து அவரைத் தன் மகனாக ஏற்றுச் சண்டேசப் பதம் அருளியதை,

வண்டுசேர் பொழில் சூழ்மங்கலக்குடி விண்ட தாதையைத் தாளற வீசிய சண்ட நாயகனுக்கருள் செய்தவன் துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே¹⁵ என்று நாவுக்கரசர் போற்றியுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. **ஏகபாத மூர்த்தி**

ஏகபாதம்=ஒற்றைக்கால். இறைவன் ஒற்றைக்காலுடன் விளங்குவதே **ஏகபாத மூர்த்தி** ஆகும். இறைவன் மும்மூர்த்திகளையும் ஏகபாத மூர்த்தி ஏகனாய் நின்ற நிலையே ஏகபாத திருவுருவமாகும். இதனை,

ஏதம் படாவண்ணம் நின்றபாதர் ஏழலகுமாய் நின்ற ஏகபாதர் என்று நாவுக்கரசர் போற்றியுள்ளார்.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி

பிரமன், திருமால் இருவரின் அகந்தையையும் போக்கிச் சிவபெருமான் உலகிற்குத் தன் பேரொளி வடிவத்தைக் காட்டிய கோலமே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி ஆகும். ஆதியும் அந்தமும் இலாத சிவபெருமானே முழுமுதற்பொருள் என்பதை, **மாலயனும் காண்பரிய மாலெரியாய் நிமிர்ந்தோன்** என்று சந்தரர் கூறுகிறார்.

சுகாசன மூர்த்தி

வேதசிவாகமங்களின் உண்மையை உணர்த்தியருளுமாறு அம்பிகை வேண்ட, இறைவன் சுகாசனராக அமர்ந்து உபதேசித்த திருக்கோலமே சுகாசன மூர்த்தி ஆகும். ஒரு காலை இருக்கையில் மடித்து, மற்றொரு காலைத் தொங்கவிட்டு அமர்ந்திருப்பதே சுகாசனம்; இதனை, **கூடலை யாற்றாரிற் கொடியிடை யவளோடும் ஆடலுகந்தானை¹⁶** என்று சந்தரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உமாசகித மூர்த்தி

சிவபெருமானின் அருட்சக்தியே உமை என்பர். உமை என்பது சிவபெருமானது கருணையே என்று காட்ட அமைந்த கோலமே உமாசகித மூர்த்தி கோலமாகும்.

சகாசன மூர்த்தி அருகே உமை அவரைப் பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருப்பார். இக்கோலமே உமாசகித மூர்த்தி ஆகும். இதனை, **மங்கை தன்னோடுங் கூடிய மணவாளனை** என்று சம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

சங்கர நாராயண மூர்த்தி

சங்கரநாராயணர் வடிவம் பற்றிய வரலாற்றை வாமன புராணம் பேசுகின்றது. ஒரு முனிவரிடம் திருமால் தானும் சிவபெருமானும் ஒருவரே எனவும், தன்னிடத்திலேயே சிவபெருமான் விளங்குகின்றார் எனவும் கூறி ஹரிஹரனாக ஒருருவில் அம்முனிவருக்குக் காட்சி தந்தருளினார். இதனைக் **காவியக் கண்ணளாகிக் கடல் வண்ணனாகி நின்ற தேவியைப் பாகம் வைத்தார். திருப்பயற்றாரனாரே** எனும் பாடலில் நாவுக்கரசர் போற்றுகிறார்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி

சிவபெருமான் திருக்கோலங்களுள் **மாதொரு பாகன்** என்று போற்றப்பெறும் ஒரு பாதி ஆணும் ஒரு பாதி பெண்ணுமாக அமைந்த கோலமே அர்த்தநாரீசுவரக் கோலமாகும். பிருங்கி முனிவர் சிவனை மட்டும் வணங்கியதால் அம்பாள் அவரிடம் இருந்த சக்தி அம்சத்தை ஒடுக்கி அகற்றினார். அம்பிகை வருத்த முற்று தவம் புரிந்து இறைவன் அருளால் திருமேனியில் இடதுபாகம் பெற்றாள். இதனை, **மின்னினாரிடை**

யானொரு பாகமாய் என்று சம்பந்தர் போற்றியுள்ளார்.

முடிவுரை

மூவர் தேவாரம்வழி இறைவனின் போக, யோக, வேக வடிவங்களினூடே 25 திருவுருவங்களை அறிய முடிகின்றது. திருக்கோயில்களில் அமைந்துள்ள இத்திருவுருவங்களின் முன்னர் வழிபடுவதற்கேற்ற இத்திருமுறைகளை நினைந்தும் பாடியும் இன்புறலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், 2 - 151 - 4
2. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 4 - 81 - 4
3. சேக்கிழார், பெரியபுராணம், 1
4. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 5 - 12 - 3
5. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், 2 - 216 - 2
6. சுந்தரர் தேவாரம், 7 - 1 - 1
7. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 5 - 12 - 5
8. கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணம், 6 - 13 - 4
9. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 6 - 52 - 2
10. பெரியபுராணம், குங்குலிய நாயனார் புராணம், 30
11. சுந்தரர் தேவாரம், 7 - 99 - 4
12. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 4 - 50 - 1
13. சுந்தரர் தேவாரம், 7 - 69 - 8
14. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், 2 - 187 - 7
15. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 5 - 73 - 8

(86ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்தின் செயலாளர் பேராசிரியர் மனீஷ் ஆர். ஜோஷி 11 பிப்ரவரி 2025 நாளிட்ட பொது அறிவிப்பில் தெரிவித்துள்ளதாவது:

In supersession of the Public Notice dated 28th November 2018 for establishing UGC Consortium for Academic and Research Ethics (UGC- CARE), the Commission, in its 584th meeting held on 3rd October 2024, based on the recommendations of the expert committee, has decided to discontinue UGC - CARE listing of Journals and develop suggestive parameters for choosing peer-reviewed journals by faculty members and students.

மேலும், அவர் Suggestive Parameters for Peer-reviewed Journals வெளியிட்டுக் கருத்தும் கோரியுள்ளார்.

ஆய்விதழ்களின் பெருக்கமும் போலி இதழ்களின் புழக்கமுமே பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்தின் இந்தக் கொள்கைக் குழப்பத்துக்குக்கெல்லாம் காரணம் எனவும் கூறப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆய்விதழ்கள் குறித்து முடிவேதும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. சில பல்கலைக்கழகங்களில் ஆசிரியரல்லா அதிகப்பிரசங்கித்தனமான பணியாளர்கள் எடுக்கும் முடிவையே அதிமேதாவி அதிகாரிகள் பின்பற்றுவார்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது.

யார் எந்த முடிவை எடுத்தாலும் அது ஆசிரியர், ஆய்வாளர் நலன் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்கு மன உளைச்சல் அளிப்பதாக இருக்கக் கூடாது. துறை வல்லுநர் கொண்ட சிறு குழு ஒன்று அமைத்து, அது பரிந்துரைக்கும் தக்க ஆய்விதழ்களை ஏற்று உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் செயல்படுவதே சரியான நடைமுறையாக இருக்கும். அல்லது தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றமே துறைதோறும் ஆய்விதழ்களைத் தெரிவுசெய்து, தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அளிக்கலாம்.

— வ. ஜெயதேவன்

மறைமலையடிகள் உணர்த்தும் சைவ உணவின் மேன்மைகள்

முனைவர் பா. கனிதா
தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், சென்னை

முன்னுரை

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றுள் உணவு இன்றியமையாதது. அந்த உணவு பற்றியும் அதில் இயற்கையான உணவு எது, சத்தான உணவு எது, தேவையான உணவு எது என்பன பற்றி மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து தெளிவாகக் கூறியுள்ளார் மறைமலையடிகள். அசைவ உணவு உடலுக்கு ஏற்றதல்ல என்பதனையும் பல ஆதாரங்களைச் சான்றுகாட்டி அவர் விளக்கியுள்ளார்.

உணவின் இன்றியமையாமை

உலக உயிர்கள் அனைத்தும் ஒருநாள் இறந்தே ஆக வேண்டும். அது உலக நியதி. ஆனால் இருக்கும்வரை நோய்நொடியின்றி ஆரோக்கியமாக மனிதன் வாழ வழிமுறைகளை மறைமலையடிகளார் கூறியுள்ளார். உடம்பு ஆரோக்கியமாக நாளும் வளர்ந்துவரச் சூடு, குளிர்ச்சி, சக்தி முதலியவற்றை நல்கும் உணவு இன்றியமையாதது. அதாவது, சருக்கரை, மாப்பண்டங்கள், கொழுப்பு இவை மூன்றும் உடலுக்குச் சூட்டையும் சக்தியையும் தருகின்றன. உலோகச் சத்துக்கள், வைட்டமின்-சி, புரோட்டீன் ஆகியவையும் சூட்டையும் சக்தியையும் தருகின்றன. சுண்ணாம்புச் சத்து, எலும்பு, பல், இரத்தம் இவற்றை நலமாக வைத்துக்கொள்ள உதவுகிறது. பலரும் உட்கொள்ளும் உணவில் வைட்டமின்-சி மற்றும் புரோட்டீன் குறைவாக உள்ளதால் நோய் எதிர்ப்புச்சக்தி குறைவாக உள்ளது என்ற நவீன மருத்துவச் செய்தியினைக்கூட 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மறைமலையடிகள் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

மனித உடலுக்குச் சக்தியும் நன்மையும் தர வல்ல கீரைகள், காய்கறிகள், பழவகைகள், பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், அரிசிச்சோறு (சாதம்), கோதுமை, பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் போன்ற பல சத்தான உணவுப் பொருட்களோடு உய்வுணவு (vitamins) என்ற சத்தான உணவுப் பொருளும் உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் அவர் விளக்கியுள்ளார்.

முதலுணா (protein): நரம்பு, நரம்பின்தசை, தலை சிறு நரம்புகளை வலுவேற்றுகின்றன.

கொழுப்புணா (Fats): கொழுப்பு, கொடுப்பின் சூட்டைத் தருகின்றன.

இனிப்புணா (Carbohydrates): கொழுப்புடன் சூட்டைத் தருகின்றன

உப்புணா (Siks): செந்தீர் மற்றும் எலும்பை வளர்க்கின்றன; மேலும், சுண்ணம், காந்தம், மண்சாம்பு, பருப்பு உவர்காரம், இருப்பு, பசுமஞ்சள் போன்றவற்றை அளிப்பன.

நீருணா(water): இரத்தத்திற்கு முதன்மையான எல்லா உணவுப்பண்டங்களிலும் மிகுதியாயிருப்பது.

இவை அனைத்தும் மனித உடலுக்குத் தேவையாயினும் உய்வுணவு (vitamins) எனப்படும். நுண்ணிய மருந்துப் பொருள் உயிர் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத உணவு என்கிறார் மறைமலையடிகள்.

இன்றைய விரைவு உணவுகளை (Fast Food) உண்பதனால் செரியாமை வயிற்றுவலி, மலச்சிக்கல் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்று பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அவ்வுணவில் மிக அதிகமான காரம், புளிப்புச் சுவை போன்றவை சேர்வதால் நோய் உண்டாகிறது. உணவு கிடைக்கும் போதெல்லாம் உணவு உட்கொள்ளக்கூடாது, தேவையானபோது, தேவைக்கு ஏற்ப, உணவு உட்கொள்ள வேண்டும் என்பன பற்றி மறைமலையடிகள் ஒரு பட்டியலைத் தருகின்றார். உணவு உண்ணும் முறை பற்றி அவர் கூறுவன:

1. வயற்றில் தீனிப்பை ஏற்கும் அளவை விட இரவில் குறை உணவு உண்ண வேண்டும்.
2. பகலில் உட்கொள்ளும் உணவை விட இரவில் குறைவாக உணவு உண்ண வேண்டும்.
3. நோயுள்ள வேளையில் குறைவாக உணவு உட்கொள்ள வேண்டும்.
4. உணவை மெல்ல மெல்ல சுவைந்து அரைத்து உண்ண வேண்டும்
5. நாம் உட்கொண்ட உணவு செரித்தப்பின் தான் மேலும் உண்ணுவதே சிறந்ததாகும்.

தட்பவெப்ப மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் கால நேரத்திற்குத் தக்கவாறும் உணவுப்பை ஏற்கின்ற அளவிற்கு உண்ணுதலே, உடல் நலத்திற்கு ஏற்புடையது என்பது மறைமலையடிகளின் கருத்து.

உணவே மருந்து = Food is Medicine; மருந்தே உணவு = Medicine is food

உனக்கு எது மருந்தோ அதுவே உணங்கு உணவாக அமைதல் வேண்டும் என்று மேனாட்டு அறிஞர்களின்

கருத்தைக் கூறி மறைமலையடிகள் விளக்கியுள்ளார்.

அவர் கருத்து சைவ உணவின் முக்கியத்துவத்தோடு மனித வாழ்வின் மேன்மையையும் உணர்த்துகிறது. இரவு உணவு மட்டுமே உடல் நலத்திற்கு ஏற்றது என்பது அவரது உறுதியான கருத்து. அதற்குப் பல ஆய்வு மேற்கொண்டு விளக்கியுள்ளார். இறைவனால் இயற்கையாகப் படைக்கப்பட்ட மரஞ்செடி, இலை, பூ, காய், விதை, கிழங்கு முதலியவையே உடல் நலத்திற்கு ஏற்றது என உணர்த்தியுள்ளார்.

ஊன் உண்ணலை இறைவன் ஒருபோதும் ஏற்றதில்லை. பின் எவ்வாறு இப்பழக்கம் மக்களிடையே தொற்றிக் கொண்டது என்பதை ஆய்வுபூர்வமான ஆங்கில நூல்கள்வழி அவர் கூறியுள்ளார்.

சீனர் ஒருவரின் வீடு நெருப்புப் பற்றி எரிந்தபோது அதனுள் பன்றியொன்றும் வெந்து மடிந்திருந்தது. தற்செயலாய் அச் சீனர் அதனைப் பின்பு சுவைத்தபோது பச்சை மாமிசத் தைவிட அதன் சுவை நன்கு இருந்ததால் தொடர்ந்து உண்ணப் பழகினார் என இறைச்சி உண்ணும் பழக்கத்தின் தோற்றம் பற்றி Charles Lamb's Essay A Dissertation upon Roast Pig என்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்குகிறார்.

உலகத்தின்கண் நடைபெறவுள்ள கடமையான தொழில் களெல்லாம் புழப்பன்களைத் தின்னும் விலங்கினங்களினாலேயே செய்யப்படுகின்றன.

உலகில் கடுமையான வேலைகளை செய்யும் எருது, குதிரை, கோவேறு கழுதை, யானை, ஓட்டகம் போன்ற விலங்கினங்கள் புல், வைக்கோல், தவிடு, குளிர்த நீர் போன்ற சைவ உணவு உண்டே உயிர் வாழ்கின்றன; பிற சிறு உயிர்களைக் கொன்று உயிர் வாழ்தல் இல்லை; இவை அனைத்தும் பல வேலைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. வண்டியிழுக்க எருதும், பொதி சுமக்கக் கழுதையும், பெரிய மரத்துண்டுகளைத் தூக்க யானையும், வேகமாய்ச் செல்லக் குதிரையும், பாலை வனத்தில் பயணம் செய்ய ஓட்டகமும் பயன்படுகின்றன. ஆனால் உயிர்களைக் கொன்று தின்னும் புலி, கரடி, சிங்கம் முதலியன எப்பணியும் செய்யப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே சைவ உணவு உண்ணும் உயிரினங்களே பயனுள்ளவையாக உள்ளன.

சைவ உணவு கொள்ளும் மக்களோ கடவுள் வகுத்த இயற்கைக்கு இசைந்து நடப்பவர்களாயிருந்தலால் அவர்கட்குக் கொடுத்தன்மை உண்டாகாது. அவர்களுடைய மூளை தூயதாய் இருந்தலால் அதனைப் பற்றிக்கொண்டு நிகழும் அவருடைய அறிவு தூயதாய் நுட்பம் பொருந்திய தாயிருக்கும்.

சைவ உணவு உட்கொள்ளும் மக்கள் அனைவரும் இயற்கையோடு ஒன்றி நடந்தால் அவர்கட்குத் தீங்கு நேராது; அவர்கள் தூய உணவு உண்டால் நோயின்றி நல்ல உடல் நலத்துடன் கடுமையான வேலைகளைச் செய்ய வல்ல ஆற்றலோடு இருப்பர்; அவர்கள் மூளை தூயதாகவும் அறிவு கூர்மையாகவும் இருக்கும். இதனை விளக்க மறைமலையடிகள்,

நீண்ட வழி நடப்பதற் புகழ்பெற்ற ஒருவர் சைவ உணவே உட்கொள்பவர். இவர் நான்கு முறை நீண்ட வழி நடந்த

பந்தயம் பெற்றதோடு, 1905ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் முறையாக ஒரு போர் மறவர் கூட்டத்தோடு நடந்து சென்று பரிசில் பெற்றார்⁴ என்கிறார். அவரைப் பல மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் சோதித்து அவர் உடம்புக்கு எத்தீங்கும் நேரவில்லை என்பதனைக் கண்டு வியப்புற்றனர். மறைமலையடிகள் இக்கருத்தினை எடுத்துக் கூறி, சைவ உணவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறார். மேலும் ஒரு சான்றாக **தென் அமெரிக்காவின் செப்புச் சுரங்கங்களில் உழைக்கும் கூலியாட்கள் நாள் ஒன்றுக்க அறுபத்தெழு வீசை எடையுள்ள செப்பு மண் மூட்டையைச் சுமந்து கொண்டு ஒருநாள் ஒன்றுக்கு பன்னிரண்டு முறை இரு நூற்று நாற்பது அடி உயரம் ஏறு கின்றனர் அவர்கள் உட்கொள்ளும் உணவு முழுவதும் காய்கறிகளே** என்பதை முன்வைக்கிறார். அவர்களது காலையுணவு 12 அத்திப்பழமும், பெரிய கோதுமை அப்பத்துண்டும், இரவு உணவு வறுத்த கோதுமை அரிசி என அவர்கள் உண்ட அனைத்துமே சைவ உணவே. அமெரிக்காவில் பல அரும்பண்டங்கள் செய்யும் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையின் தலைவர் தம் தொழிலாளிகட்குப் பல திறப்பட்ட உணவு தருவதால் வரும் நன்மைதீமைகளை அறிய, அவர்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, முதற் பிரிவினருக்கு இறைச்சி யுணவும், இரண்டாம் பிரிவினருக்குக் காய்கறியுணவும், மூன்றாம் பிரிவினருக்கு இறைச்சியும் காய்கறியும் கலந்த உணவும் அளித்துவந்தார். காய்கறியுணவு மட்டுமே உட்கொண்டவர்கள் உடல் வலிமையிலும் பணி புரியும் திறனில் மேம்பட்டுக் காணப்பட்டனர்.

அசைவ உணவின் தீமைகள்

அசைவ உணவு உட்கொள்வோர் உடலுக்கேற்பப் பல நோய்கள் ஏற்படுமென மருத்துவ அறிஞர்கள் கூறிய கருத்தும் மறைமலையடிகளார் கருத்தும் ஒத்தவை. மாமிச உணவு பல வகையான நோய்க்கு மனிதனை ஆட்படுத்துகிறது. சைவை உணவு உண்பதால் நலமாக வாழலாம் என்கிறார் மறைமலையடிகள். உடல் ஏற்றுக் கொள்ளாத உணவு மனிதனின் உயிரையே அழிக்க வல்லது. ஆனால், இயற்கை உணவே இயற்கையான ஒன்றாகும். **மாமிச உணவில் நீர்ச்சத்தம், நார்ச்சத்தம் இல்லாத காரணத்தினால் குடலில் நகரும் தன்மை குறைவதன் காரணமாக உணவுப் பொருட்கள் ஆங்காங்கே தேங்குவதன் மூலம் கடைகியாக மலக்குடலில், மலச்சிக்கல், குடல் பூச்சிகள், ஆசனவாயில் பூச்சித் தொந்தரவு தொடர்ந்து மலச்சிக்கல் காரணமாக மூலநோய் இவை உண்டாகின்றன.**⁷

மனிதன் வாழ்வதற்குத் தேவையான, இயற்கையின் பரிசான, மரஞ்செடி, கொடி, பயிர் பச்சைகள், காய்கறிகள் போன்றவை மூலமாகக் கிடைக்கும் உணவுகளே போதுமானவை. கோழி, ஆடு, மாடு, மீன், பன்றி போன்ற உயிரை அழித்து அவ்வுணவை ஏன் உண்ண வேண்டும்? சைவ உணவு உட்கொள்வோருக்குச் **சாத்வீக குணம்** இருக்கும் எனப் பல ஆராய்ச்சியாளர் கூறிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் மறைமலையடிகள் விளக்குகிறார்.

புத்த சமயத்தை ஆக்கிய கௌதமசாக்கியர் நிருவணம் அடைவதற்குரிய எட்டு முறைகளுள், தீங்கற்ற உணவு

கொள்ளுதலை ஒன்றாக வகுத்துக் கூறியிருக்கின்றார். மேலும், உயிர்க்கொலைக்கு உலகமெல்லாம் நடுங்குகின்றது. மக்களெல்லாரும் சாவினைக் கண்டு நடுங்கின்றனர்.⁸

நிருவாணம் அடைய 8 வழிமுறைகளை, புத்தர் கூறியுள்ளார். அதில் தீங்கற்ற உணவு உட்கொள்ளுதலை அவர் வலியுறுத்துகிறார். உயிர்க் கொலை செய்யாதே, எதனையும் சாவப் பண்ணாதே என்ற அறம் பௌத்த நூல்களில் காணப்படுகின்றன. கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை ஆகியவற்றை புத்தர் வலியுறுத்துகிறார். மறைமலையடிகளார் இதனையே எதிரொலிக்கிறார்:

புத்தரையடுத்துத் தோன்றி உலகமெங்குனும் அவர்தம் அறமொழிகளைப் பரவச் செய்துவந்த அசோக மன்னன் தான் செதுக்கிய முதற் கல்வெட்டில், உணக்காகாவது, வேள்வி வேட்கும் பொருட்டாவாவது எந்த உயிரையும் கொலை செய்தல் ஆகாது.

சைவ உணவின் மேன்மைகள்

உடல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கந்தகம், ஏரி கந்தகம், நீக்கல், சாம்பருப்பு, உவர்மண், சுண்ணம், காந்தம், இரும்பு, காந்தம் கலந்த செம்பு, ஈயம் போன்றவற்றைத் தாவரங்களே நிலத்தின்கண் பெற, மனிதனின் உடலில் சேர்த்தருந்த வகையில் பதப்படுத்தி வைத்துள்ளன. உணவு உண்பதால் ஏற்படும் நோய்க்கும் மரஞ்செடி போன்ற தாவரங்களே ஏற்ற மருந்தாக உள்ளன என்கிறார் மறைமலையடிகள்.

அக்காலத்தில் நெல், தானிய வகைகள், பழங்கள், காய்கறிகள், கீரைகள் போன்றவை விளைவிக்கும்போது இயற்கை உரங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. அக்காலத்தில் நீர்நிலைகளும் தூய்மையாக இருந்துள்ளன. ஆதலின், அவ்வுணவு உண்ட மனிதர்களும் உடல்நலத்துடனும், அறிவு நுட்பத்துடனும் நீண்ட நாள் நோய் நொடியின்றி வாழ்ந்துள்ளனர்.

சைவ உணவே சிறந்தது என்பதனை உலக நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. இறைவனால் மக்களுக்குத் தரப்பட்ட இயற்கை உணவுப் பொருள்களான மரஞ்செடி, கொடிகள், இலை, பூ, காய், கனி, கிழங்கு இவையே சைவ உணவுக்கு போதுமானவை. சைவ உணவே மனிதனின் உடல் நலத்திற்கு ஏற்றது என்ற கருத்தில் பலரும் உறுதியாக இருந்தனர் என்பதனையும் விளக்

கிக் கூறியுள்ளார் மறைமலையடிகளார்.

முடிவுரை

இம்மானிடப் பிறவியினைச் சிறப்பாகப் பாதுகாக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவருடைய கடமை என்று கூறும் மறைமலையடிகள், மனித உடலுக்கு நன்மையையும் சக்தியையும் தரக்கூடிய கீரைகள், காய்கறிகள், பழ வகைகள், பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், அரிசிச் சோறு, கோதுமை, பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் போன்ற சத்தான உணவு வகைகளை உண்ண வேண்டும் என மேல்நாட்டு அறிஞர்தம் கருத்தை அடியொற்றிக் கூறியுள்ளார்.

உணவை அளவாக உண்ண வேண்டும். வயிற்றுக்குள் செல்லும் உணவு எளிதில் செரிக்க உமிழ்நீர் தேவை என்பதால் வாயிற்குள் சென்ற உணவைப் பற்களால் அரைத்துப் பிறகு உமிழ்நீரில் அதனைக் குழைத்து, நன்றாக மென்று உண்பதே முறையானது என்றும் உண்ணும்முறை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவம் உண்போர் இயற்கையோடு ஒன்றி நடப்பதால் அவர்களுக்குத் தீங்கு நேராது என்றும், அவர்கள் தூய உணவு உட்கொள்வதனால் நோய் ஏற்படாமல் நல்ல உடல் நலத்துடன் கடுமையான வேலைகளைச் செய்யுமளவு ஆற்றல் மிக்கதவராக விளங்குவர் என்றும், அசைவ உணவினும் சைவ உணவில்தான் சத்துக்கள் மிகுந்துள்ளன என்றும் கூறி, சைவ உணவின் இன்றியமையாமையினையும் அதன் மேன்மையினையும் மறைமலையடிகளார் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

சான்றென் விளக்கம்

1. தாயுமானவன் மறைதி-மறைமலையடிகள் நோக்கில் உடல் நலம். ப.10.
2. மறைமலையடிகள் - பொருந்தும் உணவும், பொருந்தா உணவும் ப.50.
3. மேற்படி, ப.52.
4. மேற்படி, ப.52.
5. மேற்படி, ப.55.
6. மேற்படி, ப.55.
7. கண்ணன் டி. உயிர்க்காக்கும் இயற்கை உணவுகள். ப.151.

Literature is the human activity that make the fullest and most precise account of variousness, possibility, complexity, and difficulty.

- Lionel Trilling

The function of literature, through all its mutations, has been to make us aware of the particularity of selves, and the high authority of the self in its quarrel with its society and its culture. Literature is in that sense subversive.

- Lionel Trilling

There is first the literature of knowledge, and secondly, the literature of power. The function of the first is--to teach; the function of the second is--to move, the first is a rudder, the second an oar or a sail. The first speaks to the mere discursive understanding; the second speaks ultimately, it may happen, to the higher understanding or reason, but always through affections of pleasure and sympathy.

- Thomas de Quincey

இந்திரா செளந்தர்ராஜனின் 'தேடாதே தொலையாதே' புதினத்தில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்

ஆர். தமிழரசி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்), தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி, திருச்சி
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

நெறியாளர்: முனைவர் மா. செங்குட்டுவன்

இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, திருச்சி
(இணைவு: பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சமூகத்தில் வாழும் பல தரப்பட்ட மக்களை மையமாகக் கொண்டு பல்வேறு நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தவண்ணம் உள்ளன. அந்நிகழ்வுகளைக் கதைக் களமாகக் கொண்டு பல படைப்பாளர்கள் எண்ணற்ற புதினங்களைப் படைக்கின்றனர். அவ்வகையில் சமூகத்தில் காணப்படும் திருட்டுப் பழி, ஊழல், ஆணாதிக்கம், பெண்ணியம், பாலியல் அத்துமீறல் முதலான சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகளைத் 'தேடாதே தொலையாதே' எனும் புதினத்தில் இந்திரா செளந்தர்ராஜன் பதிவுசெய்துள்ளார். அப்பதிவுகளை ஆராய்ந்து இன்றைய சமூகத்துடன் ஒப்பிட்டு விளக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கருவிச்சொற்கள் (Keywords): சமூகம், திருட்டுப் பழி, ஊழல், ஆணாதிக்கம், பெண்ணியம், பாலியல் அத்துமீறல்.

முன்னுரை

சமுதாயம் என்பதைப் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள், பண்பாடுகள், சமூக நெறிக்கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றால் இணைக்கப்பட்டுள்ள பலதரப்பட்ட மக்களைக் கொண்ட குழுவும் எனலாம். பண்பாடு சார்ந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் சமுதாயத்தை மையமாக வைத்தே நிகழ்கின்றன. இத்தகைய சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் இலக்கியங்களில் எப்போதும் பதிவு செய்யப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. எனவே, இக்கட்டுரை, இந்திரா செளந்தர்ராஜனின் 'தேடாதே தொலையாதே' என்னும் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சமுதாயச் சிந்தனைகளை விளக்கமாக ஆராய்ந்திட முனைகின்றது.

சமூகம் - விளக்கம்

'சமூகம்', 'சமுதாயம்' போன்ற சொற்கள் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மக்கள் குழுக்களைக் குறிக்க 'கம்யூனிடி', 'சொசைட்டி' என்ற இரு ஆங்கிலச் சொற்கள் இருக்கின்றன. 'கம்யூனிடி' என்பது ஒரே குலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் குழுவை உள்ளடக்கியது (பிச்சமுத்து. ந, திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கையும், ப.8) என்று சமூகம் பற்றி ந.பிச்சமுத்து கூறுகிறார். சமூகம் என்ற சொல்லைவிடச் சமுதாயம் என்ற சொல்லே ஆற்றல் மிக்கதாகக் கருதப்பெறுகின்றது. மகாகவி பாரதியார் பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே (சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப. 86) எனப் பல மாநிலங்கள் கொண்ட இந்திய நாட்டை முழுமையான ஒரே சமுதாய மாக் காண்கிறார். இதில் பாரதி தன் நாட்டு மக்கள் மீதான கண்ணோட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பல்வேறு சமூகங்களாக வாழ்ந்தும் மனிதன் பாரத சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கம் என்பதே பாரதியின் முடிபு எனலாம்.

மொழி இனம் ஒரே நிலப்பரப்பு போன்ற கூறுபாடுகள் மனிதர்கள் இணைந்து சமுதாயமாக வாழ்வதற்குக் காரணங்களாகின்றன. எனவே மனிதன் சமுதாயத்துடன் இணைந்தவன். சமுதாயம் மனிதனுடன் இணைந்தது. தன் சமூகத்திலிருந்து தனித்து வாழும் மனிதன் நீரிலிருந்து பிரிந்த மீனுக்கு ஒப்பாவான் (தண்டாயுதம். இரா, சமூக நாவல், ப.38). சமுதாயம் என்பது குடும்பம், கல்வி, அரசு, மதம், பொருளாதாரம் போன்ற பல்வேறு காரணிகளால் அமையும். இவையெல்லாம் தனித்தனியாய் இயங்கினாலும் சமுதாயம் என்ற ஒரு மையத்துடன் தொடர்புற்று இயங்குகின்றன. மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டமாக வாழ்வதற்காக ஏற்படுத்திக்கொண்ட அமைப்பே சமுதாயம் ஆகும் (கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப. 477) என்கிறது வாழ்வியல் கலைக்களஞ்சியம்.

சமுதாயப் பார்வை

சமுதாயப் பார்வை என்பது குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை மட்டுமே கூறிச் செல்லாமல் சமுதாயத்தில் தன்னைப் பாதித்த அனைத்தையும் புதினத்தில் குறிப்பிட்டு வெளிப்படுத்தப் படைப்பாளி நினைப்பதே சமுதாயச் சிந்தனையின் சரியான நோக்கமாகும். சமுதாயப் பார்வை என்பது மனித சமுதாயத்தினை ஆராய்ந்து நோக்கும் தன்மையுடையதாகும். சமுதாயத்தைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதால் மட்டும் சமுதாயப் பார்வை வந்துவிடாது. சமுதாய நோக்கு எழுத்தாளனிடம் அதிகரிக்க அல்லது வளர அவனிடம் உலக நோக்கு வேண்டும் (சிவத் தம்பி, கா., நாவலும் வாழ்க்கையும், ப.81) என்று கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வகையில் சமுதாயக் கூறுகளின் மீதான பரந்துபட்ட ஆர்வமும் கவனிப்புமே படைப்பாளியின் சமுதாயச் சிந்தனைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றன. ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் இதைப் பின்பற்றுவதில் தன் முழு கவனத்தையும் மிகச் சரியாகச் செலுத்துகின்றனர். இதர இலக்கிய வடிவங்களைப் போன்று இது ஒரு மனிதனுடையவையோ,

பகுதியையோ, கோடியையோ சித்தரிப்பதன்று. ஒரு சமுதாயத்தினுடைய மாற்றத்தையும் முழுமையாகச் சித்திரிக்கும் தன்மையும் வன்மையும் கொண்டது (செல்வராஜ். டி, மலரும் சருகும், ப.111.) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமைந்த பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளால் தனி மனித நடத்தை மாறும். அம்மாற்றங்களைப் பற்றிய அறிவிப்பே சமூக நாவல்கள் (வீராசாமி. தா.வே. தமிழ் நாவல்கள் வகைகள், ப. 131) என்கிறார் தா.வே.வீராசாமி. இவ்வாறே படைப்பாளிகளின் சமுதாயப் பார்வைகள் குறித்த விளக்கங்கள் எழுத்தாளர்களின் உளவியல் பாங்கில் ஆராய்ந்து கூறப்படுகின்றன.

குற்றமற்றவரும் திருட்டுப் பழியும்

கதையின் தலைமை மாந்தரான கண்ணாயிரத்தின்மீது சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையால் விழும் திருட்டுப் பழியால் சிறை செல்கிறான். அவனது குடும்பத்தை அப்பகுதியில் வசிப்போர் திருடனின் குடும்பம் என ஏளனம் செய்கின்றனர். எத்தவறும் செய்யாத அவன் நிலையை வெளியில் சொல்ல இயலாது அவனுடைய மனைவி மக்கள் தவிப்பதை, அப்பா...நீங்க எப்பப்பா விடுதலையாகி வருவீங்க. நானும் அம்மாவும் தனியா இருக்கிறது ரொம்ப பயமா இருக்குப்பா. தெருமுக்கை கடக்கும்போதெல்லாம் வீதிப் பசங்க 'திருடன் பொண்ணு போறா பார்'னு என் காது படவே பேசறாங்க. என்னால முடியல என்று அழுத படியே கேட்டாள் மணிமேகலை. (இந்திரா செளந்தரராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.5) என்ற புதினத்தின் வரிகளின் மூலம் அறியலாம்.

அரசியல்வாதிகளும் கையூட்டும்

சமூகப் பார்வையாளர்களான படைப்பாளிகளிடையே அரசியல்வாதிகளின் நிலை உள்ளது. அரசியல்வாதிகளைச் சாடாத படைப்பாளிகளே இல்லை எனலாம். அந்த அளவிற்கு எழுத்துலகின் கவனத்தை ஈர்ப்பதில் அரசியல்வாதிகளுக்கு மிகப்பெரிய பங்கு உள்ளது. ஓர் அரசியல்வாதி தன் தீய பண்பைக் காட்டுமாறு முதலில் செய்யும் தவறு இலஞ்சம் வாங்குவதாகும். இந்நிலையை, நீங்க என்னங்க... இப்பல்லாம் அரசியல்வாதிங்களே கோடிலதான் லஞ்சமே வாங்கறாங்க. இங்க உள்ள ஒருத்தர் ஒரு வருசமா வெளிய போக வழி இருந்தும் போகாம இருக்கார். அவர்கிட்ட ஆயிரம் கோடிக்கு மேல இருக்குதாம்! ஆனா உள்ள கேன்டீனல் டீக்கு கடன் சொல்றார். அவர் கிட்ட காசே இல்லன்னு எல்லாரும் நினைக்கணுமாம். வேடிக் கையா இல்ல... (இந்திரா செளந்தரராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.10) எனத் தனது புதினத்தில் இந்திரா செளந்தரராஜன் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஆணாதிக்கம்

சமுதாயத்தில் ஒருபெண் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று பெண்ணுக்குப் பெண்ணே அறிவுறுத்தும் அளவிற்கு ஆணாதிக்கச் சிந்தனை சமுதாயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. விடுதலைச் சிந்தனை மிக்க பெண்கள் இந்தக் கட்டுகளை உடைக்க நினைக்கின்

றனர். சிலர் கட்டுகளை உடைத்துத் தமது பெண்மையையே மறந்து உலவிவருகின்றனர். இதில் சரியான விடுதலை எதுவென்றால், ஆண்-பெண் இருவரும் சரிசமமாக சமுதாயத்திலும் குடும்பத்திலும் நடத்தப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கு உரிய மதிப்பளிக்கப்படுவதே அவர்களுக்கான மரியாதையாக அமைகின்றது. இதனை, ஆம்பளையா இருந்தா அபோக்யத்தனம் எவ்வளவுன்னாலும் பண்ணலாமோ-. பொம்பளையன்னா கூடாதோ? என்ன ஒரு ஆணாதிக்க திமிர்...(இந்திரா செளந்தரராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.84) என்ற வரிகளால் அறியலாம்.

பெண்ணியம்

பெண்ணியம் என்பது பெண் சுதந்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ஆணாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற என்னும் பெண்கள் உருவாக்கும் விடுதலைச் சிந்தனையே பெண்ணியமாகிறது. புதினத்தில் எதற்கும் துணிந்த ஒரு பெண்மாந்தரான மோகனா தனது வாழ்வியல் நடத்தையைப் பிறரிடம் கூறித் தான் சமுதாயக் கட்டுகளிலிருந்து விடுபட்டவள் என்று தன்னைத் தானே அறிவித்துக்கொள்கிறாள். யு ஆல் ரைட்...என்ன போலவே எல்லா பெண்களும் கொஞ்ச நாள்ல மாறிடுவாங்க பாருங்க. அப்புறம் ஆம்பளையாங்கதான் வீடு கூட்டணும். சமையல் செய்யணும்...மோகனா மறுபுறத்தில் சொல்லிவிட்டு உற்சாகமாக சிரித்தாள் (இந்திரா செளந்தரராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.104) என்பதால் மோகனா எனும் பாத்திரம் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் படைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது.

வலியவன் வாழ்வான்

மன பலம், உடல் பலம், பண்பலம் போன்றவற்றில் வலிமையானோரான வலியவர்கள், தாம் விரும்பிய வாழ்வைப் பெறவோ வாழ்க்கையை விரும்பியபடி அமைத்துக்கொள்ளவோ தமது வலிமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்களோடு போட்டியிட இணையான பலமற்றோர் தோல்வியுறுகின்றனர். வலியவர்கள் தாம் நினைத்ததைச் சாதித்துவிடுகின்றனர். இந்த உண்மையை, புத்தியும் பலமும் யார்கிட்ட அதிகம் இருக்கோ அவங்கதான் பலசாலிங்க. அந்த மோகனா குருப்கிட்ட அது நிறைய இருக்கு. நம்பகிட்ட அது குறைவா இருக்கு. நாம அடங்கிப் போயிட்டறது தான் நல்லது. ஒரு டாக்டரான நானே கொடுக்கற காச வாங்கிகிட்டு சரின்னுட்டேன். நீ எதுக்கு அடம் பிடிக்கறே? (இந்திரா செளந்தரராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.99) என ஆசிரியர் எதார்த்தத்தைப் பதிவுசெய்கின்றார்.

பாலியல் அத்துமீறல்

பெண்குழந்தைகள் கடத்தப்பட்டுப் பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கப்படும் நிலை இன்றும் இருந்துவருகிறது. அவர்கள் பிற்காலத்தில் பாலியல் தொழிலாளியாக மாறிவிடுகின்றனர். இதனை ஆசிரியர் மோகனா எனும் பாத்திரம்வழிப் பதிவுசெய்துள்ளார். இதனை, டாக்டர் உங்க மகளும் உங்களால் வளர்க்கப்படாம முணுவயசலயே வீட்டுவேலை பாத்துதான் சாப்பிடணும்னு வளர்க்கப்பட்டா நிச்சயம் என்ன மாதிரி மாற

சான்ஸ் இருக்கு. அப்புறம் வயசுக்கு வரதுக்கு முந்தியே செக்ஸ் ஹராஸ்மெண்ட்டுக்கு ஆளானா மனசுக்குள்ள வெறி பிடிக்கவும் சான்ஸ் இருக்கு. வயசுக்கு வந்த பிறகு விபசார விடுதியில விற்கப்பட்டா அந்த சான்ஸ் இன்னும் அதிகமாகும் (இந்திரா செளந்தர் ராஜன், தேடாதே தொலையாதே, ப.104) என்பதால் அறியலாம்.

முடிவுரை

சமுதாயப் பார்வை மற்றும் சமூகம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்துகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. திருட்டுப் பழி ஏற்றவரின் குடும்பத்தாரை இந்தச் சமுதாயம் பழிதூற்றுவது குறித்து விளக்கப்பட்டன. அரசியல்வாதிகள் இலஞ்சம் வாங்கும் நடைமுறை வெளிக்கொணரப்பட்டது. கோயில் அனைவருக்கும் பொது; சமமாக உள்ளது என்பது விளக்கப்பட்டது. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண்கள் படும் துன்பங்கள் புலப்படுத்தப்பட்டன. பெண்ணடிமைத்தனம் மறைந்து பெண்கள் சமூகக் கட்டுகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. மானுடச் சமுதாயம் இணக்கம், ஏற்றுக்கொள்ளுதல் போன்றவற்றின் அடிப்

படையில் வேறுபட்ட மக்கள் இணைந்த இயக்கமாக இயங்கிவருகின்றது. இதில் கவனிக்க வேண்டிய விசயங்களின் தாக்கத்தை வாசகர் பார்வைக்குக் கொண்டு செல்வதே ஒரு படைப்பாளியின் கடமை. அவ்வகையில் சமுதாயம் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலோடு இந்திரா செளந்தர்ராஜன் சமுதாய நடப்புகளை விளக்குவதை இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

இந்திரா செளந்தர்ராஜன், தேடாதே தொலையாதே, திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2012.

சிவத்தம்பி.கா, நாவலும் வாழ்க்கையும், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1972.

சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், உமாபதிப்பகம், சென்னை, 2012.

செல்வராஜ்.டி, மலரும் சருகும், மல்லிகைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1967.

பிச்சமுத்து.ந, திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கையும், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், சென்னை, 1981.

வீராசாமி.தா.வே, தமிழ் நாவல்கள் வகைகள், தமிழ் பதிப்பகம், சென்னை, 1979.

Life is nothing but a mirror of your consistent thoughts.

- Tony Robbins

Life isn't about finding yourself. Life is about creating yourself.

- George Bernard Shaw

Life is only meaningful when we are striving for a goal.

- Aristotle

(56ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பிற நாட்டிற்குத் தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியான பொருட்களில் மிளகைப்போன்று சிறந்தது முத்து ஆகும். பாண்டியநாட்டின் வளமிக்க துறைமுகமான கொற்கையில் முத்துக் குளித்தல் சங்ககாலத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதை அகநானூறு கூறுகின்றது.

**புலவப் பொருது அழித்த பூ நாறு பரப்பின்
இவர் திரை தந்த ஈர்ங் கதிர் முத்தம்
கவர் நடைப் புரவி கால் வடுத் தடிக்கும்
நல் தேர் வழிதி கொற்கை முன் துறை
வண்டுவாய்திறந்தவாங்கு கழிநெய்தல் (அக.130:9-11)**
முத்துக் குளிக்கும் தொழில் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள கொற்கையில் சிறப்புற்றிருந்தது. முத்துக் குளிக்கும் இத்தொழில் தமிழகத்தில் ஓடங்களையும் தோணிகளையும் நாவாய்களையும் கட்டுவதற்குக் காரணமாகவும் விளங்கியது எனலாம்.

முடிவுரை

கடல்களால் சூழப்பட்ட தமிழக நிலப் பகுதிகள் சேர, சோழ, பாண்டிய அரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. கடல்வழிப் பயணத்தையும் கடல் வணிகத்தையும் பண்டமாற்று முறையையும் ஊக்கப்படுத்தி வரவேற்

றுள்ளனர். முசிறி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், கொற்கை போன்ற பெரிய துறைமுகங்களும் பல்வேறு சிறிய துறைமுகங்களும் சங்ககாலத்தில் இருந்துள்ளன. இத் துறைமுகங்களுக்கு வெளிநாட்டு வணிகர்கள் வருகை புரிந்து வள மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். உள்நாட்டிலிருந்து தமிழ் வணிகர்கள் மேலை மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளுக்கும் கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் குழுக்களாகச் சென்று கடல் வணிகத்தினை வரிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

துணைநூற்கள்

ச.வே.சுப்பிரமணியன்(உரை), சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.

சி.பாலசுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் சில பார்வைகள், நறுமலர்ப்பதிப்பகம், சென்னை, 1989.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி - பழங்காலத் தமிழர் வானிகம், நியூசெஞ்சூரி புக்ஹவுஸ், சென்னை, 1978.

புலவர் பி.ரா.நடராசன், சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு, திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2004.

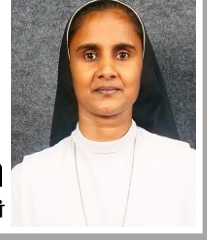
ஊடகத்துறையும் வானொலியும்

முனைவர் அ. ஹலென் ரீட்டா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

முனைவர் சகோ. ஆ. விண்ணரசி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

முன்னுரை

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளுள் ஒன்றான தகவலியல் அனைத்து வகை மக்கள் சமூகத்திற்கும் சென்றடைய வேண்டுமென்பது இன்றியமையாதது. சைகை வழியாகத் தன் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்ட மனிதன், நாளடைவில் வளர்ச்சியின் உச்ச நிலையை அடைந்தான். மனிதக் கண்டுபிடிப்பின் சிகரத்தில் உலகமே மனிதனின் உள்ளம் கைக்குள் அடங்கிவிட்டது. இதனையே பாரதியார்,

சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச்

செல்வங்கள யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர் எனும் கவிதையடிகளில் மனித எண்ணங்களின் வளர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளார். சங்க காலத்தில் தூது அனுப்புதல் வழியாக மன்னர்கள் தமது தவக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். பண்டைப் புலவர்கள், மருத்துவர்கள் தமது எண்ணங்களை ஒலைச்சுவடிகளில் எழுதினர். அச்ச இயந்திரங்களின் வேகத்தால் முன்னேற்றம் அடைந்தன. தொலைதூரத்தில் உள்ளவர்களோடு தம் கருத்தினைப் பதிவு செய்ய கம்பியில்லாத் தந்தியும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் சிறந்து விளங்கின. ஆதிமனிதன் ஒலிகள் வாயிலாகத் தன் கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவித்தனர். ஒலி-ஒளிக்குப் பின் நீண்ட காலம் நிலைத்து நிற்க அதனைக் கல்வெட்டுகளில் பொறித்துவந்தனர். பனை ஒலைகளில் எழுத்தாணிகளால் சுவடிகளில் வடிக்கப் பட்டவை நாளடைவில், செப்பேடுகளில் தகவல்களைப் பரப்பின. காலம் செல்லச் செல்ல, ஊடகத்துறையில் மனிதர்கள் தம் பாடங்களைப் பதித்தனர். மின்னணுத் தொடர்புக் கருவிகளில் வானொலியும் தொலைக் காட்சியும் சிறப்பிடம் பெற்றன.

மின்காந்த அலையின் பயன்பாடு

தொலைத்தொடர்புச் சாதனங்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் புற்றீசலைப்போல நிமிடத்திற்கு நிமிடம் புதிது புதிதாகத் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. இத்தகைய இன்றைய காலகட்டத்தில் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களில் வானொலியானது தோன்றிய காலம் முதலாக இன்றுவரை தன்னிலையில் இருந்து சற்றும் மெருகு குறையாது இயங்கிவருகின்றது. வானொலி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அதிர்வெண்களைக் கொண்ட மின்காந்த அலைகளின்வழித் தொடர்புகொள்ளும் ஒரு கம்பியில்லாத் தொலைத்தொடர்பு ஊடகமாகும். மின்காந்த அலைகளின் வழிச் செய்தி, அறிவிப்பு, பாடல் மற்றும் உரையாடல் ஒலியலைகளை ஏற்றி வான் வழியே செலுத்தி ஆங்காங்கே மக்கள் அதைத் தம்மிடமுள்ள வானொலிப் பெட்டி வழியாகப் பெறுமாறு தொழில் நுட்பம் தொடங்கியதால் இதனை வானொலி அல்லது ரேடியோ என்பர். இந்த மின்காந்த அலைகள் கண்களால் காணக்கூடிய ஒளியைவிடக் குறைவான அதிர்வெண்ணைக் கொண்ட மின்காந்த அலைகளைக் கொண்டு இயங்குகிறது. ஒலி அலைகளுடன் மின்காந்த அலைகளைக் கலந்து வானொலி நிலையங்களிலிருக்கும் மிக உயரமான கோபுரங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அனுப்பும் கருவிகள் மூலம் வான்வெளியில் மின்காந்த அலைகளைப் பயனர்கள் தம்மிடமுள்ள ஒலி வாங்கிகள் மூலம்பெற்று வானொலி இயங்குகிறது. வானொலிப் பெட்டிகள், வானொலி நிலையங்களில் ஒலிபரப்பப்பட்ட மின் காந்த அலைகளை உள்வாங்கி அதனூடே கலந்திருக்கும் ஒலி அலைகளை மட்டும் பிரித்தெடுத்துச் சத்த ஒலிபெருக்கி ஒலிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வானொலி வாழ்வில் ஓர் அங்கம்

மின்சாரம் இல்லாமலும் வானொலி இயங்குவதால் தொலைக்காட்சி வருவதற்கு முன் மக்கள் மனதில் இடம் பெற்றிருந்தது வானொலிதான். வானொலியில் செய்திகளைக் கேட்கலாம், பாடல்களைக் கேட்கலாம் திரைப்படங்களையும் ஒலிச்சித்திரம் என்கிற பெயரால் கேட்கலாம். தொலைக்காட்சி வந்த பிறகு வானொலியின் முக்கியத்துவம் சிறிது குறைந்துவிட்டது. வானொலி என்றால் ஏதோ பாடல் கேட்பதற்கான ஒன்று என்று என எண்ணிவிடக்கூடாது; உலகிலுள்ள தமிழர்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் மையமாகவும், அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஓர் அங்கமாகவும் வானொலி இன்றளவும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

வானொலின் பயன்பாடு

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்லும் தமிழர்களில் 90% பேர் குடும்பத்தைவிட்டுப் பிரிந்து தனியாகத்தான் அங்கே வாழ்கிறார்கள். குடும்பத்தோடு வாழ்பவர்கள் மிகவும் குறைவு. ஊரை விட்டு, நாட்டை விட்டு, சொந்தபந்தங்களை விட்டு ஒற்றையாளாக உழலும் அத்தமிழர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது வானொலிதான். வேலைக்குச் செல்வதற்காக ஒவ்வொருவரும் அங்கே நீண்ட தொலைவு செல்ல வேண்டி

யிருக்கும் கார்களிலோ சொகுசு வேன்களிலோ அவர்கள் செல்லும்போது அதிகமாகப் பண்பலை வானொலியைக் கேட்டுக்கொண்டே செல்வார்கள். இவர்களுக்குத் தொலைக்காட்சியைப் பார்க்க அவ்வளவாக நேரம் கிடைப்பதில்லை.

பண்பலை வானொலிகளில் வெறும் பாடல்கள் மட்டும் ஒலிபரப்பு செய்யப்படுவதில்லை. செய்திகளையும் ஒலிபரப்புவார்கள். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல தகவல்கள், துணுக்குகள் என அனைத்தையும் ஒலிபரப்புவர். உதாரணமாக, முற்பகல் 10 முதல் 12 மணிவரை 89.4 தமிழ்ப் பண்பலையில் சாலையில் போக்குவரத்தின் நிலை, அன்றாடச் செய்திகள் என வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் ஒலிபரப்பாகிறது. இதனால் வெளிநாடு வாழ் தமிழர்களுக்கு வானொலி வெறும் பொழுதுபோக்காக மட்டுமன்றி அவர்களை உலகுடன் தொடர்புபடுத்தும் மையமாகவும் உள்ளது.

ஊடகம்

தகவல் தொடர்புகளில் ஊடகம் என்பது உள்ளடக்கத்தைச் சேமித்து வழங்கப் பயன்படும் நிறுவனம் அல்லது கருவி ஆகும். இச்சொல் பொதுவாக அச்சு ஊடகம், புகைப்படம் எடுத்தல், திரைவழி ஒளிபரப்பு (வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி) டிஜிட்டல் ஊடகம் மற்றும் விளம்பரம் போன்ற வெகுஜன ஊடகத் தொடர்புத் துறையின் கூறுகளையே பெரிதும் குறிக்கிறது.

சமூக ஊடகம்

சமூக ஊடகம் என்பது இந்த நாட்களில் அதன் பயனர் நட்பு அம்சங்களால் மிகவும் பிரபலமாகிவரும் ஒரு கருவியாகும். பேஸ்புக், இன்ஸ்டாகிராம், ட்விட்டர். வாட்ஸ்அப் மற்றும் பல போன்ற சமூக ஊடகத் தளங்கள் மக்கள் தொலைதூரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் இணைய வாய்ப்பளிக்கின்றன. எளிதாகக் கூறுவதானால் முழு உலகமும் நம் விரல் நுனியில் அலைபேசி வடிவில் வந்துவிட்டது என்றே கூறலாம். சமூக ஊடகங்களை அதிகம் பயன்படுத்துபவர்களில் இளைஞர்களே பெரும்பங்கு வகிக்கின்றனர்.

இன்று உலக அளவில் ஊடகங்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாகவும் முதன்மையானதாகவும் உள்ளது. மனிதசமூகத்தின் எல்லாச் சமூக மாற்றங்களுக்குப் பின்னாலும் ஊடகங்கின் பெரும் பங்களிப்பு உள்ளது. இன்று பாரெங்கும் பரந்து வாழும் பலதரப்பட்ட மக்களிடம் தகவல்களைக் கொண்டு சேர்ப்பதில் மீடியாக்கள் எனப்படும் ஊடகங்களின் பணி மகத்தானது. ஊடகங்கள் மனிதனுக்குப் பல நன்மைகளைப் பெற்றுத்தருகின்றன. அதேவேளை எதிர்மறையான தாக்கத்தைச் செலுத்தவும் தவறவில்லை. ஊடகங்களின்வழி இன்றைய காலகட்டத்தில் இளைஞர்கள் பெருமளவில் தம் வாழ்க்கையைத் தொலைத்து நிற்பதை நாளேடுகளில் நாம் காண்கிறோம்.

மனிதர்களிடையில் தகவல்களை, கருத்துக்களைக் கடத்துவது ஊடகமாகும். ஊடகங்கள் மிகவும் விரிவானவை.

இது எழுத்து வடிவிலிருந்து இன்றைய தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பங்களான அலைபேசிவரை காணப்படுகின்றன. கருத்துக்களை மக்களிடம் எடுத்துச்செல்வது ஊடகத்தின் முதன்மைப் பணியாகும். வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, தொலைபேசி முதலியன ஊடகத்திற்கு உதாரணமாகும்.

ஊடகத்தின் நன்மைகள்

உலகில் எந்த மூலையில் நடைபெற்ற நிகழ்வையும் உடனுக்குடன் அறிந்துகொள்ள ஊடகங்கள் உதவுகின்றன. அவற்றின்மூலம் உரத்துக் கூறப்படும் கருத்தே மக்கள் உள்ளங்களை ஊடுருவி ஓர் இனத்தை அல்லது தேசத்தை வழிநடத்துகிறது. வெகு ஐன ஊடகங்களில் உலகமயமாக்கல் செயல்முறை அதிகரித்துள்ளன. குறிப்பாக, பிற நாடுகளைக் கலாச்சார ரீதியில் நெருக்கமாக கொண்டு வருவதற்கு உதவுகின்றன. சேவைகள் மற்றும் தயாரிப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கான வாயிலாகவும் மனிதனுக்குச் சிறந்த பொழுதுபோக்காகவும் ஊடகங்கள் திகழ்கின்றன.

ஊடகத்தின் தீமைகள்

மனித குல நன்மைக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஊடகங்களில் சிலவற்றைத் தவிர பெரும்பாலும் பல ஊடகங்கள் வியாபாரத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன. ஊடகங்களில் தொழில் நுட்பங்கள் பாதிப்படைந்தால் ஊடகமும் பாதிப்படையும். தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்கள் மக்களை அவற்றின்மீது அடிமையாக்கிவிடுகின்றன. ஊடகங்களால் நேருக்கு நேர் மனிதத் தொடர்பு குறைந்து வருகின்றது. இது இன்றைய சமூகத்தில் இளைய சமுதாயத்தினரிடையேதான் அதிகம் காணப்படுகின்றது. சில சமயங்களில் ஊடகங்களினால் கடத்தப்படும் தகவல்கள் உண்மைக்குப் புறம்பானவையாக உள்ளமையால் அது சமூகத்தில் பெரும் தாக்கத்தினையும்கூட ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

ஊடகத்தில் தொலைப்பேசியின் பயன்பாடு

தொலைப்பேசி என்பது நேரடியாகக் பேசமுடியாத தொலைவில் இருப்பவர்களுடன் பேசப் பயன்படும் ஒரு தொலைதொடர்புக் கருவி. தொலைபேசி குரலைத் திறம்பட செலுத்தவல்ல இடத்திலோ, பிற ஊடகத்திலோ நெடுந்தொலைவுக்கு அனுப்பவல்ல மின்னியல் குறிகைகளாக மாற்றி அந்தக் குறிகைகளாக மறுமுனையில் அதே நேரத்தில் பயனர் கேட்கும்படி மீளத் தருகிறது. இதில் பேசும்போது ஒலி அலைகள் ஒரு தகட்டினை அதிர்ச் செய்கிறது. அந்த அதிர்வுகள் மின் குறிப்பலைகளாக மாற்றப்பட்ட பின் இம்மின்னல்களை மின்கம்பியின் வழியே செலுத்தப்படுகின்றன. மறுமுனையில் மீண்டும் இவை ஒலியலைகளாக மாற்றப்படுவதால் ஒருவர் பேசுவது மற்றொருவர் உலகில் எங்கிருந்தாலும் கேட்க முடிகிறது.

முதலில் பேசுவதற்கு மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டாலும் பல தொழில்நுட்பங்களின் ஒருங்கு குவிதலால்

நிகழ்காலக் கைபேசியிகள் பல கூடுதல் பயன்களைத் தரவல்லனவாக வடிவமைக்கப்படலாயின. இன்று கைபேசிகள் பேச்சுத் தகவலைப் பதிகின்றன. எனவே இவையனைத்தும் தான் தொலைபேசியில் ஊடகத்தின் பயன்பாடாக அமைந்துள்ளன.

அயல்நாட்டில் வானொலி

1922இல் பிரிட்டிஷ் பிராட்காஸ்டிங் கம்பெனி எனும் பெயரில் தொடங்கப்பட்டுத் தனியார் நிறுவனத் தால் இயக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் விளம்பரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகள், செய்திகள், நாடகங்கள், மெல்லிசை தொடர்கல்வி போன்றவை ஒலிப்பரப்பப்பட்டன. காலந்தோறும் மாறி வரும் மக்களின் தேவைகள் ஆகியவற்றை நிறைவு செய்யும் வகையில் தமது சேவையை விரிவுபடுத்தியது.

இந்தியாவில் வானொலி

இந்தியாவில் மும்பையில் முதன்முறை 1921இல் ஒலிப்பரப்பப்பட்டது. 1926இல் சென்னை வானொலியில் ஒலிப்பரப்பப்பட்டது. விவசாயிகளுக்காகவும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அரசு சார்ந்த செய்திகள், விழாக்கள், சர்வதேச விளையாட்டுப் போட்டிகள் போன்றவை ஒலிப்பரப்பு செய்யப் படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் சென்னை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களிலும் யூனியன் பிரதேசங்களிலும் ஒலிப்பரப்பு நிலையங்கள் செயல்படுகின்றன.

நாகர்கோவில், கொடைக்காணல் ஆகிய இடங்களில் பகுதிநேரச் சிற்றலை ஒலிப்பரப்பு நிகழ்ச்சிகள் ஒலிப்பரப் ப்படுகின்றன. இப்பண்பலைகளில் மாநிலச் செய்திகள். விளையாட்டு அரங்கம் முதலான நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்நாட்டின் பெரும் நகரங்களான சென்னை, திருச்சி ஆகிய நிலையங்கள் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்க மற்ற நிலையங்கள் அவற்றை அஞ்சல் செய்கின்றன.

புதுதில்லிநுந்து தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் செய்திகள் பெறப்படுகின்றன. இயல், இசை, நாடகம் என தனித்தனியாக நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு அனைத்து நிலையங்களுக்கும் அஞ்சல்வழிப் பெற்றுப் பயன்படுகின்றன.

மொழிவளர்ச்சியில் வானொலியின் பங்கு

வானொலியானது பொழுதுபோக்கிற்காகத் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் நாளடைவில் முக்கியமான செய்திகளை மக்களுக்குக் கொண்டுசேர்க்கும் முக்கியப் பங்களிப்பினை இன்றும் செய்துவருகிறது. பொழுதுபோக்கான நிகழ்ச்சிகளையும், திரைப்படங்களையும் மிகுதியாக ஒலிப்பரப்பு செய்தாலும் நாட்டுநடப்புகளை உடனுக்குடன் மக்களிடம் கொண்டுசேர்க்கும் உன்னதப் பணியை வானொலி திறம்படச் செய்துவருகின்றது. கல்விப்பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தம் மொழியறிவினை வளர்க்கும் கருவியாகவும் வானொலி செயல்படுகிறது. வானொலியில் செய்தி வாசிப்பாளர்,

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர், நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் என அதிகமான பணிகளில் மாணவர்கள் பணியாற்றச் சிறந்த தகுதியே மொழித்திறனாகும். எனவே வானொலியில் பணி யாற்ற விரும்புமுள்ள மாணவர்களும், பொதுமக்களும் தமது மொழிப்புலமையைப் பெரிதும் வளர்த்துக்கொள்கின்றனர். இது மொழியினைப் பிழையின்றிக் கையாள மக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

அறிவியல் வளர்ச்சியில் மகத்தான கண்டுபிடிப்பே வானொலி. புதிய தொழில்நுட்ப யுகத்தில் பல்வேறு புதிய தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் உருவாகியுள்ளன. எனினும் ஏனைய தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களோடு போட்டிபோட்டுக்கொண்டு இன்று வரையிலும் அது நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. அதாவது இணைய தளப் பக்கங்கள் போன்றவற்றிலும் வானொலி ஒலிப்பரப்பு நிகழ்வைக் காணலாம். இந்த வகையில் கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வானொலி ஒலிப்பரப்பும் மாற்றம் கண்டுகொண்டே வருவதனைக் காணமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் - டாக்டர் எஸ். குமார்
2. தகவல் தொடர்பியல் - டாக்டர் வெ. கிருட்டினசாமி
3. வானொலி ஒலிப்பரப்பும் உத்திகளும் - நடா இராஜ்குமார்
4. உங்கள் வானொலி - கோ. செல்வம். எம்.ஏ
5. வானொலியின் கதை - ஞா. மாணிக்கவாசகன்

(Continued from p. 106)

4. Poulami Aich Mukherjee, *Introducing Women Studies*, MITRAM, Kolkata, 2017, pp.165-166
5. Lina Gonsalves, *Women and Human Rights*, A.P.H. Publishing Corporation, New Delhi, pp.32-33
6. Daya Nand Roy, *Alternative Voices: Writing Gender History in India*, The Quarterly Review of Historical Studies, Institute of Historical Studies, Kolkata, Vol.61, April 2021 – March 2022
7. Mrs. Kavitha, Inspector of Police, C2 Police Station, Coimbatore on 29.02.2023.
8. Police Official Record, C2 Police Station, Coimbatore.
9. Personal Interview with Mrs. Padma, Woman Police Constable, C2 Police Station, Coimbatore on 29.02.2024.
10. [Personal Interview with](#) G.Jambulingam, Police Head Constable, Commissioner Office, Coimbatore on 11.03.2024
11. [Personal Interview with](#) Mrs.S.Bhavani, Woman Police Constable, C2 Police Station, Police Akka in-charge for Nirmala College for Women, Coimbatore on 13.03.2024
12. Personal Interview with Mr. V. Balakrishnan IPS, Commissioner of Police, Coimbatore on 05.03.2024

POLICE AKKA SCHEME-ITS PROTECTIVE MEASURES AND IMPACT IN COIMBATORE DISTRICT

Dr. Renjini P

Assistant Professor, PG & Research Department of History
Nirmala College for Women, Coimbatore 641 018

Sr. Dr. M. Rosy

Assistant Professor, PG & Research Department of History
Nirmala College for Women, Coimbatore 641 018

Abstract

Crime against women exist in our society since time immemorial. So many laws and regulations were made to safeguard the women but the crime against women is increasing day by day. It is one of the alarming issues in India. Women are being victimized by various forms of violence.

The position of women became even more pathetic in the modern times. Rape, kidnapping and abduction, dowry deaths, molestation, sexual harassment, importation of young girl children are considered as the most common crimes against women. Constitution of India gave equal rights to women with men. Numerous measures have been taken by the Government to prevent the crimes against women. It has become part of the culture of our society. State Government too have taken major steps to protect the women from all sorts of atrocities. Various online applications have been introduced exclusively for the safety of women.

Police Akka is such a scheme introduced by the Coimbatore Police with the aim of providing immediate solutions to various problems faced by the college students. As of now many cyber-crimes have not been reported to the cyber units because students are hesitating to approach the police. This Paper aims to highlight the importance of Police Akka Project and its benefits among women.

Key words: Empowerment, Measures, Safeguarding Women, Gender Equality, Violence.

Introduction

The true study of a nation means really a study of its aim and ideals, of the means adopted and the path followed rather than its actual successes and failures. That is why a real understanding of Indian Womanhood essentially depends on that of its ideals in their various aspects. The very high standard of learning, culture and all around progress reached by the Indian Women during the Vedic Age is a well known fact. But in the later periods the condition of Women began to decline. In course of time the societal roles of Women were largely confined to domestic duties and motherhood. The Indian Society became deeply patriarchal in which women expected to adhere to strict codes of conduct and obedience to male authority figures such as Fathers, Husbands or Sons. Women's roles were centered around maintaining family honour and continuity. Formal Education for Women was often restricted or discouraged. Women in India for long time did not get proper education. There was no question of providing education to the Women.

Status of Indian Women

The position of Women in ancient India was shaped by a complex interplay of social, religious and cultural factors. The determination of the status of women started from the after Vedic period. Women were treated as weak, helpless and powerless. It was believed that Women are incapable of maintaining and preserving the family status. She used to be in veil and behind Purdah making her to live in seclusion. Women lost their political rights and all the evil practices came into vogue.¹ Thus, the honourable status earned by Hindu woman in Vedic period vanished during the later Vedic period. Woman was made Subordinate and dependent on male.

The status of Indian woman further deteriorated during the Medieval Period. Evil practices like Child Marriage, Polygamy, Female Infanticide became more common during these period. Due to insecurity and uncertainty with regard to Women's Chastity, Purdah system became more rigid and women were even forbidden to visit holy places.

Empowerment through Education

The impact of Western civilization through the British rule gave an impetus to claim equal status for the women. Indian women have undergone a remarkable journey of empowerment and liberation through the avenues opened by the western education. Ancient and medieval period witnessed a society which was structured around patriarchal norms where women's roles were primarily continued to do domestic duties and child-rearing. The introduction of western education challenged these traditional boundaries by providing women with access to knowledge and skills beyond the domestic share.²

Western education enabled the Indian Women to question societal norms and demand equal rights and opportunities. Education is the most important instrument for human development. Education of women occupies top priority amongst various measures taken to improve the status of women in India.³ Education provided women with the

tools to challenge social injustices, advocate for their rights and pursue their aspirations beyond the confines of traditional gender roles. As a result, women started entering previously male dominated fields such as medicine, law, academia and politics thereby reshaping the social landscape.

Indian Constitution-a framework for Gender Equality

Post independence India witnessed several progressive measures aimed at uplifting Women and promoting gender equality. The Constitution of India adopted in 1950 enshrined fundamental rights and provided [a framework for gender equality](#). The Constitution of India ensures gender equality in its Preamble as a fundamental right but also empowers the state to adopt measures of positive discrimination in favour of women by ways of Legislation and Policies. India has also ratified various international conventions and forums to secure equal rights of women such as ratification of Convention on elimination of all forms of discrimination against women in 1993. Women have been finding place in local governance structures overcoming gender biases.⁴ The Government has also framed a draft National Policy for the empowerment of Women which is a policy statement outlining the state's response to problems of gender discrimination yet there have been many obstacles to the realization of women's rights in India as elsewhere. It is observed that both religion and cultural patterns are deeply rooted in the traditions of its communities and confine woman largely to the home and household activities. This has an important impact on social and legal status of women in India.⁵

Violence against Women

Despite all the developments and various measures taken by the Government, Women still face many hurdles. Violence against Women continues to persist in India. Common forms of Violence against Women in India include acts such as domestic abuse, sexual assault and murder. In India, prevalent forms of violence against women encompass heinous acts such as rape, acid attacks, dowry killings and the trafficking of young girls into forced prostitution.⁶ Police records reveal a disturbing high frequency of such crimes affecting women across all social strata regardless of class, caste, creed or religion underscoring the pervasive nature of this brutality and disfigurement.

Currently violence against young girls is on the rise across India, especially targeting college students nationwide. They are subjected to various forms of sexual harassment including cybercrimes, rape and eve-teasing. Such harassment has severe psychological and physical impacts on these young girls, hindering their personal growth leading to depression and affecting their ability to focus on education. This trend poses a significant threat to the development of both society and nation.

The sexual harassment of female students is indeed an alarming issue that poses a significant threat to their physical and mental well-being. Beyond the immediate trauma it hinders their academic focus, potentially leading to depression and other mental health issues. Fur-

thermore, it acts a barrier to social development as the full potential of these students cannot be realized under such circumstances. Moreover, the distress caused by harassment may drive young students towards making detrimental decisions ultimately jeopardizing the peaceful coexistence of Society.⁷

Various Measures in Safeguarding Women

Amidst the concerning surge in crimes against young women in India, state governments have implemented various measures to safeguard them from such atrocities. Tamil Nadu, despite being one of the growing states in India has witnessed a rise in crimes against young Women. In response, the Governments has introduced several initiatives aimed at protecting girls from violence. Notably different applications such as the Kavalan SOS App, Kavalan App and The Tamil Nadu Police App have been launched to provide assistance and support to Women in distress. These apps serve as a valuable tool in empowering Women to seek help and report incidents of violence contributing to the efforts to create a safer environment for young women in the state.

Blooming of Police Akka Project

Coimbatore holds a prominent place as one of the major cities in Tamil Nadu often referred to as the "Manchester of South India." Coimbatore is renowned for its thriving Textile Industry. As one of the emerging cities in Tamil Nadu, Coimbatore serves a bustling hub of Tourism, Commerce and Industry, Coimbatore is also famous for its Educational Institutions with prestigious Universities and colleges offering world –class education across various disciplines. The City's emphasis on education and innovation attracts students and scholars from across the country. The growing presence of educational institutions and the increasing number of female students in Coimbatore have prompted the City Police to initiate the "Police Akka" Project aimed at providing assistance to female students in combating sexual harassment. Recognizing the vulnerability of young women in educational settings, the Coimbatore Police have taken the project to ensure their safety and wellbeing.⁸

Crime against women particularly the students is an important focus area for the Coimbatore City Police. During many interactions with the girls students of different colleges it came to be known that the college students particularly those from the conservative families feel hesitant or fearful about sharing their problems with their parents, teachers or friends. Even if they do share with their friends, they often lack the necessary resources or support to address issues especially those related to Police matters. Recognizing the urgency of Women's safety particularly among the student population, the Coimbatore Police inaugurated a Project called 'One Police-One College/One Police – One Office/One Police- One Institution. This is otherwise known as Police Akka Project. Coimbatore City Commissioner Mr. V. Balakrishnan IPS launched the Police Akka Project in October 2022. The scheme of things in this project is that the Police Personnel with the interest and inclination will be given training in dealing with students. These Police Personnel will be networked with

Cyber Crime wing and the Professional Counsellors from the University or Hospitals. They undergo specialized training to handle sensitive situations with empathy and professionalism, ensuring that students feel supported and empowered to seek help when needed. The lady Police Constables will share their phone numbers with all the girl students in the colleges and will visit the college once a week. The students can go physically and discuss issues or talk to them over the phone. The Picture of Woman Police Constable and her phone number will be displayed prominently in each college. During the student orientation session, the Police Officer will speak to the students.⁹

Various Programs in Police Akka Project

The Police Akka Program helps to raise awareness among women about various safety measures, legal rights and resources available to them in case of emergencies or crimes. Women receive information about self-defense techniques, cyber safety and strategies to prevent and respond to different forms of crimes empowering women to protect themselves better. The Program helps to build trust between women and law enforcement officers, encouraging women to report crimes without fear of stigma. Through interactive sessions and workshops, the Police Akka Program fosters community engagement, creating a platform for women to voice their concerns and seek support. Women participating in the Program feel more empowered and confident in navigating challenging situations, leading to a sense of self-reliance and independence. By educating Women about potential risk and providing them with tools to mitigate those risks the Program contributes to crime prevention and enhances overall safety in the community.¹⁰ The Police Akka program serves as a support system for women, offering guidance, resources, and assistance in times of need, thereby creating network of solidarity and protection. In case of emergency crisis situations, women who have undergone Police Akka training are better equipped to handle the situation effectively and seek timely help from authorities.

Impact of the Police Akka program in Coimbatore

By addressing women's safety concerns and promoting their active participation in community safety initiatives, the Police Akka Program contributes to the larger goal of gender equality and empowerment. The long-term impact of the Police Akka program includes creating a safer environment for women, reducing instances of gender-based violence, and fostering a culture of respect and support within the community. In today's digital age, the program also educates women on cyber safety, helping them navigate online threats and protect their privacy and security.¹¹ Police Akka provides women with networking opportunities enabling them to connect with their community members, organizations and resources for support and collaboration. The emphasis of kindness and empathy in program promotes positive interactions between women and law enforcement creating a more compassionate and understanding community. Women may acquire new skills such as conflict resolution, communication and leadership through workshops and training sessions offered as a part of the

Police Akka program. The program may conduct empowerment workshops specifically tailored to address issues faced by women such as domestic violence, workplace harassment or financial independence.

Police Akka may assist women in creating personalized safety plans tailored to their specific needs and circumstances ensuring they are prepared for any potential threats or emergencies. The program may collaborate with support organisations, shelters, counseling services and legal aid providers to ensure women have access to comprehensive support and assistance. Police Akka may conduct awareness campaign on Women's rights, gender equality and violence prevention spreading important messages to the wider community and challenging harmful stereotypes and attitudes. The program may incorporate feedback mechanisms to gather input from women participants allowing for continuous improvement and adaption of services to meet evolving needs.¹² By strengthening women's safety and empowerment the Police Akka program contributes to building a resilient and cohesive community that stands against all forms of violence and discrimination.

Conclusion

The Police Akka initiative by the Coimbatore Police stands as a significant endeavor aimed at ensuring the safety of female college students. This Program has provided a vital avenue for students to seek solutions to issues they may hesitate to share with others. Notably students feel comfortable reaching out to the Police, even during late hours and receiving assistance.

According to survey conducted, the impact of this project has led to noticeable decrease in crimes against female students. Many students have reaped the benefits of this program, with the Police assistance enabling several drop out students to resume their studies. Through counselling session provided by the Police, students have found support in overcoming their challenges.

Furthermore, the program has instilled a sense of safety among students, fostering self-confidence and academic excellence. By offering a helping hand and a listening ear, the Police have contributed to creating a conducive environment for students to thrive in their educational pursuits. By proactively engaging with colleges and students, the Coimbatore Police are not only addressing the immediate safety concerns of female students but also fostering a culture of trust and collaboration between law enforcement and the community. Through initiatives like 'Police Akka' the Police department is reaffirming its commitment to ensuring the safety and well being of all citizens, particularly vulnerable groups like female students.

References

1. Krishna Reddy K, *Indian History*, Tata McGraw-Hill Publishing Company Limited, New Delhi, 2003, P.191
- 2.P. Raja, *Women Empowerment*, A.P.H. Publishing Corporation, New Delhi, 2014, p.5
3. Haricharan Meena, *Women and Society*, Paradise Publishers, Jaipur, 2019, pp.121-122

(Continued in p. 103)

Mysticism and Supernatural Elements in *Breaking Free* by Vaasanthi

Shruti

Ph D Research Fellow, Department of Modern Indian Languages and Literary Studies
Faculty of Arts, University of Delhi

Abstract

Mysticism and supernatural elements are significant concepts, deeply rooted in Indian literary frameworks which essentially reflect a divergent socio-cultural, religio-philosophical tradition of its regions. It is common to find themes of mysticism and supernatural elements in stories related to devadasis. These stories often intertwine with spiritual and mystical elements due to the unique role devadasis played in temple worship and their association with temple rituals. Breaking Free, a novel originally written in Tamil, by Vaasanthi, extends the mystical elements beyond the divine essence of a devadasi's experience. Through several characters in her novel, the author weaves mystic and supernatural elements into the narrative theme that reflect rich spiritual, cultural, and literary dimensions. This research paper aims to explore and analyze the use of mysticism and supernatural elements in her fiction. This study tries to understand how these elements contribute to the narrative and thematic depth of the novel and reflect socio-cultural-religio-psychological dimensions within the text.

Keywords: Breaking Free, Mysticism, Supernatural Elements, Vaasanthi, Devadasi

Introduction

Mysticism refers to the exploration of spiritual experiences that transcend ordinary human understanding. It is often characterized by the pursuit of a direct, personal connection with the divine power. In Indian literary tradition, mysticism is closely associated with the philosophical and religious tenets of Hinduism, Buddhism, and Sufism, among others. Texts imbued with mysticism often depict characters or narrators engaging in devotional practices to achieve a higher state of consciousness or enlightenment. In Indian literature, mysticism is not merely an abstract or esoteric concept but is frequently depicted as a lived experience that shapes the lives and identities of characters. The mystical experience is often portrayed as one that dissolves the boundaries between the 'self' and the 'Supreme Self', leading to a profound sense of unity with the cosmos. This experience may manifest in visions, inner voices or a heightened sense of reality, which are all common themes in Indian mystical literature.

The supernatural elements in Indian literature refer to the elements that exist beyond the natural world and ordinary human experience. These can include gods, spirits, demons, ghosts, and other beings or phenomena that defy rational explanation. The supernatural element is deeply embedded in Indian cultural narratives, from ancient epics viz. the *Mahabharata* and *Ramayana* to folk tales and modern literature. In Indian literary frameworks, the supernatural elements often serve as a narrative device to explore complex themes such as morality, fate, and the human condition. Supernatural elements are used to highlight the interplay between the material and spiritual worlds, a concept central to many Indian religious traditions. These elements can also function allegorically, representing internal psychological states or broader societal issues. The supernatural elements in Indian literature are not confined to horror or fantasy genres but permeate various literary forms, including poetry, drama, and prose.

Breaking Free is the translation in English by N. Kalyan Raman, published by Harper Perennial, Haryana in 2022. This work of fiction was originally authored in Tamil as *Vittu Viduthalaiyagi* by a popular writer Vaasanthi, and published by Kavitha Publications, Chennai, in 2012. In the novel *Breaking Free* (2022) by Vaasanthi, mysticism and supernatural elements have been integrated into the parallel narratives of past and present. As literary tools, they help challenge the boundaries of reality and explore deeper philosophical questions. They articulate the complexities of existence, the relationship between the finite and the infinite, and the tension between the physical and metaphysical realms. By employing mysticism and supernatural elements, Vaasanthi delves into the spiritual dimensions of devadasi traditions in India (in the past), while also offering readers insights into the profound and often enigmatic nature of life (at present).

Breaking Free by Vaasanthi: An Introduction

Vaasanthi is a distinguished Indian author, journalist, and political analyst known for her extensive contributions to contemporary Tamil literature and socio-political commentary. Her work is characterized by its deep engagement with social issues, particularly those affecting women, marginalized communities, and the dynamics of power in Indian society. Over the years, she has authored numerous novels, short stories, and essays, many of which have been translated into several languages, thereby reaching a broader audience beyond Tamil readers. Her writing often explores the intersections of gender, caste, and class, offering critical insights into the lives of women in traditional and contemporary Indian society. *Breaking Free*, one of her notable works, exemplifies her ability to weave complex narratives that challenge societal norms while portraying the intricate realities of women's lives.

Breaking Free is a compelling novel that critically examines the lives of women within the confines of a traditional South Indian society, focusing on themes of oppression, identity, and the pursuit of personal autonomy. The narrative mostly centres around two protagonists born in the *devadāsi* (hereinafter devadasi) clan—Lakshmi and Kasturi

(Kastūri)—whose stories are mostly revealed in flashbacks. While Kasturi is typically portrayed as gentle and submissive, Lakshmi is shown to be fierce and daring. The novel traces their respective journeys of ‘breaking free’ from the path preassigned to them for being born in a certain community. Almost opposite in characteristic features, both Kasturi and Lakshmi choose to follow their respective passions and learn the need to set themselves free of the devadasi tradition at different points in their lives. The story of Kasturi and Lakshmi in the past runs parallel to Maya’s story in the present. Maya (Māya), who has returned to her ancestral house after three years of her mother’s demise, is the first-person narrator of many chapters of the novel. After a series of psychologically thrilling experiences, Maya gets caught up with the unresolved mysteries that surround her mother’s death. Eventually, it is revealed that Maya is the granddaughter of Kasturi. Set within a conservative patriarchal context, the novel portrays a society where women are expected to conform to rigid social norms and roles.

Vaasanthi intricately incorporates elements of mysticism and supernatural into the narrative, which function as both metaphors for the protagonists’ internal struggles and as literal challenges to the societal boundaries that restrict her. These elements add depth to the narrative, symbolizing the forces that simultaneously entrap and empower the characters. Through its complex portrayal of characters and the integration of mystical elements, the novel provides a critical commentary on the ongoing struggle for women’s autonomy and self-expression.

Mysticism and Supernatural Elements in *Breaking Free*:

In the novel, mysticism and supernatural elements are integral to both the progression of the plot as well as the development of characters, serving as more than mere narrative embellishments. These elements are deeply embedded in the story, symbolizing the characters’ internal conflicts and reflecting broader societal themes.

Progression of the Plot:

The plot of the narrative has a structured sequence of events that constitute the story, guiding its progression from beginning to end. It serves as the narrative framework, delineating the development of actions and the evolution of characters over time. The plot functions as the essential framework that organizes the narrative, ensuring a coherent and methodical progression from the story’s beginning to its resolution, thereby engaging the reader through a structured sequence of events. The supernatural elements in *Breaking Free* frequently act as catalysts that advance the plot. The encounters with supernatural forces or mystical phenomena challenge the character’s perception of reality, compelling them to question the societal norms and personal beliefs that constrain them. These elements generate critical moments of crisis or revelation, leading to significant turning points in the narrative structure.

Typically, a plot is organized into distinct phases namely ‘exposition’ (provides foundational context, establishment of setting and characters introduction), ‘rising

action’ (progression of plot and introduction of conflicts), ‘climax’ (critical juncture in the plot where the protagonist directly confronts the principal challenge), ‘falling action’ (repercussions of the protagonist’s decisions) and ‘resolution’ (narrative’s conflicts get fully resolved and the characters’ arcs are completed). Mysticism and supernatural elements play a significant role in the progression of the plot in *Breaking Free* throughout the novel i.e., from progression to resolution.

The plot of the novel explores the lives of women born into the devadasi tradition in South India and the aftermath of their choices that impact several generations ahead. The plot revolves around one’s struggle for individual identity, freedom, and dignity within a system that exploits women under the guise of religious devotion. The story of the novel travels back and forth in time to unfold the connection between the characters. Set against the dark backdrop of the exploitation of devadasis in India, the novel introduces the setting in the present as mystical and unnatural. The novel paints a vivid picture of the complexities of the devadasi system, while also highlighting the broader themes of gender, power, and spirituality. The characters from the past like Kasturi and Suppuni are introduced with respect to their connection with the divine, especially established through their daily rituals and practices in the temple. The plot around the characters from the present, especially Maya, develops mostly under unsettling, mysterious, and even supernatural circumstances. The rising actions and conflicts are almost always introduced to the readers via the subconscious thoughts and dreams of the characters. For instance, Maya dreams of blood without being aware of her mother’s demise, Suppuni interacts with the dead people during his meditation at the temple and Thilakam (Tilagam) sinks into deep depression thinking about everything that she has lost in life due to her background from devadasi clan, etc. The climax and resolution are set in different time frames for different characters, but they are all mostly unveiled to the readers through the employment of literary techniques viz. ‘Fragmented Writing’ and ‘Stream of Consciousness.’

The mystical and supernatural occurrences serve as catalysts that propel the plot of the novel forward. They introduce conflict and offer revelations that alter the course of the narrative. As the novel progresses, Kasturi begins to question the very religious framework that has dictated her life. Her experiences lead her to a point where she must reconcile her faith with the injustices she endures. This questioning is not a rejection of the divine itself but a critique of how religious beliefs have been manipulated to justify exploitation and control. Her struggle with the acknowledgement of evils in society is mostly camouflaged by her gentle and obliging social identity for the majority of the plot. However, one gets to know about her condition only through her imaginary conversations either with the divine or around the idea of divinity. The following excerpt captures her loss of belief in the devadasi way of life as she drifts into a state of madness:

In the patch of sky visible outside the window, many faces appear like shadows and fade out. ‘This be the gate, this be the gate,’ Kanagu Paati says. ‘It’s the gate-

way to heaven, girl.'

Paati, I see no gate. Everything is shut. (p. 295)

This is a fragmented segment of interaction that Kasturi has with her dead grandmother about the absolute meeting with the divine. Just before this section, she converses with her dead friend Lakshmi, once again talking about 'godly world' and 'after-world.' In fact, the entire chapter 28 of the novel is a first-person fragmented narration by Kasturi that traces her drifting into old age and sickness, hence progressing the plot in a summative yet deeply insightful manner via the use of mysticism. Mysticism and the supernatural elements in such a context represent abstract concepts such as fate, destiny or the struggle between good and evil. Exploration of complex ideas like the afterlife, the nature of reality or the existence of higher powers adds layers of meaning to the plot, encouraging readers to engage with the story on a more philosophical level.

Background and Setting

The background in a novel refers to the historical, social, cultural, and political context in which the story is set while the setting refers to the specific location and time in which the events of the novel take place. The setting provides the space for the interaction of characters and the progression of the plot. Both background and setting are crucial literary devices that work together to establish the world of the novel, providing context, atmosphere, and a foundation for the story's events and character development. Set against the gloomy background of the wretched past of devadasi women during the British colonial era, *Breaking Free* is a call for change. The mystic setting of the forest in the novel is a vital element that serves as a space where spirituality, transformation, and supernatural converge. It offers a backdrop against which the characters can explore the limits of their own identities and find paths to liberation, making it a key symbol in Vaasanthi's narrative.

In the novel, the forest serves as a mystical setting that plays a crucial role in the quest for its exploration of themes such as spirituality, self-reflection, and transformation. The forest is depicted as a place imbued with an almost supernatural quality, representing a realm that is both otherworldly and deeply connected to the characters' inner lives. The location of Maya's house is near a forest and a lake, both of which symbolize a mysterious and mystic space in the novel. While the mystery around Dharini's death becomes the main motive of Maya's quest into her mother's past, it is the forest and the lake that hold all the witnesses and answers. While it is believed that Dharini (Dhārīṇi) had committed suicide by drowning in the lake, it is only later that one learns that she was indeed pushed into it. The lake as well as the forest area become a haunted space thereafter as people begin experiencing the supernatural forces in this setting especially, after the sunset. The boundaries between the physical and the metaphysical begin to blur, allowing characters, particularly Maya, to encounter deeper truths about themselves and the world around them.

Amidst the mysteries that surround Dharini's death, Maya feels a cold distance from her father. Since it be-

comes suffocating for Maya to spend time in her huge house with the possible killer of her mother, the forest serves as a space of refuge and solace for her. It is also noteworthy that it is the forest where Maya has an encounter with the spirit of her dead mother in a very dramatic setting. Lost in the forest, Maya has a mysterious encounter with her dead mother. The following passage provides a glimpse of her experience:

In the surrounding mist, Amma alone was starkly visible. Then she turned and started walking ahead. As if in a dream, I followed her. Miraculously, I couldn't see a maze. My feet didn't stumble on anything. In that mist-laden forest, it was like walking blindfolded. As though being guided by a thread, I followed Amma's figure. My brain had ceased functioning. At times it seemed that I could catch up with Amma in just a couple of strides. But as I kept advancing, that figure also continued without looking back even once. (p. 95)

Maya hysterically follows her and reaches a house. An old couple from that house indirectly suggests that the experience she just had was, in fact, her encounter with the supernatural and that they are surprised as to how she could make it out of the forest alive. The old man accompanies Maya on her way back to her bungalow. He comments on the developments around the area and also discusses the myths and mysteries that the forest holds. He talks about loneliness and suicide and informs Maya that the forest hasn't been a 'safe' place since a woman's corpse was found in the lake two years ago. Maya is hesitant to reveal that the woman was indeed her mother Dharini since she is already seen as a mysterious girl from 'that house.' The old man's character becomes the voice of the locals. Through him, the readers get an insight into the ongoing in the neighbouring areas, their beliefs, and experiences. Themes of illusions, suspicions, and fantasy fill the thirteenth chapter of the novel as Maya learns of the ambiguity that surrounds her mother's death after her mystical experience in the forest. After coming back home, drained in the rain, Maya struggles to get the events of the day to fade away from her mind. She feels an unusual affection towards her father as he breaks down into tears reminiscing the loss. She feels sympathetic towards her father, who was earlier believed to have instigated Dharini's death. Hence, one may conclude that despite the thrilling experience that Maya has in the forest, it helps her indulge in self-reflection and mend her estranged relationship with her father.

The novel also provides a commentary on religion and faith as Maya recalls her mother as an adamant atheist and her own paralleled belief at the present that "god is nothing but the psychotherapy we need" (p. 130). Furthermore, the connection to nature is also established via the character of Maya's cook Ganesan (Gaṇēsaṇ), who refuses to wear slippers inside the house for sacred reasons. He believes that 'the earth should touch our feet,' further emphasizing the healing powers in traditional beliefs.

3. Character Development

The mystic elements in *Breaking Free* explore the tension between tradition (nature) and modernity (science). The mystic and supernatural elements often mirror the

societal tensions and conflicts faced by the characters. As can be observed in the cases of Kasturi, Lakshmi as well as Thilakam, the mystic and supernatural occurrences represent the societal pressures that burden them or symbolize resistance against these pressures. This interplay enriches character development, as characters navigate both literal and metaphorical challenges posed by the supernatural.

The conflict between tradition and modernity can be easily traced in both the parallelly running plots of the novel—one occurring in the past and another in the present. A noteworthy point is that throughout the novel, there is an unquestionable contrast that has been created between the two protagonists—Lakshmi (representing modernity) and Kasturi (representing tradition). The novel follows their journey as they grapple with the conflicting forces of tradition, family expectations, and their own desires for freedom and self-respect. In several instances, the distinction between the two characters is effectively created by employing mysticism as a literary tool. Kasturi's inner conflict is paralleled by her interactions with the divine. She experiences mystical encounters that deepen her spirituality, yet these also contribute to her questioning of the religious and social structures that bind her. The temple's inner chamber serves as a symbolic setting where Kasturi finds moments of clarity and connection with a more personal, liberating sense of the divine. As Kasturi's rebellion against the devadasi system grows, she faces severe social ostracism and personal challenges. On the other hand, Lakshmi's approach to life is quite vocal, rational, and rebellious. As shall be discussed in the chapter ahead, Lakshmi's dreams also incorporate the dive figures like *Mahabharata*'s Arjuna and *Ramayana*'s Hanuman, but the focus shifts from the peace-providing attributes of the divine to the destructive and even exploitative remnants of divinity.

In a slightly different way than Kasturi, the employment of mysticism also becomes a driving force in the development of Maya's character. The readers get a deeper understanding of her emotional struggles, especially through elaborate narration of her experiences with the mystic and supernatural. The novel begins with Maya's attention being caught by a group of friends laughing carefreely. She wonders if their hearts are as heavy as hers and remarks that if their hearts could be torn open like Hanuman's, one would find no worries burdening them. The reference to the Hindu deity Hanuman is used as a literary experiment to transport the readers to Maya's stream of thoughts as she gets reminded of an idol of Hanuman that she had once seen at a friend's house. As a five-year-old girl, she enquired from her mother about why they didn't have such idols in their home, to which the latter explained that the only gods one needs reside in their good thoughts. This trail of thoughts further presents a chain of examples from Maya's life that made her believe that Dharini was not an 'average' woman. Unlike her peers, Maya never wore vermilion marks on her forehead or had *prasadam* during exams. When she felt scared that she would not perform well since she lacked any 'godly favours,' her mother firmly asserted that she needed none to fight her 'demons.' The introduction of Dharini as a fierce and

independent woman at the beginning of the story emphasizes Vaasanthi's attempt to present a character who is almost a prototype of Lakshmi from the past. Both Dharini and Lakshmi refused to let the moral obligations of society suppress them. They emerge as women of courage and self-worth who fought against the societal demons that withheld their clan captive for several centuries in the past.

Similarly, many other characters of the novel also become active participants in the conflict between traditional beliefs and modern-day possibilities. Both the events of death in Suppuni's family—the demise of Suppuni's siblings as children in the past and Kāmākshi's miscarriage in the present—hint at the lack of medical care in the village. More than the unavailability of medical supervision and trained professionals, there is also a factor of people's distrust of modern science and facilities. Periya Mirasu (Mirāsu), despite being a radically forward and financially secure man, depended on a midwife who was old enough to have assisted his wife's delivery, to deliver Paapa's (sic. Paappaa < Pāppā) child too. Paapa died of heavy bleeding but was not taken to the hospital by Christian missionaries in town. On one hand, Periya Mirasu's beloved daughter Paapa dies during childbirth due to disbelief in science, and his unacknowledged daughter Lakshmi makes it a mission of her life to become a doctor and save women from such brutalities. Likewise, the sixth chapter of the novel introduces Maya's classmate from New York, Joan, whose identity revolves around conflict and trauma partially due to different beliefs practised by her parents in nature and science. Joan's story is an interesting insight into some of the discriminatory practices prevalent in the West. Joan's mother had hidden the fact that she belonged to the gypsy community, which prompted her catholic father to call off their marriage. Joan goes on a hunt to discover more about her ancestry and wonders how her father could break away from their happy and chosen family without making attempts to understand why there was a need for the mother to hide her past in the first place. The ever-so-atheist Joan had stopped taking her antidepressants and found comfort in singing in the choir of the church. Therefore, the theme of mysticism not only intensifies the conflicts in the novel but also presents a resolution that typically coincides with key moments of personal growth, self-discovery, and emancipation.

It may thereby be said that mysticism also functions as a symbol of empowerment within the novel. Characters' engagement with the mystic often represents their struggle to break free from societal constraints and assert their autonomy. These experiences help them gain strength and insight, transforming them from passive victims of circumstances into an active agent of destiny.

4. Thematic Exploration

The elements of mysticism and supernatural elements hold a symbolic significance in the novel as they serve as allegories for broader social, cultural, and existential themes. Vaasanthi efficiently incorporates the elements of local beliefs, folklore, and religious practices into the narrative. Along with the cultural and religious underpinnings of mysticism related to the devadasis in India,

one may also observe the intersection of mysticism with issues of gender, power, and social norms in the novel. Further facilitated through dreams and imaginations, this blends overall aids in invoking emotional as well as intellectual responses amongst the readers.

4.1. Mysticism in the Life of Devadasis

Devadasis, historically consecrated to serve deities in temples, were considered married to the gods they served. This spiritual marriage imbued their lives with a mystical aura, as they were seen as living embodiments of divine energy. Through the character of Kasturi in the novel, Vaasanthi explores the deep spiritual connection of a devadasi with the divine. As a devadasi, Kasturi is introduced in the novel as an 'empress of dance, a picture of elegance' (p. 14). While seeing her perform in front of the deity's chamber, Suppuni wondered, "Was she at all human? Or was she a nymphet from the land of the gods" (p. 16).

Since childhood, Kasturi's entire life was modelled in order to suit her future celestial stature as a devadasi. As a devadasi, her dance, music, and daily rituals were not merely artistic expressions but were also acts of devotion, aimed at invoking the presence of the deity. Kasturi's connection to the divine is deeply rooted in her upbringing and the devadasi tradition, where devotion to the deity became central to her identity. In one instance, when Kasturi feels dejected, she gets consoled by Suppuni that "Wherever you (she) dance, the Lord will be present" (p. 14). Her spiritual practices represent a sincere and personal connection with the divine.

In the novel, Kasturi's devotion serves as a source of strength for her, offering solace amidst the challenges she faces as a devadasi. At a concert in Madras, when a guest publicly insulted Kasturi, calling it to be a 'travesty' that 'a whore' would perform *sadir*, Kasturi asserted her deific demeanour by stating that she has learnt her art 'as per the ancient treatises and perform(s) in the Lord's chamber as per agama rules.' The organizer of the concert Gopalaier (Gōpālayyar) supported her claims by referring to her as 'divine,' resulting in her feeling 'serene.' Similarly, Kasturi's stature and art are described as 'divine' multiple times throughout the novel.

Since many literatures and folktales about devadasis, reflect the belief that due to their proximity to the divine, devadasis were capable of experiencing or invoking supernatural occurrences, there is a scope of viewing many occurrences in Kasturi's life with the same lens. For example, she once saved the life of her patron by praying for a snake to leave him unharmed. In another instance, as shall be discussed in this paper ahead, she had visions and dreams that warned her about the dangers surrounding her and her loved ones. Since it is common to find such a form of mystical experiences, dreams, and visions among devadasis in folkloric tales, her prophetic visions enhance Kasturi's mystical status. Furthermore, Kasturi's supernatural experiences frequently reflect the clash between traditional beliefs and the progressive values championed by Lakshmi. This tension is central to her character development, as she seeks to reconcile these opposing forces within herself

and her environment.

As observed in several traditional accounts, many devadasis are believed to experience possession by the deity at some point in their lives. For Kasturi, this moment may evidently be marked especially at two instances when she dances in the temple—one, during her initiation ceremony, and two, when she reaches the temple in the devastated state to dance as a devadasi for one last time. Her dance is described as 'a conversation solely between her and god' (p. 61). Kasturi's first formal dance in the temple is described in the novel as 'a conversation solely between her and god' (ibid.). Suppuni fondly remembers her majestic dance that day as follows:

When she touched the ground and then her eyes as a mark of respect for the stage, turned towards the deity's chamber and prayed for a moment with her eyes closed, paying obeisance from her posture in aramandi, and then looked up, a change came over her. It was like a chemical transformation. A divine radiance lit up her face as if the Lord himself had merged with her. Once she started dancing, she traversed a different world. It must be Kailasa, the abode of Siva, or Vaikunth, where Vishnu resided, Suppuni thought. (p. 61)

During these performances, she experiences trance-like states which leaves the witnesses completely spell-bound. In traditional contexts, such an occurrence is believed by the locals to be the result of the deity temporarily inhabiting the devadasi's bodies. These accounts, whether historical, literary or anecdotal, were often interpreted as manifestations of the devadasi's devotion and were integral to their identity and role within the religious and cultural framework of their time.

4.2. Metaphor of Life and Death

The theme of life and death is profoundly connected to mysticism, particularly within literary and spiritual traditions, where these aspects of existence are often perceived as interconnected. In *Breaking Free*, the exploration of life and death is frequently mediated through mystical elements, such as visions, dreams, and supernatural encounters. With life and death as central themes of the novel, mysticism manifests through the characters' interactions with the deceased, the receipt of spiritual guidance, as well as the transformative experiences that reveal the interconnectedness of life and the afterlife. *Breaking Free* may, in fact, be read as a story where mystical explorations of different characters align together at the end to construct a complete picture. The driving force of the story is Maya's quest to find the answers related to her mother's mysterious death. This pursuit leads her to dig into her ancestral past as far as possible, which further instigates a series of mystical and supernatural encounters.

Maya's interaction with her dead mother in the forest is a significant moment that blends the supernatural with the deeply emotional, highlighting the novel's exploration of mysticism and inner conflict. She experiences a profound and eerie connection with her dead mother, an interaction that transcends the physical boundaries of life and death. This encounter is not just a mere halluci-

nation or a dream, but rather a mystical experience that serves as a turning point in the narrative. This interaction reveals Maya's deep-seated emotional struggles, particularly her unresolved feelings of loss, guilt, and yearning for maternal guidance. The presence of her mother in this supernatural form provides Maya with both comfort and a sense of closure, yet it also forces her to confront the complexities of her own life, especially regarding her identity and choices. The encounter serves as a catalyst for Maya's personal growth, helping her to navigate her inner turmoil and find a path towards healing. Maya's interaction with her dead mother in *Breaking Free* is a powerful narrative device that deepens the novel's exploration of supernatural elements while also addressing the emotional and psychological complexities of its characters. It serves as both a moment of revelation and a step toward Maya's eventual emancipation from the burdens of her past. This interaction symbolizes the continuing influence of the past on the present. Maya's mother represents the traditions and expectations that Maya has inherited, as well as the unresolved traumas that continue to haunt her. Through this supernatural communication, Maya is able to bridge the gap between the past and the present, allowing her to break free from the shadows of her lineage and forge her own identity.

The plot of the entire novel is indeed driven by the death of several characters and its impact on others. Maya's narrative completely exists around Dharini's death. Her friend Joan struggles to deal with the death of her boyfriend. The death of Yogu's husband unfolds a series of unfortunate events in her life. When Yogu herself wants to end her life, she gets saved by Lakshmi who then aids her complete transformation of life by educating her well and sending her to a convent. Paapa's death gives Lakshmi a new and noble motive in life where she commits to becoming a doctor and saving lives. Suppuni's character undergoes an evident transformation as he deals with the death of his unborn child. Suppuni's father, who is sketched as a man with no emotions throughout the story, maintains his composure for a while before remembering his own children—two boys and a girl—who died at a very young age. He turns emotional and weeps while also consoling Suppuni that it is better to have lost the child at this stage than later and believes that it is all 'God's will'. Next in the row, while Thilakam expresses her preference of being dead rather than being a devadasi in several instances throughout the novel, the readers never clearly learn of the exact cause of her sudden passing. Her death under mysterious circumstances breaks Kasturi's patience and she finally openly laments the atrocities of belonging to a devadasi clan. Their family is vaguely informed that Thilakam had hanged herself and there was no need for them to visit Madras for her last rites. Hit with the shock of her granddaughter's miserable demise, Kanagu Paatti passes away the same night. Kasturi had placed an order of a figurine from Singaram. Once he prepares and hands it over to her, he goes to join the ongoing protests where he gets shot by the police and dies. Several years later, when Dharini visits Kasturi (now in her old age), Sabapathi hands over the same figurine to her and Kasturi dies in peace. By the end of the novel, readers also learn about the

death of most other characters of the novel too, including Lakshmi, Kamakshi and Yogu.

Eventually, Maya's investigation comes to an end as she finally figures out how her mother Dharini actually passed away. Throughout her stay, she is frequently met by an unnamed young boy, who eventually tells her that Dharini was in fact pushed into the lake. Maya eventually learns that this was a result of disgust against devadasis that Sabapathi's (Sabhāpati) son Senthil (Sendil) had taken out upon her in a fit of anger. However, soon after that, Senthil himself died in a road accident on the same day, the fourth of July, while returning home. By the end of the novel, it is suggested that Dharini was indeed Kasturi's daughter who met the fate of death due to the burden of history.

4.3. Symbolism through Dreams, Illusions and Imaginations

Breaking Free offers plenty of psychologically stimulating and even mystical elements as the past stories are revealed via dreams, illusions and imaginations. In the present plot, Maya keeps imagining the possible scenarios that shaped her mother's life. In the past, Thilakam keeps building scenarios about her family's behaviour towards her. In both these timelines, readers learn about the character of Suppuni via his imaginations and illusions. These unspoken and unexpressed encounters serve as an effective tool to convey the stories of all those characters who are caught in lonely circumstances and have nobody else to share their innermost desires or conflicts with. The following excerpt from the novel is noteworthy in this context:

Something had taken hold of him today. He couldn't steady his mind. It seemed to have grown wings of its own will. Two enormous wings and a physique capable of roaming the universe. Like a chowry fanning the idol of the Lord, they flapped slowly and took flight. With every beat they scattered the moments and minutes buried in the dark caves of memory, like tearing off the pages from a calendar. Everything that he had seen and not seen, heard and not heard, understood and not understood, everything that was secret and mysterious assumed a shape as large as the universe and danced before him. Like Sanjaya perceiving the events of the war in the Mahabharata from afar ... the priest gasped for breath. As though he was standing as tall as the sky, laden with the histories of many births on his shoulders, his chest grew wide and his head erect. He imagined that he was at once the blind king Dhritrashtra and his adviser Sanjaya. (p. 15)

The novel introduces the 87-year-old Suppuni as a temple priest in the present-day plot. Following his everyday rituals, he gets dressed in 'ritually pure clothes' and goes to the temple. He sees an illusion of his wife Kamakshi, who had died ten years ago and also has imaginary conversations with his dead father. As he begins his prayers in the temple, he is struck by memories of Kasturi from several decades ago when they were both young. In the novel ahead, the readers learn of Suppuni's sexual desires for Kasturi that were beyond the bounds of morality and religion. Through his thoughts and imaginations, it is revealed that he had always been fond of Kasturi and hated that she took no

note of how others saw her beyond her performance. When Suppuni had seen his father (the then temple priest) conduct Kasturi's wedding ceremony with the deity, he cried in loneliness. Even though he gets married to Kamakshi and starts feeling deeply for her, his longings for Kasturi continue. He not only masturbates to her thoughts but also fantasises about her while having sex with Kamakshi and envies the Raja and all the men who come to see Kasturi perform and give bundles of cash in return. Even after the death of both the women, he sees illusions of Kamakshi as well as Kasturi. In the past, when Kamakshi and Suppuni had lost their unborn child and suffered greatly, Suppuni was not even allowed to look in the direction of her menstruating wife. He suffered in silence for a while and eventually broke down into tears when he witnessed an illusion of the foetus in a heap of blood and flesh in a blaze from burning camphor.

In the case of Lakshmi, although she is one of the most vocal and free-spirited characters of the story, her innermost desires are revealed via some of her childhood dreams. Her mother Thulasi (Tulasi) was a devadasi. Periya Mirasu was Thulasi's patron and Lakshmi's biological father, who visited them only late at night. On the day of his daughter Paapa's wedding, although Thulasi and the then 12-year-old Lakshmi are invited, they are neither treated well nor offered food on time. Out of boredom and hunger, Lakshmi falls asleep at every stance she gets and her dreams give the readers powerful insights into her subconscious mind and rebellious spirit. In one of the dreams, she sees Periya Mirasu clad in silk telling her "I am father to you too" and "You also have a right in this house" (p. 33). At another instance the same night, she dreams of setting fire to the entire *pandal* (a temporary shed with a roof made of plaited coconut leaves or cloth) where one daughter is being celebrated and the other ignored.

There was a blazing torch in her hand, like the one tied to Hanuman's tail. As if she had sprouted wings suddenly, she flew upward carrying the torch. She moved through the air, setting fire to the *pandal*, which stretched all the way from entrance to the backyard. The silver-and-gold tassels singed in the heat. The white roof of the *pandal* was charred. (p. 35)

These dreams not only give the readers a peak into the mind of Lakshmi as a devadasi's daughter. While Kasturi also dreams and imagines the divine, Lakshmi's subconsciousness reveals the destruction caused in the name of the divinity. Anger boils up in her heart as her father ignores her throughout the day as if she were invisible. Vaasanthi delves into what goes inside the mind of a twelve-year-old and how suppressed desires manifest into a rage.

The representation of longing in the form of dreams and imagination is also portrayed via the characters of Maya and Thilakam. When Maya was in the United States, she once dreamt of telling her mother about how successfully she had defended her PhD thesis and offered her red roses, which turned into blood.

Amma appeared in my dreams. I gave her a bunch of red roses. Smiling, she extended her hand and received

it. She spread the flowers on herself, like a young girl. As the red roses were placed on the yellow sari draped over her body, the petals fell away and turned into patches of blood. Crimson-red blood. (p. 97)

Soon after Maya saw this dream, she received the news of her mother's demise suggesting some sort of telepathy between the mother and the daughter. Further in the story, in Maya's imagination, her mother offers to return with as many lotuses as she would want but soon her shadow fades away. While Maya's inner conflict is followed by actions, Thilakam struggles in silence and confinement. Thilakam's desires, expectations and realizations are presented to the readers with the way she imagines the possibility of different scenarios, the way she responds to external stimuli and her eventual quest to attain the answer for what it is that she truly wants. Although she married Kalyanaraman with the hopes of leading a 'respectable' life, she is violently harassed by her in-laws. She was restricted from meeting her family and singing privately. Since she did not have anyone to discuss her plight with, her unhappiness and yearning are only portrayed via her thoughts and imagined conversations. Thilakam feels so traumatized that even in her thoughts, she mostly imagines resentment from her loved ones.

Such fear of resentment is also portrayed in Kasturi's trail of thoughts as she becomes Raja's *dāsi*. She often thinks of Lakshmi and imagines how disappointed she would be at Kasturi's actions and choices. Even in her imagination, Kasturi is hit by Lakshmi's infuriation over her for not being angry enough about her plight and her lack of honour. It may be observed that most of the seventeenth chapter of the novel is a description of what goes on inside Kasturi's mind rather than the actual happenings. Her response to Singaram's condition is almost dramatic where Suppuni's words "invade her brain and paralysed her" (p. 172). She also imagines the resentment of her mother on learning about her affection for Singaram. Hence, it may be comprehended that such individualistic subconscious explorations become integral to plot progression, enhancing character complexity, thematic depth and atmosphere. In *Breaking Free*, these reflective encounters prompt profound introspection, leading to a re-evaluation of circumstances and a deeper self-understanding.

Conclusion

In *Breaking Free*, Vaasanthi employs mysticism and supernatural elements not merely as narrative devices but as crucial components that drive the plot and enrich character development. These elements serve both literal and symbolic functions, reflecting the characters' internal struggles and broader societal issues. Through engagement with the supernatural elements, the characters undergo significant personal transformation, achieving greater self-awareness and empowerment. Mysticism and supernatural elements employed via dreams, illusions and imaginations help the readers gain insight into the innermost unexpressed feelings of the characters. The thoughtful construction of a mystical background and supernatural setting create a specific atmosphere or mood within the narrative, reflecting the

Continued in page 115

Cultural Echoes: A Comparative Study of Alienation and Autonomy in the Works of D.H. Lawrence and Jeyakanthan

R. Sabarinath

Ph.D. Scholar, Dept. of English and Foreign Languages
Alagappa University, Karaikudi 630 003

Assistant Professor, Dept. of English, Arumugam Pillai Seethai Ammal College, Thiruppathur 630 211

Dr. S. Hannah Evangeline

Abstract

This article examines the thematic similarities between D.H. Lawrence and Jeyakanthan, two significant literary figures of the 20th century, from different cultural contexts. Notwithstanding their distinct roots, both authors profoundly explore themes of alienation, personal autonomy, and the individual's conflict with cultural conventions. Lawrence's characters frequently confront emotional and existential dilemmas within the industrial milieu of early 20th-century England, whereas Jeyakanthan's protagonists grapple with caste, gender, and cultural norms in Tamil Nadu. The study conducts a comparative analysis of the writers' studies of alienation, autonomy, and human relationships, emphasising how both expose the intricacies of the human experience within repressive societal institutions. This analysis highlights the profound insights each author provides regarding the relationship between individual aspirations and society's limitations, demonstrating a collective dedication to comprehending the complexities of human life.

Keywords: Alienation, Autonomy, Interpersonal Relationships, Cultural Critique, Existentialism

Introduction

D.H. Lawrence and Jeyakanthan, two notable figures in 20th-century literature, originate from distinct cultural origins but have significant thematic similarities in their writings. Lawrence, an English novelist, poet, and essayist, is renowned for examining human emotions, especially about relationships, sexuality, and the conflict between industrialisation and nature. Jeyakanthan, a Tamil author and filmmaker, thoroughly explores the social dynamics of Tamil Nadu, examining the intricacies of caste, gender, and individual liberty within a conventional culture. This comparative analysis examines their common thematic concerns—alienation, freedom, the individual vs society, and interpersonal relationships—while also emphasising their unique cultural representations.

Alienation: The Individual in Conflict with Society

Alienation, a prevalent motif in the works of Lawrence and Jeyakanthan, arises from the conflict between personal aspirations and societal norms. Lawrence's works, especially *Sons and Lovers* (1913) and *Women in Love* (1920), portray characters contending with emotional alienation. The industrial environment of England intensifies the protagonists' feelings of alienation, representing the growing divide between nature and humanity. In *Sons and Lovers*, Paul Morel experiences a conflict between his loyalty to his mother and his sexual entanglements, representing a larger existential dilemma of personal identity in a progressively mechanised society. According to Lawrence, "There was between them that peculiar link, that understanding, that far surpassed love—it was the bond of soul to soul." (*Sons and Lovers*)

Jeyakanthan similarly depicts estrangement within the frameworks of caste oppression, gender discrimination, and familial obligations. His novella *Sila Nerangalil Sila Manithargal* (*Some Men in Some Moments*, 1970) explores the isolation of Ganga, a young lady who faces societal ostracism following an adulterous romance. Her psychological and emotional seclusion reflects the alienation encountered by Lawrence's protagonists but is influenced by the cultural milieu of orthodox Tamil culture. Jeyakanthan adeptly conveys this in phrases such as "The society that condemns her, the family that shuns her, has no place for the complexity of human emotions." (43)

While Lawrence's alienation is primarily linked to the spiritual and psychological dimensions of modernity, Jeyakanthan's is centred on the social constructs of caste, class, and gender, rendering both examinations of alienation culturally unique yet thematically aligned.

Autonomy: The Pursuit of Individual Emancipation

Lawrence and Jeyakanthan thoroughly examine the issue of personal freedom. In Lawrence's *Lady Chatterley's Lover* (1928), the character Constance Chatterley pursues emancipation through an extramarital sexual engagement. Lawrence associates personal freedom with a fundamental bond to nature and one's physical existence, as illustrated in the subsequent passage: "We must persist, regardless of the number of fallen skies." (*Lady Chatterley's Lover*) Lawrence associates freedom with the renunciation of conventional norms and a reversion to a primal, intuitive state of being. His protagonists pursue not only sexual but also emotional and spiritual emancipation, frequently in opposition to the industrial, mechanised environment.

In *Oru Nadigai Nadagam Paarkiral* (*A Woman Watches a Play*, 1971), Jeyakanthan examines freedom via the perspectives of gender and class. Devi, the central character, grapples with societal conventions governing her con-

duct as a woman. Jeyakanthan employs Devi's voyage to expose the hypocrisy of conventional Tamil culture, wherein women's liberties are restricted by patriarchal norms. In contrast to Lawrence, whose notion of freedom is frequently individualistic and linked to personal aspirations, Jeyakanthan's interpretation of freedom is more collective and societal, necessitating the reformation of the systems that constrain individuals. Devi's ultimate act of resistance, observing a theatrical representation of her existence, signifies her reclamation of agency and personal autonomy.

The Individual Against Society: Insurgence and Compliance

The tension between the person and society is fundamental to both authors' narratives, although their methodologies vary considerably. Lawrence's characters frequently defy society's conventions in their quest for personal fulfilment. In *The Rainbow* (1915), Ursula Brangwen's pursuit of autonomy within a patriarchal society illustrates Lawrence's focus on the individual's journey toward self-actualization. Ursula's internal monologue embodies this tension: "She recognised her own blood and its allure, alongside the distinct, unyielding essence of her own soul." (78)

Jeyakanthan's characters confront the additional obstacle of manoeuvring within a stringent caste-based society. In *Cacheri Vettai (The Hunting of the Bureaucracy)*, (1976), Jeyakanthan attacks the pervasive socioeconomic hierarchies and corruption in Tamil Nadu. Subramanian, the protagonist, embodies the individual's endeavour to uphold integrity and justice within a corrupt system, mirroring Jeyakanthan's preoccupation with societal ethics and reform. Jeyakanthan underscores the necessity for collective transformation over individual insurrection. Lawrence's works emphasise existential and emotional rebellion, whereas Jeyakanthan's concentrate on societal institutions and the imperative for reform. Both, however, illustrate the individual's struggle against an oppressive system.

Human Relationships: Love, Desire, and Power Dynamics

Both authors' writings depict human interactions as intricate, influenced by desires and power dynamics. Lawrence's portrayal of relationships, especially between men and women, frequently focusses on the emo-

tional and sexual tension that underlies human interactions. In *Women in Love*, the characters grapple with power, dominance, and susceptibility within their relationships. For Lawrence, relationships serve as arenas where the soul's profound aspirations are simultaneously satisfied and thwarted, shown by the intense yet destructive love between Rupert and Ursula. "We cannot endure connection... However, when in love, one must unveil the layers of the self, revealing vulnerable and sensitive aspects.

Jeyakanthan's exploration of human relationships frequently critiques the patriarchal frameworks that restrict women. His depiction of marriage, family, and extramarital affairs emphasises the societal limitations that hinder genuine emotional satisfaction. In *Sila Nerangalil Sila Manithargal*, the power tensions inside Ganga's relationship with her lover highlight the social inequities experienced by women. The emotional depth in Jeyakanthan's works is more socially rooted than in Lawrence's, yet equally significant.

Conclusion

D.H. Lawrence and Jeyakanthan, despite their geographical, linguistic, and cultural differences, exhibit a profound preoccupation with the human condition. Their thematic examination of alienation, personal autonomy, societal discord, and interpersonal connections demonstrates a deep comprehension of the challenges encountered by individuals inside repressive social structures. Lawrence's existential emphasis on nature, emotion, and the psyche diverges from Jeyakanthan's social critiques; nonetheless, both authors provide significant insights into the human experience. Their creations function as a conduit between the personal and the political, the emotional and the social, providing a substantial domain for comparative examination.

Works Cited

- Lawrence, D.H. *Sons and Lovers*. Penguin Classics, 2006.
 ---. *Women in Love*. Oxford University Press, 2008.
 ---. *Lady Chatterley's Lover*. Penguin Books, 1994.
 Jeyakanthan, R. *Sila Nerangalil Sila Manithargal*. Macmillan India Ltd, 1970.
 ---. *Oru Nadigai Nadagam Paarkiral*. Uyirmai Publishers, 1971.
 ---. *Cacheri Vettai*. Uyirmai Publishers, 1976.

(Continued from page 113)

emotional state of the characters, and influencing the direction of the plot. This atmospheric quality heightens the emotional impact of the story, drawing readers into a world where the ordinary and the extraordinary coexist. Therefore, one may conclude that the themes of mysticism and supernatural elements are integral to the novel's narrative structure and thematic depth, providing a rich and complex framework within which the characters' journeys unfold.

References

- Ghosh, S. (2017). *Gendered Proletariat: Sex Work, Workers' Movement, and Agency*. Oxford: Oxford University Press.

- Kalpana. R.J. (2005). *Feminism and Sexual Politics*. New Delhi: Prestige Books.
 Mondal, C. (2017). Temple Women: The 'Devadāsī' Tradition of The Chola Period. In *Proceedings of the Indian History Congress*, 78, 199–206. <https://www.jstor.org/stable/26906086>
 Puri, Jyoti. (1999). *Woman, Body, Desire in Post-Colonial India*. New York: Routledge.
 Ruspini, E., Bonifacio G.T., Corradi, C. (2018). *Women and Religion: Contemporary and Future Challenges in the Global Era*. Great Britain: Policy Press.
 Vaasanthi. (2022). *Breaking Free* (N. K. Raman, Trans.). Haryana, India: Harper Perennials. (Original work published 2012)

SOCIAL REASSURANCE WOMENS PROGRAMMES OF DMK GOVERNMENT(1989-1991)**G.Karihalan**

Research Scholar (P/T) [Regn. No. P6029], Department of History
EMG Yadava Women's College, Madurai 625 024
(Affiliation: Madurai Kamaraj University)

Dr. N. Ashadevi

Assistant Professor, Department of History, EMG Yadava Women's
College, Madurai 625 024 (Affiliation: Madurai Kamaraj University)

Abstract

Since the very evolution of the concept of welfare state, the very idea has been adopted in most of the democratic countries across the world. Due to which the very scope of social welfare services has expanded and become much broader. In case of Tamilnadu when the D.M.K. Party established its own Government, it was capable of realizing its prime objectives of social equality and to establish an egalitarian society. Towards realizing this ambitious target, however it has confronted several short comings and constrains to bring about the desirable changes in the living condition of the poor, downtrodden and womens of Tamilnadu. Since the DMK party from its inception, have drawn mostly, its support from the different category of backward communities womens which includes scheduled castes and scheduled tribeswomens mostly in the rural pockets it was so much concerned about their welfare, progress and development. It is needless to say that the DMK Government has accorded top priority for those the downtrodden and poverty ridden masses in the slums across the state of Tamilnadu.

Keywords: DMK Government, Socio-Economic Development Programme

Introduction

Universally it is accepted, that in a democratic Government, that the state is very much responsible to ensure the well-being of all the weaker sections of the community. In consonance with this universally accepted concept, all the weaker sections and disadvantaged groups in Indian society have their interests guaranteed under the Indian Constitution. Hence certain articles were enshrined in the Constitution itself which ensures that specific welfare measures are taken especially for the scheduled castes and scheduled tribes across India. For instance, Articles like 244, 341 and 342 has granted the authority to the President of India to ensure the betterment of certain specific category of communities, or ethnic groups.* Hence in order to facilitate the advancement and betterment of these downtrodden communities, in 1954 a Backward Class Commission (under Article 340) was appointed.

Social Legislative Measures 1989-1991

It is desirable here to have a discussion on the various social legislative measures initiated by the Tamil Nadu Government between the years 1989 and 1991. To keep the pledges made by the DMK party in its election manifesto, this has been done. For instance, the party has stated that it will carry out the Mandal Commission's suggestion to safeguard the welfare of all of Tamilnadu's oppressed, depressed, and underprivileged sections, in addition to the denotified communities. In addition to that, the Election Manifesto also outlined several measures to safeguard the interest of the women folk through several schemes like the marriage assistance, maternity benefit scheme, widow remarriage and such assistance daughters of poor widows. This apart, the manifesto also declared that necessary financial assistance would be extended for heart and kidney operations. Further it has announced the establishment of Mahalir Mandrams, Service homes and hostels for working women besides free distribution of sewing machines, and Women's Development Corporation exclusively for women. Moreover, it has also announced separate guidance bureaux for women, destitute cottages and Orphanages for orphan children etc., Also the Manifesto monthly stipend of Rs.50 per month for widows. Despite all such pro poverty ridden programmes, the DMK Government under Karunanithi was removed from power on January 1991. Despite his short tenure of two years in the office as Chief Minister (1989-1991), he was able to implement several women's welfare programmes which have been declared in the DMK Party Election Manifesto.

Free Education up to Graduate Level

The DMK Government has announced free undergraduate education for certain academic programmes like B.A., B.Sc., and B.Com. This privilege was granted for all the depressed class students of Tamilnadu, subject to certain restrictions like annual income and no graduate in the family.

Also the students residing in the hostels were given free bus passes for their commutation from the hostels to their place of study. Besides for those higher secondary school students from these depressed classes, the monthly stipend was increased to 115 rupees. The stipend was also increased to Rs. 280 for boys and Rs.190 for girls who pursue their professional courses.

Property Rights for Women

The Tamilnadu Self-Respect Movement, which fought for equal rights in family properties and equal employment

opportunities for women as men, outlined the procedures that needed to be followed in order to maintain women's status in the state.

In keeping with this spirit and to protect the interests of women, the D.M.K. government announced in the Tamilnadu Legislative Assembly in 1989 that necessary amendments to the already existing Hindu Succession Act of 1956 would be made soon. Hence, the necessary amendment was made in this Act on May 6, 1989. This historic legislation made it possible for all Hindu women in Tamil Nadu to have a fair share of their family properties. And the new government amendment has ensured that female children have the same property rights as male children.

Grants in Assistance for Marriage:

During the Tamilnadu Assembly proceedings On May 2, 1989, Chief Minister Karunanidhi, has announced three major schemes of financial and such other assistance to help the poor women across Tamilnadu. Those schemes were named after three great women leaders in order to honour their selfless services to the women folk of Tamilnadu. Through these schemes marriages assistance for poor ladies awaiting in marriage, relief measures for expectant mothers, free education for girls from downtrodden families upto their graduations was implemented.

TABLE

Year	Scheme	Amount (per head)	Beneficiary	Over all amount (Spend)
02-May-1989	Muvalur Ramamirtham Ammaiyar memoriyal Marriage Assistance Scheme	5000	26,547	13 Crores
06-Mar-1989	Dr. Muthulakshmi Reddy	200	3,71,805	7.44 Crores
1989	Dr. Dharmabai Widow Remarriage Scheme	5000	312	16 Lakhs
29-Sep-1989	Anjugam Ammaiyar Inter caste Marriage Assistance Scheme	1000	Till 1991 686	40 Lakhs
1990-1991	Daughters of the Poor Widow	2000	1,551	21 Lakhs

Women's Free Education Scheme

Yet another scheme of free education exclusively for poor women was launched in the name of EVR Nagammaiyar Memoria Women's Free Education Scheme I. This humanitarian scheme benefited around 5,444 during the period 1989. A new project was launched in the year 1989-1990, under the caption 'Tamil Nadu Women's Development Project', keeping in mind the most backward district of Dharmapuri. Due to the positive results of this programme, it was further extended to other districts like Salem and South Arcot.

This specific project paved the way for economic upliftment of nearly forty thousand women over the period of time, for which purpose around 46 crores of rupees was earmarked in the budget allocation. It must be pointed out here that for this scheme only those women from rural areas under the below the poverty line families were identified, and necessary assistance were extended. This assistance was extended to them for pursuing diverse vocations, including agriculture, horticulture, sericulture, animal husbandry, to set up small cottage industries etc., to identify the beneficiaries of this scheme, the service of a private organization known as MYRADA was utilized, and those elected for this programme were given training by this organization.

This apart, women of tribal descent who had completed the fifth grade were also eligible for assistance. From January 1, 1989, to January 11, 1991, 34,595 women received 17,30 crores of rupees as financial assistance under this scheme.

Women Empowerment Project

The Tamilnadu Government has implemented certain schemes under the banner 'Mahalir Thittam'. To make it more effective and efficient, the implementation of

this programme was entrusted with the Tamilnadu Corporation for Women's Development. Modestly launched in Dharmapuri in 1989, this scheme initially received financial support from certain International Funding Agencies.

It may be pointed out here that, this is a sort of Self-Help Group Movement, began in a minuscule way in 1989, has grown beyond proportion, in stature and strength, to the point where it has spread its tentacles over all the disadvantaged and devalued segments of Tamil society. Some of its objectives were : social empowerment of women, creating a sense of oneness, aiming to fulfill the requirements of the Panchayats in villages, undertaking decision-making responsibilities in the family and society, and to raise women's awareness of government schemes and welfare measures for the economic development of women.

Aside from this, fostering a sense of saving, working to improve the family's economic situation, and making effective use of government loan aid are essential. Also, women are encouraged to develop different skills, such as reading, writing, and leadership qualities. During the period of 1991 an honorarium is also paid to the Mahalir Thittams convention. During this fiscal year of 1990-1991, for this programme fund allocation of around fifty two lakhs have been earmarked to cover the costs associated with maintaining Mahalir Mandrams across the state.

Service Homes for Women

Exclusive Service Homes are an essential requirement to protect the most disadvantaged women folk of this society. Despite innumerable laws enacted to safe guard them, still those categories of deprived sections of the society like the widows, uneducated and abandoned

women are at the mercy of the public and the Government to take care of them. Hence in order to fulfill their expectations and to provide them a safe shelter, Service Homes meant for them were established by the Government of Tamilnadu. To begin with such centers were established at five different places.

Young women were admitted in them where in they were provided with necessary education to complete either 8th or 10th or the higher secondary school examinations. Depending on the interest of such inmates of the service homes, they have been given training in vocational trades like : tailoring, typing, and housekeeping. Those residents are provided with a monthly stipend of Rs.120 besides free clothing text books and note books. Upon successful completion of the Secondary Education programme, they were given the Secondary Grade Teachers Training in the institute at Pallavaram. After they successfully completed their teacher training programme, they are directly nominated as teachers without going through the employment exchange process. As per Government statistics of October 1991, around 1100 women were benefited from this programme.

Hostels for Working Women (1990)

The necessity of creating working women's hostel gained currency when a large number of women undertook various kinds of jobs and employment especially in the urban centers. Since they have been in search of a safe place for their stay, working women hostels were established, which provided them their basic requirements. Around 1991, Government of Tamilnadu opened up such working women's hostels at several urban centers like Chennai, Cuddalore, Trichy, Putukottai, Madurai, Hosur, and Tuticorin. The construction of working women hostels were undertaken by private non-profit organizations, for whom the Government has provided them 15% of the construction cost. Initially, during the year 1991, around 355 working women were accommodated in these hostels.

Guidance Bureaux for Women

In order to ensure self - employment opportunities for the most disadvantaged sections of the women society like the widows, deserted wives and women in poverty, to undertake petty trades, bank loans were arranged through nationalized banks of India. The most eligible beneficiaries were identified for whom with a subsidy of Rs.600, bank loans were arranged, through the guidance bureaux for women. Also this Bureau provides them necessary guidance regarding their continuing education, and the education of their children, besides free legal aid, and such other retirement benefits.

Tamil Nadu Women's Development Corporation

The D.M.K. Government keeping in mind the development of women across Tamilnadu has gone to the extent of establishing an exclusive women development corporation. The Chief Minister stated that Tamilnadu is the forerunner to establish an exclusive corporation meant for the development of women, especially to promote the employment generating activities. This women's development corporation devised a massive

socioeconomic development programme, at a cost of forty six crores of rupees with is expected to benefit around 45,000 women in Tamilnadu. As a part of this massive programme, more than 30 lakhs of women were provided employment opportunities, both part time and full time by the Khadi and Village Industries Board. These apart, around two hundred women were given financial assistance to purchase auto-rickshaws. Apart from the already existing six industrial training institutes, six more such units were ordered. As per the details available, around 20,000 women were employed to prepare school uniforms and around 38 lakhs of rupees was provided towards meeting the expenses.

Self - Employment Scheme for Women

During the years 1990-1991, one more self-employment scheme for women was implemented for which an amount of Rs.2.25 lakhs was set aside to provide them monetary assistance, stipend, etc., Around thirty women who sought self-employment were given auto-rickshaws which they can use to generate income to maintain their families. For this purpose the Government has given them fifteen percent of margin money and the remaining 85 percent was funded by Tamil Nadu Industrial Investment Corporation (TIIC). In order to facilitate to them the vehicles provided to them they have been granted necessary permits and licenses were issued operate them.

Conclusion

Throughout dmK and kalaingar political career, he has championed the causes of the oppressed, depressed classes, deprived communities, and all those living below the poverty line. dmK primary goal was always to uplift all of these segments of Tamil society. All efforts were pitched towards the depressed classes and communities across Tamilnadu. Kalaingar humanitarian efforts and legislations towards the oppressed, the most disadvantaged communities, and the most vulnerable sections of society are not only commendable and incomparable. His visionary social development programmes and the missions of his accomplishments are unparalleled not only in Tamilnadu's history, but in the history of the entire Indian subcontinent. Most of his charitable and benevolent programmes, which have primarily benefited the poor, have set a precedent not only in Tamil Nadu politics but also across the political spectrum of India.

Notes & Reference

- G.R.Madan, Indian Social Problem, Vol.II, Bombay, 1967. p.251.
- Tamilarasu, Govt of Tamil Nadu, November, 1990, p.2
- Tamilarasu, Govt of Tamil Nadu, May, 1989, p.4.
- Proceedings of the Tamil Nadu Legislative Assembly Debate, Vol. No. V25 March, 1989, pp.50-53
- Murasuli, Tamil Daily Madras, 1 July, 1989.
- Tamilarasu, Govt of Tamil Nadu, July 1989, p.7
- G O. Ms. No.515, BCW, NMP and SWD 3 May, 1989.
- G O. Ms. No.617, BCW/NMP and SWD 7 August, 1989.
- G.O. Ms. NO.450/SW & NMP, 18 August, 1990.
- G.O. Ms. No. 1716, AD & TW Dept., 29 August, 1989.

Dr. M. Rosy
Assistant Professor, PG & Research Department of History
Nirmala College for Women, Coimbatore 641018

Dr. Daisy Thangammal J
Assistant Professor, PG & Research Department of History
Nirmala College for Women, Coimbatore 641018

IMPACT OF AGRICULTURE ON INDUSTRIALISATION OF COIMBATORE DISTRICT

Abstract

Agriculture has been the first and the most ancient occupation of mankind. Agriculture plays a very crucial role in the lives of people. It is the backbone of our economic system. Agriculture not only provides food and raw materials but also provides employment opportunities to a very large proportion of the population. Most of the Indian industries are agro-industries depending on agriculture for the supply of raw materials. The important industries of India are cotton textiles, jute, sugar plantations and paper. All these depend on agriculture either directly or indirectly. Agriculture is the backbone of Indian economy. In Coimbatore, urbanization has led to the conversion of all forms of nature, including forests, agriculture, barren land and wetlands for urban land use.

Key words: Agriculture, Indian economy, Industries, Coimbatore.

Introduction

Agriculture is the largest sector in many developing countries. The economic development of developing countries is largely dependent on agriculture. The historical experience of many countries reveals that agriculture played a vital role in the process of economic development. Tamil Nadu had been divided into five agricultural zones, based on the agro climatic conditions and the soil profile. Coimbatore district falls under Zone II. Coimbatore though an industrial district, plays no small part in agriculture. Coimbatore is the major city in the Indian state of Tamil Nadu. Coimbatore was traditionally a cotton-cultivating area, which supplied raw material for the handloom-weavers of Coimbatore. This paper highlights the impact of agriculture on industrialisation in Coimbatore district.

Review of Literature

Ramesh Singh, in his book *‘Indian Economy’ (2012)* says that, Agriculture remains the most important sector of the Indian Economy during the pre-independence and post-independence period, and can play a major role in economic development. *‘Kisan World’ A Journal of Agriculture and Rural Development, Vol.43, (2006)* explains the backbone of Indian agricultural economy, rural developments and productivity *Indian Journal of Agricultural Economics, Vol 73(2018)* narrates cropping pattern in India, agricultural productivity and the importance of agriculture for industrial development, in India and Tamil Nadu.

The word ‘agriculture’ comes from the Latin words ager ‘field’ and cultura ‘cultivation’. It therefore means cultivation of the fields. From the settled village life, made possible principally by agriculture, the social, economic and political developments that are regarded as characteristics of civilization. Agriculture occupies a prime place in the economy of Tamil Nadu. Tamil Nadu has historically been one of the agricultural states. It provides a strong, efficient and prosperous base for the state’s economic growth. The agricultural sector feeds the millions of people in all sectors and provides raw materials for industries.

Coimbatore

Coimbatore is an inland district in the southern part of the Peninsula. In some early Tamil poems, the term Nadu has been used to mean fertile land, where people led a settled agricultural life. The Climate of the Kongu country is generally more pleasant. Coimbatore District is important for its industrial, agricultural and commercial development. The textile industry in Coimbatore plays a vital role in the economic prosperity of the country through the earnings of foreign exchanges.

Role of Agriculture in Industrial Development

Agriculture as we have seen is the oldest, largest and the most important sector in the process of economic development in most of developing countries, and agriculture is the only major existing industry. Agriculture plays an important role in industrial development. Agriculture has been and still remains the backbone of the Indian economy. It plays a vital role not only in providing food and nutrition to the people, but also in supply of raw material to industries.

Agriculture has been the main occupation in Tamil Nadu since ancient days. Most of the rural population in Tamil Nadu depends on agriculture and agro based industries. Agriculture has been helping the development of industry by providing various raw materials.

Industrial Development in Coimbatore District

Industries are the backbone of any City. The health of an economy of a city depends on the health of its Industries. Coimbatore is the most highly industrialized district in this state, in which a large proportion of the population,

about 47 percent lives by industries, trade and other avocations. The textile industry, engineering industry, handlooms etc., have contributed in small measure, towards stabilizing the industrial base of the district's economy.

By the beginning of 1950's Coimbatore accounted for 55 percent of all textile mills in the State of Tamil Nadu. Coimbatore city has highly been called the Manchester of South India. The development of the textile industry on a large scale is mainly due to the abundant growth of cotton in this district. This industry is mostly concentrated around Coimbatore.

In 1922 the Rangavilas Ginning, Spinning and Weaving Mills Ltd founded by P.S. Govindasamy "Sri Radhakrishna Mills Ltd", became founded by means of Rangasamy Naidu in 1923. In 1929 "Vasantha Generators Ltd" became based through R.K. Shanmugam Chettiar. Next to these come the Radhakrishna Mills (1923), Peelamedu, with an authorized capital of 30 lakhs of rupees and an installation of 300 looms and 51,664 spindles, Sri Venkatesa Mills (1933), Coimbatore, with an authorized capital of 50 lakhs of rupees and an installation of 268 looms and 47,444 spindles and the Vasantha Mills (1976), Singanallur, with an authorized capital of 30 lakhs of rupees and an installation of 270 looms and 44,424 spindles.

Other Industries

Oil pressing from gingelly, castor and groundnut seeds is done by vanniyars, in almost every important village in the Kongu Nadu. Margosa oil is extracted on a large scale in Kangayam. The Oil is sent to Madurai, Dindugal, Devakottai and other places in Chettinad. Kongu Nadu is the most industrialized and prosperous region in Tamil Nadu.

Coimbatore is one among the industrially developed and commercially vibrant districts of Tamil Nadu. It has got a high concentration of small-scale industries and medium and large-scale industries. There are more than 25000 small, medium, large-scale industries and textile mills. Coimbatore is also famous for the manufacture of motor pump sets and varied engineering goods. Coimbatore district is economically important in terms of its production and trade in cotton, coconut, textiles, light engineering units and foundries manufacturing pump sets, electric motors, wet grinders, washing machines, steel furniture, textile machinery and machine tools and other items. Sugar industry, plantation industry, rice and oil mills and forest-based industries in Coimbatore have also contributed to the major segments of the development of the district. The farmers of this district are progressive and hard working.

All the leading industries of Coimbatore are agro-based industries, and cotton, jute, sugar, plantation industries depend on agriculture directly.

Urbanization in Tamil Nadu

During the colonial period, commercialization was a very clear factor spurring urbanization in the state. Commercialization of agriculture led to the growth of market towns not only along the railway routes but also along important transport corridors. Crisis in rural areas induced by colonial policies were a major factor in-

ducing large scale distress migration to urban centres for employment. Destruction of traditional industries, particularly handlooms, was another important factor. Now Madras and Coimbatore, these two regions are the most dynamic in terms of both urbanization and industrial development in the state.

Advantages of Urbanization

Due to urbanization there was increase in agricultural production which encouraged farmers to produce more and to specialize in their fields.

Increase in the standard of city life is evident as scientific and technical advances were made available.

Social reorganization of agricultural societies took place, and also land was redistributed to the landless.

Security is more in cities than in villages.

Improvement in the social standing of women was possible because of education and freedom.

Better facilities and relations are available in cities than in villages.

Industrialization generally leads to urbanization, with the development of industries, new towns develop. People move more towards the towns and there is a development of infrastructural facilities.

Conclusion

Agriculture occupies a very key position in the Indian economy because of its contribution to its overall economic growth through supplies of food, raw materials and exports. Coimbatore enjoys a place of significance in the industrial map in India. The third largest city of the state, Coimbatore is one of the most industrialized cities in Tamil Nadu. Industries still make significant contribution towards the industrial prosperity of the district. Industrialization is the outcome of a long and complex historical development. Industrialization and urbanization are associated in many ways and yet they are independent. Without agriculture there is no possible way to promote industries. Thus, agriculture has a great impact and it is the main cause for the development of industrialization in Coimbatore district.

References

- Bhatt S.C, The Encyclopaedic District Gazetteers of India, Vol. II, Gyan publishing House, New Delhi, 1997.
- Census Report of India, Vol. IX, Madras, 1961, p.456.
- Dewett K.K, Varma, Sharma M.L, *Indian Economy*, S.Chand & Company, New Delhi, 2002.
- Dhingra I. C, *Agricultural Economy of India*, Sultan Chand and sons Publication, New Delhi, 1980.
- Dr.M.Lakshmi Narasaiah, *Agriculture and Economic Development*, Sonali Publications, New Delhi, 2004.
- K. Sinha, *Sustainable Agriculture*, Surabhi Publications, Jaipur, 2004.
- K.R.Saravanan, *Agricultural Development in Tamil Nadu*, Sitech Publication (India) Pvt. Ltd, Mumbai, 2007.
- Kisanworld, March, 2017, Vol.44, No.3.
- Madras Information, Vol. III, March, 1949, *Manual of Coimbatore District*, Vol. II 1951.
- Sakuntala Devi, *Planning and Rural Development*, Sarup & Sons, New Delhi, 2006.
- The Urban Infrastructure Reforms facility*, MIDS, July 2011.

Understanding the Orthographic Systems of English and Tamil: A Deeper Exploration Beyond Surface-Level Perceptions

Arulmani A.S.

Research Scholar, Department of Linguistics, Madurai Kamaraj University, Madurai 625 021

1. Introduction

In multilingual contexts, students are often exposed to different writing systems that present unique challenges and learning experiences. In Tamil Nadu, many students encounter both **English and Tamil orthographies**, each with its distinct structure and spelling conventions. When asked which language presents a greater challenge in terms of spelling, a significant majority—nearly 90% of students surveyed—report that **both Tamil and English spelling systems feel equally difficult**. However, this perception often stems from limited exposure to the underlying structures and logic of each system, which are, in fact, fundamentally different.

Understanding why these languages are perceived as challenging requires a closer look at the **orthographic principles** governing each language. English, with its alphabetic system of 26 letters, is known for its irregular spelling patterns and phoneme-grapheme inconsistencies, leading many students to rely heavily on memorization rather than logic. Tamil, on the other hand, follows a structured **syllabic abugida** system, derived from the Brahmi script, with a rich set of graphemes that combine consonants and vowels to represent each syllable. While Tamil's orthographic system is often seen as complex due to its large set of symbols, it is notably phonemic and predictable in its representation of sounds.

This article delves into the orthographic systems of English and Tamil, comparing their structures, phonetic consistency, and implications for spelling and literacy. By examining the unique features and principles of each language, we aim to dispel the misconception that both systems are equally challenging, instead highlighting how each language's writing system serves its linguistic and cultural context effectively. Through this exploration, students and educators can gain a deeper appreciation for the design and adaptability of these languages, which reflect centuries of cultural and linguistic evolution (Krishnamurti, 2003).

2. English Orthography: The Challenge of Inconsistency

English orthography is often considered one of the most challenging writing systems due to its **deep orthography**, characterized by significant irregularities in spelling and phoneme-grapheme relationships (Crystal, 2012). With only 26 letters, the English alphabet has evolved into a system where each letter can represent multiple sounds, and each sound can be spelled in various ways. This variability creates an unpredictable system that students often find confusing, especially when they are more familiar with phonemically consistent languages, like Tamil.

Phoneme-Grapheme Irregularity

One of the primary reasons English spelling is complex lies in the **inconsistent mapping of phonemes (sounds) to graphemes (letters)**. English has five vowel letters—*a*, *e*, *i*, *o*, and *u*—but these represent approximately 20 different vowel sounds, depending on context. This variability leads to situations where the same vowel can have multiple pronunciations. For example:

- The letter “a” is pronounced differently in *cat* (/æ/), *car* (/ɑ:/), and *cake* (/eɪ/).
- The letter “o” can sound like /ɒ/ in *hot*, /oo/ in *go*, and /ʌ/ in *love*.

In addition, English consonants exhibit similar variability. The letter “c,” for instance, sounds like /k/ in *cat* but like /s/ in *ceiling*. Such **one-to-many relationships** (where one letter represents multiple sounds) and **many-to-one relationships** (where multiple spellings represent the same sound) create significant challenges for learners. According to Venezky (1999), this deep orthography stems from historical changes and phonetic shifts that left English spelling patterns disconnected from their pronunciations.

Silent Letters and Digraphs

Another feature of English orthography that complicates spelling is the use of **silent letters** and **digraphs**. Silent letters are letters in a word that are written but not pronounced, such as the “k” in *knife* and the “b” in *debt*. These letters often result from historical pronunciation changes that left certain letters in the spelling without a corresponding sound (Carney, 1994). For example, in Middle English, words like *knight* and *knife* were pronounced with the “k” sound, but as pronunciation evolved, the initial sound was dropped while the spelling remained the same.

Digraphs—two letters that represent a single sound, such as “th” in *think* or “sh” in *ship*—also add to the complexity. Digraphs can represent sounds that are not directly related to the letters used, further disconnecting spelling from pronunciation. The digraph “gh,” for instance, sounds like /f/ in *laugh* but is silent in *though*. These features make it difficult for learners to apply consistent rules to English spelling, leading to reliance on memoriza-

tion for many common words.

Influence of Borrowed Words and Historical Spelling

The English language has a rich history of borrowing words from other languages, including **Latin, Greek, French, and Norse**. This borrowing has brought new spelling conventions into English that do not always align with its phonetic patterns. For example:

- The word *receipt* is borrowed from French and retains its original spelling, though the pronunciation of “p” has since been dropped.

The word *psychology* originates from Greek, where the “p” was pronounced, but in English, it is silent.

Historical events, such as the Norman Conquest of 1066, played a significant role in shaping English vocabulary and spelling. Following the conquest, French influence introduced a large number of loanwords, leading to inconsistent spelling patterns (Crystal, 2012). Additionally, the **Great Vowel Shift**—a major pronunciation change in English between the 15th and 18th centuries—shifted vowel sounds significantly, but spelling conventions did not adjust to reflect these changes. As a result, English orthography preserves older forms, which often do not match modern pronunciations (Algeo, 2010).

3. English as a Deep Orthography

The features outlined above make English a classic example of a **deep orthography**, where there is no straightforward correlation between spelling and pronunciation. This depth in orthography means that learners cannot always rely on phonetic rules to deduce spelling; instead, they must memorize a significant number of words and rules, many of which have exceptions. For example:

- The sound /f/ can be spelled as “f” (as in *fish*), “ph” (as in *phone*), and even “gh” (as in *enough*).

The word “ough” alone has multiple pronunciations: /oʊ/ in *though*, /ʌf/ in *rough*, /ɔ:/ in *thought*, and /aʊ/ in *bough*.

As a result, learning English spelling requires students to recognize patterns, learn exceptions, and often rely on contextual clues to determine pronunciation. These complexities can be particularly challenging for students learning English as an additional language, especially when they are accustomed to more phonemically consistent writing systems.

4. Tamil Orthography: Structure and Phonemic Consistency

Unlike English, Tamil orthography is structured in a way that maintains a high degree of phonemic consistency, making it a **shallow orthography** where spelling closely matches pronunciation. Tamil script, derived from the ancient Brahmi system, is classified as an **abugida** or **syllabic script**, meaning each symbol represents a syllable that combines consonants with vowels. This system provides Tamil with an organized, predictable, and phonetic structure, which contrasts sharply with the irregular spelling patterns of English.

Three-Way Classification of Graphemes

Tamil’s orthography is organized into three primary categories of graphemes, allowing it to represent syllables with precision and phonetic clarity:

1.Vowels (Uyir Ezhuththu): Tamil has 12 vowels, each of which corresponds to a distinct vowel sound. Unlike English vowels, which can represent multiple sounds, Tamil’s vowels are **phonetically transparent** and maintain a consistent sound value. This predictable nature aids learners in recognizing and pronouncing vowels without ambiguity.

2.Consonants (Mei Ezhuththu): Tamil has 18 consonant symbols. These consonants can appear with a **dot (pulli)** to indicate they are **pure consonants** without any inherent vowel sound. For example, க் (k), ச் (ch), and ட் (t) represent isolated consonant sounds. When the dot is absent, these consonants carry an **inherent short /a/ sound**, forming syllables such as கா (ka), சா (cha), and டா (ta).

3.Compound Graphemes: Tamil forms **syllables by combining consonants with diacritic marks that indicate specific vowels**. Each consonant can pair with any of the 12 vowels to create a compound grapheme. For instance:

கா (ka) + diacritic for *i* (இ) = கி (ki)

கா (ka) + diacritic for *u* (உ) = கு (ku)

கா (ka) + diacritic for *aa* (ஐ) = கா (kaa)

This syllabic structure, where each consonant-vowel combination has a dedicated symbol, allows Tamil to maintain a consistent **phoneme-grapheme mapping** across its script. Unlike English, where letters can shift in sound based on context, Tamil’s graphemes reliably correspond to specific sounds, which significantly eases pronunciation and reading comprehension for learners.

Diacritic System and Phonetic Transparency:

The **use of diacritics** in Tamil plays a crucial role in representing various vowel sounds when combined with consonants. Tamil diacritics are applied in a structured manner based on the vowel being represented:

1. Progressive Diacritics for *i*, *i:*, *u*, and *u:*:

These diacritics are placed **after or below** the consonant, indicating the vowel sound follows the consonant. For example, கி (ki), கீ (kī), கு (ku), and கூ (kū) all use progressive marks.

ORRecursive Diacritics for *e*, *e:*, and *ai*:

In these cases, the diacritic appears **before the consonant**, effectively reversing the order in which the consonant and vowel are written. Examples include கே (kē), சே (chē), and கை (kai).

ODiscontinuous Diacritics for *o*, *o:*, and *au*:

These diacritics are **placed both before and after** the consonant, framing it to create the desired vowel sound.

Examples include கௌ (kō), சௌ (chō), and கௌ (kau).

This diacritic system provides Tamil with a **high level of phonetic transparency**, ensuring that every grapheme clearly indicates its pronunciation. Each symbol tells the reader exactly how the syllable sounds, allowing Tamil learners to “sound out” words in a straightforward manner. This regularity in representation makes Tamil an ideal orthographic system for literacy, especially when compared to the arbitrary nature of English spelling (Krishnamurti, 2003).

Phonemic Clarity and Logical Structure

One of the defining features of Tamil orthography is its phonemic clarity, which comes from the **direct correspondence between graphemes and sounds**. Each Tamil grapheme, whether it represents a pure consonant, a vowel, or a compound syllable, maps directly to a specific phoneme. This predictability is fundamental to Tamil and sets it apart from English in several ways:

- Consistency Across Words:** Tamil maintains consistent phoneme-grapheme relationships, so the pronunciation of graphemes does not vary unpredictably across different words. This consistency means that once students understand the basic rules of Tamil orthography, they can apply them across all words without encountering exceptions.

- Syllabic Composition:** Tamil graphemes are inherently syllabic, which means each character represents a complete consonant-vowel sound. This syllabic nature eliminates the need for silent letters or complex digraphs, as seen in English. Instead, Tamil’s writing system is **self-sufficient and straightforward**, allowing learners to decode words accurately.

Simplicity of Spelling Rules: Because Tamil does not require complex spelling rules or memorization of irregular words, students can focus on understanding the diacritic marks and pure consonant forms. This simplicity streamlines literacy education, enabling Tamil speakers to learn spelling based on predictable patterns rather than arbitrary conventions.

Tamil as a Shallow Orthography:

Tamil’s orthographic design categorizes it as a **shallow orthography**, where spelling aligns closely with pronunciation. This shallow nature simplifies reading and writing by providing a **clear one-to-one relationship** between symbols and sounds. Research indicates that shallow orthographies like Tamil lead to quicker and more accurate literacy acquisition compared to deep orthographies like English (Ziegler & Goswami, 2005). Tamil’s straightforward structure encourages a phonetic approach to reading, enabling students to learn pronunciation rules early and apply them consistently.

Tamil’s logical structure and phonemic clarity have significant implications for bilingual education, especially in multilingual settings where students encounter Tamil and English. For students who struggle with the

inconsistencies of English spelling, Tamil’s transparent orthography can provide a stable foundation for understanding phoneme-grapheme relationships and recognizing the regularity of syllabic patterns.

5. Comparing Perceived Difficulty: English vs. Tamil

Despite the structural and phonemic clarity of Tamil orthography, many students perceive both English and Tamil as equally challenging to learn. This perception often stems from superficial experiences with each language’s spelling system rather than a deep understanding of their respective structures. In reality, the difficulties associated with each language are quite different. English’s complexity arises from its irregularities and lack of consistent phoneme-grapheme mapping, while Tamil’s challenges are rooted in the unfamiliarity of its syllabic compounds and the sheer number of graphemes used. This section examines the reasons behind these perceptions and addresses the real differences in difficulty between the two orthographies.

6. Perception vs. Reality: Why Students See Both Systems as Equally Difficult

Many students report that both English and Tamil orthographies are difficult, a perception influenced by several factors:

1. Limited Understanding of Orthographic Structure:

Most students approach both languages without a formal understanding of orthographic principles, which leads them to judge spelling based on immediate difficulty rather than structural insights.

For instance, students may struggle with diacritic marks in Tamil and silent letters in English, viewing both as arbitrary complexities rather than features rooted in each language’s evolution.

2. Influence of Educational Methods:

In many educational settings, rote memorization is emphasized over phonetic understanding. This approach does not explain the reasoning behind English’s irregular spellings or Tamil’s consistent phoneme-grapheme patterns, leading students to perceive both as equally difficult (Crystal, 2012).

When spelling rules and phonetic principles are not explicitly taught, students rely on memory alone, which often feels inadequate for handling English’s irregularities or Tamil’s complex compounds.

3. Challenges of Multilingual Learning Contexts

In multilingual classrooms, students are frequently required to switch between English and Tamil, which demands different cognitive skills. The constant shift can create a sense of linguistic overload, further fueling the perception that both languages are equally challenging.

Additionally, students who are more familiar with the phonemic clarity of Tamil may find English’s deep or-

thography frustrating, while students used to English's simplicity in letter forms may struggle with Tamil's compound syllabic graphemes (Ziegler & Goswami, 2005).

7. Analyzing Real Differences in Orthographic Difficulty

While students may perceive both systems as equally difficult, a closer look reveals that the sources of difficulty differ substantially between English and Tamil.

1. English: The Complexity of Irregular Spelling and Phoneme Variability

English's deep orthography requires students to memorize numerous exceptions and patterns. For example, the word *though* does not rhyme with *through* or *rough*, despite their similar spelling, which can be frustrating for students used to Tamil's regular phoneme-grapheme mapping.

The influence of silent letters, digraphs, and irregular vowel sounds means that spelling in English often does not correspond to pronunciation. This leads to a "spelling vs. sound" mismatch, where words cannot be easily decoded based on their written form alone (Venezky, 1999).

2. Tamil: The Complexity of Syllabic Compounds and Diacritic Placement:

Although Tamil is phonemically consistent, it has a wide array of graphemes due to its syllabic nature. The use of diacritics for vowel modifications, especially those that appear before or surround the consonant, requires students to develop a strong understanding of diacritic placement to master reading and writing.

The structure of Tamil, with its three-way classification (vowels, consonants, and compound syllables), is unfamiliar to students accustomed to English's alphabetic system. The syllabic compounds can seem overwhelming, even though they follow predictable patterns (Krishnamurti, 2003).

3. Impact of Cognitive Load in Dual Literacy

Students often find balancing English and Tamil literacy demands challenging. English's irregularity requires more memorization, while Tamil demands careful attention to visual detail, particularly with diacritic placement.

The contrast in orthographic systems places a cognitive load on students, as they must adapt to English's flexible letter sounds while simultaneously mastering Tamil's structured, syllabic representation.

8. Comparing Spelling Rules: A Practical Illustration

A side-by-side comparison of common English and Tamil spelling rules can help students and educators understand where these perceptions of difficulty stem from:

This comparison reveals that the difficulty in English

Aspect	English Example	Tamil Example
Irregular Vowels	"a" in <i>cat</i> , <i>car</i> , <i>cake</i>	Consistent vowel sound for <i>க</i> , <i>கா</i>
Silent Letters	"k" in <i>knife</i> , "b" in <i>debt</i>	No silent letters in Tamil
Phoneme Variability	<i>ough</i> in <i>though</i> , <i>through</i>	Fixed syllabic forms (e.g., <i>கூ</i> , <i>சூ</i>)
Diacritic Use	None; changes occur in vowels	Consistent use for vowels in each consonant-vowel combination

arises from inconsistency, while Tamil's challenge is the complexity of syllabic combinations. Recognizing these unique aspects can help students see that both systems present different kinds of challenges, each with its own logic and rationale.

Addressing Student Perceptions and Building Confidence

By addressing the underlying reasons for students' perception of difficulty, educators can create targeted strategies to help students overcome these challenges:

1. Guided Comparative Learning:

Educators can use direct comparisons, such as the one above, to help students understand that while English spelling may appear random, it has historical and linguistic reasons for its patterns. Conversely, Tamil's structured system can be demystified by practicing predictable diacritic placement and syllable formation.

2. Confidence-Building Exercises:

Teachers can create activities that highlight students' strengths in each language. For instance, games focused on recognizing common English spelling patterns, such as "igh" words (*night*, *sight*, *light*), can reinforce memory, while Tamil diacritic pattern drills can build students' confidence in Tamil spelling.

3. Encouraging Analytical Approaches

Encourage students to think analytically about spelling, using Tamil's consistency as a framework. They can then apply this logic when approaching irregular English words, treating each language as an opportunity to develop problem-solving skills rather than memorization.

9. Conclusion

Understanding the distinct orthographic systems of English and Tamil offers valuable insights into the unique challenges and strengths each language presents. English, with its irregular spelling patterns and complex history of language contact, requires learners to adopt a flexible, memory-based approach to spelling. Tamil, by contrast, uses a phonemically consistent syllabic structure, allowing students to rely on predictable patterns and phonetic rules.

For bilingual education, recognizing these differences

(Continued in page 127)

TEXTUAL PROBLEMS ON TRANSLATING JAYAKANTHAN'S YAARUKKAHA AZHUTHAN FROM TAMIL INTO ENGLISH

B. Revathi
Ph D Research Scholar, Department of Translation
Tamil University, Thanjavur 613 010

Dr. R. S. Murugan
Associate Professor and Head, Department of Translation
Tamil University, Thanjavur 613 010

Abstract

Psychological factors, such as language users' recognition of hybridization and anticipation of text development, influence text type identification, which is influenced by message content characteristics. Argumentative text, rooted in cognitive abilities, evaluates concepts and encourages the acceptance of beliefs or ideas, often employing cohesive devices like recurrence and parallelism. Expository text types, descriptive and narrative, analyse context and composition-synthesis of concepts. Distinguishing between these types requires monitoring situations, setting tone, and using comparison and judgement. Reiss's principles guide the use of evaluative, verbs, and recurrence in argumentative and expository texts, as well as in instruction texts that shape future behaviours. Translation involves different text types, involving cognitive properties like perception, exposition, argumentation, and instruction. Translators must possess skills for each type, with evaluative correlating surface text forms. Ideology affects language use, and translators must understand how power ideologies are expressed. Knowledge of text type is crucial, and equivalence is determined through contrastive rhetoric. The author's purpose, attitude towards the topic, readership characterization, and language quality are crucial in assessing the translator's ability to handle and use the source language, without considering the author's background or other works.

Keywords: Cognitive properties, Rhetoric study, Ideological structure, Argumentative text, Expository text, Source language, Target language, language, topic, text, statement, evaluate.

Introduction

Translation knowledge and application are connected through translation critique. The evaluation of another person's translation is a fascinating educational experience. It is also used to evaluate which translation of an original text—of two or more—is superior. There are several facets to the criticism of translation. Referential and pragmatic standards might be used to evaluate the translation. The language user's capacity to (i) identify hybridization by making reference to some abstract, internalized patterns of text organization and (ii) predict the text's future growth in accordance with internalized patterns constitutes the psychological factors in text type identification. Welch (1976) asserted that the text was consistent with the fundamental basic characteristics of the human mind. Based on the nature and characteristics of the message content, the text type was divided into different text kinds, such as argumentative text type. Evaluations of a translation based on readability, naturalness, ease of flow, smoothness, and lack of interruption frequently fall short of being reliable benchmarks. The assessment, be it a critical analysis or a graded assessment, must be conducted by contrasting the source text with the translated version.

Text analysis

The original language text is to be analyzed in light of the author's stated purpose. That is, the author's attitude toward the topic, as well as the readership's characterization and indication of its category and type. The quality of the language is evaluated to determine the translator's competence to handle and use the language. The author's general background or other works would not be beneficial in appreciating or evaluating the translation.

Psychological Reality of Text types

The five text types—descriptive, narrative, exposition, argumentation, and instruction—are thought to correlate with the "forms and range of human cognitions," and their structural characteristics stem principally from these fundamental cognitive qualities. The fundamental cognitive mechanisms of contextual organization are reflected in them.

Argumentative Text Type

Texts of this type have a contextual focus and evaluate the relationships between concepts. An argumentative text is one that encourages the acceptance or judgment of particular beliefs or ideas as true or false, positive versus negative, according to Beaugronide and Dressler in 1981. Conceptual relationships like antagonism, value violations, and reason importance always exist. There will frequently be cogent tactics for emphasis and persistence in the surface text. For instance, repetition, parallelism, and paraphrasing the cohesive device.

Expository text type

This kind addresses the contextual focus by concentrating either on the composition-synthesis from constituent elements or on the decomposition analysis into constituent elements of a given notion.

There are two important variants in the conceptual exposition as descriptive text and as narrative text. The object

and situations are the central themes in descriptive text. The 'actions' and 'events' are arranged in a particular order in the narrative text. One can easily recognize these two texts, whereas it is difficult for the translators to distinguish between argumentative text and conceptual exposition.

The following basic features can be employed to distinguish the above said two types

a) Monitoring and Managing

The situation managing to manage the situation so suitable for the text producers to achieve his goals. This is the focus element in argumentation. In exposition providing a reasonably detached account is focused in other words, monitoring the situation is the key of exposition.

b) Scene- and tone-setter

While the exposition argumentation uses the pattern to give the scene and elaborate, the topic sentence uses argumentation to emphasize tone and substantiate Tone setter: supported by the thesis The structure of exposition is as follows: Scene-Setter: Aspects of the scene that are explained by the tone-setter show characteristics like judgment and comparison.

Evaluative Texture

Evaluativeness is the central idea in argumentative texts, which make use of cohesive focus devices like parallelism or recurrence. It also has the features such as references to people, use of verbs like perceiving, feeling, saying often using the passive and transitive sentence structure, and the lexical items like modality etc. the expository text makes use of basis syntactic and semantic structure.

Instruction Text type

This text type focuses on how future behaviours. It attempts to control behaviour or thought through education. Two subtypes are shown here. are recognized as think. Here two sub-type are recognized as

Instruction with a choice, such as commercials, consumer guidance, etc.

Directives with no choice; such as contracts and treaties, etc.

Training that offers the choice to influence beliefs or actions and elicit a response. The phrase "fly me, air India" piques curiosity and serves as an invitation. These days, argumentation and instruction are combined into a single "operative text." In 1976, Reiss put forward the guidelines that operating texts should adhere to in order to pique readers' interest and persuade them. They are as follows:

Readability: brief sentence structure and easy syntax.

Topicality: a topical allusion's proximity to life in words.

Memorability: catchphrases and rhetorical repetition

Language manipulation propaganda

Plausibility: using witnesses from the authorities.

Argumentative texts consist of clear patterns of logical

thinking which the instruction text back. In other words the logical presentation forms part and parcel of the argumentative format. The above said here to be accounted for in translation.

The Cognitive properties related with each of the types text

Description: Differentiation and interrelation of perceptions in space.

Narration: Differentiation and interrelation of perceptions in time.

Exposition: Comprehension of general concept through differentiation by analysis or synthesis.

Argumentation: The process of evaluating the relationships between and among concepts by identifying parallels, differences, and transformations.

Instruction: Informing/ regulating future behaviour planning.

Processing patterns to text types

Description: 'Frames' of skills doing parts together

Narration: 'Schemata' sequential order of events' occurrence in relation to their temporal closeness. For instance, a Journey Story

Argumentation: The "plan" determines how situations and actions build up to achieving a goal. For instance, criticizing the subterranean system's inefficiencies

The descriptive 'frames' including the narrative 'schemata' are visualized as of 'situations' and 'causality' respectively as patterns utilized in conceptual exposition. Similarly, 'scripts' being involved in the instruction text type. Each type expects the different group of knowledge from the translator. The evaluative correlating the surface text forms- recurrences, focuses the non-evaluative exposition to the translator.

Ideology

Schmidt (1977) asserts that the expression of ideology has important implications for translation, noting that linguistic barriers are likely caused more by certain speakers' incapacity to use specific text types, either actively or passively, than by a lack of grammatical proficiency.

Translators need to understand how language is involved whenever the employment of particular genres, discourses, etc. turns into a tool for the exercise of power and ideologies find the purest expression in language. The examination of the ideological frameworks, which take linguistic usage into account, will enrich the analysis of linguistic forms. Language reflects ideology at basically- semantic level, at grammatical- syntactical level. It is meaningful if the text feature are seen in the context of the required social anchoring of all texts.

Fowler (1985) states that the important part of linguistic structure can be justified as a response to societal demands. The knowledge of text type focus is the important part of the translator's skills.

Equivalence

Translators work with words and phrases for translating

a text. They also make use of dictionary and reference materials. The contrastive rhetoric study the equivalency is determined by the discourse structure at the paragraph and text levels. One can evaluate an item's appropriateness by considering how often it appears across the entire text. The event involves many intricate relationships between the discourse's texture, structure, and context.

The following illustration will exemplify the above said. 'ஆனை படுத்தால் குதிரை மட்டம்'.

If the decision is taken on the word/phrases level on the item 'குதிரை மட்டம்' will yield the negative concept in many languages. Though a language a lonely related to Tamil an idiom equivalent to 'குதிரை மட்டம்' judgment has to consider whether the idiom in the text may effectively serve the same purpose.

Conclusion

The following analysis of the data and discussing of the finding in the previous chapters. The dominant translation problem found by the translator are psychological reality text, argumentative text types like grammar, reputation, phrases, idioms, scene setter, tone setter. Linguistic and non linguistic factors were two causes of the problem with translating descriptive text. The researcher were discovered the linguistic accepts were more influencing. Due to the lack of vocabulary and inability to accurately translate the meaning of the source language and the target language from the source language. The Psychological factors which help to identify the types of text and their relation to the language user's skill in recognizing the text patterns. The

innate biological properties, which in text can have, expose the kinds of text. The linguistic structures are the responding to the social needs of the human being. The judging of an idiom having the same function in the text has to be explored. The types of text such as expository argumentative and instructional are discussed with illustration. The techniques of identifying the difference texts are also deals in translation.

BIBLIOGRAPHY

- Brault, J. and Blodgett, E.D. Transfiguration. Toronto: Buscheck Books 1998. Print.
- Brower, Reuben, Ed. On Translation. New York: Oxford University Press, 1996. Print.
- Brower, R. A. on Translator, ed. Cambridge Mass: Harvard Press, 1999.
- Dryden John, Preface to Ovid's Epistles, Taken from TR. Steiner's English Theory 1650-1800 Assen and Amsterdam: Van Gorcum, 1975.
- Fabrics, Anne H, A Comparative Survey of Reduplication in Australian Language Lincon Studies in Australian Languages, Lincon Europe, 1998.
- Caceres, Manuel; Kiseliova, Liubov N. 2000. Bibliografia (1949-1998). In: Lotman, Iuri M., La semiosfera III: Semiótica de las artes y de la cultura. (Navarro, Desiderio, ed.) Madrid: Frónesis, Cátedra, Universitat de Valencia, 21
- Caceres, Manuel; Kiseliova, Liubov N. 2000. Bibliografia (1949-1998). In: Lotman, Iuri M., La semiosfera III: Semiótica de las artes y de la cultura. (Navarro, Desiderio, ed.) Madrid: Frónesis, Cátedra, Universitat de Valencia, 219-300.
- Jayakanthan Yaarukkaha Azhuthan, Printtech, 1962 Chennai.

(Continued from page 124)

can transform how students approach literacy in each language. Educators can use targeted strategies—such as phonics and mnemonic aids for English, and diacritic pattern practice for Tamil—to address the specific needs of learners in both orthographies. By highlighting the strengths of each system, teachers can help students build confidence in their multilingual abilities and foster an appreciation for the cultural richness embedded in each language's orthography.

Ultimately, mastering both English and Tamil enables students to navigate diverse linguistic environments with greater adaptability and insight. This bilingual literacy offers not only cognitive benefits but also a deeper connection to the historical and cultural heritage of each language. Embracing the unique orthographic structures of English and Tamil enriches students' understanding of the language itself, equipping them with skills and perspectives that will serve them in a globalized world.

References

- Algeo, J. (2010). The Origins and Development of the English Language (6th ed.). Wadsworth, Cengage Learning.
- Bialystok, E. (2009). Bilingualism: The good, the bad, and the indifferent. Bilingualism: Language and Cognition, 12 (1), 3-11. <https://doi.org/10.1017/S1366728908003477>
- Carney, E. (1994). A Survey of English Spelling. Routledge.
- Crystal, D. (2012). Spell It Out: The Singular Story of English Spelling. Profile Books.
- Krishnamurti, B. (2003). The Dravidian Languages. Cambridge University Press.
- Venezky, R. L. (1999). The American Way of Spelling: The Structure and Origins of American English Orthography. Guilford Press.
- Ziegler, J. C., & Goswami, U. (2005). Reading acquisition, developmental dyslexia, and skilled reading across languages: A psycholinguistic grain size theory. Psychological Bulletin, 131(1), 3-29. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.131.1.3>

Sing the song that only you can sing, write the book that only you can write, build the product that only you can build... live the life that only you can live.

- Naval Ravikant

From Myth to Contemporaneity: Values and Water in Cho. Dharman's *Sool*

B. Poovilangothai

Assistant Professor, Department of English
Government Arts and Science College, Arakkonam 631 051

Dr. Venum Cecilia P.A.A

Associate Professor & Head, PG & Research Department of English,
Auxilium College, Vellore 632 006

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. (20)

One third of the world is made up of water. Civilizations boomed near water bodies and water is central to any human activity. Water is the basis of food for all living things. Water has been traversing freely on planet earth in different forms, sometimes edible and many times inedible. Human beings have not only grown up because of water, they have also learnt to manipulate water for their needs. Manipulation of water led to the discovery of agriculture which in turn led to a sedentary lifestyle. With agriculture came water management in the form of human made lakes, ponds etc and a discipline or values that controlled their lives. This paper argues that Cho. Dharman's *Sool* is a novel centred on the values bound by water and its management.

The centrality of water to our lives has been well established through literature. Ashokamitran's *Tannir* originally published in Tamil in 1973 and translated by Lakshmi Holmstrom into English as *Water* in 2001 records the water scarcity of the then Madras city in the year 1969.

Ancient Tamils had an elaborate and interconnected water conservation system. Water from the rivers were saved in lakes which when full ran into *kanmaais*. *Kanmaais* watered smaller structures named *karanai*, *thaangal*, *enthal*, *oorani*, *kulam* and *kuttai*. The efficiency of rain water conservation using tank system is quite well known. Agarwal and Sunita point out that *the Palar anicut (dam) system...supplies water to 317 tanks, irrigating about 32,000 ha in North Arcot and Chengalpattu districts. The profusion of tanks in Ramnathapuram district of the state can even be seen from a satellite* (Making water management everybody's business 6-7). This multiple water storage system was maintained by communities and it allowed villagers to have water dedicated for each of their needs. For example a *kanmaai* was used to store water for agriculture predominant whereas water in a *kuttai* is generally not for human consumption.

Water conservation over the years has declined due to the fact that “the state has become the major provider of water replacing communities and households as the primary units for provision and management of water” and neglecting *rainwater and floodwater...even though rainwater and flood water are available in much greater abundance than river water or groundwater* (Agarwal and Sunita 7). Due to the changes in water management and increased reliance on ground water, Tamil Nadu is struggling to meet the supply and demand chain. Water crisis in Tamil Nadu is centered on “severe water scarcity and droughts in the lower Cauvery Delta, disputes between Tamil Nadu and the neighboring states...over the allocation of inter-state water, major problems in obtaining an adequate raw water supply for Chennai City, dramatic reductions in groundwater tables, reduction in the storage capacity of the tank system to the tune of 30%, growing conflicts between different water using groups in the state and pollution threats to scarce water supplies” (Bhatia et al. 2). With ground water tables deteriorating water scarcity is a real problem. Interestingly Tamil Nadu used to be self sufficient in its water needs. In an interview to Kalaigarnar TV Cho. Dharman says that the number of water bodies in Tamil Nadu at the time of independence was 32,640 which had decreased since the 1960s (கரிசல் இலக்கியங்களை பதிவு செய்துவரும் எழுத்தாளர் சோ.தர்மன்). The negligence of water bodies is because of, as Agarwal and Narain identify, the passing over of water maintenance from communities and families to the government. R. Seenivasan argues that control of water by state through its revenue laws has treated water bodies as a piece of property which “aggravate[d] tank conflict and lead to their further detriment” (iii). Cho. Dharman says that water bodies in Tamil Nadu is protected by four state departments namely, Public Works Department, Mineral Resources Department, Forest Department and Revenue Department (சூல் புத்தகம் உருவான கதை) which further alienates the communities and individuals from the water bodies.

The difference between water as a powerful agent and as a property altered both the value of water and the values it gave rise to. Groenfeldt and Jeremy define values as *personal or cultural standards that give intrinsic or extrinsic worth to subjects, objects, or behavior based on ethical and moral consideration*. In water governance values act as a referral point *for adjudicating competing demands or for assessing different institutional paths*. Groenfeldt and Jeremy also say that *values are central to ordering water for the purposes of governance* (Groenfeldt 1) *which governance is conscious about in general but “explicit attention to ethics has largely been absent in discussions of water governance* (3).

The centrality of water to the practice of values and ethics is discussed by Thiruvalluvar in kural number 20. The kural நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்/வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு means as water is central to all natural activities it is also central to an ethical way of living. Cho. Dharman highlights an expression of disappointment among farmers who on a no rain year would say that they might as well take to burglary if rains failed them that year as well (கரிசல் இலக்கியங்களை பதிவு செய்துவரும் எழுத்தாளர் 'சோ.தர்மன்'). An anonymous Tamil work named *viveka chintamani* says that when people live an immoral life, it will rain only thrice a year instead of thrice a month exemplified in the maxim *maatham mumaari* (Deborah Ann and Stephen Francis).

Many myths abound about water and water bodies which accords agency to water. The original source of water, rain according to Deborah Ann and Stephen Foster was deified in myths because it *saved them from droughts, dryness and starvation (Apotheosizing Rain 67)*. In many cultures including the Vedic, rains establish a *symbiotic relationship* between humans and gods in that gods grant rain for humans to thrive who in turn offer their produce to the gods in gratitude. Sometimes rains are used by gods as a tool to inculcate morals like hard work and sincerity like in the Odia tale *Tackling a Famine* where lord Indra sends rain after seeing a father teaching his son to plough their arid land. There is a belief among Japanese farmers that the more they are worried about being affected by drought, their gods will send them rain to alleviate the impending misery (Deborah Ann and Stephen Foster 68). Sincerity and hard work underline the story of *Tackling a Famine* and the belief of the Japanese farmers. Rain by extension water is revered not because it is a *natural source of food* but it is also the *source of life from their respective deities* (Deborah Ann and Stephen Foster 69).

From myths to contemporary water governance, water has transitioned from a soulful being, one with agency, to a material object valued for its utility. Cho. Dharman's *Sool* shows this change of values from the 18th century to the 1960s. In the 18th century people believed in god, and the authority of the king; their economy was based on agriculture which valued community, loyalty towards the community, honesty, a simple life of maintaining harmony with the members of the community and between human and non-human beings. Water was valued more than life itself and utmost honesty and reverence was shown towards it.

Urulakudi kanmaai is a water hub for neighbouring villages like Varathamatti, Peekilipatti, Vallinayakipuram, Raavuthanpatti, Nallamuthanpatti, Veerapatti, Katturamanpatti, and Sennaiyampatti. Dredging the Kanmaai — kudimaramathu in Tamil — is an annual event which brings in all the beneficiaries together in labour. Like the Japanese farmers, the farmers (called samsarikal in the novel) have to make sincere efforts to save as much rain as possible for their agricultural needs. Their sincerity is manifested in dredging the kanmaai which is a community act as well as a ritual of their sincerity.

De-silting the kanmaai is a joint act of human authority, divine sanction and hard labour. Human authority in the form of Ettaiyapuram king, under whose dominion villages like urulakudi came under, sends his consent by way of a small fund to carry out the desilting and a shovel as a symbol of his authority. This authority and labour await divine sanction in the Ayanaar temple. After the necessary rituals were carried out to get the permission and blessing of the deity, the neerpaichi (henceforth water manager) takes three cuts at the bank first followed by the villagers who go ahead and cut a path big enough for a bullock cart to pass through. The silt from the kanmaai is scattered on cultivable lands by the farmers.

Kudimaramathu which “translates to self-maintenance by communities” (Shah 1) is the tangible reality of community, the first and foremost value interposing closely with water. While doing the work, generations interact in good faith and humour, idiosyncrasies

emerge, and an organic relationship between human and other living beings are exposed. Kudimaramathu, a vital part of agriculture is a reminder to human beings that they are one among the many inhabitants of earth and their survival is dependent on the survival of their fellow beings. The description of the bank of the kanmaai shows the interdependence of the human and the natural world:

கரையெங்கும் பின்னிக் கிடந்த...சங்கஞ்செடி புதர்களின் வேர்கள் கண்மாய்க்கரையை வலை போல பின்னிக் கொண்டு சல்லடையாய் மண் அறிப்பைத் தாங்கும் என்பதால், புதர்களை ஊர்க்காரர்களே பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

கரையெங்கும் நிறைந்து வரிசை வரிசையாய் நிற்கும் வளர்ந்த பனைகளின் கூட்டம், பனைமரங்களின் சல்லடை போன்ற சல்லி வேர்களும் கண்மாய்க்கரையைத் தாங்கி நிற்கும் தடுப்பாறாண்கள். பனை முழுவதும் படர்ந்து கத்தி போல காய்கள் தொங்க கொடி வசிக் கிடக்கும் பால்கொடிகள், கொவ்வைச் செடிகள். (1)

The kanmaai bank is well protected by the tall and sturdy palm trees, short and thorny sankam bushes, whose fibrous roots act as a natural guard against soil erosion. In addition there are different kinds of creepers occupying the banks. As the trees, bushes and creepers protect the banks, they also become home to all kinds of living beings. While the farmers of the 18th century manipulated nature to their advantage, the premise of their operation is not monopoly but coexistence. The story of the mottapaarai in urulakudi epitomizes coexistence.

Mottapaarai which means barren rock is the rock on which the villagers dried their grains. Once, a woman asked her husband to guard the grains spread on the mottapaarai from the feasting birds. The man instead of shooing away the birds killed a crow and hung it near the mottapaarai seeing which the birds stayed away from the grains. Learning this, the entire village was shocked and the wife especially became very furious. The village came out with a new rule that people drying their grains on the mottapaarai shouldn't stop the birds from eating the grains. Since then no one in the village shooed away the birds if they ate the grains drying on the mottapaarai. Similarly, the water manager one day finds the sanganchedi bushes cleared at a particular place. Having guessed who could have done such an horrendous crime, the neerpaichi confronts the old lady who had apparently set her young grandson to get the honey comb believing that consuming honey comb would cure her of blindness. Another character Koppulayi exemplifies human coexistence when she laments having learnt that people actually sell food. Her lament is vivid:

அப்பவும் துட்டு வாங்கிட்டு சோறு போடலாமா, பூமா தேவி நம்மள வஞ்சிக்க மாட்டாளா, உழுது வெதைக்கோம், மழ பெய்யிது, வெள்ளம் வெளையிது. இதப் போயி துட்டுக்கு வித்தா மழ எப்பிடிப் பெய்யும்? அந்த இருக்கங்குடி மாரியாத்தா, துட்டுக்கு சோத்த விக்किற எல்லாப் பய கண்ணையும் புடுங்கிடுவா (165).

As rain sets the example to provide sustenance, humans learn that it is their duty to provide sustenance and for Koppulayi that means providing free food for the hungry just like rains provide food without any expectation. The simple understanding that all human beings survive on this earth like every other being aids humans in not monopolizing the earth. The principle of coexistence becomes the basis of every other ethical principle.

Integrity

Urulakudi is a flourishing agricultural village because of the water manager's distribution of water according

to the needs of the farmers. Urulakudi is also popular for its laws bound by humanitarian principles so much so that their penchant for sprite has reached the Ettaiyapuram king who was so impressed that he says *ஒங்க ஊர பத்தி இன்னும் சில விஷயங்கள் என் காதுக்கு வந்தது. கேட்டு சந்தோஷப் படடேன்டா (352)*. An ethical life on the path of morality appear to have originated in their worship of karuppan sami, the cohort of the Ayanaar sami on the banks of the kanmaai. Unlike Ayanaar sami, Karuppan sami was once a water manager in Urulakudi. Under his watch, once one of the water gates got clogged and water wouldn't pass to the fields in that direction. The farmers soon grew impatient, blamed the water manager of foul play and planned to bring in pearl divers from Thoothukudi to check the water gate. All the while, the water manager Karuppan was praying to Ayanaar to release water and save his honour and the village from going hungry. As he realizes that water is not going to flow on its own, he decides to jump inside the huge kanmaai to unclog the water. Accordingly he dives in and soon enough water starts to flow through the gate. But the water manager fails to emerge out of the kanmaai. The next day the villagers find his body holding tightly to a bundle of dried grass which had clogged the gate. Karuppan's death exhibits his integrity at its extreme. In the "moral universe" of Urulakudi, Karuppan's act lives up to the standard of "common notion of what is just" (qtd in Arnold). As the village water manager, Karuppan is responsible for the kanmaai water flowing to the fields. In a way Karuppan had only done his duty by diving into the repository, nevertheless his death was neither desired nor anticipated by the village. Therefore they install a statue for Karuppan and worship him as Karuppan sami along with Ayanaar as a guardian deity of the kanmaai.

Similarly, when Urulakudi comes to blows with northern village (வடக்கூர்), as a final strike Urulakudi water manager blocks the water gates of the northern village kanmaai. As the Reddiars are not water managers, a famine was looming large over the northern village. It is at this juncture that Pichandi, a pious and righteous man in Urulakudi, chides the water manager for acting irresponsibly. He orders him to unlock the water gates before the northern village crops are dried out in which case his act would become a sin. The water manager releases the lock stealthily and thereby saves himself and his village from a great sin.

In both the instances, recognition of water as a life source, independent, unique, and attributed to divine will, warrants divine retribution for actions capable of changing the nature of water. "Water is a complex good" (Arnold 61) the consequence of its absence has created empathy and strong integrity among the Urulakudi folks.

Retribution

Sool brings to us a world in which humans are bound by morality as much as water. The worldview of Urulakudi is enmeshed with faith, morality and water. The line partitioning the three ideas is blurred, the result of which is a world governed by neat and coherent rules based on faith. The story of Mahalingam Pillai presents the deep-rooted faith in ethical behavior. Having learnt the way to grow pungent and crisp betel leaves by tricking the Nadar, the head betel leaf cultivator in Aathur, his conscious gets worked up. As he walks on the field bunds,

கீழே குனிந்து பார்த்தபோது கொபளித்து நுரை தளும்ப ஓடிக் கொண்டிருந்தது தண்ணீர். நாட்டிடம் தான் சொன்ன பச்சை பொய்கள் எல்லாம் இந்த தண்ணீரில் கலந்து தன்னையே துரத்திக் கொண்டு வருவதைப் போல் உணர்ந்தார். தான் சொன்ன பொய்களையெல்லாம் வாய்க்காலில் ஓடும் தண்ணீர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. காற்றில் ஆடிய வாழையும் கரும்பும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. விளைந்த நெல்மணிகளுக்கு காதுகள் இல்லையா? பிள்ளையவாள் வரப்பில் இருந்து இறங்கி பாதையில் தடம் பதித்தார். தலையில் கட்டுச் சேற்றையும் மனக்குள் நாடாரையும் சுமந்துகொண்டு எட்டு வைத்தார். தான் சொன்ன பொய்கள் தன்னோடுகூட வருவதை உணர்ந்த பிள்ளையவாள், தன் உடம்பில் எங்கே உட்கார்ந்து வருகிறது என்பதை அறிய முடியவில்லை. தான் இழுத்து விடும் மூச்சுக்குள் காற்றாக உள் சென்று வருவது தன்னை உறுத்தும், தான் சொன்ன பொய்யாக இருக்குமோ என்று நினைத்துக் கொண்டார் (109).

Mahalingam Pillai had lied to the Nadar that he is a paddy cultivator and talked the Nadar through the method of growing pungent and crisp betel leaves. Being a part of an animistic world, Mahalingam Pillai knew very well that the water, the land, the crops on the fields have all been listening to his lies. He consoled himself that he had begged forgiveness to Thiruchendur Murugan and dug a well in his field much to the confusion of the entire village. He plants agathi (*sesbania grandiflora* or vegetable humming bird) plants like the Nadar. On the first day of watering his kodi-call (betel leaf field), the wooden frame of his dehkli caves in and Pillai falls into the well. As he is climbing out the support stone falls down on his head crushing him to death inside the well. In Tamil there is a saying that water will give three chances. But in the case of Mahalingam Pillai water shows no mercy reinstating that lying is a sin that could cost one dearly.

Similarly the story of Kallan sami establishes the power of water in controlling the ethical behavior of the human world. Kallan Sami is actually a kallan (wrong doer) who had tried to misbehave to a woman of the village. The woman's shouts for help brings the entire village and puts the kallan on the run for his life. He climbs a tall palm tree and stays there the entire night while the villagers guarded the thief from making his escape under the tree. At an opportune moment, the kallan climbs down and tries to escape by swimming across the kanmaai. However he fails and is found dead in the water body. The villagers understand that it is the guardian deity of the waters Ayanaar and karuppan who had caused the death of the thief to guard the honour of the village. Water here changes its nature from being the provider of life to a destroyer of life.

The storied world of Urulakudi is woven with instances of ethical behavior which permeates through generations establishing the values of life. Wrong actions beget punishment not necessarily from human laws or divine intervention. In an animistic world, nature or environment as they may be called in the present is a participant of human ethics and life. In fact ethics is born out of the interaction of human beings with the world around them.

Atonement

Two of the stories in *Sool* show that water could be used as a vehicle of atonement. Nangeri, a cowherd in the Ettaiyapuram palace damages the internal organs of cows leading to their death and eating them eventually. When the authorities come to know of this they reason that humans have power to punish the wrongs of humans not their sins. They sack him but do not harm in any other way. Nangeri who was

initially happy for his great escape, is soon afflicted by a mysterious wasting disease that bent his body from the hips making him walk on all four like animals. To make matters worse, his son too is afflicted by the same disease. That's when he realises that he had indeed committed a sin in killing the cows to satiate his taste buds. As atonement to his sins, an elderly lady koppulayi suggests that he water the saplings near the kanmaai so that they grow up to house a lot of living beings on them and provide shade to the weary traveler.

In another story Chitaandi damages the banks of the Kanmaai with an intention to wash away the fields of his rival. His mission is accomplished but the entire Kanmaai has dried out leading to an imminent famine. His pregnant wife is furious, but guards his secret. He is happy when he is blessed with twin boys. However his happiness is short lived. Very soon they discover that both the boys are born with speech impairment. To atone the sin of emptying the Kanmaai and destroying the sustenance of the villagers, Chitaandi plants saplings, waters them every day so that many living things could live on them. The atonement for destroying sustenance is giving sustenance to all kinds of life forms.

Farewell to Rains

The symbiotic relationship shared between the human and the natural world is showcased in the ritual to send the rains back. Rain, the natural source of water is a beloved blessing to human beings. However, human beings do not always welcome rain. During the scorching summer and cultivation season rains are a boon. But when it exceeds its limit rains bring in misery and people are not happy with rains (Deborah Ann). Therefore people offer farewell by conducting a ritual. The *Thoolmaavu sami* (flour goddess worship) is an occasion that brings all the castes together in the village. The ritual is conducted by offering powdered rice to everyone present in the ritual and the person refusing to take anymore of the flour. Two women assuming the role of goddess take the rice flour in a palm leaf box and offer handfuls to the men and women which they vocally refuse saying that they have had enough and they don't need any more. The rice flour symbolizes clouds and refusing to take the flour meaning asking the clouds to stop raining. The ritual comes to an end by sprinkling the flour towards the sky while saying, மேகமே புகையா போ. மேகமே மழையாப் பொழியாத. மேகமே வெய்யிலுக்கு வழி விடு. மேகமே காத்தோட ஓடிப் போ (91). Scientifically asking the rain to stop may not be effective, but the ritual shows the place of human beings in the grand order of nature. Human beings are merely a part of nature whose existence is dependent on forces other than themselves. They can only sincerely seek and ask for something they want. Even though they are powerless in the face of nature and gods, their sincerity can guarantee the outcome they had desired. This humility is the basis of an eco-centric life.

Post Independence Water Management

The community water management system patronaged by rulers before the entry of the British has not undergone much of an alteration till independence. It continued to be followed for a few years after independence too. In the community water management system every individual making use of the kanmaai felt responsible for the water body and the water. The kanmaai gave them a sense of belonging and gave them their identity as agriculturalists. As much as

they feared divine retribution, they were absolutely terrified of the authority of the king. Power and authority rested in the hands of a select few and it kept the avarice of the general populace in check.

Post independence, in the 60s especially, rural economies underwent drastic alterations. Power and authority was being centralized as a result of which the maintenance of water bodies passed on from community to the government. Naturally the water management passed on from the neerpaichi to a government appointed watchman who as we see in the novel knew nothing about sharing water to the fields according to their requirement. *Sool* records the decimation thus:

மடைகள் எப்போதும் திறந்தே இருந்தன. தேவையான தண்ணீரை சம்சாரிகள் தாங்களாகவே பாய்ச்சிக் கொண்டார்கள். கண்மாய் வற்றுவதற்கு இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பே வற்றிவிட்டது.... நெல் விளைந்தபின் உளுந்தோ, கடலையோ போட தண்ணீர் மிச்சமிருக்கும். முதல் முறையாக நெல்லோடு மட்டுமே கண்மாய் வற்றிப் போனதை நினைத்து வருத்தப்பட்டார்கள். கடலை போட தண்ணீர் இல்லாததை நினைத்துப் புலம்பினார்கள். எத்தனை வகை மீன்கள், எங்கே போய் தொலைந்தன, யாருக்கும் விடை தெரியவில்லை. (485)

In short water governance has moved on from a community enterprise to a *command-and-control* (Durant et al qtd in Groenfeldt) operation. Cho. Dharman says that even if the villagers were willing to undertake dredging they had to undergo the tedious process of getting permission from Public Works Department, Mineral Resources Department, Forest Department and Revenue Department. The easy access to the kanmaai has been shelved into mindless bureaucracy with no useful outcome. As authority became wide spread, each one of the individual vested with authority is more concerned with safe guarding their place of importance and feathering their won nests than to protect the symbiotic relationship that existed between the human world and the natural world. The novel shows the erasure of nature from human planning the through the conversation between the neerpaichi and chinnathurai. The removal of neerpaichis from water management is also the removal of the old value system and economy for a more pronounced class system and a market driven economy. In the place of a community centric local water management, "command and control management" is being established. Having removed nature from human conversation, "command and control management" served human greed. Chinnathurai and Mooka manifest "command and control management" by demanding the neerpaichi to water the waste land which they had registered in their names. Their conversation is iconic:

யேல, அந்த எடம் ஒங்க அப்பன், பாட்டன், பூட்டன் காலத் திலருந்து பொறம்போக்கு. அதுக்கு கண்மாயத் தண்ணி பாத்தியதை கெடையாது. பெறகு எப்பிடிடா தண்ணி பாய்ச்ச?

'வளவளனு பேசாதிரும், தண்ணி பாய்ச்ச முடியுமா, முடியாதா? அத மட்டும் சொல்லும்.'

... 'ஒனக்கு மட்டும் தண்ணி பாய்ச்சுனா, அத்தன தோட்டத்துக் காரனும், புன செய்க்காரனும் கண்மாயத் தண்ணி கேட்பான், கண்மாயத் தண்ணி நன்செய்யுக்கு மட்டும் தான், அதனால தண்ணி பாய்ச்ச முடியாது.'

... 'நீ ராசா காலத்த பேசிட்டு இருக்கீரு, அது அந்தக் காலம். காலாவதியாகிப் போன காலம். இப்ப அம்பது ஏக்கருக்கு புதுசா ஆயக்கட்டு கொண்டாந்திருக்கோம். அதிகாரிங்க கையெழுத்துப் போட்டு குடுத்திருக்காங்க.'

... 'வளவளனு பேசாதிரும், தண்ணி பாய்ச்ச முடியுமா, முடியுதா? ரெண்டுல ஒன்னச் சொல்லும்.'

.. 'இப்ப நான் நெனச்சா நானைக்கே வேற ஆளப்போட்டு தண்ணி பாய்ச்ச முடியும், தெரியுமா?'

'தாராளமாய் போட்டுக்கோங்க, நான் வேணாமனு சொல்லல.'

'அப்ப மடைச்சாவியவும், கம்பி, மம்பட்டி எல்லாத்தையும் ஒப்படச்சிட்டு போரும், வேற ஆள் போட்டுக்கிறன்.' (477)

Instead of arriving at a consensus, the newly established democracy uses bureaucratic clout. "Command and control management" is now *criticized for being prescriptive, fragmented, adversarial and for failing to reflect values of participation and social learning* (Groenfeldt and Schmidt).

Command and control management also causes deforestation. Poultry farming, veterinary hospital and the larger road for motor vehicles to pass through are the resultant of acute deforestation. Even though villagers point to arid lands that could be used for the purposes, government authorities choose deforestation over ecological conservation. Growth of science and technology on the one hand increased the survival of human beings. On the other hand it made them completely oblivious to the depleting natural resources. Democracy and market based economy brought down power and money from the aristocracy to the commoner which ironically worked up the avarice in the people it touched. Greed for luxurious living had made them careless about natural resources especially water. Water bodies are interconnected: "கண்மாயில தண்ணி இல்லனா கெணத்துல தண்ணி இல்லாமல் போயிருமே" (199) an empty kanmaai means an empty well. Ignoring replenishable water sources, dependence on underground water has led to water scarcity. Science and technology has given an easy access to underground water but it has failed to conserve the easily available rain water. Technological advancement has also forgotten the interconnectedness of water. Ignoring water bodies has also caused land pollution, loss of vegetation, and extinction of birds and animals all of which have an adverse effect on human life.

Talking about acequia agriculture in New Mexico, Groenfeldt and Schmidt say that *The principle of water sharing belongs to a larger moral economy that promotes cooperative economic behavior through inculcating the core value of respect and gendered norms of personal comportment* (6). Acequia agriculture of New Mexico and the tank system of Tamil Nadu are not different. As the authors point out, that acequia agriculture was based on respect, the loss of the same leads to a loss of respect for the environment conducive to human survival. Similarly the loss of the Kanmaai leads to the loss of values - respect for environment, human and non-human life forms. Loss of water has led to a loss of agriculture which has led to the destruction of protective structures for the old and women. A commoner instead of being self sufficient and dependent on a smaller community in times of need, is now looking up to government aid. Tanner points out that alienation of communities from water management has led to *a feeling that the state should provide these improvements out of the taxes which they have paid. There is no real understanding of the costs of installation and maintenance as well as a feeling that water development is now a technical matter which outsider technicians should manage* (49).

Conclusion

Cho. Dharman has time and again insisted the moral values of the agriculturalists. Farming, relied on water from the rains which is stored in as many forms of tanks as possible, was guided by a strong ethical sense ingrained deeply through folklore and worship of deities. This paper has argued that water remains central to the practice of values — respect for the lives and livelihood of all living beings, integrity, a fear of retribution which kept greed under check and a way to atonement of one's mistakes. Due to mismanagement of water bodies, human beings are not only causing harm to the planet, they are also harming themselves. The world has transformed from a safe and kind place to a place where avarice has broken the bond shared by the human world with the natural world.

References:

- Agarwal, Anil, and Sunita Narain. "Making water management everybody's business: water harvesting and rural development in India." *Gatekeeper Series no. 87*, International Institute for Environment and Development, 1999. *JSTOR*, <http://www.jstor.com/stable/resrep01729>.
- Arnold, Clay. "Water and Moral Economy." *Journal of the Southwest*, Vol. 59, No.1/2. Ways of Knowing: Helen Ingram and Water Scholarship, Spring-Summer 2017, pp. 60-82. *JSTOR*, ---
- Bhatia, Ramesh, et.al. "Water in the economy of Tamil Nadu, India: more flexible water allocation policies offer a possible way of water-induced economic stagnation and will be good for the environment and the poor." *Water Policy*, 8. 2006, pp. 1-13. *Google Scholar*, https://projects.iq.harvard.edu/files/johnbriscoe/files/91_bhatia_briscoe_malik_et_al_water_allocation_policies_in_economy_of_tamil_nadu_water_policy_2006.pdf.
- Deborah Ann P, and Stephen Foster Davis. "Apotheosizing Rain: An Eco-Critical Reading of Select Indian Folktales." *IAFOR Journal of Literature & Librarianship*, Vol. 12, Iss. 2, 2023, pp. 65-72. *Google Scholar*, <https://scholar.google.com>
- Dharman, Cho. *Sool*. Adaiyalam, 2016.
- Groenfeldt, David, and Jeremy J. Schmidt, "Ethics and Water Governance." *Ecology and Society*, Vol. 18, No. 1, 2013. *JSTOR*, <https://www.jstor.org/stable/26269262>
- Seenivasan, R. Law, *Technology and Water Conflicts in Developing Societies: a Case Study of Tank Systems in Tamil Nadu*. Westminster Research. *Google Scholar*, <https://scholar.google.com>.
- Shah, Manisha, and Ramaswamy Sakthivadivel. "Will Kudimaramathu make Communities 'think tanks' again?" *International Journal of Engineering & Technology*, Vol. 7, Iss. 4, 2018, pp. 6878-6883. *Google Scholar*, <https://scholar.google.com>.
- Tanner, R.E.S. "Folklore, Water and Development." *Stud. Tribes Tribals*, Vol. 6, Iss. 1, 2008, pp. 45-51. *Google Scholar*, <https://scholar.google.com>.
- கரிசல் இலக்கியங்களை பதிவு செய்துவரும் எழுத்தாளர் 'சோ.தர்மன்' - *Naan Aanathu Epadi* [karisal ilakiyankalai pathivu seithuvarum ezhutthalar Cho. Dharman, The Writer who Records the Literature of the Black Soil — Cho. Dharman]. Apr, 24, 2019. *YouTube*, https://youtu.be/KGcVg3EG_NQ?si=rLL-5oHVfbFvcXyz.
- சூல் புத்தகம் உருவான கதை [sool puthakam uruvaana kathai, The story of the origin of the novel Sool]. Jan 26, 2020. *YouTube*, <https://youtu.be/Gi3zO4O4U8o?si=YkFKCf6sRF6QgBHL>.

THE HUMANIZATION OF DALITS: BAMA'S SCHOOL

Ummer Ali. M

Ph.D. Scholar in English, PG and Research Dept. of English
Marudu Pandiyar College, Thanjavur (Affiliated to Bharathidasan University)

Research Advisor: **Dr. P. Ananthan**

Assistant Professor, PG and Research Dept. of English
Marudu Pandiyar College, Thanjavur (Affiliated to Bharathidasan University)

Abstract

Although untouchability was officially declared illegal in India's constitution in 1950, Dalits continue to face severe kinds of societal and financial barring and discrimination to this day. Dalit Narration reproduces the unconscious and conscious assumptions of society, as well as the actual patterns of human emotion, cognition, and behaviour. One of India's most significant literary trends after independence is Dalit writing. It's groundbreaking in the sense that it gives voice to a newfound sense of identity crisis that may defy conventional definition. Here, the author makes an effort to go into the concepts and viewpoints that Bama promoted throughout her lifetime to solidify Dalit characteristics as human identity, underlining the issues and potential answers that were written about in her writings.

The author discusses why it's necessary to utilize artistic interference to increase the supremacy and capability for revolution, as it aids in a paradigm shift from passive silence to active opposition on the part of the Dalits, resulting in improved social standing, license, and regard.

Keywords: Dalits, Conscious and Unconscious Assumptions, Transitional ideas, Resistance, Liberation.

Introduction

Dalit literature is more than a passing cult; it is a social movement aimed at confronting injustice and fueling the dream for liberation. According to several scholars, Dalit literature may be traced back to the works of Madara Chennaiah, who documented the discrimination and oppression suffered by Dalits, in the 11th century. Ground movements and developments dissected questioned and established master and director narratives and analyses. The founding of the Dalit movement as we know it may be traced back to 1958, when intellectuals like Bhimrao Ambedkar and Jyothiba Phule first began speaking out.

Included in Dalit Writings are not just the voices of India's marginalized people, but also those of other minorities and lower-class peoples from across the globe that have been discriminated against and marginalized for their differences. Dalit literature addresses issues such as environmental degradation, racial prejudice, the subordination of women, transgender rights, and the disregard for the elderly. Instead of a social group, the term *Dalit* might be seen as an emblem of revolutionary change. (Thomas, 18)

Resources and Procedures

In a similar line, the noteworthy struggle of Dr. Ambedkar for the emancipation of Dalits throughout the early 20th century is particularly prominent. The Dalit Panthers' most notable advocates, who played a significant role in advancing and disseminating the group's objectives, were mostly those with exceptional literary skill, the authors exhibited a profound comprehension and empathetic portrayal of the plight of Dalits, reflecting an intimate familiarity with the group, maybe stemming from personal encounters. This category encompasses Bama's narrative of events. The narratives depicting contemporary instances of enslavement and oppression, with both overt and concealed manifestations of social stratification, presented within these stories, stand out as unparalleled within the realm of literary works. The discourse surrounding liberty, respect, honour, and equality has fundamentally reshaped the underlying principles that define the experience of residing inside a democratic society.

The collective endeavor of the untouchables to redefine their stigmatized identity as the Dalit identity, which they had actively constructed, reached its pinnacle with the resurgence of a community that now regards itself with utmost dignity. The name "Dalit Literature" was initially embraced at a Dalit conference held in Bombay in 1958. Subsequently, it has become widely employed. However, in the year 1972, a cohort of youthful Marathi authors and activists came together to form the Dalit Panthers, so elevating the term "Dalit" to a position of significance in order to demarcate a certain faction within Indian culture.

A theoretical framework was constructed in order to analyze and assess Dalit literature. Bama's literary works, similar to other pieces of literature, can be understood as a verbal expression of collective human experiences. The poem is characterized by a vehement expression of anger and a resolute protest against the inability to adequately capture the suffering experienced by the Dalit community through sentimental and poetic language. In a scholarly study available on navsarjan.org, the author accurately establishes a correlation between the term "untouchables" and the appellation *Dalit*.

Dalits have been oppressed, culturally subjugated, and politically marginalized. The principals of untouchability and purity and pollution dictate what Dalits are and are not allowed to do; where they are and are not allowed to live, go, or sit; who they can and cannot give water to, eat with, or marry; extending in to the minutia of all aspects

of daily life (Who are Dalits?)

Bama familiarizes passengers with the enduring caste system and untouchability in her nation, highlighting the profound suffering experienced by the underprivileged and the severity of their exploitation. The author demonstrates that the concept of Dalit transcends being only a socioeconomic class, instead representing a recognition and understanding of the traditions, sentiments, and challenges faced by the most marginalized individuals within society. Ultimately, it undergoes sociological maturation, establishing connections with the ideologies of pessimism, revolution, and scientific faithfulness, thereby assuming a revolutionary character.

The Dalit Dilemma: Patriarchal and Caste Norms of Authority

Bama has made significant contributions to Dalit literature by her adept utilization of Dalit vocabulary. The author's work exhibits a distinctive and singular tone due to her utilization of a vocalized dialect associated with the Dalit community. The work incorporates Dalit vocabulary and expressions, employed by the author, narrator, and characters alike. The phrase structure employed by her conforms to the customary conversation style observed among dalit women. Novels such as *Karukku*, *Vanmam* and *Sangathi* exhibit the author's distinctive narrative approach characterized by an honest and conversational manner.

Bama's literary oeuvre functions as a vehicle for celebrating the intellectual acumen, cleverness, adaptability, and resourcefulness exhibited by Dalit women. In situations where individuals' spouses, siblings, or offspring are unfairly detained by law enforcement, these individuals demonstrate resolute commitment and bravery, conscientiously fulfilling both domestic and external duties while independently maintaining familial responsibilities. The Dalit colony is distinguished by its emphasis on fostering and acknowledging communal and social solidarity. Dalit women experience significant instances of violence perpetrated by men, notwithstanding their simultaneous responsibilities as household caretakers and participants in the agricultural and professional domains.

Bama, a writer of Dalit heritage, was born in the village of Puthupatti located in the Virudunagar Region of South Tamil Nadu. She had a significant role in disseminating Dalit literature and fostering discourse on the subject across the nation of India. The author's most renowned literary works, namely *Karukku* and *Sangathi*, both fall within the genre of autobiography. The primary subject of the autobiography *Karukku* revolves around the systematic oppression experienced by the dalit community, shedding light on the pervasive double standards perpetuated by higher castes in their treatment of this marginalized group. *Sangathi* serves as a testament to the widespread existence of caste among the Christian community. Many individuals belonging to the Dalit community, who encountered discrimination and bias, frequently opted to embrace Christianity as a means to enhance their educational opportunities. The third book, *Vanmam*, delves extensively into the

subject and phenomenon of internal conflict within Dalit communities.

The Naickers, who mistreat them, are the landlords of Bama's community. The nuns exhibited favoritism and reverence towards the kids from higher castes, while the Dalit youngsters were subjected to mistreatment and compelled to perform lowly chores. Bama encountered a difficult situation at school as well; the vulnerable youngster was wrongly implicated in a theft of mangoes due to her impoverished upbringing, which made her an immediate suspect.

Bama's fiction chronicles several genuine incidents, frequently emphasizing the perspectives of the privileged elite towards the underprivileged class. The high-caste inhabitants of Gnanappu's settlement were very angered and derided when the female members of the community voiced their opposition to the prejudice they encountered. *You are only fit to collect niggers and slippers like Chakkili Boys* (*Karukku*8), while she waited in line to fetch a drink of water.

In her fiction, Bama recounts several true occurrences, often focusing on the attitudes of the upper class toward the lower class. The upper-caste residents of Gnanappu's hamlet were outraged and mocked when the women of the village spoke out against the discrimination they faced.

Bama depicts the social structure of her household and community.

"[Both my Grandmothers worked as servants for Naicker families. In the case of one of them, when she was working in the fields, even tiny children, born the other day, would call her by her name and order her about, just because they belonged to the Naicker caste. And this grandmother like all the other laborers, would call the little boy Ayya, Master and run about to do his bid... Even the way they were given their drinking water was disquieting to watch. The Naicker women would pour out the water from a height of four feet, while Pattian do their received and drank it with cupped hands held to their mouths... As soon as dawn broke, she would go to the Naicker houses, sweep out the cowshed, and collect up the dung and dirt, and then bring home the left over rice and curry from the previous evening. As for some reason she would behave as if she had been handed the nectar of the gods". (*Karukku*16)"

The conditions of those belonging to lower castes are clarified, and their hardships are meticulously delineated. Thorough scrutiny and examination of the manner in which the higher caste treats them is necessary. This is the underlying rationale behind Bama's statements. There exists a severe system, and she and her family are the recipients of its negative consequences. It is remarkable that they acquired sustenance from the Naicker home. They must protect a pot or other receptacle adjacent to the sink. In the event that the Naicker Lady becomes soiled, she will avoid the possibility of polluting the remaining food by refraining from touching the container herself; instead, she will just discard it from a secure distance.

Bama yelled angrily at the oppressed's use of slave labour, but her family's response was: *These people*

(Naicker) are Maharajas who feed us our rice. Without them how will we survive? Haven't they been upper caste from generation to generation and haven't been lower caste? Can we change this? (Karukku17)

Bama's argument that Dalits endure both psychological and physical mistreatment is accurate. When they try to advocate for their rights, they encounter fierce resistance from the privileged social strata. This may result in severe agony, sexual assaults, homicides, and other acts of extreme cruelty - and frequently, law enforcement authorities may not give their allegations due consideration. In certain instances, the police, succumbing to political coercion or engaging in unethical behavior, neglect to register a First Information Report (FIR) or fabricate a misleading account in which Dalits are portrayed as the victims, therefore shielding them from more harm.

Bama recounts the events that transpired with Mariamma, a woman from the lower socioeconomic level, in the book *Karukku*. At a certain moment, she ventured outside to acquire her usual stock of firewood and logs, and subsequently made her way back home, carrying the weighty load amongst the scorching heat. She was quite fatigued, prompting her to stroll to the nearby pump-set in order to quickly quench her thirst with a glass of water. Kumarasami Ayya observed her and forcefully seized her hand, subjecting her to harassment within the premises of the house. She successfully evaded him. Upon recounting the events to her companions, they promptly delivered a severe admonition.

"Mariamma it is best you shut up about this. If you even try to tell people what actually happened, you will find that it is you who will get the blame; it is you who will be called a whore. That land owner is an evil man fat with money. He is uppercase as well." (Sangati 22).

As the leaf is torn, she remains silent. However, this time Kumarasami Ayya hastily goes to the hamlet to lodge a complaint with Nattaamai regarding his observation of Mariamma and Manikkam engaging in highly inappropriate behaviour. The entire town had convened that evening to discuss the current situation. The atmosphere was filled with a profound absence of sound. The women were muted and prohibited from speaking to the assembly. Mariamma and Manikkam proceeded to the centre of the circle, where they respectfully greeted the elders by bowing and showing deference. The upper echelons vociferated at them and adamantly disregarded their answers, seemingly placing credence in Mudalali's words.

Eventually, they were given the green light to discuss what had truly transpired. In both cases, the explanations were very obvious. This time however, the older Nattaamai's voice was more pronounced:

In that case did the mudalali lie to us in everything he said? You two had better be respectful, admit the truth and beg pardon. Otherwise we have no other way to punish you severely. (Sangati 23)

She began to weep loudly and said: *Ayya, I never did any of that. It was the mudalali who tried to misbehave with me. But I escaped from him and ran away* (Sangati

24). But the people did not believe their words and they were enforced to say forgiveness and were demanded as punishment to pay of Rs.200 for Mariamma and Rs.100 for Manikkam.

The words uttered by the Naattamai after the declaration of the punishment are really provoking. He said: "It is you female chicks who ought to be humble and modest. A man may do a hundred things and still get away with it. You the girls should consider what you are left with, in your bellies". (Sangati 24)

The above episode exemplifies the adherence of the higher castes to the system and their treatment of the lower castes. The lower-class groups lack influence as they are perceived solely as labourers serving the higher social classes. Ultimately, the responsible individuals behind these illicit operations on their premises are the landowners themselves. If anyone has the audacity to voice their opposition or attempt to take legal action against them, they will be compelled to humbly plead for employment or basic necessities from them the following day. She lacks knowledge on the mechanisms that led to the segregation of the affluent and impoverished segments within her town. His response is as follows:

"We only went to their side if we had work to do there. But they never, ever, came to our parts. The post office, the Panchayat board, the milk depot, the big shops, the Church, the schools all there stood in their streets. So, why would they need to come to our area besides, there was a big school in the Naicker street which was meant only for the upper caste children" (Karukku7).

Due to the widespread nature of the caste system, the untouchables themselves refrained from challenging the practice of untouchability or advocating for their human rights, since they feared being stigmatised as irreligious or opposed to the deities and religion.

The concept of "unity in variety" is a farce and a preposterous notion. They have seen the stratification of the Indian labour force into multiple social classes. Consequently, the likelihood of achieving unity is low as long as Indian society maintains its hierarchical structure. Implementing social division based on cleanliness status is a reprehensible form of societal discrimination. The system, which emerged from Hinduism, has proliferated across other religious beliefs and might be likened to a cultural malignancy. Numerous individuals belonging to lower socioeconomic strata embraced Christianity, Buddhism, and Islam as a means to evade oppression and social alienation inflicted by members of upper castes.

In India, the Chaturvarnyam system dictates that only the Kshatriya, a limited group of warriors, are allowed to use arms. This caste system has even had an impact on our country's struggle for independence. A significant number of individuals in this location possessed sufficient resources and capabilities to engage in a conflict against the imperialists. However, their endeavours were swiftly suppressed. A significant multitude of Dalits relinquished their conventional religious beliefs and instead engaged in a struggle against imperialism, ultimately achieving the liberation of our nation. The cur-

rent authorities are making efforts to reintroduce discrimination based on caste and religion.

Within this emerging paradigm, the Hindu upper castes, who hold positions of authority, face the most formidable obstacle in the form of the Muslim community. Their objective is to systematically eradicate their adversaries, although regrettably, a significant number of their foes are aligned with them. India is currently witnessing numerous heinous incidents. In India, Muslims are often perceived as the primary adversaries, and despite legal protections, they persist in engaging in religious discrimination.

Photographer Bijoy Bonia from Assam, India, forcefully stepped on the body of the protester and physically attacked him when he was unconscious and perhaps deceased, with blood flowing from a gash on his chest. Based on the clip, it appears that the police are actively endeavouring to protect the photographer. These instances are not sporadic; instead, they have been increasing over the entire country of India. Religion has replaced caste as the primary social hierarchy in India, representing the nation's decline into a state of underdevelopment.

The Dalits, a group within the Hindu community, have endured centuries of persecution. Multiple brutal homicides persist due to an individual's social class. Previously, individuals had started adopting different faiths to attain social parity. However, presently, the negative perception linked to such conversions has intensified, and religious and caste-based prejudice persists as the most urgent concerns. Contrary to the claims made by many modern philosophers and historians, it is incorrect to declare that forced conversion to any religion does not exist.

Ultimately, Bama and his family embraced Christianity. Bama, an insatiable consumer since infancy, struggles to comprehend the inherent inconsistencies that prevail in our society. She joined a convent and undertook Christian missionary journeys throughout India. However, she felt ashamed of being a Dalit and eventually abandoned her religious vocation. This decision resulted in unemployment and a deep existential crisis that posed a challenging question to resolve. She provided illustrations of courage and empowerment to the global audience, specifically targeting individuals within her marginalised group.

Conclusion

As everyone knows, the wonderful Indian constitution forbids any kind of discrimination on the basis of Caste, Color, or Religion. Politics in the present, however, disturb the otherwise tranquil situation. Academics are keeping a close eye on the political scene and making sure they are aware of the moves made by political leaders. The marginalised will now be actively targeted for repression, with a particular focus on the marginalisation of Muslims. They have the backing of self-styled *great and renowned missionaries* who are blind to the reality that they are fascism's next easy target.

The Hindu will not believe in the quarters of the untouchables and will not let the untouchables to reside within Hindu quarters, in Ambedkar's opinion. These are

the major tenets of Hindu untouchability. It's not a matter of separating unclean individuals from society by, say, enclosing them in a barbed-wire enclosure. A ghetto exists in every Hindu community. It's a caste system, so Hindus live in the countryside and untouchables in the slum. (Busi, 1997:17)

Everyone in India must put aside the goals of a small minority, or else we risk returning to the caste system. Those who do not care about caste are being strategically isolated in today's society as the caste rope is tightened to new heights. In India, caste is once again emerging as a major factor in the distribution of political power. Now is the moment for Bama political ideas and institutions to raise the consciousness of average Indians.

As a researcher, I found that, with a few notable exceptions, a lack of education is the primary cause of social division. Therefore, the Dalits had no access to basic human rights in the areas of religion, society, politics, or education because of their caste. Dalit Literature refers to the written and spoken word that has stood up for human rights, human identity, and protests against oppression of all kinds.

Work cited

- Bama, Karukku. Trans. Lakshmi Holmstrom. Oxford University Press, 2014. Print.
- Bama, Sangati. Trans. Lakshmi Holmstrom. New Delhi: Oxford University Press, 2005. Print.
- Bama, Vanmam. Coimbatore: Vitiyal, 2002. Print.
- Ambedkar, B.R. Annihilation of Caste. Bombay: B.R.Kadrekar, 1937. Print.
- Bagul, B. Dalit literature is but Human Literature. 12th December 2013. Web.6.
- Chandra, Sudhir. Oppressive Present: Literature and Social Consciousness in India. New Delhi: Oxford University Press, 1992. Print.
- Chinna, R.Y. Dalits "Struggle for Identity". New Delhi: Kanishka, 2003. Print.
- Dorothy, Holland.C. Identity and Agency in Cultural World. Harvard University Press, 1998. Print.
- Dumon, L. Homo Hierarchicus: The Caste System and its Implications. Chicago: University of Chicago Press, 1981. Print.
- Gautama, Q.L. Dr. Baba Saheb Ambedkar and Brahmanism. New Delhi: B.R. Publications. 2008. Print.
- Chauduri, Maitraye (ed). Feminism in India: Issues in Contemporary Indian Feminism. New Delhi: Kali for Women, 2004.
- Dube, Saurabh. Untouchable Pasts: Religion, Identity and Power among a Central Indian Community, (1950-1980). Albany: State University of New York Press, 1998.
- Joshi, Barbara (ed). Untouchable: Voices of the Dalit Liberation Movement. New Delhi: Select Book Service Syndicate, 1986.
- Moon, Vasant (ed). Dr. Babasaheb Ambedkar Writings and Speeches. Vol. 1-17. Bombay: Education Department, Government of Maharashtra, 1990-2002.
- Stella, Rose. "A Journey towards Self-discovery and Spiritual Identity in Bama's Karukku." The Quest (December 2006): 95. Print.

சுதந்திரத் தொடர்வண்டியில் ஏறுங்கள்

இன்னும் நிலையத்திற்குள்
சுதந்திரத் தொடர்வண்டிக்காகக் காத்திருக்கிறேன்,
அதன் ஆய்வாளர் எங்கள் பயணச் சீட்டுகளைச்
சரிபார்க்க வந்தார்
நாங்கள் பயணச் சீட்டுக்குப் பணம்
செலுத்தியிருக்கிறோமா எனச் சோதிக்கலானார்.
இறுதியாக, என் மக்கள் தம் உறவினர்கள்,
சகாக்களுடன் வீட்டில் இருப்பார்கள்,
எட்டாத தொலைவுக்குள் மெல்ல மறையும் நகரின்
தொடுவானம் காண அவர்களால் காத்திருக்க
முடியவில்லை,
அது வெவ்வேறு வகுப்புகளைக் கொண்ட ஓரே
தொடர்வண்டி, ஆடம்பரமானது முதல் வகுப்பு,
அதைபடுத்தி நடுத்தர வர்க்கக் குடிமக்கள் வகுப்பு,
பின்னர் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றோர் வகுப்பு.
அதுதான் மிக மோசமானது. அதில்
இடம்பிடித்துள்ள பயணிகளால் அல்ல,
முக்கியமாக அவர்களின் நிலைகளால்,
அங்கே அவர்கள் விலங்குகளைப்போல
அடைக்கப்பட்டிருந்தனர்,
நீராவி இயந்திரங்களைப்போல வியர்த்தபடி.

"அனைவரும் ஏறுங்கள்!" அதுதான் சுதந்திரத்தின்
கடைசி அழைப்பு.
அதன் இலக்கு ஜனநாயகம், ஒரு சிலரைத் தவிர
மற்ற அனைவருக்கும் சமத்துவம்,
கடைசியில் ஒருசிலர் பொதுமக்களாக இருந்தனர்
உயர் வகுப்பினருக்குப் பயணளிக்கும் வகையில்
அவர்கள் பயன்படுத்தப்படுபவர்கள்.
"தயவுசெய்து பயணச் சீட்டுகள்...சீட்டுகள்",
"அம்மா, நீங்கள் பணம் செலுத்தவில்லை!
சுதந்திரத் தொடர்வண்டியில் இலவசப் பயணம்
செய்ய நினைக்கிறீர்களா நீங்கள்?"

அவன் உடல்நிலை சரியில்லை என்பதும்
அவரை உதவி தேவை என்பதும்
அவருக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.
"அம்மா, நான் பாக்டர் அல்ல,
உங்கள் பயணச் சீட்டு மட்டும்தான்
எனக்கு வேண்டும்!"
எனவே, இன்னொரு பயணி இறந்துவிடுகிறார்,
ஏனெனில் தன் இறப்புக்கு மருத்துவ உதவி பெற
அவளுக்கு வசதி இல்லை.
அதனால் அவள் இறப்பின் துன்பத்திற்கு
ஆளானாள்!
செடியிருந்த மக்கள் சட்டத்தின்ந்து
அவளது இறப்பின் வலி
மிதந்துகொண்டிருந்தது,
எங்களுள் இன்னொருவர்
சுதந்திரத்

தொடர்வண்டியிலிருந்து
புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்.

காண முடிந்த சிலருக்கு
மலைகள் உருண்டு, பள்ளத்தாக்குகள் காட்சி
அளித்தன,
ஓடும் இந்தத் தொடர்வண்டியில் பணியாளர் யாரும்
இல்லை, ஆனால் இந்த ஆய்வாளர் மட்டும்
இருந்தார்,
பயணிகள் ஒன்றுசேடி, நீதி வெல்லப் பிரார்த்தனை
செய்தனர்,
ஆனால் இயற்பியல் விதிகளுக்குள் வாழ்ந்தனர்
தொடர்வண்டி தம் புரள விதிக்கப்பட்டது!
ஒரு கர்ப்பிணித் தாயின் பீதியில்
அவள் தண்ணீர் உடைந்ததும் துள்ளிக் குதித்தாள்,
நம்பிக்கையே அவளுக்குப் பிறக்காத மகள்,
ஆனால் அவள் பிறப்பு துயரமானது.
விபத்துக்குச் சில நிமிடங்களுக்கு முன்புதான்
அவள் பகல் வெளிச்சத்தைப் பார்த்தாள்,
நிலையான ஒளியுடன் மீண்டும்
அவள் இருளுக்குள் இழுக்கப்பட்டாள்!

சுதந்திரத் தொடர் வண்டியின் இடிபாடுகளால்
ஒவ்வொரு நாளும் இறப்பு எண்ணிக்கை
அதிகரிக்கிறது,
அவர்கள் ஒருபோதும் ஜனநாயகத்தைக்
காணவில்லை, ஆனால் நமக்குச் சொர்க்கம்
விதிக்கப்பட்டிருந்தது,
பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றோர் வகுப்பில்
சிக்கியவர்களே வலியுடனும் துயரத்துடனும்
பிணைக்கப்பட்டுப் பாதிப்புக்கு உள்ளானாகினர்
என்று தெரிகிறது
ஆய்வாளர் ஓட்டுநர்களைச் சரிபார்க்கத்
தொடங்கியிருந்தால்
உயிர் பிழைத்தவர்களைச் சரிபார்க்கும்
இந்த அசிங்கமான காட்சி இருத்திருக்காது,
18 ஏப்ரல் 1980' நாங்கள் நிலையத்தை விட்டு
வெளியேறிய நாள்,
சுதந்திரத் தொடர்வண்டியில் ஏறினோம்
ஆனால் இன்னும் எங்கள் இலக்கான
சுதந்திரத்தை நாங்கள் அடையவில்லை.

— வெளிப்படையாகப் பேசுபவர் (டோங்காய் லெஸ்லி
மகாவா) [Outspoken (Tongai Leslie Makawa)]

'ஜிம்பாபவே சுதந்திரம் பெற்ற நாள்

தமிழில்:

வ. ரிஜயதேவன்

ஜப்பானிய மரணக்கவிதைகள் (தன்கா வகை)

1

என் உடம்பு
காமோ மலைப் பாறைகள்மேல்
கிடப்பதை அறியாமல்
என் காதலி எனக்காகக்
காத்திருக்கிறாள்.

– ஹிட்லோமரோ (7-8ஆம்நூற்றாண்டு)

2

விதி ஒப்புக்கொண்டால்
நான் ஐ வாசிரோக் கரை திரும்புவேன்
உளசியிலை மரத்தில்
நான் சேர்த்துவைத்த
கிளைகளைக் காண்பதற்காக.

– இளவரசன் அரிமா (640-658)

3

நான்
வசந்த காலத்தில்
செரீரீப் பூக்களின் கீழே
முழு வசந்தப் பவ்ணமி நாளில்
இறக்க விரும்புகிறேன்.

– சாங்கியோ (1118-1190)

ஹேடு ஒய்ஹிபு

இறக்கமே